

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ
ΕΡΑΣΤΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ - ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ:
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ
ΕΡΑΣΤΩΝ

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ
ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ, ΑΘΗΝΑ 2006

ISBN: 960-88710-3-4

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ:

Δημήτριος Καραμπερόπουλος

Διδάκτωρ Ιστορίας τῆς Ἱατρικῆς

Πρόεδρος Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας Μελέτης Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Γραφικὲς Τέχνες ΔΟΜΗ Ο.Ε. Τηλ.: 210-9310605 Fax: 210-9344407

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ

Μιλτιάδου 3 - 145 62 Κηφισιά - Ἀθήνα Τηλ. & Fax: 210-8011.066

www.rhigassociety.gr

e-mail: karamber@otenet.gr

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

1. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΑΜΟΥΛΗ Α.Ε.

Ἀβέρωφ 2 - 104 33 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-5238305 (5 γραμμές) Fax: 210-5238959

2. ΚΑΤΑΡΤΙ

Μαυρομυχάλη 9, 106 71 Ἀθήνα. Τηλ.: 210-3604793

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ
ΕΡΑΣΤΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ- ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ - ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ:
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ-ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ-ΡΗΓΑ
ΑΘΗΝΑ 2006

ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ

Ο Ρήγας κατά την πρώτη επίσκεψή του στη Βιέννη τό 1790, ως γραμματέας και διερμηνέας του Χριστόφορου Κιρλιάνου, τύπωσε τά δύο του βιβλία «Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν» καί «Φυσικῆς ἀπάνθισμα». Τό πρῶτο βιβλίο θά πρέπει νά τό εἶχε ἔτοιμο πρῖν ἀπό τήν ἄφιξή του στή Βιέννη, ὅπως συμπεραίνεται ἀπό τόν πρόλόγό του, ὅπου σημειώνει, ὅτι ἐλπίζει οἱ ἀναγνῶστες του νά τό δεχθοῦν εὐμενῶς, γιά νά ἐπιχειρήσει νά τυπώσει καί «ἄλλο πόνημα». Ἐπί πλέον ἔχουμε ἐπισημάνει ὅτι κατά τήν παραμονή του στή Βιέννη συμπλήρωνε ἀκόμη τό κείμενο τοῦ «Φυσικῆς ἀπάνθισμα»¹.

Ἐπίσης στόν πρόλόγό του «Πρός τούς ἀναγνώστας», ὁ Ρήγας δίνει σημαντικές πληροφορίες γιά τήν συγγραφική του δραστηριότητα. Τονίζει ὅτι τό βιβλίο του «Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν» εἶναι τό πρῶτο του ἔργο καί «ἀπαρχή τῶν κόπων του», ὅπως γράφει, μεταφράζοντας δηλαδή γαλλικά κείμενα μέ μυθιστορηματικές ἱστορίες, χωρίς νά μνημονεύσει συγγραφέα², πού ἐκεῖνο τόν καιρό κυκλοφοροῦσαν στήν

---

1. Βλ. Δημ. Καραμπερόπουλος, «Ρήγας Βελεστινλής καί Encyclopédie: Πότε ἔγραψε τό «Φυσικῆς ἀπάνθισμα», περιοδ. *Θεσσαλικό Ἡμερολόγιο*, τόμ. 29, 1996, σελ. 262-266.

2. Ὁ Γάλλος συγγραφέας εἶναι ὁ Retif de la Bretonne, (1734-1806), καί στό ἔργο του *Les Contemporaines* ἐντοπίσθηκαν ὀρισμένα διηγήματα ἀπό τόν Ι.Α. Θωμόπουλο, «Τό πρότυπο τοῦ "Σχολεῖου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν"», *Νέα Ἑστία*, τόμ. 48, 1950, σσ. 1028-1038.

Ευρώπη, μέ σκοπό, ὅπως ἐπισημαίνει «νά ἠδύνω καί νά ὠφελήσω τόν ἀναγνώστην μου», δηλ. νά τόν εὐχαριστήσῃ μέ τό ἀνάγνωσμα, ἀλλά ἐπί πλέον νά τόν ὠφελήσῃ μέ τίς ἰδέες πού καταχωρίζονται στό βιβλίο. Ὁ Ρήγας ἐναντιώνεται στίς καθιερωμένες ἀντιλήψεις τῶν διακρίσεων τῶν ἀνθρώπων καί στούς τίτλους εὐγενείας. Συγκεκριμένα σημειώνει ὅτι «ἡ ἀληθινή εὐγένεια εἶναι φυτεμένη εἰς τό ὑποκείμενον τοῦ ἀνθρώπου, καί ὄχι εἰς τούς ματαίους τίτλους τῶν προπατόρων (καθώς μεγαλαυχοῦν μερικοί καί ὑπεραίρονται ὡσάν νά ἐκατέβηκαν ἀπό τά σύννεφα μέ τό ζιμπήλι, καί ἄν τούς παρατηρήσῃ κανεῖς, τούς εὐρίσκει ἢ τρελοῦς ἢ μωρούς)»³. Ἀκόμη στό προλογικό του σημείωμα τονίζει στούς φιλοκατήγορους πού «ἐφευρίσκουν αἰτίαι, διά νά ἐξασκοῦν τήν γλώσσαν τους», ὅτι τά κείμενα αὐτά μέ «ἐρωτικήν ὕλην» τά διάλεξε διά «γύμνασιν τῆς φιλοπονίας» του καί ἐπί πλέον ἀποκρίνεται ὅτι οἱ ἔρωτες πού περιέχονται στό βιβλίο του «εἰς ὑπανδρείαν καταντοῦν, ἡ ὁποία εἶναι μυστήριον», τονίζοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπον τήν θέση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Σημειώνουμε ὅτι παρόμοια ἄποψη ἀναγράφεται καί στό Προοίμιον τοῦ μετά δύο χρόνια ἐκδοθέντος βιβλίου μέ τίτλο *Ἐρωτος ἀποτελέσματα*, Βιέννη 1792.

Σύμφωνα μέ τόν Λ. Βρανούση⁴ «Τό *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* ἔφερεν στήν Ἑλλάδα τό νέο εἶδος τῆς λογοτεχνικῆς πεζογραφίας, τό ἐλεύθερο-καί φιλελεύθερο-ἀνάγνωσμα, γιά τό ὁποῖο διψοῦσε τό εὐρύ ἀναγνωστικό κοινό», γι' αὐτό καί θεωρεῖται ὡς τό «πρῶτο ἑλληνόγλωσσο μυθιστορη-

3. Ρήγα Βελεστινλή, *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν*, Βιέννη 1797, σ. 304.

4. Λ. Βρανούσης, *Ρήγας*, Βασιική Βιβλιοθήκη, ἀρ. 10, Ἀθήνα 1954, σ. 201.

ματικῆς ὑφῆς κείμενο»⁵, ἀκολουθούμενο ἀπό τό *Ἔρωτος ἀποτελέσματα* τοῦ μετέπειτα συμμάρτυρα τοῦ Ρήγα, τοῦ Κύπριου Ἰωάννη Καρατζᾶ⁶.

Ἐνα χαρακτηριστικό στοιχεῖο, τό ὁποῖο παρατηρήσαμε κατά τή σύνταξη τοῦ εὐρετηρίου, εἶναι ὅτι στό λεξιλόγιό του ὁ Ρήγας χρησιμοποιεῖ λέξεις πλασμένες ἀπό τόν ἴδιο μέ τήν πρόθεση «σύν». Ἰδιαιτέρα πολλές τέτοιες λέξεις ἀπαντῶνται στόν τόμο *«Νέος Ἀνάχαρσις»*⁷, ὅπως ἐπίσης στά *«Ὀλύμπια»* καί τήν Ἐπαναστατική Προκήρυξη. Μέ τήν εὐκαιρία τῆς σύνταξης τοῦ εὐρετηρίου παρατηρήσαμε ὅτι καί στό *«Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἔραστῶν»* ἀναγράφει τέτοιες χαρακτηριστικές λέξεις ὅπως γιά παράδειγμα *«συνευτυχῶ»*, *«συνδοξάζομαι»* (σ. 161), *«συναγαπώμεθα»*, (σ. 179), *«συγκάθεδροι»*, (σ. 184). Παρόμοια καί στό δεύτερο βιβλίο πού ἐξέδωσε τό 1790 τό *«Φυσικῆς ἀπάνθισμα»*⁸ ἀπαντῶνται οἱ χαρακτηριστικές αὐτές λέξεις μέ τήν πρόθεση «σύν».

---

5. Ἀλέξης Πολίτης, *«Τό παραμῦθι τῶν ἀστῶν. Σκέψεις γιά τίς ἀπαρχές τοῦ νεοελληνικοῦ μυθιστορήματος»*, στόν τόμο *Νεοελληνική παιδεία καί κοινωνία. Πρακτικά Διεθνoῦς Συνεδρίου ἀφιερωμένου στή μνήμη τοῦ Κ. Θ. Δημαρᾶ*, Ο.Μ.Ε.Δ., Ἀθήνα 1995, σ. 97, (σσ. 97-105).

6. Ἰλῖα Χατζηπαναγιώτη-Sangmeister, *«Τό "Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἔραστῶν" καί τό "Ἔρωτος ἀποτελέσματα". Νέα Στοιχεῖα γιά τά στιχογραφήματά τους»*, *Ὁ Ἐραμιστής*, τόμ. 23, 2001, σ. 143-165.

7. Ρήγα Βελεστινλή, *Νέος Ἀνάχαρσις, Τόμος Τέταρτος*, Βιέννη 1797, φωτομηχανική ἐπανάκδοση μέ Ἐπιμέλεια-Εἰσαγωγή-Εὐρετήριο Δημ. Καραμπερόπουλου, Ἐπιστημονική Ἐταιρεία Μελέτης Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα, Ἀθήνα 2006, σ. Α 40.

8. Βλ. *Φυσικῆς Ἀπάνθισμα*, Βιέννη 1790, *«συμπεριτρέχει»*, (σ. 33), *«συναταμώνονται»*, (σ. 87), *«συμβοηθεῖ»*, (σ. 93), *«συμπεριστρέφεται»*, (σ. 100), *«συνακολουθεῖ»*, (σ. 101).

Ὁ Ρήγας στό *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν*, ὅπως μπορεῖ νά παρατηρήσει καί ὁ ἀναγνώστης στό συνταχθέν εὐρετήριο, χρησιμοποιοῦν ἀρκετές ξένες λέξεις. Ὅμως στά ἐπόμενα ἔργα του, πού ἐξέδωσε ἐπτά χρόνια ἀργότερα, τό 1797, οἱ ξένες λέξεις μειώνονται αἰσθητά καί στά τελευταῖα του μάλιστα ἔργα «Τά Ὀλύμπια» καί «Ἐπαναστατική Προκήρυξη», ὅπως ἔχουμε ἐπισημάνει, ἀπουσιάζουν παντελῶς, στοιχεῖο πού δείχνει ὅτι ὅσο ὁ Ρήγας προχωροῦν στήν ἐπαναστατική ἀκμή τῆς δράσης του τόσο ἀποκαθαίρει τό λεξιλόγιό του.

Ἐπανεκδόσεις τοῦ «*Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν*», ὅπως ἔχει διεξοδικά γράψει ὁ Λέανδρος Βρανούσης στήν ἐμπειριστατωμένη μελέτη του «Ἐκδόσεις καί χειρόγραφα τοῦ "Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν"»⁹, ὅτι ἡ μόνη μέχρι τό 1968 ἐπανεκδοση τοῦ βιβλίου ἦταν ἐκείνη τοῦ 1869 κατά τήν πρώτη ἀπόπειρα γιά τήν παρουσίαση τῶν Ἐπάντων τοῦ Ρήγα. Καί ὅσες φαίνονται ὅτι εἶναι ἐπανεκδόσεις, σ' αὐτές χρησιμοποιήθηκαν τά ἴδια φύλλα τῆς ἐπανεκδόσεως τοῦ 1869. Ὁ Λέανδρος Βρανούσης εἶχε ἐκδώσει μερικά τμήματα τοῦ «Σχολείου» στό βιβλίο του *Ρήγας*, Βασιική Βιβλιοθήκη, ἀρ. 10, Ἄθῆνα 1954, (σσ. 133-198), ἐνῶ στή δίτομη ἐκδοση *Ρήγας Βελεστινλῆς-Φεραῖος*, Ἄθῆνα 1968-9 στή σειρά «Ἐπαντα τῶν Νεοελλήνων Κλασσικῶν» τῆς Ἐταιρείας Ἑλληνικῶν Ἐκδόσεων παρουσίασε ὀλοκληρωμένο τό *Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* (σσ. 1-185). Μάλιστα εἶχε δώσει καί μία ἐνδιαφέρουσα πληροφορία: «Ἐτοιμάζω μιά μεγάλη ἐκδοση τοῦ Σχο-

---

9. Βλ. Λέανδρος Βρανούσης, «Ἐκδόσεις καί χειρόγραφα τοῦ "Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν"», Ἄθῆνα 1970, ἀνάτυπο ἀπό τό περιοδικό *Ὁ Ἐραμιστής*, τόμ. 8, 1970, σ. 302-323, μέ διορθώσεις καί προσθήκες.

λείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν, συνοδευόμενη ἀπό τὰ ἀντίστοιχα κείμενα τοῦ γαλλικοῦ προτύπου, ἔξαντλητική εἰσαγωγή κτλ.», πού δυστυχῶς δέν ἔχει δεῖ τό φῶς τῆς δημοσιότητας¹⁰. Ἐκεῖ θά διαπιστώνονταν οἱ ἀλλαγές καί οἱ προσθήκες πού ἔκανε ὁ Ρήγας στή μετάφραση καί ἔκδοση τοῦ βιβλίου του, ὅπως παρόμοια ἔκανε κατά τήν ἔκδοση τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα, «Νέα Πολιτική Διοικήσεις», ὅπου ἔθεσε παράλληλα μέ τό ἑλληνικό κείμενο τό γαλλικό πρότυπο, δίνοντας κατ' αὐτόν τόν τρόπο τῆ δυνατότητα στόν ἀναγνώστη εὐκολα νά διαπιστώνει τίς προσθήκες τοῦ Ρήγα (σσ. 681-727).

Ὁ Παν. Σ. Πίστας ἐπιμελήθηκε μέ σχετική εἰσαγωγή τήν ἐπανεκδοση τοῦ *Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* ἀπό τίς Ἐκδόσεις «Ἐρμῆς» στή σειρά Νέα Ἑλληνική Βιβλιοθήκη, Ἀθήνα 1971, καί ἀπό τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων, Ρήγα Βελεστινλή *Ἄπαντα τὰ Σωζόμενα*, τόμος Πρῶτος, Ἀθήνα 2000, μέ εἰσαγωγή, σχόλια καί γλωσσάριο, χωρίς ὅμως εὐρετήριο ὀνομάτων προσώπων τόπων καί πραγμάτων καί στίς δύο αὐτές ἐκδόσεις. Σημειώνουμε ὅτι οἱ δύο ἀνωτέρω ἐμπεριστατωμένες εἰσαγωγές, τῶν Λ. Βρανούση καί Π. Πίστα, συμβάλλουν στήν κατανόηση τῆς πρώτης συγγραφικῆς αὐτῆς προσπάθειας τοῦ Ρήγα¹¹.

10. Ἡ ἐργασία αὐτή μέ τήν παράθεση τῶν κειμένων ἀντίστοιχα τοῦ γαλλικοῦ-ἑλληνικοῦ, τοῦ «Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν» κάποτε θά πρέπει νά πραγματοποιηθεῖ, γιά νά φανοῦν ὅλες οἱ προσθήκες καί τροποποιήσεις πού ἔχει ἐπιφέρει ὁ Ρήγας κατά τήν μετάφραση. Ἐνδεικτικά βλ. Παν Πίστα, στήν Εἰσαγωγή τῆς ἐπανεκδόσεως τοῦ *Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* ἀπό τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων, Πρῶτος τόμος, Ἀθήνα 2000, σ. 42.

11. Βλ. ἀκόμη Ἀντώνη Χουρδάκη, *Παιδαγωγία καί διαφωτισμός στό "Σχολεῖον τῶν ντελικάτων ἐραστῶν" τοῦ Ρήγα Βελεστινλή*, Ἀθήνα, Τυπωθῆτω, 1999.

Γιά τήν φωτομηχανική ἐπανάκδοση τοῦ *Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν*, Βιέννη 1790, ἀπό τήν Ἐπιστημονική Ἐταιρεία Μελέτης Φερῶν-Βελεστίνου-Ρήγα χρησιμοποιήθηκε τό πρωτότυπο ἀντίτυπο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων καί γιά τίς σελίδες πού ἔλειπαν ἀπό τό ἀντίτυπο αὐτό, οἱ σελίδες 70-71, χρησιμοποιήθηκε τό ἀντίτυπο τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης καί γιά τήν τελευταία σελίδα 365 τό μοναδικό πλήρες πρωτότυπο ἀντίτυπο τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱστορικῆς καί Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος¹². Στήν ἔκδοσή μας προσθέσαμε ἕνα εὔρετήριο ὀνομάτων προσώπων, τόπων καί πραγμάτων, τό ὁποῖο θά εἶναι χρήσιμο στούς μελετητές.

---

12. Σημειώνουμε ὅτι ἔλλιπές εἶναι καί τό ἀντίτυπο τοῦ *Σχολείου τῶν ντελικάτων ἐραστῶν* τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, ἀπό τό ὁποῖο λείπουν οἱ τελευταῖες σελίδες 355-365.

*ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ*

ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΤΩΝ

ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

ἤτοι

Βιβλίον ἠθικόν, περιέχον τὰ περιεργα
συμβεβηκότα τῶν ὠραιστέρων γυναικῶν
τῆ Παρισία, ἀκμαζουσῶν κατὰ τὸν
παρόντα Αἰῶνα.

Ἐκ τῆς

Γαλλικῆς διαλέκτε νῦν πρῶτον μεταφρασθέν

παρὰ τῆ

Ρ' Η' Γ Α

Βαλεριελῆ Θετταλοῦ.

Ἐν Βιέννῃ τῆς Αἰσρίας.

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Γωσήπα τῆ Βαυμμείζερν.

1790.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Η Αἴκρα ἔφεσις ὡς ἔχω εἰς τὸ νὰ δώσω μίαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῶν κατὰ τὴν Εὐράπιην ἠδονικῶν ἀναγνώσεων, αἱ ὅποιαί τε εὐφραίνουσι, τε τὰ ἤδη τρόπον τινὰ ἐπανορθῶν, με παρεκίνησε νὰ ἀναλάβω τὴν μετάφρασιν τῶν ἱσοριῶν τούτων, ὅπως ἐνταύτῳ νὰ ἠδύνω, τε νὰ ὠφελήσω τὸν ἀναγνώστην μου.

Αἴτιον ἐπεὶδὴ τε δὲν παύειν πάντοτε οἱ φιλοκατήγοροι νὰ ἐφευρίσκουσι αἰτίας, διὰ νὰ ἐξασκεύω τὴν γλώσσαντες, νομίζω ὅτι θελεῖν μεμφοῦμαι τε ἐμὲ, πῶς ἐκλεξάμην ἐρωτικὴν ὕλην (πράγμα ὅπως συνηθίζετε ἀπὸ κάθε ταγμα ἀνδρώπε τώρα εἰς τὸν αἰῶνα μας, καθὼς εἶναι γνωστὸν) ἐρωτικὴν λέγω ὕλην διὰ γύμνασιον τῆς φιλοποιίας μου, τε ἔτι ἄλλην. Ἀποκρίνομαι λοιπὸν, ὅτι οἱ ἐμπεριεχόμενοι τῷ παρόντι βιβλίῳ ἔρωτες, εἰς ὑπανδρείαν καταπτεῖν, ἢ ὅπως εἶναι μυθήριον, τε ἄς μὴν πολυλογῶν.

Η'

Ἡ μετάφρασίς με εἶναι ἐλευθέρη, ἤγουν μόνον κατὰ νόημα (ἐπροσέειπα καὶ μερικά) ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἀκολούθησα κατὰ λέξιν τὸν συγγραφέα, μὲ φαίνεται πῶς δὲν ἐγένετο κατάμηνος μὲ τὸ ὕφος τῆς γλώσσης μας, διατὶ ἔχει ἢ καὶ μία τὸν ἰδιωτισμὸν της.

Τελευταῖον· λαμβάνω τὴν τὴν πύλινον καὶ προσφέρω αὐτὴν τὴν ἀπαρχὴν τῶν κέπων με εἰς ὅλαις ταῖς αἰσθητικαῖς νέαις καὶ νέαις (ὡσαν ὅπως ὅλον τὸ βιβλίον ἐνάγεται εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν) οἱ ὅποιοι ἐλπίζω πῶς θέλου τὴν δεχθῆναι εὐμενῶς, διὰ καὶ μὲ παρακινήσεν μὲ τῆτο, καὶ ἐπιχειρισθῶ καὶ ἄλλο πόνημα· ἐρῶσθε.

Ὁ Ρῆγας.

Π'ΝΑΣ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΓΕΣΤΟΡΙΩΝ.

	Σελ.
Ο ΝΕΟΣ ΕΞΩΜΕΡΙΤΗΣ - - - - -	1
Ο Έρωτας ἐμποδίζει τὸν Βουζιᾶν ἀπὸ τὴν ἀσέλγειαν - - - - -	6
Κακοὶ ἄνθρωποι ἀρπάζην τὴν Εἰλήνην - - -	16
Υἱὸν ἀνδρείαν τῷ Βουζιᾶν καὶ χηρεῖα τῆ - -	22
Βάνει προξενήτην διὰ τὴν Εἰλήνην - - -	27
Ἐμπόδιον τῆ γάμου - - - - -	34
Πέρνει τὴν Εἰλήνην - - - - -	48
ΤΟ ΤΖΙΡΑΚΙ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗ-	
ΡΙΟΥ - - - - -	59
Δόκιμὴ τῆς ἐμπειροσύνης τῷ Λεάνδρῳ - - -	65
Συνομιλία τῷ Λεάνδρῳ καὶ τῆς Βριζίδ - - -	70
Τί ἐσυνέβη τῷ Λεάνδρῳ - - - - -	84
Ὁ Λεάνδρος πληγώνεται ἀπὸ τὸν ἔ- ρωτα τῆς Χλωρῆς - - - - -	92
Πρώτη συνομιλία τῆς Χλωρῆς καὶ τῆ Λεάνδρου - - - - -	96
	Δευ.

Π Ι Ν Α Κ.

	Σελ.
Δευτέρα συνομιλία πλέον ξεθάρρευ- τική τῶν δύο νέων	104
Τρίτη σχεδόν ἐρωτική συνομιλία	111
Με ποιόν τρόπον ὑπανδρεύονται	116
Ο' ΝΕ'ΟΣ ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ	122
Πρώτη συνομιλία τῆ Μαρκῆ ἔ τῆς Λιζέτας	124
Συνομιλία τῆ Μαρκῆ ἔ τῆς Δασκά- λισσας	128
Ἀρχὴ τῆ ἔρωτος τῆ Μαρκῆ ἔ τῆς Λι- ζέτας	133
Φλογερὴ συνομιλία τῆ Μαρκῆ ἔ τῆς Λιζέτας	143
Ο' κρυφὸς ἐρωτικὸς ἐφανερῶθη	151
Ο' Μαρκῆς πέρνει τὰ μέτρα τα πῶς τὰ φερῶη πρὸς τὴν Λιζέτα	153
Η' Λιζέτα παρακαλεῖ τὸν Μαρκῆ νὰ μὴν τὴν σεφανῶθῃ	155
Υ' πανδρεία τῆ Μαρκῆ	163
Μῖσος ἄσπονδον κατὰ τῆς Λιζέτας	168
Ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς ζωῆς τῆς Λιζέ- τας	172
Η' Κοντέσσα ὀργανίζει τὸν σκοτωμὸν τῆς Λιζέτας	181
Η' Κοντέσσα φαρμακῶνει τὴν κόρην της	187
Ο'	

Π Ι Ν Α Κ

	Σελ.
Ο Μαρκῆς εμφανίζεται τὴν Λιζέτα	190
Η' ΕΚΚΛΙΨΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΟΥ ΕΡΩ- ΤΟΣ	194
Σημεῖα τῆ ἀμοιβαίου ἔρωτος	198
Με ποιόν τρόπον ξεμυσηρεύονται τὸν ἔρωτά τας	204
Ἀποχωρισμός τῆ Φιλίππου ἕ τῆς Ζε- μίρας	214
Βάναν εἰς τάξιν τὸ πρᾶγμα	219
Πῶς ἐκατορξώθη ἡ ὑπανδρεία τας	225
ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ Α'ΜΟ'ΡΙ	232
Ἀκμή τῆ ἔρωτος	235
Ἀνέλπισα ἐνάντια ὅπῃ συμβαίνον τῷ Πόμ	240
Πρώτη ἀντάμωσις τῆ Πόμ ἕ τῆς Ἀν- νέτας	246
Ἀποχωρισμός αὐτῶν	266
Ἀνέλπιστον συμβεβηκός τῆ Πόμ	280
Τί ἔκαμεν ὁ Ρ'ησώ ἀφ' ὃ ἔπιασε τὸ γράμμα τῆ Πόμ	286
Με ποῖα κρατηγῆματα ὁ Πόμ ἀποκ- τῆ τὴν Ἀνέτα	293

Π Γ Ν Δ Ξ.

	Σελ.
Ο' ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ - -	301
Πρώτη συνομιλία τῶν δύο νέων - -	306
Πόλεμος ἐρωτικός αὐτῶν - -	309
Παραπονεῖται διατὶ δὲν τὸν ἀγαπᾷ, ἢ πῶς τὴν καταπεῖθει - -	319
Ἡ μητέρα τῆ Ζωῆν συντυχαίνει μὲ τὴν Αἴγλην - - - -	333
Φλογερὴ συνομιλία τῆ Ζωῆν, ἢ τῆς Αἴγλης - - - -	339
Ἐτέρα συνομιλία τῶν δύο ἐρασῶν - -	345
Ἀποχωρισμὸς τῶν δύο ἐρασῶν - -	349
Χωρισμὸς διὰ πάντα - - - -	354
Τελευταῖος ἀσπασμὸς - - - -	360

Ο ΝΕΟΣ
ΕΞΩΜΕΡΙΤΗΣ

Ενας νέος εξωμερίτης ονομαζόμενος Ζιακώ, σολισμένος με άκραν ωραιότητα και ξανθά μαλλιά, ύψους δεκαεξή χρονών ήλθε πρώτην φοράν εις τὸ Παρίσι· ἔμεινε τὸ νὰ εἶχεν ἀφήσῃ τὰ ἄγρια βανά τῆς πατρίδος τε, εἰς τὴν ὁποίαν ἔτρωγε μόνον μαῦρον ψωμί, ἔπινε τὸ θωλὸν νερόν τῆς ποταμῆς, ἢ κώχην τῆς Τζαρσιῆ ὡς ἔκονευσεν, τὸν ἐφάνη βασιλικὸν παλάτι. Ὄταν ἔτρωγεν ἄσπρον ψωμί, ἐνόμιζε νὰ εἶχε τὰ πλέον ἐκλεκτώτερα φαγητὰ ἐμπροσά τῆς ἑθελεύωντας ἐδῶ ἔκει, ἐκέρδαινε τὴν ζωτροφίαν τε ἔμεινον ὑπερευχαριστημένος εἰς τὴν νέαν κατάστασίν του.

Εἰς τὴν ἰδίαν κώχην τῆς Τζαρσιῆ, ἦτον ἔμεινον τὸ σῶμα ἑνὸς πλοῦτου ὅστις εἶχε μίαν μονογενῆ θυγατέρα τῆς ἡλικίας τῆς Ζιακῶ, εὐγενικήν,

νικήν, λευτομίσιδην, με ένα χαμογέλασμα νοσιμώτατον, ένα μωρό χαριέστατον, ένα βλέμμα ιλαρώτατον & μαχμάρικον. Η Έλένη τῷ Ροβέρ (ἔτσι ἦτον τὸ ὄνομά της) δὲν ἦτον μήτε ξανθὴ μήτε μαυροδερῆ, πλὴν τὰ ελαχτερά μαλιὰ της, ξεπλωμένα εἰς τῆς ἄκμης της με ἀμέλειαν, τὴν ἔδιδαν ἕνα ἀέρα, ὅπῃ ἐμάγευε ταῖς καρδίαις τῶν ἀνδρώπων· τὰ ἀμυγδαλωτά μάτια της ἦτον γαλανὰ, τὰ μισίδια της μαυρωτά, τὸ πρόσωπόν της τρυφερά χρωματισμένον, τὸ σῶμα της σύμμετρον, τὸ σῶμα της ποδὰ μικρόν, ὁ ἦχος τῆς φωνῆς της ἡδονικός, τὸ περιπάτημά της καμρωτόν, & τὰ κινήματά της πιθικτὰ & εὐτροφα. Ὅσον ἀπλῆς, ὅσον ἐξωμερίτης & ἂν ἦτον ὁ ἄθλιος Ζιακὼ, τὰ μάτια τε πάλιν τὴν ἐπαρκτήρησαν με περιέργειαν, εἶδε τὰ ἀπειρα δελγυτρά της, τὰ ἀμίμητα κάλλη της, & ἡ δελικατὴ καρδιά τε παρευθὺς αἰθάνθηκε τὸ τί ἀξίζεν· μὰ πῶς νὰ ξεσομίσῃ ὁ δυσυχὴς τὴν φλόγα ὅπῃ τὸν κατέτρωγε; ἢ ἂν τὴν ἔλεγεν, ἦτον ἄραγε βέβαιος πῶς δὲ νὰ εἰσακκοῖ; ἢ ποταπὴ κατάστασις τε, τὸ ἐσυγχωρῆσε τάχα καὶ νὰ ἐλπίσῃ; . . . . αὐτοὶ οἱ λυπηροὶ σοχασμοὶ τὸν ἐβίαζαν νὰ καταπίνῃ τῆς βαθεῖς σεναγμάς τε, & τὸν κατεδίκαζαν εἰς μίαν αἰώνιον σιωπὴν· ἀρκετὸς καιρὸς ἀπέρασεν ἐν ὅσῳ νὰ γένη καμμία ξεμυσήρευσις εἰς τὸν σφοδρὸν πῦρον ἔρωτα, τὸσον ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ὅσον & ἀπὸ τὸ ἄλλο.

Οἱ δύο νέοι Γειτόνοι ἐμεγάλωναν ἀπ' ὀλίγον, ὀλίγον, & αἰξάνεν ἡ ἀγάπη με τὴν ἡλικίαν της, ὁ Ζιακὼ πονώντας με τὴν ψυχὴν τε τὴν κόρην τῷ

Ροβέρ χωρίς νὰ τὸ νοιώσῃ, ἦτον πολλὰ οὐλή-
 γωρος, ὑπὴκος, ἔπιστος εἰς τὸ νὰ δαλεύῃ τὸ
 σπῆτιτας· μερικαῖς φοραῖς ἐλάμβανε τὸν μισθὸν
 τε ἀπὸ τὸ τρυφερὸν χερᾶκι της, ἔλεγεν εἰς
 τὸν ἑαυτὸν τε, ἄχ τί εὐτυχῆς ὅτῃ εἰμαι, ἢ
 χρυσὴ κερὰ μὲ ἐγγιξεν αὐτὰ τὰ ἄσπρα, ἔ
 ἔτζι καταφιλῶντάς τα, ἐπεριόριζεν εἰς αὐτὸ
 μόνον ὅλην τὴν εὐδαιμονίαν τε· ὅθεν μὲ ἄκραν
 προσοχὴν, τὰ ἔβανε ξεχωριστά, ἔ τὰ ἐρύ-
 λαττε περισσότερον ἀπὸ τὴν ζῶν τε, διὰ νὰ
 τὰ ξεδεύσῃ εἰς μέρη ὅτῃ ἐνόμιζεν ἄξια διὰ λόγου
 της, τὰ ἔδιδεν εἰς τὸ νὰ μαζῆ νὰ γράφῃ ἔ νὰ
 διαβάσῃ, εἰς τὰ ὅποια ἔ ἐπρόκοπτε θαυμασίως.
 Ἄχ, ἔ πῶς νὰ μὴν προκόψῃ κἀνεὶς εἰς μαζῆ-
 ματα ὅτῃ πλερώνονται μὲ ἄσπρα ἐνὸς ἀξιολα-
 τρεύτου ὑποκειμένου;

Εἰς τὰς δεκατέσσαρας χρόνους, τὰ δύο τῆ-
 τα χαριέστατα πλάσματα, ἦτον ἀξιογάπητα,
 ἔ δὲν ἐχόρταινε κἀνεὶς νὰ τὰ βλέπῃ. Ἡ Ἐ-
 λὲνη σωσὸ κοριτζάκι πλῆρον, ἦτον ὠραιότατη,
 ταπεινὴ, περιμαζωμένη, ἔ μὲ γῆσον ἐξαίρετον.
 Ὁ Ζικκὼ πάλιν, οὐλήγωρος, πατρικος, ἐφο-
 ρῆσε ποταπὰ φορέματα ἀπὸ τζόχα, πλὴν ζα-
 ρίφικα, ταῖς κυριακαῖς ἐσολίζετο μὲ μίαν ἄλλην
 πατρικὴν ξεχωριστὴν φορεσίαν· Εἰς αὐτὴν τὴν
 ἡλικίαν ἄρχισε λοιπὸν νὰ μεγαλώνῃ ὁ ἔρωτας
 εἰς τὴν καρδίαν τε, ἔ νὰ τὸν κάμνῃ μερὰ, νύκτα
 νὰ ἀγρυπνῇ. Ἡ Ἐλὲνη, μόνον ἡ Ἐλὲνη τὸν
 ἐφαίνονταν τὸ πλῆρον ἐπιθυμητὸν ὑποκείμενον
 τῆ κόσμου, ἔ ἄξιον διὰ τὰς σεναγμὰς τε, διὰ
 τῆτο ἔ ἔπεσεν ὁ δυσυχηεὶς εἰς μίαν βαδυτάτην
 μελαγχολίαν.

Τὴ νὰ κάμῃ ὁ κακοῤῥίζικος νὰ τὴν ἀπολαύσῃ; ἡ τέχνη ὅπῃ ἐπιχειροῦτο, δὲν ἦτον ἀραγε τὸ πρῶτον ἔ μεγαλήτερον ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν τῆ; ἔ ἡ κοινὴ ἰδέα τῆς ἀγενεϊαστῆ, τὸ μεσότειχον εἰς τὸ νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἀπόκτησίν τῆς; ὤθεν κατὰ πρῶτην προσβολὴν, ἔφυγεν ἀπ' ἐκείνον τὸν μαχαλῆ, (ἤρχετο ὅμως κάθε βράδυ μὲ σκοπὸν διὰ νὰ βλέπῃ μίαν σιγμὴν τὴν χρυσὴν τε Ἐλένην ἀπὸ μακρὰ εἰς τὸ σπήτι τῆ πατρός τῆς) ἔ ἐπῆγεν εἰς ἕνα χάσι, ὅπῃ μὲ κάθε λογῆς τρόπον, ἔπασχε νὰ ἔλκυστῇ τὴν ἀγάπην τῶν ἀρχόντων, ὅπῃ ἤρχοντο ἐκεῖ, εἰς τὸ ὅποιον ἔ ἐπέτυχε, μὲ τὸ νὰ ἦτον παρικός ἔ καλῆζικός· ἕνας πλῆσιος βλέπωντάς τον, ἔλαβε κλίσιν, ἔ ἐρώτησε διὰ λόγους τε, πῶς εἶναι, τὸν ἐπαίνεσαν μερικοὶ ὅπῃ τὸν ἴθευραν ἔ ὅτι τὸν ἐδέχθη ἐκεῖνος, διωρίζωντάς τον νὰ ἔχῃ τὴν φροντίδα τῆ ἀχάρια.

Εἰς αὐτὴν τὴν νέαν κατάστασίν τε, ὁ Ζιακὼ πάντοτε ἔχωντάς τον νῆν ἔ τὴν πληγωμένην καρδιάν τε εἰς τὴν Ἐλένην, ἐσοχάζετο νὰ προχωρήσῃ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν μὲ τρόπον ἀξίως ἔ τιμημένως, διὰ τὸ ὠριώτατον πλάσμα ὅπῃ ἔλατρευε· ἔ μὲ ὅλον ὅπῃ δὲν εἶχε σχεδὸν καμμίαν ἐλπίδα νὰ τὴν ἀπολαύσῃ, πάλιν τὴν ἐνόμιζεν ὡς δέσποιναν τῆς ζωῆς του καὶ τὸν ἐφαίνετο πῶς ἐκείνη τάχα τὸν βλέπῃ εἰς κάθε κίνημά τε, ἔ πῶς ἔμελλε νὰ τὸν ζητήσῃ καμμίαν φοράν λογαριασμὸν διὰ τὰ καμώματά του.

Εμβαίνοντας λοιπόν εἰς τὸν νέον αὐθέντην τῆ, ἄφησε τὸ ὄνομα Ζιακῶ (καθ' ὃ ποταπότερον) ἔλαβε τὸ, Βουζιάν, ὅπερ ἦτον ἐπίθετον τῆς φαιμηλίας τῆ, ἔῆμοξε καλλιήτερα εἰς τῷ λόγῳ τῆ· τὰ χρησά ἦδη ἔῆ ἢ καλαῖς δὴλευσές τῆ, κατὰ τύχην ἔγιναν φανερά εἰς τὸν αὐθέντην τῆ, μὲ τὸν ἀκόλησον τρόπον.

Ὁ ῥηθεὶς πλῆσιος εἶχεν ἓνα μονόγενῆ υἱὸν κακῶν ἡθῶν ὑπεκείμενον, ὃ ὁποῖος ἔτοιμάζετο ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, νὰ διαφθεῖρη τὴν πατρικὴν τῆ περιουσίαν. Αὐτὸς ὁ νέος εὐσυναναστρέφετο μὲ κακῆς διαγωγῆς ἀνθρώπου, ἔχωντας πολλὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆ. Ἐνα βράδῳ εὐρισκόμενος μὲ μίαν Δάμαν, κομμάτι ἀνωτέρας τάξεως, εἰς τὸν ὄνδα τῆ, ὄχι κατὰ τὴν χρηστότητα τῶν ἡθῶν ὅμως· ὕπερον ἀπὸ μίαν δεξοδικὴν λογομαχίαν, ἀπεφάσισε νὰ τὴν παῖξῃ καὶ μίαν φέσαν· τὰ ἄγρια μεσάνυκτα, ὄντας ὁ καιρὸς πολλὰ χαλασμένος, ἔῆ μὴ βλέποντας κανένα μικρότερον κατὰ τὴν τάξιν εἰς τὸ σπῆτι τῆ πατρὸς τῆ, ἀπὸ τὸν ἐξωμερίτην Βουζιάν, τὸν ἐφώναξε μὲ θυμὸν, ἔῆ τῆ τὴν ἐπαράδωκε, προσάζωντάς τον, νὰ φερθῆ πρὸς αὐτὴν, μὲ τὴν τελευταίαν καταφρόνησιν, νὰ πιγαῖνι μαζύ τῆς, ἔῆ νὰ τὴν θεατρίσῃ εἰς τὰς γουεῖς τῆς. Ὁ Βουζιάν, δὲν ἀπεκρίθη τίποτε ἐν τασάτω εἰς τὸν υἱὸν τῆ αὐθέντη τῆ, ἀλλ' εὐγῆκε μὲ τὴν κοπέλλαν ἔξω, ἔμπροσθεν τῆς ὁποίας εἶχον δοθεῖ αἱ ῥηθεῖσαι προσαγαί· ὅθεν ἀφ' ὃ ἔμειναν οἱ δύο μόνοι τῆς, ἢ δυστυχῆς ἐκεῖνη ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τῆ νέῃ λέγῃσα.

Ο έρωτας εμποδίζει τον Βονζιαν από
την άσέλγειαν.

ΔΑΪΜΑ. „ Μή μέ θεωρήσετε αϋθέντη
 29 μου, γιά ένομα Θεῶ, διατι άν μάδη ο κόσ-
 29 μου τά άσεμνα κινήματά με, έγώ είμαι χα-
 29 μένη ή κακορρίζικη διά πάντα· αφήσεμε να
 29 πηγαίνω μονάχη όπως ήμπορέσω, από κά-
 29 χην εις κώχην έως τά σπήτιμη, ε; σας πα-
 29 ρακαλώ να μη βάλετε εις προξιν την βάρ-
 29 βαρον προσαγην τη αϋθέντη σας, να μη με
 29 πηγαίνετε κατ' ευθείαν καθώς σας είπε,
 29 μηπως ε; μάδη ή γειτονιά με τό μεγάλον
 29 αυτό σφάλμα με, τό όποιον σας τάζω ότι,
 29 δεν θέλω τό ξανακάμη πλέον εν όσω ζω-
 29 προς τίτοις με τό να γνωρίζω πολλά καλά
 29 πως δεν πρέπει να φανῶ . . . . σκληρή·
 29 . . . . δια εκείνο όπῆ . . . . ξεύρετε . .
 29 . . . . πως . . . . αφήνομαι πλέον εις την
 29 διάκρισίν σας· σας παρακαλώ όμως ε; αυτίς,
 29 ας είναι διά την ζώνη σας, την τιμήν με να
 29 φυλάξετε σιωπῶντας, την όποιαν έγώ ή
 29 ίδια πολλά ολίγον εφύλαξα. “

BONZIAN. „ Μή φοβῶσθε Κερῆ μου
 29 τελείως, έγώ έχω κάποιον σεβας εις τάς
 29 Δάμικς, με όλου όπῆ με κατοραίνεται διά
 29 τά άτοπα καμώματά σας· όσον ποταπός ε;
 29 άν είμαι, προκρίνω με όλην με την ψυχην
 29 να χάσω την ολίγην κυβέρνησιν όπῆ έχω
 29 εις τό παρόν αρχοντικόν, παρά να υποφέρη
 29 ή κερῆια με να κακοπάθετε τίποτε· ξενυκ-
 29 29 τίσε-

„ τίσ' εἶ ἀπόψε μοναχάτζικη εἰς τὸν πτωχὸν ὄν.
 „ δάμα, ἐγὼ πηγαίνω ἄλλῃ, ἔ κούριον σὺν
 „ θεῶ, θεῶ σὰς ευγάλει ἀπὸ μίαν κρυφὴν
 „ πορτίτζα ὅπῃ ἀντικρίζει εἰς τὸν μεγάλου
 „ δρόμον. “

ΔΑΜΑ, „ Ὅχι σὰς παρακαλῶ μὲ δά-
 „ κρυα, ἐγὼ φοβῶμαι μονάχη, τρέμω, καθί-
 „ σετε μαζύ μου, δὲν σὰς ἀφήνω, λυπηθῆτε
 „ με . . . “

Ὁ Βουζιᾶν ὑπήκουσεν εἰς τὴν ἐπίμονον πα-
 ρακάλεισιν τῆς Δάμας, ἔ ἔμεινε πλέον, τί ἠμ-
 πορῶσε νὰ κάμη; . . . ἀπειροὶ συλλογισμοὶ
 ἀνέβαινον εἰς τὸν νῦν τῷ, ὁ καιρὸς, ἡ μοναξιά,
 ὁ τόπος, τὸ ὑποκείμενον, ἡ κλίσις τῆς, ἡ ὀμι-
 λία τῆς, φρικτὰ τὸν ἐπολεμῶσαν. „ Οὐμῆτη τὴν
 „ Ἐλένην, Βουζιᾶν (ἔλεγεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τῷ)
 „ ἐκείνη εἶναι παρῶν, σὲ βλέπει, κάθεσε παρα-
 „ μικρὸν κίνημα παρατηρεῖ ἀφ' ὃ εἶσαι ὑσερημέ-
 „ νος ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τῆς τύχης, φύλαξε καὶ
 „ τὴν καρδιά σου πασρικήν (διὰ νὰ μὴ σὲ τύπη
 „ ἡ συνειδήσις σου.) Αὐτὴ εἶναι ἐνέχυρον ἄλλου,
 „ πῶς τὴν δίδεις εἰς ξένα χέρια; “ Μὲ παρομοίαις
 σώφρονας σοχατμῆς ἐπεριχαράκωνε τὸν ἑαυτὸν
 τῷ, ἐναντίον τῆς νεανικῆς ἑρμῆς, ὡς τὸσον,
 ἐκατήντησε τὸ πρᾶγμα εἰς συνομιλίαν, ἡ ἀσεμ-
 νος ξένη ἄρχισε νὰ λέγη τὰ μουσικά τῆς εἰς τὸν
 τιμημένον νέον, χωρὶς ἐκεῖνος, νὰ τὴν βιάσῃ,
 ἔ ἔξεμουζηρεύθῃ ὄχι μόνον τὴν κατάμασίν τῆς,
 ἀλλὰ ἔ τὸ ὄνομα, ἔ τὸ γένος τῆς· πόσον ἐσχί-
 δη ἐκστατικός ὁ νέος (ἐπειδὴ ἔ δὲν τὴν εἶχε
 γνωρίσῃ προητέρας ἐξ αἰτίας τῆς νυκτός) βλέ-
 πων.

πώντας πῶς εκείνη ἦτον μία γειτόνισσα τῆς ἡγαπημένης τῆς Ελένης, ἣ τὸν εἶχε παραγγέλλει κάμποσαις φρασίς νὰ τὴν φωνίσῃ διάφορα πράγματα. Δὲν ἠμπόρεσεν ὁ δυστυχὴς νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὸν ὑπερβολικὸν πόθον ὅτῃ ἐτυραννύσε τὰ σπλάγχνα τῆς, ἣ νὰ μὴν ἐρωτήσῃ περὶ τῆς ὑγείας ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευεν ἢ πληγωμένη καρδιά τῆς.

„Οἶδεν ἀνδρὸς ἀρετὴν θαυμάζειν ἣ πολέμιος“ εἶπεν ἓνας . . . ἣ τὰ μολυσμένα σώματα, ἐπαινῶν μερικαῖς φρασίς τὸ μέριτον. Ἐκείνη ἢ ἄσωτος ἐπαράσχησε τὴν ὡραίαν Ελένην διὰ μίαν νέαν ζολισμένην, μὲ χίλια προτερήματα, ὅτι ἀπέφυγε ταῖς ἀτακταῖς ἣ ἐπικίνδυναις συναναστροφαῖς τῶν ἀνδρώπων, ὅτι πολλοὶ νέοι ἠθέλησαν νὰ τὴν φέρνῃ εἰς τὰ νερά τῆς, πλὴν τῆ κάκῃ ἐπάσχησαν, μὲ τὸ νὰ μὴν ἐχωρίζετο ποτὲ ἀπὸ τὴν μητέρα τῆς, ἣ δὲν ἐσάθη τρόπος νὰ τὴν εὕρῃ μονάχην* ἐπειδὴ ὁμοῦς (ἀκολούθησε νὰ λέγῃ αὐτὴ) ὁ υἱὸς τῆς αὐθέντης σας τρελκίνεται διὰ λόγου τῆς, τὸν ἔδωκα χρυσὰς ἐλπίδας πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτύχῃ τὸν σκοπόν τῆς, ἣ ὅτι θελῶ συνενεργήσῃ ἣ ἐγὼ ἐκ μέρους με κάτι τι, εἰς τὸ νὰ εὐκολυνθῇ ἢ ὑπόθεσις.

BONZ. „ Ἄχ ἣ γιατί τῆ τὸ ὑποσχέσθῃς; . . . “

ΔΑΪΜΑ. „ Τὶ νὰ κάμω; ἐγὼ ἔπασχα
 „ νὰ καταπραῦνῶ ταῖς ἀκατάσταταις φαντασίαις
 „ τῆς μὲ κάθε λογῆς τρόπον. Αὐτὸς μὲ ἐπῆρε
 μὲ

„ με χίλιας υποχρεωτικαῖς τριμηνιαῖς ἀπὸ ἑνα
 „ σπῆτι εἰς τὸ ὅποιον ἐπαίζαμεν πικέτο . . .
 „ ἄχ ἂν ἔξευρα πῶς θὲ νὰ καταστήσῃ τὸ
 „ πρᾶγμα ἔτσι, ἐλάμβανα πολλὰ καλλίτερα
 „ μέτρα, ἢ δὲν ἤρχομεν μαζύτα. Τὸν ὑποσ-
 „ χέδικα ὅμως, ἂν δὲν μὲ θεατρίσῃ διὰ κάτι
 „ μουσικά ὅπῃ ξεύρει δικάμα, νὰ τὸν πηγαίνω
 „ εἰς ἕνα ζιαφέτι προσποιημένη πῶς εἶναι συγ-
 „ γενήσμε, μὲ τὸ νὰ εἶναι νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ἴδιον
 „ σπῆτι, ἢ τὸ πλέον ὠραιότερον κοριτζι τῆ
 „ Παρισιῆ, ἢ Ἐλένη δηλαδὴ μὲ τὴν μητέρα
 „ της. “

Ὁ Βονζιὰν ἀναφεν ἀπὲ ἕναν ὑπερβολικὸν
 θυμὸν, ἢ ἄρχισε νὰ κατηγορῇ τὴν Δάμα δικ-
 τὶ νὰ κάμῃ τοῖβτον ἀχρεῖον κίνημα ἐναντίον τῆς
 ὑπολήψεως τῆ κοριτζιῆ, δὲν ἐφοβήθη τὸν Θεόν ;
 μὲ ὅλον τῆτο ἐρωτῶντας ἔμαθε ἢ τὴν ἡμέραν
 ἢ τὸν τόπον ὅπῃ ἔμελλε νὰ κερδιῶτῃ τὸ εὖμορ-
 φον κὺτὸ ζιαφέτι.

Τὸ πικρό, ὃ νέος ἔτοιμάζετο νὰ τὴν ξεβ-
 γάλλῃ, τὴν ἔφερε πολλὰ ἐπιτήδεια εἰς τὴν πορ-
 τίτζα ὅπῃ ἐπροῖπε, ἢ τὴν εἶχε πηγαίνῃ ἕως
 εἰς τὸν δρόμον. Ὁ γέρον αὐθέντης τε ὅμως,
 πίνωντας τζιμπῦκι εἰς τὸ παράθυρον τῆ ὄνδᾶ τε
 τὴν ἐσοχάσθηκε, ὅθεν ἔσειλε τὸν ἐπισάτην τῆ
 σπητιῆ τε κατόπι ἢ τῶν δύο, μὲ προσαγῆν τε
 νὰ τῆς γυρίσῃ πίσω.

ΓΕΡΩΝ. „ Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ κοπέλλα
 „ ἀχρεῖε, πῶ τὴν πηγαίνεις ; “

BONZ. „ Αὐθέντημα εἶναι μία Δάμα
 „ εἰς τὴν ὅποσαν ἤθελα νὰ δείξω δούλευσιν ἔ νὰ
 „ τὴν πηγαίνω σπῆτιμα . . . . “

ΓΕΡΩΝ. „ Δούλευσιν ἄσωτε ; ἂ ὡς
 „ φαίνεται ἤθελες νὰ μᾶς ἀποκοιμήσης μὲ τὰ
 „ ἀπλόττικα χαμογελάσματα ὅπῃ ἔδειχνες εἰς
 „ ὄλως μας, ναί ; γλήγωρα νὰ φύγῃς ἀπὸ τὸ
 „ σπῆτιμα. Ἀμὴ τῷ λόγῳ σου κεράμα (γυμν-
 „ ζώντας πρὸς τὴν δάμαν) δὲν ἤμποροῦσθε τὰ-
 „ χα νὰ ἐκλέξετε κανένα καλλίτερον εἰς τὸ
 „ σπῆτιμα, πικρὰ τὸν ἄνθρωπον τῷ ἀχειριῶμα ;
 „ ἐγὼ ἢ ὁ υἱός μου . . . . λόγῳ χάριν . . . .
 „ δὲν . . . . “

Αὐτὰ λέγωντας ὁ γέροντ ἀρχίσθη νὰ ξεσπ-
 φρώσῃ τὸ μέτωπόν τε ἔ νὰ χαδεύῃ τὸ πηγυγι-
 τῆς. Ἐπειτα λέγει πρὸς τὸν ἐπιστάτην, πη-
 γαινε ἔ δῶξε τὸν πανῆργον αὐτὸν, φίλευσά
 τον ἔ μὲ κάμπουσε ξυλιαῖς ἄντις διὰ ρώγαν
 ὁ ἄσλιος Βονζιὰν ἀκούωντας, εὐγῆκε ἔξω χωρὶς
 νὰ συντύχη λόγον, ἔ ἐμβῆκεν εἰς συλλογιισμόν.

„ Αὐθέντημα εἶπεν ἡ Δάμα (παρακινημέ-
 νη ἀπὸ συμπάθειαν, ἔ λαμβάνωντας ὀλίγον
 θάρρος ἀπὸ τὸ κίνημα τῷ γέροντος τὸ ὅποιον
 ἔπρεπε νὰ τὴν συγχίση ἂν ἦτον τιμημένη)
 „ αὐτὸς ὁ κακοῤῥίζικος νέος δὲν ἔκαμην ἐκεῖνο
 „ ὅπῃ ὑποθέτετε ἂν μὲ δίδετε τὴν ἄδειαν,
 „ θέλω σᾶς ἐξομολογηθεῖ τὴν ἀλήθειαν. “

ΓΕΡ. „ Δικτὶ ὄχι ; τὸ κάμνω μόνον διὰ
 „ χατήρισας, ὅπῃ νὰ ἀκούσω τὸ ἠθονικὸν σοχ-

» πέτισας, ὄχι ὅμως διὰ ἐκεῖνον τὸν ἀχρεῖον
 » . . . ὄχι τὴ καλὴ τζικη πῆ εἶναι; (α) - «
 Ὁ δὲν ἀφ' ἡ ἔμεινε μονάχη ἀρχισε ἔ τὸν ἐδιη-
 γήθη ὅλα ὅσα ἐσυνέβησαν ἐκεῖνο τὸ βράδυ
 μὲ τὸν υἱόν τε.

ΓΕΡ. » Καλὴ ἀληθινὰ εἶναι αὐτὰ ὅπῃ
 μὲ λῆτε; «

ΔΑΪΜ. » Τῆ ἀληθεία, ἔτζι ἀκολέθησε
 τὸ πρᾶγμα αὐδένητη με. «

ΓΕΡ. » Ἀμὴ αὐτὸς ὁ ξεμουλισμέτος
 » βλέπει πῶς τὸν διώχην, ἔ δὲν λέγει πῶς
 » . . . μ' ὅλον τῆτο χαίρομαι ὅπῃ εἶναι μυ-
 » ρικός, ἔ δὲν ἐπρόδωσε τὸν υἱόν με, ἄς μὲ φω-
 » νάξη κανεῖς τὸν Βουζιάν ἐδῶ (β). Καίμενε
 » ἐσύ εἶσαι μὲ τὴν ὀλότη βόδι, ὅμως εὐγε σε
 » ἔτζι πρέπει νὰ εἶσαι; κάτισε πάλιν, ἔ δὲ-
 » λευέ με' ἀκέεις, δέλω ἔχει τὴν φροντίδα σε,
 » ἔ πῆγαινε νὰ εὐχαρισῆς τὴν Μαδάμα, διατὶ
 » χωρὶς τὴν συνδρομὴν της ἐσύ . . . μῆτε ἴξευ-
 » ρα πῶς εἶσαι τόσον ζῶον, ἔ ἔτζι ἀναγκαῖος,
 » πῆγαινε τώρα ἔ κατόπι σὲ συντυχαίνω, δύ-
 » μισέ μετο. «

Ἀφῆνω κατὰ τὸ παρὸν τὴν ἐξακολούθησιν
 τῆς διηγήσεως τῶν αἰσχυρῶν συμβάντων, ἐνὸς
 γέροντος ἀσώτου ἔ μιᾶς φαυλοβίβη γυναίκος.

Ὁ Βουζιάν ἀντάμωσεν ἕξερου τὸν αὐδένητη
 τη, τῆ ὁποία αἱ προσαγαί ἦτον ὅτι νὰ εὕρισκε-
 ται

(α) μὲ τὸν εὐτε. (β) ἐρχεται.

ται πάντε εἰς τὸ γαμπινέτο, ἔ νά ἐπικρυπνῆ εἰς τὸ χιζμέτι τῆς ρηθείσης ὅταν ἔρχεται, ὁ νέος ἔ δὲν τὸ ἔσερξεν ὅθεν τῆτο ἐπαρακίνησεν εἰς δευτέραν ἀγανάκτησιν τὸν ἀκόλασον Γέροντα. Κατὰ τύχην ὁμως προτῆ νά ψυχρανθῆ ἔπάνω τε, εἶχε μιλήσῃ εἰς τὸ τραπέζι δι' αὐτὸν, ἐπαινῶντας τον εἰς τὴς συγκαθημένους, διὰ τὴν ἄκραν ἐμπισοσύνην, τὴν χρησότητα τῶν ἡθῶν τε, ἔ τὴν ἀπλότητά τε διηγόμενος ἐπὶ τύτοις ἔ τὸ νεδν συμβεβηκός, χωρὶς νά φανερώσῃ πῶς εἶχε μέρος τόσον αὐτός, ὅσον καὶ ὁ υἱός του.

Δύο γερόντισσαι ἀδελφαῖς πολλὰ πλάσιαις ἔ χωρὶς ἄνδρα ἤκασαν αὐτὴν τὴν διήγησιν μὲ κάποιαν περίεργον ἔφεσιν, εὐγαίνωντας λοιπὸν τὸ βράδυ νά πηγαίνην εἰς τὸ σπητιτας, τὴν ὥραν ὅπῃ ὁ γέρων τὸν ὑβρίζε διὰ τὴν ἀνυποταξίαν τε, ἐζήτησαν ἔ αὐταῖς τὸν νέον νά τὸν συντύχην, ἔσειλαν τὸ κοπέλιτης τὸν ἦυρε τὸν ἔφερε, ἔ τὸν εἶπαν κρυφά νά ταῖς ἀκολουθήσῃ. Ὁ Βοντζιάν μὲ εὐχαρίστησίντη ἔλαβε τέλος πάντων τὴν τιμὴν νά ἀναίβῃ πίσω ἀπὸ τὴν καρέτα τὸ βράδυ ὑπηρετήσεν εἰς τὸ τραπέζι, ἔ τὸ πηρόν τὸν ἔκαμαν ἐπισάτην τῆ σπητιῆ της.

Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ὄντας, πάλιν ἡμέραν ἔ νύκτα δὲν ἠμπορῶσε νά ξεχάσῃ μίαν σιγμὴν τὴν ἀξιολάτρευτὴν του Ἑλένην, πλὴν σοχαζόμενος ἔ τὸ ἀδύνατον τῆς ἀπολαύσεώς της, ἀπεφάσισε καὶ νά κοσμήσῃ τὸν ἑαυτόν τε μὲ τίποτες προτερόματα, μὲ διαγωγὴν
τιμῆ.

τιμημένην, ἔ φρόνιμην, διὰ νὰ γένη ἄξιος ἐρα-
 τής της, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχη κάμμίαν ἐλπίδα
 ὁ πτωχὸς ποτὲ νὰ τὴν κάμη ἐδικήν τε (ἐπειδὴ
 ἔ ἐγνώριζε τὸ εἶναι τὴ) ἔ ἂν ἐμελε νὰ τὸν βοη-
 θήσῃ ἢ τύχητε κανέναν καιρὸν εἰς τὸ νὰ ἀποκ-
 τήσῃ ἄλλην μεγαλιτέραν κυβέρνησιν, εἶχεν ἀ-
 πόφασιν, νὰ τὴν μεταχειρισθῇ μὲ ἄκραν εὐδύ-
 τητα ψυχῆς ἔ σωφροσύνην, ζῶντας εἰς μίαν
 ἐρημίαν, ἔ χωριζόμενός ἀπὸ τὰς λοιπὰς ἀν-
 δρώπων, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐνδύμωσιν τῆς ὥρας
 τῆς Ἑλένης.

Λέγην πῶς ἡ ἐλπίδα εἶναι μία παχεῖα
 τροφή τῷ φλογερῷ ἔρωτος, ὅπῃ ἐν ὄσῳ εἶναι
 κοντά τῆ, τόσον ἐκείνος θρέφεται ἔ αὐξάνει.
 Οἱ Βονζιάν ὡς φαίνεται, ἄντας βέβαιος διὰ τὴν
 καθαρότητα τῆς καρδίας του αἰδάνετο εἰς τῆς
 τρόπης, ὅπῃ ἀπεφάσισε νὰ μεταχειρισθῇ, κά-
 ποίαν εὐγενικὴν δύναμιν, ἥτις τὸν εὐχαρισῆσε,
 ἔ τὸν ἔδιδε μίαν κρυφὴν ἐλπίδα· μὰ τὸ φλογε-
 ρὸν πάθος ὅπῃ ἐδοκίμαζε διὰ τὴν Ἑλένην (τὸ
 ὄποιον δὲν ἦτον εἰς τὸ χέρι τῆ νὰ τὸ σβύσῃ
 πλέον) ἔκατασῆθῃ μίας λογῆς λατρεία, ἡ ὅ-
 ποια τὸν ἔκαμνε νὰ βλέπῃ τὸ λαχταριστὸν ἀ-
 μόριον εἰς ἕνα ὕψος ἀνεπίβατον, ἔ ἐμετάβαλε
 τὴν ἄκραν ἐπιθυμίαν τῷ ἔρωτός τῆ εἰς βαδύτα-
 τον σέβας, ἔ ὑπόκλισιν. Ἡ πληγωμένη καρ-
 διά τῆ ἔγινεν ἕνα θυσιαστήριον, εἰς τὸ ὄποιον
 καθ' ἑκάστην ἐπρόσφερον ὀλοκαυτώματα σεναν-
 μῶν ἔ δακρύων, διὰ τὴν θεῶν ὅπῃ ἐλάτρευεν,
 ὄθεν διὰ νὰ κρατῇ ἄδιακόπως τὸν νόον τῆ μὲ πα-
 ρομοίαις γλυκεῖαι σοχασμῶς εἰς τὸν αὐτὸν βαθ-
 μόν, ἔκαμνε ἕνα νόμον, ὅτι ποτέ τῆ νὰ μὴ πλα-
 γιά-

γιάση νὰ κοιμηθῆ πρὸ τῆ νὰ τὴν ἰδῆ. Ἀφηνεν ὄλαις ταῖς δαλειαῖς τῆ, ὁ κατακλυσμὸς τῷ κόσμῳ δὲν ἠμπόρῳσε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ἐπήγαινε ἀπὸ μακρῶν (μερικαῖς φοραῖς τὴν ἄκρον ὅπῃ ἐτραγουδῶσε) τὴν ἔβλεπε, καὶ ἐγύριζεν εἰς τὴν κατοικίαν τῆ ὄλος φλόγα. Ὡς ἄχ ὁ δυσυχὴς ἔλεγε, πῶς ἐγὼ, ἔ, πῶς ἐκεῖνη. Ἀχ ἄσπλαγχνῆ καρδιά μου, εἰς ποῖον λαβύρινθον θινῶν μὲ καταποντίζεις; πῶς μὲ φλογίζεις, φλογίζεσαι, ἔ, πάλιν εἶσαι ἡ αὐτὴ; πῶς ἠδύνεσαι εἰς τῆς πόνης, εὐχαρισεῖσαι εἰς ταῖς λύπαις, δικαιολογεῖς τὸν ἑαυτὸν σε ἕως ἔ, εἰς αὐτὴν τὴν ἰδίαν Σλιβεράν σιγμὴν τῆς ἀπελπισίας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πλάττεις μόνη σε τὴν φαντασίαν, πῶς ἔχει τάχα νὰ φυτρώσῃ, ἡ ἐλπίς τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν βασάνων σε, ἔ, τὸ κρίνεις εὐδαιμονίαν σε νὰ τὸ φρονῆς; τέλος πάντων

Πῶς βασῶς καρδιῶν θαυμάζω, ὅταν τῆς κειμῆς κοιτάζω
 πῶ τραβῶς παρτοεινῶ,
 Κι ἄεσιν ποτῶς δὲν ἔχεις, μὴτε πλέον ἀπαντήχεις,
 ἴλος ἀπὸ τινά.
 Ἐβουθῶς εἰς τὰ κάθη, ἡ ἐλπίδα σε ἐχάθη
 εἰς τὸ νὰ λευθερωθῆς
 Πῶς τὴν τύχη μεστεικῶς, θάνατον σκληρῶς σφραγῶς,
 ἢ τὸν κόσμον δὲν ποθῶς
 Ἡ καρδιά τῆ ἰξεύρω τόπον, ἔχει σῆθη τῶς ἀθρῶποις,
 σὶ ὄχι μέρας φλογερῶν.
 Μὴ ἐσὺ καρδιῶν θλιμμένη, πῶς εἶσαι κατοικημένη
 ἢ βασῶς τόσον κειμῆς;

Νῶται

- Νᾶσαι γὰρ δικόμου σῆθος, ὅπου ἔχει φλόγαις πλήθος,
 λαύραυ ὑπερβολική.
- Καὶ φλογίζει τέσσαυ χερούυ, μὲ σκληρὸυ μυρίυ κόουυ
 κ' εἰσὺ πάντα εἴσ' εἰεἰ;
- Αὐτό σῆθος δειὺ ὁμοιάζει, φλόγαιυ γόουαιυ ἀφ' ἧ βλάζου
 εἶναι Αἰγυυυ το βανό
- Καὶ Ὠκεανόν ἀν χύσω, δὲν εἶν' τρόπου νὰ το πρῶτω
 μήτε το καταπονω
- Ἀπορῶ πῶυ ὑποφίρειυ, μὲ φωτιαυε νὰ παρὰδέρηυ,
 εἰ ἀναλῆυ πᾶν το χειρ,
- Καὶ νὰ χύουε' ἀπ' τὰ μάτια, ἢ νὰ γίνεουαι κομμάτια
 εἰ νὰ εἶσ' ὄλο γρηῃ.
- Βλέπω ἢ, εἶσαι γραμμίτη, γινὰ νὰ ζῆυ τυρανισμένη,
 πάντα ὄουυ κὶ ἀν σταθῆυ
- Διὰ τῆτο δὲν παιδαίειυ, εἰς τὰ ὄουα κὶ ἀν παθαίνειυ,
 ὡ καρδιάμ πολυπαθήυ.
- Ἀφ' οὗ τόουον ὑπομίειυ, εἰάτω' ἴον ἴόουουον δὲν βγαίειυ
 μόνου σέρουειυ κὶ πονῆυ.
- Πιχὰ καρδίον δὲ σ' ὀνομάζω, ἀλλὰ βέβαια σὲ κρᾶζω
 πότερ τῆυ ὑπομουῆυ.

Κακοὶ ἀνδρωπῶσι ἀρπάζου τὴν Ἐλένην.

Ὡς τόσον εἰς τὸ νέον ἀρχοντικὸν (ὅπου ἦτον ἀγαπημένος ἀπὸ ὅλης, δὲν εἶχε ξεχάσει τὸ ξιαφέτι ὅπῃ ἐκείνη ἢ μισαφίρισσα πρὸ ἡμερῶν τὸν εἶπε πῶς ἐμελε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν υἱὸν τῆ πρόην αὐδέντα τε, διὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ γνωριθῆ με τὴν χρυσὴν Ἐλένην· ὅθεν ἐπρόσεχε μὲ ἀκραν παρατήρησιν νὰ μὴν τύχῃ ἔ τὴν συναίβῃ τίποτες ἐναντίον· μίαν ἡμέραν ὅπῃ ἔκαμνε τὴν καθημερινὴν βύζιτάν τε εἰς τὴν πόρταν της εἶδε τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπόν της, παρὰ συνήθειαν σολισμένον, ἔ με τὴν μητέρα της νὰ εὐγαίμῃ αὐτὸν, ἔ ὡσάν νὰ τὸν εἶχεν εἰσῆ κανεῖς ἐκείνην τὴν ὄραν, πῶς πηγαίνῃ εἰς τὸ ξιαφέτι, ταῖς ἀκολούθησε λοιπὸν ἀπὸ μακριὰ ἕως εἰς τὸ σωῆτι ἐκεῖνο, τὰ ὁποῖον ἦτον ἑνὸς τιμημένῃ ἀρχοντος, ἐν τασῆτω προσμένωντας εἰς μίαν κώχην, εἶδε ἔ τὴν ἄσωτον ἐκείνην Δάμα, νὰ ἔρχεται με τὸν υἱὸν τῆ πάλαι αὐδέντα τε, ἔ νὰ ἐμβαίνῃν εἰς τὸ ἴδιον μέρος. Αὐτὸς χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐτραβίχθη εἰς τὸ ἐκεῖ πησιόν ἐργασῆρι ἔ ἔγραψε τὸ παρὸν ραβάζι.

Ραβάζι τῆ Βουζιᾶν εἰς τὴν Μαδάμ Ροβέρ.

ΚΕΡΑ ΜΟΥ

„ Ἡ ἄκρα με ἐμπισσύνη με πηρακινεῖ νὰ
 „ σὰς δάσω τὴν παρῆσαν εἶδησιν ὅτι, ἀπόψε
 „ νὰ

- „ νὰ ἔχετε μάτια ἀνοιχτά διὰ τὴν ἀκριβήν σας,
 „ ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ εἰς τὴν συντροφικάν σας εἶναι
 „ ἓνα ὑποκείμενον ὅπῃ ἔχει κακὰ σκοπὸς διὰ
 „ λόγῳ τῆς· φυλαχθῆτε λοιπὸν διὰ ὄνομα
 „ Θεοῦ, ἡ διὰ τὴν υπερβολικὴν ἀγάπην ὅπῃ
 „ ἔχετε εἰς τὴν φιλιότην σας· μένω δὲ μὲ
 „ ἓνα βαδύτατον σέβας.

τῆς Εὐγενείας σας

ταπεινότητος ἡ ὑποκλινέσκτος
 δῆλος
 Ζιακὼ ὁ ἔξωμερίτης.

- „ Δοθεῖν τὸ παρὸν εἰς χεῖρας τῆς
 „ ἀρχοντίσης τῆ Ροβέρ εὐρισκο-
 „ μένης ἀπόψε εἰς τὸ Ζιαφέτι ἐν
 „ τῇ οἰκίᾳ τῷ κόντε Τότ. “

Ἀφ' ἧ τὸ ἐπίγραψε δὲν ἴξευρε τί τρόπον
 νὰ κάμῃ διὰ νὰ τὸ σείλῃ, μὲ τὸ νὰ μὴν ἠμπό-
 ρεσε νὰ ἀνταμώσῃ κανένα γνωρισμόν τε· ὅθεν
 προσκαλῶντας ἓνα παιδί τὸ ἐφιλοδώρησε, ἡ
 τὸ ἔσειλεν ἐπάνω εἰς τὸ σπῆτι μὲ τὸ ῥηθὲν
 γράμμα, τὸ ὁποῖον ἐδόθη τῇ Μαδὰμ Ροβέρ,
 τὴν ὥραν ὅπῃ ἐκάθισαν εἰς τὸ τραπέζι, ἡ αὐ-
 τὸ ἔγινεν αἰτία διὰ νὰ τὸ βάλῃ εἰς τὴν τρέπην
 τῆς, μὲ σκοπὸν νὰ τὸ κινῶν ἑὺς ὅπῃ συ-
 κωδῆ, τὸ ἐξέχασεν ὁμως.

Ὁ ἄσωτος υἱὸς ὅπῃ ἐπρετέντερος τὴν Ἐλένην
 ἐκεῖνο τὸ βράδι, ἔμεινεν ἐκστατικὸς βλέπωντας
 τὰ φέλιγγιτρά της, ἡ εἶδε τὴν ὀδηγήτριάν του
 ἡ

νὰ καταλάβῃ πῶς ἦτον κατὰ πάντα εὐχαριση-
 μένος, διὰ τὸ πεσχέςσιτης * ἡ ὁποία ἐκ μέρους
 τῆς δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τὸ νὰ τὸν ἐπαινῇ εἰς τὴν
 μητέρα τῆ κοριτζιῆ, λέγῃσα πῶς εἶναι ἓνα μέ-
 ρος πολλὰ καλόν, πλῆσιον, ἔ ἀρμοδιώτατον
 διὰ γαμβροῦς, ἔ πῶς ἀγαπήσῃ πρὸ πολλῆ τὴν
 κόρη τῆς.

Ἡ μητέρα ἔ ὄλο ἐπροφυλάττετο, πλὴν
 ἔδειχνε ἔ μερικαῖς τεξιμονίαις εἰς τὸν νομιζό-
 μενον ἔρασην τῆς κόρης τῆς, με κάποιαν προτί-
 μισιν ἀπὸ τὰς ἄλλης συγκαθημένῃς * ἔτσι ἔτε-
 λείωσε τὸ τραπέζι με πολλὴν εὐθυμίαν, ἔ ἀρ-
 χισαν νὰ μισεύν εἰς ταῖς ἑπτὰ ὥραις τῆς νυκ-
 τὸς * αὐτὸς εἶχε μίαν καρέταν, ἡ ὁποία τὸν ἐ-
 πρόσμενε κάτω εἰς τὴν κύλην, ὄθεν ἐπροσκέ-
 λεσε ταῖς Δάμαις νὰ καταδεχθῶν νὰ ταῖς πη-
 γαίνῃ εἰς τὸ ἀρχοντικόν τῆς, τὸ ὅσιον ἔσερξαν
 ἔ αὐταῖς ὑπερὸν ἀπὸ κάποιαις παραμικραῖς ἀν-
 τιολογίαις * ἔς ἀφήσωμεν λοιπὸν αὐταῖς νὰ
 πηγαίνῃν εἰς τὸν ὄρομον τῆς.

Ο΄ Βονζιαν ἀφ' ἔ ἔτελείωσεν εἰς τὸ σπῆτι
 τα ὄλας τα τὰς ὑποθέσεις, ἔξαναβγήκε διὰ νὰ
 βεβαιωθῇ τί ἀπέγειεν ἐκεῖνη ὄπῃ ἔλάτρευε, ἔ
 βλέπωντας ἀπ' ἀντικρὺ ὄτι ὄλη ἡ συντροφιά ἦτον
 ἀκόμι ἐκεῖ ἔως τὰ μεσάνυχτα, ἔκρύφθη εἰς ἓνα
 μέρος. Μετ' ὄλίγον βλέπει νὰ εὐγῇ ἡ Μαδάμ
 Ροβέρ με τὴν κόρη τῆς, ἡ ἀπατηλὴ γυνὴ, ἔ
 ὄ ἄσωτος, ἔ ἐμβῆκαν ὄλοι τῆς εἰς τὴν καρέταν,
 πρῶγμα ὄπῃ τὸν ἔκαμε νὰ φρίξη, ἀκολάθησεν ὄς
 τόσον ἔ αὐτὸς κατόπι τῆς καρέτας τῆς * γυρί-
 ζωντας δὲ τὴν κώχην ἑνὸς σοκακῆς, ἔξη ἑπτὰ
 ἄν-

ἄνθρωποι ὄρμησαν εἰς τὰ διζυγίαια τῶν ἀλόγων, ἀνοιξαν τὴν πόρταν τῆς καρέτας, ἐτραβίξεν ἔξω τὰς τρεῖς, καὶ ἄφησαν μόνον τὴν Ἑλένην μέσῃ, δύο ἀπ' αὐτῆς ἀνέβησαν ἐπάνω, καὶ ἔδωκαν προσηγὴν εἰς τὸν βεζεταῖον (ἀρματιλάτην) νὰ τρέξῃ τὰ ἄλογα ἐν καιρῷ ὅπῃ οἱ ἄλλοι ἐβασῆσαν τὸ μαχαίρι εἰς τὸν λαιμὸν τῆ ἀσώτῃ, καὶ τῶν δύο ἀρχοντισσῶν, διὰ νὰ τὰς ἐμποδίτῃ ἀπὸ τῆ νὰ εὐγάλῃν τζιμεδιά. Ὁ Βουζιάου εἶδε παρευθὺς τι ἐδήλωσαν ἐκεῖνα ὅλα, καὶ μὴν ἀμφιβάλλωντας πῶς αὐτὸ ἦτον ἓνα τρατήγημα τῆ παλαιῶν τῆ αὐθέντῃ, δὲν ἴξευρε τι νὰ κάμῃ. Νὰ φωνάξῃ, δὲν ἐπροξενῆσε κανένα ὄφελος, ἐπειδὴ καὶ ἦτον περασμένα μεσάνυχτα, μετὰ τὸ νὰ εἶδεν ὅμως πῶς ὁ αἴτιος τῆς ἀρπαγῆς ταύτης δὲν ἤμπορῆσε νὰ ἀνταμώσῃ τὸσον ὀγλύγωρα τὴν Ἑλένην, ἔβαλε κατὰ νῆν, νὰ ἀκολαθήσῃ εἰς τὰ σκοτεινὰ τὴν καρέταν, καὶ νὰ τὴν κρατήσῃ εἰς τὸ πρῶτον κηλῆκι (φυλακὴ) πικνωτῆς μέγῃ τὰ γέμια τῶν ἀλόγων. Ἐκεῖνη λοιπὸν τρέχει καὶ ὁ Βουζιάου πετὰ κατόπι τῆς εἰς τὸ καλόν τῃ ριζικὸν ἐκεῖ ὅπῃ ἤθελε νὰ γυρίσῃ εἰς μίαν κώχην ἐμπροσὰ εἰς τὰς φυλακῆτάρας ῥίχνηται ἐπάνω εἰς τὰ ἄλογα, εὐγάζει ταῖς φωναῖς, τρέχον οἱ φύλακες, καὶ τὴν ἐμποδίζον· οἱ δύο κακῆργοι ἦτον τὸσον ὀγλύγωροι ὅπῃ, ἐγλύτῶσαν ἀμρότεροι· κοιτάζον εἰς τὴν καρέταν, βλέπον τὴν ἀθλίαν Ἑλένην λιγοθυμισμένην, καὶ σχεδὸν ἡμιθανῆ. Πρῶτῶν τὸν Βεζεταῖον, ἐκείνος ἀπεκρίθη πῶς εἶναι ἄνθρωπος τῆ Καβαλιέρη Δουβελ, πῶς τὸν ἐβίασαν νὰ διώξῃ τὰ ἄλογα, καὶ πῶς εἶδον δὲν εἶχον ἀπ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ Ἑλένη ἐρχομένη ἀπ'

ὀλίγον ὀλίγον εἰς τὸν ἑαυτὸν της, ἀρχισε μὲ ἕκτασιν νὰ ζητῇ τὴν μητέρα της. Ὁ Βονζιάν εὐγῆκεν ἔμπρός της, ἔ τὴν ἐξήγησε μὲ συντομίαν, πῶς ἔλαβε τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ ἑνα τοῖθτον δυσαπόφεκτον κίνδυνον. Ἐκεῖνη ἀκέωντάς τον ἐγνώρισε τὴν φωνήν του, πλὴν μὲ τὸ νὰ εἶχεν ἀφήσῃ ἀπὸ πολλῆς τὸν μαχαλέ της, ἦτον καλοφορεμένος, ἔ ἐδιόρθωσε τὴν ὀμιλίαν της, δὲν ἤμπορῆσε νὰ τὸν καλοδυμητῇ πῶς νὰ εἶναι ὁ Ζιακῶ, ὁ ὁποῖος τὴν εὐγαλεν εὐδυσ ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀμφιβολίαν, βεβαιώνωντάς την πῶς εἶναι τῷ ὄντι ὁ ἴδιος.

Ἐπῆγαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν φυλάκων, ἐκεῖνα ὅπῃ ἔλεγεν ὁ Βονζιάν, μὴ δίδωνταε καμίαν ὑποψίαν διὰ τὸν Βεζεταῖον (μὲ τὸ νὰ ὠμίλησε μὲ φρονημάδα, ἔ δὲν εἶπε τίποτεε περὶ τῆ παλαιῆ ἀυθέντη της, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνο ὅπῃ ἤμπορῆσε νὰ ἀποδείξῃ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν) τὸν ἐβίασαν νὰ πηγαίῃ ὁ ἴδιος τὸ καρίτζι εἰς τὸ σπῆτι της. Ὁ Βονζιάν ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν της εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν τῆς εὐδαιμονίας βλέπωνταε πῶς εἶναι εἰς τὴν ἰδίαν καρέτα, μὲ ἐκεῖνην ὅπῃ τόσοσν καιρὸν ἐλάτρευεν ἡ ἐρωτικὴ καρδιά της. Δέκα φύλακεε τῆς ἐσυντρόφευαν ὡσαν εἰς Φριάμβον, ἔ ἔτζι μὲ αὐτὴν τὴν παράταξιν ἐφῶσαν εἰς τὸ σπῆτι, ὅπῃ ὅλοι ἦτον κατασυγχισμένοι, βλέπονταε ὁμοε ἕξαφρα τὴν περιπόθητον θυγατέρα της, ἡ ὁποῖα εἶχε λείψει μόνον δύο λεπτά μὲ τῆς ἀρπασάας της, ἡσύχασαν τὰ πνευματά της, ἔ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν ὅπῃ της ἐλυπήθη.

Κατ' εὐτυχίαν, ὁ ἐνεργήσας νέος τὴν δολιότητα εἶχε μισεύσει πεζὸς ἀπὸ τῆ σπῆτι τῆ Ρ'οβέρ (ἐπειδὴ ἔβουτροφρεύσαν ἕως ἐκεῖ παρηγορῶντες τὴν γυναῖκα τὴ) διατὶ ἤθελε γνωρίσῃ κερύκτως τὸν Βουζιαν, ἔξ νὰ ὑποπτευθῆ τίποτες διὰ λόγῳ τῆ, ἢ συντροφισσάτῃ ὅμως ἦτον ἀκόμι ἐκεῖ· ἐκάθισε λοιπὸν κρυμμένος ἐν ὄσῳ νὰ φύγῃ ἔξ αὐτῆ, διὰ νὰ μὴν τὸν ἰδῆ· εἰς τὸν δρόμον ἐρχόμενος μετὰ τῆς Ἑλένης, ἐπὶ πόνῃ τὴν εἶχε παρακάλῃ νὰ κάμῃ κάθε λογιῆς τρόπον νὰ τὰς ξεδιάσουν ἀμφοτέρως (ἂν ἦτον ἐκεῖ) προτῆ νὰ τὸν ἰδῶν, τὸ ὅποιον ἔβγινε χωρὶς τζιριμόνιας.

Ἀφ' ἧ ἔφυγε λοιπὸν ἔξ ἐκεῖνῃ ἢ δολερὰ, ὁ Βουζιαν εὐγῆκεν εἰς τὸ παρόν. Ἡ ἄξιολάτρευτη Ἑλένη τρέχωντας μετὰ χαρὰν ὑπερβολικὴν εἰς συναπάντησιν τῆ νέα, ἐφώναξεν εἰς τὴν μητέρα τῆς, νὰ, ὁ ἐλευθερωτῆς με κεράκα, νὰ, ὁ Ζιακῶ. Τότες ὅλον τὸ σπῆτι ἀρχιστε νὰ τὸν καταφιλήῃ ἔξ νὰ τὸν χαδεύῃ. „Κερά με (λέγει ὁ Βουζιαν εἰς τὴν μητέρα) καλὸ δὲν ἐπῆ. „ρετε ἕνα γράμμα ὅπῃ ἐφῆς σὰς ἔσειλας; ναι, „ἀληθινὰ (εἶπεν ἐκεῖνῃ) πλὴν τὸ ἐξέχματα εἰς „τὴν τζέπην με, κρίμα “ . . . τότε ἀνέγνωσε τὸ βιβλίον, ἔξ βλέπωντας μετὰ ἀκροντῆς θαυμασμὸν τὴν ὑπογραφὴν, ἐφρενίτευσε διατὶ νὰ ἀμελήσῃ τὴν ἐπωφελῆ εἰδήσιν ὅπῃ τὴν εἶδε. „Εἴγῳ σὰς χρεωσῶ διττῶς τὴν κόρην με ἀκριβέ με Βουζιαν (ἀκολάθησε νὰ λέγῃ ἢ μητέρα) ἐξηγήσατέ με ὅμως σὰς παρακαλῶ „αὐτὴν τὴν τρομερὰν προδοσίαν ὅπῃ ἔμειλε νὰ ἔλθῃ

», ἔλθῃ εἰς τὸ κεφάλι μου, καὶ νὰ προξενήσῃ τὴν
», ἀτιμίαν καὶ τὸν θάνατόν μου.

Ο΄ νέος τὴν ἐπληροφόρησε διηγόμενος ὕλην
τὴν ὑπόθεσιν καταλεπτῶς, καὶ κρύπτωντας τὸν
φλογερόν ἔρωτά του· μετὰ ταῦτα τῆς ἔφησε
τὴν καλὴν νύκτα, καὶ ἐγυρισεν εἰς τὸ κонаκί του.

Ἰσπανοὶ καὶ Βουρζιάν καὶ χηρεῖα του.

Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ἀναφέρωμεν καὶ περὶ
τῆς διαγωγῆς του εἰς τὸ σπῆτι τῶν δύο γερον-
τισσῶν ἀδελφῶν. Αὐτὸς ἦτον ὁ μουσικός της,
ἠδιοικῆσε τὰ ὑποστατικά της, καὶ δὲν τὸν ἔλειπεν
ἄλλο, παρὰ νὰ ὀνομαζῆ καὶ νοικοκύρης. Ἡ ἄκρα
ἐμπιστοσύνη του δὲν ἄφηνε τὴν ὀρθὴν συνειδησίν
του νὰ πλατίσῃ ἀπὸ σφετερισμὸς· ὡς τόσον τὸν
ἀκολούθησεν ἓνα συμβεβηκός, τὸ ὅποῖον ἠθέλε
φερῆ ἄνω κάτω ὅλαις ἐκείναις ταῖς γλυκαῖς ἰ-
δέαις ὅπῃ εἶχε περὶ τῆς ἀκριβοῦς τῆς Ἑλένης. Ἡ
νεωτέρα ἀπὸ ταῖς δύο ἀδελφαῖς, ἣ ὅποια ἦτον
πενήντα πέντε χρονῶν ἐσυνέλαβεν ἔρωτα διὰ
λόγου του, τῆ τὸ ἀπόδειχεν μὲ κάθε τρόπον,
τὸν ἐχάριζε πράγματα, τὸν ἐγλυκομιλῶσε
συχνά, ὁ Βουρζιάν ὅμως ἐκκαμώνετο πῶς δὲν νοιῶ-
δει. Τέλος πάντων μίαν ἡμέραν τὸν ἐξεμυση-
ρεύθη ὅτι τὸν ἀγαπῆσε κατ' ὑπερβολὴν, καὶ ὅτι
ἂν ζήσῃ μετὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς της (ἣ
ὅποια ἦτον ἐβδομηντα πέντε χρονῶν) νὰ τον
πυλὴ ἀνδρὸς της κρυφά. Ο΄ νέος ἀπεκρίθη μὲ
πολλὴν φρόνησιν εἰς τὰς λέξεις τῆς κεφαλῆς του, καὶ
τὴν

τὴν ἔκαμε νὰ μείνῃ εὐχαριστιμένη* ἐν συντόμῳ ἀπέθανεν ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή, ἡ μικρότερη ἔμεινε κατευχαριστιμένη εἰς αὐτὸ τὸ συμβεβηκός, ἔξ τὸ περισσότερο βλέπωντας τὸν ἑαυτὸν τῆς ἐλευθερωμένην ἀπὸ τὴν διεξοδικὴν ὑποταγὴν τῆς ἀδελφῆς τῆς, ἀρχισε τὴν ἐτοιμασίαν τῆ γάμῃ τῆς, ἔξ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν τῆς ἀρρώτισε τὴν ἰδίαν βραδιά· μετὰ τὸ νὰ ἦτον ὁμως εἰς ἕνα ἄκρον ἐνθουσιασμόν, ἔξ ἐπιθυμῆσεν ἀφρεύτως νὰ ὑπανδρευθῆ, ἠθέλησε νὰ σεφανωθῆ τὸν Βονζιάν εἰς τὸ σπῶμα, ἔξ ἀπέθανε τὴν δευτέραν ἡμέραν, ἀφίνωντάς τον με προικοσύμφωνον ἕνα εἰσόδημα ἕως τριαντα χιλιάδαις γρόσια τὸν καθῆ χρόνον. Τὰ ἐπίλοιπα ἔρχη τῆς τὰ ἄφησεν εἰς τῆς συγγενεῖς τῆς, διὰ νὰ μὴν τὸν ἐνοχλήσῃν* τὸν ἄφησεν ἔτι ἔξ ἕνα χωρίον, ἐπὶ συμφωνίᾳ τῆ νὰ λάβῃ τὸ ὄνομά τῆ ἔξ νὰ λέγῃται εἰς τὸ ἔξῃς Δαρμακτιέρ.

Ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰ, ὁ νέος δὲν ἐπῆγε μερικαῖς ἡμέραις διὰ νὰ κάμῃ τὸ κρυφὸν χρέος τῆς, παρατηρῶντας ἀπὸ μακριὰ τὴν ὠραίαν Ἑλένην τῆ (ἐπειδὴ ἔξ με ὄλην τὴν δούλευσιν ὅπῃ ἔδειξεν εἰς ἐκεῖνο τὸ σπῆτι, πάλιν δὲν ἐλάμβανε τὴν ἐλευθερίαν νὰ γειτονεύῃ συχνὰ τῆς γονεῖς τῆς) ὅθεν ἀφ' ἧ ἔβαλε τὰ πράγματά τῆ εἰς τάξιν, ἀπέρασε κάμποσαις φοραῖς ἐμπροσθὰ ἀπὸ τὴν πόρταν τῆς, με παῖον ἄμετρον, πλὴν δὲν ἐσάθη τρόπος νὰ ἀξιωθῆ ὁ κακοῤῥίζικος, νὰ τὴν ἰδῆ. ἄρχισε νὰ δαγκᾷ τὰ δάκτυλά τῆ, ἔξ νὰ ἐμβαίῃ εἰς ὑπερβολικὸν φόβον, μὴ ἰξεύρωντας ποία ἦτον ἡ αἰτία, ὅπου ἡ λαχταρισὴ Δέσποινα τῆς ζωῆς τῆ δὲν ἐφαίνεται, μὴτε εἰς τὸ

τὸ παράθυρον. Νὰ ἐρωτήσῃ τῆς γειτόνης, καὶ
 δὲν τὸν εἶδε χεῖρι, νὰ ἔμβῃ μόνος εἰς τὸ ἀρ-
 χοντικόν της, ἐφοβεῖτο νὰ μὴν προσκρήσῃ, ἔτρε-
 χον λαικὸν κρηνηδὸν τὰ δάκρυά της, μὲ τὰ ὑ-
 ποῖα κατέβροχε τὸ ἔδαφος, καὶ ἐγέμιζε τὸν
 ὄνδα τῆ ἀπὸ βαθεῖς σαναγμῆς· ἀκατάπαυστα θρη-
 νῶντας ἔλεγε, „ Ἀχ ἀκριβή μου Ἐλένη, ἐλπί-
 „ σα μου, ἀναπνοή μου, τί ἔγινες; πῶ εἶσαι;
 „ μήπως ἀράγε καὶ ἐπιβηλεύθη κἀνεὶς πάλιν τὰ
 „ κάλλη σου; μήπως σὲ ἀρπάξαν; ἄχ ὁ κακοῦ-
 „ ρίζικος * ἂν εἶναι ἔτι, τί μὲ χρησιμεύει
 „ πλέον ἡ ζωὴ, ἂν ἔχω τὴν δυσυχίαν, διὰ νὰ
 „ σὲ ὑσερηθῶ, τί ὠφελεῖμαι νὰ ἀναπνέω τὸν
 „ ἀέρα; ἄχ . . .

Εἰς ὅτι κἀν στενήθηκα, σοῦ τόπος ἔβασ' ἄλλο,
 Σ' αὐτὸ πᾶν τῶρα ἔχαπα! δὲν ἔχω τι νὰ βάλω.
 Ἐχάσα τ' ὅτι δὲν μπορῶ, ποτέ μου ν' ἀποκτήσω,
 Καὶ πῖτε με εἰς τὸ ἔξῃς, πῶς ἔχω πηχά νὰ ξήσω;
 Ο' Ἡλιό μου ἔλαψα, δὲν ἀκατέλλει πλέον
 Τὸ εἶναι παρὰ τῶν σιωπῶν, πῶς εἶναι ἀνασφατόν.
 Κι αὐτὴ πᾶ ζωὴ, δὲν εἶναι ζωὴ, εἶναι θάνατος τεπτήλη,
 Κι εἰς ὀμιλῶ ὄχι ἡ καρδιά, μόνον λαλεῖ τὰ χεῖλη.

Ὡς τόσον ἡ αἰτία τῆς ἀπωστικῆς τῆς Ἐλένης ἦ-
 τον, μὲ τὸ νὰ εὐγαλέν εὐλογιαῖς, καὶ ὁ τέος δὲν
 εἶχεν εἶδησιν, παρά ἀφ' ἧ τὴν εἶδε πῶς ἀνέλαβε,
 καὶ ἐσεργιάνιζεν εἰς τὴν σάλλαν της, τὸ ἐκατάλαβε.
 Κατὰ πρῶτον ἔφριξεν ὁ πτωχὸς διὰ τὸν κίνδυνον
 μιᾶς τοσούτου πολυτίμης ζωῆς· πλὴν ὑσερον σχα-
 ῖδου

δὸν τὸ ἐχέρον νομίζωντας πῶς τάχα θέλει εἶναι πλέον καταδεχτική εἰς τὸν ἑρωτῆτα μετὰ τὴν ἐσημαδεύσθαι, ὅμως τὸ ἐμετανόησε παρευθὺς ἔκατεδίκασε τὸν ἑαυτόν τε πάλιν, διὰ τὴν νὰ σφάλλῃ, ἔξ με τὸν νῦν πρὸς τὴν ἀξιολατρευτὴν τε Ἑλένην. Ἦ κοκκινάδα τῆς εὐλογίας της ἐπέρασσε, καὶ με ὅλον ὕπᾳ εἶχε πεντέξι σημάδια, ἔγινεν εὐμορφότερη ἀπ' ὅτι ἦτον πρῶτα. Ἐπρεπε νὰ τὴν ἰδῆ κἀνεὶς διὰ νὰ τὸ πιστεύσῃ· εἶναι τῆ ἀληθείᾳ τὴν σήμερον εἰς τὸ Παρίσι, ἂν ὄχι ἡ πρώτη τὰ δευτερεῖα ὅμως εἰς κἀμμίαν δὲν τὰ παραχωρεῖ. Ἰσως δὲν ἤθελε παρατηρῆν τὸ πρόσωπόν της τότεν, ἂν δὲν ἦτον ὀλίγον σημαδευμένον, ἔξ ἀπ' ἧ ἔγιναν πεντέξι λακκάκια ἀπορεῖ καὶ ἓνας πῶς αὐτὸ τὸ μικρὸν φεγάδι, ἔδωσεν ἐκείνην τὴν ἐλκυστικὴν δύναμιν εἰς τὰ θέλγητά της; καθένας τὴν κοιτάζει με θαυμασμόν, ἔξ πάντα τὴν εὐρίσκει χαριτωμένην (ὄχι τινόςσιμον χαμογέλασμα πᾶ ἔχει;) ὅλοι κοινῶς παρατηροῦν, πῶς εἶναι ἀξία νὰ λατρεύεται ἀπ' ὅλαις ταῖς κίθραντικαῖς καρδίαις.

Ὁ ἑρωτικός Βουζιάν, ἄρχισε νὰ τὴν ποῦ με ὅλην τε τὴν ψυχὴν, ἡ φλόγα τε ἐκαταστήσῃ ἄσβεστη, δὲν ἔβλεπε, δὲν ἄκουε, δὲν εἶχεν εἰς τὴν μνήμην τε ἄλλο τίποτε, παρὰ τὴν λαχταριστὴν Ἑλένην. ἡμέρα, νύκτα, κάθε ὄραν, κάθε σιγμὴν, εἰς κάθε ἀναπνοήν τε, ἦτον πρὸ ὀφθαλμῶν τε ἡ χαριτωμένη εἰκόνα της. Ἐν τούτῳ ὅλο ἐβασίησε τὸν ἑαυτόν τε, ἔξ ἔχωντας καλὸν φυτικόν, ἐπαραιτεῖτο ὅλος εἰς τὴν ἀσκησιν τῶν προτερονιμάτων, ἔξ τὸν ἐπιμελειαν τῆς σπαθῆς· ἔσειλε ἔξ μερικὴν βοήθειαν
εἰς

εἰς τῆς πτωχῆς συγγενείᾳ, μὲ τὸ ἄ μὴν εἶχε μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, ὅταν ἦλθεν εἰς τὸ Παρίσι, τὸν εἶχαν διώξῃ σχεδὸν ἀπὸ τὸ σπῆτι ἐνὸς θεῖα τε, αὐτὸς ὅμως πάλιν ἐφρόντισε διὰ τῆς ἐξαδέλφου τε, ἔ τῆς εὐεργέτησεν εὐκολύνωντάς τε τὸν τρόπον τῆς ζωῆς των, τὸ ὁποῖον εἰς ἄκρον τῆς ἐχαροποίησε. Ἐπάσχειν ὁμοίως καὶ ὑποχρέωσῃ τῆς παλαιῆς συντροφίας τε, ἔ πρὸ πάντων ὅσας εἶχαν ἦδη χρεῖά. Καὶ βέβαια ἔκαμε μὲ τῦτο πολὺ καλὸν εἰς τὴν πατρίδα τε, παρὰ ἂν ἐξέδευεν εἰς ἄσποταίαις ἐδῶ ἔ ἐκεῖ. Οἱ τοῖῃτοι ἄνθρωποι εἶναι σπάνιοι, ὅπῃ καὶ βοηθῶν μὲ ζῆλον, ἔ ἀγχαθῆν προαίρεσιν ὅσας ἔχων μέριτον. Οἱ Βουζιάου ἀνεπαύετο κάμνωντας τοιαύταις μικραῖς εὐεργεσίαις, ἔ εὐχαριστήμενος εἰς τὴν συνείδησίν τε, πῶς ἂν ἔβουρε τὴν πολιτείαν τε, ἢ χρυσῆ τε Ἐλένη, ἀφεικτικῶς ἤθελε λάβῃ καλὴν ὑπόληψιν διὰ λόγου τε.

Πολλαῖς φοραῖς ἔβαλε κατὰ ἰὸν καὶ τὴν ζητήσῃ διὰ σύζυγόν τε, ἐπειδὴ ἔ εἶχεν ἀρκετὰ πλῆθη, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶσε καὶ τὰ χαρῆ μαζύ της, πλὴν σοχαζόμενος πῶς τὸν εἶχαν ἰδῆ εἰς τὴν πρώτην κατάστασίν τε, ἐνόμιζε πῶς εἶναι πάντα ἀδύνατον καὶ ἔμβῃ εἰς τὴν συγγενείαν τῆς φαιμελίαις της. Αὐτὸς ὁ σοχασμὸς τῆς πρώτης πενιχρότητός τε τὸν ἐφαίνετο μία βαθυτάτη ἄβυσσος ἀφ' ἧ εὐγῆκε, πλὴν αὐταῖς ἢ λυπηραῖς ἰδέαις δὲν ἐσύγχιζαν ταῖς ἐλπίδαίς τε.

Βάνει προξενήτην διὰ τὴν Ἑλένην.

Μὲ τὸ νὰ κῦξαινε λοιπὸν ἡμέραν παρ' ἡμέραν τὸ ἀνάτονον πάθος, τὸν ἔκαμε πλέον νὰ σφραλίση τὰ μέτρα εἰς ὅλα τὰ ἐμπόδια, καὶ νὰ τὰ ὑπερπηδήση. Ὅθεν εἶπε νὰ μὴν ἔχη καὶ τὸ παράπονον πῶς ἄφησε τὸ πρᾶγμα νὰ παρέλθῃ μὲ σιωπὴν, ἐσοχάσθη νὰ τὴν ζητήτῃ εἰς γάμον, καὶ ἄε γένη ὅ,τι γένη. Ἦτον εἰς ἀμφιβολίαν ὁμοίως, πῶς νὰ κινήτῃ τὴν ὑπόθεσιν, νὰ τὸ εἰπῇ τὴν Ἑλένην ἀμέσως, ἢ νὰ τὸ ἀντιγείλῃ εἰς τὰς γονεῖς της. Τὸ πρῶτον ἦτον κίνημα πολλὰ δεικνύον, τὸ δεύτερον τὸν ἐφάνη συντομώτερον, διὰ τὰτα καὶ τὸ ἀπεφάσισεν. Ὁ ὑπερβολικὸς ἔρωτας εἶναι ἓνα κεργιῶζο πρᾶγμα, παρομοιάζει ὀλίγον μὲ τὴν φυσικὴν ἐπιθυμίαν, πονεῖ πάντως τὸ ἐρώμενον ὑποκείμενον, τὸ ποιεῖ ἐκ ψυχῆς χαρὴς ἄλλο, τὸ θέλει ἀφέντως, μακάρι νὰ εἶναι μισητὸς ἕνας ἐραστής, πάντοτε ἐλπίζει νὰ εὐχαριστήσῃ πάνηναι καιρὸν τὴν καρδιάντα. Ὁ ἐρωτικὸς Βονζιάν λοιπὸν ἐζήτησεν ἄνθρωπον διὰ νὰ βάλῃ προξενήτην· ἓνας καλόγηρος τὸν ἐφάνη πολλὰ ἐπιτήδειος διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καθὼς εἶναι γνωστὸν, χώνονται παντὴ καὶ τζιρίζουν νὰ προξενήσουν εἰς ἄλλους τὸ καλὸν ὅπῃ αὐτοὶ λέγουν, καὶ δείχνουν τάχα πᾶς οἰκειοφελῶς τὸ ὑπερῶνται. Ὅθεν εἰς αὐτὸν εἶπε τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν τῆς πρώτης καταστάσεως, τὸν ἐπαρακάλεσεν ὁμοίως νὰ μὴν ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τῆ προβάλλωντας τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐπλῶς πῶς ἓνα ὑποκείμενον κυβερνημένου πλήν

ἔξω-

ἔξωμερίτης, ζητεῖ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ συγγενευθῇ μαζύ της.

Ὁ Παπᾶς ἀνεπλήρωσε πολλὰ καλὰ τὸ ἔλτζιλίκι τῶ κάμωντας χίλις ἐπαίνας διὰ τὴν καλὴν κατάστασιν τῆ ὑποκειμένη, διὰ τὰ χρῆσά ἤδη τῆ, ἔ κατι τὶ διὰ τὴν κρυφὴν ἀγάπην ὅπῃ ἔτρεφε πρὸς τὸ σπῆτιτικῶ * Ὁ Ροβέρ διὰ νὰ δώσῃ μίαν σωσὴν ἀπόκρισιν, ἐζήτησε νὰ ἰδῇ τὶ ἄνθρωπος εἶναι. Ἐγύρισε λοιπὸν ὁ μετίτης νὰ δώσῃ τὴν χαροποιὰν αὐτὴν εἶδῃσιν εἰς τὸν Βονζιάν, ὁ ὁποῖος ἔχασε τὰ συλλογικάτα ἀπὸ τὴν ἄκραν χαρὰν τῆ ἔντροπῆν * χαρὰν διὰτὶ εἶπε τὸ μουσικόντα, ἔντροπῆν πάλιν, διὰτὶ ἔπρεπε νὰ παρασαθῇ, ἔ νὰ τὸν ἰδῶν. Ἀχ, ἔλεγεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆ „ τὴν εἶναι ἡ τελειοταία σιγμὴ τῆς ἀποφάσεως, ἂν εἶναι νὰ ζήσω, ἢ νὰ καταβῶ εἰς τὸν τάφον. Ἀράγε τί θὰ νομίσῃν, τί θὰ νὰ εἰπῶν διὰ λόγῃμα; ἢ Ἐλένη . . . ὡς τὸσον οἱ ἄνθρωποι μὲ προσμένουν, πρὲπει ἀφεύκτως νὰ πηγαίνω . . . ”

Εἰς καιρὸν ὅπῃ ὁ Βονζιάν ἦτον εἰς τὸν δρόμον, ὁ Ροβέρ προδιέθετε τὴν κόρην τῆ, διὰ τὸ συνοικέσιον ὅπῃ τὸν εἶχαν προβάλη: ἔ μὲ ὅλα τὰ πλέτη ὅπῃ εἶχε (καθὼς ἔλεγον) τὸ ὑποκείμενον, πάλιν αὐτὴ ἐδυσχερесеῖτο σοχαζομένη τὴν πρώτην κατάστασιν τῆς ἀγενεῖας τῆ καθὼ ἔξωμερίτης. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ, ἦλθε ἔ ὁ νέος. Ἐυγαίνωντας ἐπὸ τὴν καρῆτα τῆ, τὰ μαῦρα φορεμένος, μὲ τοιαῦτα ῥῆχα, τὰ ὅποια ἐφάνέρωναν τὴν

τὴν πλοσίαν κατάρασίν τε, ὄντας ἔ καλῆτι-
κος φυσικά, εἶχεν ἕκην εὐμορφον αἴρα.

„ Ἰδὺ κὺδέντη με ἔ ἀρχόντισσαι ἔ ἀρχων
„ Δαρμαντιέρ (εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστικός) ἡ εὐγε-
„ νεία σας βλέπετε ἀπὸ τὰ περὶ αὐτὸν τὰ ἐν-
„ δοτέρω καλὰ τῷ σπητιῷ τε. “ Ἡ Μαδάμ
Ροβέρ με τὸν ἄνδρα της ἐκοίταζαν ἐκστατικοὶ με
περιέργειαν τὸν Βονζιάν, προσμένοντες νὰ ἀρ-
χίσῃ ἐκεῖνος τὴν ὀμιλίαν.

BONZ. „ Μὲ συγχωρεῖτε Κερᾶ με, ἔ
„ Αὐδέντη με, ἂν ὁ δυστυχῆς Ζιακὼ λαμβάνῃ
„ τὴν τὸλμην νὰ σᾶς ζητήσῃ εἰς συζυγίαν,
„ τὴν πλέον ὠραίαν ἔ χαριτωμένην ἀπὸ ὅλαις
„ ταῖς νέαις τῷ κόσμῳ. Ἀνίσως με νομίζετε
„ ὅμως ἀνάξιον διὰ τὴν ἀκριβήσας, δότε με
„ καὶ τὴν ἀδειαν παρακαλῶ νὰ σᾶς προσφέρω
„ τὸ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων με, ἔ κορῶνα,
„ ἔ σκῆπτρον ἂν εἶχα, πάλιν ἤθελα τῆς τὰ
„ ἀφιερώσῃ, ἢ κατανεύσῃ, νὰ με τιμήσῃ λαμ-
„ βάνωντάς με σύζυγόντης, ἢ ὄχι, πάλιν
„ αὐτὰ ἄς εἶναι ἐδικάτης.

Ἀδύνατον εἶναι νὰ περιγράψῃ τινὰς ποία
ἐσάθη ἡ αἰφνίδιος σύγχισις, ἔ ὁ ὑπερβολικὸς
θαυμασμὸς τῆς Ἐλένης εἰς αὐτὴν τὴν δημηγο-
ρίαν, ἐραδοκοκκίνησε τὸ εὐμορφον πρόσωπόντης,
ἔ ἕνας λεπτὸς ἴδρωε τὴν ἐπερίχυσσ.

ΜΑΔΑΪΜ. „ Καὶ πῶς; ὁ Ζιακὼ εἶπε ἡ
„ τιμιότησας; “

BONZ.

BONZ. „Ναί Κεράμη ἐγὼ ὁ ἴδιος δό-
 „λος σας.“

ΜΑΔ. „Χαίρομαι χαίρομαι ὅπῃ σᾶς
 „βλέπω εἰς καλήν κυβέρνησιν. Πλὴν ἀγαπή-
 „σα . . . νὰ μάθω μὲ ποῖον τρόπον . . .“

BONZ. „Ἡ πανοσιότης τε (δείχνωντας
 „τὸν ῥησοφόρον) θέλει σᾶς φανερώσει τὰ πᾶν,
 „ἂν ἀγαπᾶτε Κεράμη.“ Τότες ὁ ἱερεὺς ἐδιη-
 „γήθη ὅλην τὴν Ἰσορίαν τῇ Βουζιᾷ, πλὴν τῆς
 „υπανδρείας τε μὲ τὴν γερώντισσαν ἐκείνην τὴν
 „ἀρχόντισσαν, ἣ τὸ συμβεβηκός ὅπῃ ἀκολούθη-
 „σεν εἰς τὴν θυγατέρα της. Ὁ δὲν ὑπερεχάρη-
 „σαν ὅλοι της, ἣ ἀπόρησαν εἰς τὴν αἰφνίδιον με-
 „ταβολὴν τῆς τύχης τῇ νέῃ. Ὁ Ροβὲρ ξεμα-
 „κρύνωντας ὀλίγον ἐξέταξε κατὰ μέρος τὴν κέρην
 „τη. „Τί λέγεις παιδί μου; ἔχεις κλίσι, ἢ
 „ὄχι, πέμε το, ἱερεύεις πῶς σὲ ἀγαπῶ, ἣ
 „δὲν θέλω νὰ κάμω παρὰ γνώμην σὲ τῆτο τὸ
 „συνοικέσιον.“ Τὸ κορίτσι δὲν ἠμπόρεσε νὰ
 „ἀποκριθῆ παρευθὺς, δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἐζήτησαν
 „μερικαῖς ἡμέραις διορίν, ὅπῃ νὰ τὸ καλοσοχασ-
 „θῆν. Ὁ Βουζιᾷ λοιπὸν ἐμίσητε βατημένος εἰς
 „μὴν προλυπὴν ἀμφιβολίαν.

Εἶχαν εἰς τὰ σπῆτι ἣ μὴν γερώντισσαν
 πενθέρᾳ, τὴν ὅποιαν ἐσυμβηλεύθησαν τί νὰ
 κάμνεν.

ΓΡΙΑ΄. „Καὶ πῶς μάτια μου; νὰ δώσω
 „τὴν ἐγκουήν μου ἐγὼ ἐνῶ ζητιάνον διατὶ εἶναι
 „καλὸς ρορεμένος; ποτέ μου δὲν τὸ κάνω· ὄχι,
 „ὄχι“

11 ὄχι· δὲν δίδω εἰς τῆτο τὴν γνώμην μου. ἦφ,
 12 νὰ τὴν ἰδῶ γυναῖκα ἐνός ἐξωμερίτη, τὶ κρῦο
 13 πρᾶγμα, μακάρι νᾶχη ἔχιλία πηγυγιά, εἰδῶ
 14 ποτεμα δὲν πάει τὸ σῶμα μου, νὰ τὸν εἰπῶ
 15 γαμβρόν μου. Καλὸ μὲ φαίνεται πῶς τὸν
 16 βλέπω μὲ τὰ γεμενάκια, ἔχι μὲ τὴν καπίτζα.
 17 Ὅχι παιδιά μου σῆς συμβουλευῶ νὰ μὴν τὸ
 18 κάμετε.

Δέν της ἔκορτε τόσον διὰ τὰ λόγια τῆς
 γριᾶς, ἐπειδὴ ἔχι τῶν τριάντα χιλιάδων γροσίων
 τὸ εἰσόδημα, ἐσύκωνε κάμποσα ἐμπόδια ἀπὸ
 τὴν μέσῃν· τὸ κυριώτερον ὁμως ἦτον, νὰ μάθῃν
 ἂν ἔκλινεν ἡ καρδιά τῆς κόρης της πρὸς τὸν νέον,
 ὅθεν τὴν ἐρώτησαν ἀφ' ἧ ἐμίσεισεν ἐκείνη . . .
 19 Ἐπαιδί μου (τὴν λέγει ἡ μητέρα της) σοχά-
 20 ζεσαι νὰ ἔχη καμμίαν κρυφὴν κρυότητα ἢ καρ-
 21 διά σε, ἔχι νὰ σε ἐμποδίξῃ ἀπὸ τὸ νὰ πάρῃς
 22 τὸν Βονζιάν; Ἡ Ἐλένη πάλιν ἐροδοκοκκί-
 23 ησσε ἔσιωπῆσε.

Ρ'ΟΒ. 24 Κορίτζι μου, ἐσύ εἶσαι τὸ πλέον
 25 ἀκριβύτερον πρᾶγμα ὅπῃ νὰ ἔχω εἰς τὴν
 26 ζωὴν, ἐγὼ δὲν εἶμαι κανέναν πατέρα τύραν-
 27 νος ὅπῃ νὰ σε βιάσω χωρὶς τὸ θέλημά σου,
 28 εἰς τίποτε, ἔχι μίλησε ἐλεύθερα.

Ἡ Ἐλένη δὲν ἠμπόρεσε πάλιν τίποτε νὰ
 ἀποκριθῇ, πλὴν ἔπεσεν εἰς ταῖς ἀγκάλας τῆς
 μητρός της, μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια.

Ρ'ΟΒ. 29 Φθάνει λοιπὸν, αἰ μὴν πονοκε-
 30 φαλῶμεν πλέον . . .

ΕΛΕΝ.

ΕΛΕ. „ Αὐθέντη μὲ ἐγὼ εἶμαι ἢ κκορ-
 23 βίτικη εἰς μίαν κατάστασιν, ὅπῃ δὲν ἠμπορῶ
 23 νὰ σᾶς τὴν ἐκφράσω, ἢ καλοκάγαθία σας
 23 μὲ κατασκληβώνει, δὲν εἶναι ὅμως αὐτὴ μο-
 23 νάχη ὅπῃ μὲ φέρει εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν
 23 ὅποισιν μὲ βλέπετε, εἶναι αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ
 23 τὸ πρᾶγμα ὅπῃ μὲ προβάλλετε. Τὰ πλῆ-
 23 τη, (ἐπειδὴ ἔ) αὐτὰ εἶναι κάτι τι) ἕνας νέος
 23 ἀξιαγάπητος, ὅσιν μὲ φαίνεται ἐρωτικός . .
 23 . . ὅμως . . . ἢ κατάστασις ὅπῃ ἦτον . . .
 23 ἂν δὲν σᾶς κόφτη περὶ τήτου τίποτε πατέρη
 23 μη, ἢς μὴν ἀταφέρωμεν πλέον . . . ἂν τὸ
 23 σοχάζεσθε ὅμως διὰ ἐναντίον, παρακαλῶ ἄς
 23 εἶναι διὰ τὴν ζώήν σας, νὰ μὲ κάμετε μίαν
 23 χάριν. “

Ρ'ΟΒ. „ Μίλησε τὶ θέλεις κόρη μου, (φι-
 22 λῶντάς την.) “

ΕΛΕ. „ Σᾶς παρακαλῶ προτῆ νὰ τε-
 23 λειώσῃ τὸ συνοικέσιον, νὰ κάμετε κάθε λο-
 23 γῆς τρόπον, ὅπῃ νὰ μὲ εὐγάλετε ἀπὸ κά-
 23 ποιαις προλήψεϊς, ἔ) νὰ μὲ καταπέσετε μὲ
 23 λόγον, πῶς πρέπει νὰ τὸν δεχθῶ. Νὰ εἶ-
 23 σα βέβαιον, ὅτι θέλω φερθῆ μὲ κάθε λο-
 23 γῆς ὑπακοήν. Ἀγαπήσα ὅμως νὰ μὲ ἀπο-
 23 δείξετε πρῶτον, πῶς δὲν θέ νὰ μὲ μεμφθῆ
 23 ὁ κόσμος εἰς τὸ ἐξῆς, ἐπειδὴ ἔ) παλλάκις ἤ-
 23 κισα νὰ διηγῶνται τοιαῦτα συνοικέσια, ὡς
 23 ἀνάρμοσα τῆς εὐγενείας. Σᾶς τᾶζω πῶς θέ-
 23 λετε μὲ καταπέσει εὐκολα, διατὶ θέλω κά-
 23 μη ἔ) ἐγὼ ἢ ἴδια ἐκ μέρους μου κάθε τρό-
 23 πον, εἰς νὰ τὸ κέρνω ὡς εὐλογον. Ἡ εὐγε-
 23 νεία

27 νείμασας πολλά καλὰ τὸ ἱξεύρετε, πῶς χρω-
 28 σῶ εἰς αὐτὸν τὸν νέον, ἔτι τὴν τιμὴν ἔτι τὴν
 29 ζῶν, μὲ τὸ νὰ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τὰ χέ-
 30 ρια τῶν ἀρπασῶν με . . . ἔτι καθὼς νομίζω
 31 (ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖτε νὰ σᾶς εἰπῶ τὴν πᾶσαν
 32 ἀλήθειαν μὲ σπλάγγνα πασρικά) ἔξω ἀπὸ
 33 τὰ πλήτητε, ὁ Ζιακὼ πάντοτε μὲ ἄρξε,
 34 καὶ ὁ χρησοῦθης νέος, κιδάνομεν κάποιαν
 35 κρυφὴν ἠδονὴν, ὅταν τὸν ἐσέλναμεν ἐδῶ ἔτι
 36 ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν πληρῶνω μονάχη με τὸν κό-
 37 ποντε, ἔτι ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον τὸν ἐχαρίζα
 38 ἔτι ἔξ ἰθίων με. Ἰξεύρω πῶς ὅλοι οἱ ἄνδρες
 39 εἶναι ὁμοιοὶ τρόπον τινά, πρέπει ὁμῶς κἀνεὶς
 40 νὰ ἀκῆ ἔτι τί λέγει ὁ κόσμος. Ἐνα κορίττι
 41 (καθὼς μὲ φαίνεται) καλὸ εἶναι, νὰ ἔχη μάτικ
 42 ἀνοιχτά, διὰ νὰ μὴν ἐκλέξη ἕναν ποταπὸν διὰ
 43 αὐθέντηντη, ἔτι αὐθέντην τοιῦτον, τῷ ὁποῖο
 44 τὸ ὄνομα θὲ νὰ οἰκειοποιηθῆ, ἂν ἔχη σκο-
 45 πὸν νὰ τὸν καταφρονήσῃ ὑπερον, ἔτι νὰ ἐν-
 46 τρέπεται πῶς εἶναι γυναῖκα τε, αὐτὸ εἶναι
 47 μία σκληρὴ τυραννία. “

Ρ'ΟΒ. 27 Φιλτάτη με θυγατέρα (μὲ με-
 28 γάλην φωνὴν) αὐταῖς ἢ ἰδέαισι εἶναι πολλά
 29 τιμημέναις ἔτι φρόνιμας, μὲ χαροποιεῖς εἰς
 30 ἄκρον, μὲ τὸ νὰ προσοχάζεσαι μονάχη, ἔ-
 31 κείνο ὅπῃ ἠδελαν σὲ εἰπῆ ἄλλοι· μὲ ὅλον
 32 τῆτο θέλω προσπαθήσει ἔτι ἐγὼ διὰ νὰ κα-
 33 ταπειωθῆς, ἔτι πρὸ πάντων ἐκεῖνο ὅπῃ μὲ ὑ-
 34 περευφραίνει, εἶναι ὅπῃ ὁ Δαρμαντιέρ (ὡς συ-
 35 νηθῆσωμεν νὰ τὸν ὀνομάζωμεν ἔτσι, ἐπει-
 36 δὴ ἔτι ὡς φαίνεται εἶναι τὸ ὄνομα τῷ χωριῷ,

» ὅπᾳ ἐξησιάζει) μᾶς ἔδειξε τὴν πλέον μεγα-
 » λητέραν δόλυσσιν, ἔ . . .

ΜΑΔ. » Ὅμως εἶναι μαυροφορεμένος. «

Ρ΄ΟΒ. » Ἐχει δίκμιον ὁ χριστιανός· ἐκεῖ-
 » ναι ὅπᾳ μᾶς ευεργετὴν εἶναι οἱ κατὰ ἀλή-
 » θειαν συγγενεῖς μας, φορεῖ τὰ μαῦρα, διὰ
 » τὸν θάνατον τῶν δύο ἀρχοντισσῶν. «

ΜΑΔ. » Ἡ φορεσιά τε μοιάζει πῶς ἀπέ-
 » θανεν ἡ γυναῖκά τε. «

Ρ΄ΟΒ. » Εἶδε λανθασμένη κοκκίονα μου,
 » μὲ ὄλον τυτο ἄς ἐρωτήσωμεν τὸν πατᾶ περι
 » τίτη, ὅταν τὸν ἰδῶμεν· ἔ ἔτσι ἐχάλασε τὸ
 » συνέδριόν της ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Ἐμπόδιον τῷ γάμῳ.

Τῆ ἐπικύριον ἀπερνῶντας μὲ τὴν καρτέα τε
 μπροσὰ ἀπὸ τὴν πόρταν τῆς Ἑλένης ὁ Βουζιάν,
 εἶδε τὸν Ρ΄οβέρ, ὅπᾳ ἐσέκετο εἰς τὸ κατώφλιον,
 ὄφεν ἐσαμάτησε διὰ νὰ τὸν χαιρετήσῃ.

Ρ΄ΟΒ. » Εἰς τὴν ὄραν ὅπᾳ ἤθελα, σᾶς
 » ἦρα, ἄρχων Δαρμαντιέρ, ἀγκαῦσα νὰ συ-
 » νομιλήσωμεν ὀλίγον, ὄρῃσε μέσα παρακαλιῶ
 » . . . Ἡ τιμιότης σας ζητεῖτε τὴν κόρην μῆ
 » παιδίμου, (ἀφ΄ ἡ ἐκάθισε) τὸ χρέος ἑνὸς πα-
 » τρός

11 πρὸς εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον εἶναι τὸ νὰ ἐνεργ-
 20 γῆσῃ τὴν εὐτυχίαν τῶν παιδιῶν τα, ὅθεν κἀ-
 25 νένα αἴτιον δὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ σᾶς τὴν δώσω,
 30 ἐπισυμπεραίνω πῶς πέφτει εἰς καλὰ χεῖρα, σο-
 35 χάζομαι ὁμως πῶς ἢ διορία ὅπῃ ἐζήτησα
 40 διὰ νὰ σᾶς ἠποκριθῶ, δὲν χρησιμεύει τιπο-
 45 τες, ἂν δὲν σᾶς βλέπω συχνά, κ' ἂν ζῆν
 50 συνανασφραφώμεθα ὅπῃ ἔττι νὰ γνωρισθῶμεν
 55 κατὰ βάθος. Δότε με τὴν ἄδειαν νὰ σᾶς
 60 ἐρωτήσω, κ' νὰ μὲ βεβαιώσετε μόνος σας διὰ
 65 ταῖς αἰτίας ὅπῃ σᾶς παρακινῶν νὰ ζητήσετε
 70 τὴν κόρη μου εἰς συμβίαν ἄνισως εἶναι
 75 καμμία ὀλιγοχρόνιος κ' ὀρμητικὴ ἀγάπη, ὅπῃ
 80 κατὰ τὸ παρὸν μόνον σᾶς κρατεῖ, πιστεύετε
 85 με δὲν θέλετε ζῆσει εὐτυχισμένα, μήτε ὁ
 90 ἕνας, μήτε ὁ ἄλλος, διὰτὶ κἀνένα βίαιον δὲν
 95 εἶναι καθερὸν. Πρὸς τέτοις, εἶναι κ' ἄλλα
 100 αἰτία ὅπῃ ἀγαπήσα νὰ μέθω, κ' ὅπῃ δὲν
 105 ἠμπορῶ νὰ τὰ νοιώσω ἀφ' ἑαυτῶ με, παρὰ
 110 συνομιλῶνται μαζύ σας, σᾶς δίδω τὴν εἰδήσιν
 115 ἀκόμι, ὅτι τὸ πᾶν κλίνει πρὸς διαυδάντευ-
 120 σίν σας, διὰ τὴν μεγάλην δέλευσιν ὅπῃ ἐκά-
 125 μετε ἐλευθερώνοντας τὴν κόρη μου Ἑλένην.

BONZ. 11 Αὐτὴ ἢ περίσασις ὅπῃ ἔχω
 20 ὁ δῶλος σας πρὸς βοήθειάν με, εἶναι ὅπῃ μὲ
 25 παρηγορεῖ αὐθάντη με. Πρὸ πάντων ὁμως,
 30 ἢ ἄδεια ὅπῃ μὲ δίδετε διὰ νὰ σᾶς μιλήσω
 35 ἐλεύθερα, μὲ γεμίζει ἀπὸ ἀνεκδιήγητον εὐ-
 40 φροσύνην, ἐπειδὴ κ' εἶναι μία αἰτία εἰς τὸ νὰ
 45 σᾶς ξεμυσηρευθῶ, ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ἐσυνέβη-
 50 σαν εἰς τὴν καρδίᾳ μου ἀφ' ὅτε εἶδα κατὰ

11 πρῶ-

ἡ πρώτην φοράν τὴν ὠραιωτάτην θυγατέρα
 σου, ἡ

Ἐν ταύτῳ ὁ Ροβέρ ἐμβήκε μέσα νὰ δώσῃ
 εἶδῃσιν εἰς τὴν σύζυγον καὶ τὴν κόρην τι, (ἢ ὁ-
 ποίαις δὲν ἦτον παρῶν) νὰ κρυφθῶν εἰς ἕνα γαμ-
 πινέτο ἐκεῖ κοντᾶ, διὰ νὰ ἀπέφυγῃ ὅλην τὴν Γκο-
 ριάν τῆ Βονζιάν, χωρὶς νὰ φανῶν κατόλου.

Ἐγὼ εἶμαι ἀσύθεντι με (ἄρχισε νὰ λέ-
 γῃ ὁ νέος, ἀφ' ἧ ἐκάθισεν ὁ Ροβέρ) ἕνα
 πτωχὸν ὄρφανόν, γεννημένον εἰς μίαν πολι-
 τεῖαν κάμποσο μακριὰ ἀπ' ἐδῶ, ὀνομαζομέ-
 νην Βιστανκαρλαδέ. Ἐμείνα ὄρφανός εἰς τὴν
 ἡλικίαν ἐννέα χρονῶν, καὶ με ἐξέλασαν εἰς τὸ
 Παρίσι δέκα, με τὰ χοντρά φορέματα ὅπως
 εἶχα ἐπάνω μου καὶ με τριάντα παράδες εἰς τὴν
 τσέπην. Ἀφ' ἧ ἐφθάσα εἰς αὐτὴν τὴν με-
 γάλην πόλιν, ἄρχισα νὰ μιμῆμαι τὴν συμ-
 πατριώτασ μου, πασχίζωντας νὰ εἶμαι ὑπήκοος,
 καὶ πρόθυμος εἰς ἐκείνους ὅπως με ἐπρόσβαζαν. Ἡ
 εὐγενεία σας τὸ ἱξεύρετε, ἐπειδὴ καὶ εἶδον
 μεγάλην εὐκρίνειαν εἰς τὸ ἀρχοντικόν σας.
 Ἀπὸ τὸν καιρὸν ὅπως εἶδα κατὰ πρῶτον τὴν
 ἀκριβὴν σας (ὡς φαίνεται τότε εἶχεν εὐγῆ
 ἀπὸ τὸ μοναστήρι) δὲν ἔμπορῶ νὰ σας ἐξη-
 γήσω τὸ τί αἰσθάνθηκα ἢ καρδιά μου καὶ ὁ νῦν
 μου, σας βεβαιώσω ὅτι ἦτον μίαν λογιῆ χα-
 ρά, μία ἡδονὴ ὅπως δὲν ἔμπορῶ νὰ σας τὴν
 περιγράψω. Ταῖς πρώταις τρεῖς ἡμέραις με-
 τὰ τὸν ἐρχομόν μου, δὲν ἔκαμνα ἄλλο, παρὰ
 νὰ τὴν συχνοκοιτάξω. Ἐπειτα βλέπωντας
 ὅπως ἐκαταγίνετο τὴν ἡμέραν εἰς τὸ νὰ κεντᾶ,
 ἔντρον

11 ἐντρέπομαι, ἔγωγε νὰ κάθωμαι χωρὶς δουλιὰ,
 12 μὲ σαυρωμένα χέρια, καθὼς οἱ συντρόφοί μου
 13 προσμένοντες νὰ τὴς προσάξουν. Ὁ δὲν ἐπή-
 14 γαινα εἰς τὸν πραγματευτὴν ὅπῃ εἶναι εἰς
 15 τὸ πλάγι σας, καὶ τὸν ἐβουδῶσα, ὅσον τὸ
 16 κατ' ἐμὲ, προσέχωντας ὅταν σὰς τύχη κάμ-
 17 μιὰ ὑπηρεσία νὰ με ζεῖλετε, νὰ εὐρεθῶ.
 18 Εἶχα παρακαλέσῃ ἐπὶ τήτη καὶ τῆς ἀνδρώπας
 19 τῆ σπιτιῶ σας νὰ μὲ δίδου εἰδήσιν, καὶ νὰ με προ-
 20 τιμῶν ἀπὸ ἄλλον. Πολλαῖς φοραῖς ἢ εὐγε-
 21 νεῖα σας ὁ ἴδιος, καὶ ἡ ἀρχόντισσά σας, μὲ
 22 εἶχετε προσκαλέσῃ, καὶ εἰς τῆτο ἐνόμιζα τὸν
 23 εμαυτὸν μὴ εὐτυχεῖσαστον. Ἰσως ἐνδυμαῶδε
 24 αὐθέντη μὴ, μὲ πόσῃν ἔφρασιν, καὶ προσδυμίαν
 25 ἔτρεξα.

11 Μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ὅπῃ ἐκαβέρδιζα καχ-
 12 βῆ, ἄκουσα τὴν τραγανιστὴν φωνὴν τῆς χρυ-
 13 σῆς Ἑλένης ὅπῃ μὲ ἐφώναζε, (τῆτο ἦτον
 14 τὴν πρώτην φοράν) καὶ ἀνατρίχιασα τόσον
 15 ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν μου, ὅπῃ δὲν ἴ-
 16 ξευρα τὶ νὰ κάμω. Εὐθύς ἔρριψα τὸν καχ-
 17 βῆ μισοκαβηρδισμένον μέσα εἰς ἓνα χαλκο-
 18 ματένιον τρυπητὸν καπάκι, ἐσκέπασκα τὴν
 19 φωτιά μου, καὶ ἔτρεξα νὰ ἰδῶ τί μὲ θέλει;
 20 Ζεῦρετε νὰ διαβάσετε Ζιακῶ, μὲ εἶπεν ὄχι
 21 Κερά μου τὴν ἀπεκρίθηκα· τί ἐντροπή εἰς ἐμέ-
 22 να τότε, νὰ μὴν ἱξεύρω νὰ διαβάσω. Ἰδὲ
 23 τόσον, ἔλαβε τὸν κόπον μονάχητης, καὶ μὲ
 24 ἀνέγνωσε τὴν ἐπιγραφὴν ἐνός Γράμματός σας,
 25 ὅπῃ μὲ ἔδιδε νὰ πηγαίνω εἰς ἓνα μέρος.
 26 Ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁμως, ἀπεφάσισα
 27 πλέον νὰ μάθω γράμματα, ἐπήγα τὴν ἐπι-

31 κολήν, ἔ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν μου, μὲ ἐπλήρωσε
 32 τὸν κόπον μου ἢ ἴσα. Ἄν εἶχα τὸ θάρρος,
 33 βίβλια ἤθελα τὴν παρακαλῆσθαι νὰ μὴν πει-
 34 ραχθῆ ἢ τὴν μὲ ἀκολούθησεν ἄλλο, ὅταν
 35 ἐδέχθηκα τὰ ἄσπρα ὅπῃ εἶχαν ἐγγίξῃ τὰ
 36 χρυσὰ χερσὶα της, δὲν ἐσοχάζομιν κἀνένα
 37 μέρος ἄξιον νὰ τὰ κρύψω, μήτε ἴξουρα πῶ
 38 νὰ τὰ βάλω, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν
 39 μου. Πολλὰ ἐφυλάττομιν διὰ νὰ μὴν τὰ
 40 ἀνακκτώσω μὲ ἄλλα ἄσπρα ὅπῃ εἶχα διὰ
 41 ὀλίγον σερμαγιὲν μου. Εἶχα δεῖξῃ τόσον
 42 ζῆλον ἔ ὑπακοὴν εἰς ταῖς παρακαλῆσθαις. ὅ-
 43 πῃ μὲ ἐπροτιμῶσεν ἀπὸ κάθε ἄλλον ὅσον μι-
 44 κρὴ ἔ ἦν ἦτον, εἶχεν ἕναν ἀέρα σοβαρὸν, ἔ
 45 ταπεινὸν, ὅπῃ μὲ ἔκαμνε νὰ τὴν σέβωμαι,
 46 εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὅπῃ ἐπαρτήθησα ταῖς
 47 χάρισθαις. Τόσον ἤμην ἐνασχολημένος, εἰς
 48 τὸν εὐγενικὸν χαρακτῆρα της, ὅπῃ δὲν ἐσο-
 49 χίζομιν ἄλλο, παρὰ τὸ χρυσόν της ἤσοι,
 50 πάντοτε μὲ ἐφαίνετο πῶς τὴν ἔχω μπροσά
 51 μου. Τὸ βράδι συχνὰ συχνὰ τὴν ἐβλεπα εἰς
 52 τὸν ὕπνον μου, πῶς τάχα μὲ ἔχαμογελῶσε,
 53 μὲ ἐπρόσβαζε διάφορakis ὑποθέσεις, ἔ πῶς ἔ-
 54 μετευ εὐχαρισθιμένη ἀπὸ τὴν δόλευσίν μου.

31 « Μεγαλάνωντας τόσον ἐγὼ, ὅσον ἔ ἢ
 32 ἀκριβήσας, τὰ φρονήματά μου ἐδυνάμωναν πε-
 33 ρισσότερον διὰ λόγῃ της. ὄντας δεκατριῶν
 34 χρονῶν, ἐπαρτήθησα πῶς μὲ ἔχαρίζε πε-
 35 ρισσότερον ἔξ ἰβίων της, ἄπ ὅ,τι ἔκαμνε ὁ
 36 κόπος μου, κἀδάνομιν πῶς μὲ κατασκληβώνει
 37 μὲ τὸ τζελεμπηλίκι της, ἔ ἔκρυβα πάντοτε
 38 τὴν μονέδα ὅπῃ εἶχε περάσῃ ἀπὸ τὸ χερί της.

22 Ἄπεφάσισα γὰρ τὰ βάλλω εἰς μίαν χοῆσιν ἀ-
 23 ξίαν τῆς εὐεργετισίας μου, πλερώνωντας ἕνα
 24 διδάσκαλον, καὶ γὰρ ἐκείνην γράμματα, (μὲ
 25 τὸ γὰρ εἶχα ἀρχίσθη πλέον) γὰρ γράφω, γὰρ
 26 λογαριάζω, καὶ γὰρ ἐκείνην ἀγοράζω βιβλία. Ἐβλε-
 27 πα ὅπῃ ἐπροχωρήσα Φαυμασίως, ἐσοχάζο-
 28 μιν πάντα πῶς ἐπλήρωσεν ἡ χαριτωμένη Ἐ-
 29 λένη δι' αὐτὰ ὅλα, δὲν ἤθελα γὰρ πηγαίνην τῷ κά-
 30 κῳ τὰ ἐξοδά της, καὶ γὰρ φανῶ ἀχάριστος εἰς ταῖς
 31 χάριτας της. Τῇ ἀληθείᾳ αὐθέντη μου, οὕτως λέγω
 32 ὅτι, εἰς καθεμὴν ὁμιλίαν, εἰς καθεμὴν ἔργον,
 33 ἐνόμιζα πῶς εἶναι παρῶν ἡ ἀκριβή σας, πῶς
 34 τάχα μὲ ἔβλεπε, καὶ ἀρχίζα γὰρ ἐξετάζω
 35 τὸν ἑμαυτόν μου, λέγωντας ἄραγε τί σο-
 36 χασμὸς ἔχει ἡ Κερά μου διὰ λόγον μου; ὅθεν
 37 οἰσεύσετέ με, ποτέ μου δὲν ἔλαβα κατὰ νῦν
 38 ἄτιμα καὶ ποταπὰ φρονήματα, ποτέ μου δὲν
 39 ἐπρόφερα ἀχρεῖον λόγον, ἐμπόδιζα τὸν ἑμαυ-
 40 τόν μου ἀπὸ καθε ἀργολογίαν ἀνωφελεῖ, ἔ-
 41 πκοχα γὰρ βάλλω εἰς τὴν διαγωγὴν μου μίαν
 42 εὐγένειαν, ἡ ὅποια ἔλειπεν ἀπὸ τὴν κατά-
 43 σίον μου ἡμῶν εὐχαριστιμένως κατὰ πάντα,
 44 ὅταν ἐξετάζα τὸν ἑμαυτόν μου, καὶ τὸν εὐρισ-
 45 κα ἀμεμπτον εἰς τὰ ἔργα μου, καὶ εἰς τὴν ὁμι-
 46 λίαν μου, καὶ ἡ ἴδια βλέπωντάς με πάντοτε ὅπῃ
 47 ἐσπύδαζα, ἐθάλευα, ἐκαταγίνομην ἢ ὑπο-
 48 χρέωνα κἀνέναν, μὲ ἔλεγε, καλὰ κάμνεις
 49 Ζιανῶ, καλὰ κάμνεις, εὐγε σε. Ὅχι
 50 τί γλυκὰ, καὶ νόσιμα λόγια, τῶν ὁποίων ὁ
 51 ἦχος ἀφ' ἧ τὰ ἦκα, ἐσώζετο ἀκόμι ὀκτῶ
 52 ἡμέρας εἰς τὰ αὐτιά μου.

„ Όταν ἔμαθα πλέον νὰ γράφω, καὶ νὰ
 21 διαβάζω καλά, τὸ ὅποιον δὲν ἀργήσα νὰ
 22 τὸ κατορθώσω, μὲ εἰκόταν ὅτι, ἤθελε τὸ
 23 χαρῆ ἢ ἀκριβή σας, ἀν ἄλλο πῶς ἐπρόκοφα,
 24 ἢ ἀπόκτησα ἐκεῖνα ὅπῃ ἢ οἱ πλέον εὐγενεῖς
 25 νέοι ἔξευραν. Ἐπὶ τέτοις ἐγνώριξα ἕνα διδάσ-
 26 καλον, ὁ ὁποῖος ἔξευρε Λατινικά, τὸν ἐρώ-
 27 τησα ὡς τί κοσίζει νὰ μάθω αὐτὴν τὴν διά-
 28 λεκτον, ἢ ἦρα ὅπῃ ἦτον πολλά φθινά.
 29 Ἐμαθα λοιπὸν τὴν φυλλάδα, ἢ εἶχα πε-
 30 ρισσότεραν ἔφεσιν τότε, παρὰ ὅταν ἀρχισα
 31 νὰ διαβάσω. Ἐπειδὴ ἢ ἔλεγα εἰς τὸν ἑ-
 32 μαυτόν μου, πῶς, ἐγὼ σπιδάζω τώρα ὡς ἐν
 33 ἕνα νέος ὅπῃ μέλλει νὰ γένῃ ἰσότημος ἕναν
 34 καιρὸν μετὰ τὴν Ἑλένην. Ὡς τόσον διὰ νὰ
 35 τυπώνωνται περισσύτερον τὰ μαθήματα εἰς
 36 τὸν νῦν μου, ἐκάδομην ἢ τὰ ἀντέγραφα, ὅταν
 37 εἶχα καιρὸν ὡς ἢ τὸ Φραντζέζικον ἢ Λατι-
 38 νικὸν λεξικόν μου, ἢ ἐκεῖνο τὸ ἀντέγραφα, ἢ
 39 ἀποσήμεσα τόσον καλά ταῖς λέξαις, ὅπῃ εἰς
 40 δύο χρόνους ἐκαταλάμβανα καλά τὸν Βιργί-
 41 λιον, ἢ τὸν Τερέντιον, τῷ ὅποιῳ ἢ κωμω-
 42 δίας με εἶδαν μίαν χαρὰν ὑπερβολικὴν. “

„ Εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἄλλαξα τὴν κα-
 35 τοικίαν μου, ἐπειδὴ ἢ ὄντας δεκάξι χρονῶν,
 36 δὲν ἠμπορήσα πλέον νὰ ὑποφέρω. Ἐσκοτώ-
 37 νομην βλέπωνται συχνὰ τὴν Ἑλένην, ἢ ὁ-
 38 ποῖα ἦτον μία τραγανισὴ βικίτζε, ὁ νῦν μου
 39 ἐπαρτάλευς, ἢ ἔχονα τὰ κατὰσυχά μου, ἢ
 40 τὸ περισσύτερον μὲν ἔχοντας καμμίαν ἐλπί-
 41 δα εἰς τὸ νὰ τὴν ἀπολαύσω, ἐφοβήμην πλέ-
 42 ον παρὰ τὸν θάνατον, νὰ τὴν ἰδῶ μετὰ

„ μάτιω

11 μάτια μὲν νὰ σεφανωθῆ ἄλλον· πηγαίνοντας
 12 λοιπὸν εἰς τὸ καινέργιον μὲ κονάκι, εἶχα κει-
 13 ρὸν διὰ νὰ σπῆδάζω πάλιν, ἔ νὰ ὑποχρεώνω
 14 μὲ τὴν ὑπακοὴν μὲ τῆς ἀνθρώπικῆς τῆ ὀσπητίῃ·
 15 ἔ μὲ τὸ νὰ ἤμην καλὰ φορεμένος, μὲ ἐζή-
 16 τητεν ἕνας γέρον ἀρχωντας εἰς τὴν δάλευσιν
 17 τῆ. Δὲν σὰς πονοκεφαλῶ μὲ τὴν διήγησιν
 18 τῶν συμβεβηκότων μὲ εἰς τὸ σπῆτιτῆ, μὲ
 19 φαίνεται πὼς ἤδελα πλατίση ἀρκετὰ διὰ μέ-
 20 σσητῆ, ἂν ἡ ἐνδύμησης τῆς Κερᾶς μὲ Εἰλένης
 21 (ἂπειθῆ μὲ ἄλον ὅπῃ ἤμην ξεμακουσμένης ἀπὸ
 22 κοντᾶτῆς, πάλιν ἀπερῆσα κάθε βράδι ἀπὸ
 23 τὴν πόρταν σας, διὰ νὰ λάβω τὴν εὐτυχίαν
 24 νὰ τὴν ἰδῶ ὀλίγον, ἔ νὰ γυρίσω ὑπερευχα-
 25 ριστημένος) ἂν ἡ ἐνδύμησης τῆς ἀκριβῆς σας
 26 λέγω, δὲν μὲ ἐμπόδιζεν ἀπὸ τῆ νὰ μεταχει-
 27 ρισθῶ τρόπος ἀδίκης, ἔ πολλὰ ἀτίμης. Εἰς
 28 ἐκεῖνο τὸ σπῆτι λοιπὸν, ἔμαθα ἔ τὸν κίν-
 29 δυνον ὅπῃ ἔμελε νὰ πέσῃ, ἔ εὐκαλόν μὲ ρί-
 30 ζον, ἡμπόρεσα νὰ τὴν γλυτώσω, ἐκεῖ μὲ
 31 εἶδαν, ἡ δύο γριαῖς ἀρχόντισσαις ἀδελφαῖς
 32 ὅπῃ εἶχα ἀποφύγη μερικαῖς ἀτοπικαῖς προσπα-
 33 γαῖς τῆ αὐθέντα μὲ, ἔλαβαν κλίσιν εἰς ἐμὲ,
 34 μὲ ἐπῆραν εἰς τὸ ἀρχοντικόν τῆς, ἔ μὲ ἐτίμη-
 35 σαν τόσον, ὅπῃ μὲ εἶχαν ἔ εἰς τὸ τραπέζι
 36 τους.

11 ὄντας εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ἔ ἔ-
 12 χωντας πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν μὲ τὴν ἀκρι-
 13 βὴν σας, ἔβαλα σκοπὸν νὰ μάθω τίποτες
 14 μυσικὴν, χορὸν, νὰ παίζω τὸ σπαθί, ἔ νὰ
 15 καβαλικεύω εὐμορφᾶ. Μὲ τὸ νὰ ἤμην ἐπιτή-
 16 δειος ἐπέτυχᾶ τὸν σκοπὸν μὲ, ἔ ἔγινᾶ σχε-

„ δὸν τέλειος εἰς ὀλίγον καιρὸν. Ἐνθυμῶμαι ὅταν
 „ ἐκάθομαι κοντάσας, πῶς ἠδύνητο ἡ ἀκριβή-
 „ σας νὰ ἀκῆ τὸ νεί (αὐλός) ἔξ τὸ βιολί, ὅπῃ
 „ ἔπαιζεν ἓνας εἰς τὴν γειτονιάμας. Ἐμαθα-
 „ νὰ παίζω αὐτὰ τὰ δύο ὄργανα, ἔξ πρὸ πάν-
 „ των τὸ νεί, τὸ ὁποῖον ἡ Κερᾶ με ἐνοσημεύετο
 „ περιττοῦτον. Κάθε φοράν ὅπῃ ἀπερνήσα κάθυνα
 „ πεσρέφι (μέλος) ἐσυχάζομεν πῶς ἡ χρυσὴ κόρη
 „ σας ἦτον παρῶν, ἔξ με ἄκην, ὅθεν τὸ ἔπαιζα
 „ μὲ ἄκρον κέφι ἔξ προθυμίαν, ἔξ ἀπορᾶσα πῶς δὲν
 „ ἀναπτεν ἀπὸ τὸ φλοῦερόν με ντέμι (φύσημα).“

„ Αὐτὰ τὰ μικρὰ προτερήματα μὲ ἔκαμην
 „ νὰ ἀποκτήσω τὴν εὐνοίαν τῶν δύο ἀρχοντισ-
 „ σῶν ἑδιοικῆσα τὸ σπῆτιτικ ἐπιμελῶς, μὲ
 „ εὐχαρίστησίν της, ἐπειδὴ ἔξ εἶχα πάντοτε εἰς
 „ τὸν νῦν με τὴν ὠραιοτάτην Κυρίαν με (συμ-
 „ παθήσατέ με αὐθέντη με διὰ τὴν τόλμην ὅπῃ
 „ λαμβάνω, δίδωντάς τιν αὐτὸ τὸ ὄνομα.)“

ΡΟΒ. „ Δὲν βλάπτει τίποτες, ἀκολυ-
 „ θήσεται.“

BONZ. „ Ἡ πρώτη ἔξ κυρία προκοπή με
 „ καθὼς συμπεραίνω, ὡς πρὸς τὴν εὐγενείαν
 „ της ἦτον, διατὶ ἴξουρα νὰ παίζω βιολί, ἔξ
 „ νεί, μὲ ἔβαναν πολλαῖς φοραῖς νὰ παίζω ἕως
 „ εἰς ταῖς ὀκτῶ ὥραις τῆς νυκτός, ἐν ὅσω ἦτον
 „ αὐταῖς εἰς τὸ σῶμα, ἔξ ὠρέγοντο νὰ ἀποκαι-
 „ μῆνται μὲ τὴν μελωδίαν ὅπῃ ἔκαμνα. Ἡ
 „ μεγαλύτερη ἀπὸ ταῖς δύο ἀδελφαῖς, ἔξ γε-
 „ ροντότερη ἕως εἴκοσι χρόνους ἀπὸ τὴν ἄλλην,
 „ ἡ ὁποία ἦτον ἔξ σάν νοικοκερᾶ ἐπάνω εἰς τὴν
 „ ἀδελφήν της, ἀπέθανε τὸν δεύτερον χρόνον
 „ ἀφ’

11 ἀφ' ἧ ἐπὶ γὰ κοντᾶ τας. Ἡ μικρότερη μὲ
 12 ἐτιμῶσεν ἀπὸ προτιότερα μὲ τὴν ἀγάπην τῆς,
 13 ὅθεν εὐθύς μὲ ἐπρόβαλε ἔξ νὰ τὴν σεφανω-
 14 θῶ. Ἐγὼ κατὰ πρῶτον ἀρχισα νὰ διςάζω,
 15 ἂν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμω, ἔξ τὸ περισσόττερον
 16 ὅπῃ εἶχα κάποιαις φαντασίαις διὰ τὴν ἀκρί-
 17 βήνσας, μὲ τὸ νὰ ἦμην ὅμως χωρὶς καιμίαν
 18 κυβέρονσιν. . . . ἔπειτα, ἡ ἀρχόντισσα ὅπῃ
 19 μὲ ἐπρόβαλε τὸ συνοικέσιον, ἦτον πενήντα
 20 πέντε χρονῶν, ἐσοχάδιχα πῶς ἡ συνειδήσις με
 21 τὸ ἐσυγχωρῆσε νὰ τὸ κάμω, πλέον δὲ ἰντε-
 22 ρίσον με, παρὰ διὰ ἔρωτα, ἔξ ὅτι ἡ ζωῆ τῆς
 23 δὲν θὲ νὰ εἶναι διεξοδική· ὅθεν τῆς τὸ ὑπο-
 24 σχέδιχα, τῇ ἐσπέρα τῶν γάμων ὄντας ὅλα
 25 ἔτοιμα, ἡ νύμφη ἀρρώστησε δυνατά, κίθ' ἀνδρῶ
 26 ὡς φαίνεται πῶς ἦτον βαριά, ἔξ προτῆ νὰ κα-
 27 ταπέσθην ὅλαις ἡ δύναμαίς τῆς ἠδέλησε χω-
 28 ρὶς ἄλλο νὰ μὲ σεφανωθῆ. "

Ρ'ΟΒ. 11 Καὶ πῶς ἡ τιμιότης σας ἐσάθητε
 12 ἀνδρας τῆς κοκκῶνας Λυσίας. "

ΒΟΝΖ. 11 Ναι αὐθέντη με, ἔξ ἴσως τὸ
 12 συμπεριμένετε ἀπὸ τὰ μαῦρα φορέματά με. "

Ρ'ΟΒ. 11 Ἀκοληθῆσατε τὴν διήγησίν σας
 12 παρακαλῶ. "

ΒΟΝΖ. 11 Ἡ σύζυγός με μὲ εἶδε χα-
 12 ρίσματα πλυσιώτατα, μὲ ὅλον τῆτο ὀκείνα
 13 δὲν ἔφθαναν μίτε τὸ πεμπτημέριον τῶν ὑπακο-
 14 χόντων τῆς, ἔξ διὰ τῆτο οἱ συγγενεῖς τῆς δὲν
 15 μὲ ἐνώχλησαν. Ἐγὼ ἐσάθηκα ἀνδρας τῆς
 16 μὲ.

29 Δώς με πληροφορεῖτε καὶ με φαίνεται πῶς
 30 ἢ ἡ κόρη με θεὸν εὐχαριστήσῃ· ὡς τόσον
 31 ἔχω μερικά ἐρωτήματα νὰ σᾶς κάμω, εἰς τὰ
 32 ὁποῖα σᾶς παρακαλῶ νὰ με ἀποκριθῆτε· εἶ-
 33 μαι βέβαιος πῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι φυ-
 34 σικά ἰσότιμοι, πλὴν καθὼς τὸ ἱξεύρετε ἢ ὁ
 35 ἴδιος, εἶναι εἰς τὸν κόσμον κάποιαι πρόλη-
 36 ψαις, τὸ πᾶν ἤθελεν εἶναι εἰς μεγάλην εὐ-
 37 τυλίαν, ἀνίσως ἢ ἔλειπαν αὐταῖς ἀπὸ τὴν
 38 μέσην, ἢ ἂν ἄφιναν τὸν ὀρθὸν λόγον νὰ
 39 διοικῆ τὰ ἄνθρώπινα. Δράγε δὲν θέλει σᾶς
 40 συνέβη παιδί μου κανένα ἐναντίον ἀφ' ἧ πάρε-
 41 τε τὴν κόρη με, λόγῳ χάριν ἂν σᾶς σέβε-
 42 ται ὀλιγώτερον ἀπ' ὅ,τι πρέπει, ἢ φέρεται
 43 με ὀλιγώτερον ταπεινώσιν, ἀπ' ὅ,τι ἤθελε
 44 κάμῃ εἰς ἕναν ἰσοτίμον της εὐγενῆ; ἀγαπήσα
 45 νὰ ἱξεύρω τί σκοπὸς ἔχετε ἂν ἤθελεν ἀκο-
 46 ληθῆσῃ κανένα τοιῦτον; ἂν ἔχετε νὰ τὴν με-
 47 ταχειριωθῆτε ἢ ἡ τιμιότητος σας με προότιτα,
 48 κάμνωνας ἐνίοτε τὰ λάθη της ἔξω νῦ; ἢ
 49 ἂν δὲν ὀργανακτῆτε εἰς αὐτό.

BONZ. 29 Αὐθέντη με, αὐτὴ ἡ ἐρώτησις
 30 ἤθελε γένῃ, ὅταν ἔμελε νὰ συζευχθῶ με
 31 καμίαν ἄλλην, ἢ ὄχι με τὴν ἀκριβήσας,
 32 διατιέγῳ τότε, ἤθελα βασάξῃ, τὴν τιμὴν τῆς
 33 καταστάσεως ὅπῃ εἶμαι, ἢ νὰ δείξω ἐμπράκ-
 34 τως ὅτι εἶμαι ἄνδρας. Αὐτὸ ὅμως δὲν τὸ
 35 κάμνω πέρνωνας τὴν φιλτάτην σας, ἢ ἂν
 36 ἱξεύρα πῶς μόνον ἡ ἰδέα τῆς ἀγενεῖαις με, ἢ
 37 θελε τὴν προξενήσῃ τὴν παραμικροτέραν λύ-
 38 πην, ἐγὼ ἀφίνωμαι παρευθῆς, δὲν θελω ὁ-
 39 πανδρευθῆ ποτέ με, πλὴν θελω σᾶς παρα-
 40 καλέ.

21 καλέσει νὰ δεχθῆτε τὸ ἡμισυ τῆς περισσῆς
 22 μὲ διὰ λόγου τῆς· ἀνίσως καὶ εὐχαριεῖται
 23 (καθὼς ἐλπίζω αὐθέντημα, ἢ σὰς παρακα-
 24 λῶ νὰ τὸ σοχαθῆτε ὁ ἴδιος, χωρὶς νὰ μὲ
 25 φυλάξετε χατῆρι) τίποτε δὲν μὲ βασᾶ εἰς
 26 τὸ νὰ τὸ τελειώσω, ἐκπιδῆ ἢ ἐγὼ κατὰ
 27 πάντα εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν Ἑλένην,
 28 εἶναι ὁ θησαυρός μου, τὸ πᾶν μου, ἡ εὐτυχία
 29 μου, καὶ εὐλογον ἐπιχειρήσιν ὅπῃ ἤθελο
 30 νοσιμευθῆ νὰ βάλῃ ὡς πράξιν, θέλω τὴν νο-
 31 μίζει χαρὰν ἢ εὐφροσύνην μου, ἐλπίζω (ἢ εἰς
 32 αὐτὸ ἀληθινὰ καυχῶμαι) ἐλπίζω νὰ ζήσω μὲ
 33 τοιοῦτον τρόπον εἰς τὸν κόσμον, ὅπῃ ἐὰν κερδή-
 34 σω ὁλονῶν τὴν ὑπέληψιν.

Ρ'ΟΒ. 22 Αὐτὰ ὅπῃ λότε εἶναι ποῦ α'
 23 καλὰ παιδίον, πλὴν ἕνας συγγενῆς μου ἐχ-
 24 θὲς ἔλεγε, πῶς τάχα οἱ ἄνδρες ὅπῃ εἶναι
 25 μιᾶς εὐγενείας κατωτέρας ἀπὸ τὰς γυναῖκες
 26 τῆς, τὰς μεταχειρίζονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
 27 στον πολλὰ ἀχαμνά, διὰ μίαν ἀχρεῖαν ἡδονὴν
 28 ὅπῃ λαμβάνου καταφρονῶντες τὰς.

BONZ. 22 Αὐθέντημα, ὁ δὲλος σας ἴσως
 23 ἤθελεν εἶναι τοιοῦτος, καθὼς ἢ ὅλοι οἱ ἄλλοι,
 24 πλὴν δὲν ἔχω αὐτὸ τὸ ἰδίωμα, τρέφω ἐνῶ
 25 ὑπερβολικὸν σέβας διὰ τὴν χρυσὴν Ἑλένην,
 26 τόσον ὅπῃ ἡ καρδιά μου δὲν ὑποφέρει νὰ τὴν
 27 ἰδῆ εἰς χεῖρια ἀνδρώπου ὅπῃ δὲν γνωρίζει τὸ
 28 τί ἀξίζει. Ἐγὼ ἐσυνανασκάφηκα μὲ προ-
 29 κομμένους ἢ τιμημένους ἀνδρώπους, ἢ ἐπῆρα τὰ
 30 χρυσὰ ἤθητες, μόνον νὰ μὴν τὴν προξενήσω
 31 αἰσχύνην ἀγαπῶντάς τὴν, πολλῶ μᾶλλον
 32 γινό-

19 γινόμενος σύζυγός της. Ἡ καρδιά μου τὴν
 20 λατρεύει ἔτι μὴν ὑποπτεύετε τίποτες ἐναν-
 21 τίων δι' αὐτό. Ἄν οἱ ὁμοιοίμα ἔχον τὸ ἑ-
 22 λάττωμα ὅπῃ εἴπετε (διὰ τὸ ὅποιον ἔχετε
 23 δίκαιον νὰ φοβῆσθε) ὅταν συγγενευθῶν με
 24 μίαν εὐγενικὴν φαιμελίαν, τῆτο προέρχεται
 25 με τὸ νὰ εἶναι ἀπελπισμένοι νὰ ὑψωθῶν ἕως
 26 εἰς τὴν εὐγένειαν ἔτι πολιτικά τῶν συγγενῶν
 27 ἐκείνων, με τῆς ὁποίας ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ
 28 ἐνωθῶν. Ὑποκοιῶνται πῶς τάχα ἡ προκοπή
 29 δὲν εἶναι τίποτες, με τὸ νὰ μὴν ἡμπορῶν αὐ-
 30 τοῖ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, ἔτι ὑπεραίρονται εἰς τὴν
 31 βαρβαρότητάτης, πασχίζοντες νὰ κατεβάσῃ
 32 τὴν τιμὴν τῆς συζυγῶν των, εἰς τὸν βαθρὸν
 33 τῆς ἐδικῆς τας, ἐπειδὴ ἔτι δὲν ἡμπορῶν νὰ ἀ-
 34 νέβῃν εἰς τὴν εὐγένειάντης.

Ρ'ΟΒ. 19 Ὅλα αὐτὰ ὅπῃ με λίτε παιδί
 20 μου, με προξενῶν τὴν μεγαλιτέραν χαρὰν τῆ
 21 κόσμῃ, ἔτι φαίνεται πῶς εἰς ἕνα νέος γενιά-
 22 τος ἀπὸ φρόνησιν ἔτι προτερήματα. Τώρα
 23 προτῆ νὰ ἀποφασίσωμεν τὸ πρᾶγμα ἔχω
 24 ἕνα λόγον ἀκόμι νὰ σᾶς εἰπῶ, ἐκ τῆ ὁποίας
 25 θέλετε καταλάβῃ πόσιν ὑπόληψιν ἔτι ἀγά-
 26 πην συνέλαβῃ διὰ λόγῃ σας . . . . (κρυφῆ
 27 εἰς τὸ αὐτὸ) : . . . πηγαίνω νὰ ἐρωτήσω τὴν
 28 κόριν με, ἔτι ἡ τιμιότης σας προσέχετε νὰ
 29 ἀκούετε χωρὶς νὰ φανῆτε, ὅλην τὴν συνομι-
 30 λίαν μας* με αὐτὸν τὸν τρόπον θέλετε βε-
 31 βαιωθῆ τὰ ἀληθῆ φρονήματάτης, καθὼς αὐ-
 32 τῆ εἶναι βεβαία τώρα διὰ τὰ ἐδικὰ σας, ἐπει-
 33 δὴ μαζὺ με τὴν μητέρατης ἀέησεν ὅλαις ταῖς
 34 λεπτολογίαις τῶν σοχαστῶν σας, ἀφ' ὅτῃ

22 ἤλθετε εἰς τὸ Παρίσι. Ἐγὼ δὲ νὰ εἶς εἰ-
 23 πῶ ἔχετε ὑγιεῖαν δυνατὰ, ἔ, ἀντίς πῶς εὐ-
 24 γαίνετε νὰ πηγαινέτε, κρυφθῆτε εἰς τὸ Γαμ-
 25 πινέτο μου.

Ο Βουζιάν γεμάτος ἀπὸ χαρὰν ἔ, εὐγνω-
 μοσύνην, ἐφίλησε τὸ χέρι τῆ Ροβέρ, ἔ, ἀφ'
 ἔ ἔκαμαν τὸν ἀποχαιρετισμὸν, ἐκρύφθη εἰς τὸ
 γαμπινέτο.

Πέρνει τὴν Ἐλένην.

22 Σὰς ρεβαιώνω (εἶπεν ἡ ἀρχόντισσα τῆ
 23 Ροβέρ ἐμβαινώντας μετὰ τὴν κόρην της) ὅτι
 24 ἔμεινα κατὰ παλὰ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν
 25 διήγησιν, ἔ τὴν γνώμην αὐτῆ τῆ νέου, ἔ ἡ
 26 Ἐλένη ὁμοίως, ἐπειδὴ ἔ τόσον ἐκατανύχθη-
 27 κεν ἡ καρδιά της, ὅπῃ τρεῖς τέσσαραις φοραῖς
 28 ἤλθαν τὰ ἔακρμα εἰς τὰ μάτια της, ἔ ἔβα-
 29 σῆσε πάντα τὸ μανδύλι εἰς τὸ χέρι της. Με-
 30 φαίνεται αὐθεντικῶς πῶς ἡ κόρη μας δὲ νὰ
 31 ζήσῃ εὐτυχισμένα μετὰ αὐτὸν τὸν νέον, τῆ ἀ-
 32 ληθείᾳ καθὼς ἐκατάλαβον, τὴν λατρεῖται
 33 καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως.

ΡΟΒ. 22 Πρέπει νὰ ἰδῶμεν κοκκῶνα μετὰ
 23 λέγει, τί γνώμην δίδει ἔ ἡ Ἐλένη.

ΕΛΕ.

ΕΛΕ. „ Πατέρα μη, ἐγὼ σᾶς ὑπακίω
 „ εἰς ὅτι μὲ εἰπῆτε. “

ΡΟΒ. „ Ἄμποτε παιδί μου . . . πλὴν
 „ δὲν σοχάζεσαι ἀράγε καμμίαν ἀνδίσασιν νὰ
 „ μᾶς κάμης; ἂν σοχάζεσαι, εἰπέτην νὰ ἔχης
 „ τὴν εὐχὴν με μὲ κάθε ἐλευθερίαν. “

ΕΛΕ. „ Γδὲ λοιπὸν αὐδένητη μη, ἀρχι-
 „ νῶ (χαμηλώνοντας τὰ μάτια της) νὰ σᾶς ἐ-
 „ ξομολογήθῶ με τὴν ἐλευθερίαν ὅπῃ ἔξεύρε-
 „ τε, ἔ) ὅπῃ προσμένετε ἀπὸ λόγημα κατὰ
 „ τὸ παρὸν· μετὰ τὴν διήγησί μου θέλετε κρι-
 „ νῆ τὴν ὑπόθεσιν, ἂν δὲ νὰ ζήσω εὐτυχισ-
 „ μένα, ἢ ὄχι, πέρνωντας τὸν Βουζιάν. “

„ Τὴν πρώτην φοράν ὅπῃ τὸν εἶδα εἰς τὴν
 „ κώχην τῆ σοκακίῳ μας, τὸν ἐπαρατήρησα, μὲ
 „ ἐφάνη πατρικός, καλὲτζικός, ἔ) δὲν μὲ ἐ-
 „ προξενῆσεν ἀηδίαν, καθὼς οἱ λοιποὶ χωριά-
 „ ται συντρόφοι τη ὅταν μὲ τὸ εἶπεν ἡ Ἄννῆτα
 „ μαγέρισσά μας πῶς ἦτον φρόνιμος, ἄοκνος,
 „ ταπεινός, ἔ) σολισμένος με προτερήματα,
 „ τὸν εὐσπλαγχνίσθηκα κριμα (ἔλεγα εἰς
 „ τὸν ἑμαυτὸν με συγκρίνωντάς τον με ἕναν ἄλ-
 „ λον νέον υἱὸν τῆ πλυσία τῆς Γειτονίᾳς μας, κα-
 „ κὸν ἄνθρωπον) διατὶ νὰ μὴν γεννηθῆ ὁ Ζιακῶ
 „ ἀπὸ γονεῖς τοιῆτες, καθὼς ὁ Λαφισιάρῃ
 „ μὲ ὄλον τῆτο ἀπεφάσιστα κρυφά νὰ τὸν χα-
 „ ρίζω ἐξ ἰδίων μα ἀρκιτά, ὅταν μὲ ἐπρωσάζε-
 „ τε νὰ πληρίνω τὸν κόπον τε. Ἐμαθα πρὸς
 „ τῆτοις πῶ ἐξόδευε τὰ ἄσα τὸν εἶδα, καὶ
 „ ἐχαίρομην εἰς τὴν καλὴν διαγωγὴν τε. Ἰσως

D

„ ἐκεῖ-

29 ἐκεῖνος ἐνθυμᾶται μὲ πόσῃν γλυκύτητι τὸ
 30 ἐσυντύχαινα (α) ἔπι πόσον ἐχαίρομαι βλέπων-
 31 τάϊτον. Ὅταν ἔβαλα εἰς τὸν νῶνιμ νὰ σᾶς
 32 παρακαλίσω διὰ νὰ τὸν πάρωμεν εἰς τὸ σπῆ-
 33 τι, αὐτὸς ἔφυγεν ἀπὸ τὸν μαχαλέ μας.
 34 Περισσότερον ἀπὸ δύο χρόνους ἀπερᾶσε, ἔ-
 35 δὲν τὸν εἶδα, ὅταν ἀπερῆσα ἀπ' ἐκεῖνο τὸ
 36 μέρος, εἰς τὸ ὅποιον συνάζονται οἱ συντοπί-
 37 ταιτε, πάντοτε ἔρριχνα τὰ μάτια μου μή-
 38 πως ἔπι τὸν ξαναἰδῶ, ἔπι πισεύω πῶς ἂν ἐλάμ-
 39 βανα κυτὴν τὴν εὐτυχίαν, ἤθελα τὴν μα-
 40 λώση διατὶ νὰ μᾶς ἀφίση, ἔπι δὲν ἐπάτησε
 41 πλεον εἰς τὸ σπῆτι μας; ἢ εὐγενεῖα σας
 42 ἴξεύρετε τὴν δέλευσιν ὅπᾳ μὲ ἔδειξε μετὰ
 43 παρέλευσιν δύο χρόνων, ἤμαν τόσον ἐκκατι-
 44 κη, ὅπᾳ δὲν τὸν ἐγνώρισα παρευθὺς· ἀφ' ἔ-
 45 τὸν ἐκκαλοποχάσθηκα ὅμως, ἐχαίρομαι ὅπᾳ
 46 τὸν ἤυρα εἰς ἓνα τοῖτον κίνδυνον τῆς ζωῆς μου,
 33 καὶ

(α) Ἰὼδ ἢ ῥίζα ἢ πρώτη αἰτία τῆς θιερμοτάτης λαύ-
 ρας τῆ Ζιακῆ, ἀφ' ἧς δὲν ἦταν ἢ ἀπὸ τὰ δύο μέρη
 ἢ αὐτῆ, ποτὲ δὲν ἤθελε εἶναι μῆτε τόσου σφο-
 δρῆ, μῆτε τόσου γαθερά. Οἱ ἔρασαι ἔχου μίαν
 ἀμοιβαίαν φυσικὴν κλίση, ἢ ὅποια συμβάλλει εἰς
 τὸ νὰ κῶξῃ ἀμφοτέρως· κάθε νῆος ὅπᾳ ἀγαπᾷ
 μίαν νῆαν, ἔπι δὲν τῆς τὸ ἐξεμυσηλεύθη, ἄς εἶναι
 μέγαλος πῶς ἤθελε τὸν ἀγαπήσῃ ἢ ἐκεῖνη, ἂν ἦ-
 ταν τρόπος νὰ τὴν φανερώσῃ τῆς πάτης, ὅπᾳ τρι-
 βῶ, μακάρι ἔπι μὲ μονάχιος ταῖς ματιαῖς· δι' αὐτὸ
 ὅμως χρειάζεται νὰ εἶναι ἓνας ἀληθινὸς ἢ παθητι-
 τικός ἴσως, ἔπι ὄχι μίαν προσωρικὴν καὶ ἄλογον
 ἐπιθυμίαν.

11 καὶ ὅπῃ ἦτον αὐτὸς ὁ ἐλευθερωτὴς μου, καὶ
 12 ὅχι ἄλλος· αἰθάνθηκα περισσοτέραν εὐγνω-
 13 μοσύνην καὶ εὐχαρίστησιν πρὸς τὸν Ζιακῶ, παρὰ
 14 μίσος πρὸς τὸν ἀχρεῖον ἐκείνον ὅπῃ ἤθελε νὰ
 15 με ἀτιμῆσῃ.

16 Ἰδὲ ἡ ἰσορροπία τῶν ἰδεῶν μου, καὶ τὸ τί
 17 ἀπέρασεν εἰς τὴν καρδίᾳ μου ἀφ' ἧ εἶδα αὐτὸν
 18 τὸν νέον· ἀνίσως καὶ ἡ πρώτη κατάστασις τῆ
 19 Ζιακῶ μὲ φαίνεται χαμερπῆς, νομίζω πῶς
 20 πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶ ὅτι ὁ Βουζιᾶν ἐφύλαξε
 21 τὴν τιμὴν μου, καὶ ὁ ἀρχὼν Δαρμαντιέρ μὲ ἐ-
 22 πρόσφερε τὸ ἡμισυ τῶν ὑπαρχόντων τε, σχε-
 23 δὸν καὶ ἂν δὲν θελήσω νὰ τὸν δεχθῶ διὰ σύ-
 24 ζυγόν μου· πρέπει λοιπὸν νὰ ἔχη κἀνείς πι-
 25 τέρα μου καρδιά ἀπὸ μάρμαρον, καὶ νὰ μὴν τὸν
 26 λυπηθῆ εἰς τὰ λόγια ὅπῃ σὰς εἶπον, ὅταν
 27 ἐσυνομιλήσετε μαζύ τε.

Χωρὶς νὰ τὴν ἀποκριθῆ τίποτες ὁ Ρ'οβέρ,
 ἐπῆγεν εἰς τὸ γαμπινέτο τε, καὶ πέρνωντας τὸν
 Βουζιᾶν τὸν ἔφερε λέγωντας.

Ρ'ΟΒ. 11 Τώρα ἀκίσετε πλέον παιδί μου,
 12 ὄλην ἀπλὴν καὶ καθαρὰν τὴν ἀλήθειαν, ἐγὼ
 13 πιθεύω πῶς εἶσε καλῆς ψυχῆς ἄνθρωπος.
 14 πρέπει νὰ εἶσε ἓνα σκληρὸν τέρας, ἂν δὲν
 15 λατρεύετε ἐν ὄσω ζῆτε αὐτὸ τὸ ἀξιαγάπη-
 16 τον, τὸ τρυφερόν, καὶ ἐνάρετον κορίτσι, ὅπῃ
 17 σὰς δίδω αὐτὴν τὴν σιγμὴν διὰ σύζυγόν
 18 σας.

Ο' Βονζιάν ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα τῆς Ἐλένης, πλὴν δὲν ἠμπόρεσε νὰ προσφέρῃ μίτη γού, τόσον ἡ χαρὰ τε ἦτον ὑπερβολικὴ. Ἡ Ἐλένη κοιτάζοντας εἰς τὴν γῆν, ἔ περιχυμένη ἀπὸ μίαν ὠραιστάτην κοκκινάδα, ἔδιδε νὰ καταλάβῃ πῶς ἐντράπηκεν ὅπῃ ἐφρανέρωσε τὰ μουσικάτης, ἔ τὰ ἤκασον ὁ Βονζιάν· ὡς τόσον ὁ πατήρ ἔ ἡ μήτηρ τῆς ἄφησαν μονάχας λέγοντες, ξαναγνωρισθῆτε, συνομιλήσετε, οἱ γονεῖς ἔκαμαν ἐκεῖνο ὅπῃ ἔπρεπε διὰ λόγα σας.

BONZ. „Κεράμα (α) ἄχ τί χαρὰ, τί
 εὐτυχία εἰς ἐμένα τὸν δυσυχηῖ, ὑπερον ἀπὸ
 τόσας πόνους, νὰ σᾶς ἀπολαύσω τέλος πάν-
 των; ὁ κακοῤῥίζικος, τὰ δεινάμα εἶναι ἀπε-
 ρίγραπτα, ἄς μὴν τὰ ἐπαριδμῶ διὰ νὰ μὴ
 σᾶς λυπήσω· ἄλλαξα ἔ τῆς τρόπος ἔ τὴν
 κατάστασιν τῆς ζωῆς μα, καθὼς τὸ ἱξεύρει ὁ-
 λος ὁ κόσμος, πλὴν ὅσον διὰ μόνην τὴν εὐ-
 γενεῖαν σας αἰωνίως θέλω εἶμαι ὁ αὐτὸς ἀμε-
 τιάτρεπτος. Θέλω σᾶς λατρεύει, καθὼς ἔ
 τὴν ἄραν ὅπῃ σᾶς πρωτοεῖδα, ὅλα τὰ παρα-
 μικρότερα κινήματά σας, θέλει εἶναι νόμοι εἰς
 ἐμέ, ἔ θέλει τὰ δέχομαι, με τὸ ἴδιον σέ-
 βας, ἔ τὴν ἴδιαν χαρὰν, ἔ μὴ τὴν αὐτὴν
 εὐχαρίστησιν τῆς ψυχῆς μα, καθὼς τὰ ἐδέχε-
 το ἕναν καιρὸν ὁ Ζιακώ. Ἄχ Κεράμα, εἴω
 πλέον ἔχασα τὰ ὅσα ἠμπορεῖσα νὰ σᾶς εἰπῶ
 εἰς ἐτότην τὴν εὐτυχισμένην σὺμῆν, ἐδέθηκεν
 ἡ ἀθλία γλωσσομα, ὡσάν τὸ ψάρι σχεδὸν
 μένω ἀφῶνος. Ἄχ - - - μὰ νὰ ἱξεύρετε
 ἢ

(α) Ἄφ' ἢ ἔργων μόνοιτας.

22 ἡ πολυπαθῆς καρδιά μου, εἰς ποῖον βαθμὸν
 23 ἡδονῆς εὐρίσκεται; πῶς λαχταρεῖ ἡ καϊμένη,
 24 καὶ μετὰ τὰ συχνὰ χτυπήματά της, φανερώσει
 25 τὴν εὐφροσύνην της· ὑποφέρετε νὰ σᾶς συγ-
 26 χαρῶ ὀλίγον διὰ τὴν ἀμοιβαίαν εὐτυχίαν καὶ
 27 ἐνωσίν μας παρακαλῶ.

Εἶπε. 22 Καὶ ἐγὼ αὐθέντη μου δὲν θέλω
 23 μεταβληθῆ ποτέ· πλὴν ἀράγε δὲν ἦτον καλ-
 24 λίτερα νὰ πάρετε καμμίαν πλεον πλοσίαν,
 25 πλεον καλὴτζικην, πλεον . . .

BONZ. 22 Ἀχ τί με λέτε διὰ τὸν Θεόν,
 23 σιωπήσετε νὰ ζητε, διατὶ ἀμαρτάνετε· καὶ
 24 εὐρίσκεται πλάσμα εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκ-
 25 μένης ὅπῃ ὄχι νὰ σᾶς παρομοιάζη, ἀλλὰ μό-
 26 νον νὰ ἔχη ἕνα ἀπὸ τὰ ἀπειρα θέλγητρά
 27 σας; εἰς τὴν ὑφήλιον, ἐγεννήθηκεν ἄλλη καμ-
 28 μία ὅπῃ νὰ τολμήσῃ νὰ εὐγῆ εἰς φιλονεικίαν
 29 περὶ κάλλους μαζύ σας; ἡ φύσις, ἐτεχνώρησεν
 30 ἄλλο ὄν εἰς τὸν κόσμον, ὅπῃ νὰ σᾶς ὑπερτε-
 31 ρῆ; ψυχὴ μου, εἶσε ἡ βασίλισσα τῶν ὠραίων,
 32 καὶ τὸ καύχημα τῶν χαρίτων, ὅλαις εἶναι
 33 σκεπίδια μπροσά σας, ὄλ . . .

Εἶπε. 22 Ὅχι ἄλλο, ἄς τὸ πισεύσω,
 23 διατὶ τὸ ἀκῶ ἀπὸ τὸν αὐθέντην μου, καμμίαν
 24 ἡμέραν ὅταν θέλει ἔχομεν καιρὸν, φιλονεικῶ
 25 περὶ τῆς μαζύ σας, καὶ θέλω σᾶς ποιηλο-
 26 γήσει ὅλας τὰς ἐγκαρδίας σκοπός μου. Τώρα
 27 ὁμως σᾶς δίδω εἰδήσιν ὅτι, ἡ γιαγιά μου εἶναι
 28 ἐναντίά σας καὶ δὲν σᾶς θέλει κατ' ἕδρα τρέ-

32 πον , ὅθεν πρέπει νά γυρίσωμεν καί ἐκπειῆς
31 τήν γνώμην. “

BONZ. „ Ἐγὼ θέλω μεταχειρισθῆ ὁ-
32 λης τῆς δυνατῆς τρόπου Κερᾶ μου , ἐ διατῆ
31 ἤμην προσηλωμένος εἰς τήν εὐγενεῖαν τῆς προ
32 πολλῆ , ἐ δι ἀγάπην ἐ σέβας ἑδικόν σας. “

Ε΄ ΛΕ. „ Εἶμαι βεβαία αὐδέντη μὴ πῶς
32 ἕνας τιμημένος ἄνδρας, σέβεται (καθὼς λέτε)
31 ἐ ἀγαπᾷ τήν σύζυγόν τε ἄνισως ἔχετε ἐ
32 ἡ εὐγενεῖα σας τὸν αὐτὸν σκοπὸν , δὲν μὲ
31 κακοφαινεται, ὅτι μεταχειρίζεσθε αὐτὴν τήν
32 λέξιν, τῆ σέβας, διὰ λέγει μὴ ἴσας μεβαιώ-
31 νω πῶς ἐ ἐγὼ ἐκ μέρους μὴ ἴσας ὑποτάσσο-
32 μαι, ἴσας τιμῶ, ἐ κατὰ τήν θέλησιν τῶν
31 γονέων μου, νὰ μὴν εἶναι πλέον καμμία δια-
32 φορὰ ἀναμεταξύ μας. “

Ο΄ Δαρμαντιέρ ἐφίλησε τὸ χεῖρι τῆς τρυ-
φερῆς τῆς Ἐλένης λέγωντας.

BONZ. „ Εἰς ὅλην μου τήν ζωὴν Κερᾶ μου,
32 θε νὰ ἴσας εὐλαβῶμαι, ὁ παθητικός ἐ σαθε-
31 ρὸς ἔρωτάς μου, θέλει ἔχει πάντοτε τὸ σέβας
32 διὰ σύντροφόν τε. Τῆ ἀληθείᾳ ἡμπορῶ νὰ
31 ἴσας βεβαιώσω, πῶς ἐκ ψυχῆς ἴσας λατρεύω
32 χωρὶς νὰ ἴσας φανῆ ὑπερβολή, ἡ εὐγενεῖα
31 σας εἶσε τὸ πᾶν μου, ἡ ἀνοπνοή μου, ἡ ἐλπίδα
32 μου, ὁ θησαυρός μου, τὸ ἀκριβώτερον πρᾶγμα
31 ὅπῃ ἔχω εἰς τὸν κόσμον (πάλιν τήν φιλεῖ)
32 ἡ θεᾶ τῆς καρδίᾳς μου. Ἄχ ψυχὴ μου, εἶσε
31 ἐκεῖνη, τῆς οποίας τήν χαριτωμένην εἰκόνα
32 εἶχα

11 εἶχα ἐγκεχαρισμένην εἰς τὰ φύλλα της, τὴν
 22 εἶχα φυλαγμένην μὲ τὴν τὴν εὐλάβειαν, ἔ-
 13 κατένυξιν, διὰ νὰ τὴν προηγορῶ εἰς τὴν πό-
 23 νος της, ἔ, ταῖς πληγαῖς της. Πόση ἀνέκ-
 24 φρακτος ἠδονή, εἰς ἐμένα Κερῶμα, νὰ σοχά-
 25 ζωμαι πῶς θὲ νὰ ζήσω εἰς τὴ ἐξῆς διὰ τὰ
 26 καλλήσας, ἀφιερώνωντάς σας ὅλαις ταῖς σιτ-
 27 μαῖς τῆς ζωῆς μου; ὅλ . . . . . “

ΕΛΕ. „ Αὐθάντη μου ἢ γιὰ γιὰ μου ἔρχε-
 22 ται . . . . . ἔ . . . . . “

Ὁ Δαρμαντιέρ ἐπῆγε νὰ τὴν ὑποδοχθῆ,
 ἢ καλήμας γερόντισσα ἐθύματε κατ' ὑπερβο-
 λὴν, ἔ, ἐξεσάθη ἢ χολή της διὰ τὴν κατὰ μό-
 νας συνομιλίαν ὅπῃ εἶχεν ἢ ἐγκονή της μὲ τὸν
 νέον· ὁ υἱός της ὅμως τὴν ἀκολοθεῖσε κατόπι
 της.

Ρ'ΟΒ. „ Ἠσυχάσετε μητέρα μου, ἢ συ-
 22 χάσετε, ἔλα ἐδιερρώθησαν· ὁ Δαρμαντιέρ
 23 εἶναι τῷ ὄντι εὐγενής, εὐγενέστατος κατὰ τὰ
 23 ἦδη, τὴν καρδίαν, ἔ τὴν ἀμεμπτον διαγω-
 23 γήντη, δὲν τὸ ἱξούρετε πῶς ἦτον ἄνδρας τῆς
 23 Λασίας, ἢ ὅποια εἶναι (καθὼς μὲ φαίνεται)
 23 ἀνώτερον ἀπὸ ἡμᾶς; φορεῖ τὰ μαῦρα διὰ τὴν
 23 σύζυγον τε λοιπόν, ἔ ὄχι διὰ μίαν κερᾶ ὅπῃ
 23 ἔκαμε καλὸ εἰς τὸν δῶλον της. “

ΓΡΙΑ'. Καὶ πῶς; ἢ τιμιότης τὴ ἐσάθη
 22 ἀνὴρ τῆς Λασίας; ἔ, αὐτὸ εἶναι μία οἰτίξ
 22 ὅπῃ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὴν ματαίαν σας
 22 διαγωγὴν ἔ χρησθήθειαν. “

Ρ'ΟΒ.

Ρ΄ΟΒ. „ Καλὲ μητέρα μου νομίζετε δια
 „ μωτικιότητα τὸ νὰ ζῆ κἀνείς φρόνιμα εἰς τὸν
 „ κόσμον; ἔ νὰ εἶναι σολισμένος μὲ προκοπὴν ἔ
 „ . . . . .“

ΓΡΙΑ΄. „ Ναίσκε ναίσκε, ἔλα εἶναι καπ-
 „ νός χωρὶς εὐγένειαν, ἀκάντε; ἐγὼ εἶμαι ἐγ-
 „ γονή ἐνός περιφήμῃ ἀρχόντος, κόρη Μινίερν,
 „ γυναῖκα ἐνός εὐγενεστάτη, τὸ σπῆτι τῷ μα-
 „ καρίτε πατρός σου, ἦτον πρὸ πολλῆ γνῶσόν
 „ εἰς ὄλης, ἔ ἡ γενεά μας πάντοτε ἐσάδη ἐ-
 „ παινιτὴ ἔ εἰς ὄφριχια. “

Ρ΄ΟΒ. „ Τὸ ξεύρω μητέρα μου πῶς ἔχετε
 „ δίκιον, πλὴν σοχασῆτε ὅτι, ἂν ἐζῆσεν ἡ
 „ Δυσία, ὁ Δαρμαντιέρ ἤδελε φθάσῃ μεγά-
 „ λος ἄνθρωπος. “

ΓΡΙΑ΄. „ Ἐτζί εἶναι παιδί μου, διὰ τῆτο
 „ λέγω ἔ ἐγὼ πῶς ἡ ὑπανδρεία ἐκεῖνη τὸν
 „ ἐξελέκισεν. ἐγὼ δὲν ἐναντιώνομαι πλέον,
 „ θέλω ὁμως νὰ μᾶς τιμᾶ ὄλης, ἔ νὰ μὴν εἶπῃ
 „ τὴν Εἰλένην μη ὄλαν μιλή μαζύλης, Ε΄ΣΥ΄, ἀφ
 „ ἔ τὴν πέρη γυναῖκα τη, ἔ τῆτο νὰ τὸ γρά-
 „ ψην εἰς τὸ προκοσὺμφωνον. “

BONZ. „ Ἄχ Κραῖ μου, ἐγὼ ὑπόσχομαι
 „ νὰ δείξω μεγαλήτερα σημεῖα τῆς ὑποκλί-
 „ σεως μου, ἔ ἀπὸ ὅσα προσάξετε περισσότερα
 „ ἐλπίζω νὰ εὔρετε εἰς τὸν δῆλον σας. Πᾶσις-
 „ λάτρευτη Εἰλένη δὲν θὲ νὰ εἶναι μόνον συμ-
 „ βία μου, ἀλλ’ αὐτεξέσια βασίλισσά μου. Θέ-
 „ λωτε τὸ γνωρίσει ἐπὶ τὸν τρόπον ὅπῃ θὲ νὰ
 „ φέρω-

“ φέρωμαι πρὸς τὴν εὐγενείαν της, ἔς πρὸς ὅλου
 ” τὸ τιμημένον συγγενολόγισας. ”

ΓΡΙΑ. “ Ὅχ ἔς τί εὐμορφα συντυχαί-
 ” νει, κοίταξε νὰ τὸν βασῆς κόρη με διὰ πάν-
 ” τω εἰς αὐτὰς τῆς ἰδίης σοχασμῆς (α). ”

Ἐτῆ ἀφ’ ἧ ἐσυκώθησαν ὅλα τὰ ἐμπόδια,
 ἡ ὑπανδρεία δὲν ἄργησε νὰ ἐκτελεσθῆ, ἔς ζῆν
 τῶρα εὐτυχισμένα.

Τοιοτρόπως λοιπὸν ὁ ἔρωτας ἐνεργύμενος
 μὲ γνῶσιν, εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν εὐτυχιῶν.
 Ἡ παῖσα διήγησις εἶναι ἓνα ἀλάνθαστον σκεπ-
 το εἰς τῆς γονεῖς, νὰ κάμνῃ τῆς γαμβρῆς της νὰ
 λατρεύῃ τὴν σύζυγόν της διὰ πάντα· τὸ πρῶ-
 τον, νὰ δείξῃ τὴν κόρην της μὲ τέτοιον τρόπον,
 καθὼς ὁ Ζιακὼ εἶδε τὴν Ἐλένην, ὅπῃ νὰ λάβῃ
 αἰτίαν ὁ νέος νὰ σοχάζεται πῶς εἶναι σχεδὸν
 ἀδύνατον νὰ τὴν ἀπολαύσῃ, ἔς νὰ εὐρίσκειται ἡ
 καρδιά τε μέσον ἐλπίδος ἔς ἀπελπισίας. Πρὸς
 τέτοις ἀναγκαῖον κρίνεται τὸ νὰ εἶναι ἔς ἡ κο-
 πέλλα σολισμένη με προτερήματα, ὅπῃ ἀφ’ ἧ
 γνωριᾶν οἱ δύο της, ὁ ἔρασης νὰ μὴν λάβῃ αι-
 τίαν νὰ εἰπῆ πῶς ἔμεινε γελασμένος. Ἐνας
 φρόνιμος ἄνδρας πάλιν, δὲν ζητεῖ νὰ ἔχῃ ἡ γυ-
 ναῖκα του ὑψηλὸν πνεῦμα, ἢ νὰ ἴξεν ἡ γλώσ-
 σαις ἔς ἐπισήμαις, ἢ ὁποῖαις τὸν κάμνουν εὐίστε
 νὰ φρενιτεύῃ, ἀλλὰ μόνον νὰ ἔχῃ καθαρὰν καρ-
 δίαν, ἀπλότητα, ἀγάπην, πραότητα, εἰκονο-
 μίαν, ἔς νὰ εἶναι περιμαζωμένη. Ἀφ’ ἧ ἔχῃ
 κί.

(α) Πρὸς τὴν ἐγκοίνην της.

αὐτὰ, τὸν φαίνεται πῶς εἶναι σολισμένη, μετὰ τὴν πλέον μεγαλήτερον προκοπὴν. Ἡ Ἑλένη ἔχει ὅλαις αὐταῖς ταῖς ἀρεταῖς, εἶναι καλλῆς ψυχῆς, προκοπῆς, χαρῆς, καὶ πονοῦ εἰς ἄκρον τὸν ἄνδρα της. Ὁ δὲν λέγει συχνὰ καὶ ἐκεῖνος· διὰ νὰ ἀγαπῶ τὴν σύζυγόν μου μετὰ ἐνδοσιασμόν ἐν ὅσῳ ζῶ, δὲν ἔχω νὰ σοχαθῶ ἄλλο, παρὰ νὰ ἐνθυμῶμαι πῶς ἐγὼ ἤμην ἄπλοῦς Ζιακὸς ἐξωμερίτης, καὶ ἐκεῖνη κόρη τοῦ Γ'οβερ.

ΤΟ
 Τ Ζ Ι Ρ Α Κ Ι
 τῶ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Ενας πλάσιος πραγματευτής, περίφημος διὰ τὴν εὐλικρίνειαν τῆς ψυχῆς ἔ τὰ καθαρὰ του σπλάγχνα, ὄντας πατὴρ τριῶν ὠραιοτάτων θυγατέρων, ἀπὸ ταῖς ὁποῖαις εἰς τὴν κάθε μίαν ἔμελε νὰ δώσῃ πενήντα χιλιάδες γρόσια προῖκα, εἶχε βάλῃ τὰ πράγματά τε εἰς μίαν πολλὰ φρόνιμην ἔ καλὴν τάξιν, τρόπον τινὰ ἔξῃσε ὡσάν ἕνας φιλόσοφος, μὰ, τοῖθτος καθὼς τὸν θέλει ὁ μέγας Φριδέρικος, βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἦγεν, ὀγλύγῳρος, ἐπιμελής, καὶ τὸ καλλίτερον, ὅπῃ ἐνόμιζε τὸν ἑαυτὸν τε ἀφεύκτος ὑπόχρεων διὰ νὰ συνδέσῃ μίαν σφαῖραν τριγύρω τε ἀπὸ φιλοπόνης, ἔ εὐλικρινεῖς ἀνθρώπου ὡταν καὶ λόγου του, ἔ τὸ ἐνόμιζε μεγάλον προτέρημα, ἔ χαρὰν, τὰ θρέφονται, νὰ κερδαίνην ἔ νὰ κυβερνῶνται πολλὰ διὰ μέσῃ του. Τοιαύτας ἀρχὰς λοιπὸν ἔχωντας, ὅλαις αἱ ὑ-
 πρὸς-

ποδέσεις τῆ ἐπήγαιναν δεξιᾷ, ἔκαστον ἐπροχωρῶσαν ἀπὸ καλὸν εἰς καλλίτερον, μὲ ὅλον ὅπῃ ἄρχισε τὴν πραγματείαν τῆ σχεδὸν ἐκ δανείων. Ὁ Δεβασὲ (ἔτσι ὠνομάζετο) ἦτον ἀπὸ τὰ περὶχωρα τῆ Παρισίε, ἔειχε ἀναδραφῆ εἰς τὴν ἀπλότητα τῶν ἡθῶν ὥστε εὐρίσκει τινὰς, μόνον εἰς τὰ ἔξω μέρη. Ἐσυνήθιζε νὰ λέγη συχνὰ ἕνα Γνωμικὸν ὅπῃ εἶχεν ἀκῆσθ ἀπὸ τὸν πατέρα τῆ, ὅτι ὅταν κάθεται ἀναπαυμένος κἀνένας, ἔἀφίνει ταῖς ἐλπίδαίς τῆ εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ ἐπόκησε μίαν φορὰν, χωρὶς νὰ τὰ πολλαπλασπέζη πάντοτε, τὰ σώνει ἀπὸ λίγα λίγα.

Αὐτὸς ὁ ἥκοις ἄνθρωπος, εἶχεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ τζιράκια εἰς τὸ ἐργασῆρι τὰ παιδιὰ τῶν πλεσιωτέρων ἑμοτέχνων τῆ, ὅπῃ ἡ καλή τῆ ὑπόληψις, τῆς ἐπαραινῆσε νὰ τῶ τὰ προσφέρνῃ, διὰ νὰ τὰ παιδεύῃ, ἔ νὰ τὰ κάμῃ νὰ λάβεν ἔφρῆσιν τῆς φιλοπονίας. Τὰ ἰδέχετο λοιπὸν μὲ ἀγαθότητα, ἔ ἔκασθεν ὅσον τὸ δυνατόν νὰ τὰ ἐμπνέῃ φρονήματα εὐλιχρινείας· εἶχε περὶ τῆτα δύο αἰτίαις· ἡ πρώτη ἦτον νὰ φανῆ εἰς τῆς γονεῖς τῶν παιδιῶν τοιῦτος, ὅτι λογιῆς τὸν ἐνόμιζαν ἐκεῖνοι. Ἡ δευτέρα ὁμως, ἀπέβλεπεν εἰς τὸ ἴδιον καλὸν τῆς φαιελίας τῆ· εἶχε σκοπὸν νὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ αὐτὰ γαμβρῆς, ὅπῃ νὰ ἰξεύρῃ κατὰ βάθος τὴν καθαρότητα τῆς καρδιάς τῆς, ἔ νὰ εἶναι βέβαιος διὰ τὸν καλὸν χαρακτήρα τῆς. Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ καλὸς ἄνθρωπος, τὸ παράδειγμα τῶν ἐπιλοίπων πατέρων, ἐφρονῆσαν ὅτι πρέπει νὰ ζῆ κἀνένας εἰς τὸν κόσμον, μόνον διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν παιδιῶν τῆ, ἀφ' ἧ τὰ ἔδωτε μίαν φορὰν τὸ εἶναι ἔ τὴν ζωὴν, ἔ ὅτι

ὅτι διὰ τὴν ἔχου τὰ παιδιὰ σέβας εἰς τὰς γονεῖς, φυσικὴν ὑποταγὴν, ἔξ νὰ λαμβάνεν ἔφθειν διὰ τὴν φιλοπονίαν, ἔφθανε μόνον αὐτὴ ἢ χαροποιὰ ἰδέα, νὰ ξεύρην πῶς ἐκεῖνοι πᾶσχαν διὰ τὴν βοήθειάν της, νὰ τὰ δώσῃ ὅλαις ταῖς ἀρεταῖς, ἔξ νὰ τὰ κάμῃ νὰ τὰς θεωρῶν ὡς πρώτους εὐεργέτας. Ἐμένα μὲ φαίνεται πῶς εἰς αὐτὸ ἠμπορῶσε νὰ ἔχη δίκαιον ὁ Δεβησέ.

Ἀπ' ὅλης τῆς νέης τῆ Παρισίε ὅπῃ εἶχεν εἰς τὸ σπῆτιτῆ, κανέναν δὲν εὗρηκε νὰ τὸν ἀρέσῃ καθὼς ἠθέλε, μὲ ὅλον ὅπῃ ἢ πρώτη κόρη τῆ, δὲν ἐξάθη τόσον δύσκολη ὡσαν αὐτόν, διὰ τὴν ἔκλεξεν ἕνα διὰ λόγῃ της, ἢ δευτέρα ὅμως ὅπῃ εἶχεν ἀπερίγραφτον μέριτον, ἔξ τὰ ἴδια φρονήματα τῆ πατρός της, ἐδυσσαρκεῖτο εἰς τὸν κατ' ἕνα ὅθεν δι' αὐτὴν ἔ, ἐκεῖνος ἐφύλαττεν ὅλαις ταῖς φροντίδαίς της. Τὸν ἤλθε τέλος πάντων ἕνα νέον παιδί ἀπὸ κάποιον γνώριμόν του, Λέανδρος ὀνόματι, τῆ ὁποῖα ἐν συντόμῳ θέλω περιγράψῃ τὸ νόμιμον εἶδος, ἔξ τὸν ἀξιολίμητον χαρακτῆρα.

Ἄς λάβῃ κατὰ νῦν τινὰς, ἕναν νέον μετρίως ὑψηλόν, παχλόν, μάτι ἔξ φρεῖδι μαῦρα, μακρὰ μαλλιά, ὡσαν νὰ εἶχε δύο βέκκας εἰς τὰ κόκκινὰ μάγουλά τα, μὲ χινῆδι μόνον εἰς τὸ πηγῆνι, ὠμὸς φαρδεῖς, ἕνα σῶμα σύμμετρον ἔξ ἀνάλογον, ἕνα περιπάτημα σερεῖν ὅπῃ ἠμπορῶσε μὲ τὸν καιρὸν νὰ γίνῃ εὐγενικόν ἔξ εὐστροφον. Μετὰ τῆτο, πνεῦμα ξυπνητόν, ἀκραν προφότηα, φιλοπονίαν, ἔξ νὰ εἶναι ἀκακος εἰς τὰ ἡδῆ. Τοῦτο ἦτον ὁ Λέανδρος, εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δεκαεπ-

κασιτάμισυ χρονῶν, ὅταν ἐμβῆκε πρώτην φοράν μαθητῆς εἰς τὸ σπήτι τῆ Δεβασέ. Ἐνα μόνον ἐλάττωμα εἶχεν ὁ πτωχός, ὡς δὲν ἦτον γεννημένος ἀπὸ γονεῖς εὐγενεῖς.

Ὁ πραγματευτής, ὅλος γεμάτος ἀπὸ χαρᾶν, ἐνόμισεν ὅτι ἤυρεν ἕναν πλυσιώτατον Δησαυρόν, καὶ ἐν τῷ ἄμα ἀπεφάσισε νὰ βάλῃ τὰ δυνατά τε διὰ νὰ τὸν παιδεύσῃ καθὼς ἔξευρεν ἐκεῖνος, καὶ καθὼς ἔπρεπεν. Ὁ τρόπος ὅπῃ ἕως τότε ἐφέρετο πρὸς τὰς λεπτὰς νέκς Παρισιάνης, υἱὸς τῶν συντεχνιῶν τε, ἦτον ὀλίγον πρῶτος, τὰς ἐμεταχειρίζετο μὲ τζιριμόνικας, μὲ μίαν πυλίτικα ὑποχρεωτικὴν καὶ φιλήσυχον, δὲν ἤθελε νὰ δοκιμάζῃ τὸν χαρακτήρα της μὲ τὰς βαρεῖς ἐκείνης τρόπου, διὰ τῶν ὁποίων νοιώθει κἀνεὶς σωσὰ τὴν δυνάμιν της, καὶ τὸ τι ἀξίζει ὁ κἀθε ἄνθρωπος, μῆτε ἐξερευνᾷσῃ τὴν ὀγλυγωρότητα τῶν πράξεών της, ἢ τὴν εὐδύτητα τῆς καρδίας της, ἢ ὅποια εἶναι προτέρημα πολλὰ σπάνιον τῶρα εἰς τὸν καιρόν μας, καὶ μόνον εἰς τὰ χεῖλη τῆ κατ' ἑνὸς ἢμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ τὸν παραμικρότερον, ἤθελε τὸν κακοφανῆ, ἂν ἀμφιβάλλῃ κἀνεὶς εἰς τὴν εἰλικρινείαν της· δι' αὐτὰ λοιπὸν, ὅλαις ἢ δοκιμαῖς ὅπῃ ἤθελε κάμη πρὸς ἐκεῖνας, ἦτον μάταιαις, ἐπειδὴ καὶ ὅταν παρασῆσῃ κἀνεὶς γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν, φαίνεται σκληρός, καὶ ἀνυπόφορος· εἶναι ὅμως τῶ ὄντι ἐπωφελής. Εἰμεθα εἰς ἕναν αἰῶνα ὅπῃ οἱ ἄνθρωποι Γρίζονται διὰ τὸν παραμικρότερον λόγον, θέλῃν νὰ λέγῳνται εἰλικρινεῖς, πλὴν δὲν εἶναι τῆ ἀληθείας, ἐπειδὴ καὶ θυσιάζῃν τὰς φίλης της διὰ τὸ παραμικρὸν ἰντερέσον τους· ὅχι πῶς δὲν εἶχε ζῆλον

ὁ φρόνιμος Δεβρσέ, ἀλλὰ ἦτον σχεδὸν ἀδύνατον νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐσοχάζετο ἀναγκαῖον διὰ τῆς νέης Παρισιάνας. Πρὸς τὸν Δεάνδρον ἔμως δὲν ἐφέρετο ἔτι, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἦτον ἀφιερωμένος ὅλος δι' ὅλη εἰς τὰ χέρια τῆ. Ὅθεν εὐθύς ὅπῃ τον ἐπῆρεν, ἡ πρώτη τε φροντίδα ἐκατῆ, τὸ νὰ εὐγάλη ὅλης τῆς παλαιῆς τῆ ἐργασηρῆ, διατὶ μὲ ἕναν νέον, ἔπρεπε καὶ νέος τρόπος· ἂν ἐβασῆσε κανέναν ἀπὸ τῆς πρώτους μαζύτου, ἡδέλεν εἶσαι ἐπιένδυνος σύμβουλος εἰς τὸ νὰ παρκεύρῃ τὴν ἀγαθότητάτου, καὶ νὰ μεταδώσῃ τὴν πρώτην κακὴν συνήθειαν, μὲ ὅλαις ταῖς καταχρησαίς τῆς. Ὅταν ἔχη σκοπὸν νὰ ανακαινουργήσῃ τινὰς ἕνα πρᾶγμα, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἀποβάλλῃ ὅλην τὴν παλαιὰν ζύμην, διὰ νὰ τὸ κάμῃ πασρικόν· λόγῳ χάριν, ἂν θέλῃ νὰ ἀποκτήσῃ καλὴς δῆλους, φθάνει μόνον νὰ εὐγάλη ὅλους τῆς πρώτους κακῆς, νὰ κσιτῆξῃ ταῖς δουλλιαῖ του ὅπως ἡμπορέσῃ ὀκτῶ ἡμέραις, ὅπῃ καὶ ἂ ἴδιος ἀέρας τῆ σπητιῦ τῆ νὰ παρκευθῆ, νὰ πάρῃ ὑπερον διαλεγμένα ὑποκείμενα, καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴν ἐσυναμίλῃσῃ μὲ τῆς ἐξωθέντας, καὶ ἔτι ἡμπορεῖ νὰ εὐρῇ τὴν ἡσυχίαν του. Μετὰ τῆτο ὁ Δεβρσέ, ἡδέλησε νὰ σειχθῆ εἰς τὰ μάτια τῆ νέου μαθητῆ καθὼς καὶ τῶ ὄντι ἦτον, ἡγουν, τιμημένος ποικυματευτῆς, πρῶτος σύζυγος, φιλόσοργος πατήρ, εἰλικρινῆς φίλος, καὶ φιλήσυχος συμπολίτης, τῆτο δὲν ἦτον δύσκολον εἰς τὴ λόγου του, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ὕλους ἐκκρύττετο διὰ τοιῦτος. Τελευταῖον, ἡ κυριωτέρα ἀπόφασις τῆ φρονίμου πρᾶγματευτῆ ἦτον, νὰ κρατῆ διὰ πάντα εἰς τὴν γνώμην τῆ μαθητῆ του μίαν καλὴν ἰδέαν ὅπῃ τὸ

πικιδι

παιδί εἶχε φυσικὰ εἰς τὸν νῦν του, ἢ ὅποια ἂν
 ἔλειπεν, αὐτὸς ἤθελε πασχίσῃ ἐπὶ πόνῳ νὰ
 τὴν ἐμπνεύσῃ ἢ γῆν τὸ νὰ θελεύῃ κἀνεὶς (εἰς
 ὅποιαν κατὰστασιν ἔσῃ ἂν εὐρεθῆ) εἶναι ἴδιον τιμη-
 μένῳ ἀνθρώπῳ, ἔσῃ μόνῃ ἢ ὀκνηρῆ ἀξιογέλασῃ.
 Ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον ἐπαίδευε τὸν Λεάνδρον,
 κάμνωντάς τον νὰ λάβῃ μῖτος διὰ ἐκείνης τῆς
 ἀνοήτης νέας, οἷτις δὲν ἰξεύρην ἄλλο, παρὰ
 νὰ σολίζωνται, ἔσῃ νὰ κάμνῃν τρέλλαις τρέχον-
 τες ἐδῶ ἔσῃ ἐκεῖ, διὰ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃ λοιπὸν
 περισσότερον, ἔσῃ μὲ ἕνα ζωντανώτερον παράδειγ-
 μα, ἐφρόντιζε ὅπῃ ἔσῃ ἢ ἴδιαις κόραις τε νὰ ἀνα-
 πληρῆν ὅλα τὰ καθήκοντα ἔργα τῶν γυναικῶν,
 ἔξω ἀπὸ τὰ πλέον ποταπὰ· ταῖς ἔλεγε πρὸς
 τήτοις, ὅτι εἶναι τιμημένον πρᾶγμα νὰ ἐργά-
 ζωνται, καθὼς ἕναν καιρὸν ἔκαμναν ἔσῃ ἢ θυγατέ-
 ραις τῶν βασιλέων· μὲ ὅλον τῆτο εἶχε ἔσῃ ἀρ-
 κητὸς δούλος εἰς τὸ σπῆτι τε, μίαν μαγδρίσσαν,
 μίαν εὐμορφὴν παρακώρη, ἔσῃ ἕναν σείσῃ, ὅσις
 εἶχε τὴν φροντίδα τῶ ἀλόγῃ, μὲ τὸ ὅποιον ἐπύ-
 γαινε τὰ φορτάματα τῆς πραγματείας εἰς τὸ
 ἐργασῆρι, ἐπιθέτωντάς τα ἐπάνω εἰς ἕνα ἀμάξι
 ἔσῃ ἐβοηθῆσεν ἕνιστε τὸ τζιράκι τῷ ἐργασῆρι,
 ὅταν ἦτον πολλὴ δουλιὰ· αὐτὸ ὅμως ὅταν ἐτύ-
 χαινε, ἔσῃ ὁ ἴδιος Δεβασὲ ξενδυμένος ἐτιμῆσε
 τὴν ἐργασίαν, πιάωντάς ἔσῃ μονάχοισ τε, χωρὶς
 νὰ τὸ ἐτραπῆ καθόλου.

Τοιοῦτατρόπως λοιπὸν ὁ τιμημένος ἄν-
 θρωπος, ἐπαίδευεν ἕνα νέον, ὅπῃ ἦτον ἄξιος
 διὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ κἀνέναν καιρὸν εἰς τὸν τόπον
 τε. Ὁ Λεάνδρος ἔβανεν εἰς πρᾶξιν αὐταῖς
 ταῖς

ταῖς πατρικαῖς φροντίδαῖς, μιμήμενος τὸ καλὸν παρδειγμα μιᾶς ὠραιστάτης νέας, ἣ ὅποια ἦτον θυγατέρα τοῦ ἀνδρὸς τούτου ἢ καλύττικαις ὅταν θέλων νὰ δείξουν τὴν ἀρετὴν ἀξιαγάπητην εἰς τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἐπιτυχαίνον χιλιαῖς φοραῖς καλλίτερα, παρά τὸ νὰ διασρέψωμ ἔ νὰ ξελαγιάσωμ τὴν γνώμην τῆς. Ἐπειδὴ ἔ τὸ πρῶτον ἴδιον, εἶναι φυσικόν, τὸ νὰ κάμουν ὁμως τὰ ἐλαττώματα ἐπιθυμητὰ, εἶναι πρᾶγμα βεβιασμένον ἔ κέρυον, ἔ εὐδύς προξενεῖ ἀντίφρασιν, ἔ κατηγορίαν εἰς τὴν ὑπόληψίν τῆς.

Ἀφ' ἣ ὁ Δεβυσὲ εἰδείξε τὸν ὀρθὸν δρόμον ὅπᾳ ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσε νὰ ἀκολουθῇ ὁ ὑπήκοος μαθητῆς του, ἔπαυσε, νὰ καταλάβῃ κρυφίως τὸν κατ' αὐτὸ χαρακτῆρα, τὰ ἦθη, ταῖς φυσικαῖς ὀρεξαῖς, τὰ προτερήματα, καὶ τὰ ἐλαττώματά τῆς (ἂν εἶχε) δοκιμάζωντάς του μὲ διαφόρους τρόπους.

Δοκιμὴ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Δεάνδρου.

Ὁ πρῶτος λοιπὸν ἐσάθη τὸ νὰ ἴσῃ ἂν εἶναι ἐμπιστευμένος ὁ Δεβυσὲ δὲν εἶχεν εἰς τόσῃν ὑπόληψιν αὐτὴν τὴν δοκιμὴν, μὲ τὸ νὰ τὴν ἐνόμιζε σχεδὸν περιττήν. Μὲ ὅλον τῆτο, ἐπειδὴ ἔ ἡ ἐμπιστοσύνη εἶναι ἀναγκαῖα εἰς ἕναν πραγματευτήν, ἔ συμβαίνει πολλαῖς φοραῖς νὰ τὴν πληγώνωμ κατὰ διαφόρους τρόπους, ἀνθρώποις ὅπᾳ τὸς νομίζει κἀνοῖς τιμημένους, ἔρχισεν ἀπὸ

αὐτὸ τὸ προτέριμα. Μίαν ἡμέραν ἄφησε κάμ-
ποσα φλωριά διασκορπισμένα εἰς τὸ γαμπινέτο
τη, ὅπῃ ὁ Λεάνδρος εἶχε συνήθειαν νὰ ἐμβαίνει·
αὐτὸ δὲν ἦτον κίνημα τόσο εὐγενικόν, ἢ ἐπα-
μένως νίκη πολλὰ εὐκόλη, ἢμπορεῖ νὰ μὲ εἰπῆ
κάνεις, μὰ, ἢ δέσις τῷ παγγυῖ, ὅπῃ ἔδειχνε
πῶς ἀνοιξε μόνον τε, βαλμένον κοντᾶ εἰς ἓνα
παράθυρον, ὑποκάτω τῷ ὁποῖο εὐρίσκετο ἓνα
πηγάδι· μερικά φλωριά χυμένα, σχεδὸν ἕως
εἰς τὸ περιστόμιόν τε, ἢ ἄλλα χωμένα ἀναμετα-
ξὺ εἰς ταῖς πέτρας τῆς αὐλῆς, εἶδαν λαβὴν νὰ
οἰκιοποιήσῃ τινὰς μερικά.

Ὁ Λεάνδρος ἐμβῆκεν εἰς τὸ γαμπινέτο,
εἶδε τὸ χρυσίον, ἢ πρῶτον τε κίνημα ἐξάθη,
τὸ νὰ τὸ συνάξῃ, ἔβαλεν εἰς τὸ παγγί τὴν ἐκεῖ
σκορπισμένην μονέδα, ἐσχάλισε τρυγῶν μὲ προ-
σοχήν, ἦυζε φλωριά μεταξὺ τῶν χαραγμάτων
τῆ ἐδάφους, ἐκάτέβη εἰς τὴν αὐλὴν, ἐρέυνησεν
ὁμοίως, ἢ ἐξάθη ὀλίγον περιεργαζόμενος τὸ
πηγάδι· ἀφ' ἢ ἐμάζωξεν ὄλα (ἔτυχε μόνος τε
τοτε εἰς τὸ σπῆτι, ἢ ἐφαίνετο πῶς νὰ εἶναι
μόνος, μὲ τὸ νὰ ἐπανηγυρίζετο μία ἐορτή, τὸ
ἐργαζῆρι ἦτον σφαιλισμένον, ἢ ὁ Δεβασέ μὲ
τὴν φαρμελιάν τε εἰς τὸ σεργιάνι) ἢ ἀφ' ἢ ἐπερι-
ἦλθεν ὄλα τὰ μέρη, ὅπῃ ἢμπορεῖ νὰ πέσῃ
κάνένα φλωρί, ἔδεσε τὸ παγγί, ἢ τὸ ἔβαλεν
εἰς τὸν τόπον 1η, χωρὶς νὰ τὰ μετρήσῃ. Ἐπει-
τα ἐτελείωσε τὴν ὑπόθεσιν περὶ τῆς ὁποίας εἶ-
χεν ἔλθῃ εἰς τὸ γαμπινέτο, ἢ μετὰ τῆτο ἄρ-
χιπε νὰ διαβάξῃ ἓνα βιβλίον ὅπῃ τὸν εἶχε δώ-
σῃ ὁ αὐθέντης τε· εἰς αὐτὸ τὸ ἀγκμεταξὺ ἦλθε
ἢ

ἔδ' Δεβρσέ, ὁ νέος βλέπωντάς τον ἄρχισε νά τόν λέγει.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐθέντη μου ἕνα πηγυγίσμα
 „ ἐλύθηκεν, ἐσκορηπίσθησαν τὰ φληριά εἰς εἰς
 „ τήν αὐλήν, φοβῆμαι νά μὴν ἔπεσαν ἔμερικά
 „ εἰς τὸ πηγυγίδι.”

ΔΕΒ. „ Ἄς ἰδῶμεν παιδί μου, ἄς τὰ με-
 „ τρήσωμεν . . . τὰ ἐμέτρησε;

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι αὐθέντη μου.”

ΔΕΒ. „ Ἄς ἰδῶμεν λοιπόν.”

Ὁ πραγματευτής τὰ ἐμέτρησε, ἔλειψαν
 τρία ἀπὸ τὰ πεντακόσια.

ΔΕΒ. „ Λεῖπην τρία Λεάνδρε· ἄς ἰδῶμεν
 „ νά μὴν ἔπεσαν ἐδῶ πυθονᾶ, ἐσκάλισε παν-
 „ τῆ;

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Παντῆ αὐθέντη μου.”

Ἐρρύνθησαν ἐκ δευτέρου χωρὶς νά εὕρην τίπο-
 τες. Ὁ Δεβρσέ ὅπῃ δὲν ἤθελε νά δοκιμάσῃ
 τὸν μαθητήν τε μόνον διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην του
 εἰς τὰ ἄσπρα, ἀλλὰ ἔτι τὴν διάθεσιν τῆς ψυ-
 χῆς τε, τὸν ἐπαρτηρῶσεν ἐν ὅσῳ ἐρευνῶσαν·
 καθόλου δὲν ἐσυγχρίσθη τὸ πρόσωπον τῆ νέης, μή-
 τε ἀλλώξεν ἢ ὄψιστη, ἀφ' ἧ ἐγύρισαν ἐπάνω
 ἔ κάτω, εἶπεν ὁ Λεάνδρος.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐθέντη μου, ἐγὼ μόνον
 „ τὸ πηγυγίδι φοβῆμαι, ἐκεῖ νά μὴν τύχη ἔ .
 „ . . ἦσαν δύο φληριά ἐπάνω εἰς τὸ περισό-
 „ μιοντη . . . .”

Ε 2

ΔΕΒ.

ΔΕΒ. „ Ἄν εἶναι ἔτσι, ἅς ἰδῶμεν λοι-
 35 πὸν ἀκόμι . . . . ”

Ἐφάνη πῶς σέκεται ὀλίγον, δέλωντας νὰ περιεργασθῇ τὰ κινήματα τῷ Λεάνδρου, εὐρίσκοντας ὁμῶς μίαν γαλήνην εἰς τὸ πρόσωπόν τε, ἢ ὁποῖα ἔδειχεν ὅτι ἦτον πάντῃ ἀνεύθυνος, καὶ ἀπεδίωχεν ὡς καὶ τὴν πικραμικρὰν ἰδέαν καθὲρ δολιότητος, ἐφοβήθη νὰ ἐκτανθῇ περὶ σότερον ἂπ' ὅ,τι εἶχε κάμη, διὰ νὰ μὴν ἐγγίξῃ πολ-
 λά βαθιὰ ἐκείνην τὴν πολύτιμην ἀκακίαν. Ἰ΄ξευ-
 ρε πῶ εἶναι τὰ τρία φλιριά, τὰ ξαναῆυρε μόνος
 τὰ παρόντος καὶ τὰ Λεάνδρου, τὰ ὁποῖα τὴν χαρὰν
 ἐπαρτηρῶσεν ἐκείνην τὴν ζιγμὴν, πλὴν δὲν ἦ-
 τον τόσον μεγάλη, παρὰ ὅσον ἀξίζει ἢ εὐρεσις
 τριῶν χαμένων φλιριῶν, καὶ ὅτι ἐλευθερώθησαν
 ἀπὸ τον κόπον, καὶ τὰ ἔξοδα ἀπὸ ἡδέως προξε-
 νήση ἢ ἔρευνα εἰς τὸ πηγᾶδι.

Ἰ΄πρρευχαριστημένος εἰς αὐτὴν τὴν πρώτην
 δοκιμὴν τῆς ἐμπιστοσύνης ὁ Δεβασέ, ἔκαμιν ὕψε-
 ρον καὶ ἄλλαις πλέον λεπτότεραις, καθὼς λόγῳ
 χάριν εἰς τὸ μέτρομα τῆς πήχης, εἰς τὴν τηλὴν
 τῆς σόφας, καὶ εἰς ἄλλαις παρόμοια· ἠθέλησε πρὸς
 τέτοις νὰ ἰδῇ ἂν ἢ ἐμπιστοσύνη τῷ μαθητῷ τε ἦ-
 τον θεμελιωμένη ἐπάνω εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς φυ-
 σικῆς δικαιοσύνης καὶ τῶ ἀμοιβαίῳ χρέει τῶν πο-
 λιτῶν ἔπῃ πρέπει νὰ ἔχεν ὁ ἕνας πρὸς τον ἄλ-
 λον· ἐπειδὴ καὶ καθὼς εἶναι γνωστὸν, εὐρίσκονται
 μερικὰ τζιράκια τῶν ἐργαστηρίων, καλοὶ ἀνθρω-
 ποι, καὶ ἴσως δὲν ἀγαπῶν ἀφ' ἑαυτῆς τὴς νὰ ἀπα-
 τῆν τῆς ἀγοραζίας, διὰ κέρδος ἰδιότητος, πλὴν σο-
 χάζονται πῶς ἔχεν τὴν καθὲρ ἐλευθερίαν νὰ
 τῆς

της γαλάσῃ ἀφορῶντες εἰς τὸ ὄφελος τῆ αὐ-
 ζήντης, ἔπειτα μεγαλαυχῆν, ἢ ὑπερφα-
 νεύονται πῶς τάχα κάτι ἔκαμαν· ἐκεῖνοι πάλιν
 δὲν τὸ λέγειν πῶς τὰς ἀρέσει, ἐπειδὴ ἢ τὰς
 τύπτει ἢ συνειδησίς τας, ἐπιδιπλώνοντες ὁμως
 τὴν ἀγάπην τας εἰς τὸν μαθητὴν ὅπῃ κινεῖται
 με αὐτὸν τὸν τρόπον, τὸν ἐπαινεῖν εἰς κάθε μέ-
 ρος, ἢ ἐκθειάζειν τὸ ὄνομά τῃ, πῶς δὲν εἶναι
 δευτέρως. Πλὴν ὅποιος ἀπατᾷ ἄλλον διὰ ξέ-
 νον ὄφελος, θέλει τὸ κάμη εὐκολώτερα διὰ λό-
 γωτη. Ὁ Δεβσοὶ ἐχάρη εὐρίσκοντας εἰς τὸν
 Λέανδρον μίαν ἀληθινὴν δικαιοσύνην ἢ φυσικὴν
 εὐδύτητα· ὅταν πάλιν ἔβλεπε πῶς ὁ αὐζήν-
 της τῃ ἔπρεπε νὰ χάσῃ εἰς καμμίαν σόφην ἢ
 ὁποία δὲν ἐπυλεῖτο, ὁ φιλόπονος νέος εὐρήκε
 τὸν τρόπον νὰ ἀποφύγῃ αὐτὴν τὴν ζημίαν, ἐ-
 πρόβαλεν εἰς τὸν Δεβσοὶ νὰ ἀποκόψῃ τὸν ἔγ-
 λεντζὲ ὅπῃ ἐλάμβανον κάθε ὀλίγον σφαλῶν-
 τας τὸ ἐργαστήρι (ἢ γινῆ ταῖς μικραῖς ἐορταῖς) νὰ
 μετριάσῃ τὰ ἔξοδα τῆ σπητιῆ διὰ μερικὸν και-
 ρόν, ἢ νὰ συκώσῃ ἐκεῖνα τὰ περιττὰ ὅπῃ εἶχε
 συνήθειαν νὰ διασκορπίζῃ. Ὁ πραγματευτής
 ὑπήκνεν ἀπαραστάλευτα τὴν συμβουλὴν τῆ νέου,
 τὸ πρᾶγμα ἐπυλεῖτο με ὀλίγον ξεπεσμόν, πλὴν
 δὲν ἐζημιώνετο κανένας.

Ἔμεινε μία ἄλλη δοκιμὴ νὰ γένη πλέον
 δελικᾶτη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δύσκολα ἢμπορεῖ νὰ
 φυλαχθῆ κανένας. Ὁ Λέανδρος ἦτον νέος,
 εὐτραφὴς, ἰσχυρὸς, εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας τῃ,
 ἢ ἢ αἰδησιαῖς τῃ ἐφαίνοντο πῶς νὰ ἔχην ὅλην
 τὴν ἀναγκαίαν ἐνέργειαν. Ἡ παρακόρη τῆ
 σπητιῆ πάλιν καλοῦτικῃ, πατρικῃ, σχεδὸν ζα-
 ρίφισ-

ρίφισσα, παχυλή κοπέλλα ἕως εἰκοσι δύο χρόνων, τὰ μάτια ἔ φρίδια της μαῦρα, τὸ πρόσωπον ῥοδοκόκκινον, τὰ κρέατά της λευκότατα, ἐν ἐνὶ λόγῳ, μία ὀρεκτικὴ βῆκα, ἔ τὸ περιττώτερον διὰ ἐνὶ νέον ἐξωμερίτην, ὅσα δὲν συνηθίζου ταῖς πολλὰ λιγναῖς. Οἱ Δεβιστέ ἐπρότμενεν ἐν ὅτῳ νὰ σερωθῆ ἡ φιλία ἀναμεταξύ εἰς τὰς δύο νέας, ἔ ὅταν ἐσοχάσθῃ πῶς ἀποκτησῶν κάποιαν κλίσειν ἢ ἐνὸς πρὸς τὸν ἄλλον (τὸ ὅποιον εἶναι δυνατὸν εὐκόλα νὰ γένη εἰς ἀνδρώπης ὅπῃ ζῶν ὁμοτράπεζοι εἰς ἐνὶ σπῆτι) τῆς ἀφῆσε μονάχης (εἰς τὸ φαινόμενον) μίαν ἐορτήν. Ἡ Βριζίδ (τὸ ὄνομα τῆς εὐμορφῆς παρκόρης) ἦτον χαρήμενη, πολυλογῆ κομμάτι, ἔ ἐπονῆσε τὸν Λεάνδρον, ὅστις πάλιν ἐκ μέρους τῆ εἶχε κάποιον σέβας εἰς τῆ λόγητης, καθὼς πρέπει νὰ ἔχη κάθε τιμημένος διὰ ταῖς Δάμας.

Συνομιλία ἐρωτικὴ τοῦ Λεάνδρου καὶ τῆς Βριζίδ.

Περιεργεῖα φερομένη ἦλθε κοντὰ τῆ (κατὰ τὴν συνήθειαν ὅπῃ ἔχην ἢ καλῆτζικαὶς νὰ ἰντερσεσάρωνται πάντοτε εἰς τὰ ἔργα τῶν νέων) ἔ ἀρχισε νὰ τὸν λέγη.

ΒΡΙΖ. „ Ὅλη μέρα διαβάζετε, ὅλη μέρα καταγίνεσθε Λεάνδρε, καθόλου ἀνακωχῆν ἀπὸ τῆς κόπης δὲν δίδετε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, δὲν ἀναπνέετε ἔ ὀλίγον; ”

ΛΕΑΝΔ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τί νά κάμω Βριζίδ, πρέπει
 „ νά δαλεύω ὅταν τὸ καλῆ ἢ χρεία, ἢ νά δια
 „ βάζω πάλιν διὰ νά φωτισθῆ ὁ νῆς με, ἐπει
 „ δὴ ἔχει ἀνάγκη νά λεπτινισθῆ, μὲ τὸ νά
 „ εἶναι κομμάτι . . . .

ΒΡΙΖ. „ Εἰς τὴν ἡλικίαν ὅπῃ εἶσε, ὀλίγ
 „ συνομιλία ἀράγε μὲ τῆς ζωντανῆς, δὲν ἔξι
 „ ζει ἴσια μὲ ἓνα πεθαμένον βιβλίον, τὸ ὅποι
 „ ον δὲν ἠμπορεῖ νά σᾶς ἀποκριθῆ, μήτε νά γε
 „ λάσῃ ἢ νά χωρατεύσῃ μαζύ σας;

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Βέβαια ὅτον καλὸν ἔστι
 „ εἶναι τὸ βιβλίον, δὲν ἠμπορεῖ νά συκριθῆ
 „ μὲ μιαν νόσιμην συνομιλίαν . . . . καθὼς εἶ
 „ ναι λόγῃ χάριν ἢ ἐδική σας. Ἀεῖζει ὅμως
 „ περισσότερον ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα λόγια ὅπῃ
 „ συντυχαίνου μερικοί . . . .

ΒΡΙΖ. „ Σᾶς εὐχαρισῶ ἄς εἰπῶμεν λοι
 „ πὸν τίποτες.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὁρισμέ σας, διατὶ ὄχι;

ΒΡΙΖ. „ Ὁ αὐθέντης μας πολλὰ σᾶς ἐ
 „ γαπῆ Λεάνδρε.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀνευχά
 „ ριστος, τὸν τιμῶ σάν πατέρα με.

ΒΡΙΖ. „ Ἡ κερά μας ὅταν ἀναφέρῃ τὸ
 „ ὄνομά σας, δείχνει κάποιαν ὑπόληψιν.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Καὶ ἐγὼ μὲ εὐλάβειαν τὴν
 „ σοχάζομαι ὡτάν ἀξίαν μητέρα μιᾶς τιμημέ
 „ νης φαμελίαις.

ΒΡΙΖ. „ Ἡ κοκκάνσις θυγατέραίς της
 „ τῆ ἀληθείαι λαμβάνη μιᾶς λογιῆς συζητήν
 „ ὅταν σᾶς βλέπαν, ἔ σχεδόν . . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν ἠμπορῶ νά σᾶς περι
 „ γράψω ἢ ἐκ μέρους με πόσον ταῖς σέβομαι.

ΒΡΙΖ.

ΒΡΙΖ. „ Ἡμεῖς ὅλοι σᾶς ἀγαπήμεν· ἐγὼ
 29 παραδείγματος χάριν σᾶς προτιμῶ ἐπὶ ὅλης
 29 τῆς νέας, ὅπᾳ ἕως τώρα εἴχαμεν εἰς τὸ σπῆ-
 29 τι.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Φέρεθε μὲ πολλὴν ἀγα-
 29 θότητα ὡς πρὸς ἐμὲ, ἔ; εἶπε ὀλίγον ἀδίκη
 29 εἰς τῆς προκατόχου μου.

ΒΡΙΖ. „ Ὅχι τῇ ἀληθείᾳ, ἀφήστέ τῆς,
 29 τί ἀχρεῖοι, τί περιγελασαί πῶ ἦταν;

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Περιγελασαί, ἔ; πῶς εἶναι
 29 δυνατόν; ποῖον θεὸν νὰ περιγελάσῃν εἰς ἕνα
 29 παρόμοιον τιμημένον σπῆτι, ὡσάν τὸ ἐδικόν
 29 μας;

ΒΡΙΖ. „ Ποῖον; ἐκείνους ὅπᾳ δὲν εἶναι τό-
 29 στον πλάσιοι, σάν ἔ; τῇ λόγῃ τῆς, ἔ; μὲ
 29 ὅλον τῆτο πάλιν δὲν ἐκαταδέχοντα νὰ ἀκί-
 29 σῃν τὰ μέτζουνα τῆς, εἰς πράγματα κομμάτι
 29 γκιχτικὰ διὰ . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ σᾶς βε-
 29 βαιῶνω πῶς δὲν ἀγαπῶ ποτέ μου νὰ περιπαί-
 29 ξω κένενα.

ΒΡΙΖ. „ Καλὲ τῇ λόγῃ σοι, τῇ λόγῃ
 29 σοι ἀξίζετε ἕναν κόσμον χωρὶς νὰ ἔχετε ἕνα
 29 ἄσπρον, παρὰ ἐκᾶνοι μὲ εἴκοσι πηγυεῖα.

ΛΕ'ΑΝΔ. Ἡ πρόληψις ὅπᾳ ἔχετε διὰ
 λόγου μου Βοιζῖδ εἶναι πολλὰ ὑποχρεωτικὴ, καὶ
 ἤθελα νὰ εἶμαι τόσον ἀξιος, πλὴν ὁ πατέρας μου
 ὡς τιμημένος ἔ; φρόνιμος γέροντας, συχνὰ μὲ
 29 ἐσυμβύλευε λέγωντας „ παιδί μου μὲ τῆς κα-
 29 τωτέρας σε (ἂν ἔχῃς) νὰ σοχάξῃσαι πῶς εἶναι
 29 παρόμοιοί σου, μὲ τῆς μεγαλητέρας σε πάλιν,
 29 πῶς εἶναι καλλίτεροί σου ἔ; πάντοτε νὰ φέρε-
 29 σαι μὲ βγάπην εἰς ὅλης, διατὲ ὅλοι οἱ ἄν-

33 ἄνθρωποι εἶναι ἰσότητοι. πρέπει ὁμοίως νὰ σώ-
 33 ζηται μία προτίμησις εἰς τὴν συνέλευσίν της,
 33 καθὼς λόγῳ χάριν τῷ δάδι διὰ τὸν αὐθεν-
 33 τικότη, τῷ μαθητῷ διὰ τὸν διδάσκαλον, τῷ
 33 υἱῷ διὰ τὸν πατέρα, τῷ ὑπηκόῳ διὰ τὸν βα-
 33 σιλέατον, ἢ ὄλων τῶν νέων διὰ τῆς γέρον-
 33 τας ἢ πάλιν, οἱ μεγάλοι διὰ τῆς μικροτέρων,
 33 πρέπει νὰ ἔχων κάποια συμπάθειαν, ἢ ἀ-
 33 γάπην, ἢ ὅχι νὰ τῆς νομίζων θυγιάφυχα
 33 ζωᾶ. Δυτὰ εἶναι Βριζιδ ὅπῃ βασιῶ ὡσαν
 33 ἕναν κανόνα τῆς ζωῆς μου, σέβουμαι τῆς μεγαλι-
 33 τέρησ μου, ἀγαπῶ τῆς ὁμοίησ μου, ἢ δὲν σοχά-
 33 ζομαι νὰ ἔχω κένεταν κατώτερόν μου.

ΒΡΙΖ. 33 Ἄχ, τί εὐμορφος συλλογισ-
 33 μός· κατὰ τὸ λέγειν τῷ πατρός σου, ἀγχαπύ-
 33 ται πάντες ἀπ' ὅλου τὸν κόσμον· σοχάζομαι
 33 πῶς θεῖ νὰ γένητε καλὸς νοικοκύρης, ἢ καλό-
 33 τυχη ἑκείνη ὅπῃ θεῖ νὰ σᾶς πάρῃ.

ΛΕ'ΑΝΔ. 33 Ἄν δὲν μείνῃ εὐχαριστιμένη,
 33 σᾶς βεβαιώνω ὅτι ἢ ἐγὼ θενά συμπάσχω
 33 μαζύτης, πλὴν θελώ βάλει τὰ δυνατά μου,
 33 διὰ νὰ μὴν τὴν ἀφήσω νὰ παραπονεθῇ.

ΒΡΙΖ. 33 Ὅχι, τί χρυσὸς νέος . . . ἀ-
 33 ποκτήσετε ἕως τῶρα καμμίαν ἀμορέξαν Λέ-
 33 ανδρῶ;

ΛΕ'ΑΝΔ. 33 Τί λέτε διὰ ὄνομα θεῖ;
 33 πῶς εἶναι τρόπος εἰς τὴν ἡλικίαν ὅπῃ εὐρίτ-
 33 κομαι, χωρὶς καμμίαν κατάσπιν, ἀμαθῆς
 33 εἰς τὰ τῷ κόσμῳ, ἀρχάριος εἰς τὴν πραγμα-
 33 τείαν, νὰ λάβω τόσην εὐτολμίαν νὰ προβάλω
 33 εἰς μίαν νέαν, νὰ ἐνώσῃ τὴν τύχην της μὲ
 33 τὴν ἐδικήν μου; ἐγὼ θελώ φροντίσει περὶ
 33 ὑπανδρείας, ὅταν γένω ἄξιος νὰ προξενίσω
 33 τὴν

„ τὴν εὐτυχίαν τῆς συζύγου μου, ἔξ νὰ δάσω
 „ καλὴν ἀνατροφήν εἰς τὰ παιδιά μου.”

ΒΡΙΖ. „ Ὁχι, μὰ ἢμπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχη
 „ (ἐν ὄσῳ νὰ ἔλθῃ ἐκείνη ἡ ὥρα) κάποιαν κλί-
 „ σιν εἰς κανένα ὑποκείμενον· ἀνθρώποι εἴμεσ-
 „ θεν, δὲν εἴμεθα ἀξιοσπασταί τῆς καρδιάς μας,
 „ ἰνδέχεται ἐκείνη λόγῃ χάριν νὰ νοσημεύεται
 „ μιᾶς νέας τὴν συνομιλίαν, τὸ εἶδος, τὸ κάλ-
 „ λος, τὸ . . . νὰ, τί ὄνομάζω νὰ ἔχη κή-
 „ νεὶς ἀμῶρι.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὁχι Βριζίδ, δὲν ἔχω κα-
 „ θόλῃ· αὐτὸ ὅμως δὲν προέρχεται διὰτὶ δὲν
 „ εἶδα τάχα ἔξ ἐγὼ τελείως καλὴτζικαίς εἰς
 „ τὸν καιρὸν μου, ὅπῃ νὰ μὲ ὑπερέρεσαν, πλην
 „ σοχαζόμενος πῶς δὲν ἢμπορῶ νὰ ταῖς ἀποκ-
 „ τήσω, ἔξ γλυσερῶντας αὐτὴ ἡ ἀπελπισία εἰς
 „ τὴν καρδιά μου, ἐμποδίζω τὸν ἑμαυτόν μου ἀπὸ
 „ τῆ νὰ ταῖς ἐνθυμῆται, ἔξ νὰ συλλογίζεται
 „ τὰ κάλλη τῆς, ἔξ πρὸς τέτοις ἀγαπήσῃ (ἂν
 „ εἶναι δυνατόν) νὰ προσφέρω εἰς τὴν σύζυγόν
 „ μου μίαν πατρικὴν καρδίαν.”

ΒΡΙΖ. „ Τῆ ἀληθείᾳ μὲ κάμνετε νὰ ἀπα-
 „ ρήσω Λεάνδρε, πολλὰ ὀλίγοι νεοὶ εὐρίσκον-
 „ ται ὅπῃ νὰ σοχαζῶνται καθὼς τῆ λόγῃ σας...
 „ ἐγὼ ὅμως εἶμαι ὀλίγον περφεργῆ, . . . ἔχετε
 „ τίποτες ὑψηλαῖς φαντασίαις περὶ ὑπανδρείας;
 „ ἢ γὰρ ἐλπίζετε νὰ πάρετε καμμίαν πολλὰ
 „ πλεσίαν, πολλὰ . . . .”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὁχι, πῶς ἢμπορῶ νὰ ὑ-
 „ ψώσω τόσον ταῖς ἰδέαις μου, εἰς καιρὸν ὅπῃ
 „ δὲν εἶμαι πλεσίος;”

ΒΡΙΖ. „ Ἀγαπήσῃ νὰ μὲ κάμετε μίαν
 „ χάριν ἀκόμι, νὰ μὲ εἰπῆτε κὺ σὰς ἀρέσῃ

„ καμῖ

καμμία κατά τὸ παρὸν, ἢ εἶσε πάντῃ ἀδιάφορος;

ΛΕ'ΑΝΔ. " Πιστεύσατέ με δὲν ἔλαβα μέχρη τῷδε κατὰ νῆν αὐτὴν τὴν φροντίδα, ἐπειδὴ εἰ ἔχω καιρὸν νᾶ . . . "

ΒΡΙΖ. " Λόγῃ χάριν (σᾶς τὸ λέγω κατ' ὑπόθεσιν, ἢ γὰρ χωρὶς κἀνένα νόημα) πῶς σᾶς φαίνομαι, εἶμαι εὐμορφῆ;

ΛΕ'ΑΝΔ. " Ναὶ τῇ ἀληθείᾳ, πολλὰ εὐμορφῆ εἰ χαριτωμένη Βριζίδ.

ΒΡΙΖ. " Μὲ τὰ σωσά σας τὸ λέτε;

ΛΕ'ΑΝΔ. " Στὸ θεόμῃ δὲν σᾶς γυλάω.

ΒΡΙΖ. " Δ'νίσως (εἰ αὐτὸ ὑποθέσατέ το) ἀνίσως εἰ σᾶς ἀγαπήσα, ἢ θέλετε μὲ ἀγαπήσῃ εἰ τῷ λόγῃ σας ὁμοίως;

ΛΕ'ΑΝΔ. " Ἡμπορῶ νᾶ σᾶς βεβκιώσω πῶς ἂν ἐτύχαινε νᾶ μὲ ἀγαπήσῃ ἓνα τειῖτον ὑποκείμενον ὅπᾶ νᾶ ἔχη τὸ μέριτον εἰ τὴν ἀραιότητά σας, ἢ θελα νομίζῃ τὸν ἑμαυτὸν μὲ εὐτυχεσάτον, ἐπειδὴ εἰ πισεύω πῶς τὰ προπερήματα σας ἢμπορῶν νᾶ προξενήσκῃ τὴν εὐτυχίαν ἑνὸς ἀνδρός.

ΒΡΙΖ. " Ἄχ, ψυχὴ μὲ Λεάνδρε, πόσον τζιριμονιώζος εἶσε.

ΛΕ'ΑΝΔ. " Ἐγὼ εἶμαι εἰλικρινῆς, εἰ συντυχαίνω τὴν ἀλήθειαν.

ΒΡΙΖ. " Μὲ ἀγαπᾶτε λοιπὸν μὲ τὰ σωσά σας, ἢ ἔτσι μὲ κολακεύετε;

ΛΕ'ΑΝΔ. " Μὲ φαίνεται πῶς δὲν ἢμπορεῖ κἀνεὶς, νᾶ μὴν σᾶς δώσῃ τὴν καρδίᾳ τῃ, ἀφ' ἣ δώσετε τὴν ἐδικήν σας, ὅποιος

σᾶς

» σὰς πάρη, ἀληθινὰ δὲ ἐὰ ἀπολαύσῃ μίαν
» χαριτωμένην συμβίαν. »

ΒΡΙΖ. » Ἀχ . . . διατὶ νὰ μὴν εἶμαι
» κομμάτι πλεσιώτερη; »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Διατὶ πλεσιώτερη; ἢ ἴφι-
» λοπονία, ἢ ἡ οἰκονομία, εἶναι τὰ πρῶτα, ἢ
» σερεὰ πλῆτη ὅπῃ ἤμπορεῖ νὰ ἔχη ἓνα ἀνδρό-
» γυνον. »

ΒΡΙΖ. » Ἐτζι εἶναι Λέανδρε, πλὴν πρέ-
» πει κανεὶς νὰ ἔχη ἢ ὀλίγον τεμαγὲ (κα-
» πιτάλε) διὰ νὰ κάμῃ πραγματεῖαν, ἢ ἀνίσως
» ἢ νύμφη δὲν φέρῃ ὀλίγην προῖκα εἰς τὸν ἄν-
» δρα της, μὲ δυσκολίαν ἤμπορεῖ νὰ συγυριῶθῃ
» ἓνα σπῆτι. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Ἐχετε δίκαιον, ἐγὼ ὁμῶς
» εὐχάζομαι πῶς εἶναι καλλίτερον νὰ μὴν ζη-
» τήσῃ κανεὶς πλεσίαν γυναικα, ἐπειδὴ ἢ ἓνας
» ἄνδρας ὅπῃ πέρνει μίαν ἰσοτιμήν τε, ἔχει
» περισσοτέραν ἐξουσίαν ἐπάνω της, τὸν εὐλα-
» βεῖται περισσότερον, ἢ τότε λέγεται κατ'
» αὐτὸ ἄνδρας. »

ΒΡΙΖ. » Τῇ ἀληθείᾳ τὰ ὅσα μὲ λέγε-
» τε, προξενῶν ἄκραν ἠδονὴν, ἢ ἔκστασιν εἰς
» τὴν καρδίᾳ μου, δὲν εἶναι κανένας νέος εἰς τὸν
» κόσμον ὅπῃ νὰ ἔχη τοιαῦτα εὐγενικὰ φρο-
» νήματα, μὲ ὅλον τῆτο σὰς λέγω, πῶς ἢ
» ἐγὼ δὲν εἶμαι ὑπερημένη μὲ τὴν ὀλότῃ ἀπὸ
» προῖκα, εἶμαι κόρη ἑνὸς τιμημένου πραγμα-
» τευτῆ ἀπὸ τὴν Γετεινὲ χώραν. Τὸ ἀτήσιον
» εἰσόδημά μου φθάνει ἕως δύο χιλιάδαις γρό-
» σια. »

ΛΕ'ΑΝΔ. » Καθὼς βλέπω ἔχετε ἀφ-
» κτὰ πλῆτη Βριζίδ; »

ΒΡΙΖ.

BRIZ. „ Εγὼ ἔγινα παρακὸρη ἐδῶ, μόνον διατὶ προκρίνω τὴν ζωὴν τῆ Παρισίῃ ἀπὸ ἐκείνην ὅπῃ ἐζῆσα ἔξω· ἠμπορεῖ νὰ εἶναι καὶ νεῖς πλάσιος, μὰ ὄχι ἐντυχῆς· οἱ γονεῖς μὲ ἤθελαν νὰ μὲ ζώσῃν ἕναν ὑπέρπλετον υἱὸν πραγματευτῆ, ὅμως χωριάτην, θηριόγνωμον, ὅπῃ μόνον διὰ τὰ σκυλιά, διὰ τὸ κυνήγι, καὶ διὰ τὰ ἄλογα ἐτραλαιόνταν, τὰ ὅποια ἔχουν ἴσως περισσότερον νῦν ἀπὸ λόγῳ τα· δὲν τὸν ἠδέλησα, ὁ πατέρας μὲ ἐθύμωσεν, ἐφέρθη πολλὰ σκληρὰ ἐναντίον μου, ἐπειδὴ καὶ ἦτον πρὸς ὀφελόστε νὰ συγγενευθῆ μὲ ἐκείνην τὴν φαμελίαν· ἡ μητέρα μὲ ὅμως ὅπῃ ἦτον εἰς τὰ νερά μου, μὲ ἐσειλεν εἰς τὸ Παρίσι διὰ νὰ ἀποφύγω τὸν θυμόντα, τῶρα ἔπαυσεν ἡ ἀγανάκτησίς τε, καὶ χαίρομαι· διατὶ μὲ ἐκακοφαίνεται εἰς ἄκρον, νὰ βλέπω ἕναν πατέρα ὅπῃ μᾶς ὑπεραγαπᾷ (ἐμένα καὶ τὰς ἀδελφάς μου) νὰ εἶναι ψυχραμένος ἐπένω μου.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τῆ ἀληθείᾳ ἡ καλὴ ὑπόληψις ὅπῃ ἔλαβα διὰ λόγῳ σας, περισσότερον θεμελιώνεται, βλέπωντας πῶς ἐδιωρθωθήκετε μὲ τὸν πατέρα σας, διατὶ εἶναι ἄτοπον νὰ χολοσκάνη κανεὶς ἐκείνας, ἀπὸ τὰς ὁποῖας ἔλαβε τὴν ζωὴν.

BRIZ. „ Ὑπερευχαρισῶ διὰ τὴν καλὴν ἐρμηνείαν ὅπῃ μὲ δίδετε Λεάνδρε . . . . τί σοχάζεσθε; . . . ἠμπορήσαμεν ἀράγε νὰ ζήσωμεν εὐτυχισμένοι οἱ δύο μας;

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Αὐτὴ ἡ ἐρώτησις ἀδελφῆς ὑποθέττει πολλὰ πράγματα· καὶ ἐγὼ ὁμοίως ἔχω πατέρα, καὶ μητέρα, ἐνδέχεται νὰ ἀπολυθῆσῃ καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ὅμοιον νὰ ἀποφύγω καμμίαν

» μίαν ἀχαμνήν συζυγίαν, ὅπῃ ἤθελε μὴ (κά-
 » μη δυστυχῆ· πλὴν μόνος με πάλιν δὲν ἤθελεν
 » ἀποφασίσω ποτὲ βέβαια διὰ τὸ συνοικέσιόν
 » με, (σχεδὸν ἔξω διὰ ἓνα ὑποκείμενον ὅπῃ νὰ
 » εὐρῶ τόσον ἀξίαν ἀγάπης, ὅσον εἶσε τῆ λό-
 » γῃ σας) χωρὶς τὴν ἀδειάν της· ἴσως ἐπεῖνοι
 » ἔχην ἄλλας σκοπὸς, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἡμ-
 » πορῶ νὰ φερθῶ χωρὶς νὰ ἱξεύρω. . . συμπα-
 » θήσετε με διατὶ συντυχαίνω ὀλίγον ἐλευ-
 » θερά . . . .

» **ΒΡΙΖ.** » Σὰς βεβαιῶνω ὅτι, σπανίως ἡμ-
 » πορεῖ νὰ εὐρεθῆ νέος, μὲ τόσῃν χρηστότητι
 » ἡδῶν, ἔξω μὲ τόσα προτερήματα, ὅπῃ χα-
 » ρακτηρίζαν ἓναν ἀγαθῆς ψυχῆς ἄνθρωπον
 » τῇ ἀληθείᾳ εὐρίσκω εἰς τὴν φυσιογνωμίαν
 » σας ἓνα τί, ὅπῃ λείπει ἀπὸ τὸν καθ' ἓνα,
 » ἔξω δὲν ἤθελα (σὰς τὸ ὁμολογῶ) νὰ ὑπερηθῶ
 » τὴν εὐτυχίαν με, ἔξω αἰτίας τῆς δειλίας ὅπῃ
 » μὲ ἐβασῆσεν ἕως τῶρα . . . ἔξω

» **ΛΕ'ΑΝΔ.** » Ὡς φαίνεται ἐγὼ ἐγενή-
 » θηκα εἰς τὸν κόσμον διὰ λόγους σας Βριζίδ,
 » λοιπὸν θέλω σας ἀγαπήσει ἐκ ψυχῆς, νὰ
 » εἶσε βέβαιη. Ἄν θέλετε ὁμως νὰ μὲ ἀκί-
 » σετε, δὲν πρέπει νὰ συνανακρεφώμεθα, ἔξω νὰ
 » συντυχαίνωμεν κρυφὰ ἀπὸ τὰς ἀνθρώπους τῆ
 » σπητιᾶ, διατὶ ἐμβαίνεν εἰς ὑποψίαν· ἄς προσ-
 » μείνωμεν ἐν ὄσῳ νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς δεξιά, ὅπῃ
 » νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ τὸ εἰπῶμεν εἰς τὰς γονεῖς
 » μας, ὅσον διὰ λόγους με, βλέπετε πῶς τῶρα
 » ἀρχισα νὰ μανθάνω τὴν πραγματείαν· ἓνα
 » μικρὸν παλὶ πρέπει νὰ προσμείνη νὰ μεγα-
 » λώσῃ τὰ πτερὰ της, ἔξω τότε νὰ ἀρχίσῃ νὰ πε-
 » τᾶ· ὅθεν ἄς βασιαχθῶμεν εἰς τὴν κατάστασιν
 » ὅπῃ

„ ὅπῃ εὐρισκόμεθα, ἐγὼ μὲ τὴν εὐλάβειαν ἔ-
 „ τὸν ζῆλον μὲ νὰ σᾶς δείχνω τὴν ἔφεσιν ὅπῃ
 „ ἔχω νὰ σᾶς δθλεύσω* τῷ λόγῳ σας πάλιν,
 „ νὰ εἶσε προσηλωμένη εἰς τὰ χρέη σας, ἔ-
 „ ὑποταταγμένη εἰς τὴς συγγενεῖς σας. Μὲ
 „ λέτε πῶς ἀπεφύγετε τὸ μέρος ὅπῃ εἶπαν νὰ
 „ σᾶς δάσεν διὰ ἄνδρα, ἠμπορῶν ἔ, ἐκεῖνοι νὰ
 „ παραβλέψω ὁμοίως τὸ μέρος ὅπῃ τῆς προ-
 „ βάλετε. . . . ἐμένα ἢ γνώμη μὲ μὲ λέγει,
 „ νὰ προσμείνωμεν;”

ΒΡΙΖ. „ Ἄχ, ἄσπλαγχνε Λέανδρε, ἄχ
 „ . . . ἀπὸ τὰ κρύα λόγια σας ἀρκετὰ νοιώθω
 „ πῶς δὲν μὲ ἀγαπᾶτε . . . ἢ ἡσυχία τῆς
 „ καρδίας σας . . . ὁ ἀδιάφορος τρόπος ὅπῃ
 „ μὲ συμβουλευετε . . . μὲ δείχνει φανερᾶ
 „ τὴν γνώμην σας . . . ἐγὼ . . . σᾶς . . .
 „ ἀγαπῶ . . . σᾶς πονῶ . . . δὲν ἠμπορῶ
 „ πλέον νὰ τὸ βασάξω μουσικόν . . . ἐκεῖνο
 „ ὅπῃ ἤθελα νὰ κρατῶ διὰ πάντα φυλαγμένον
 „ εἰς τὰ σπλάγχνα μὲ ἢ κακορρίζικη, εὐγῆκε
 „ πλέον ἀπὸ τὰ χεῖλη μὲ.” ἔ . . . (α) ὁ
 Λέανδρος, κατακόκκινος, αἰσθανόμενος μίαν σφοδρο-
 τάτην ὀρμὴν τῆ αἱματόσ τε, ἔ ἔλος φλόγα ἀ-
 πὸ μίαν τοιαύτην ἐρωτικὴν συνομιλίαν, ὅπῃ πο-
 τέ τε ὁ λυσιχῆς δὲν ἀξιώθη, ἔσκυψε διὰ νὰ
 παρηγορήσῃ τὴν Βριζίδ, ἔ νὰ σφαγγίσῃ τὰ
 δάκρυά της ἐκείνη ἐνόμισε πῶς ἤθελε νὰ τὴν
 φιλήσῃ, ἔ ἀπλωσε τὰ χεῖρα της πρὸς τῷ λό-
 γῳ τη, ἐσαμάτησεν ὀλίγον ὁ νέος, αὐτὴ βλέ-
 πωντας πῶς δὲν ἦταν τοῖστος ὁ σκοπός τε, ἔ-
 πεσεν εἰς ταῖς ἀγκάλας τε.

ΒΡΙΖ.

(α) Τρέχου τὰ δάκρυά της.

ΒΡΙΖ. „ Ἄχ, ἀγαπήστε με, ἔ . . . .
 „ προσμένω, δὲν εὐχαίνω ἀπὸ τὸν λόγον
 „ σας . . . .

Ὁ Λέανδρος ἀνατρίχιασεν, ὄχι διὰ τὸν κίνδυνον ὅπῃ ἤθελε νὰ ἀκολουθήσῃ, διατὶ αὐτὸς δὲν τὸν ἐγνώριζεν ἀκόμι, δὲν εἶχε κατὸν ἰδίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπαίσιον τῶ πράγματος, νὰ πέμῃ κρυφὰ ἀμορέζαν εἰς ἓνα τιμημένον σπῆτι, εἰς ἀνθρώπους σεβασμίαις, ἐμπροσθεν εἰς τὴς ἐποικοῦς ἤθελε νὰ εἶναι διὰ πάντα τὸ πρόσωπόν τε πατρικόν, τὸν ἐφαίνετο ἄτοπον, ὅθεν ἔβαλεν ἑλαφρὰ ἑλαφρὰ, πάλιν τὴν Βριζίδ εἰς τὸ σκαμνί της νὰ καθίσῃ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἀξιαγάπητόν με πλάσμα,
 „ πιτεύσατέ με ὅτι γνωρίζω τὸ πόσον ἀξίζει ἢ
 „ πρὸς ἐμὲ εὐλοκρύνειά σας, νὰ ἐπιχειριθῶμεν
 „ ὅμως ἐδῶ ἔρωτα, μὲ φαίνεται πῶς δὲν ἀρμό-
 „ ζει κερά μου.”

ΒΡΙΖ. „ Καλὰ . . . . μὰ, δότε με καμ-
 „ μίαν βεβαίωσιν πῶς . . . . ἄχ, ἐγὼ εἶμι ε-
 „ τοιμὴ νὰ σας δώσω ὅσαις ἔ ὅποιαις θέλετε
 „ . . . . δὲν μὲ ἀποκρίνεσθε; . . . . ἄχ ἄκουε
 „ Λέανδρε, ἀκόμι δὲν αἰδοῦνεσθε τίποτε . . . .
 „ τὸ βλέπω εἰς τὰ ἡσυχὰ βλέμματά σας . . . .
 „ πλὴν δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐμποδιθῶ πλέον ἀπὸ
 „ τῆ νὰ σας τὰ εἰπῶ ὅλα . . . . ἀδύνατον εἶναι
 „ νὰ μὴν ἀποκτήσω τὴν καρδιά σας, ἀπελπίζο-
 „ μαι, χάνομαι, δὲν ἠμπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς αὐτὴ
 „ τὸ ζωντανὸν σημεῖόν της πρὸς ἐμὲ ἀγάπης σας.
 „ ὁ καιρὸς ὅπῃ ἔχομεν σήμερον, δὲν θέλει ξα-
 „ ναέλθῃ ἴσως, αὐτὴ ἢ μοναξιά δὲν ξαναγυ-
 „ ρίζει πλέον, ἄς δώσωμεν παράλαν, ἄς . . . .
 „ ἄχ

ἄχ . . . ἐγὼ βιάζομαι, θέλω νὰ ἱεύρω
 σύγγρα . . . ψυχὴν Λέανδρε, βάλετε
 τὸ χεράκι σας εἰς τὴν καρδίαν νὰ ἰδῆτε
 πῶς χτυπᾷ ἡ κακορρίζικη, ἔσας παραπο-
 νεῖται πῶς δὲν τὴν ἀγαπᾶτε, ἔ . . .

ΛΕΑΝΔ. Ὁ Ποῖος ἡμπορεῖ νὰ σᾶς ἰδῇ
 μόνον, ἔ νὰ μὴν σᾶς ἀγαπήσῃ ἀδελφῆ;
 ὅμως . . .

ΒΡΙΖ. Ὁ ὅμως τί; ἂν μὲ ἀγαπᾶτε κα-
 θὼς μὲ λέτε, ἀπολαύσετε τὸν καρπὸν τῆς
 ἀγάπης σας, ἂν μὲ μισήτε πάλιν . . .

ἄχ . . .

ΛΕΑΝΔ. Τὸ κάλλος σας εἶναι σπά-
 νιον, ἡ χάρις σας ἀπερίγραπται, ἔ ἀδύνα-
 τον νὰ σᾶς μισήσῃ κανεὶς. Βεβαιωθῆτε ἀπὸ
 τὰ δάκρυά μου, εἰς ποῖον φρικτὸν ἀγῶνα εὐρίσ-
 κημι ἡ ψυχὴ μου, εἰς ποῖαν κατκνυξὶν ἔφθα-
 σα, δὲν ἡμπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρω, ἔ πρέ-
 πει νὰ μισεύσω . . . κλοῦνομαι περισσότε-
 ρον ἀπ' ὅ,τι σοχαζέσθε . . . σᾶς ἀφίνω .

. . . φοβᾶμαι νὰ μὴν σᾶς προξενήσω καμ-
 μίαν ἀτιμίαν, καθήμενος ἐδῶ· ποῖος ἱεύρει
 ἕως πῶς ἡμπορεῖ νὰ μὲ καταφέρῃ ἡ φλογα-
 μα; . . . ἐγὼ εἶμαι νέος, τῷ λόγῳ σας
 εὐμορφῆ . . . ἂν δὲν εἶναι κανένα ἐμπόδιον
 εἰς ταῖς ἐπιθυμίαις μου, ἡμπορῶν νὰ ἀκολο-
 θήσῃν πράγματα . . . ἐγὼ ὅμως ἔχω χρέος
 νὰ μὴν ἀτιμάσω τὴν γονεὶς μου, τὸν ἀυθέντην
 μου, ἔ ἐσᾶς τὴν ἰδίαν Βριζίδ· δὲν παραβαί-
 νω, δὲν εὐχαίνω ἀπὸ τὸ καθήκον ὅπῃ πρέ-
 πει νὰ βασάζω . . . σᾶς ἀφίνω ὑγιεῖαν ἀ-
 δελφῆ, πηγαίνω, ἂν μείνω περισσότερον,
 ἡμπορεῖ νὰ μᾶς συνέβῃ κανέναν κίνδυνον.

Ο Λεάνδρος ἄφησε παρεστῆς τὴν νέαν μονάχην, ἢ ἐτραβίχθη εἰς τὸν ὕδα τῆ. Δὲν τὸ πισεύω, ὁ Δεβασὲ νὰ τὴν εἶχε βάλῃ ἐπὶ ταύτῃ διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν μαθητὴν τῆ· ἐκεῖνη ἦτον ἀφ' ἑαυτῆς τὸσον βιασικὴ, ἀγαπῶντας μὲ ὄλαις ταῖς ἀδυστοχίαις τῆς τὸν νέον, ἔλαβε καιρὸν εἰς ἐκείνην τὴν ἀνέλπιστον μοναξίαν (ὅπῃ σπανίως ἤμπορῆσε νὰ τὴν ξαναεὐρῆ) διὰ νὰ τὸν ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν τῆς, ἢ νὰ τὸν συντύχῃ διὰ τὰ πλάτη τῆς, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὄσων εἶπε, ἢ ὅσα ἄφησε νὰ ἐννοηθῶν, δὲν πρέπει νὰ ἀπορήσῃ κανείς· ἐπειδὴ μία νέα εὐτραφὴς, γνησιμὴ εἰς τὴν ἐξοχίαν, ἢ ὅποια ἔρχεται ὑπερὸν ἢ ἀπολαμβάνει τὴν γλυκεῖαν ζωὴν τῆς πολιτείας, μὲ καλὰ φαγοπότια, ἀυξανὴν ὅλοι οἱ χυμοὶ τῆς, τότε πλέον τὰ πάθη, νικῶν τὴν φρονιμάδα· δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν τὸ κάθισμα εἰς ταῖς πολιτείας εἶναι ἐπικίνδυνον διὰ ταῖς χωριατοπούλεις, τοιαύτη ἦτον ἢ κατὰσσις τῆς Βριζίδ' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος φυσικὰ σερπετὴ, ἢ φιλήδονη, τὰ γελοιά τῆς, ἢ φλόγαις τῶν ὠραίων ματιῶν τῆς, ἢμπορῆσαν νὰ ἐλκύσων τὸν κατ' ἕνα· ἐν τοσούτῳ ὁ Λεάνδρος ἐξάθη ἀρκετὰ ἰσχυρὸς, ἢ δὲν ἐξέπεσεν· ἀράγε τὸ ἔκαμεν ἀπὸ ἀρετῆς; ἐμένα μὲ φαίνεται πῶς εἶναι ἔτσι· ἀφ' ἣ ὅμως ἀρχισε νὰ αἰσθάνεται ἢ καρδίαν τῆ κάποιον πόνον ἢ ἀγάπην διὰ τὴν Χλωρὴν δευτέραν θυγατέρα τῆ Δεβασε, τότε δὲν ἢμπορῆσε πλέον ὁ πτωχὸς νὰ δείξῃ τόσων σαθερότητα· πλην ὅσον διὰ τὴν Βριζίδ, μὴν ὄντας ὑψηλὸς, τὴν εἶπε σωσά τιν σκοπόν τῆ· ἀληθινὰ κατὰ πρῶτον τὴν ἐσοχίαν διὰ εὐμορφίαν, ἢ σχεδὸν ἢδελε τὴν ἀγκνήσῃ ἢ δὲν τὸν ἐμπόδιζε τὸ χρέος τῆ, μὲ

μὴ ἡ καρδιά τε ἔμελε νὰ φυλαχθῆ διὰ ἓνα ἄλλο κάλλος ἀμίμητον, καὶ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ βεβαιωθῆ εἰς τὰ ὅσα λέγω, ἀπὸ τὰ ἐπόμενα τῆς διηγήσεως.

Ὁ Δεβασὲ μὴ προσοχὴν ἀπαρτηρῶσε κρυφὰ νὰ ἰδῆ τὸ ἀποβισσόμενον, ἔμεινεν ἐκστατικὸς εἰς τὰ τιμημένα φρονήματα, καὶ τὴν ευγένειαν ὅπῃ ἔδειξεν ὁ Λεάνδρος εἰς ταῖς ἀπόκριμαί τε, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ὁ φρόνιμος πατὴρ ἔνοιωσε καλλιτέρα τὴν καρδίαν τῆ νέας ἀπ' ἐκείνον τὸν ἴδιον, μὲ καιρὸν, ἐκτάλαβε καὶ τὴν κλίσειν ὅπῃ ἐσυνέλαβε διὰ τὴν Χλωρὴν· ὡς τόσον ἀμφιβάλλωντας ἀκόμι, ἐπροσεῖχε πάντοτε εἰς τὰ παραμικρότερα βλέμματά τε, καὶ τὰ σχήματά ὅπῃ ἔκαμνε παρατηρῶντας τὴν καθε μίαν ἀπὸ ταῖς κόραις τῆ ξεχωριστά. Ἀμέσως μετὰ τὴν δοκιμὴν ὅπῃ ἔκαμνεν εἰς τὸν Λεάνδρον, ἄρχιστε νὰ δοκιμάζη καὶ ἐκείναις. Τρεῖς θυγατέρας εἶχεν ὁ Δεβασὲ, Καλλιζὴ ἡ μεγυλῆτερη ἦτον δεκαοκτώ χρονῶν, Πηνελόπη ἡ ὀλομικρότερη δεκαεξ (μόνον ἓνας χρόνος ἦτον ἡ διαφορά τῆς ἡλικίας μεταξὺ τῶν δύο ἀδελφῶν, καὶ τῆς Χλωρῆς) ἡ πρώτη τὸν ἐφάνη πῶς ἐνοσιμεύετο ἓνα νέον υἱὸν τῶν ὁμοτέχνων τε, ὅπῃ εἶχε μείνη εἰς τὸ σπῆτι, καὶ ἐφέρετο ἀρετὰ καλὰ, πλὴν ἀγαπᾶσε κατ' ὑπερβολὴν τὰ ῥῆχα. Ἦτον ἓνα μέρος πολλὰ πλῆσιον, καὶ μὲ ὅλον ὅπῃ δὲν τὸν ἄρεζε τόσον ὁ Δεβασὲ, δὲν ἠθέλησε πάλιν νὰ φανῆ ἐναντίος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς θυγατέρος τε. Ὁ νέος ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄρχισε νὰ φέρεται εὐμορφα, καὶ ἐδίωρεθεντο ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον· ὅσον διὰ τὴν Πηνελόπην, ἐκείνη εὐρίσκετο ἀκόμι εἰς τὴν εὐ

χισμένην ἡσυχίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίης. Ἡ Χλωρὴ ὅμως διὰ μίαν συμπάθειαν ὅπῃ ἐσυνέλαβε πρὸς τὸν Λέανδρον, ἀπέφευγε ταῖς συνομιλίαις τῶν νέων Παρισιάνων, ἡσύχαζεν εἰς τὸν ὄνδα τῆς, ἐδιάβαζε συχνά, ἔγραφε μερικαῖς φροναῖς, καὶ ἐσχίζεν ἐκεῖνα ὅπῃ ἔγραφον· ἀπέφευγε καὶ τὸν ἴδιον Λέανδρον, καθὼς καὶ τὰς ἄλλας, καὶ ὅταν ἐσυντύχαινε τίποτες διὰ λόγου, ἐκοκκίνιζεν ὀλίγον· ἀνὰ κατὰ τύχην ἤρχετο καὶ ἐκεῖνος, ὅταν αὐτὴ ἐγελῶσε μαζὺ μὲ ταῖς ἀδελφαῖς τῆς, παρευθὺς ἐγίνετο κατηφής, πλὴν χωρὶς νὰ τὴν κακοφανῇ.

Τι ἐσυνέβη τῷ Λεάνδρῳ.

Ὁ Δεβασὴ ἠκολούθησε ταῖς παρατηρήσεις τῆς ἑξῆς σωσῆς χρόνου· εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἢ κακοῤῥίζικη Βριζίδ, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἀπολαύσῃ μήτε μίαν στιγμήν κρυφῆς συνομιλίας μὲ τὸν Λέανδρον. Ἡ Μαδὰμ Δεβασὴ μητέρα τῆς Χλωρῆς, ἔχωντας εἰδησιν παρὰ τῷ ἀνδρὸς τῆς διὰ τὰ ὅσα ἠκολούθησαν, εἶχε μάτια ἀνοιχτὰ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, εἰς καιρὸν ὅπῃ ὁ ἀνδρὸς τῆς ἐπροσεῖχεν ἀπὸ τὸ ἄλλο· πλὴν καὶ αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον ἀνὰ δὲν ἦτον, ὁ νέος ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πάλιν ἀπέφευγε τὴν ὀκαζιόνε τῆ νὰ εὐρεθῇ μονάχος μὲ τὴν εὐμορφὴν παρακόρη, ἐπειδὴ ἄρχισε νὰ λαμβάνῃ ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον μίαν ἐγκάρδιον κλίσειν διὰ τὴν ὠραιότητα τῆς Χλωρῆς.

Ἡ Βριζιδ βλέπωντας ὅπῃ δὲν εἶχε τὸν τρόπον νὰ συνομιλήσῃ καθόλη κρυφίως μὲ τὸν νέον, κατατυραννημένη ἀπὸ ἕνα φλογερὸν ἔρωτα, σχεδὸν ἠπελπισμένη διὰ τὴν ἀδιαφορίαν τε, ἀπεφάσισε νὰ τὸν γράψῃ τὰ ὅσα ἄπειρα δεινὰ αἰσθάνετο· μίαν ἡμέραν λοιπὸν ἐκεῖ ὅπῃ ἐβασῆσεν ὁ Λέανδρος ἕνα βιβλίον, καὶ εἰδιόβαξε παρήσῃς καὶ τῆς Μαδὰμ Δεβισσὲ, ἡ παρακώρη ἐπροσποήθη πῶς τάχα κινημένη ἀπὸ περιέργειαν, ἐζήτησε νὰ τὸ ἴδῃ, καὶ μὲ μίαν ἄκραν ἐπιτηδειότητα, ἐβαλε τὸ βιβλίον εἰς τὸ σημάδι ὅπῃ ἀνεγίνωσκεν ὁ νέος, καὶ πάλιν τὸ ξαναέδωκεν· ἐκεῖνοι ἀνοίγωντας νὰ ἀκοληθῆσιν τὴν μελέτην τε, καὶ περιεργαζόμενοι μὲ μίαν ματιὰν τὸ βιβλίον, ἐσφάλισεν εὐθύς τὸ βιβλίον, εὐγῆκεν ἔξω, καὶ ἀνεβῆκεν εἰς τὸν ἥλιον νὰ τὸ ἀναγνώσῃ· Ἰδὲ τὸ τί περιεῖχε.

Ἐβασί τῆς Βριζιδ πρὸς τὸν
Λέανδρον.

Λ'ΙΙΟΝΕ ΛΕ'ΑΝΔΡΕ.

« Δὲν ἔμπορῶ πλέον νὰ ζήσω, ἔχασα
 « τὴν ἡτυχίαν μου, τὰ δάκρυά μου δὲν ἔπαυ-
 « σαν, ἀπὸ τὴν εὐτυχεσάτην ἐκείνην ὥραν τῆς
 « κρυφῆς ἀνταμώσεώς μας, στιγμήν δὲν εὐρίσκω
 « νὰ σὲ εἰπῶ τὰ τί τραβῶ· μὰ ἀράγε καὶ νὰ
 « ἤμην ἄρετὰ εὐτυχῆς διὰ νὰ σὲ τὰ ξεσομίσω
 « καταμόνας, μὲ ἴδιδες ἀκρόασι ἀσπλαγχνεῖ;
 « ἦθε-

ἤθελες μὲ συμπονέσῃ; ἐσφύγγιζες τὰ πύρι-
 να δάκρυά μου; μὲ ἐπαρηγορῆσαι; μὲ ἀξίωσες
 τὴν ἀγάπην σου; . . . ἄχ, ἡ κακοῤῥίζικη,
 τί χρειάζονται . . . συμπεράσματα; δὲν
 βλέπω τὸ πρᾶγμα ὀφθαλμοφανῶς; ἡ μεγά-
 λη σου ἀδιαφορία, δὲν μὲ πληροφοροῦν τὴν κρού-
 τητα τῆς καρδιάς σου; αὐτὴ ἡ προσοχὴ τῆ
 νὰ μὴν μὲ συναπαντήσῃς τὴν ἀθλίαν μονά-
 χην, δὲν εἶναι ἓνα φανερώτατον σημεῖον τῆ
 μίσους, ὅπῃ θρέφεις διὰ λόγους; σκληρο-
 κάρδιε Λεάνδρε, τύγρις ἂν ἦσθαι, ἔπρεπε νὰ
 λυπηθῆς μίαν δυσυχισμένην ὅπῃ φλογίζεται
 ἀπὸ τὸν ἔρωτά σου· τὰ σπλάγχνα σου πέ-
 τρινα εἶναι; δὲν ἐνθυμᾶσαι καὶ ἐκείνην τὴν
 ὑπόσχεσιν ὅπῃ μὲ ἔδωσες ὅτι μὲ ἀγαπᾶς;
 ὅτι θέλεις μὲ ἀγαπήσῃ, ὅτι νὰ ἔχω ὑπο-
 μονὴν, καὶ θέλεις κάμῃ τὴν εὐτυχίαν μου; ἀ-
 χάριστε, ἔττι ἀνταποκρίνεσαι εἰς τὴν τρυφε-
 ρωτέτην ἀγάπην μου; ἄχ . . . δεξά μου καὶ
 διὰ θυσίαν σου, καὶ ὑπερον ἀπέλπισέ με· ἄς
 γένω ὀλοκαυτωμά σου, καὶ ἄς πεθάνω τὴν ἰδίαν
 σιγμὴν· Λεάνδρε φῶς μου, ἄς μὴν ὑποφῶρη ἡ
 εὐγενικὴ καρδιά σου νὰ θανατωθῶ προτῆ νὰ σὲ
 ἀνταμῶσω. Ἐνα γκίξιμον τῆ χειρὸς σου·
 ἓνας παρηγορητικὸς λόγος σου, μία παραμι-
 κρά συμπονέσις σου, εἶναι ἱκανὴ νὰ μὲ θῶσῃ
 τὴν ζωὴν, νὰ μὲ ἀναστήσῃ, νὰ μὲ χαροποιή-
 σῃ, νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ. Αὐθέντη μου Λεάν-
 δρε, τὸ νὰ σὲ βλέπω κάθε σιγμὴν, καὶ νὰ μὴν
 ἤμπορῶ νὰ σὲ συντύχω, σοχάσου τί κόλασις,
 τί βασανισμὸς εἶναι διὰ μίαν κακοῤῥίζικην ὅπῃ
 νοιώθει λαύραν εἰς τὸ πονεμένον σῆθος τῆς;
 τόσος καιρὸς εἶναι ὅπῃ ἡ ἄσβεστη φλόγα τῆς

ἢ χρυσῆς ἀγέλης σε με κατακαίει, τὰ σπλάγ-
 ἢ χνα μὴ φερίζονται εἰς κάθε με ἀναπνοὴν ὅταν
 ἢ σὲ ἐνδυθῆμαι ἢ καίμενη· λυπήσῃ με καὶ ἢ
 ἢ καταδέξῃ μίαν ἢ μόνην φορὰν νὰ ἀνταμωθῶ-
 ἢ μεν νὰ σὲ εἰπῶ κάτι μουσικὰ, ὅπῃ δὲν ἢμπο-
 ἢ ρῶ νὰ τὰ γράψω, ἢ ὕστερον ἂν δὲν με ἀγα-
 ἢ πᾶς, με βίαν ἀμῶρι δὲν γίνεται. Τὴν κυρια-
 ἢ κὴν πῆρὸ πῆρὸ ὅπῃ πηγαίνω ὅλοι εἴην ἐκ-
 ἢ κλησίαν, καμῶνομαι πῶς εἶμαι ἀρρώστη, κά-
 ἢ θομαι εἰς τὸ σπῆτι, ἢ ἀφείκτως σὲ προσ-
 ἢ μένω· ψυχὴ μὴ Λεάνδρε, ἄς εἶναι διὰ τὴν
 ἢ ζωὴν σε, νὰ μὴ χαλίσῃς τὸ χατῆρι μὲ, ἢ
 ἢ μένω ὀλίγκαιρη

εἰς τῆς ὀρισμῆσας
 ἢ γνῶσῃ.

Ὁ Λεάνδρος ἀφ' ἧ ἀνέγνωσε τὸ γράμμα
 τῆς, δὲν ἴξευρε τί νὰ ἀποφασίσῃ ἀπὸ τὸ ἐνα-
 μέρος, ἢ εὐσπλαγγχία τὸν ἐπαρακινῆσε νὰ μὴν
 ἀφήσῃ ἀπαρηγόρητη μίαν δυσυχισμένην ὅπῃ
 τὸν ἐλάτρευεν, ἀπὸ τὸ ἄλλο, τὸ χρέος ὅπῃ
 εἶχεν εἰς τὸν αὐθέντην τε, τὸν ἐβίαζε νὰ μὴν
 εὐγη ἀπὸ τὰ ὀριά τε· ἂν ἀνταμῶσω τὴν Βριζίδ
 (ἔλεγεν εἰς τὸν ἐαυτὸν τη) ἀντὶ νὰ σβύσω τὴν
 ἢ ὀλίγην φλόγα τῆς, ἢμπορῶ νὰ ἀνάψω πυρ-
 ἢ κίαν εἰς τὴν καρδίαν τῆς, νὰ πηδῆξεν τίποτες
 ἢ τζιμπλίδες ἢ εἰς τὴν ἐδικήν μὲ· ἂν δὲν πη-
 ἢ γαίνω, πεθαίνει ἀπὸ τὴν λύπην τῆς ἢ πτω-
 ἢ χῆ, ἢ ἀνδρωπότης δὲν τὸ συγχωρεῖ νὰ φα-
 ἢ νῶ τέσον σκληρόκαρδος· μὰ ἢ ὑπόληψις μὲ,
 ἢ μὰ ἂν μαθευθῆ; με τί πρόσωπον νὰ ξα-
 ἢ ναῖδῶ τὸν Δεβασέ, τὸν εὐεργέτην μὲ, τὸν
 ἢ πατέρα μὲ; ἢμπορῶ νὰ ξεπέσω ἀπὸ τὴν εὐ-
 ἢ νοίαν

» νοιάντη ἔχει . . . ἄς μὴν τὴν ἰδῶ . . .
 » μὰ πάλιν . . . νὰ τὴν ἀφήσω εἰς τὴν ἀπελ-
 » πισίαν της, δὲν εἶναι κῆμα; . . . δὲν τὰ ὑ-
 » ποφέρω . . . τὸ ἐλάχιον πρέπει νὰ τὴν
 » γράψω, νὰ τὴν παρηγορήσω, καὶ νὰ τὴν συμ-
 » βελεύσω νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ λόγου μου.

Αὐτὰ καθ' ἑαυτὸν συντυχαίνωντας, ἄρ-
 χισε νὰ γράφῃ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ραβάσι τῷ Λεάνδρῳ πρὸς τὴν Βριζίδ.

ἈΔΕΛΦΗ.

» Ἀνεγνώσα τὸ παραπονετικὸν ραβάσι σου,
 » καὶ ἀπόρησα βλέπωντας νὰ μὲ ὀνομάζῃς σκλη-
 » ρόν, ἀσπλαγχνόν, καὶ ἀχάριστον εἰς τὴν ἀγά-
 » πην σου· ἐγὼ ὁ δυστυχὴς δὲν σε ἔδωσα τὴν
 » παραμικρὴν αἰτίαν διὰ νὰ συλλάβῃς ἔρωτα
 » περὶ ἐμῆ. Δεδόσω ὅτι συνέλαβες χωρὶς
 » νὰ τὸ θέλῃς, καὶ δὲν ἠμπόρῃσει νὰ τὸ κρύ-
 » ψῃς, μὲ τὸ ἔξιμυσηρευθῆς, ἐγὼ τί σε εἶ-
 » πα; μὲ κάθε εὐλικρίνειαν ψυχῆς ὡμολόγη-
 » σα, ὅτι ἀμόρι νὰ μεταχειρισθῶ ἱκανὸς δὲν εἶ-
 » μαι, διὰ τὰ αἰτία ὅπως σε ἐπαρίθμησα, πολλῶ
 » μᾶλλον νὰ ὑπανδρευθῶ· εὐχαρισήθηκες εἰς
 » μίαν ἀπλὴν ἀγάπην, σε ὑποσχέθηκα νὰ φέ-
 » ρωμαι ὡσαν ἀδελφός σου, τί το αὐ δὲν σε ἐξαρ-
 » κῆ, τί ἠμπορῶ νὰ σε βοηθήσω ὁ πτωχὸς πε-
 » ρισσότερον; . . . τὸ γράμμα σου μὲ ἔκαμε νὰ
 » χύσω δάκρυα, ἡ ἀπελπισία σου μὲ σκοτώνει,
 » δὲν μὲ φθάνει τὰ κρίματά μου, μένον νὰ ἔμβω καὶ
 » εἰς τὸ αἶμα σου; σε παρακαλῶ νὰ ζῆν τὰ μά-

τια

ἴαση, ἀφῆσε ἀπὸ ἑναν κακοῦρίζικου ὅπῃ δὲν
 ἠμπορεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ θελήματά σου, σο-
 χῶς πῶς εἶναι μάταια ὅλα τὰ κινήματά σου,
 πῶς φθείρεις τὴν ζωὴν σου με αὐτὴν τὴν ἀδε-
 μελίωτην ἐλπίδα σου· ἂν ἦμην κἀνένας πονηρὸς
 ἄνθρωπος, ἤθελα σὲ ἀπατήσῃ, ἤθελα κα-
 κομεταχειριωθῆ τὴν ἐξουσίαν ὅπῃ με δίδεις,
 πλὴν ἡ καθαρὰ μὲ συνείδησις με ἐμποδίζει
 ἀπὸ τοῦ νὰ φερθῶ ὡς ἂν ἕνας ἀτίμος, δὲν
 ὑποφέρει ἡ καρδιά μου νὰ γένῃς ὀλοκαύτωμά
 μου· ἂν μονάχη σου ἀμελήσῃς καὶ χρέος, καὶ τιμὴν, καὶ
 συσχολήν, καὶ τὰ καθήκοντά σου, ὁ φίλος σου, ὁ
 Λεάνδρος σου, ὅπῃ τὸν ὀνομάζεις ἀχάριστον, κρι-
 νει ἀναγκαῖον νὰ σὲ βοηθήσῃ εἰς μίαν τοιαυ-
 τὴν περίστασιν· τὸ νὰ ἀνταμωθῶμεν κατὰ μό-
 νας, εἶναι ἐπικίνδυνον καὶ εἰς τὴς δύο μας, λοι-
 πὸν ἠσύχασε καρδιά μου, ἀφῆσε ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 ἰδέαν ὅπῃ σὲ βασανίζει, καὶ εὐχαρισήσου εἰς
 τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, τὴν ὅποιαν θέλεις
 εὐρη εἰς ἐμένα μέχρι τῆ ταφῆς, καὶ μένω

Ὁ γνωστός

Ἀφ' ἧ ἔκαμε τὴν ἀπόκρισιν, ἀμέτῳς ἐγύ-
 ρισεν εἰς τὸ σπῆτι, προσποιόμενος πῶς ἐξέχασε
 νὰ βάλῃ ὀλίγον καπνὸν εἰς τὸ πηγγί, καὶ ἂν
 τύχῃ νὰ ἔλθῃ φίλοι εἰς τὸ ἐργαστήρι, δὲν εἶχε
 νὰ τὴς περιποιηθῆ. Βάλε κομμάτι καπνὸν, Βρι-
 ζιδ εἶπεν ἡ Μαδὰμ Δεβκασέ· πέρνωντάς το ἐ-
 κείνη, ἤυρε τὸ ραβδάσι μέσα, πλὴν μὴν ἔχων-
 τας καιρὸν νὰ τὸ ἀναγνώσῃ, ἔδωκε τὸν Λεάν-
 δρον τὸ πηγγί, καὶ ἐγύρῃσεν εἰς τὸ ἐργαστήρι·
 ἐν τῷ ἄμα ἐσφαλίσθηκεν εἰς ἕναν ἄνδρα, καὶ τὸ
 ἰδιάβασε· Θεέ μου, πῶς ἠμπορεῖ νὰ περιγράψῃ
 τὴν

τὴν ἀπελπισίαν της, νὰ σκοτωθῆ ἤθελεν ἀπὸ τὸ κακόν της, τὰ μεσάνυχτα ἠσυχώθη, ἔ αρχισεν νὰ τὸν γράψῃ εἰς τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Δεύτερον Γράμμα τῆς Βριζίδῃ πρὸς τὸν Λέαυδρον.

Ἄρπαγε τῆς ἠσυχίας μου, σκληρόκαρδε Λέαυδρε.

Εἰγὼ μὲν ἀποθαίνω, ἀρίνω μίαν ζωὴν
 ὅπῃ μὲ ἔγινε μισητὴ μετὰ τὴν ἀγάτην σου,
 κατεβαίνω εἰς τὴν μητέρα μη γῆν, νὰ κατα-
 σφελίσω εἰς ταῖς ἀγκάλαις της τὰ ἀνυπόφο-
 ρα δεινά μου, ἔ τὴν ὑπερβολικὴν ἐντροπὴν μου,
 μαζὺ μὲ τὸ πολυκαθὲς κορμὶ μου γίνομαι θυ-
 σία τῷ ἀπατηλῷ σου ἔρωτος, ἔ παύω ἀπὸ το
 νὰ ἀναπνέω διὰ πάντω τὸν ἐπίγειον τῆτον ἀέ-
 ρα· πλὴν, σοχάσθε Λέαυδρε ὅτι μὲ ἐσκότω-
 σες μὲ τὸ χέρι σου, ὅτι ἐκεῖ ὅπῃ μὲ ἔταξες
 νὰ κάμῃς τὴν εὐτυχίαν μου, μὲ ἐξάντῃς εἰς
 τὸν τάφον· ὅτι χωρὶς νὰ σὲ τύπτῃ καθόλου
 ἡ συνειδησίς σου, χωρὶς νὰ συγχιωθῆς τελείως,
 μὲ ἄκραν γαλήνην τῆς ψυχῆς σου, ἐμπήγεις
 τὸ θανατηφόρον μαχαίρι εἰς μίαν τρυφερὴν
 καρδίαν, ὅπῃ λαχταρεῖ νὰ σὲ λατρεύῃ. Ἐπίση-
 κε, δὲν μὲ ἔμεινεν ἄλλο καταφύγιον πλέον,
 παρὰ νὰ σὲ καταραθῶ· ἄμποτες αὐτὰ . . .
 ὅπῃ μὲ γένεις νὰ τὰ κάθῃς διπλότερα, κα-
 θὼς ψήνεις τὸ ψάρι, εἰς μαραιμένα χεῖλη μου,
 νὰ εὐρεθῆ . . . ἔχ . . . νὰ εὐρεθῆ καμμίας
 ὅπῃ

» ὅπῃ νὰ σὲ καταφλογίσῃ . . . ἐγὼ πλέον
 » ἀπεφύσισα εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν σὲ συντύχω,
 » νὰ σὲ ξεχάσω, νὰ ἐξαλείψω καὶ αὐτὴν τὴν
 » ἰδέαν τῆς ἀγάπης σου, ἀπὸ τὴν ἐνδύμησίν μου,
 » νὰ . . . ἢ κακορρίζικη, μὰ τάχα ἔμπο-
 » ρῶς τάχα εἶναι τρόπος νὰ ἰατρευθῇ ἡ βα-
 » ρεῖα πληγὴ μὴ καὶ ἂν ἰατρευθῇ, ἀράγε τὸ
 » σημάδι τῆς δυνάμει ἀρκετὸν νὰ μὲ θανατάνῃ
 » καθε σιγμῆν; . . . διὰ ὄνομα Θεοῦ Λέανδρε,
 » ἡ ὑπερινὴ χάρις ὅπῃ σὲ ζητῶ εἶναι, νὰ μὴ
 » φανῆς εἰς τὸ σπῆτι μερικαῖς ἡμέραις, διὰ νὰ
 » ἡσυχάσω, καὶ νὰ συνηθίσω τὴν ὑπερησίαν σου.
 » Μὰ . . . ὄχι . . . φάνη σκληρὸν, φάνη, ἔρ-
 » χη συχνά, διὰ νὰ σὲ βλέπω, καὶ μὴν μὲ
 » ὑπερῆ καὶ αὐτὴν τὴν παραμικρὰν παρενοχλίαν,
 » μὲ ὄλον ὅπῃ εἶσαι φῶς φανερὸν φονέας μου, πάλιν
 » ἀγαπῶ νὰ φιλήσω τὸ χέρι ὅπῃ μὲ δίδει
 » τὸν θάνατον, νὰ τὸ καταβρέξω μὲ τὰ θερμὰ
 » δάκρυά μου, καὶ νὰ τὸ βάλω εἰς τὴν ἀπελπισ-
 » μένην καρδίάν μου· πλὴν . . . ἄχ . . . τὸ
 » νερόν τῆς λήθης (α) ἀναγκαῖον ἦτον εἰς τὰς
 » πόνας μου . . . μὲ φαίνεται . . . πῶς μήτε
 » ἐκεῖνο δὲν ἰσχύει νὰ μὲ κάμῃ νὰ σὲ ξεχάσω·
 » φθάνει νὰ σὲ ἴδῃ καὶ εἶς μίαν μόνην φαρὰν, καὶ
 » νὰ σὲ ἔχη πρὸ ὀφθαλμῶν διὰ πάντα· ἐγὼ
 » ὁμῶς ἡ δυστυχὴς . . . ὅπῃ . . . θὲ νὰ σὲ
 » βλέπω . . . ἄχ . . . τὸ κριματάκι μου νύ-
 » χης Λέανδρε.

Ο

(α) Μυθαλογοῦν εἶς εἰς τὴν ἄδην νὰ ἦτον ἕνας πο-
 ταμός ἐν τῇ ὀπίω τὰ νερὰ καθὼς ἔπιαν οἱ νε-
 κροὶ ἀλησμονῆσαι τὰ ὄσα εἶχον εἰς τὸν κόσμον.

Ο νέος ἀφ' ἧ ἔλαβε ἔ τὸ δεύτερον γράμματις, ἐκατανύχθη μὲν ἡ καρδιά τῆ, ὑπερίσχυσεν ὁμῶς ἡ φρόνησίς τῆ, ἔ ἐδιέκοψε μὲ τὴν ὀλότῃ τῆς λογιῆς συναναστροφὴν μὲ τὴν Βριζίδ, ἡ ὁποία μετέβαλε τὴν πρώτην ἀγάπην τῆς εἰς ἐνκ' ἀδιάλλακτον μῖσος, πλήν ἡ ὑπόληψις ὅπῃ εἶχον εἰς αὐτὸν ὁ Δεβασέ ἔ ἡ γυναῖκα τῆ, τὸν ἐφύλαξεν ἀπὸ ταῖς καταδρομαῖς τῆς.

Ο Λέαυδρος πληγώνεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς Χλωρῆς.

Τώρα εἶναι καιρὸς νὰ δώσωμεν ἔ μίαν παραμικρὰν ἰδέαν τῆ χαρακτῆρος τῆς Χλωρῆς δευτέρας κόρης τῆ Δεβασέ. Ἦτον ὑψηλή, εὐμορφῆ, παχυλή, κάτασπρη, ξυπνητὴ ἐν ὅτε σοβαρὴ, τὰ μαλιά τῆς, πολλὰ ἔ ξανθὰ, τὰ μάτια ἔ τὰ φρύδιά τῆς μαῦρα, ἡ μύτη τῆς χυτὴ, τὸ σῶμα τῆς μικρὸν, τὰ χεῖλη τῆς κομμάτι συκωμένα, ἔ κατακόκκινα, τὸ πρόσωπόν τῆς σφαιροειδές, ἔ ὀλέκαιορῃ ἐφαίνετο μία Θεὶ ὑπεραγαπῶσε νὰ καταγίνεται εἰς ἀναγνώσεις πολυειδῶν βιβλίων, ἔ πρὸ πάντων εἰς τὰ ἐρωτικά· δὲν ἐνοσιμεύετο νὰ συντυχαίη ποτὲ, ἔ νὰ περιπαίζη· Ἦτον ἡ καθ' αὐτὸ αἰδώς, ποτὲ τῆς δὲν ἐπρόφερε λόγον ὅπῃ νὰ προξενήσῃ τὴν παραμικρὰν ἀηδίαν, ἡ τραγυλιστὴ φωνὴ τῆς ἐτάραττε τὴν καρδίαν τῆ ἀνθρώπι καθὼς ἡκέτο· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ Χλωρὴ ἐπαρομοίχεν Ἀφροδίτη, εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δεκαεπτὰ χρονῶν.

Ἀφ'

Αφ' ἧς ὁ πατέρας τῆς ἐνοιῶσε τὴν κρυφὴν ἀγάπην ὅπῃ ἐσυνέλαβε διὰ τὸν νέον Λεάνδρον, καὶ πῶς ἐκεῖνος τὴν ἐλάτρευεν, ἔπασχε νὰ τῆς δίδῃ καιρὸν ὅπῃ νὰ κρυφοσυντυχαίνων ἐνίοτε, ἐπειδὴ καὶ εἶχε σκοπὸν νὰ τῆς ὑπανδρεύσῃ. Ὅταν ἤθελε νὰ εἰπῇ κἀνέναν ἐγκωμιασικὸν λόγον διὰ τὸν μαθητήν τε, δὲν τὸν ἔλεγεν ἐμπροσθὰ εἰς τὰς ἄλλαις κόραις τε, ἀλλὰ φωνάζωντας τὴν Χλωρὴν εἰς τὸ γαμπινέτο τῆς μητρός τῆς μὲ αἰτίαν πῶς εἶχεν ἄλλην δαλίαν μαζύ τῆς, εὗρισκε πρόφασιν καὶ ἐπαινῶσε τὸν νέον Γάχα ἐξ ἀπροσεξίας, παρατηρῶντας ἐν ταύτῳ τί ἐνέργειαν κάμνει τῆτο εἰς τὸ πρόσωπον τῆς θυγατρὸς τε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκοκκίνιζεν εὐθύς ὅπῃ ὁ πατέρας τῆς ἀνέφερε τὸ ὄνομα τῆ Λεάνδρου, καὶ ἐφύλαττε μίαν βαθεῖαν σιωπὴν, ἐχαμῆλωνε τὰ ὠραῖα μάτια τῆς, καὶ ἐκαμῶνετο πῶς δὲν ἀκούει.

Υἱερὸν ἀπὸ μίαν ἀδιάκοπον πρακτικὴν ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Δεβησὲ εἰς δύο ἡμισυ χρόνους, ἠθέλησε νὰ ἰδῇ τί προκοπὴν ἔκαμεν ὁ μαθητὴς τε, ὄχι εἰς τὴν τέχνην τῆς πραγματείας, ἐπειδὴ καὶ τὴν ἐγνώριζεν, ἀλλὰ εἰς τὴν οἰκονομίαν καὶ κυβερνήσιν ἐνὸς ὀσπητίου ὅπῃ ἐπῆγεν ἕνα πικρὸν εἰς τὸ μαγαζὶ, ἐν καιρῷ ὅπῃ ὁ νέος ἔβανεν εἰς τὰξιν μερικαῖς σόφαις, ἢ ὁποῖαις εἶχαν ἔλθῃ κατ' ἐκεῖνας τὰς ἡμέρας ἀπὸ τὴν Διὸν (α). Ἄρχισε νὰ τὸν συμβουδῆ καθὼς τὸ ἔκαμε συγχυά, γυρίζωντας με ἐπιτηδεύειν τὴν ὁμιλίαν εἰς τὴν πύλῃσιν τῶ νέου πράγματος ὅπῃ τῆς ἤλθε.

(α) Πολιτεία τῆς Γερμανίας περίφημη διὰ τὰς πολλὰς τέχνας καὶ ἐργασθεῖα τῆς.

ἦλθε ἔπειτα ἀνέφερε, ἔξω διὰ τὴν πολυέξοδον
 τρυφὴν μερικῶν. Ὁ Δεβσὲ τὸν ἐρώτησεν ἂν
 ἓνας πραγματευτῆς πρέπει νὰ εἶναι ἐξοδιστής.

ΔΕΪΑΝΔ, „ Δὲν μὲ φαίνεται εὐλογον
 „ αὐθόνητη μὲ, ἐπειδὴ ἔξω πιστεύω πῶς τὰ πολλὰ
 „ ἔξοδα τῶν πραγματευτῶν, εἶναι ἐνάντια εἰς
 „ τὴν ὑπόληψίν τας, ἢ ὁποῖα εἶναι εἰς αὐτὴς
 „ ἀναγκαῖα, καθὼς ἢ ἀνδρεία εἰς ἓνα στρατιώτην,
 „ ἢ γνῶσις τῶν νόμων εἰς ἓναν κριτὴν, ἢ ἐπιτη-
 „ δευτικὴ καὶ ἢ ἀγχινοῖα εἰς ἓναν τεχνίτην,
 „ καὶ . . .

ΔΕΒ, „ Ἀράγε τὰ πολλὰ ἔξοδα, δὲν
 „ ἢμποροῦν νὰ δώσῃν μίαν ὑψηλὴν ἰδέαν ἢ πλῆ-
 „ τθενός πραγματευτῆ, ἔξω νὰ αὐξήσῃ τὴν ὑ-
 „ πόληψίν του, ἔξω τὸ κρεδύτόν του ἀντὶ νὰ τὴ
 „ ἐλαττώσῃ;

ΔΕΪΑΝΔ, „ Ἐγὼ πιστεύω αὐθόνητῃ μου
 „ πῶς αὐτὴ ἢ ἰδέα δὲν εἶναι σωσὴ, ἔξω ὅτι ἀπκ-
 „ τῆ μόνον τὰ ὑποκείμενα, ὅπῃ δὲν ἔχῃ κα-
 „ λὰ μέτρα· σοχάζομαι (νὰ συντύχω καθὼς
 „ φρονῶ) σοχάζομαι ἓναν πραγματευτὴν, ὁ
 „ ὅποιος κάμνει πολλὰ ἔξοδα ὡσαν ἓναν ἄν-
 „ θρωπον, ὅπῃ θέλει νὰ ἀποδείξῃ πῶς εἶναι
 „ δυνατός, εὐτραφής, ἀνδρείος, ἔξω πῶς ἔχει
 „ πολὺ αἷμα, ἔξω διὰ τῆτο ἀνοίγει μίαν φλέ-
 „ βαντα ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τρέχει ἀδιακόπως τὸ
 „ αἷμά του. Ἀληθινὰ ἢμπορεῖ νὰ ἀποδείξῃ μὲ
 „ τῆτο πῶς ἔχει πολὺ, πλὴν ἀποδείχῃν εὐ-
 „ κολώτερα ἀκόμι ὅτι ἀδυνατεῖ, καὶ δὲν θέ-
 „ λει ἀργήσῃ νὰ πέσῃ, κατὰ γῆς ἢμισα-
 „ νής.

ΔΕΒ.

ΔΕΒ. „ Πῶς ὑποδέττεις λοιπὸν τῷ λό-
 γῳ νὰ ζῇ ἕνας πραγματευτής. ”

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Καθὼς ζῆτε ἡ τιμιότησας
 αὐτόντημα, με μίαν παντοτεινήν ἔ κανονικήν
 αὐτάφκειαν, χωρὶς κατάχρησιν ὅλα ὅσα ἔ
 ἂν μεταχειρίζεσθε εἶναι μέτρια, χωρὶς νὰ εἶ-
 ναι ἔξω τῷ πρέποντος, ἔ ξεσχισμένα, κα-
 νένα περιττὸν ἔξοδον δὲν βλέπω νὰ κάμετε
 πολλαίς φοραῖς συλλογίζομαι, διατὶ δὲν πη-
 γαίνετε ἔ ἡ τιμιότησας νὰ περάσετε τὸ κα-
 λοκαῖρι, εἰς τὸ χωρίον ἔ εἰς τὴν ἔξοχὴν,
 ἀφ' ἧ βλέπω πῶς ὅλοι οἱ συντεχνίταισας
 πηγαίνου; ἔ εὐρίσκω, ὅτι αὐτὸ ὄχι μόνον
 προξενεῖ ὑπερβολικὰ ἔξοδα, ἀλλὰ κάμνει
 νὰ ἀμελή κανεὶς ἔ τὰς δαλιαιῖσας. Πρὸς τὸ-
 τοῖς αὐτόντημα σὰς ἀκῆσα νὰ λέγετε συχ-
 νὰ, ὅτι ἕνας πραγματευτής πρέπει νὰ ἀγα-
 πᾶ τὸ ἐργαστήριον καθὼς ἕνας ἐραστὴς τὴν
 ἀμορέζαντα, νὰ τὸ φιλίζει, νὰ τὸ περιποιῆ-
 ται, ἔ νὰ προσηλώνη ἐκεῖ ἔλην τὴν εὐτυ-
 χίαντα. Ἐτῆ φρονῶ ὁ δῦλοςσας. ”

ΔΕΒ. „ Εἶμαι εὐχαρισημένος Δεἰανδρὲ ἀ-
 πό τὰς ἰδέαισας, ἔ ἀμποτε νὰ τὰς ἔχῃς
 εἰς ὅληνσας τὴν ζωὴν ἔ ἐκεῖνοι ὅπῃ ἐγυλευτί-
 ζην εἰς τὴν ἔξοχὴν μένου πάντα μετανοημέ-
 νοι, ἔ πάσχου νὰ εὐγάλων τὰ ἔξοδάτους
 με τὴν ἀκριβὴν πώλησιν τῆς πραγματείας
 των. Ἐνας ἄνθρωπος βλέπωντας μερικὰς
 κριτάς ὅπῃ ἔξεφάντωναν εἰς μίαν ἔξοχὴν ἔλε-
 γε, δόξα σοι ὁ θεός, οἱ κριταὶ δὲν ἔχου
 δαλιά, σημεῖον πῶς ὁ κόσμος εἶναι εἰς ἡσυχίαν,
 ἔ δὲν εὐρίσκειται εἰς διχόνοιας. Ἐ-
 σύ εἰσκι γελασμένος (ἀπεκρίθη ἕνας γέρον-

„ τας)

„ τας) αὐτοὶ δέλην κάμη τῆς κακορβίζικης κρι-
 „ νομένης νὰ πληρώσῃ ακριβῶς αὐτὸν τὸ καιρὸν
 „ ἐπεὶ τῶρα χάνῃ, ὅμῃ δὲ τὰ ἔξοδα ὅπῃ κάμ-
 „ νουν. ”

Μετὰ μερικὰς ἡμέρας (ὕστερον ἀπὸ αὐτὴν τὴν
 συνομιλίαν) μένωντας ὑπερευχαριστημένος ὁ Δε-
 βεσὲ διὰ τὰ σωτῆρα φρονήματα τῆ νῆς, ἔ υπερ-
 βεβαιωμένος εἰς ταῖς ἐλπίδαίς ὅπῃ ἔτρεφε διὰ
 λόγους, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ καιρὸν νὰ συνο-
 μιλήσῃ καταμόνας ἢ δευτέρῃ κόρη τῆ μετὶ τὴν
 Λεάνδρον. Ἐλάβε φροντίδα ὅπῃ νὰ μὴν τῆς
 διακόψῃ κανεὶς τῆ σπητιῶ, ἔ δι' αὐτὴν τὴν αἰ-
 τίαν ἔδωκε τὸν κατ' ἓνα δουλιά εἰς διάφορα πράτ-
 ματα ἢ Ἥλωρῃ ἐπροσάχθη νὰ κοιτάξῃ ἓνα
 λογαριασμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἀναγκαῖα ἢ
 παρῆσια τῆ Λεάνδρου. Ἐκατέβηκε λοιπὸν εἰς
 τὸ μαγαζὶ κατὰ τὴν προσκλήσιν τῆ πατρότης,
 ὅχι χωρὶς τὸ δέλημά της, πλὴν κομματίσυχ-
 χισμένη. Ἡ φωνὴ της ἦτον ὀλίγον θορυβημένη
 ὅταν ἐφάνηκε τὸν νέον. Αὐτὸς ὁ θόρυβος ὅμως
 τὴν ἔκαμνε πλέον νόσιμην.

Πρώτη συνομιλία τῆς Ἥλωρῆς καὶ τοῦ Λεάνδρου.

ΧΛΩΡ. „ Οἱ Πατέρας με μὲ ἐπρόσβαξε
 „ νὰ τελειώσω μίαν ὑπόθεσιν, ἢ ὅποια με ὑ-
 „ ποχρεώνει νὰ συντύχω μαζύ σας Λεάνδρου. ”

ΛΕ'ΑΝΔ.

ΔΕΑΝΔ. „ Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλήτερον
 24 τιμὴ διὰ τὸν δῆλον σας Κερᾶ με.

ΧΛΩΡ. „ Μὲ εἶπε νὰ ἀντιγράψω ἕνα
 25 κατὰσιχον ὅπῃ εἶναι γράψιμέν σας, ἂν ἀπο-
 26 ρήσω πεθενᾶ νὰ σας ἐρωτήσω, κ' ἀφ' ἧ τελει-
 27 ῶσω, νὰ τῆς τὸ δώσω νὰ τὸ εὐχαρισῆ.

ΔΕΑΝΔ. „ Αὐτὸ εἶναι εὐκόλον ὄρισε
 28 καθίσετε κοντᾶ με ὅπῃ νὰ βλέπω κ' ἐγὼ
 29 (μὲ τὸ νὰ ἔχω νὰ ἀντιγράψω ἀπὸ τὸ ἴδιον)
 30 διὰ νὰ μὴν κάμετε λάθος, κ' νὰ μὴν ἐμβαί-
 31 νετε εἰς κόπον κάθε στιγμὴν νὰ πηγαινοέρχε-
 32 ᾶθε διὰ νὰ μὲ ἐρωτᾶτε, ἐπειδὴ εἶναι κ' πολ-
 33 λά σβυσμένα.

ΧΛΩΡ. „ Πολλὰ καλὰ τὸ εὐχαρισῆκε-
 34 τε Λέανδρε.

Ἀντέγραφον λοιπὸν ὁ καθ' ἕνα ξεχωριστᾶ,
 ἡ Χλωρὴ ἐρωτᾶσε τὸν νέον συχνά συχνά, προ-
 σποιμένη πῶς εὐρίσκει ἀπειραὶς δυσκολίαις ἐκεῖ
 ὅπῃ δὲν ἦτον καμμίᾳ. Ὁ Λέανδρος ἀπεκρίνετο
 μὲ τόσην πολιτικᾶ, χάριν, κ' εὐκολίαν, ὅπῃ ἦ-
 τον μία ἡδονὴ τὸ νὰ τὸν ἀκῆ κἀνεὶς (κ' πρό
 πάντων ὁ Δεβησὲ ὅπῃ δὲν ἦτον μακριά) ὅταν
 ἤθελαν τελειώσῃ, ἔπρεπε κατὰ τὴν προσαγῆν
 τῆ πατρὸς νὰ σημειώσῃν ὅλαις ταῖς σόφαις ὅπῃ
 ἦτον εἰς τὸ ἐργασῆρι, ποίας τιμῆς, πό-
 σης ποσότητος ἢ κάθε μία, τὸ ὅποιον ἦτον
 πολλὰ εὐκόλον διὰ τὸν Λέανδρον, ἐπειδὴ καὶ
 πάντοτε ἔγραφεν εἰς ἕνα χαρτάκι, ἀπὸ τὰδε
 κομμάτι, νήμερον τόσον, ἐκόπηκαν τόσαις πῆ-
 χαις, τὴν τὰδε ἡμέραν, κ' ἔρριπτεν ἐκεῖνο τὸ
 χαρτάκι εἰς τὴν σόφην. Ὁ Δεβησὲ ἐπὶ ταῦτῃ
 ἔδωκεν αὐταῖς ταῖς δύο προσαγαῖς εἰς τὰς δύο

κέως, διὰ νὰ λάβωv ἕνα κάποιον θάρρος, ἢ νὰ συντυχαίνωv με ἑλευθερίαν. Εἰς τῆτο δὲν ἐγβλάθη, διατὶ ἡ συχνὴ ἐρώτησις τῆς Χλωρῆς περὶ τῆς τιμῆς τῶν σοφῶν, τὴν ἔδωσα τόλμην νὰ συντυχαίνῃ με τὸν Δέανδρον χωρὶς νὰ κοκκινίσῃ, ἢ ἐκεῖνος πάλιν νὰ ἀποκρίνεται χωρὶς ἐκεῖνην τὴν κρυφὴν σύγχυσιν ὅπῃ ἔδοκίμαζε προτιήτερα πάντοτε. Ὁ πατὴρ ἐπαρτηρῶσεν ὅτι ἡ κόρη τε διὰ νὰ μὴν κοπιᾶζῃ πολὺ, ἐσυκώθη ἢ ἐβασῆσε τὸ ἕνα τῆς χέρι ἀκαμβισμένον εἰς τὸ σκαμνὶ τῷ Δεάνδρῳ, ὁ ὁποῖος ἐγύριζε σπανίως, ἢ με πολλὴν δειλίαν νὰ τὴν κοιτάζῃ.

Ἦτον πρὸς τῆτοις μία τρίτη προσαγῆ ὅπῃ ἔμελε νὰ τὸς κάμῃ νὰ ξεθαρρῆσθῆν ἀκόμι περισσότερο. Ὁ πατὴρ εἶχεν εἰπῆ τὴν κόρην τε, νὰ δώσῃν οἱ δύο τας με τὸν νέον ἐγγράφως ταῖς ἰδέαις τῆς περὶ πραγματείας (ἐπειδὴ ἢ τὰς ἐδίδε πάντοτε βιβλία περὶ πραγματείας, ἢ οικονομίας νὰ ἀναγινώσκων) ἀναγκαίως λοιπὸν ἔπρεπε τότε νὰ συμβουλευῶνται. Τὸ κορίτζι ἐρωτῆσε με δειλίαν, ὁ Δεάνδρος ἀπεκρίνετο με ἰνώσιν, ἢ ἔλεγε σοχασμῶς, οἱ ὁποῖοι ἦτον πολλῶν φρόνιμοι ἢ Χλωρῆ ἐφανέρωνε ἢ αὐτὴ ταῖς ἰδέαις τῆς, ὅμως ἦτον πολλὰ κατώτεραις ἀπὸ τῆ νέου ἔπρεπε νὰ γράφωv τὰ ὅσα ἐσυλλογίζοντο, αὐτὸ τὸ ἔκαμνεν ὁ Δεάνδρος, πλὴν ἡ Χλωρῆ ἦτον ὑπόχρη νὰ τὰ ἀντιγράψῃ, διὰ νὰ τὰ ἰδῆ ὁ Δεβκός. Ἐδιάβασαν ἐν τασῆτω μίαν κώλην χαρτὶ ὅπῃ ὁ Δεάνδρος εἶχε γράψῃ τῆς συλλογισμῶς τε, τῆς ἐδιόρθωσαν, ἢ ἐζήτησαν τὴν γνώμην ὁ ἕνας τῷ ἄλλῳ, διὰ νὰ κάμνῃ τὸ ὕψος πλέον εὐληπτον.

ΧΛΩΡ.

ΧΛΩΡ. „ Αὐταῖς ἢ ἰδέαις εἶναι πολ-
 „ λὰ σωσαῖς, καθὼς μὲ φαίνεται Λέαν-
 „ δρει.”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Εἶμαι ὑπόχρεως εἰς τὸν πα-
 „ τέρα σας περὶ τούτου Κερά μν.”

Ἄρχισαν λοιπὸν νὰ ἀντιγράψω, ὁ νέος ὑ-
 παγόμενος εἰς τὴν ὥρᾳ Χλωρῆν. Ἀπίσως καὶ
 κήνεναι σας εἶχεν ἔρωτα ποτὲ σωσόν, μὲ εἰλι-
 κρύνειαν, μὲ δειλίαν, μὲ θερμότητα ἔ τιμη-
 μένον, ὡς σοχαδῆ πῶς εἰς τὴν ὁμοίαν περίστα-
 σιν εὐρίσκοντο οἱ δύο νέοι. Ὅχι, πόσον ἐκεῖνη
 ἢ δεξοδική ὑπηρεσία ἐφάνη ὀλιγοχρόνιος ἔ εἰς
 τὸς δύο, τέλος πάντων ἐτελείωσεν. Ἡ Χλω-
 ρὴ ὅπῃ δὲν ἐπληξε καθόλη, μὴ τολμῶντας νὰ
 σοδῆ μαζὺ μὲ τὸν Λέανδρον χωρὶς αἰτίαν, ἔσο-
 χάδῃ πῶς ἐπρεπε νὰ μισεύσῃ πλέον.

Ὁ νέος τὴν ἔβλεπε μὲ πόνον ὅπῃ ἐξεμά-
 κρῖνε, δὲν εἶπεν ὁμως τίποτε διὰ νὰ τὴν ἐμπο-
 δίσῃ, ἔ ὅταν εὐγῆκεν, αὐτὸς ἔμεινε καταβυ-
 δισμένος εἰς μίαν λυπηρὰν ἔ ἡδονικὴν ἀγωνίαν·
 μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας, βλέπει τὰ χει-
 ρόφτια τῆς Χλωρῆς ὅπῃ τὰ εἶχε ξεχάσῃ ἐκεῖ,
 τὰ ἐπῆρε, τὰ ἐκοίταξε μὲ ἕνα ἡδὸς λυπηρόν,
 τὰ ἔβαλεν εἰς τὰ φλογερά χεῖλη τε, τὴν ἰδίαν
 σιγμὴν ὅπῃ ἡ Χλωρὴ ἐξαναγύρισε νὰ τὰ παρῇ.
 Ἐκεῖνη εἶδε τὸ κάμωμα τῷ νέῳ, ἐπροσποιήθη
 πῶς δὲν τὸ ἐκατέλαβεν ὁμως, ἔ πέρνωντάς τε
 ἀπὸ τὸ χεῖρι τε μὲ ἕνα χαριτωμένον χαμογέ-
 λισμα, ἔφυγε παρευδύς. Ὁ κακοῤῥίζικος ἔ-
 μοις κατασυγχρισμένος, ἐκάθισε ἔ ἔβαλε τὸ
 χεῖρι τε εἰς τὸ μέτωπόν τε. Τέλος πάντων ἔ

Ξανάρχισε νὰ βάνη εἰς τάξιν τὸ διάφορον πρᾶγμα ὅπῃ εἶχε κατεβίση, διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιγραφὴν μὲ τὴν ἄξιολάτρευτὴν Χλωρὴν.

Ὁ Δεβησὲ ὅπῃ ἐνόμιζε πῶς ἡ συνομιλία-
της ἤθελε βασιάζῃ πολλὴν ὥραν, ἔ με αὐτὴν
τὴν αἰτίαν νὰ ἀποκτήσῃν κάποιαν ξεχωριστὴν ἐ-
λευθερίαν οἱ δύο νέοι, ἐχάρη μὲν διὰ τὴν τιμη-
μένην δειλίαν της, πλὴν ἡ περιέργειά της δὲν
ἐπληρώθη, ἔξαναεμβῆκεν εἰς τὸ γυμπινέτο του,
ἔ ἐφώναξε τὴν κόρην της, τὴν ὁποίαν ἀρχισε νὰ
λέγῃ.

ΔΕΒ. „ Ἡ Ψελα Χλωρὴ νὰ πασχίσης μὲ
„ ἕναν εὐμορφον τρόπον νὰ μάθῃς, ἂν ὁ Δεαν-
„ δρος ἐπληξῆ νὰ εἶναι κοντᾶ μας. Ταῖς πρώ-
„ ταις ἡμέραις, ὅπῃ εἶχεν ἔλθῃ ἐδῶ, τὸν εἶδα
„ πολλακις μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια, δὲν σε εἶ-
„ πε τίποτες καμμίαν φορὰν; ”

ΧΛΩΡ. „ Ὅχι αὐθέντη μου. ”

ΔΕΒ. „ Εἶναι πολλὰ καλὸς ἔ χαριστή-
„ ρης νέος, εἰς τὸν ὁποῖον θέλω νὰ δείξω ὅλα
„ τὰ δυνατὰ σημεῖα τῆς εὐλιπρινῆς μου φιλίας,
„ πάσχισε νὰ καταλάβῃς τὸ βάθος τῆς καρ-
„ διας της· ἐπαρτήθησα πῶς εἶναι πλέον ἐλευ-
„ θερος ὅταν συντυχαίῃ μαζύ σε, παρὰ μὲ
„ ταῖς ἀδελφαῖς σου, νοιῶσε τί πρᾶγμα χρειά-
„ ζεται νὰ κάμω ἐκ μέρους μου ὅπῃ νὰ τὸν χαρο-
„ ποιήσῃ· ἔχω μεγάλας σκοπᾶς διὰ λόγους,·
„ γύρισε τῶρα εὐθύς ὀπίσω, ἔ λάβε διὰ αἰτίαν
„ τῆς ἐπιστροφῆς σου αὐτὸ ὅπῃ θὲ νὰ σε εἰπῶ·
„ αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ἐδιάβασε το βιβλίον ὅπῃ
„ περιέχει τὰ ὑπερινα ταξίδια τῆ καπστάνου

„ Κὼκ

„ Κἀκ' Ἐγγλέζα, πῆγαινε νὰ τῆς τὸ ζητήσης,
 „ ἢ ἐρώτησέ τον διὰ τὰ ἤθη τῶν ἀγρίων ἀν-
 „ θρώπων ὅπῃ εἶδεν ὁ περιηγητής, ἔπειτα Γλύ-
 „ πρισε μὲ ἐπιτηδεϊότητα ταῖς ἐρώτησιν ὅπῃ
 „ σὲ εἶπα νὰ τὸν κάμης. ”

Ἡ Χλωρὴ ὑπήκουσεν, ἐπῆγε νὰ ξαναζη-
 τήσῃ τὸ βιβλίον, ὃ Λέανδρος τὸ εἶχε τελειώσῃ
 ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἢ ἔτρεξε νὰ τὸ φέρῃ ἀπὸ
 τὸν ὄνδατα· ἐν ὄσω ἐκείνος ἔλειπεν, ἢ Χλωρὴ
 ἔρριξε τὰ μάτια της εἰς τὸ κατασιχάκι τε ὅπῃ
 ἐσημείωτε ἐδικαίς τε ὑπόθεσιν, τὸ ὅποιον ὁ νέος
 εἶχε κρύψῃ ὑποκάτω εἰς τὰ κατάσιχα τῆ ἐργα-
 στήθ, εὐρῆκε τότε νοπᾶ γραμμένα αὐτὰ τὰ
 λόγια.

„ Εἰς ταῖς δεκάξι Μαῖε, ἢ πλέου
 „ εὐτυχισμένη ἡμέρα τῆς ζωῆς μου, ἐσυ-
 „ νωμίλησα περισσότερον ἀπὸ δύο ὥραις
 „ μὲ τὴν ὠραιότατην Χλωρὴν· εἶχε ξε-
 „ χάσῃ τὰ χερόφτια της, τὰ ἤυρα, τὰ
 „ ἐφίλησα, ἢ τρέμω μήπως ἢ μὲ εἶ-
 „ δεν, ἐπειδὴ ἢ ἐξαναῆλθεν ἐκείνην τὴν
 „ ἰδίαν σιγμὴν. Εἶγώ ποτέ μου δὲν ἀγά-
 „ πησα πρᾶγμα τῆ πλησίον μου, ἀν ἢ μ-
 „ πορῆσα ὅμως νὰ κρατήσω τὰ χρυσὰ
 „ χερόφτια, ἢ κἀνένα ἄλλο πρᾶγμα της,
 „ ἢ ἔθελα τὸ νομίζῃ θησαυρόν μου, ἢ ἄχ
 „ θεέ μου πόσον εἶναι ἀξιολάτρευτη. ”

Ἡ Χλωρὴ ἐγύρισεν εἰς τὸ ὀπισθεν φύλλον, νὰ ἰδῆ τὶ ἦτον γραμμένον, βάνωντας αὐτὴ δια νὰ μὴν ἔλθῃ ὁ Δεάνδρος γλύγωρα ἐπὶ τὴν εὐρη.

„ Εἰς ταῖς 15. ὁ Δεβησὲ μὲ ἐσύντυ-
 „ χε μὲ μίαν καλοκαγαθίαν ὅπως μὲ κα-
 „ τεσκλάβωσε· ἡ Χλωρὴ ἦλθεν εἰς τὸ
 „ πλάγι τῆ πατρός της, ἐκεῖνος τὴν ἐ-
 „ χάρδευσε μὲ μίαν τρυφερότητα, ὅπως
 „ ἐτάραξε τὴν καρδιά με ἀπὸ τὴν χα-
 „ ράν . . . . μὰ . . . . καὶ ἐκεῖνη εἶναι
 „ χαριτωμένη . . . . ὅταν ἡ νέα ἐφυ-
 „ γε μὲ εἶπεν ὁ αὐθέντης μου, ἐγὼ εἶ-
 „ μαι πολλὰ εὐτυχισμένος πατέρας, τὰ
 „ παιδιὰ με εἶναι καθ' ὑπερβολὴν φρό-
 „ νιμα καὶ εὐπειθῆ, καὶ πρὸ πάντων ἡ
 „ Χλωρὴ . . . . ὁμοιάζει τὴν ἀγαθο-
 „ τάτην μητέρα της, αὐτὰ λέγωντας εἶ-
 „ χαν γεμίση σχεδὸν τὰ μάτια τα δά-
 „ κρυα.

Εἰς ταῖς 14. ἡ Χλωρὴ ἀπέρασεν ἀπὸ
 „ κοντᾶ με τὴν ὄραν ὅπως ἐπήγαινα μερι-
 „ καῖς τζόχαις εἰς τὸ μαγαζι, καὶ μὲ εἶ-
 „ πε, διατὶ συκάνετε μόνος σας τόσο βάρ-
 „ ρος Δεάνδρε; πηγαίνω νὰ φωνάξω καὶ
 „ τὸν Κυπριακὸν (ὄθλον τῆ Δεβησῆ) νὰ
 „ σας βοηθήσῃ· ἔλαβε τὴν καλοσύνην καὶ
 „ τὸν ἐφώνησε μὲ ὄλον ὅπως ἡ βοήθειά
 „ τῆ

„ τὰ δὲν μὲ ἦτον ἀναγκαῖα. Αὐτὴ ἡ
 „ συμπόνοσις ἐκ μέρες μιᾶς τόσου ὠραιο-
 „ τατησικοπέδου, εἶναι ντεβλέτι εἰς ἐ-
 „ μένα.

„ Εἰς ταῖς 13. δὲν ἀξιόθικα νὰ ἰδῶ
 „ τὴν χρυσὴν με Χλωρὴν, καὶ ἡμεν βετυ-
 „ μένος εἰς τὰ δάκρυα.

„ Εἰς ταῖς 12. ἀπέρασεν ἀπὸ ἔξω ἀπὸ
 „ τὸν ὄνδα μὲ, μὲ ἐκοίταξεν ἀπὸ τὸ γυαλί
 „ τὴ παραθύριᾳ με, καὶ ἐγέλασε.

„ Εἰς ταῖς 11. μὲ εἶδεν ὅπῃ ἤρχο-
 „ μουν ἀπὸ ἔξω, καὶ καθημένη εἰς τὸ πα-
 „ ράθυρον ἐτρεξε νὰ κρυφθῇ, καὶ ἀπὸ τὴν
 „ ὀρμὴν τῆς, ἐσώθη ἡ καρδιά μὲ νὰ μὴν
 „ τύχη καὶ παραπιτήση καὶ πάθῃ τίπο-
 „ τες.

„ Εἰς ταῖς 10. μὲ ἔδωκε μερικὰ ἀ-
 „ μύγδαλα Χιώτικα, τὰ ὅποια μὲ ἐφά-
 „ νησαν πῶς ἦτον γλυκύτερα ἀπὸ τὴν
 „ ἀμβροσίαν, ὅπῃ μυθολογοῦν πῶς νὰ
 „ ἐτρωγαν οἱ θεοί, ἀχ . . . ὁ κακρῆ-
 „ ρίζικος . . . ἐκείνη ἡ εὐτυχισμένη
 „ ὦρα δὲν εὐγαίνει ποτὲ ἀπὸ τὸν νοῦν
 „ μου.

„ Εἰς

„ Εἰς ταῖς 9. ἡ χαριτωμένη Χλωρὴ ἔ-
 „ χαμογέλασε δι' ἐκεῖνα ὅπῃ ἔλεγα. ”

Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ὁ Λεάνδρος ἦτον διὰ νὰ ἔμβῃ, ἔκ ἐν ὅσῳ νὰ ἀνοίξῃ τὴν πόρταν, ἡ Χλωρὴ ἔβαλεν εἰς τὸν τόπον τα πάλιν τὸ κατασιχάκι γλύγωρα γλύγωρα.

Δευτέρᾳ συνομιλίᾳ πλέου ξεθαρευτικῆ
 τῶν δύο νέων.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Οἶσε τὰ βιβλία Κερᾶ
 „ μου. ”

ΧΛΩΡ. „ Ὡς φαίνεται ἡ περιήγησαι
 „ τῆ Καπετάνη ἐσάφηταν πολλὰ διεξοδικαῖς
 „ Λεάνδρε, τὸ συμπεραίνω ἀπὸ τὸ χόντρος
 „ τῶν βιβλίων του, ἀγαπᾶσα νὰ μὲ ἔλεγετὸ
 „ ἐν περιλήψει τὰ κεφαλαιοδέξερα συμβεβηκό-
 „ τάτου. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Μετὰ πάσης χαρᾶς, εἶμαι
 „ ἔτοιμος νὰ εὐχαρισήσω τὴν περιέργειάν σας. ”

Ἄρχισε λοιπὸν τὴν ἀνάλυσιν τῆ βιβλίου
 ἀπὸ ἕνα ἕνα, τί ἔπαθεν ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ
 νησί Οὔταϊτι (α), ἐπερίγραφε τὰ ἤδη ἐκείνου
 τῆ ἔθνος ὅπῃ ζῆ εἰς μίαν κατάστασιν, ὅχι πολ-
 λά διαφορετικὴν ἀπὸ τὰ ζῶα, ἔκ τὰ ἐπίλοιπα.
 ΧΛΩΡ.

(α) Νησί νησί εὐρημένον ἀπὸ τὸν Καπετάνιον Κώικ
 Ἐγγλέζον εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ωκεανόν.

ΧΛΩΡ. Ἦ ἀράγε εἶναι καὶ εὐτυχισμέ-
 ναι; ἢ ἀμάθεια τῆς χρησιμεύει τίποτες διὰ
 τὴν ἡσυχίαν τῆς ψυχῆς; ἢ καρδιά τῆς εὐχα-
 ρισεῖται εἰς τὴν σμικρότητά τους;

ΛΕ'ΑΝΔ. Δὲν ἰξεύρω Κερᾶ μου, πλὴν
 νὰ σᾶς εἰπῶ τὸν σκοπὸν μου· ἐμένα μὲ φαίνε-
 ται ὅτι, μὲ ὅλα τὰ ἐλαττώματά μου, ἢ
 κατάστασις μου εἶναι ἀξία προτιμήσεως, εὐ-
 γάνωντας ὁμῶς τὴν δεισιδαιμονίαν, ἢ ἄλλαις
 πολλαῖς κατάχρησιν.

ΧΛΩΡ. Φαίνεται πῶς νὰ ἔχετε εἶδη-
 σιν φιλοσοφίας Λεάνδρε;

ΛΕ'ΑΝΔ. Ὅχι τόσο, πλὴν κατὰ τῆ-
 το, μεταχειρίζομαι τὴν ὀρθὴν κρίσιν τῆ νοῦς
 μου, κἀνένας δὲν μὲ ἐνέπνευσεν αὐταῖς ταῖς
 ἰδέαις.

ΧΛΩΡ. Τῆτο προέρχεται· μὲ τὸ νὰ
 ἔχετε πνεῦμα . . . δὲν ἀγαπᾶσθε λοιπὸν
 νὰ συζητήσετε μὲ τῆς Ὀταίτας;

ΛΕ'ΑΝΔ. Ὅχι τῆ ἀληθείᾳ· οἱ ἀκόλυ-
 σοι τῆ Καπετάνε ἐξανγεννήθησαν ὅταν ἤλ-
 θαν εἰς τὴν πατρίδα τῆς, ἢ εἶδαν ἀνδρώπους
 πολιτευμένους εἰς τὴν Εὐρώπην.

ΧΛΩΡ. Καὶ ἐμένα ἔττι μὲ φαίνεται,
 ἢ πατρίδα τῆ ἀνδρώπη εἶναι τόσο γλυκεῖά
 ὅπῃ . . . ἀμὴ τῆ λόγου σας Λεάνδρε, πῶς
 σᾶς φαίνεται τὸ Παρίσι λόγου χάριν;

ΛΕ'ΑΝΔ. Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς περι-
 γράψω Κερᾶ μου πόσον μὲ ἀρέσει.

ΧΛΩΡ. Ὁ πατέρα μου ὡς τόσο νο-
 μίζει πῶς πλήχτετε, ἢ τὸ περισσότερο ὅ-
 ταν ἤλθετε

ΛΕ'ΑΝΔ.

ΛΕΑΝΔ, « Νὰ πλήξω; . . . ἂν ὁ
 » ἄρχων πατέρα σας ἐννοῖ με τῆτο, ἐκείνην
 » τὴν ὀλίγην λύπην ὅπῃ προξενεῖ ἡ ἀλλαγή τῆ
 » τόπῃ, ἔ πρό πάντων τὴν πρώτην φοράν, ἔ-
 » χει δίκαιον. Ξεμακρυσμένος ἀπὸ τῆς γονεῖς
 » μα, ἔ ἀπὸ ὄλαις ταῖς συσθήσεαίς μου, τὸ φυ-
 » σικόν μου ἔλαβε μεταβολήν, ἐδοκίμησα μίαν
 » ἀκρίσιον σύγχυσιν, τὴν ὁποῖαν προξενεῖ ἡ ἐν-
 » θύμησις τῶν υποκειμένων ὅπῃ ἀγαπᾶ, ἔ ἀ-
 » ποχωρίζεται κανεῖς. Πλὴν ἐκεῖνο ὅπῃ με ὁ-
 » τάραττε περισσότερον, ἦτον ὅσα με ἔφερον
 » εἰς τὸν νῆν μου τῆς κάμπῃς καὶ τὴν ἐξοχήν.
 » Μίαν ἡμέραν ἐμβαίνωντας εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
 » εἶδα μερικαῖς ζωγραφίαις ὅπῃ ἐπαράσαιναν
 » δάση, παλιά, ποταμῶς, ἔ ἄλλα τοιαῦτα,
 » ταῖς ἐκοίταζα με ἡδονήν, ἔ ἐπροσῆλωσα τὸν
 » νῆν μου ἐπάνω τῆς. Ἡ καρδιά μου ἐκατανύχ-
 » θηκε, ἔ ἔτρεχαν τὰ δάκρυά μου τόσον γλυ-
 » κὰ ὅπῃ δὲν τὸ αἰδοῦνθηκα· μερικοὶ ἀνδρωποὶ
 » ἦλθον κοντὰ μου, ἔ με ἐρώτησαν τὴν αἰτίαν·
 » ἐγὼ ἐξαναῆλθα εἰς τὸν ἐμαυτόν μου, ἔ τῆς
 » ἀπεκρίθην χαμογελῶντας, ὅτι ἡ ἐνθύμησις
 » τῆς πατρίδος μου ὅπῃ ἐκείναις ἔ ζωγραφίαις
 » ἐπαράσαιναν, με ἐπαρακίνησε νὰ δακρῶσω, τὸ
 » ὅποιον τῆς ἔκκιμε νὰ γελάσῃν ἔ νὰ με περι-
 » πικίσουν. Τὴν σήμερον ὅμως Κερᾶ μου αἰδοῦνο-
 » μαι πῶς ἀΓαπῶ αὐτὴν τὴν κατοικίαν μου, ἔ τὰ
 » ἀξιοσέβαστα υποκείμενα με τὰ ὅποια ἔχω τὴν
 » εὐτυχίαν νὰ συζῶ, περισσότερον, ἀπὸ τὰ
 » δάση μου· μόνον τῆς γονεῖς μου εἶναι ὅπῃ ἐπι-
 » θυμῶ. »

ΧΛΩΡ, « Αὐτὸ ὅπῃ με λῆτε Λεάνδρε,
 » θέλει προξενήσει πολλὴν χαρὰν εἰς τοῦ πα-
 » τέρῃ

» τέραμα, ὡς φαίνεται σᾶς εἶχεν ἰδῆ καμμίαν
» φορὰν λυπημένον.

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Λυπημένον Κερά με; ὄχι
» μὴ τὴν ζώονσας, ἀπὶ ἧ ἦλθα εἰς τὸ ἀρχον-
» τικόνσας, δὲν ἰξεύρω τί ἐστὶ λύπη, ἀληθινὰ
» μερικαῖς φορκαῖς εἶμαι τοβαρὸς καὶ κατηφῆς,
» πλὴν ποτὲ λυπημένος, πιεεύσετέ με.

» ΧΛΩΡ. » Οἱ πατέρας με σᾶς ὑπεραγα-
» πᾶ, θέλει νὰ εἶσε εὐχαρισημένος καὶ εὐτυ-
» χῆς.

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Σᾶς βεβαιώνω Κερά με, ὅτε
» ἡ εὐτυχία με εἶναι ἀπερίγραπτη, ἡ δὲν εἶμαι
» ἀξίος διὰ τόσον, νὰ ζῶ εἰς τὸ ἀρχοντικόνσας,
» νὰ βλέπω . . . τὸν ἀγαθώτερον ἡ ἀξιοσέ-
» βαζον πατέρα, ἡ κυρίαν μητέρα σας, ὅλην
» τὴν εὐγενικὴν φαμελίανσας, τὰ παιδιὰ του
» . . . ἐγὼ δὲν εἶδα ποτὲ με πλέον ἀξιαγά-
» πητα, εὐπειθέστερα, ἡ χαριτωμένα πάσχω
» νὰ λάβω τὸ παράδειγμά σας, ὅσον κατὰ
» τῆτο.

» ΧΛΩΡ. » Ἀγαπᾶτε τὸ σπῆτιμας κα-
» θῶς βλέπω Λεάνδρε.

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Ὄχι, δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς
» ἐκφράσω πόσον Χλωρὴ Κερά με, ἡ ἰδέα πῶς
» θὲν νὰ εὐγὼ καμμίαν φορὰν ἀπ' ἐδῶ, εἶναι ὅπῃ
» με φαμακῶνει, με ἀφανίζει.

» ΧΛΩΡ. » Νὰ εὐγετε (α); ἡ πῶς; ἔχετε
» κατὰ νῦν νὰ μᾶς ἀφήσετε;

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Ἀφ' ἐαυτῆ με; ποτὲ τῆ ἀ-
» ληθείας, μὴ, τέλος . . . δὲν εἶναι τρόπος
» νὰ εἶμαι διὰ πάντα ἐδῶ.

ΧΛΩΡ.

(α) Μὴ ἐκτραπὴν σουτυχαίει.

ΧΛΩΡ. „ Ἀληθινὰ Λεάνδρε (α) ὡς τό-
 „ στον ὁ πατήρμα ἰξεύρει καλλίτερα περὶ τήτου
 „ ἀπὸ λόγου μου . . . ἐπειδὴ υπεραγαπᾷ νὰ
 „ σὰς δεῖξῃ πόσον σὰς πονεῖ.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τὸ νὰ εὐρίσκωμαι εἰς τὸ
 „ σπῆτι του, εἶναι ἡ μεγαλύτερη χάρις ὅπῃ
 „ ἡμπορεῖ νὰ μὲ κάμῃ.

ΧΛΩΡ. „ Εἶμαι βέβαιη πῶς θὲ νὰ του
 „ καλοφανῇ αὐτὴ ἡ ἀπόφασίς σας.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἀ'χ Κερᾶ μου, μὲ φαίνεται
 „ πῶς εἶναι ἀδύνατον, νὰ εἶμαι ἀλλῆ καλλίτερα
 „ ἀπ' ἐδῶ.

ΧΛΩΡ. „ Ὅ'χ, ὅσον δι' αὐτὸ, ἡ ἀξιό-
 „ τησας . . . τὸ λέντε βέβαια ἀπὸ μετριο-
 „ φροσύνην.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Συμπαθήσατέ με νὰ σὰς συν-
 „ τύχω ὀλίγον παρακαλῶ περὶ τῆς ἀξιότητός
 „ με· ἂν ἔχω κάτι τι, εἶμαι ὑπόχρεως εἰς
 „ τὸν ἄρχον πατέρα σας, ὁ ὁποῖος μὲ ἱπαί-
 „ δευσεν ὡσάν υἱόν τι . . . ὅμως Κερᾶ μου,
 „ τὰ ἐρωτήματά σας ἀρχίζεν νὰ μὲ δίδην κά-
 „ ποιαν ὑπόψιαν· ἀρά γε μήπως ἔσας ἔσειλεν
 „ ἐπὶ ταύτῃ διὰ νὰ μὲ δώσετε τὴν Ἐλιβεράν
 „ εἰδήσιν ὅτι πρέπει νὰ παρατήσω . . . ἔσ' ὁ
 „ εἰλικρινῆς πατήρ σας ὅπῃ μὲ ἀγαπᾷ (διὰ τὸ
 „ ὅποιον εἶμαι καταπεισμένος) θελεῖ νὰ μὲ . . .

ΧΛΩΡ. „ Ὅ'χι νὰ ζῆν τὰ μάτια μου
 „ Λεάνδρε, δὲν εἶναι κανένα ἀπὸ αὐτὰ ὅπῃ
 „ σὲ φοβίζεν.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἄν ἔχη οὕτως, ἀναπνέω
 „ πάλιν ὁ δυστυχής.

ΧΛΩΡ.

(α) Μὲ ἔνα μισὸν ἀναστεναγμὸν.

ΧΛΩΡ. „ Ο πατέρας με (α) θέλει, (ιδὴ σὰς
 „ τὸ ξεμυσηρεύομαι) νὰ μάθῃ τί πρᾶγμα σὰς
 „ ἀρέσει, διὰ νὰ σὰς ἀποδείξῃ τὴν ἐγκάρδιον
 „ ἀγάπην ὅπῃ τρέφει διὰ λόγους.

Εἰς αὐτὴς τῆς λόγους ὁ Λέανδρος ἀσύκωσε
 τὰ χέρια, ἔ τὰ μάτια τε εἰς τὸν Οὐρανὸν λέ-
 γωντας.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὡτ' ἀγαθώτατε ἔ αξιοσέ-
 „ βασε ἀνθρώπω . . . ἔχ Κεράμω, εἶναι πολλὰ
 „ καλὸς . . . τὰ δάκρυά με σὰς λέγειν πε-
 „ ρισσότερον ἀπὸ τὴν διακεκομμένην φωνήν μου .
 „ . . . ναί, ἐγὼ ἐπιθυμῶ κάτι τί . . . τὴν
 „ πολυτιμὴν ἀγάπην τε, τῆς κυρίας μητρός σας,
 „ ἔ τὴν φιλίαν τῶν ἀξιολατρευτῶν συγγατέρων
 „ τε, ὅπῃ εἶναι ἢ πλέον ὠραιότεραις ἔ χαριτω-
 „ μέναις ἀπὸ ὅλα τὰ ὑποκείμενα τῆς μεγάλης
 „ αὐτῆς πολιτείας, ἔ ὅλη τῷ κόσμῳ.

Ἐδῶ εὐγῆκεν ὁ Δεβρῶς λέγωντας.

ΔΕΒ. „ Καλημέρα σας κόρη μου, καλη-
 „ μέρα σας Λέανδρε, εἶσαι μαζὺ ναί, τὸ ὑπερ-
 „ χάίρομαι παιδιά μου. . . Ἐχῶ νὰ σὰς συν-
 „ τύχω ἔ τῆς δύο σας, δότε με ἕνα σκαμνί,
 „ κάθισε ἔ τῷ λόγῳ σου Λέανδρε κοντῶ εἰς τὴν
 „ ἄλωρην· ἐγὼ τὴν ἔσειλα διὰ νὰ πασχίσῃ νὰ
 „ μάθῃ μὲ πῶσον τρόπον κατὰ τὴν θέλησίν σου
 „ ἢμπορῶσα νὰ σὲ ἀποδείξω τὴν ἀγάπην μου, τί
 „ τὴν εἶπες; . . . τί σὲ εἶπε Χλωρῆ; . . .

ΧΛΩΡ. „ Ἀφεντάκη, μὲ εἶπε πῶς μό-
 „ νον τὴν ἀγάπην σας ζητᾷ, τῆς μητρός μου ἔ
 „ τὴν ἐδικήν μας.

ΔΕΒ.

(α) Κομμάτι κερφῆ.

ΔΕΒ. „ Γ'ξευρε πῶς τὴν ἔχεις παιδί μου,
 „ ἔξ' ἔγινες ἄξιος δι' αὐτὴν, τὴν ἀπόκτησες βέβαια,
 „ ἔπειδὴ ἔῃ ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ἄδικοι, μήτε ἐγὼ, μήτε
 „ ἡ φαμελιά μου· ἤθελα ὁμως νὰ σὲ δώσω κάτε
 „ τί ὅπῃ σὲ λείπει, τὸ ὅποῖον νὰ σὲ κάμη
 „ εὐτυχῆ. Στοχάσου περὶ τῆς, ἐπειδὴ ἔῃ μὰ
 „ τὴν τιμὴν μου (τὸν μεγαλήτερον ὄρκον μου) θέ-
 „ λω σὲ δώσει ὅ,τι ἔῃ ἂν μὲ ζητήσης· συλλογι-
 „ σου καλὰ παιδί μου εἰς αὐτὸ (διὰ τὴν εἶσαι ἀλη-
 „ θινὰ υἱός μου διὰ μέσον τῆς φίλιας) συλλογι-
 „ σου σωσὰ, ἔῃ σὺντυχέ με ἕσπερον, χωρὶς κάμ-
 „ μίαν συζολὴν, ὡσὰν φίλον σου, ὡσὰν πατέρα
 „ σου· δὲν σὲ ἐπῆρα ἀπὸ τῆς φυσικῆς γονείας σου
 „ διὰ νὰ σὲ κάμω νὰ μείνης ὄρφανός, ἔῃ ὑσπερη-
 „ μένος ἀπὸ τὴν φαμελίαν σου ἐβδομήντα ἠρῶν
 „ διάστημα . . . σὲ ἀφίνω μὲ τὴν Χλωρὴν,
 „ συντύχετε μαζύ, ἕως ὅπῃ νὰ τὴν φωνάξω.”

Ὅταν ὁ Δεβασὲ εὐγῆκεν, ὁ Λεάνδρος ἔ-
 μεινεν ὅλος ἐκστατικός εἰς τὰ ὅσα ἤκουσε, τὸ ὅ,τι,
 αἰσθάνετο ἐκείνην τὴν στιγμήν, δὲν ἦτον χαρὰ,
 ἀλλὰ μιὰ ἄλλη κατάστασις τῆς ψυχῆς, μιὰ ἠθο-
 νικὴ σύγχυσις, ὅπῃ εἶναι ὁ πρόδρομός της. Ἡ
 Χλωρὴ ἐνόησε καλλίτερα τὸ νόημα τῆ πατρός
 της, εὐρίσκετο σχεδὸν εἰς τὴν ὁμοίαν περίστασιν
 τῆ νεῆ, ἔῃ αἰσθάνετο πῶς εἶναι ἡ ἴδια τὸ δῶρον,
 ἔῃ ἡ ἀνταμοιβὴ τῆς ἀξιότητός της, ὁμως ἡ αἰδώς,
 τὴν ἔκκμηε νὰ φυλάττη μίαν βαθεῖαν σιωπὴν, ἔῃ
 νὰ κρατῆται εἰς περισσοτέραν δεξιάν ἀπὸ προτή-
 τερα. Ὑσπερον ἀπὸ μερικαῖς στιγμαῖς αὐτῆς τῆς συλ-
 χύσεως, αὐτῆς τῆς χαροποιᾶς ἐκστάσεως, ἡ ὅποια διδρι
 θάρρος νὰ ἐλπίσῃ διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τινὰς κἀνένα μα-
 γυλῆ-

γαλῆτερον ἀπ' ὅ,τι ἠμπορῆσε νὰ τολμήσῃ, ὁ
Λεάνδρος ἐφώναξε.

Τρίτη σχεδὸν ἐρωτικὴ συνομιλία.

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τί ἀκατάληπτη καλοσύνη
„ ὄχ χρυσέμε Δεβρουσέ, γενῆ πατέρας με,
„ ἐγὼ εἶμαι υἱός τε κατὰ τὸ σέβας ἔ τὴν ὑ-
„ πόληψίν με . . . . δὲν τολμῶ Κερά μη τῆ
„ ἀληθεῖα νὰ ἐννοήσω ἐκεῖνα ὅπῃ ὁ κυδέντης
„ μη ἔ σεβιάσμιος πατέρας σας, προαιρεῖται νὰ
„ με κάμη νὰ ἐλπίσω . . . ἠμπορῶ ἀράγε
„ με θάρρος νὰ ζητήσω ἀπὸ τὴν ἀξιολάτρευ-
„ τὴν κόρην τε ὀλίγην εὐσπλαγχίαν, διὰ νὰ
„ με βοηθήσῃ νὰ ἐξηγήσω τῆς λόγους τῆ . . .
„ αγγέλα ὅπῃ με εἰσυντυχε; ”

ΧΛΩΡ. „ Πῶς νὰ σᾶς βοηθήσω; ἐγὼ ἢ
„ καίμηψή δὲν ἔχω εἰδήσιν ἀπὸ τῆ μουσικά τε. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Θέλετε νὰ σᾶς ξανακείπῃ
„ λέξιν πρὸς λέξιν ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ ὠμίλησεν
„ ὁ χρυσός εὐεργέτης με, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν ἔ
„ οἱ δύο μας τὸ νόημά τις; ”

ΧΛΩΡ. „ Πολλὰ καλὰ, ὀρισμός σας. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Τὴν ἔχεις παιδί με, τὴν
„ ἀποκτησες βέβαια, ἐπειδὴ ἔ δὲν εἶμε-
„ ρα ἀδικοὶ (α). ”

ΧΛΩΡ.

(α) Ὁ Λεάνδρος λέγει τῆς λόγους τῆ Δεβρουσέ ἢ ἔ
ἢ Χλωρῆ ἐξηγεῖ.

ΧΛΩΡ. „ Θέ νά εἰπῆ πῶς σᾶς ἀγαπᾶ,
 „ ὅτι σᾶς ἀγαπᾶμεν ὅλοι μας, καὶ ὅτι εἶσε ἄ-
 „ ξιος διὰ τῆτο, αὐτὸ εἶναι φανερόν. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. Ἀχ ἄμποτες νά εἶναι τόσο
 φανερόν, ὅσον τὸ ἐπιθυμῶ „ ἤθελα νά σέ
 „ δώσω κάτι τὶ ὅπῃ σέ λείπει, τὸ ὅποιον
 „ νά σέ κάμῃ εὐτυχῆ ” . . . . δὲν νοιάθω
 „ τί θέ νά εἰπῆ αὐτὸ Κερᾶ μβ. ”

ΧΛΩΡ. „ Καὶ βέβαια κάτι τὶ ὅπῃ δὲν
 „ ἔχετε . . . . αὐτὸ δὲν εἶναι σκοτεινόν. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Μὰ, τί πράγμα ἀράγε νά
 „ εἶναι φῶς μβ; ”

ΧΛΩΡ. „ Εἶναι . . . . πολλά πράγμα-
 „ τὰ . . . . ὅπῃ ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ τίπο-
 „ τες. ”

ΧΛΩΡ. „ Καὶ πῶς; τίποτες τίποτες; (α) ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι μέ τὴν ὀλόγη . . . .
 „ τὴν ἀλάχισον, τίποτες ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ . . . .
 „ νοσιμεύομαι, δὲν ἠμπορῶ . . . . ἐπειδὴ καὶ
 „ γνωρίζω τὸ εἶναι μβ. ”

ΧΛΩΡ. „ Ἀς ἰδᾶμεν παρακάτω, τί εἶ-
 „ πεν ὁ ἀφεντάκης Λέανδρε; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅπῃ νά σέ κάμῃ εὐ-
 „ τυχηῆ . . . . ”

ΧΛΩΡ. „ Ἦ γυν τίποτες ὅπῃ νά κάμῃ
 „ τὴν εὐτυχίαν σας' νά ἡ ἐξήγησίς τε. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ναι Κερᾶ μβ, ὅπῃ νά κάμῃ
 „ τὴν εὐτυχίαν μβ, μὰ . . . . ἀράγε . . . . αὐτὸ
 „ εἶναι τὸ τίμα; ”

ΧΛΩΡ.

(α) Μὲ ἔκτασι.

ΧΛΩΡ. „ Βέβαια, τί ἄλλο; σοχαδιῆτε
 „ ποῖον πρᾶγμα ἠμπορεῖ νὰ κάμη τὴν εὐτυχίαν
 „ σας, ἐπειδὴ καὶ ὁ πατέρας μου δὲν τὸ ξεύθει·
 „ μονάχος σας πλέον. . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅπως νὰ σὲ κάμη εὐτυχῆ.
 „ Κερά μου νὰ εὐρωμεν τὴν ἀληθινὴν ἐξήγησιν,
 „ ἐπειδὴ καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸ σκοτίζομαι. . . .

ΧΛΩΡ. „ Εἰπέτε παρακάτω, ἴσως νοιώ-
 „ σωμεν τίποτε ἀπ' ἐκεῖ. . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Στοχάσθε περὶ τήτου,
 „ ἐπειδὴ καὶ μὰ τὴν τιμὴν μου (τὸν μεγα-
 „ λητερον ὄρκον μου) θέλω σὲ δώσει ὅ,τι
 „ καὶ ἂν μὲ ζητήσης. . . . αὐτὸ εἶναι κομμα-
 „ τι πολὺ. . . .

ΧΛΩΡ. „ Ἐτζί βέβαια εἶναι, μονάχος
 „ σας πρέπει νὰ ζητήσετε. . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Εἰς αὐτὸ εἶναι ὅπως βυθίζο-
 „μαι ὁ δυστυχῆς ὅ,τι καὶ ἂν μὲ ζητήσης. . . .

ΧΛΩΡ. „ Δὲν νοιώσετε λοιπὸν τίπο-
 „ τες. . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἄχ Κερά μου, ἐκεῖνο ὅπως
 „ νοιώσω δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ ξεσομίσω. . . .

ΧΛΩΡ. „ Καὶ τί εἶναι; τόσον μεγάλον
 „ ζήτημα εἶναι ὅπως δὲν τολμᾶτε; . . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Πρέπει νὰ εἶμαι πληροφορο-
 „ ρημένος διὰ πολλὰ πράγματα προτῆ νὰ λά-
 „ βω τὴν ἐλευθερίαν νὰ. . . .

ΧΛΩΡ. „ Μὰ σὰν τί πράγματα εἶναι
 „ θεόν σας; . . . .

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Κατὰ πρώτον νὰ μὴν θυ-
 „ μώσῃ ὁ ἄρχων πατέρας σας, ἢ κυρία μητέρα

» σας, ἢ ἀδελφαῖσας, ἔ πρό πάντων ἢ εὐγε-
» νεία σας Κερῶ μμ. »

» ΧΛΩΡ. » Ἄν ἴξευρα τί ἦτον . . . ἐγώ
» ὅσον τό κατ' ἐμέ . . . σᾶς βεβαιώνω πῶς δέν
» συγχίζομαι, ἴσως ἔ οἱ συγγενεῖς μμ . . .
» πλὴν ὁ πατήρ μμ εἶπεν, ὅτι ἔ ἄν τὸν ζη-
» τήσετε, ἦγεν ὅλα . . . »

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Ναὶ ἰκερῶ μμ, πλὴν μέ ἐκείνο τό,
» ὅλα, ἴσως δέν ἐπῆγεν ὁ νῶς του ἐκεῖ ὅπῃ
» φθάνει ὁ ἐδικός μμ. »

» ΧΛΩΡ. » Μὰ ἴσως πάλιν ἐφθασε, πῶ
» τό ἰξεύρομεν ἰ. . . . τί εἶπεν ὕσερον ἀπ'
» αὐτό; »

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Συλλογίσθε καλὰ παιδί
» μμ εἰς αὐτό (διατί εἶσαι ἀληθινός υἱός
» μμ διὰ μέσον τῆς Φιλίας.) »

» ΧΛΩΡ. » Ὑσερον ἀπ' αὐτό; »

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Ἄχ, ἄν ἐτολμῶσα . . .
» μά . . . ὄχι, εἶναι πολλά μεγάλη εὐτυ-
» χία, ἐγὼ ἠμπορῶ νά ὀνομαθῶ ὕπερηφανος
» . . . τολμηρός . . . ἀχάριστος . . . »

» ΧΛΩΡ. » Εἰπέτε ἔ τό παρακάτω. »

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Συλλογίσθε σωζά, ἔ σύν-
» τυχέ με ὕσερον, χωρίς καμμίαν συσο-
» λήν, ὡσαν Φίλουσε, ὡσαν πατέρα
» σα . . . »

» ΧΛΩΡ. » Ἀκοληθίσετε μέχρι τέλους. »

» ΛΕ'ΑΝΔ. » Δέν σέ ἐσηρα ἀπό τῆς
» φυσικῆς γονεῖς σα, διὰ νά σέ κάμω νά
» μείνης ὀρφανός, ἔ ὕσερημένος ἀπό τήν
» Φαμε-

» Φαμελίαν σε ἐβδομῆντα ὥρων διάστημα
 » . . . σὲ ἀφίνω μὲ τὴν Χλωρὴν, συν-
 » τύχετε μαζί, ἕως ὅτῃ νὰ τὴν Φω-
 » νάξω.»

ΧΛΩΡ. » Τῆ ἀληθεία δὲν ἐξεχάσετε
 » μῆτε μίαν λέξιν.

ΛΕΑΝΔ. » Ἐγὼ ἓνα πρᾶγμα ἔχω νὰ
 » ζητήσω Κερά μου . . . Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον
 » ὅτῃ νὰ μὲ λείπη (ἦγην ἀπὸ τὰ ἔκτος ἀγα-
 » θὰ ὅτῃ δὲν ἔχω, ἐπειδὴ ὅσον διὰ τὰ ψυχικὰ
 » προτερήματα, μὴ λείπων ἓνα μιλίον) μὰ πῶ, νὰ
 » τολμήσω νὰ τὸ ζητήσω ὁ κακοῤῥίζικος; πρέ-
 » πει νὰ ξευρῶ κατὰ πρῶτον τί γνώμην ἔχετε
 » ἢ εὐγενείας.»

ΧΛΩΡ. » Συλλογιώδητε Λεάνδρε . . .
 » κοιτάξετε . . . .»

Ἡ Χλωρὴ τὸν δέκαψε, φραβμένη νὰ μὴ
 ξεμυσηρευθῆ τὸν ἔρωτά τε, μὲ ὅλον ὅτῃ τὸ ὑ-
 περιπιδυμᾶσεν ἢ αἰδῶς ὅμως ἀνίκησε τὴν ἐπι-
 θυμίαν, ὅταν τὸν εἶδεν ἑτοιμον νὰ συντύχη· αὐ-
 τὴ ἢ διακοπὴ, ἔκαμε τὸν νεόν νὰ δειλιάσῃ, καὶ
 ν' ἀποσιωπήσῃ τὴν ὀμιλίαν τε. Ὁ Δεβασὲ εὐ-
 χαρισημένως εἰς τὸ περιμάζωμα τῆς κόρης τε, τὴν
 ἐφώνασε διὰ νὰ τὴν εὐγάλη ἀπὸ τὴν σύγχυσιν
 ὅτῃ εὐρίσκετο.

Ὁ φρονιμώτατος πατὴρ ἔλαβεν ἀρκετὴν
 πληροφορίαν, βέβαιος ὄντας ὅτι οἱ δύο ερασταὶ
 ἀντιλατρεύονται, εἶπε τὴν Ἰδέαν τε εἰς τὸ κο-
 ριζι, παρῆσθαι καὶ τῆς μητρὸς, τὴν ὁποίαν ἀφη-
 σε

σε νὰ ἐξακριβώσῃ κατὰ βάθος τὰ φρονήματα τῆς κόρης τῆς, ἔξ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ.

Ἡ Χλωρὴ ἐπὼνῆσε τὸν νέον, δὲν τὸ ἔκρυψε, τὸ ὠμολόγησε χωρὶς τζιριμόνιας τὴν μητέρα τῆς.

Μὲ ποῖον τρόπον ὑπανδρεύονται.

Μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ὁ Δεβσιέ, ἔφερε τὸν Λέανδρον εἰς τὸ γαμπνέτο τε ἔξ τὸν λέγει.

ΔΕΒ. „ Παιδί μου, ἐσυλλογίσθηκα τίποτες; τὶ ἀποφάσεις διὰ τὸ ζήτημα ὅπῃ ἔξ νὰ με κάμῃς; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι αὐθέντημα, δὲν ἐσυλλογίσθηκα, πλὴν ἔξ τώρα εἶμαι συγχρισμένος τὶ νὰ . . . σὰς προβάλλω, κατῶς καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν. ”

ΔΕΒ. „ Ἐἴχω σκοπὸν νὰ σε ὑπανδρεύσω, νὰ σε κάμω σύντροφον εἰς τὴν πραγματείαν μου, ἔξ νὰ συνδεσῶ ἀναμεταξύ μας ἕναν ἀδιάλυτον δεσμόν. ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ὅχι αὐθέντημα, τὶ με λέτε, ἐγὼ ὁ πτωχός . . . ”

ΔΕΒ. „ Δὲν ἔχεις τίποτες ἄλλας σκοπὸς διὰ τὴν κατάστασίν σου; ”

ΛΕ'ΑΝΔ. „ Ἐγὼ δὲν ἐσοχάσθηκα περὶ τῆτι ποτέ μου, ἀλλ' ἐκαταγίνομην ἕως τώρα εἰς τὸ χρέος μου . . . ἔξ ”

ΔΕΒ.

ΔΕΒ. „ Τὸ ξεύρω, διὰ τῆτο ἔ εφρόντι-
 „ σα ἐγὼ διὰ λόγῳ σε· ἄκουτε, θέλω νὰ σὲ
 „ δάσω μίαν σύζυγον ἔ νὰ σὲ προσηλώσω εἰς
 „ μίαν κατάστασιν ὅπῃ νὰ ξεύρης . . . καὶ ἐσὺ

„ ΔΕ'ΑΝΔ. „ Αὐθέντη με . . . ἐγὼ . . .
 „ διὰ γυναῖκα . . .

ΔΕΒ. „ Πῶς ; δὲν σὲ ἀρέσει ἡ ὑπαν-
 „ δρεία ;

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Αὐτὴ εἶναι μυθήριον, ἵνας
 „ ἄγιος δεσμός, ἔ με κάμνετε νὰ ἐπιθυμῶ τὴν
 „ ἀπόλαυσίντης, πλὴν . . .

ΔΕΒ. „ Εξήγησέ με λοιπὸν τὸ αἴτιον
 „ τῆς συστολῆς σε.

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Δὲν ἔχω καμμίαν συστολήν,
 „ ὡς τόσον . . . φοβῆμαι . . . τὸ ὑποκείμε-
 „ νον . . .

ΔΕΒ. „ Δὲν σὲ εἶπα νὰ μὲ ζητήσης ὅ,τι
 „ ἔ ἂν θέλῃς ;

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Ἐἴτι εἶναι· εἰλάβετε αὐ-
 „ τὴν τὴν ἀγαθότητα, ὅμως.

ΔΕΒ. „ Μεταχειρίσω τὴν λοιπὸν.

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Φοβῆμαι νὰ μὴν τὴν κακο-
 „ μεταχειρισθῶ αἰθέτη με.

ΔΕΒ. „ Αὐτὸ δὲν εἶναι τρόπος νὰ γίνῃ·
 „ ἐπειδὴ ἔ γνωρίζω τὴν καρδιά σου· ἀπὸ τὸν
 „ καιρὸν ὅπῃ ἐσυνομήλησες με τὴν Βριζίδ, ἕως
 „ τὸ προχθυσινὸν σοχπέτι σε με τὴν κόρην με,
 „ ὅλα τὰ ἤκουσα.

ΔΕ'ΑΝΔ. „ Αὐθέντη μου . . . ἀληθινὰ
 „ τότε . . . με τὴν Βριζίδ . . . ὑποσχέθηκα
 „ νὰ τὴν . . . πλὴν μετὰ ταῦτα (x) (ἔχῃ
 „ πεθαίνω ἀπὸ τὴν ἐντροπήν με, μόνου δια-
 „ (α) Καθ' ἑαυτὸν, 3 τῖ

» τι ἀπέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦν μου (α),) αὐτὴ ἡ ἰ-
» δέα . . . »

ΔΕΒ. » Ποία ἰδέα; »

ΔΕ'ΑΝΔ. » Δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς . . . τὸ
» ξεσομίσω . . . τρέμω . . . »

ΔΕΒ. » Θέλω νὰ μὲ συντύχης ἐλεύ-
» θερα. »

ΔΕ'ΑΝΔ. » Ἄν εἶναι ἔτζι παρακαλῶ
» δότε με τὴν ἄδεια, ὡπῆ γονατιστός. . . (β)

ΔΕΒ. » Ὅχι ὄχι, ἐρῶς, ἔτζι συντυ-
» χαίνει ἕνας φίλος πρὸς τὸν φίλοντα. »

ΔΕ'ΑΝΔ. » Ἄχ αὐθέντημα μὲ δίδετε
» Σᾶμρος β. . . . »

ΔΕΒ. » Αὐθέντη σου; ὄχι, θίλω νὰ μὲ
» ὀνομάζης πατέρα σου. »

ΔΕ'ΑΝΔ. » Ναι, πατέρα μη λοιπόν, ἀξιο-
» σέβασέμη πατέρα . . . Ἰδὲ ὡπῆ σᾶς ὑπακῶ
» . . . ἐρχόμενος εἰς τὸ ἀρχοντικόν σας, ἀκόμι
» ὄντας ἀγνώρισος εἰς τὴν εὐγενικὴν φαιμελίαν
» σας, μὲ ἐφάηετο πῶς εἶναι εὐμορφή ἡ Βριζιδ
» . . . β. . . »

ΔΕΒ. » Καὶ βέβαια εἶναι, εἰς αὐτὸ δὲν
» περιέχεται κανέννα κακόν. »

ΔΕ'ΑΝΔ. » Τῆσον ὅμως νικώμενος χω-
» ρὶς τὸ θέλημάμη, ἀπὸ ἕνα προτέρημα ἀνώτε-
» ρον τῆς ὠραιότητος. . . »

ΔΕΒ. » Ἀπὸ τὸ πνεῦμα της; ἀληθινά
» ἔχει. »

ΔΕ'ΑΝΔ. » Ὅχι αὐθέντημα, ἀλλὰ ἀ-
» πὸ ἕνα ἄλλο ὑποκείμενον. »

ΔΕΒ. » Ὅπῃ τὸ ὀνομάζεις; »

ΔΕ'ΑΝΔ.

(α) Κομμάτι δυνατά. (β) Ζητῶ πὲ γονατισή.

ΛΕ'ΑΝΔ. " Συγχωρήσετε τὴν τόλμην
 " ὅπῃ λαμβάνω ὃ δῆλος σας εἶ. . . . "

ΔΕΒ. " Ἄχ, θέλω νὰ τὴν πάρῃς, συν-
 " τύχαινε. "

ΛΕ'ΑΝΔ. " Ἀπὸ τὸ μέριτον μιᾶς τῶν
 " εὐγενεστάτων θυγατέρων σας. "

ΔΕΒ. " Ὅπῃ τὴν ὀνομάζει; "

ΛΕ'ΑΝΔ. " Κοκκώνα . . . Χλω . . .
 " Χλωρ . . . Χλωρὴν. "

ΔΕΒ. " Τὸ χαίρομαι παιδί μου, ἐπειδὴ
 " εἶ αὐτὴ σὲ ἀγαπᾷ ὁμοίως, εἰ ἀπεφάσιστα νὰ
 " σὲ τὴν δώσω, ἀφ' ὅτου σὲ ἐγνώρισα κατὰ
 " βίβος. "

ΛΕ'ΑΝΔ. " Ἐμένα αὐθέντημα; "

ΔΕΒ. " Σὲ εἶπα νὰ μὴ μὲ λέγῃς αὐθέν-
 " τισα, ἀλλὰ πατέρα. "

Ὁ Δεάνδρος ἔπεσον εἰς τὰς πόδας τῆ Δε-
 βρᾶς, εἰ ἐφίλησε τὸ χέρι τῆ λέγωντας.

ΛΕ'ΑΝΔ. " Ἄχ, πατέρα μου, ἀξιοσέβα-
 " σε ἄνθρωπε, εἰς τὸν ὑπόσιον χρεωστῶ περ-
 " τερον ἀπὸ τὴν ζωὴν, ποίαν χαρὰν, ποίαν
 " εὐτυχίαν μὲ δίδετε; εἰ εἰς τὸν τάφον μὲ δὲν
 " εἶναι τρόπος νὰ ξεχάσω τὴν καλοσύνην, εἰ
 " τὰ χαρίσματά σας· οἱ δυστυχεῖς γονεῖς μὲ θὲ
 " νὰ ξαναγεννηθῶν . . . ἀκόντες. "

ΔΕΒ. " Μὲ καλοφαίνεται Δεάνδρος ὅπῃ
 " τῆς ἐνθυμᾶσαι; αὐτὸ τὸ εὐγενικὸν κίνημα
 " τῆς καρδιάς σε μὲ εὐφραίνει, φανεράνεις ἕνα
 " καλὸν υἱόν, συμπεραίνω πῶς θὲ νὰ γένῃς, εἰ
 " γαμβρός, εἰ ἄνδρας ἐξαιρετός. "

Ὁ Δεβιστὲ ἐπῆγεν ὕπερον τὸν μαθητὴν τῷ εἰς τὸ γαμπινέτο τῆς γυναίκότη, ὅπῃ ὅλη ἡ φραμελιάτῃ ἦτον συναθροισμένη, καὶ εἶπεν εἰς ὅλους δείχνωντας τὸν νέον.

ΔΕΒ. „ Κοκκώνα μὲ, ἰδὲ ὁ σύζυγος ὅπῃ
 „ δίδω τὴν Χλωρὴν, ὁ Δελὶν ἐχθρὸς μὲ ἐζήτη
 „ σε νύμφην εἰς τὸν υἱόν τῃ τὴν Καλλίστην, μα-
 „ νάχη τῆς τὸν ἐδιάλεξε μὲ τὴν εὐγενεία σου,
 „ δίδω καὶ ἐγὼ λοιπὸν τὴν γνώμην μου. Παρα-
 „ καλῶ ὅμως νὰ μὴν εἰπῆτε τὸ ὄχι δι' αὐτὸν
 „ ὅπῃ ἐκλεξα διὰ τὴν δεύτην κόρην μας. ”

ΜΑΔ. „ Τὸ χαίρομαι, τὸ χαίρομαι, νὰ
 „ ζήσῃ, ἀφ' ἧ μόνος σας τὸν ἐκλέξετε, εἰς
 „ ἐμένα πλέον δὲν ἔμεινε λόγος. ”

ΔΕΒ. „ Ὅσον διὰ τὴν Πηνελόπην, ἐφ-
 „ χεται καὶ αὐτῆς ἡ ἀράδα, καὶ . . .

ΠΗΝ. „ Παρακαλῶ αὐθέντη μὲ πάλιν ἡ
 „ εὐγενεία σας νὰ ἐκλέξετε καὶ τότε . . .

ΔΕΒ. „ Διατὶ ἐγὼ καὶ ὄχι ἡ μητέρα
 „ σου; ”

ΠΗΝ. „ Ἐπειδὴ ὅσον τὸ κατ' ἐμέ, ἀτα-
 „ πῶ καλλίτερα ἔναν ὡσάν τὸν Λέανδρον, παρὰ
 „ ὡσάν τὸν υἱὸν τῆ Δελίν. ”

Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἡ Χλωρὴ εὐρίσκετο εἰς μίαν ταπεινὴν σύγχυσιν, ἡ ὁποία εἶδε περισσοτέραν ψυχὴν εἰς τὸ ἀμίμητον κάλλος τῆς. Ἡ ἐρυθρότης ὅπῃ ἐχρωμάτιζε, τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπόν τῆς, ἐξερρίζωνε τὴν καρδίαν τῆς ἀνδρώπῃ. Ὁ πατέρας τῆς τὴν ἐπρόσβαξε νὰ πιάσῃ ἀπὸ τὸ χεῖρ τὸν Λέανδρον, ὁ ὁποῖος τὴν εἶδε τὸ ἐδικόν τῆς, καὶ εἶπε πῶς μετὰ τρεῖς

ἑβδομάδαις δὲ νὰ τελειώσῃ ἡ χαρὰ ὅμῃ καὶ τῆς Καλλιῆς, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ἐγὼ ἀποσιωπῶ τῶρα τὴν ὑπερβολικὴν ἀγαλλίασιν τῆς Λεαίδης. Τὸ σέβας, ἡ ἐπαναδίπλωσις τῆς ζῆλός, ἡ ἄκρα ἀγέπη τε πρὸς τὸν Δεβασὲ, πρὸς τὴν πενθερά τε, καὶ τὸ περιττότερον ἡ λατρεία τε πρὸς τὴν Χλωρὴν, δὲν περιγράφεται· τὴν ἐποιῆσεν ἐκ βαθέων καρδίας. Διὰ τὰ γένη κἀνεὶς εὐτυχῆς, καὶ πρὸ πάντων ὄντας ὑπανδρουμένοις, πρέπει νὰ λατρεύῃ τὴν γυναῖκα τε διὰ τὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ ἐκεῖνη· ὡς προσεχῆ ὅμως νὰ μὴν κακομεταχειρισθῇ τὴν ἀγάπην τε, καὶ νὰ τὸν χολοσκάνῃ μὲ ταῖς φαντασίαις τῆς· ἔτσι ζῆ ὁ Λεάνδρος ἀπὸ τρεῖς χρόνους καὶ ἐδῶθε· εἶναι εἰς τὴν πρώτην μέδην τῆς ἐιωτός τε, ἐπειδὴ, καὶ ἔχει τὴν πρώτην καθαρότητα τῆς καρδιάς τε· ἡ ὡραία Χλωρὴ πάλιν ἐκ μέρκητος, φυλάττει πάντα τὴν κοσμιότητα τῶν ἡθῶν τῆς, ὡσάν ἓνα κορίτσι.

Ἡ ταλαίπωρη Βριζίδ, ἀφ' ἧς ἐπάσχισε τόσον νὰ βάλῃ εἰς τὸ χεῖρ τὸν Λεάνδρον καὶ δὲν ἠμύρεσεν, ἀπελπίσθηκε πλέον, καὶ ἐπρόσβρεξεν εἰς ταῖς ἀγκάλας τῆς Κυπριανῆς, εὐχαριστημένη νὰ ζῆσῃ καὶ μὲ ἐκεῖνον, μόνον νὰ μὴ μείνῃ ἀνύπανδρη εἰς τὸ πείσμα τῆς Λεαίδης.

Ο΄ ΝΕ΄ΟΣ

ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ. (α)

Ενα καλόν ἢ ἐνάρετον ἔργον, ὅπῃ δὲν ἐκτείνεται γενικῶς ἢ εἰς τὰς ἐπιλοίπας ἀνθρώπου, ἀλλὰ περιορίζεται μόνον εἰς ἐκεῖνον ὅπῃ τὸ ἐνεργεῖ, ἢ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον προξενεῖ τὴν ἐλπίζομένην ὠφέλειαν, δὲν πρέπει νὰ ὀνομασθῇ σωσθὸν καλόν, ἐπειδὴ ἢ τὸ καθ' αὐτὸ καλόν, τότε λέγεται τοιαῦτον, ὅταν μετέχη ἢ ἄλλοι. Ἐνας Βραμῖνος, ἢ ἕνας Φακῆρης (β) ὅπῃ εἴρεται ἐξ ἑνὸς μηνῶς

(α) Μυθολογῆν ὅτι νὰ ἐστάθῃ εἰς τὴν Κύπρον εἷας βασιλεὺς ὀνομαζόμενος Πυγμαλίων, ὅστις ἔκτισεν ἕνα πολλὰ εὐμορφον ἄγαλμα τῆς ὑμῆρης Γαλατίας, διὰ τὸ ὅκατον συνέλαβεν ἕνα τῶπον σφοδρὰν ἐρωτᾶ, ὅπῃ ἐδέηθη μεθ' ὅλης ψυχῆς τῆς Ἀφροδίτης, νὰ τὸ ἐμφυχώσῃ διὰ καὶ τὸ πάρεη ἡμετέρας τῶν ὑπὲρσπεν ἡ Θεᾶ, ἢ πέρωντάς το ὁ Πυγμαλίων, ἐγένετο τὸν Πάρον ἢ Κινύραν.

(β) Βραμῖνοι ἢ Φακῆριδες, ἱερεῖς τῆς Ἰνδίας πολλὰ δεισιδαίμονες· νομίζον ὅτι, ἂν ἡμπορέσθῃ νὰ ἐκσταθῶν

μήνας ἔ βασιᾶ τὰ μάτια τε μέ προσοχὴν ὑψω-
 μένα εἰς τὸν ἠρανόν, χωρὶς νὰ προσεβήσῃ κἀνέ-
 να ὄφελος εἰς τὸν πλησίον τε, ἢ εἰς τὴν πατρί-
 δα, ἔπειπε νὰ ἐξωριθῆν ἀπὸ τὴν ἀνδρωπίνην
 συναναστροφὴν, ὡς ἀνωφελῆ ἔ περιττὰ μέλη, ἔ
 ἢ ἄχθῃ ἀρέτης. Ἀληθινὰ τὸ ἀναμάρτητον δὲν
 εἶναι ἴδιον τῇ ἀνθρώπῳ (ἐπειδὴ ἔ εἶναι ζυγω-
 μένη μαζὺ μὲ τὴν φύσιν τε ἢ ἀδένεια τῆς σαρ-
 κός) ἂν καταγίνεται ὁμως νὰ παιδογονήσῃ κἀ-
 νεὶς διὰ τὴν πατρίδα, ἂν γένη αἰτία μὲ τὴν προ-
 κασίαν ἔ φρονήσιν τε νὰ προκόψῃ, νὰ ἀνακηθῆν
 ἔ ἄλλοι, ἂν εὐγάλη ἐκ τῆ μη ὄντος, ἀπὸ τὴν
 πενιχρότητα, ἀπὸ τὴν ἄκραν πτωχείαν ἔνα θυ-
 συχισμένον κορμὶ, ἔ μὲ τὸ μέσον τε τὸ ἀπο-
 κασαζήνει συμπολίτην τε, τὸ κάμνει ἰσότιμόν
 τε, τότε ἀληθινὰ ἐπλήρωσε τὸ χρέος τῆς ἀν-
 δρωπότητος, τότε λέγεται τῷ ὄντι ἐνάρετος, ἔ
 πρέπει ὅλοι μὲ τὴν ψυχὴν τῆς ἔναν τοῦτον νὰ
 τὸν ἀγαπῆν, ἔ σχεδὸν νὰ εὐρτάζῃν τὴν ἡμέραν
 τῆς θανῆς τε.

Ἐνας

Θῶν ἄνα διάστημα καιρῶ μὲ προσηλωμένα μάτια εἰς
 τὸν ἠραῖόν, ἀξιώνονται νὰ ἀνέβῃ εἰς τὴν εἰκοστὴν
 τετάρτην κατοικίαν τῶν διναιῶν· ἄλλοι κάθονται
 εἰς σκαμνιά, τὰ ὅποτα ἔχῃν μήταις καρφίων εἰς τὸ
 κᾶθισμα, ἔ ἀφ' ἔ πέρασον κάμποσαις ἡμέραις,
 ἔ ἀγκισθῆν ἀπὸ τὰ ὀπίθια τοῖν, τὰ εὐγάθη, ἔ τὰ
 πάλιν εἰς ταῖς ἐκεῖ εὐλαβεῖς γυναικας· ἄλλοι εἶναι
 φορτωμένοι μὲ ἀλυσίδαις, ἔ χτυπιῆνται μὲ αὐταῖς.
 Ὅστις εἶναι περιττός νὰ μάθῃ ταῖς τρίβαις τῆς,
 ὡς ἀναγνώσῃ τὴν Ἱστορίαν τῆς Κίρας, ἔ τῆς Ἰν-
 δίας.

Ἐνας νέος εὐγενὴς ἔκ πλάσιος, διερχόμενος πρὸς ἀπὸ τὸν δρόμον τῆ βασιλικῆς θεάτρου τοῦ Παρισιῆ, εἶδεν ἕνα κορίτσι ἕως δώδεκα χρονῶν, ὅπῃ ἐμάζωνε σάκην εἰς μίαν κάχην, ἐσάθη, τὸ πρακτικῆ καλλίτερα, ἔβλεπει, με ὄλον ὅπῃ ἦτον ἐνδυμένη με παλιόραχα ἔκατασακτωμένη, τὸ προσωπὸν της ὅμως, τὸ ἦθος της, ἦτον νόσιμον, ἔκαλήττικη· εἶχε πρὸ πάντων εἰς τὰ μάτια της ἐκείνην τὴν ἑλκυστικὴν γλυκύτητα, ὅπῃ εἶναι τὸ δυνατώτερον θελγητρὸν τῆς ὠραιότητος, ἐκείνην τὴν χρυσὴν ἀλυσίδα, ὅπῃ τραβᾷ ἀνεπαιδιότηως τὸν καθ' ἕνα ἢ καρδιὰ τῆ πλησίε ἐταράχθη, ἐκινήθη εἰς οἶκτον, ἔαρχισε νὰ σοχαζεται λέγωντας εἰς τὸν ἑαυτὸν τι· ποῖος με ἐμποδίζει ἀπὸ τῆ νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν κακοῦρίτικὴν πτωχὴν αὐτὴν; ὁ τρόπος εἶναι σὸ χέρι με, ἴσως κἀνέναν καιρὸν ἢ εὐμορφιά της ἦθελε γίνῃ αἰτία εἰς τὸ νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ ὑπανδρευθῆ, ἔ τότε κἀμνω δύο εὐτυχεῖ· ὅθεν ἄς λάβω αὐτὴν τὴν φροντίδα, ἄς τὴν συνδράμω, ἄς εὐεργιτήσω τὴν ἀνθρωπότητα· ἀφ' οὗ τὰ ἐκαλοσοχάθη, ἐπλησίασεν εἰς τὸ κορίτσι, ἔ κατὰ πρῶτον ἐρώτησε τὴν κατοικίαν τῶν γονέων της.

Πρώτη συνομιλία τῆ Μαρκῆ ἔ τῆς Διζέτας.

ΛΙΖΕΤΑ. „ Ἐγὼ εἶμαι ὄρανη αὐθέντι με· μία γειτώνισσά μας εὐσπλαγχνία κινυμένη, με ἐδέχθη εἰς τὸ πτωχικόν της, ἔ
„ πικ-

π πασχίζω ἢ δυσυχής με τὸν τρόπον ὅπῃ βλέ-
 π πετέ πηλώντας σάκτιν, νὰ ἀποκτήσω τὴν ὀλί-
 π γην ζωοτροφίαν μου, διὰ νὰ μὴν τύχη, ἔ με
 π σείλῃν εἰς τὸ ὄρφανοτροφεῖον (α)."

ΜΑΡΚΗΨ. ἢ Βέβαια, ἤθελον εἶσθι ἐ-
 π κεί καλύτερα κόρη μου, παρὰ νὰ ζῆς με τῶτον
 π τὸν τρόπον."

ΛΙΖ. ἢ Ὁχ' αὐθόνητη μου, ἴσως δὲν ἴδετε
 π ποτέ σας τὴν ἐλεεινὴν κατάστασίν της· ἔνα
 π πτωχὸν κορίτσι φιλαινάδα μου ὅπῃ εἶναι ἐκεῖ,
 π με ἐδιηγῆθη τὰ κακὰ ὅπῃ τραβῆν ὅτι, εἶναι
 π ἀπεριγραπτά, ἔ πῶς ἦτον εὐχαριστημένη νὰ
 π ἀποδῆναι τῆς πείνας, πλὴν νὰ γλυτώσῃ ἀπ'
 π ἐκείνην τὴν φυλακὴν, ἔ νὰ μὴν εἶχε κατα-
 π τήσῃ εἰς παρόμοιον μέρος."

ΜΑΡ. ἢ Καὶ πῶς; δὲν δίδου ἐκεῖ ὅλα τὰ
 π ἀναγκαῖα;

ΛΙΖ. ἢ Τὰ δίδου αὐθόνητη μου, ἔμως τό-
 π σον ἀχρεῖα, τόσον κακορρίζικα, ὅπῃ ἡ φι-
 π λαινάδα μου ἀπὸ μεγάλῃν της φενοχωρίαν ἐ-
 π πῆγε, τὴ νὰ κάμῃ πλέον;

ΜΑΡ. ἢ Νὰ σὲ εἰπῶ κόρη μου, ἡ φυ-
 π σιογνωμία σου, τὸ ἠθικόν σου με παρακινεῖ εἰς
 π εὐσπλαγχνίαν, ἔ ἀπεφάσισα νὰ σὲ βοή-
 π θήσω,

(α) Εἶναι συνήθεια εἰς τὴν Εὐρώπην τὰ ὄρφανὰ νὰ ἀ-
 νασθρέφωται με βασιλικά ἔξοδα, ἔ ἀρ' ἂ μὴ μεγα-
 λιώσει, τότε, ἢ τὰ ἰκανοὶ ἀν εἶναι κορίτσια,
 ἢ τὰ κάμῃν σκευιῶτας ἀν εἶναι ἀρσενικά· αὕτη
 ἦτο ὡς φαίνεται κἀκεῖνός κυβερνητικὸν παιδί, ἔ διὰ
 τῆτο ἐνόμιζε τὴν ζωὴν τῆ ὄρφανοτροφίᾳ ἀπέρομο-
 σον εἰς τὴ λόγῳ της.

» θήσω, ἂν ἀγαπᾷς· θήλω ἀναλάβῃ τὴν φρον-
 » τίδα σου, καὶ νὰ σὲ βάλω σὲ μίαν δασκάλισ-
 » σαν, ἢ ἡποία νὰ σὲ μάθῃ, νὰ κεντᾷς, ἢ κᾶ-
 » νένα ἄλλο ἐργόχειρον πλέον τιμημένον, καὶ
 » πατριώτερον, νὰ σὲ ἐνδύσω, καὶ νὰ πληρώσω
 » νὰ σὲ παιδεύσω, καθὼς εἶναι συνήθεια νὰ
 » ἀνατρέφῃν τὰ πλέον εὐγενικά κορίτσια τῆ
 » Παρισίν· τόσον μόνον ζητῶ ἀπὸ λόγου σου, νὰ
 » μὴν ὑποφέρῃς ὅπῃ νὰ πηγαίνῃν τῆ χάρις τῆ
 » ἔξοδά μου, νὰ ὑπακῆς, νὰ εὐχαρισῆς τὴν δι-
 » δασκάλισσίν σου, καὶ νὰ ἐλκίσῃς τὰς συντρόν
 » φισσάις σου ὅπῃ εἶναι ἐκεῖ, εἰς τὴν ἀγάπην
 » σου. «

ΛΙΖ. » Ὅχι ἀυθεντή μου, εὐεργέτη μου,
 » ὀρισμός σου· θήλω πασχίσει ὅσον τὸ κατ'
 » ἔμὲ νὰ ἐκπληρώσω τὴν πατρικὴν συμβαλὴν
 » σου, καὶ νὰ ἀξιωθῶ τῆς εὐνοίας σου. «

ΜΑΡ. » Ἄφησε λοιπὸν αὐτὰ ὅπῃ βα-
 » ρῆς, καὶ συκώσω νὰ με πηγαίνῃς ἐκεῖ ὅπῃ κά-
 » θεσαι. «

Ὑπήκουσε τὸ κορίτσι, καὶ ὀδήγησε τὸν νέον
 εἰς τὸ σπῆτι μιᾶς πτωχῆς γυναικός, ὅπῃ ἐπι-
 λῶσε καρπός· Ὁ Μερκὴς εὐθύς ἐρώτησε λεπ-
 τομερῶς διὰ λόγου της, πόθεν κατάγεται, καὶ
 ἑκατήντησεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐσχάτην πτωχείαν,
 καὶ τὰ ἐπίλοιπα. Ἡ πτωχὴ τὸν ἐπληροφόρησε,
 διηγουμένη τὴν ἄκραν ἔφρασιν ὅπῃ εἶχε τὸ κορίτσι
 διὰ νὰ θαυμάσῃ, ὅτι ἴξενε νὰ διαβίξῃ, καὶ σχε-
 δὸν νὰ ὀρθογραφῆ, ἦτον κόρη ἑνὸς εὐγενῆ, ὃ
 ὁποῖος χηρεύωντας, ἀμέσως τὸν ἤλθε μία διε-
 ξοδικὴ ἀφένεια, καὶ κατεξόδευσε τὰ ὅσα εἶχε,
 καὶ ἔτι ἀποδαίνωντας, τὴν ἄφησεν ὀρφανὴν καὶ
 πτωχὴν.

παντέρημην, ἔτι ὅτι ὀνομάζεται Λιζέτα. Ὁ θεός εἶπε τὸν καλὸν σκοπόν τε εἰς τὴν πτωχὴν γυναῖκα, ἔτι τὴν ὑποσχέσει νὰ πληρώσῃ τὰ ὅσα εἶχε ξοδύσει περὶ αὐτῆς, προσθέτωντας ἔτι κάποιαις εὐχαρισταῖς διὰ τὴν φιλάνθρωπον ὅπως ἔδειξεν, ἔτι ἐπεριμάζωξε τὴν ὀρφανὴν· ὅθεν ἐσείλην ἐν τῷ ἅμα ἔτι ἔφερεν ἑτοιμα γυναικεῖα φορέματα, ἔτι ἄλλα ἀναγκαῖα, ἔτι τὴν ἐπαροῦργειλε νὰ παρασαθῆ ὡς μητέρα, νὰ τὴν ἀλλάξῃ, νὰ τὴν παστρεύσῃ, ἔτι νὰ τὴν ἐνδύσῃ μίαν καινὴν φορεσίαν.

Ἀνίσως κἀνένας ἤθελεν εὐρη ποτὲ ἓνα εὐμορφον διαμάντι, ῥιμμένον πεφηνῶ, ἔτι ἀμελημένον εἰς τὸ χῶμα, δὲν ἤθελε χαρῆ τίσον, ὅσον ἔχαρῃ ἐκ ψυχῆς ὁ εὐεργετικὸς ἄνθρωπος· βλέπωντας τὴν Λιζέταν νὰ ευγαίνῃ ἀπὸ τὸ λατρὸν, σολισμένην μὲ τὰ καινῶρια ἔτι πασρικά ῥῶχα· τὸ σωματικὸν ἦτον νόσιμον ἔτι λυγισόν, ἡμέση της λεπτή, τὰ μαλιά της ἀρκετὰ εὐμορφα, μὲ ὅλον ὅπως δὲν τὰ εἶχε τίσον ἐπιμελημένα· ἡ παραμάνα της τὴν εἶχε χτενίσῃ, ἔτι τὴν ἐφακιάλισε ζαρίφικα, ἐλαμψεν εὐθὺς τὸ πρόσωπόν της, δὲν τὴν ἐξεχώριζε κἀνεὶς ἀπὸ μίαν πρῶτην ἀρχόντισσαν, πλὴν ἦτον κομμάτι λιγυρή ἔτι κίτρινη, τὸ ὅποιον προήρχετο ἀπὸ τὴν προσητερινὴν πολυχρόνιον κακοπάθειάν της.

Δὲν εἶναι πρᾶγμα εἰς τὸν κόσμον, ὅπως νὰ καταλύγῃ ἔτι νὰ χαροποιῆ περισσότερον τὴν καρδιά μιᾶς νέας, ὅσον οἱ σολισμοὶ ἔτι τὴν ζαρίφλῆκια· εἶναι ὁ κυριώτερος τρόπος διὰ νὰ ἐλύσῃ τινὰς τὴν ἀγάπην ἐνὸς ὥραιον ὑποκειμένου,
λαμ-

λαμβάνοντας τὴν φροντίδα τῆ νὰ τὰ προσφέ-
ρη. Ἡ Διζέτα ἔδειχνε μίαν ἄκραν εὐγνωμο-
σύνην ἔκλισιν πρὸς τὸν χαριέστατον εὐεργέτην
της, ἔ τὸ ἐβεβαίωσε μὲ τὴν ὑπερβολικὴν χαρὰν
της, μὲ τὰ κίνηματά της, μὲ τὴν ἰδούνην ὅπῃ
αἰδῶνέτο νὰ τὸν βλέπη. Ὁ Μαρκῆς ἔμεινεν
ἐκστατικός βλέπωντας τόσας νοσημάδας, ἔ τό-
σον κάλλος, τὰ ὅποια πρωτῆτε, α ἦτον θαμμέ-
να εἰ ταῖς ἀγκάλας τῆς πενιχρότητος ἔ τῆς
πτωχείας· ἐκάθισεν ἐκεῖ νὰ γευματίσῃ μεζῦ
της ἔ μὲ τὴν ἄλλην πτωχὴν· δὲν ἠμπορεῖσκει νὰ
τὴν χορτάσῃ τὰ μάτικα, ἦτον ὅλος ἐκθιμ-
βος, ἔ προσηλωμένος εἰς τὸ ὠραῖον πρόσωπόν
της. Ἀφ' ἧ ἐτελείωσε τὸ γεῦμα, χωρὶς νὰ
χάσῃ καιρὸν, τὴν ἔφερεν εἰς μίαν γνώριμὴν τε
πλασίαν, περιφημὴν, ἔ πολλὰ προκομμένην δασ-
κάλισσαν, εἰς τῆς ὅποιας τὸ σπῆτι ἔτρεχον
ἀπὸ παντῆ κορίτσια διὰ νὰ μάθῃν ὅσα ἐργό-
χειρα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς ταῖς νέας· ἐκεῖ λοιπὸν
απεφάσισε νὰ ἀφήσῃ τὴν Διζέτα διὰ νὰ παι-
δευθῆ ἔ νὰ ἀποκτήσῃ ἐκεῖνα ὅπῃ πρέπει νὰ
ἰξευρῆ κάθε εὐγενῆς ἀρχοντος παιδί.

Συνομιλία τῆ Μαρκῆ ἔ τῆς Δασκά- λισσας.

ΜΑΡ. Ἡ Κεῖνὰ μὲ δὲν ἀμφιβάλω ὅτι ἡ
ἄρχαία ἐκεῖνη ἀγάπη σας πρὸς ἐμε, σώζεται
ἀκόμι, ἀπὸ τὴν ὅποιαν παρακινῆμενος ἦλθα
νὰ σας προσφέρω, αὐτὴν τὴν νέαν μαθήτριάς,
» μὴν

» μὴν ἀπορήτε διατὶ δὲν βλέπετε καμμίαν συγ-
 » γένισσάντης νὰ τὴν συντροφεύῃ, εἶναι ὄρ-
 » φανὸν κορίττι, ἣ δὲν ἔχει ἄλλον εἰς τὸν κόσ-
 » μον, παρὰ ἐμένα· ἀπεφάσισα νὰ γένω ψυχο-
 » πατέρας της, ἣ νὰ τὴν ἀνατρέψω καθὼς πρέ-
 » πει· λοιπὸν παραδίδωντάςτην εἰς τὰ χέρια
 » σας, νὰ ἔχετε ἣ τὴν ἐξουσίαν μιᾶς μητρὸς,
 » νὰ φροντίζετε διὰ τὴν καλὴν ἀνατροφὴν της,
 » ἣ τὴν χρηστότητα τῶν ἡθῶν της. Σᾶς πα-
 » ρακαλῶ νὰ τὴν εὐσπλαγχνιοθῆτε, ἣ νὰ τὴν
 » ἔχετε ὡσὰν ἰδίον σκι παιδί· ἐγὼ πλέον δὲν
 » ἔχω νὰ κίμω μαζὺ της, παρὰ νὰ πληρῶνω
 » τὴν ἐξουσίαν της, τύσον διὰ τὴν τροφήν, ὅσον ἣ
 » εἶχ τὰ βήχας της· περὶ τότε θέλομεν συμ-
 » φωνήσῃ οἱ δύο μας, πέτεμε Κερᾶ μῶ, τί ζη-
 » τεῖτε τὸν χρόνον ὅπῃ νὰ τὴν βασάτε καθὼς
 » ἣ ταῖς κόρκας σας, θέλω νὰ εἶναι ἣ αὐτὴ σο-
 » λιτμένη μὲ παρόμοια φορέματα ὅπῃ εἶναι ἣ
 » ἣ ακριβαῖς σας, ἣ μὲ τὰ ἴδια χαζύρια.

ΔΙΣ. » Χίλια διακόσια γρόσια, μὲ φαί-
 » νεται πῶς ἀρκῶν αὐθέντη μῶ.

ΜΑΡ. » Ἐγὼ σᾶς δίδω χίλια πεντακό-
 » σια, ἐπειδὴ ἣ θεὸς νὰ δοκιμάσῃτε ἄρκετον κό-
 » πον ἐν ὅσῳ νὰ τὴν προκόψετε· τῇ ἀληθείᾳ
 » μὲ ὑποχρεώνετε εἰς ἄκρον ὅταν τὴν ἀγαπάτε
 » ἣ τὴν ἐπιμελήσῃτε. Τὴν ἐρμήνευσα ἣ αὐτὴν
 » νὰ σᾶς πονῇ, νὰ σᾶς σέβεται, νὰ ζῆ ἀγα-
 » πημένα μὲ ταῖς κόρκας σας, νὰ ταῖς ἔχη σὰν
 » ἀδελφαῖς της, νὰ τιμᾷ ταῖς μεγαλήτεράς της,
 » ἣ νὰ εἶναι ἡσυχὴ πρὸς ταῖς συντροφισσαῖς της.
 » Σᾶς λέγω πρὸς τέτοις (κ) ὅτι ποτὲ μῶ κατὰ

» μὴ-

(=) Κρυφαί.

» μόνος (διά νά μὴν ἔμβετε εἰς καμμίαν ὑπο-
 » ψ(αν) δὲν θέλω συνομιλήσει μὲ λόγου της,
 » δὲν θέλω σὰς τὴν ζητήσῃ νά εὐγῶ εἰς τὸ
 » σεργιάνι· ἢ ἀνίσως τύχη νά τὴν πηγαίνας
 » καμμιὰ φορὰ εἰς τὸ θέατρον, νά εἶσε μαζύ-
 » της, ἢ ἢ ἀκριβαῖς σας, (ἀν ἀγαπάτε νά τῆς
 » ἀφήσετε νά τὴν συντροφεύσῃν) ἢ νά εἶσε
 » βέβαιη ὅτι ποτὲ, μῆτε μὲ πρόφασιν, μῆτε
 » ἀνευ προφάσεως δὲν θέλω εὐγῆ ἀπὸ τὴν ὑ-
 » πὸσχασίμῃ αὐτὴν. «

Ἡ Δασκάλισσα εὐχαριστήθη εἰς τὴν συμ-
 φωνίαν τε, βλέπωντας ὅτι εἶναι ἢ μισός, νά ἀ-
 ναλάβῃ τὴν ανατροφήν τῆς ὀρφανῆς Λιζέτας·
 αἰσθυσθηκεν ἢ καρδιά της μίαν κρυφὴν κλίσιν, ἢ
 ἐσωτερικὴν ἀγάπην διὰ λόγου της· ὁ Μαρκῆς
 ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἔπαθε σχεδὸν τὸ ἴδιον·
 οἱ τιμημένοι σοχασμοὶ ὅπῃ ἐσυνέλαβε δι' αὐ-
 τὴν, ἐχύνοντα ὡσαν ἓνα ζωηρὸν βιηλαμον εἰς
 τὴν καρδιά της· τὸν ἐπροξενῶσαν μίαν γλυκεῖαν
 ἡσυχίαν εἰς τὴν συνείδησίν της, ἢ τὸ εἶχε κρυ-
 φὴν χαρὴν τε· δὲν ἐπῆρε μαζύ της τὴν πτωχὴν
 παραμύθια της, διὰ νά μὴν καταλάβῃ τὴν πρῶ-
 τὴν κατάστασίν της. Μονάχος εἰς τὴν καρδίαν
 της, ἔφερε τὰ ἐπίλοιπα ρῆχα ὅπῃ τὴν ἔκαμε,
 προσποιόμενος πῶς τάχα ἦτον εαλμένα ἀπὸ
 της συγγενείας της· εἶναι ἀδύνατον νά περιγράψῃ
 κανεὶς τὴν ἄκραν εὐφροσύνην της, τὴν ἄκρον ἐπιμέ-
 λειάν της, ἢ τὴν ἐπίμονον σπουδὴν ὅπῃ ἔδειχ-
 νεν εἰς τὰ μαθηματά της ἦτον ἀληθινὰ ἢ ὀλί-
 γον τι καλὰ ἀναθρεμμένη ἀπὸ τὴν μητέρα της,
 ἢ δὲν εἶχαν προφάσῃ νά φθαρῶν τὰ ἦθη της
 τόσον

τόσον εἰς τὴν χαμερπῆ κατάσασίν της, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἡ εὐσπλαγγνία τῆ Μαρκῆ τὴν εἶχεν εὐγάλη· μετὰ τὸ νὰ ἦτον δὲ καὶ φυσικὰ εὐμορφῆ, ἐνοσιμικινε περισσότερο προΐοντος τῆ χρόνα, ἐγινε τέρας τῆς ωραιότητος, ἐλεπτύνθη, καὶ ἀπεκαταστήθη ἐπιτηδειοτάτη εἰς ὅλα τὰ ἐργόχειρα τῶν γυναικῶν ὅπῃ τὴν εἶδεν ἡ δασκάλισσά της.

Ἀπέρασεν ἀρκετὸς καιρὸς ὅπῃ ὁ εὐεργίτης της δὲν ἐπήγε νὰ τὴν ἴδῃ, ἀφ' ἧ τὴν εἶχε γειτωνεύσῃται πρῶτα βραδιαῖς συχνὰ συχνὰ, διὰ νὰ γνωρίσῃ τὰ φυσικὰ ἰδιώματά της εἰς βάθος, καὶ νὰ τὴν ἐλκύσῃ περισσότερο μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ὁμιλίαν ταῖς εἶχε τρεῖς μῆνας ὅπῃ δὲν τὴν εἶδεν, ὅταν ἦλθε νὰ πληρώσῃ τὴν δευτέραν δόσιν τῶν ἀσπρῶν εἰς τὴν δασκάλισσάν της· ἔμεινεν ἐκστατικὸς βλέπωντας τὴν προκοπὴν τῆς ψυχοκόρης ταῖς, ἐκατοικῆσεν ἕνας ξεχωριστὸς αἴρας εἰς τὸ πρόσωπόν της, ὅπῃ ἐμφύχωνε περισσότερο τὴν εὐμορφίαν της· ἐκείνη ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ κοσμιότης, τὸ δειλὸν ἐκείνο, ὅταν ἔβλεπε νὰ ἐμβαίη εἰς τὸν ὄνδα της ὁ εὐεργέτης της, ἐπρόσθετε ἕνα τι εἰς τὸ κάλλος καὶ εἰς τὰ δέληγντά της, ὅπῃ ἐπαρακινῶσε νὰ φέρεται ὁ καθ' ἕνα μετὰ σεβας, καὶ συστολὴν ἐμπροσθέν της. Ὁ Μαρκῆς ἐπλησίασε κοντὰ της διὰ νὰ τὴν χαιρετήσῃ, ἀντὶ νὰ τὴν ἀγκαλιάσῃ ὅμως με ἀπλότητα, καθὼς ἐσυνήθιζε πρῶτα, ἐφίλησε τὸ χέρι της, μετὰ μιᾶς λογῆς ἀκρίσιου τρόμου τῆς ψυχῆς ταῖς ἡ αἰτία τῆς τῆς ταπεινώσεώς ταῖς, προῆλθε χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ, ἡ καρδία ταῖς τὸν ἔβιασε, μετὰ τὸ νὰ αἰσθάνθηκε μιᾶν δύναμιν ὅπῃ

τὸν ἐκινῆσε διὰ νὰ φερθῆ ἔτσι. Τέλος πάντων ὕπερον ἀπὸ ὀλίγην σιωπὴν, εἶπεν εἰς τὸν ἑαυτὸν τι „ ὦ εὐτυχέςατε Πυγμαλίων, οἱ θεοὶ „ σὲ ὑπήκουσαν ἔ ἐμφύχωσαν τὸ ἀγγαλιμά „ σεν, εὐχαρίστησέ τις λοιπὸν, ἔ τίμα τὸ δῶ- „ ρόν της. “ Ἐκάθισε περιμαζωμένος ἀντικρῦ της, ἔ ἄρχισε νὰ τὴν συντυχαίνει με τὸν ἴδιον τρόπον ὅπῃ ἤθελε συντύχη με μίαν ἰσότημην της, πασχίζωντας με αὐτὸ τὸ ὕφος νὰ τὴν δώσῃ νὰ καταλάβῃ πόσον ἀξίζει ἡ ὠραιότης ὀνωμένη με τὰ χρησιὰ ἡθῆ, νὰ ὑψώσῃ τὴν καρδιά της νὰ μὴν ἀποκτησῇ ποταπὰς ἰδέας, νὰ βασιῆ τὸν ἑαυτὸν της ὑψηλά (α) διὰ νὰ λάβῃ καλὴν ἐκβασιν τὸ ψυχικὸν ὅπῃ ἄρχισε. Μετὰ ταῦτα ἐρώτησε κατὰ μέρος τὴν δασκάλισσαν, ἂν εἶναι εὐχαρισημένη ἀπὸ τὴν μαθήτριά της, ἂν τῇ δείχνῃ ὑπακοήν, ἔ ἂν ἡ ἐλπίδαί της δὲ νὰ λάβῃ τὸν τόπον της.

ΔΑΣΚΑΛ. „ Αὐθύντη με, κούτῃ εἶναι „ ἓνας θεσσαυρὸς τῇ ἀληθείᾳ, ἐγὼ δὲν εἶδα „ ἔως τῶρα εἰς ἄνθρωπον τόσην ἔφεσιν διὰ τὰ „ μαθήματά, τόσην ἐπιμονήν, ἔ τόσην ἐπιτη- „ δειότητα. Ἡ Διζέτα σας εἶναι ἡ κατ' αὐτὸ „ πραότης, ἔ ἡ εὐγένεια* γίνεται ἡ παραμι- „ κρότερη ἀπὸ ὅλας, ὅταν κάμνῃ χρεια διὰ „ καμμιά δουλειά, εἰς ὅλας φέρεται με ἄκραν „ ταπεινώσιν, ὅλας ζητεῖ νὰ τὰς ὑποχρεώσῃ „ ἔ ἀρ-

(α) Τὸ καταδικτικὸν κοινῶς εἶναι ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἑξῆς τῶν εὐγενῶν γυναικῶν, ἐπειδὴ ἔ δίδει αἰτίαν πολὺν εἰς τὴν ἔρημικὴν.

» θάρρει πῶς τὴν βασθεῖμεν ἐξῶ δια ψυχικόν μας
 » καθῶς νομίζω, τὸ κορίτσι ἦτον πολλὰ καλὰ
 » ἀναθρεμμένον, ἢ εἰς χέρια ἀνθρώπων ὅπῃ ἐφέρον-
 » το πρὸς αὐτὴν μὲ σκληρότητα (ἐπειδὴ ἔ τὰ
 » δύο αὐτὰ σχεδὸν ἰσοδυναμῶν) εἶναι εἰς ἄκρον
 » φιλόπονη, ἔ καταγίνεται ὑπὲρ τὸ μέτρον,
 » ὕπνου δὲν ἔχει, ὕλα ζητῆ νὰ περάσεν ἀπὸ
 » τὸ χέρι της, πολλαῖς φοραῖς βλέπω σαλαγ-
 » ματιαῖς ἰδρῶτος εἰς τὸ μέτωπόν της τόσον,
 » ὅτῃ βιάζομαι νὰ τὴν ἐμποδίσω νὰ μὴν δε-
 » λείη πλέον. Ἐκείνη ἀμέσως πέρνει τὸ βιβ-
 » λιον ἔ ἀρχινᾷ τὴν ἀνάγνωσιν ἡθικῶν, ἢ ἰσο-
 » ρικῶν διηγήσεων, ἕως τὰ μεσάνυχτα. « Ὁ
 » Μαρκῆς μένωντας ἐκστατικὸς εἰς τὰς τάσας ἐπαί-
 » νης, οἱ ὁποῖοι εὐφραίναν τὴν ψυχὴν τε, ἔ κατὰ
 » ταῖς ἰδέαις τε ἦτον οἱ πλέον καλλίτεροι ὅπῃ
 » ἤμπορῶσε νὰ δώσῃ τινὰς εἰς τὴν κόρην τε, εὐ-
 » γῆκεν ὑπερευχαριστημένος, ἔ γεμάτος ἀπὸ χα-
 » ράν. « εὐτυχέσατε Πυγμαλίων, ἔλεγε πάλιν
 » εἰς τὸν ἑαυτὸν τε, τί ωραιότατον ἀγαλμα ἢ
 » ἀγχαΐτης τῶν Θεῶν ἐμφυχώνει μὲ τὸ μέσου
 » τῶν φροντῖδων σε; »

Ἀρχὴ τῆ ἔρωτος τῆ Μαρκῆ ἔ τῆς Λιζέτας.

Τὴν αὐριον τὸ βράδι ἐγύρισε κομμάτι γλύ-
 » γωρα ἀπὸ τὴν συνιδισμένην ὥραν, ἐπειδὴ ἔ
 » εἰδάνθηκε ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἕναν ὑπερ-
 » βολι-

βολικόν πόσον, μίαν ἄκραν ἀνυπομονησίαν, ἔ-
 μίην ἄμετρον ἐπιθυμίαν διὰ τὴν ἰδίην τὴν ὠραίαν
 τὰ Λιζέτα, τὴν ἔφερε ἔ-
 μερικὰ διαμαντικά,
 σκελαρίκια, ἓνα χαρχάλι (περιδέραιον) βρα-
 χιόλια, δύο δακτυλίδια, ἔ-
 ἓνα σέτζιο μα-
 λαγματένιο, ὅλα αὐτὰ ἦτον βαλμένα μέσα εἰς
 ἓνα μαλαγματένιον κατὰκι, ὅπῃ ἐπαρομοίαζε
 ταμπάκερα, χωρὶς τὸ εἶναι ὁμοίως, μὲ τὸ τὴν
 εἶχε παραγγεῖλη δέκα δέκα ὁ Μαρκῆς τὴν
 μὴν πίνῃ ταμπάκο.

ΜΑΡ. „ Ἐγὼ πάσχω τὴν ἀποκτήσω τὴν
 „ ἀγάπην σου ἀκριβήμη Λιζέτα, τὴν εἶπεν (ἐγ-
 „ χειρίζωντάς τιν τὰ διαμαντικά μὲ μίαν εὐγε-
 „ νικὴν χάριν ἔ-
 „ ἀγαλλίασιν). “

ΛΙΖ. „ Δὲν ἔχετε χρῆσαν αὐθέντη μὲ τὴν
 „ μεταχειρισθῆτε αὐτὸν τὸν ὑποχρεωτικὸν τρό-
 „ πον, ἢ δὴλησας εἶμαι ὅλη δι’ ὅλης ἐξηρη-
 „ μένη εἰς τὰ νεύματά σας, εἶσε πατέρας μὲ,
 „ εὐεργέτης μὲ, καλοφελήτης μὲ, ὁλάκαϊρη ἢ
 „ καρδιά μὲ εἶναι ἐδική σας. “

ΜΑΡ. „ Ἰξευρε πῶς αὐτὴ εἶναι λοιπὸν
 „ τὸ τιμιώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ὑπάρχοντά μὲ, τὸ
 „ πλέον ἀξιολογώτερον, διὰ τὸ ὅποιον ἔ-
 „ ἔχω
 „ μίαν ξεχωριστὴν ὑπόληψιν. “

ΛΙΖ. „ Ὄταν συνομιλῶμεν ἐνίοτε μὲ τὴν
 „ μεγαλητέραν κόρην τῆς δασκάλισσάς μὲ, βλέ-
 „ πει ταῖς ἀπειραῖς εὐεργεσίαις ὅπῃ μὲ κάμνετε
 „ κατ’ ἐκάστην, μὲ καλοτυχιζοῦν, ἔ-
 „ λέγει πῶς
 „ εἶσε ὁ καλὸς ἄγγελός μὲ, ἢ ἐλπίδα μὲ, ὁ
 „ ὑπερασπιστής μὲ, πλὴν ἂν ἴξευρε τάχα ἀπ’
 „ ἀρχῆς ὅλην τὴν ἰσορίαν μὲ, τί ἠθέλεν εἰπῆ; “

ΜΑΡ.

ΜΑΡ. „ Δὲν πρέπει νὰ τὴν διηγηθῆς
 „ Λιξέτα μὲ, θέλω νὰ εἶναι μουσική, μόνον
 „ ἐγὼ καὶ τῆ λόγιση νὰ τὴν ἰξεύρωμεν, καὶ ὄχι
 „ ἄλλοι· μὲ κακοφάινεται ἂν μαθευθῆ, ἀγαπῶ-
 „ σα ὅμως νὰ τὴν εἶχες ξεχάση. “

ΛΙΖ. „ Νῆ τὴν ξεχάσω; ἄχ, τί μὲ
 „ λέτε αὐθέντημα; καὶ εἶναι τρόπος ἀράγε ἐν
 „ ὄσω ζωὴ νὰ μὴν . . . ἂν ἐτολμῆσα ἢ καί-
 „ μένη νὰ σὰς εἰπῶ τὰ ὅσα ἔχω κατὰ νῦν. . . “

ΜΑΡ. „ Διατὶ ὄχι κόρημα, μὴν τὰ κρύ-
 „ βης ἀπὸ μένα Λιξέτα μὲ. “

ΛΙΖ. „ Εἶναι τῶρα κάμποσοι καιροὶ ὅπῃ
 „ σοχάζομαι εἰς ποίαν ποταπὴν κατὰξασιν ἡ-
 „ μὲν ἢ κακορρίζικη, καὶ μὲ εὐγάλετε, καὶ εἰς
 „ ποῖον βαθμὸν εὐτυχίας μὲ ὑψώσετε κατὰ τῆ
 „ παρόν, καὶ τῆ ἀληθείᾳ ἀνατριχιάζω, ὡς καὶ ἡ
 „ ἰδέα ἐκείνης τῆς ἐνδυμῆσεως μὲ ξυπάζει. “

ΜΑΡ. „ Αὐτοὶ οἱ σοχασμοὶ δὲν εἶναι
 „ τῆ παρόντος καιροῦ, μήτε τῆς τωρινῆς ἡλικίας
 „ σα, μήτε θέλω νὰ τῆς θυμάσαι καθόλου. “

ΛΙΖ. „ Ὅταν εἶχεν ἡ ξαβάλισσα μη-
 „ τέρα μὲ, δὲν ἔλειπεν ἀπὸ τῆ νὰ μὲ συμβυ-
 „ λείη πάντα, καὶ νὰ μὲ ἐρμηνεύη πῶς πρέπει
 „ νὰ ζήσω εἰς τὸν κόσμον, τὰ ὠφέλιμα καὶ
 „ φρόνιμα λόγια τῆς, ἀπὸ τότε ἐτυπώνονταν
 „ εἰς τὸν νῦν μὲ, πλὴν ἡ ἡλικία μὲ δὲν ἦτον
 „ ἱκανὴ νὰ τὰ βάλῃ εἰς πράξιν, τῶρα ὅμως ἔρ-
 „ χονται ὅλα εἰς τὴν ἐνδυμῆσίν μὲ. “

ΜΑΡ. „ Ἀκριβὴ μὲ Λιξέτα . . . κόρη
 „ μὲ . . . ἄς τὰ φήσωμεν αὐτὰ, καὶ κοίταξε
 „ τί ἔχει μέσα αὐτὸ τὸ κινάκι; (δίδωντάς τιν
 „ τὴν ταμπακέραν.) “

ΛΙΖ.

ΛΙΖ. „ Αὐθέντη με (περιβραζομένη τὰ
 „ τζεβαίρικᾶ) σᾶι παρακλιῶ . . . αὐτὰ εἶ-
 „ ναι πολὺ διὰ μίαν πτωχὴν ὄρφανόν, διὰτὶ
 „ πειράζεσθε; διατὶ νὰ ξοδιάζεσθε τόσο; δὲν
 „ φθάνουν τὰ ὄσα; . . . .“

ΜΑΡ. „ Ἄν εἶναι πολὺ διὰ μίαν ὄρφα-
 „ νήν, εἶναι πολλὰ ὀλίγον διὰ τὴν ἡγαπημέ-
 „ νην κόρη μου. Νὰ Λιζέτα με, αὐτὸ εἶναι τὸ
 „ ὄνομα ὅπῃ σὲ δίδει ἡ καρδιά μου, ἢ ἀνίσως
 „ ἀφ' ἧ λέγωμαι πατήρ σου, πρέπει νὰ ἐκ-
 „ πληρώσω ἢ τὰ ἄφρευκτα χρῆν ὅπῃ ἀπαιτεῖ
 „ ἡ ὀνομασίᾳ μου, ἐλπίζω νὰ μὴν κίμω τελείως
 „ κεσῆρι, ἀλλὰ νὰ πογεμίσω καθὼς ἀνίκει σω-
 „ ρὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου. Νὴ φροντίζης λοι-
 „ πὸν παιδί μου τίποτε διὰ τὴν κατάστασίν σου,
 „ ἡ εὐτυχία σου εἶναι ἐδική μου φροντίδα, ἢ τὸ
 „ ἔχω κρυφὴν χαρὰν μου, ὅπῃ ἐπέτυχα νὰ ἔ-
 „ χης τοῖατο καλὸν φυσικόν . . . φέρεσέ
 „ τὰ ὡς τόσο, ἀγαπῶ νὰ ἰδῶ ἂν σὲ πιά-
 „ ναν . . . .“

Ἡ Λιζέτα με ἄκραν ταπεινώσιν ἐκατα-
 „ πείσθη, ἢ ὑπήκισεν εἰς τὴς λόγους τῆ Μαρκῆ.
 Ὁ΄θεν ἐμφυχυμένη περισσότερον ἡ ὠραιότητις της,
 ἀπὸ τὴν λάμψιν τῶν διαμαντικῶν ἐκείνων, ἔγι-
 νε λαμπροτότη, κλανήτις ἔμοιαζεν, ἀκτινοβο-
 λῆσε τὸ πρόσωπόν της, ἢ ἐφαίνετο μία πηγὴ
 ὠραιότητος. Ὁ Μαρκῆς ἐθαύμαζε τὰ ἔργα
 τῶν χειρῶν της, γίλιοι διαλογισμοὶ ἀνέβαινον
 εἰς τὸν νῦν της. „ ἄχ θεέ μου (ἔλεγε) τί καλὰ
 „ τζικη πῶ εἶναι: τί ἀπρόεγραπτι νοσιμάδα;
 „ τί ἔλκυσικόν νῆρι: ἂν εὐρισκα ὁ δυστυχὴς κά-
 „ νένα τόσο ὠραῖον ὑποκείμενον εἰς τὰ ἀρχον-
 „ τικᾶ

« τικα ὅπῃ πηγαινῶ, μὲ τότε κέλλη φυσικά,
 » ἔ προτερήματα ψυχικά, τάχα δὲν ἤθελε
 « τὸ ἀγκυπότη; δὲν ἤθελε κλίνη ἢ σφαιρισ-
 » μένη καρδιά μου; μὲ . . . ἄχ . . . ἢ τέτοιαις
 » εἶναι σχεδὸν δυσεύρεταις. »

Τὴν αὐρινὴν ἡμέραν μίᾳ δυσἀπόφρευκτοῖ δου-
 λειάτῃ τὸν ἐμπόδισε νὰ ἴδῃ τὴν Λιζέτα. Ἀπὸ
 μεγάλην ἀνάγκην ἐβιάσθη νὰ μισεύσῃ διὰ ἕνα
 χωρίον τῆ, ὅπῃ χωρὶς ἄλλο ἔπρεπε νὰ πηγαι-
 νῆ· ἐκάθισεν ἐκεῖ ἕξι μῆνοι, ἔ ἔλαβεν εἰς
 αὐτὸ τὸ διάστημα δύο παρακονετικά βιβλία τῆς
 Συγατρός τῆ, περικλεισμένα μέτα εἰς τὰ γράμ-
 ματα τῆς δασκάλισσάς τῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ
 Μαρκῆς εἶχε γράψῃ διὰ νὰ λάβῃ ἔ τὰ λοιπὰ
 δύο μερτικά τῆς πληρωμῆς τῆς. Ἡ Δάμα τὸν
 ἔγραφεν ὅτι, ἡ Λιζέτα ὅσον πηγαινέει ἔρχε-
 ται εἰς ἐντέλειαν, ὅτι ἦτον πολλὰ γνωσικὴ κα-
 τὰ τὴν ἡλικίαν τῆς (δεκατεσσάρων χρονῶν) ἔ
 πρό πάντων ὅτι, τὴν ὑπεργαπῶσαν ἡ δύο κό-
 ραις τῆς, ἔ ἐσοχάζοντο πῶς, ἔ μὲ πόσα δά-
 κρυα θὲ νὰ τὴν ἀποχωρισθῆν καμμιά φορὰ, ὅ-
 ταν τελειώσῃ τὰ μαθήματά τῆς; ἔλεγεν ἔτι
 εἰς τὸ δεύτερον γράμμα τῆς, ὅτι ἡ Λιζέτα ἐκα-
 τασήθη ὀλίγον συλλογισμένη ἔ μελαγχχο-
 λική.

Ἰδὲ ἔ τὰ βιβλία

Πρῶτον

Πρῶτον ῥαβάζει τῆς Λιζέτας.

Α΄ ΤΘΕΝΤΗ ΜΟΥ.

„ Παρακαλῶ νὰ μὲ δώσετε τὴν ἄδειαν νὰ
 „ παρακονεῶ κομμάτι διὰ τὴν διεξοδικὴν ἀπι-
 „ σίαν σας, ἢ ὅποια καταθλίβει τὴν καρδιά μου,
 „ ἔ κἀμνει νὰ τρέχῃ ἀκαταπαύτως τὰ δάκρυά
 „ μου, νὰ σᾶς φανερώσω ἢ κακορρίζικη τὴν ὑ-
 „ περβολικὴν λύπην ὅπῃ δοκιμάζω ὅταν σοχά-
 „ ζομαι ταῖς ἡμέραις νὰ περνεῖ, ἔ ἐγὼ νὲ
 „ μὴν ἀξιῶνωμαι τὸ βράδι νὰ σᾶς ἰθῶ. Μίαν
 „ σιγμὴν ἐσυνηθίζετε νὰ κάθετε κοντὰ μου,
 „ πλὴν ἐκεῖνη ἢ μικρὴ σιγμὴ, ἦτον ἢ πλέον
 „ εὐτυχισμένη τῆς ζωῆς μου, ἢ πλέον πολυ-
 „ τιμη ἔ ἐπιθυμητή. Συμπαθήσετε αὐθέντη
 „ μου τὴν ἐλευθερίαν ὅπῃ λιμβάνω νὰ σᾶς εἰ-
 „ πῶ ἐκεῖνο ὅπῃ αἰσθάνομαι, ἔ νὰ σᾶς προσ-
 „ κυνήσω μὲ τὰ σραβὰ γράψιμά μου, ἢ δασ-
 „ κάλισσά μου μὲ ἔδωσε τὴν ἄδειαν, ἔ μὲ πα-
 „ ρακίνησε νὰ σᾶς γράψω χωρὶς ἄλλο ὅθεν ἔ
 „ δὲν ἔλειψα νὰ κάμω τὸ χρέος μου, ἔχοντας
 „ καύχημά μου νὰ λέγωμαι διὰ βίαν, μὲ βα-
 „ ρύτατον σέβας

τῆς εὐγενείας σας

Ὑποκλινασάτη κόρη
 ἢ Λιζέτα.

Α΄ πό-

Ἀπόκρισις τῷ Μαρκῷ.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΛΙΖΕΤΑ.

„ Μὲ ὅλον ὄπῃ ἐθλίβομεν διὰ τὴν ζέση.
 „ σίν σου, ἔ, ἤμην μὲ τὴν ἔννοια σου προτῶ νὰ
 „ λάβω τὴ παρακονετικὸν ῥαβάσιση, κατα-
 „ κάισμαι ὅμως τῶρα διπλᾶ, ἀφ' ἧ ἐγνώρισα
 „ πόσον σε κοσίζει ἡ ἰκησία μου. Νὰ μὲ θά-
 „ ψης Λιζέτα μου, μὴ μελαγχολῆς, μὴν λιγ-
 „ νεύης, μὴν χάνης τὰ πολύτιμα δάκρυά σου,
 „ φύλαξέ τα, ἐπειδὴ ἔ, εἶναι χρειαζόμενα διὰ
 „ νὰ τρέξουν εἰς τὸ σῆθος τῷ εὐεργέτη σου, νὰ
 „ ἀνταμώθῃν μὲ τὰ ἐδικά μου, ἔ, μαζὺ νὰ θρο-
 „ σίσαν τὴν φλογισμένην καρδιά μου. Περηγο-
 „ ρήσῃ λοιπὸν, ἔ, δὲν ἀργεῖ ἡ ἐπιστροφή μου.
 „ Τὸ χρυσὸν ῥαβάσιση ἀφ' ἧ ἦτον κάλλιπα
 „ γραμμένον, τὸ κατηγορεῖς ἀπὸ μετριοφροσύ-
 „ νησιν * ἐγὼ εὐχαρισῶμαι ἔ, μὲ τόσον,
 „ πλὴν γράφε με συχνὰ συχνὰ * ἔ, ὑγίαινε. “

Ὁ Πατήρ σου.

Ἡ Λιζέτα καθὼς εἶδεν ὅτι ἀργεῖ ἀκόμη ὁ
 εὐεργέτης της, πάλιν τὸν ἔγραψεν ὕτως.

Δεύτερον

Δεύτερον β' αβ' ασι τῆς Λιζέτας.

Α΄ ΤΘΕ΄ ΝΤΗ ΜΟΥ.

« Η φυσική κλοκαγάθια σας, με παρακι-
 νη νὰ σας γράψω ἔκ δευτέρου, ἀφ' ἧ ε-
 κινείσεται τόσον τὴν καλλιγραφίαν τῆ πρώτῃ
 γράμματός μου. Πῶς ἔμπορεῖτε; πῶς ὑπο-
 φέρετε αὐθέντη μου, νὰ ὑπερῆτε τῆς γλυκιάς
 παρησίαι σας μίαν καρδίαν, ὅπῃ μὲ τὰ ὅλα
 τῆς σας ποιεῖ; ἀγαπήσα τῆ ἀληθεία νὰ
 γένω πηλάκι, νὰ πετάξω, ἔ νὰ ἔλθω αὐτῇ
 ὅπῃ εἶσε, νὰ σας ἰδῶ, νὰ κελαδήσω ὀλίγον
 εἰς τὸ πλάγι σας, ἔ νὰ γυρίσω πίσω ὑπε-
 ρευχαρισημένη, διὰ νὰ ἐπιστρέψω πάλιν αὐ-
 τῇ τὴν αὐρινὴν ἡμέραν (ἔ αὐτὸ νὰ τὸ κόμνω
 ἀδιακόπως, ἐν ὅσῳ νὰ ὀρίσεται ἐδῶ) ἐπειδὴ
 ἔ πιεῦω πῶς ἔνα πηλάκι ἔμπορεῖ νὰ ἔλθῃ,
 ἔ νὰ γυρίσῃ εἰς μίαν ὥραν διάσκημα. αὐτὸ
 κατ' ἐκείνην φαντάζομαι, αὐτὸ συλλογῶμαι,
 εἰς αὐτὸ καταγίνεται ὁ νῆς μου, με ὅλον ὅπῃ
 νοιώσω πῶς εἶναι μία τρελὴ ἰδέα. ἡ διεξοδικὴ
 ἀπυστία σας κάμνει τὴν ἀθλίαν κόρη σας νὰ
 σας ἐπιθυμῇ με ἄκραν σφοδρότητα. ἔπρεπε
 νὰ δείξει ὀλιγωτέραν εὐμένειαν, ἔ ἀγα-
 θότητα εἰς ἑλπίδα, νὰ μὴν τὴν δώσετε
 θάρρος καθὼς ἐκάμετε, διὰ νὰ μὴν λαμβάνῃ
 ἔ αὐτῇ τὴν τόλμην νὰ σας ἐνοχλή, με τὰ
 σακκίλικα (δύσφρα) γράμματά της. ἐκαλο-
 συνήθισε πλέον ἢ κακορρίζικη εἰς τὴν ἡδονὴν
 τῆ νὰ σας βλέπῃ συχνά, ἔ νὰ ἀκούῃ τὴν
 ὁμιλίαν σας, ἔ δὲν ὑποφέρει νὰ . . . ἰδῆ

πύ-

« πάλιν ἔνεκ' ἀπὸ τὰ πολλὰ δάκρυά με, τὸ χαί-
 « ρομαι σπῆ ἔπεσεν ἐν καιρῷ, ἐπάνω εἰς τὸ
 « χερτί. Θέλετε ἰδῆ τὸ σημάδι τοῦ, τὰ πα-
 « τρικῆ σπλάγγνασας, ἐλπίζω νὰ λάβω κα-
 « τάνυζιν, ἢ νὰ εἰσακκοῦμαι. Τώρα σὰς ἔγρα-
 « ψα κομμάτι φιλότερον, ἀπὸ τὸ ἄλλομα βα-
 « βρσι, διὰ νὰ χωρέσῃν περισσότερα γράμματα,
 « πρέπει ὅμως νὰ τελειώσω χωρὶς τὸ βέλημα-
 « με καὶ μένω, μὲ ἕκκεινο... ὅπε... δὲν ἤμπο-
 « ρῶ νὰ... ἐκφράσω... ἢ ταπεινὴ κόρη σας.

Λιζέτα.

Ὁ Μαρκῆς ἐκ βάθρας καρδίας ἐπόνεσε βλέ-
 πωντας τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην ὅπε τὸν ἔδειχεν
 ἢ ἀκριβῆ τα Λιζέτα. ἔκαμε κάθε λογῆς τρόπον,
 ἐτελείωσε μὲ συντομίαν ταῖς ἀδελφαιότη, ἢ ἐ-
 βιάσθηκε νὰ ἐπιστρέψῃ. Ἡ κόρη τῆ ἐκαλοπα-
 δεύθη πλέον καθὼς ἔπρεπεν, ἐγένετο ἡ πρώτη
 ἀπ' ὅλων ταῖς μαθήτριας τῆς δασκάλισσάς της,
 μὲ ὅλον ὅπε τότε ἐτελείωσε τῆς δεκαπέντε
 χρόνος τῆς ἡλικίας της. Ἡλθε, τὴν εἶδε, πλὴν
 ποῖος ἤμπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὴν ἀγαλλίασίν της,
 ὅλος ὁ κόσμος ἐγένετο ἐδικὸς της, ἦτον ὡς ἔξω
 τῆ ἐαυτῆ της, ἐσπινθοβολῶσαν τὰ λαμπρὰ μα-
 τᾶκια της, ἢ ὑπερβολικὴ ωραιότης της ἔρχισεν
 ἐκ δευτέρου νὰ ἀναμοχλεύῃ τὴν λαβωμένην καρ-
 δίαν τῆ νέου, ἢ ὁποῖα αἰσθάνετο πῶς κλίνει εἰς
 ἔρωτα. Φοβόμενος ὅμως τὰ ὑπερινά, ἐμετρίασε
 τῆς συχνὸς χαιρετισμῆς τα, μὰ δὲν ἤμπορεῖσε
 νὰ κρύψῃ ἕκκεινο τὸ φλογερὸν πάθος ὅπε τὸν
 εἶχε κατακυριεύσῃ, μῆτε νὰ σβύσῃ μὲ τὴν ὀ-
 λόγη τὴν λαύραν ὅπε ἀδικόπως τὸν ἐκατα-
 καιεν.

καιεν. Ἡ Λιζέτα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀναλᾶσε διὰ τὸν χρυσὸν εὐεργέτην της, τὸν ἐλάτρευε μὲ τὰ ὄλα της, ἔξ με τὸ νὰ μὴν ἔβλεπε κἀνένα κακὸν ἔξ ἄτιμον ἀποτέλεσμα εἰς τὰς ἐγκαρδίας σοχασμῆς της, της ἔλεγε συχνὰ μὲ ἐκείνην τὴν ἐλκυστικὴν ἀπλότητα, ὅπῃ καθιδύνει ἔξ ταῖς πλέον ἀδιάφοραις ψυχαῖς. Ὁ Μαρκὺς ἐπέρασεν ἔτζι ἕναν χρόνον, βιάζωντας τὸν ἑαυτὸν του νὰ πηγαίη μόνον μίαν φορὰν εἰς ταῖς δεκαπέντε ἡμέραις· ὡς τόσον ἡ σκληρὴ ζήτησίς της τὸν ἐφαίνετο πολλὰ ἀνυπόφερτη, τὰ σπλάγχνα τα ἐφλογίζοντο, σιγμὴν δὲν εὐγκινεν ἀπὸ τεν νῦντα, ἐνικήθη τέλος πάντων ἀπὸ τὸν πόνον της, ἔξ ἀπεφάσισε νὰ τὴν βλέπη συχνότερα. Ἀφ' ἧ ἐκαλοσυνήθισεν εἰς τὴν θεωρίαν της, ἔδωλώθη τόσον, ὅπῃ δὲν ἔμπορῆσε νὰ ξεκολλήσῃ. Ἡ ἐρωτικὴ Λιζέτα πάλιν ἔδειχνε μίαν ἀνέκφρασον ἡδονὴν καθὼς τὸν ἔβλεπε, δὲ ἔξευρε τὶ νὰ κάμῃ, πῶς νὰ τὸν ὑποδεχθῇ, τὴν εὐχαρίστησιν τῆς ψυχῆς της, τὴν ἐφανέρωνε μὲ ταῖς τραγανισαῖς φωναῖς της, μὲ τὸ γλύγυρον τρέξιμόν της, τὸ ὅποιον τὴν ἔκαμνε νὰ πέφτῃ εἰς ταῖς ἀγκάλας τα μὲ μίας λογιῆς παραγμὸν καρδίας, ὅπῃ ἄλλην φορὰν δὲν ἔδοκίμαζε, παρὰ ὅταν ἤρχετο ὁ ὑπερασπιστής της· ἔξ ἐπειδὴ τὰ παραμικρότερα κινήματα, εἶναι προτερήματα εἰς μίαν κἀλάττικην, αὐτὰ ἐμφύχωναν περισσότερον τὸ δυσεῦρετον κάλλος τῆς ὡραίας Λιζέτας.

Φλογερή συνομιλία τῆ Μαρκῆ & τῆς
Λιζέτας.

Ἐνα βράδι, ὕστερον ἀπὸ μερικὲς βαθεῖς συλλογισμὸς ὅπῃ εἶχε κάμη ὁ Μαρκῆς τὴν ἡμέραν, περὶ τῆς ψυχοκόρης τῆ, τον ἦλθε μία κατηφὴς μελαγχολία, & ἐπέκετο σιωπηλός· ἡ τριφερὴ Λιζέτα ἐπῆγε κοντὰ τῆ, & μὲ ἓνα ὕφος ἀπλάττικόν, χκδευτικόν, & νόσιμον, συμπάσχησα εἰς τὴν λύπη τῆ, ἀρχισε νὰ τὸν λέγη.

ΛΙΖ. „ Εἶσε λυπημένος καθὼς βλέπω
„ αὐθέντη μὲ, ἀχ ἡ κακορρίζικη, μήπως & σὰς
„ ἔφταιξα τίποτες χωρὶς νὰ τὸ νοιώσω; μήπως
„ & ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία τῆς μελαγχολίας σας;
„ πέτεμέ τὸ νὰ ζῆτε, ὅπῃ νὰ διορθώσω ἡ ἀθ-
„ λία τὸ ἀκόσιον σφάλμα μὲ, & . . .

ΜΑΡ. „ Καλέ τί ἀρμόζει Λιζέτα νὰ μὲ
„ προξενήσης τὴν παραμικροτέραν ἐνόχλησιν;
„ ἐγὼ . . .

ΛΙΖ. „ Ἀράγε δὲν εἶναι τρόπος νὰ σὰς
„ συνδράμω; νὰ προξενήσω κἄν ἐλάττωσιν, ἡ
„ νὰ πάρω ἐγὼ ὅλην, ὅλην τὴν λύπη σας; “

ΜΑΡ. „ Ἡ λύπη μὲ ὡραία Λιζέτα, διωσ-
„ κεδάζεται εὐθύς ὅπῃ σὲ ἰδῶ, & μεταμορφώ-
„ νεται εἰς χαρὰν, πλὴν ξαναέρχεται πάλιν
„ ἐν τῷ ἅμα ὅπῃ μισεύω ἀπὸ κοντὰ σὲ, & σὲ
„ ἀποχωρίζομαι. “

ΛΙΖ. „ Χρυσὲ μὲ ἐνεργέτη, & διατί λοι-
„ πὸν μιτεύετε, ἀφ’ ὅ σὰς ἀποφαίνεται ἡ ἀπ-
„ σία μὲ; “

ΜΑΡ.

ΜΑΡ. " Τί νά σέ εἰπῶ κόρη μου; δέν εἶ-
 " ναι ἄλλος τρόπος γὰ γλυτώσῃ κάνεῖς τὴν
 " γλωσσοραγίαν τῆ κόσμου, εἶναι ἀδύνατον. . .

ΛΙΖ. " Ὅχι, δέν εἶναι καθόλου ἀδύνατον,
 " ἐγὼ εἶμαι ὀλάκαιρη ἐδική σας, εἰς αὐτὸν τὸν
 " κόσμον ζῶ, ἔ ἀναπνέω, μόνον διὰ νὰ ἀξιο-
 " ζῶ (κατὰ τὸ ἀφευκτον χρέος μου) νὰ χρησι-
 " μεύσω εἰς τὴν εὐτυχίαν σας· ἔ ἂν ἤμπορῶ
 " μὲ τὴν παρησιάν μου νὰ ἀποδιώχω τὴν λύπην
 " τῆ πατρός μου, τῆ υπερασπισῆ μου, τρελλή εἶ-
 " μαι νὰ τὸν ἀφήσω μονάχον;"

ΜΑΡ. " Παιδί μου . . . ἄχ . . . μὰ . . .
 " ὠραιότατη Λιζέτα . . . ἤμπορεῖ τάχα ἓνα
 " κορίτζι τῆς ἐδικῆς σου ἡλικίας, νὰ μὴν ἀφήσῃ
 " μονάχον ἓνα νέον, νὰ ζῆν, ἔ νὰ συγκατοικῆν
 " μαζί εἰς τὸ ἴδιον σπῆτι;"

ΛΙΖ. " Μὲ τὸν πατέρα τε, διατὶ ὄχι .
 " . . . ἀφ' ἔ . . . εἶναι ἀνάγκη διὰ τὴν ἡσυ-
 " χίαν σας;"

ΜΑΡ. " Ναι Λιζέτα, ἦτον ἀνάγκη . .
 " . . ὅμως . . . ἐγὼ σέ ἀγαπῶ μὲ καθαρότη-
 " τα ψυχῆς, ἔ δέν ἤμπορῶ νὰ ὑποφέρω ὅπῃ
 " νὰ ξεπεσῇ ἡ ὑπόληψίς σου, ἡ τιμὴ ἑνὸς κο-
 " ριτζῆ δεκάξι χρονῶν, πρέπει νὰ . . .

ΛΙΖ. " Ἡ τιμή μου, ἡ ὑπόληψίς μου, ἡ
 " ἀξιότης μου, ὅλα εἶναι ἐδικά σας, ἡ εὐγενεία
 " σας μὲ τὰ ἐδώσατε, δέν εἶναι ἔτζι;"

ΜΑΡ. " Ἐτζι εἶναι κόρη μου, πλὴν ἂν
 " ξαναλάβω αὐτὰ ὅπῃ σέ ἐδώσα, πρέπει νὰ
 " μὲ νομίσῃ ὁ κόσμος, πῶς εἶμαι ἓνα ἐκτρωμα
 " τῆς φύσεως, ὁ πλεον σκληρὸς, ὁ πλεον. . .

ΛΙΖ. " Ἐγὼ δέν ἤμπορῶ νὰ νοιώσω τὸ
 " τί μοῦ λέτε κυδέντη μου, πλὴν σοχάζομαι
 " πῶς

„ πῶς εἶμαι ἐδική σας, αὐτὸ ἐχώρησον εἰς τὸν
 „ ἔνυμν, πέτε με δὲν εἶμαι ἐδική σας; “

ΜΑΡ. „ Γαῖσκε, ναῖσκε ἀκριβή μου Λιζέ-
 „ τα, ἔ σέ τὸ εἶπα μὲ φαίνεται μίαν φορὰν
 „ πῶς εἶσαι τὸ πολυτιμώτερον ἀπὸ ὅλα μετὰ
 „ ὑπάρχοντα. “

ΛΙΖ. „ Καὶ πάρετέ με μαζί σας λοιπὸν,
 „ ἀφ’ ἧ εἶμαι ἐδική σας, ἔ ἀναγκαῖα. “

ΜΑΡ. „ Εἶσαι . . . . (ἄχ αὐτὸ τὸ κορίτσι
 „ μὲ ἐκπλήττει, ἔ μὲ πληγώνει)· εἶσαι
 „ ἐδική μου Λιζέτα, πλην δὲν ἠμπορῶ νὰ σέ
 „ πάρω . . . . ἄκουσε Λιζέτα μου, ἄκουσε ἀξιολά-
 „ τρευτον ἔ ἐρωτικὸν πλάσμα. Ἐγὼ εἶμαι ἄν-
 „ θρωπος γνωστός εἰς ὅλην, ἄνθρωπος ἀπὸ Γέ-
 „ νος, μὲ ὑποσατικά ἔ μεγάλης τάξεως, μὲ
 „ ἀνήκει μίαν ἰσοτίμη σύζυγος, ὅπῃ νὰ μὲ δώσῃ
 „ πολλήν προίκα, ἔ νὰ ἔχη συγγενολόγι· διὰ νὰ
 „ ὑπανδρευθῶ λοιπὸν, πρέπει νὰ ἀγαπήσω
 „ πρῶτον ἓνα ὑποκείμενον ὁμοίον μου, ἔ ὑπερον
 „ νὰ ἔμβω σὸ παιγνῆδι. Πλην ἐγὼ δὲν ἠμπο-
 „ ρῶ τώρα νὰ ὀρεχθῶ ἄλλην, ἔξω ἀπὸ ἐσένα
 „ . . . . νὰ διατί . . . . εἶμαι δυσυχής “ καὶ μὲ
 „ ὅλον ὅπῃ εἶσαι ἡ αἰτία τῆς δυσυχίας μου, τῆς
 „ συγχύσεώς μου, τῶν βασάνων μου, πάλιν πε-
 „ ρισσότερον εἶσαι ἀκριβὴ εἰς τὰ μάτια μου, σέ
 „ λατρεύω Λιζέτα μου, δὲν ἠμπορῶ νὰ σέ δώ-
 „ σω νὰ καταλάβῃς διὰ λόγους, πόσον σέ πο-
 „ νῶ· εἶσαι ἔργον τῶν χειρῶν μου ἐλπίδα μου,
 „ ἐγὼ σέ ἔπλασα (διὰ νὰ εἰπῶ ἔτζι) σέ ἀγα-
 „ πῶ σὰν πατέρα, ὡσὰν ἀδελφός, ἔ ὡσὰν
 „ φλογισμένος ἐραστής· θεὸς νὰ ζήσω δυσυχισ-
 „ μένα ὅταν σέ ὑπερηθῶ, ἔ χωρισθῶ ἀπὸ λό-
 „ γους

(α) Καθ’ ἑαυτήν.

Κ

„ γησθ, ἂν κατομεταχειρισθῶ πάλιν τὴν ἐξου-
 „ σίαν ὅπῃ ἔχω ἐπένωσθ, θέλει ονομασθῶ Ση-
 „ ριον, ἂν σὲ στεφανώσω, ὅλοι οἱ συγγενεῖς
 „ με θὲ νὰ θυμώσῃν ἐναντίον μου, θὲ νὰ μὲ
 „ φῶν, στενά μοι ἔ, τὰ δύο, αὐτὴ εἶναι ἡ κατά-
 „ σασίς μου, ἀκριβῆ μου Λιζέτα. Κλάψετε λοι-
 „ πὸν τῶρα κόρη μου, λυπήσθε με, συμπόνεσέ με,
 „ αὐτὸ μόνον σὲ ζητᾷ ο φίλος σου, ὁ πατήρας
 „ σου, ὁ εὐεργέτης σου (α). “

Ἐν ᾧ ὁμιλῆσεν ὁ Μαρκῆς, ἡ Λιζέτα
 ἦτον καταβυθισμένη εἰς χίλιας ἰδέαις, ἔ κατε-
 σπαραγμένη ἀπὸ ἀπειρίας λυπηραῖς φαντασίαις,
 ἀγνώρισται εἰς τῷ λόγῳ της ἕως τότε. Μόλις
 ἐκαταλάμβανεν ἐκεῖνα ὅπῃ τὴν ἔλεγεν ὁ ὑπερα-
 σπισῆς της. Ἦτον ἕνα χάος ἀνεξιχνίασον αὐ-
 τὰ δι αὐτὴν, μία ἀνεμοζάλη ἀπὸ τὴν ὀριάν ἡ
 νῆσ της δὲν ἠμπορῆσε νὰ εὐγῆ.

ΛΙΖ. „ Διὰ τῆτο ἀράγε ἡ κικκορρίζικη
 „ ἐγεννήθηκα εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ προσενηθῶ
 „ τὴν δυστυχίαν τῷ χρυσῷ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ μὲ
 „ ὑφῶναι εἰς τόσον βαθμὸν εὐτυχίας (β); ἔ δὲν
 „ ἠμπορῶ νὰ χρησιμεύσω τελείως ἡ καίμε-
 „ νη εἰς τὸν πόνον σας; ἀφ' ἧ ἐκάμετε τόσα
 „ καλὰ εἰς τὴν κόρη σας, πῶς νὰ τὰ ἀνταμει-
 „ ψῶ; πῶς νὰ τὰ ἀντιπληρώσω; δὲν ἠμπορῶ
 „ νὰ συνεργήσω πρὸς βοήθειάν σας τίποτε, τί-
 „ ποτες;... ἄχ... ἴσως περᾶ ἔ ἀπὸ τὸ δι-
 „ κόν μου χέρι κάτι τι, ἔ δὲν μὲ τὸ λέτε, ἀπὸ
 „ εὐσπλαγγχίαν σας ὡς φαίνεται, διὰ νὰ μὴ
 „ μὲ

(α) Μὲ δάκρυα. (β) Μὲ δάκρυα.

" μέ λυπήσετε· σὰς παρακαλῶ αὐθέντημ,
 " ἄς εἶναι διὰ τὴν ζωήν σας, εὐγαλέτέ με ἀπὸ
 " αὐτὴν τὴν σύγχυσιν, εἰς τὴν ὁποίαν κυματί-
 " ζεται ὁ νῆς με.

ΜΑΡ. " Ὀραιοτάτη Λιζέτα, κόρη μου (α)
 " ἀνάσημά μου, ἀληθινὴ θυγατέρα μου, (ἐπεὶ δὴ
 " ἔσ' ἐκλεξεν ἡ καρδιά μου) ἡσύχατε πλέον,
 " μὴν λυπᾶσαι, ἡ φρόνησις θέλει με ὀδηγήσει
 " νὰ εὕρω κανένα ὠφέλιμον ἰατρικόν, διὰ τὴν
 " τωρινὴν ἀξιοδάκρυτον κατάσασίν μου, ἀγάπα
 " με μόνον, καθὼς σὲ ἀγαπῶ με ὅλας τὰς
 " σπλάγχνα, ἔ βάσ'α τὴν καρδιά σου...

ΛΙΖ. " Ἄχ ἡ κακορρίζικη, χρειάζεται νὰ
 " μὲ τὸ παραγγείλητε; ἐγὼ δὲν ἔχω ἄλλο
 " εἰς τὸν νῆμα ἀπὸ τὸ παρὸν ἕως τὸ βράδι,
 " παρὰ τὴν εὐγενεῖάν σας· ξυπνητὴ, κοιμημένη,
 " ὄλο τὴν εὐγενεῖάν σας συλλογῆμαι, ὄνει-
 " ρεῦμαι, βλέπω αὐθέντημ, ευεργέτη μου,
 " σὰς ἀφιερῶν ὅλας τὰς σιγμαῖς τῆς ζωῆς
 " ὅπως μὲ ἐδώσετε...

ΜΑΡ. " Ἀξιολάτρευτὸν μου πρόσωπον
 " (β), ἠράνιε ἀγγελέ μου (γ) ... ὄχι, δὲν
 " εἶναι κανένα πρᾶγμα εἰς ὅλην τὴν κτίσιν,
 " ὅπως νὰ σὲ παρομοιάζῃ... ἄχ... (δ)
 " ἄς μὴν ἀφήσω ἀτελείωτον τὸ ψυχικὸν ὅπως
 " ἀρχισα, ... ἔχε ὑγιεῖαν Λιζέτα μου...
 " αὐριον πάλιν... θέλω σὲ ξαναἰδῆ. "

ΛΙΖ. " Καθ' ἡμέραν θὲ νὰ μὲ Γαϊτωνεύ-
 " τε, δὲν εἶναι ἔτιζι; "

Κ 2

ΜΑΡ.

(α) Μὲ εὐνοῖα. (β) Τὴν φίλην.

(γ) Εἰς τὰ φλογερὰ χεῖλη τῆς ἐραστικῆς ἔλπεως ἢ
 λέξεις εἶναι συγχωρημέναις.

(δ) Καθ' ἑαυτὸν.

ΜΑΡ. „ Ναι κόρη μου καθ' ἡμέραν, πλὴν
 „ ἂν λείψω ἐν καμμιά φορᾶ, μὲ τὸ συγχωρεῖς,
 „ μὲ φαίνεται πῶς δὲν βλάπτει τίποτες. . . .

ΛΙΖ. „ Γιά ὄνομα θεῶ, ὦχ, μή με κά-
 „ μετε αὐτὸ τὸ κακόν, διατὶ μὲ προξενεῖ μυρῖος
 „ πόνος ἢ ἀπνοσία σας. . . .

ΜΑΡ. „ Ἐχε ὕγιαν. „

Ο' Μαρκῆς ὕστερον ἀπὸ αὐτὸν τὸν χαιρετισ-
 μόν, ἔμεινε εἰς μίαν σκληρὰν τυραννίαν, μὴν ἰ-
 ξεύρωντας τί νὰ ἀποφασίσῃ, ὅσως εἶχεν ἀπο-
 κατασηθῆ μία φλόγα. „ Ἄχ ὁ δυστυχῆς, (ἔ-
 „ λεγεν εἰς τὸν ἑαυτόν τε) νὰ πάρω δια σύζυ-
 „ γόν μου τὴν Λιζέτα; καλὰ . . . ἡ καρδιά μου
 „ κλίνει, τὴν πονεῖ, ἀμὴ . . . ὁ κόσμος;
 „ ἢ καταλαλιά, ὅπῃ εἰς τὸν αἰῶνα μας ἔφθα-
 „ σεν εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν; ὅπῃ ἡ προῖκα
 „ τῆς γυναικὸς εἶναι τόσον ἀναγκαῖα εἰς τὴν
 „ συνοίκησιν, ὅσον ἐν αὐτῇ ἢ ἰδία; οἱ συγγε-
 „ νεῖς μου, ἢ μεγάλη φαμίλια, εἰς τὴν ὁποίαν
 „ ἔχον σκοπὸν νὰ μὲ προσκολληθῶν; ἐν ὅπῃ ἡ
 „ ὑπανδρεία μου μὲ τὴν Λιζέτα (ἂν τὴν τελειώ-
 „ σω) θέλει γένη αἰτία νὰ ἔχω αἰωνίως διχό-
 „ νοιαν; τί νὰ κάμω; ἄχ. . . ὁ ἄθλιος. . . μὰ
 „ . . . καλλίτερα ἄς νικήσω τὸν ἑμαυτόν μου, ἄς
 „ μετριάσω τὸν ἔρωτά μου, ἄς κάμω ὀρθὴν χρῆ-
 „ σιν τῷ λογικῷ μου, ἄς λάβω πρὸ ὀφθαλμῶν
 „ τὴν τιμὴν τῷ γένε μου, ἄς ὑποφέρω τῶρα
 „ τὸν ἔρωτα, ἐν ἴσως ἔλθῃ καιρὸς νὰ χαρῶ ὁ
 „ ἴδιος διατὶ ἐφέρθηκα ἔτσι, ἐλπίζω πῶς δὲν
 „ μένω γελασμένους, ἄς ἀποφύγω τὴν Λιζ. . . .
 „ ἄχ, μὰ . . . διατὶ; ἐκεῖνη ἢ πτωχὴ δὲν μὲ
 „ βιάζει, τὸ πᾶν εἶναι εἰς τὸ χέρι μου, εἰς τὴν α-

» πώφασίν με γέκει ... ὄχι ... πρέπει νὰ τὴν
 » βλέπω συχνά, διὰ νὰ συνηθίσω ἀπὸ προτή-
 » τερα τρόπον τινὰ τὸ φαρμάκι, ὅπῃ δὲ νὰ
 » μὲ δώσῃ τὸν θάνατον, καθὼς λέγουν νὰ ἔκα-
 » με ποτὲ ὁ Μιθριδάτης (α) διὰ νὰ τὸ κατα-
 » φρονήσω ὑπερον, ὅταν δὲ νὰ τὸ γευθῶ ὁ
 » ἔρωτας εἶναι ἕνας θερμότετος παροξυσμός,
 » ὁ ὁποῖός ἤμωσρεῖ νὰ λατρευθῇ κατ' ὀλίγον
 » ὀλίγον, ἢ νὰ σκοτώσῃ τὸν πάσχοντα, ἀκο-
 » λυθεῖ ἢ αὐτὸς τὴν τάξιν τῶν ὀξέων παθῶν,
 » καθὼς ἢ μὲ ἐκεῖνα παρομοιάζει, ἢ ἀρχή τε
 » εἶναι σφοδρὰ, ἢ ἀπλήτῃς εἰσιστάτη, ἥτις ἂν
 » τύ-

(α) Μιθριδάτης (Βασιλεὺς τῆ Πόττι εἰς τὴν μικρὴν
 Ἀσίαν) υἱὸς τῆ Μιθριδάτε καλεμένη Εὐεργέτου·
 ἐπειδὴ ἢ τὸν εἶχε παρατήσῃ ὁ πατήρ αὐτοῦ εἰς φι-
 λοδόξους ἀνθρώπους νὰ τὸν ἀναθρέψῃ, ἐπροφυ-
 λάττετο ἀπὸ φαρμάκι, ὅπῃ ἂν ἤθελαν, ἤμπορεῖ-
 παν εἰς τὸν θάνατον. μεταχειριζόμενος καθ' ἐκείνην
 τὰ πλέον λιπτά φαρμάκια, ἢ ἀντιφάρμακά των.
 Ὅταν τὸν νατεδύκασεν εἰς θάνατον ὁ υἱὸς τῆ Παρ-
 νάσης, ἔτριξε εἰς τὸν γυναικωῆτην τῆ σπητιῶ-
 τη, ἐκότισε πρῶτον τῆ βασιλισσάν τε, ἐπιε ἢ
 κιντὸς ὁ ἴδιος μίαν ἀρμετὴν δόσιν, ἢ συνεχῆς χερ-
 σις ὅμως τῶν ἀντιφαρμάκων ὅπῃ εἶχε πάρεῖ εἰς τὴν
 ζωὴν τε, ἢ πρὸ πάντων τὸ ὀνομαζόμενον Μιθρι-
 δάτειον (ἰδικόν τε ἐφεύρημα) ἐμπόδισε τὴν ἐνε-
 ργίαν, ἢ ἔτρε ἐκτυπήθη μόνος τε μὲ σπαθί, κλήν
 μὲ τὸ νὰ μὴ ἔργνη θανατηφόρος ἢ πληγὴ, παρε-
 κλίθησεν ἕνας ὀφρικήλιος ὅπῃ εὐρέθη κορυτῆς, κα-
 τὸν κόμῃ, τὴν θλιβεραὶ χεῖρε, ἢ νὰ τὸν τε-
 λειώσῃ.

» τύχη ἔπερὶσση, ἀνεπαιθήτως λαμβάνει ἔ
» λαττώσιν. «

Αἴφ' ἦ ὁ Μαρκῆς ἔκαμεν αὐτὴν τὴν ἀπόφα-
σιν, ἤρχετο πλέον κατ' ἐκάστην νὰ βλέπῃ τὴν
ποιητικὴν τὴν Λιζέτα, ἔ ἐνόησε δύο φορές τὴν
ἡμέραν, ἂν τὸ ἐσυγχωρῶσαν ἢ θελειαῖς του.
Ἐκείνη, ἔ ἐπετάσεν ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς ὁ ἔρω-
τας ὅσον ἐπήγαγεν, αὐξάνειν εἰς τὴν καρδίαν τῆ
νῆς, πλὴν αὐτὸς τὸ ἴξεν ἀπὸ προτήτερα,
πῶς θε ἦ ἀκολαθήσῃ ἔττι τὸ πρῶγμα, ἔ ἦτον
ἔτοιμος, ἀρματωμένος μετὰ τὴν ὑπομονὴν ἔ σωφ-
ροσύνην, ἐπάσχιζε νὰ ἀντιπολεμήσῃ ὡς φιλόσο-
φος ταῖς ὑπερβολαῖς τῆ φλογερῆ πύθης του.
Ἐπροφυλίττετο μετὰ προσοχὴν νὰ μὴν κάμῃ ἔ-
κείνο ὅπῃ ὁ κόσμος ὀνομάζει τρέλλαν ἢ ἀγάπη
τη εἶχεν ὅλας τὰς φυσικὰς τῆς δυνάμεις, χω-
ρὶς νὰ προέρχεται μῆτε ἀπὸ ζήλιαν, μῆτε νὰ ἔ-
ξάπτεται ἀπὸ ὀδύης ἔ πανουργίας. Ἡ Λιζέ-
τα ἦτον ἀπλῆ, ἄκακη, δὲν ἔκρυπτε μῆτε αὐ-
τὴ τὴν τρυφερὰν ἀγάπην τῆς, ἢ αἰδαντικὴ καρ-
διά τῆς ἐφλογίζετο ἀπὸ τὴν καθαρὰν λαύραν
τῆς, ὡσαν εἶνα εὐώδης ξύλον, ὅπῃ καίόμενον εὐ-
γάνει μίαν φλόγα λαμπρὰν, ἔ ἐκχύνει ἐκείνην
τὴν ἡδονικὴν εὐωδίαν, ἢ ὅποια προξενεῖ τὴν εὐ-
χαρίστησιν τῆς ψυχῆς. Ὁ Μαρκῆς ὄντας λοι-
πον κύριος τῆ σαυτῆτι, ἔ αὐτεξέσιος ὅταν ἤ-
θελε νὰ τὴν ἀπολαύσῃ, δὲν ἐπάσχε νὰ εὕρῃ
τὴν ὀκαζιόνε διὰ νὰ τὴν χαρῇ, ὅλαις ἢ ἡμέραις
ἦτον μία διὰ λόγου τα. Ὅθεν μετὰ ὅλην τὴν ἔξα-
ψιν ὅπῃ ἐδιήγειραν εἰς τὰ σωθικά τα τὰ θελ-
γητρα τῆς Λιζέτας, μετὰ ὅλα τὰ ἡδονικὰ χάρδια
τῆς, αὐτὸς ἐβασῆσε τὴν ὀρεξίν τε, ἔ ἐνίκησε
πάν-

πάντα τὸν ἑαυτόν τε, χηρὸς νὰ δείξῃ κατ' ὅλα ἀνθρωπίνην ἀδένειαν, μίτε κανένα ἀδιάκριτον κίνημα.

Ὁ κρυφὸς ἔρωτάς της ἔφανερώθη.

Ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νῦν τῆς δασκάλισσας ἐν τούτῳ, ὅτι αὖξινεν ἡ φιλία τῶν δύο νέων, ἡ Λιζέτα δὲν ἔκρυβε κατ' ὅλα τὸν ἑγκαρδίων πόνον ὅπῃ ἐκατέτρωγε τὰ σπλάγχνα της διὰ τὸν εὐεργέτην της. Τὸν ἀπέδειχνε με καθε λογῆς τρόπον, με τὰ λόγια της, με τὴν σκυθρωπήν λύπην εἰς τὴν ἀπυσίαν της, με τὴν ὑπερβολικὴν χεράν τὴν ὥραν ὅπῃ ἐκείνοι ἐπλησίαζε κοντὰ της, με τὴν ἀνέκφρασον ἡδονάν της ὅταν τὸν ἔβλεπε νὰ ἐμβάλῃ, με τὰ δάκρυά της, τὰ ὅποια συχνὰ ἐσυντρόφευον, τὸσον τὴν ἔλευσίν της, ὅσον ἔ τὸν μισευμέντη. Ἡ τρυφερὴ καὶ εὐγενικὴ καρδιά της αἰσθάνετο ὅλην τὴ βίασαν ὄρμην ἑνὸς σφοδρῆ ἔρωτος, ἐνωμένην με ὅλην τὴν γλυκύτητα τῆς εὐγνωμοσύνης, ἔ ἀνακατωμένην με τὰ τιμημένα φρονήματα, τὴν προσήλωσιν εἰς τὸν ἔρασήν της, τὴν καλὴν ὑπόληψιν, ἔ τὸ βαδύτατον σέβας.

ΔΑΣΚ. « Κόρη μου, βλέπω ἔ πάρα πολὺ ἀγαπᾷς τὸν εὐεργέτην σου, κοίταξε καλά, « αὐτὸ τὸ πάθος ἡμπορεῖ νὰ σε φέρῃ εἰς πολλὰ, νὰ σε καταταρανήσῃ, ἔ νὰ σε κατανα-
* τήσῃ

» τήσῃ τέλος πάντων νά ζήσης δυσυχισμένα, ἔ
 » κακοῦρίθικα εἰς τό ἔξῃς.

ΛΙΖ. » Νά ζήσω δυσυχισμένα Κερᾶ μου;
 » ἄχ, αὐτό δέν εἶναι τρόπος νά γένη· ὅ,τι
 » πράγμα ἔ ἄν ἔχη τήν παραμικράν σχέσιν μέ
 » τόν χαριτωμένον πατέρα μου, ἀφεύτως πρέ-
 » πει νά προξενήσῃ τήν εὐτυχίαν μου. «

ΔΑΣΚ. » Κόρη μου βάσα τήν καρδιά σε
 » σέ λέγω, διατί ἐκεῖνος ἤμπορεῖ νά ὑπαν-
 » δρευθῆ, ἔ ὕστερα; . . .

ΛΙΖ. » Πολλά καλά, ἄν εὖρη καμμίαν
 » ἀγαθῆς ψυχῆς, ἔ εὐμορφην νέαν, ἄς τήν
 » πάρῃ, διατί ὄχι; τὸ χαίρομαι, τότε ἴσως
 » εὐσπλαγχνιοῦν, ἔ μέ βάλῃ μαζύ μέ τήν
 » ἀρχόντισσάν τα, ἔ ἤμπορῶ νά τόν βλέπω
 » κίθῃ σιγμῆν. «

ΔΑΣΚ. » Ἄν εἶναι κατὰ τὰ λόγια σου,
 » ἔ τὰ φρονήματά σου, δέν ἔχω πλέον τί νά
 » σέ εἰπῶ, ἐπειδή ἔ φέρεσαι καθῶς πρέπει. «

ΛΙΖ. » Καί πῶς Κερᾶ μου; νομίζετε ὅτι
 » δέν ἔχω τίς ζουχασμῆς ὅπῃ ἀνήκην διά τόν
 » εὐεργετήν μου; «

ΔΑΣΚ. » Ὅχι κόρη μου, πλήν εἰς τήν
 » ἡλικίαν σου, ἤμπορεῖ νά ἔχη κανείς ἐρωτά, ἔ
 » νά τόν νομίζῃ ἄγνωμοσύνην. «

ΛΙΖ. » Ἐτῆ εἶναι, ἔ ἐγώ τὸ ἀλοθάνο-
 » μαι ἀληθινά, ὅταν ἐξετάζω τήν καρδιά μου,
 » τήν εὐρίσκω πῶς ἀγαπᾷ τόν αὐθέντην της μέ
 » τὰ σωσί της. Τόν ἀγαπῶ σάν κόρη τη, . . .
 » ἄν . . . ἦτον πατέρα μου, τόν ἀγαπῶ σάν κο-
 » ρίτζι . . . ἄγ . . . ἄν ἦτον ἄνδρας μου . . . τόν
 » ἀγαπῶ ὡ-άν ἔκην ἀξιολάτρευτον ὑπερασπι-
 » στήν μου. Ἐγώ ἤθελα (ἔ τὸ νομίζω ἄκραν

» εὐτυ-

» εὐτυχίαν μὲν) ἐγὼ ἤθελα νὰ τὸν θαλερῶ
 » αἰωνίως· ὅλα τὰ τῷ σπῆτιῳ νὰ περνῶν ἀπὸ
 » τὸ χέρι μὲν, ὅλα νὰ τὰ ἐτοιμάζω, ἐγὼ νὰ
 » κάμνω ὅλα ἐκεῖνα ὅπῃ τὸν χρειάζονται· δὲν
 » εἶναι ἐπίγειος ἄνθρωπος ὁ περιπόδητος εὐερ-
 » γέτης μὲν, εἶναι ἓνας Θεὸς διὰ λόγους μὲν. «

ΔΑΣΚ. » Πῶσαισι κόρη μὲν (α) . . .
 » ἀκριβῆ μὲν Λιζέτα, ἀχ πόση ἀπλότης καὶ
 » φλόγα κατοικεῖ εἰς τὰ φύλλα τῆς καρδιάς
 » σου, ἔ δὲν ἔχεις εἶδησιν· ἀμπότες ἢ τύχη νὰ
 » σὲ τὰ φέρῃ δεξιά· πλὴν . . .

Ὁ Μαρκῆς πέρνει τὰ μέτρα τε πῶς
 νὰ Φερῶν πρὸς τὴν Λιζέτα.

Ὄταν ἐγύρισε ὁ Μαρκῆς, ἡ δασκάλισσα
 τὸν εἶπε λέξιν πρὸς λέξιν τὴν συνομιλίαν ὅπῃ
 εἶχε μαζὺ μὲ τὴν Λιζέτα.

ΜΑΡ. Πισεύετε Κερῶ μὲ πῶς νὰ σοχά-
 » ζωμαί ἔ ἐγὼ διαφορετικὰ ἀπὸ λόγους τῆς ; «

ΔΑΣΚ. » Μὰ τί ἔχετε κατὰ νῦν νὰ τὴν
 » κάμνετε, εὐ θεόσας τέλει πάντων ; «

ΜΑΡ. » Αὐτὸ εἶναι ὅπῃ μὲ συγχίζει, αὐτὸ
 » μὲ σκοτώνει· νὰ τὴν πάρω γυναῖκα μὲ . . .
 » εἶναι ἢ πλέον εὐγενεστέρα ἰδέα, ἴσως ἢ πλε-
 » ον εὐλογος, ἐπειδὴ ἔ ἢ εὐτυχία μὲ εἶναι σὲ
 » λόγους τῆς προσηλωμένη· μὰ . . . τὸ συγγε-

νο·

(α) Χαδούωταις τῆς.

π νολόγι μν . . . ὁ κόσμος . . . εἰς τὴν Κήρτην ; τί
 π Δὲ νὰ εἰπῶν ; μὲ τί μάτι Δὲ νὰ τὴν κοιτά-
 π ζεν ; "

ΔΑΣΚ. " Καὶ πῶς ; δὲν ἔχει ἔξ αὐτῆ
 π συγγενεῖς ὅπῃ νὰ εἶναι κομμάτι . . .

ΜΑΡ. " Ἐχει συγγενεῖς τιμημένους ἢ
 π καϊμένους . . . ἂν ἤμην κένενας ποταπῶς . . .
 π . . . ἄχ τρισμακαριση ποταπῶς , ἤμπορῶσα
 π τότε νὰ τὴν πάρω , ἔξ νὰ τιμηθῶ συγγενεού-
 π μενος μαζί της . Ἐνας ἄνθρωπος τῆς τάξεώς
 π μὲ ὁμῶς , δὲν ἤμπορεῖ νὰ πάρῃ ὅποιαν Δέλη .
 π ἂν δὲν εἶναι ἀπὸ γένος ἢ ἂν λείπῃ τὸ γέ-
 π νος , τὰ πολλὰ ἔχη της κἄν , νὰ θαμπῶνται
 π τὰ μάτια τῷ κόσμῳ , ἔξ νὰ τὸν ἐμποδίζην ἀπὸ
 π τῆ νὰ καταγίνεται νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀρχὴν
 π τῆς γενεᾶς της . Τί κατάχρησις τῷ καιρῷ μας ;
 π ἂν ἔπρνα ὁ δυσυχῆς τὴν κόρην ἑνὸς πλησί-
 π ἀδικητῆ , ὅπῃ μὲ ταῖς ἀρπαγαῖς τῆ νὰ ἀφᾶ-
 π νισεν ἕναν κόσμον , ὅπῃ ἐξ αἰτίας τῆ νὰ γου-
 π γύζῃ , ἔξ νὰ μοιμαρῖζῃ ἕνα λαός , ἤθελαν μὲ
 π συγχωρήσῃ νὰ λάβω μέρος εἰς ταῖς ἀδικαί-
 π ας τῆ , νὰ ἀνακατίσω τὸ αἷμα μὲ τὸ ἔδικόν
 π τῆ , νὰ ἐξευγενίσω ταῖς κλεψιαῖς τῆ , κάμνω-
 π τάς ταις νὰ μετέλθῃν εἰς τὰ παιδιὰ μὲ ἔξ ἢ
 π κόρη ἑνὸς τιμημένου ἔξ ἡσύχως συμπολίτη μου ,
 π ὅπῃ δὲν ἔβλαψε τελείως κένεναν , δὲν εἶναι
 π ἀξία διὰ λόγου μν ; . . . ἄχ τί κακία . "

ΔΑΣΚ. " Ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ νὰ σᾶς εἰπῶ
 π περὶ τήτης αὐθένῃ μν τίποτες ὁ τρόπος , μὲ τὸν
 π ὅποιον ἕως τώρα ἐφέρθητε , δείχνει τόσην εὐ-
 π γένειαν , μεγαλοπρέπειαν , ἔξ καλοσύνην ,
 π ὅπῃ ἐπαρακινήθῃν νὰ συλλέβω ἔξ ἐγὼ διὰ
 π τὴν ὑπόληψίν σας , ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ φρο-
 νήμα-

„ νήματα τῆς ψυχοκόρης σας· συμβουλευθῆτε
 „ τὴν εὐγενικὴν καρδιά σας, ἐκείνη μονάχη ἡμ-
 „ πορεὶ νὰ σας ἐρμηνεύσῃ τὸ τί νὰ κάμωτε. “

ΜΑΡ. „ Ἡ καρδιά μου μὲ παρακινεῖ, μὲ
 „ βιάζει, λέγει νὰ πάρω τὴν Λιζέτα μου, ἐγὼ
 „ ὁμως πάλιν διαζῶ, καὶ θέλω νὰ συμβουλευ-
 „ θῶ κατὰ μόνος μὲ τὴν ἰδίαν, νὰ τὴν εἰπῶ
 „ ταῖς αἰτίαις ὅπῃ μὲ παρακινῶν εἰς αὐτὸ τὸ
 „ συνοικέσιον, ἐκείναις ὅπῃ μὲ ἐμποδίζουν, καὶ ἐν
 „ ἐνὶ λόγῳ, ὅσα ἤθελα συντύχη περὶ τῆτος
 „ εἰς ἓνα ἀδιάφορον τρίτου ὑποκείμενον, καὶ νὰ
 „ ἴδῳ, τί ἀπόφασιν θεὸς νὰ κάμῃ ἐκείνη; θέλω
 „ νὰ μὲ συντύχη μὲ εὐλιχρύνειαν, καὶ νὰ μὲ εὐ-
 „ σῇ τὴν τελευταίαν γνώμην της. “

Ἡ Λιζέτα παρακαλεῖ τὸν Μαρκὴ νὰ
 μὴν τὴν σεφανωθῇ.

Ἐπλησίασεν εἰς τὴν Λιζέτα, καὶ τὴν ἐζή-
 τησε νὰ συνομιλήσῃ μίαν στιγμήν.

ΜΑΡ. „ Ἐχῶ νὰ σὲ συμβουλευθῶ διὰ
 „ τὴν παρῶσαν κατάστασίν μου ἀκριβῆ κόρη μου,
 „ ἦλθε πλέον ὁ καιρὸς ὅπῃ κάμνει χρεῖα νὰ
 „ ὑπανδρευθῶ· ἡ συνήθεια τῆς τόκου, τὰ κα-
 „ θήκοντα τῆς εὐγενείας, οἱ συγγενεῖς μου, θέ-
 „ λουν νὰ πάρω διὰ συμβίαν μου μίαν εὐγενῆ καὶ
 „ πλησίαν· ἡ καρδιά μου δὲν τὸ σέργει, ἀλλὰ
 „ ἐδόθη ὀλάκκηρη χωρὶς νὰ μὲ ἐρωτήσῃ, εἰς τὴν
 „ ἀγάπην μιᾶς νέας καὶ νόστιμης κοπέλλας· ἀν
 κάμω

π κάμω τὸ πρῶτον, ὅλος ὁ κόσμος θέλει τὸ
 π εὖρη εὐλογον, θέλω προχωρέσει, θέλω κυ-
 π βερνηθῆ, βοηθούμενος ἀπὸ τῆς συγγενεῖς ἔ-
 π κείνης ὅπῃ πάρω, ἠμπορῶ νὰ λάβω ἔ, κἀνέναν
 π μεγάλου ὀφθίκιον εἰς τὴν Κήρτην, νὰ δαλεό-
 π σω τὴν πατρίδα μου, ἔ νὰ ἀποκτήσω ὄνομα.
 π Πρὸς τῆτοις, τὰ παιδιὰ μου, θέλουν μὲ εὐχα-
 π ρισεῖ κἀνέναν καιρὸν, μὲ τὸ νὰ τὰ ἔκαμα νὰ
 π γεννηθῆν εἰς τὴν εὐγένειαν... μὰ... μὲ ὅλα
 π αὐτὰ τὰ καλὰ, ἀράτε θέλω ζήσει εὐτυχής;
 π δὲν τὸ πιצעύω, ἐπειδὴ ἔ λατρεύω ὑπὲρ φύ-
 π σιν τὴν νέαν ὅπῃ προκρίνει ἡ καρδιά μου· ὡς
 π τόσον, ἂν ἐκπληρώσω τὸν πόθον μου πέρνων-
 π τὰς τὴν, ἄπειρα ἐναντία σοχάζομαι πῶς ἠμ-
 π πορῶν νὰ μ' ἀκολοθήσεν. Κατὰ πρῶτον θέ-
 π λην μὲ κατηγορήσει ὅλοι κοινῶς, οἱ συγγε-
 π νεῖς μου δὲν θέλουν μὲ τὸ συγχωρήσει κατ' ἔ-
 π δὲνα τρόπον· μία παρομοία ὑπανδρεία θέλει
 π παρακινήσει ὅλης εἰς τὴν Κήρτην νὰ μὲ κοιτά-
 π ζην μὲ ἄγριον μάτι· (ἔξω ἀπὸ τῆς ἐχθρῆς μου)
 π ὁ ἴδιος ἠγεμῶν θέλει μὲ βλέπει σὰν ἕναν γυ-
 π ναικομανῆ ἄνθρωπον, ἔ ἀνάξιον μεγάλων κα-
 π ταρθωμάτων, ἐπειδὴ ἔ δὲν ἠμπόρεσα νὰ νι-
 π κήσω τὴν ἐρωτικὴν μου κλίσιν. Πρέπει λοι-
 π πόν νὰ ζήσω ξεμακρυσμένος εἰς τὸ ἔξῃς ἀπὸ
 π τῆς ὁμοῖος μου μίαν ζωὴν ποταπὴν, ἀνωφελῆ,
 π ἔ κακορρίζικην· κἀνέναν καιρὸν τὰ ἴδια παι-
 π διὰ ἐκείνης ὅπῃ προκρίνω σήμερον, θέλουν μὲ
 π ἐπιπλήξει διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην ὅπῃ
 π ἔλαβα διὰ τὴν μητέρα μου. Μὲ ὅλον τῆτο
 π ἂν συγκρίνω τὰ τέλη, μὲ τὰς τωρινὰς μου
 π ἀποφάσεις, ἐγὼ σοχάζομαι πῶς θε νὰ ζή-
 π σω εὐτυχισμένα μὲ ἐκείνην ὅπῃ ἀγαπῶ, ἐ-
 π πειδὴ

„ πειδὴ ἔχω ἀρετὰ πλῆτη ὅσου διὰ τῆς δύ-
 „ μας, ἠμποροῦμεν νὰ διάγωμεν μίαν ζωὴν τακ-
 „ τικὴν, εὐρίσκοντες εἰς τὴν ἀμοιβαίαν ἀπόλαυ-
 „ σίν μας, ὅλαις ταῖς ἡδοναῖς, θέλομεν περᾶσαι
 „ ἡμέραις ὡσάν ἐκείναις τῷ χρυσῷ αἰῶνος (α).
 „ ἼΙ νὰ κάμω, τί μὲ συμβουλεύεις ἀκριβή μου
 „ Λιζέτα; ξεύρω πῶς ἔχεις γνῶσιν, ἔ ἕνα
 „ νῦν, ὅπῃ δὲν ἐδολώδη ἀκόμη ἀπὸ ταῖς ἰδέαις
 „ τῶν ἀνθρώπων, ἔ ἀπὸ τὴν κινδυνώδη πολιτί-
 „ κα τῶν ἰσχυρογνωμόνων φαμελιῶν διὰ τὰ
 „ προνόμιά της, τὰ ὅποια αὐταῖς φαίνεται νὰ
 „ ἐβύζαξαν μαζὺ μὲ τὸ γάλα τῆς ἀνατροφῆς
 „ τῶν. “

„ ΛΙΖ. „ Αὐθέντη μου, ἡ τιμὴ ὅπῃ κάμνετε
 „ εἰς τὴν δόλην σας, ζητῶντας συμβολήν, μὲ
 „ παρακινεῖ νὰ μὴν κρύψω τὴν γνώμην μου, ἀλ-
 „ „ λὰ νὰ σᾶς εἰπῶ ἐκεῖνο ὅπῃ σοχάζομαι. “

„ ΜΑΡ. „ Δὲν ἀμφιβάλλω πῶς θεὸς νὰ μὲ
 „ εἰπῆς τὸ ὅ,τι σὲ εἰπῆ ἡ καρδιά σου, ἀφῆσέ την
 „ λοιπὸν κόρη μου, ἔ νὰ εἴσαι βέβαιη πῶς θε-
 „ „ λω ἀκολοθήσει τὴν ἀπόφασίν της.

„ ΛΙΖ. „ Γνωρίζω πῶς μὲ τιμᾶτε ὑπερ-
 „ „ ἀξίαν (β) πλὴν αὐτὸ ἀνάγεται εἰς τὴν εὐγε-
 „ „ νείαν

(α) Ὁ Ζεὺς θυμωθεὶς κατὰ τῷ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνῳ,
 ἀπεδίωξε αὐτὸν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Γανὸς ὁ τότε
 βασιλεύων τὸν ἐδέχθη * ἐξ αἰτίας τῆς εὐευστίας
 τοῦ Θεοῦ, ἐβλάσαντο εὖλα χωρεῖς νὰ γνωρογήσῃ τι-
 νὰς * οἱ ἀνθρώποι ἐζῆσαν μὲ ἀγαπήν, ἡ δικαιο-
 σύνη ἐφυλάττετο, ἢ ὅλοι ἦτον εὐτυχισμένοι * οἷα
 τῆτο ὀνομάθη ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, χρυσοῦς αἰὼν.

(β) Ἐῖτα πρέπει νὰ σοχαδῆ καί τις ἵνα νέον κορίτζι
 πῶς

νείαν σας, με τὸ νὰ εἶμαι ἀνάσημά σας· ἤθε-
 λα σὰς ζητήσῃ διορίαν ἕως αὐρίου νὰ συλλο-
 γισθῶ, καὶ νὰ δώσω τὴν τελείαν ἀπόκρισιν
 εἰς τὴν ἐρώτησίν σας. Στοχάζομαι ὅμως πῶς
 δὲν εἶναι καιρὸς ἀπορίας, καὶ ὅτι χρόνος νὰ
 συλλογαῖται κανεὶς, δὲν ὠφελείται παντελῶς,
 εἰς τὸ νὰ μετριάσῃ ἢ νὰ προδέσῃ κατὰ τῆτο
 τὴν κρίσιν τῆ ὀρθῆ λόγου. Ἐνδυμῆμαι ταῖς
 ἀπερασμέναις ὅπῃ με εἶδτε μερικὰς φρονί-
 μους συμβουλὰς, ὁμιλέσετε διὰ τὸ ξαριφλήμι
 καὶ ξελαγιασμὸν τῶν γυναικῶν, καὶ ἀφίνων-
 ται τὴν καταφρονετικὴν πρόληψιν ὅπῃ ἔχει
 δι' αὐτὰ ὅλος ὁ κόσμος, εἰδείχετε πῶς τάχα
 διὰ τὸ πρῶτον δὲν σὰς κόφτει τόσον, καὶ πῶς
 ταῖς συμπαθεῖτε ὡς ἀδενῆ μέλι· πλὴν διὰ
 τὸ δεύτερον, ἐπειδὴ καὶ πρετεντέρην, (καθὼς
 τὸ λέγουν ἐκαίνας) ἢ ἀκολουθεῖν τὴν ἀπλότη-
 τα τῆς φύσεως, καὶ παραβλέπεν τῆς ἐπαίνας
 ὅπῃ ἤθελε ταῖς δώσῃ ἢ κοινότης διὰ τὴν σω-
 φροσύνην τους, προκρίνωντας τὴν προσωρινὴν
 ἡδονὴν εἰς τὴν ὁποῖαν ταῖς ἔλκει ἢ ἀνδρωπίνῃ
 ἀδένεια. Συμηθεῖτε πῶς σὰς ἐκκαχοφαίνεται·
 ἐλέγετε πρὸς τῆτοις, πῶς ἐκεῖνο ὅπῃ συν-
 θέττει τὴν ἀνδρωπίνην συνοίκησιν καὶ συνέ-
 λευσιν, εἶναι οἱ νόμοι, ἀπὸ τοῦς ὁποῖους
 πάλιν ὑπερτερεῖ ὡς κυριώτερος ἐκεῖνος ὅ-
 πῃ προσάξει, κάθε ἓνας νὰ ἐξοσιάζει τὸ ἐδι-
 κόν

πῶς λαλεῖ, καὶ ὅχι ἓνας γνωστικὸς γέγων, ἢ συμ-
 βολὴ κλίσει κομμάτι εἰς τὸ ὑπερῆσουτης, πλὴν
 τὸ πάθος δὲν τὴν ἀφίνει ἐλευθέρων εἰς συντόχη
 κατὰ τῆ ἰκντῆ της.

κόν τῃ ὅλοι αὐτοὶ φυλάττονται κατὰ τὸ μᾶλλον ἔῃ ἦτον, ὁ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν γυναικῶν ὅμως κατ' ὃ πλεόν ὑπελικάτος, πρέπει νὰ εἶναι ἀπαραβίαστος ὅποια τὸν παραβαίνει. Λοιπὸν, δὲν εἶναι ἀξία ἐπαίνου (α), ἐμένα δὲν μὲ τυχεῖ νῦν τῶρα νὰ κάθωμαι νὰ πηλώω φιλοσοφίαν, ἔῃ πρό πάντων εἰς τὸν πικτέρα μῃ, πλὴν σᾶς ἐνδυμίζω τὰ λόγια σας. Ἡ εὐγενεία σας εἶσε μιᾶς τάξεως ὅπῃ ἔχει τῆς νόμης τῆς, ἔῃ ταῖς συνήθειαίς τῆς, πρέπει νὰ ταῖς ἀκολουθήσετε (β) ἔῃ τότε κάμνετε τὸ χρέος σας. Τὸ κυριώτερον ἀπὸ τὰ ὅποια εἶναι, τὸ νὰ συνοικήσετε μὲ μίαν ὅπῃ νὰ τὴν εὐρίσκη εὐλογου ὅλος ὁ κόσμος ἄνάγκη εἶναι, λοιπὸν ἐξάπαντος νὰ τὸ κάμετε ἄφῃσετε τὴν δυσυχοισμένην ἐκείνην ὅπῃ ζητᾶ ἡ καρδιά σας ἔκείνο ὅπῃ ἠμπορεῖτε νὰ τὴν δάσσετε χωρὶς νὰ βλαφθῆτε εἶναι, ἡ ὑπόληψις, ἡ συμπόνησις, ἔῃ ἡ φιλικὴ ἀγάπη πλὴν μὴ τὴν προσφέρετε ἐκείνο ὅπῃ ἔῃ αὐτὴ ἴτως δὲν . . . πρέπει νὰ τὸ δεχθῆ. "

ΜΑΡ. " Λιζέτα μῃ . . . ἡ ἀπόφασις ὅπῃ κάμνετε ἐναντίον τῆς δυσυχοισμένης, ἴξευρε πῶς σὲ ἐγγυίζει, ἐπειδὴ ἔῃ . . . εἶσαι τῷ λόγῳ σῆ ἢ ἰδίᾳ. "

ΛΙΖ. " Καὶ πῶς αὐθύντη μῃ νομίζετε ὅτι δὲν τὸ ἔνοιωσα ; "

ΜΑΡ.

(α) Τὸν γλιτίζει πορμαῖτι.

(β) Ἐξ ἀνάγκης ἀντιρῶσιν, ἔῃ ἀνεπίστος λαλεῖ ἔτσι.

ΜΑΡ. " Ἄχ ἀκριβή με Λιζέτα, φέρε-
 »σαι λοιπὸν κατὰ τῆ ἑαυτῆ σῃ, ἀρνήσαι κα-
 »θὼς βλέπω ἐκείνον ὅπῃ πονεῖς, μόνον ἔ μόνον
 »νεν διὰ νὰ τὸν καταπείσης; κόρημα, πολύ-
 »τιμὸν με ἀνάσημα (καθὼς ἀγαπᾷς νὰ πὲ λέ-
 »γω πάντοτε) πόσον με κατασῆνεις ἐρωτικὸν
 »μὲ τὸ μέριτόν σῃ, ἔ τὴν ἐντέλειαν τῆς γνώ-
 »σεώς σῃ; Ἄχ . . . ποῖα ἄλλη εἶναι ἀξιωτέ-
 »ρα διὰ λόγῃμα, ἔξω ἀπὸ ἐκείνην ὅπῃ μὴ
 »νάχος με μὲ τὴσιν φροντίδα ἔ χαρὰν ἀνά-
 »δρεψα. "

ΛΙΖ. " Αὐτὴ δὲν εἶναι ἀξία νὰ ὀνομασ-
 »θῆ δικαίως ἀνάσημά σας, ἂν εἶχε ποταπότερα
 »φρονήματα, ἔ πλέον χαμηρπεῖς σοφασμῆς-
 »πόσα πικρὰ δάκρυα δὲν ἤθελε χύσῃ, βλέ-
 »πωντας τὸν ὑπερασπιστὴν τῆς παρακάτω ἀπὸ
 »τῆς ἑμοίης τῃ, νὰ κατακείτῃ εἰς τὸν ζόφον
 »τῆς πενιχρότητος, ὅπῃ ἐλέγχετε προθήτερα;
 »Ἄχ . . . εὐεργέτημα, ἐγὼ δὲν τὴν θέλω
 »τέτοιαν ἐλπιζομένην εὐτυχίαν, ἀλλὰ . . .
 »μόνον καυχωμένη εἰς τὸ νὰ εἶμαι δόλησας,
 »εὐτυχισμένη εἰς τὸ νὰ με πονῆτε, ἔ παρη-
 »γορημένη εἰς τὸ νὰ σᾶς βλέπω, θέλω σᾶς
 »ἀφιερῶσαι ἔλαις ταῖς σιγμαῖς τῆς ζωῆς με;
 »ἐλευθεύετε τὴν πατρίδα καθὼς με εἶπατε, ἔ
 »σᾶς βεβαιῶνω πῶς θέλετε ἀποκτήσει τὴν
 »φήμην, ὅπῃ τὸ μέριτόν σας (Ἄχ ἔ ποῖος ἔ-
 »χει περισσότερον ἀπὸ τὴν εὐγενείαν σας;) ὅπῃ
 »τὸ μέριτόν σας μέλει νὰ σᾶς προξενήσῃ.
 »Ὅσον διὰ λόγῃμα, θέλει σεμνύνομαι, κη-
 »ρύττωντας με δέκα γλώσσαις τὴν ἀγαθότη-
 »τα τῆ γλυκυτιέτα πατρός με. Ἐ νὰ λέγω
 »πῶς συγγενεύομαι μαζύτα, μὲ τῆς γλυ-

» κείς δεσμῶς τῆ ἔρωτος, ἔ τῆς εὐγνωμοσύνης,
 » θε νὰ πετώ ἀπό τήν χαράν μη εἰς κάθε εὐ-
 » γενικόν κατόρθωμά σας, εἰς κάθε εὐτυχίαν
 » ὅπῃ σᾶς ἔλθῃ· ἔ ἀναμεταξύ εἰς τὰ τόσα
 » καλὰ ὅπῃ σᾶς ἐπεύχομαι, τὸ πρῶτον εἶναι
 » νὰ ἐπιτύχετε μίαν σύζυγον . . . . (α) ὅπῃ
 » νὰ αὐξήσῃ τὰ πλήτη σας, (μέ τό νὰ βλέ-
 » πω πῶς τὰ καλομεταχειρίζεσθε) ἡ δόξα τῆ
 » ὀνόματός σας, μέ κάμνει αὐδένητη με . . . .
 » σᾶς ὑπόσχομαι νὰ συνευτυχῶ εἰς τήν εὐτυ-
 » χίαν σας, νὰ συδοξάζωμαι εἰς τήν δόξαν σας·
 » κατανευτετε λοιπόν νὰ ἀπολαύσετε ἔ μονά-
 » γος σας τὰ ἀγαθὰ ὅπῃ σᾶς προσμένῃ. Τὰ
 » πτιδάκια σας θέλει μέ εἶναι τὸ ἀκριβώτερον
 » ποῦγμα ὅπῃ νὰ ἔχω εἰς τόν κόσμον, μετα
 » τήν εὐγενείαν σας· μέ θάρρα σᾶς ζητῶ τήν
 » χάριν αὐτήν, (ἡ ὁποία εἶναι τὸ γλυκύτατον
 » χρῆμα) νὰ μέ δώσετε τήν ἀδειαν νὰ φρον-
 » τίσω περὶ αὐτῶν, καθῶς ἐφροντίσετε διὰ
 » τῆμενα· θέλει εἶμαι ἡ πρωτόγονος ἀδελφή
 » τῆς, ἡ δευτέρα μητέρα τῆς, θέλω σᾶς ἀγα-
 » πᾶ ἔ σᾶς θαλεῦει μέ τήν ψυχὴν με, βλέ-
 » πώντας τῆς ὠραιότητος καρπῶς ενός τοιῦτε
 » χρυτῆ δένδρου. Δότετε ὅμως μίαν ἀξίαν
 » μητέρα, ὅπῃ ἔχωντας τὰς ἀρεταῖς ἔ προτε-
 » ρήματα τῆ πατρός τῆς, νὰ εἶναι ἀξία διὰ νὰ
 » γένη συζυγός σας· ἡ πλέον εὐγενική, ἡ
 » πλέον κοσμία, ἡ πλέον φρόνιμη ὅπῃ ἡμ-
 » πορεῖ νὰ εὐρεθῇ, ἐκλέξετέ την, μία τοιαύτη
 » πρέπει νὰ ἀξιωθῇ ἕναν τοιῦτων ἀξιολάτρευ-
 » τον ἄνδρα.

ΜΑΡ.

(α) Τῆς περιχόνου τὰ θάρρα.

I.

ΜΑΡ. „ Μὲ παρακινεῖς Διζέτα μου; μὲ
 „ συμβουλευεῖς νὰ τὸ κάμω κόρη μου; ἄχ . . .
 „ τὰ λόγια σου μὲ ἀπονεκρώναν, καὶ μὲ ἐμφυχώ-
 „ νων ἔντ' αὐτῷ, μὲ θάπτων εἰς τὸν βυθὸν τῆς
 „ λύπης, καὶ μὲ ὑψώνων ὑπεράνω τῆ ἑαυτῆ μου.
 „ μὲ κάμνην νὰ ἀναλύσω, καὶ πάλιν μὲ δίδων κά-
 „ ποῖαν δύναμιν καὶ ἐλπίδα εἰς τὸ νὰ τὰ τελειώ-
 „ σω. ἄχ . . . ὁ δυσυχῆς . . . πόσον ἡ ἀ-
 „ νάγκη μὲ σενοχωρεῖ νὰ κάμω, δεκτεῖνο ὅπῃ ἡ
 „ ψυχὴ μου προμάζει (α). Σὲ . . . ἀφί-
 „ νω . . . ὑγιεῖαν . . . κόρη μου . . . (β) εἰς
 „ τὸ ἐξῆς . . . ἀληθινὰ θεὸ νὰ σὲ βλέπω πλέον
 „ ὡσάν πατέρα . . . ἔχε . . . ὑγιεῖαν Διζέ-
 „ τα μου . . . θεὸ νὰ περάσων μερικαῖς ἡμέρας
 „ χωρὶς νὰ μὲ ἰδῆς. μὲ δίδεις τὴν ἀδειαν κό-
 „ ρη μου; “

ΔΙΖ. „ Κάμετε ἐκεῖνο ὅπῃ σᾶς ἀρέσῃ
 „ αὐθέντη μου. ἐγὼ εἶμαι πάντοτε πρόθυμη δὲ-
 „ λησας. “

ΜΑΡ. „ Δὲν ἠμπορῶ νὰ περιγράψω τὴν
 „ ἄκραν ἀδημονίαν τῆς καρδιάς μου. πλὴν . . .
 „ καυχῶμαι καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν ὅπῃ ἔκαμα,
 „ καὶ σὲ ὑπεραγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτην σιγμὴν
 „ ὅπῃ σὲ εἶδα. εἶσαι ἡ δόξα μου ἀκριβὴ μου Δι-
 „ ζέτα, εἶσαι τὸ τιμιώτερον πράγμα ὅπῃ νὰ
 „ βλέπω εἰς τὸ πᾶν, διὰ τὸ ὁποῖον θέλει ὑ-
 „ περαίρομαι εἰς ὅλην τὴν ζωὴν μου. ἔχε . . .
 „ ὑγιεῖαν. “

ΔΙΖ. „ Ταπεινὴ δῆλησας. “

Υῶαυ-

(α) Μὲ θάνατον.

(β) Τὴν φίλην.

Ἰπανδρεία τῷ Μαρκῷ.

Ἐτὶ λέγωντας ἐμίσεισε μὲ χίλια διάφορα πάθη εἰς τὴν ψυχὴν, εὐπλαγχνίαν, ἀγάπην, χαρὰν, δόξαν, ἔτι τὰ λοιπὰ, ἀφίνοντας τὴν εἰς τὸν αὐτὸν ἐνθουσιασμόν. Ἀφ' οὗ ἦλθε λοιπὸν εἰς τὸ σπῆτι, ἢ μητέρα τὸν ἐμήνησε νὰ πηγαίῃ εἰς τὸν ὄνδα της, ἔτι ὑπερὸν ἀπὸ ἄλλαις συνομιλίαις, ἄρχισε νὰ τὸν λέγῃ.

ΜΗΤΕΡΑ. „ Ἀκούσα παιδί μου πῶς ἀπέκτησες μίαν εὐμορφὴν ἀμορέζα, ἀληθινὰ εἶναι. “

ΜΑΡ. „ Ὅχι κερά μου· ἐκεῖνος ὅπῃ σᾶς τὴν ὠνόμασεν ἀμορέζαν μου, ἔχει μεγάλο λάθος. “

ΜΗΤ. „ Μὴ ζητῆς νὰ τὸ κρύψῃς ἀπὸ μένα, ἱερεύεις πῶς σε ἀγαπῶ. “

ΜΑΡ. „ Ὁ σκοπός μου δὲν εἶναι νὰ σᾶς τὸ κρύψω, πλὴν νὰ σᾶς διηγηθῶ τῷ ὄντι πῶς τρέχει ἡ ὑπόθεσις. “

Ἐπειτα ἐδιηγήθη ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς Λιζέτας, σιωπῶντας τὴν κλίσιν ὅπῃ εἶχε νὰ τὴν πάρῃ γυναῖκα τοῦ, ἔτι τὸν σφοδρὸν ἐρωτά τῃ.

„ Καθὼς ἀκούετε τὴν ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, τὴν ἀγαπῶ ὡσαύτῃ πατέρα, ἔχει ἓνα τόσον ξεχωριστὸν μέριον, ὅπῃ ἂν τὴν ἰδῆτε ἔτι τὴν γνωρίζετε, δεῖ νὰ τὴν ἀγαπήσετε ἔτι ἡ εὐγένεια σας ἢ ἰδίᾳ, περισσότερον ἀπὸ λόγον μου. Καυχῶμαι διὰ τὰ προτερήματά της τόσον εἰς φυσικὰ, ὅσον ἔτι ἐκεῖνα ὅπῃ ἀπέκ-

„ τῆσεν ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν· ἂν δὲν ἤμην ἐγὼ,
 „ τί ἤθελα γένῃ ἢ ζαβάλισσα; . . . ὁ Πυγ-
 „ μαλίων Κεράμε ἦτον ὀλιγώτερον ἑκκατικός
 „ διὰ τὸ φαιῖον ἀγαλμάτη, παρὰ ἐγὼ διὰ
 „ τὴν Λιζεταμέ. Θέλω παρακαλέσει τὴν
 „ σύζυζόν με ὅταν ὑπανδρευθῶ νὰ τὴν πάρῃ
 „ μαζύ της σὸ σπῆτι, ἔ νὰ τὴν μεταχειρίζεται
 „ ὡσάν νὰ ἦτον μία κόρη με, ἀπὸ τὴν πρώτην
 „ γυναῖκά με. Τελευταῖον, ὅσαις εὐεργεσίαις
 „ ἤθελα κάμῃ εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς αὐτὴν, νὰ περ-
 „ νῶν ἀπὸ τὸ χέρι τῆς γυναίκός με.“

ΜΗΤ. „ Αὐτὸ ἐπῶ μὲ λέτε τώρα, μὲ ἔ-
 „ δωσε κομμάτι ἀναψυχὴν· ἔχεις λοιπὸν σκο-
 „ πὸν νὰ ὑπανδρευθῆς παιδί με;“

ΜΑΡ. „ Ναὶ κεράμε μὲ τὴν εὐχὴν σας
 „ εἶμαι ἀποφασισμένος, ἂν τὸ μέρος εὐρεθῆ
 „ ἰσότημον· θέλω νὰ εἶναι ἀπὸ γένος, νὰ ἔχη
 „ ὠραιότητα, προτερήματα, καὶ πλῆτη.“

ΜΗΤ. „ Εἶσαι τῇ ἀληθείᾳ πολλὰ φρό-
 „ νιμος παιδί με, καὶ μὲ χαροποιεῖς εἰς ἄκρον, πί-
 „ σευσέ με ὅτι, αὐτὴ οὐκ ἔπεφασίδῃ νὰ σὲ
 „ δώσωμεν, ἔχει ὅλα αὐτὰ ὅπῃ ζητεῖς· εἶναι
 „ πολλὰ νέε, πλῆσια, νόσιμη, καὶ φολισμένη
 „ μὲ ἀπειραὶς χάριτες, εἶναι ἡ ὠραία Εἰριφίλη,
 „ τὴν ὁποίαν συμπεραίνω πῶς τὴν γνωρίζεις.“

ΜΑΡ. „ Ἀληθινὰ τὴν εἶδα μιά φορά, καὶ
 „ μὲ φάνῃ μία κοπέλλα χωρὶς κισῆρι· ἡ μη-
 „ τέρα της ὅμως, εἶναι τρομερὴ καὶ διεστραμμένη
 „ γυναῖκα.“

ΜΗΤ. „ Τί σὲ κόφτει; δὲν θῆ νὰ πάρῃς
 „ ἐκεῖνη; αὐρίον ἔχω ἀπόφασιν νὰ σὲ πηγαίνω
 „ ἐκεῖ.“

ΜΑΡ.

ΜΑΡ. « Ὄταν ἀγαπᾶτε Κεῖρά μου εἶμαι
 « ἔτοιμος. »

ΜΗΤ. « Ὁ πατέρας σου θεὸν νὰ τὸ ὑπερ-
 « χάσῃ, ἄς πάμε νὰ τὸν εἰπῆμεν τὴν ἀπόφα-
 « σίν σου. »

Ὁ Πατὴρ τῆ Μαρκῆ μένωντας εὐχαριστη-
 μένος διὰ τῆς τιμημένης σκοπῆς τῆ υἱοῦ τοῦ, εἶ-
 πεν εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ.

ΠΑΤΗΡ. « Βλέπετε κοκκῶνα μου πῶς ὁ
 « κύριος Πηλῖαν δὲν ἔξευρε τί ἔλεγε, θέλωντας νὰ
 « μάς πληροφορήσῃ ὅτι ὁ Μαρκῆς εἶχεν ἁμῶρι; »

ΜΑΡ. « Συγχωρήσατέ με αὐθέντη μου,
 « αὐτὴν ὅπῃ εὐσπλαγχνιζόμενος ἔδρεφα με-
 « χοι τῆδε, εἶναι ἕνα ὀρφανὸν κορίτσι, διὰ τὸ
 « ὁποῖον λαμβάνω τὴν φροντίδα τῆς καλῆς ἀ-
 « ντροφῆς τοῦ, καὶ ζητῶ τὴν πατρικὴν ἀγάπην
 « σας διὰ λόγους· καθὼς ἐπαρακάλεσα καὶ
 « τὴν Κεῖρά μητέρα μου, ἣτις ἔλαβε τὴν καλο-
 « σύνην νὰ με τὴν ὑποσχεθῆ. »

ΠΑΤ. « Νὰ ἴδωμεν, ἂν εἶναι τὸ πράγ-
 « μα κατὰ τὰ λόγια σου, μετὰ πάσης χα-
 « ρῆς. »

Τῆ ἐπαύριον ἡ μητέρα ἐπρόσφερε τὸν υἱὸν
 τῆς εἰς τὴν Κοντάσσαν συμπεθεράτης, καὶ με-
 τὸ νὰ εἶχαν ψιμμέναις ταῖς δαλαιαῖς πρὸ ἡμε-
 ρῶν. καὶ τὸ συνοικέσιον σχεδὸν ἔτοιμον, τὸν ἐ-
 δέχθησαν με ἄκραν περιποίησιν· ἐγὼ ἀποσιω-
 πῶ τῶρα ὅλαις ταῖς περιστάσεσιν ὅπῃ ἐσύντρεξαν
 εἰς αὐτὴν τὴν ὑπανδρείαν· ἡ χαριτωμένη Ἐρι-
 φίλη, ἦτον ὠραιότατη, ὁ Μαρκῆς τὴν ἐσεφα-
 νώθη.

νώση, ἔξ ἡ ἐτοιμασία τῆς χερᾶς ἐσφύρισε μόνον δέκα ἡμέραις.

Τὸ βράδι ἦσαν ἔμειναν μόνοι ἡ δύο νεόνυμφοι, ἐρρέθη λόγος περὶ τῆς Λιζέτας, ἔξ με ὅλον ὅπῃ ἡ νέα Μαρκέζα εἶχε μίαν λεπτήν ἰδέαν τῶ πράγματι, ὁ ἄνδρας τῆς τὴν ἐπληροφόρησε καθὼς ἔπρεπε, καταπειθιόντάς τιν νὰ τὴν πάρῃ κοντὰ τῆς, ἔξ νὰ τὴν ἔχῃ πάντα μαζί της. Ἐτζί λοιπὸν ὁ Μαρκῆς τὸ πικρὸ ἐπῆγε νὰ φέρῃ τὴν ὄφρανήν εἰς τὸ σπῆτι τῶ, ὑπακώμενος εἰς τὰ παρακαλέματα τῆς γυναικός τῆς. „ Λιζέτα ἐγὼ „ ὑπανδρεύθηκα τὴν εἶπε βλέπωντάς τῆς “

ΛΙΖ. „ Εἶσε εὐχαριστημένος αὐδέντη με; “

ΜΑΡ. „ Ναι κόρη με. “

ΛΙΖ. „ Αὐτὸ ἐπιθυμᾶσα, αὐτὸ ἐζηρίξα „ νὰ σὰς ἰδῶ εὐτυχισμένον. “

ΜΑΡ. „ Ἰξευρε λοιπὸν πῶς εἶμαι, ἔξ „ τῶρα θέλεις τὸ βεβαιωθῆ, ἡ νέα σύζυγός „ μὴ ἐπιποθεῖ νὰ σὲ γνωρίσῃ, ἔξ ἂν συμφωνή- „ σον ἡ γινώμαι σὰς (καθὼς εἶμαι βέβαιος) πο- „ τὲ δὲν θέλετε ξεχωρισθῆ, θε νὰ ζῆτε σὰν „ ἀδελφαῖς, θε νὰ παρηγορεῖμαι ἔξ ἐγὼ βλέ- „ πώντας κοντὰ μὴ τὰ ὑποκείμενα ὅπῃ ἡδύναται „ ἡ καρδιά μὴ νὰ ἀγαπᾶ ἔλα ἀκριβῆ μὴ Λι- „ ζέτα εἰς τὰς ἀγκαλῆς ἐκείνης ὅπῃ εἶναι ἄλ- „ λος ἐγὼ “ Τὸ κορίτσι μὲ ὑπερβολικὴν χω- „ ρὴν, ἀκολούθητε τὸν ὑπερασπιστήν τῆς.

Ἡ νέα Μαρκέζα τὴν ἐδέχθη μὲ ἄπειρα δείγματα μιᾶς προφερωτάτης ἀγάπης, ἔξ μὲ τὸ νὰ εἶχεν εὐγῆ τότε γλύγωρα ἀπὸ τὸ μο-
νασῆρι

νησῆσι (κ) ὡς συνομιλήκην μὲ τὴν Λιζέτα, τὴν ἐφαίνετο πῶς εἶναι ἀκόμι ἐκεῖ, ἔβλεπε μίαν ἀπὸ ταῖς συντροφισσαίς της· ὄντας δὲ ἔῃ ἡ ἴδια ὠραιοτάτη, δὲν ἐξηλοφθονῆσε διὰ τὰ κάλλη ἑκαίνης.

Ἡ ὄρφανὴ ἀφ' ἧ ἑκαλοσολίδη, ἐφάνη εἰς τὴς μυστηριώδεις σὺ πλάγι τῆς νεονύμφης. Ὁλοὶ ἐξεπλάγησαν εἰς τὴν τόσην καλυτζίκιάν της, ἔπρὸ πάντων εἰς τὴν ταπεινοφροσύνην της, ἐρώτησαν κρυφὰ τὴν Μαρκέζα μερικοί, ποία εἶναι αὐτὴ ἡ καινὴ βραχίτζα· ἐκείνη ἀπεκρίθη πῶς εἶναι συγγενιστάτης, τὴν ἀλήθειαν ὁμῶς μόνον εἰς τὴν πενθερὰν της ἔτὴν μητέρα της ὡμολόγησεν. Ἡ πενθερὰ τὴν ἐχάρη κατ' ὑπερβολὴν, ἔτὸ ἀπέδειξε μὲ χίλια χαδεύματα ὅπῃ τὴν ἔκαμνεν, ἡ μητέρα ἔκ τῇ ἐναντίῳ, ἐκοίταζε τὴν δυσυχνὴ πτωχὴν μὲ ἓνα τόσον ἀγριὸν μάτι, ὅπῃ ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὴν ῥιφίξῃ. Ὁ Μαρκῆς ἔτὴν ἐπαρτήρησεν, ὅθεν ἐπάσχισε νὰ μὴν ἀφήσῃ νὰ ῥιζωθῆν εἰς τὸ πνεῦμα της πενθερᾶς τῆ, ἀρχαμένως ἰδέαις περὶ τῆς ψυχοκόρη τῆ· τὴν ὀφώνησεν εἰς μίαν κόχην, ἔτὴν ἐδιηγύθη

- (α) Εἰς τὴν Εὐρώπῃ εἶναι συνήθειον εὐ ἀναθρίφονται τὰ κορίτσια τῶν εὐγενῶν εἰς μοναστήρια καλογραφαίων κτηρίων ἐπὶ τὰτα· εἶναι μανθάνου τῶν μαθημάτων, κεντημάτων, ἔτὴν μουσικὰ ὄργανα, μέχρι τῆς ἰλικίως τῶν δεκατριῶν, δεκατεσσάρων χρόνων, ἔτὴν ἔπιπέλαι· ἔτὴν ὕστερον ἐπιγαίον ἔτὴν ὑπαυδρεύονται, ἡ καλογεγεῦται εἶναι, ἔτὴν θάλλου.

γύθη ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἰσορίαν τῆς Διζέτας· μὲ
 ἕναν κατκνυχτικὸν τρόπον, ὅπῃ ἐνόμιζε πῶς ἤ-
 θελε τὴν παρακινήσῃ εἰς εὐσπλαγχνίαν· πλὴν
 εἶχε λάθος· καθὼς φαίνεται εἶχε μιλῆσιν μὲ
 πολλὴν θερμότητα διαφενδύωντάς τιν· ἐν τῷ
 ἅμα ἡ ὑπερφάνεια, ἔῃ ἡ φίλαυτία τῆς κοντέσ-
 σας πενθερᾶς τῆ ἐπαρωξύνθη, ἔῃ ἄφρισε βλέ-
 πωντας ἕνα πτωχοκόριζον, νὰ ἰσοτιμηταί μὲ
 τὴν εὐγενικὴν θυγατέρα τῆς· ἔδωσεν εὐθύς τὸν
 γαμβρόν τῆς νὰ καταλάβῃ, πῶς δὲν τὸ ζέσγει
 κατ' ἑδῆνα τρόπον· ἐκεῖνος ὁμοί, εὐγενῆς καρ-
 δίας ἄνθρωπος ὢντας, ἀπεφάσισε νὰ μὴν θυ-
 σιάσῃ ἀδίκως ἕνα ἄκτικον πλάσμα, νὰ χρίσῃ ἔ-
 ταν μισθόν τῷ. Διὰ νὰ ζῆσῃ λοιπὸν εἰρηνικῶς,
 ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ βασιάζῃ μίαν καθαρὰν
 διαγωγὴν μὲ τὴν σύζυγόν τῆ, ἀμεμπτον ἔῃ ἀ-
 νύποπτην· ὅθεν ἐπῆρε κατὰ μέρος ἔῃ ταῖς δύο
 τῆς ἰδίαν βραδίαν, ἔῃ ἀρχίτε νὰ ταῖς συντυχαίῃ
 μὲ ἄκρον πόνον ψυχῆς, εἰς τὸν ἀκόλουθον τρό-
 πον.

Μίσος ἄσπουδον κατὰ τῆς Διζέτας.

ΜΑΡ. « Κοκκῶναις με, ἔῃ ἡ δύο εἶσε τὰ
 « πλέον περιπόθητα ὑποκείμενα ὅπῃ νὰ ἔχω
 « εἰς τὸν κόσμον· ἡ μία ὡς σύζυγός με, τῆς ὅ-
 « ποίας εἶμαι χρεώτης ἀφρεύτως νὰ προσενηθῶ
 « τὴν εὐτυχίαν, καθὼς ἔῃ εἰς τὸν ἑμαυτόν με·
 « ἡ ἄλλη ὡς κόρη με, ἐπειδὴ ἔῃ τὴν ἀνάθρεψα
 « μὲ ἐπιμέλειαν ἀπὸ παιδί, ὑποσχέθηκα νὰ
 « τὴν

τὴν εὐεργετήσω, καὶ νὰ φροντίσω διὰ τὴν τύχην
 τῆς. Προκρίνω καλλίτερα νὰ πεθάνω, παρά
 νὰ εὐγῶ ἀπὸ τὸν λόγον μου· μὰ, δὲν εἶναι
 δίκαιον πάλιν ἢ εὐτυχία τῆς μίας, νὰ προσε-
 νῆ τὴν παραμικρὰν ἐνὸχλησιν εἰς τὴν ἄλλην.
 Ἰδὲ λοιπὸν ὁ τρόπος ὅπῃ ἐσοχάσθηκα νὰ
 βαλθῆ τὸ πρᾶγμα εἰς τάξιν. Νὰ εἶσε ἀ-
 χάρισται, ἢ κόρημα ποτὲ μονάχη νὰ μὴ συν-
 τύχη μαζύ μου, μήτε μίαν σιγμὴν· ὅ, τι
 καὶ ἂν θελήσω νὰ τὴν χαρίσω, νὰ εἶναι μὲ
 τὸ χεῖρ τῆς ἀξιολατρεῦται συζύγου μου, ὅπῃ
 νὰ μενῆ καὶ ἡ εὐγενεία τῆς ἡσυχῆ διὰ ὅλα τὰ
 κινήματα τῆς Λιζέτας· Τὸ κενάκι τῆς νὰ εἶ-
 ναι οἱ δύο ἐκεῖνοι ὀνδᾶδες, ὅπῃ κοιτάζην πρὸς
 τὸ μέρος τῆ μπαυτζέ, καὶ νὰ καρφωθῆ ἢ ἐ-
 ὄυθε πόρτα, ἢ ἂν ἀγαπᾷ ἢ Μαρκέζα, ἕς
 ἔχη τὸ κλειδί εἰς τὴν τζέπην τῆς, διὰ περισ-
 σοτέραν τῆς εὐκολίαν νὰ βλέπῃ τὴν φιλα-
 ναδα τῆς· μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἠμπορεῖ
 νὰ περάσῃ κανεὶς εἰς τὸν ὀνδᾶ τῆς χωρὶς νὰ
 φανῆ. Τέλος πάντων, ἔχω σκοπὸν νὰ τὴν
 υπανδρεύσω, ἔταν εὐρεθῆ καίεντα εὐλογου
 μέρος, τόσον διὰ λόγου τῆς, ὅσον καὶ διέμας.

Ὅλα αὐτὰ μὲ ἄκραν ἀγαθίασιν τὰ ἐ-
 δέχθη ἡ εὐγενικὴ Μαρκέζα, ἢ ὅποια ἄρχισε
 νὰ ἀγαπᾷ τὴν Λιζέτα ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον·
 εἰς ταῖς πρώταις ὀκτῶ ἡμέραις (μετὰ τὸν ἐρχο-
 μόν τῆς εἰς τὸ σπῆτι) ἡ ἀγάπη τῆς ἦλθε σχε-
 δὸν εἰς ἀκμὴν, καὶ ὁ Μαρκῆς, καὶ ἡ Εὐφιλίη, ἐ-
 πρεθλαίνοντο διὰ λόγου τῆς.

Εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ, ἡ κοντέσσα ἐ-
 χομένη νὰ γειτωνεύσῃ τὴν κόρη της, ἐξεπλά-
 γη βλέπωντας τὴν τόσην ἐγκάρδιον εἰλικρί-
 νειαν, ὅπῃ ἐσώζετο ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δύο νέα
 ὑποκείμενα, πρὸ πάντων δὲ μανθάνοντας ἔ-
 ταις συμφωνίαις ὅπῃ ἐκράτησαν τὴν Λιζέτα εἰς
 τὸ ἴδιον σπῆτι, ἔμβῆκε πλέον μὲ τὴν ὁλότῃ ὃ
 δαίμωνας μέσα της. Ὅταν ἦτον διὰ νὰ μισεύ-
 σῃ, ἐτράβιξε τὴν κόρη της εἰς ἓνα μέρος, ἔ-
 ἄρχισε νὰ τὴν λέγῃ.

ΚΟΝΤΕ΄ΣΣΑ. „ Φρένακι μὲ ἔρχονται
 „ Γριφιλή, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ τὸ χωνεύσω.
 „ πῶς; ὁ ἄνδρας σε σὲ ἔδωσε διὰ συντρόφισ-
 „ σαν τὴν παλαιὰν ἀμορέζα τη; δὲν ἄφησε
 „ καὶ νὰ περῶσῃ ἡ πρώτη ἐβδομάδα τῆς ὑπαν-
 „ δρείας; ἓνα κορίττι τῆ δρόμῃ ὅπῃ ἐβασῶσε
 „ μὲ τὰ ἔξοδά τη ἕως προχθές . . . ἔ τι δὲ
 „ νὰ πῆ αὐτὸ μάτια μου; εὐ θεό μου ἂν ἀκολο-
 „ θῆ τὸ πρᾶγμα ὅλο ἔττι, σὲ λέγω πῶς
 „ δὲν τὸ συκῶνω, δὲλω τὸν τραβίξει εἰς κρή-
 „ σιν, ἔ δὲλω σὲ ξαναπάρῃ εὐ σπῆτι, ἀ-
 „ κέει; . . .“

Ἡ Μαρκέζα ἔμεινε κατακίτρουνη ἔξκα-
 τικὴ εἰς τὰ ἀνέλπισα λόγια τῆς μητρός της,
 ἔ ἔπασχε νὰ τὴν καταπραύνη, διηγαμένη τὰ
 ὅσα ἠκολούθησαν τὴν πρώτην βραδίᾳ, ταῖς συν-
 δήκαις ὅπῃ ἔκαμεν ὁ Μαρκῆς, ἔ πρὸ πάντων
 ἓνα μουσικόν ὅπῃ ὁ ἴδιος ἄνδρας της τῆς τὸ εἶ-
 πεν, ἦγαν πῶς ἀφ' ἑαυτῆς τῆς ἡ Λιζέτα τὸν
 ἐκατάπεισε νὰ ὑπανδρευθῆ ἠμπορῶντας νὰ τὸν
 ἔμποδίσῃ . . .

ΚΟΝΤ.

ΚΟΝΤ. „ Βέβαια, ἐπειδὴ ἔχει εἶχε σκο-
 „ πόν νὰ κάμῃ αὐτὰ τὰ τωρινὰ τε καμώματα·
 „ σὲ παράγγελλω κόρη μου, ἀνοίξε τὰ μάτια
 „ σὲ νὰ μὴν τὸ ζέρξῃς καθόλη, νὰ τὴν διώξῃς
 „ νὰ πηγαίῃ, ἀπ' ἐκεῖ πᾶ ἦλθεν, εἰδὲ μὴ
 „ νὰ μὴν σὲ ἰδῶ πλέον. “

Ἐμίσησε, τελειώνωντας μὲ ἀγανάκτησιν
 αὐτὰ τὰ λόγια, ἔῤῥηξε κατασυγχισμένην
 ἔῤῥηξε λυπημένην τὴν κόρινθις· ἐκεῖνη ἡ ζαβάλισ-
 σα δὲν ἀνέφερε τίποτες τὴν Λιζέτα, ἢ αὐτὸ
 τὸ λυπηρὸν συμβεβηκός· Ὅταν ὅμως ἔμεινε μο-
 νάχη, ὅλα τὰ εἶπε τὸν ἀνδρατῆς, χωρὶς νὰ
 κρύψῃ ἀπὸ λόγιτα τίποτες. Ὁ Μαρκῆς ἀπό-
 ρησεν εἰς τὸ σκληρὸν φυσικὸν τῆς πενθερᾶς τε,
 ἔῤῥηξε ἐκατάλαβε πῶς ἔχει νὰ δοκιμάσῃ κἀνὲνα ἀ-
 χρεῖον κίνημάτης. Ἐπαρακάλεσεν ὡς τὸσον
 τὴν γυναῖκα τε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν σιω-
 πῆνθις πρὸς τὴν Λιζέτα, ἔῤῥηξε νὰ φέρεται μὲ τὸν
 ἴδιον τρόπον, ὅπῃ ἔῤῥηξε ἕως τότε, ὑποσχομένος νὰ
 βάλῃ τὴν μητέρα τε νὰ μιλήσῃ μὲ τὸ ἑνήμερον
 ἐκεῖνο Σηριον, νὰ πασχίσῃ νὰ τὴν φέρῃ εἰς τὰ
 συλλογικάτης, νὰ ἀποδείξῃ ἔῤῥηξε αὐτὸς ὅτι, ἢ ὑ-
 ποφίαϊσθις δὲν ἔχεν καμμίαν βάσιν, ἔῤῥηξε νὰ κά-
 μῃ τρόπον νὰ τὴν δυσωπήσῃ, ὅπῃ ἴσως ἀλλά-
 ξῃ γνώμην, ἐπέρασασιν εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ
 ὀκτώ ἡμέραις ἡσυχίας.

Επιβλή κατά τῆς ζωῆς τῆς Λιζέτας.

Ἡ Κουτέσσα ἐσχεδίαζεν εἰς τὸν νῦν τῆς μίαν ἀξιομίσητον ἔ τρομερὰν ἐπιβλήην κατὰ τῆς ἀκάκι Λιζέτας, εἰς καιρὸν ὅτῃ ἐκεῖνη ἡ δυσυχὴς ἀνεπαύετο μετέκταν εὐχαριστίαν τῆς ψυχῆς της εἰς τὴν εὐκρινῆ ἀγάπην ἢ εὐγένειαν ὅτῃ τὴν ἔδειχεν ἡ σύζυγος τῆ ὑπερασπιστῆς. Τὴν ἐλάτρευεν, ὡρὰν δὲν ἔκαμνε χωρὶς αὐτὴν, ἢ καθὼς τὸ προείπαμεν, ἐκέρδησε τόσον τὴν καρδίαν της, ἕνας ποιῆτος σφιχτὸς δεσμὸς φιλίας ἐσῶζετο ἰναμεταξύ της, ὅτῃ δὲν ἠμπορῆσε νὰ διακρίνη κανεῖς, ποῖα τὴν ἄλλην ποιεῖ περισσότερον. Εἰς μίαν συνομιλίαν τῆς Μαρκέτας μετὰ τὴν μητέρα της (ἀφ' ἣ ἐπάσχισε πρῶτον ἡ πενθερά της ἢ ὁ Μαρκῆς νὰ τὴν εὐγάλην ἐκεῖναις ταῖς ὀλέθραις φαντασίαις ἀπ' τὸ μυαλό της) ἐπῆρε φανερὰ πλέον τὰ δίκαια τῆς συντρόφισσάς της. „Τί κακὸ εἶν' αὐτὸ; δὲν „ μ' ἀφίνετε Κερᾶ με νὰ ζήσω μετὰ τὴν ἡσυχίαν μου; „ δὲν με λυπᾶθε; τί σᾶς κόφει; ἐγὼ εἶμαι εὐχαριστιμένη τζάνη, ὑποτάσσομαι εἰς τὸ θέλημα τῶ ἀνδρός μου, ἔτσι τὸ εὐρίσκει εὐλογον, „ ἔτσι πρέπει νὰ γένη.“ Ἐπαίνεσε πρὸς τούτοις τὴν νέαν Λιζέτα με μίαν ἔμφασιν, ὑψώνωντάς τὴν ἕως εἰς τὰ ἔθνια. Ἡ Κουτέσσα ἀφρίσεν ἀπὸ τὴν ὀργὴν, ἀγανάκτησεν, ἐκταχέσσχισθη, ἐκόπηκεν ἡ φωνή της, ἢ ἔτρεμεν ὀλάκαρη ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν θυμὸν της. Μετὰ τὸ νὰ ἦτον ποῖα τολμηρὰ γυναικίκα, ἢ εἶχε παντὲ εἰσοδον, ἔτρεξεν ἐκεῖνην τὴν ἰδίαν σιγμὴν εἰς ἕνα μινίσρον τῆ

τῆ βασιλέως φίλον της, τὸν ἐδιηγῆθη (καθὼς ἤθελε) τὰς ἀτιμίας τῶ γαμβρῆ της, τὸν ἐπαρκαλέσεν ἐπὶ τὸν νὰ τὴν εὐγύλη μίαν βασιλικὴν προσαγὴν, διὰ νὰ ἐξορίσῃ τὴν Διζέτα, καὶ νὰ τὴν φυλακώσῃ εἰς ἓνα μονασῆρι καλογραιῶν, ἐπειδὴ καὶ ἐξ αἰτίας της κινδυνεύει νὰ χαλασθῆ ἓνα σπῆτι.

Αὕτη ἡ ἀπροσδόκητος προσαγὴ ὠργανίσθη, καὶ ἐτελειώθη τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἢ νύκτ' Ἐλεονώρα μετὰ τὴν περιπόθητον φιλαινάδα της ἐπήγαγαν νὰ πλαγιάσων μαζὺ, μετὰ τὸ νὰ ἦτον ὁ Μαρκῆς ὀλίγον ξαπνός· ἐκείνην τὴν ὥραν ἀκούσας ἔξαφνα νὰ χτυπᾷ ἡ μεγάλη πόρτα τῆ σπητιᾶ, ἓνας βασιλικὸς ἄνθρωπος εἶχεν ἔλθῃ· ὁ πορτάρης ἔτρεξε πρῶτον νὰ δώσῃ εἰδήσιν τὸν αὐθεντήν τα, καὶ νὰ λάβῃ προσαγὴν τί νὰ κάμῃ. « ἔπρεπε νὰ ἀνοίξῃς παρευθὺς, ἀπεκρίθη ὁ Μαρκῆς, « διατὶ ἀργήσῃς; ἐγὼ δὲν ἀντιζέκομαι ποτέ, « μῆτε μετὰ τὴν διάνοιαν εἰς τὰς ὑψηλὰς προσκα- « γὰς τῆ κοινῆ πατρὸς τῆς πατρίδος, καὶ ὅταν « ἐκεῖνος προσάξῃ, ἐγὼ πάντοτε ὑποτάσσομαι. » Ἐσυχώθη, καὶ ἐν ὅσῳ νὰ ἀνοίξῃ ὁ πορτάρης, ἐπῆγε νὰ δεχθῆ τὴν βασιλικὴν προσαγὴν, καταβαίνωντας ἕως εἰς τὴν σκάλαν. Βλέπωντας ὅμως τὸ τί περιεῖχεν, ἔμεινεν ἐκστατικός, δὲν ἠμπορῆσε νὰ πιεύσῃ τῆς ὀφθαλμοῦ τα. « Αὕτη ἡ προσαγὴ ἴσως ἐδόθη μετὰ λάθος « (εἶπε πρὸς τὸν βασιλικὸν ἄνθρωπον,) πλὴν « ἐγὼ τὴν προσκυνῶ· εἰθῆτε κομμάτι νὰ ζῆ- « τε, ἐν ὅσῳ νὰ προδιαθέσω τὸ πνεῦμα τῆς « ταλαιπώρου νύκτ' ἐκείνης ὅπῃ δε νὰ θυσιασθῆ. »
 « διὰ

» διὰ τὴν μὴν ἀποθανῆ ἢ δυστυχῆς προτιήτερα
 » ἀπὸ τὸν φόβον της· θέλετε ἐπαινεθῆ, περισ-
 » σότερον, διὰ τὴν ὑπομονὴν ὅπῃ θὲ νὰ δείξετε
 » πρὸς αὐτὴν, παρὰ ἂν φερθῆτε βιαίως. «
 Αὐτὰ λέγωντας, ἀνέβη εἰς τὸν ἄνδρα τῆς γυ-
 ναικός τε, ἔτι τὴν εἶπε κρυφά, τί λογῆς τρέχει
 τὸ πρᾶγμα· ἡ Μαρκέζα καταδουρβωμένη πι-
 κρὰ διὰ τὴν χρυσὴν φιλαινάδα της, ἔτι γνωρίζωντας, τί ἔμπορεῖ νὰ κατορθώσῃ ὁ θυμὸς τῆς
 ἀσπλάγχχου μητρός της, ἐκατάλαβε μὲ ποῖον
 τρόπον ἐνεργήθηκεν ἡ ὑπόθεσις· ὅθεν μὲ ὑ-
 περβολικὴν λύπην, ἔτι ἕνα βαρὺν σαναγμὸν εἶ-
 πεν εἰς τὸν ἄνδρα της· «αὐθέντημα, αὐτὴ ἡ δυ-
 » συχία εἶναι μεγαλητέρα διὰ λόγῳ μου, παρὰ
 » διὰ τὴν ἀκριβήμας Λιζέτα, ἔμπορῶν τὰ χά-
 » σω τὴν ἀγάπην σας καθὼς μὲ φαίνεται· πλὴν
 » μὲ ἤλθεν εἰς τὸν νῆν ἕνας ἐπιτήδειος σοχασ-
 » μός, προτῆ νὰ σᾶς τὸν εἰπῶ ὅμως, παρακα-
 » λῶ νὰ μὲ ὑποσχεθῆτε, πῶς χωρὶς ἄλλο τὸν
 » βάνετε εἰς πρᾶξιν. «

ΜΑΡ. «Ἐγὼ σὲ ὑπόσχομαι ὅτι θέλεις
 » ἀκριβῆμα συμβία, ξεχωριστὰ ὅπῃ δὲν θέλεις
 » χάσει τὴν ἀγάπην μου καθὼς ὑποπτεύεσαι,
 » τῆ ἀληθείᾳ σὲ βεβαιῶνῶ πῶς αὐτὴν τὴν σιγ-
 » μὴν σὲ ἔχω εἰς τὰ σπλάγχχνα μου. «

ἘΡΙΦ. «Ἀκούσατε λοιπόν· ὁ βασιλικὸς
 » ἄνθρωπος δὲν μὲ εἶδε ποτέ τι, μήτε μὲ γνω-
 » ρίζει, ὁότε με τὴν ἄδειαν νὰ πηγαίνω εἰς τὸν
 » τόπον τῆς Λιζέτας· αὔριον θέλω τὸ μετα-
 » νοήσει, ἔτι ἡ μητέρα μου (διὰ τὴν βέβαια ἀπ' ἑ-
 » κεί εἶναι ἡ μαχαιριά) ἔτι ὅσοι ἐσυνήργησαν εἰς
 » τὴν ἀδικίαν αὐτὴν προσαγῆν· πηγαίνετε κατὰ
 » τὸ παρὸν εἰς τὸ γαμπινέτο τας, χωρὶς νὰ ἔμ-
 » βετε

» βετε εἰς τὸ ἐδικό μιν, διὰ νὰ μὴ νοιώσῃ ἐπεινὴ
 » ἢ πτωχὴ τίποτε, ἔξ Ευπαιδῆ. Ὑστερον εἰπέτε
 » τὸν ἐφοικιάλον νὰ φερῆ μετὴν προσήκησαν
 » ἡμερότητα εἰς τὸ τιμημένον ὑποκείμενον ὅπῃ
 » ἔχει νὰ πάρῃ μάζυτα, ἔθ' ὅταν μισεύσω,
 » φροντίσετε νὰ βάλετε εἰς σύγυρον μέρος
 » τὴν Διζέτα, τρέξετε ἔπειτα εἰς τὸν μινί-
 » στρον . . . ἔειπέτε τον με φωναίε ἔθ' ἀγα-
 » νάκτησιν, πῶς ἐφυλάκωσαν τὴν σύζυγόν σας·
 » ἐκαταλάβετε ἴσως τῶρα τὸν ἐπίλοιπον σκο-
 » πόν μιν· σᾶς βεβαιώνω ὅτι δὲν εἶναι ἄλλος
 » τρόπος αὐθέντη μιν, παρά αὐτῆς, διὰ νὰ ἐ-
 » λουθερωθῆ ἢ ἀθλία ψυχοκόρη σας. Κατα-
 » πειοθῆτε λοιπὸν σᾶς παρακαλῶ δι' ἀγάπην
 » μιν, ἔθ' μὴ σᾶς κόφτῃ με φαίνεται πῶς ἔτι
 » πρέπει νὰ γένη, διὰ νὰ περάσῃ αὐτὸς ὁ κίν-
 » δυνος· ἔχω κάποιαις ὑποψίαις . . . ἐπὶ . . .
 » φοβῆμαι νὰ σᾶς ταῖς εἰπῶ αὐτῆς τὴν ὄραν,
 » μήτε εἶναι καιρὸς, καί ὅτι ὁμοίως, θέλετε ταῖς
 » πληροφωρηθῆ.

Ὁ Μαρκῆς ἠθέλησε νὰ ἐναντιωθῆ εἰς τὴν
 ἐιφοκίδυτον ἀπόφασιν τῆς γυναικός τε, πλήν
 ἐκείνη τὸν ἐδυσώπησε μετὰ τὴν δάκρυά της νὰ τὴν
 ἀφήσῃ, λέγωντας πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ γένη
 ἀλλέως, ἔθ' ὅτι ἂν βάλλον εἰς τὸ χέρι τὴν Δι-
 ζέταν οἱ ἐναντίοι, ἔθ' τὴν κακοποιήσιν, αὐτὴ πε-
 θάνει ἀπὸ τὴν λύπην της· ἀκολούθησε λοιπὸν ἔθ'
 ἐκεῖνος καθὼς τὸν εἶχε παραγγείλη, ἢ χαρι-
 τωμένη σύζυγός τε· ἐπαρακάλεσε τὸν βασιλι-
 κὸν ἄνθρωπον νὰ φερῆ πρὸς τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ
 θεὸς νὰ ὀδηγήσῃ εἰς φυλακὴν, μετὰ ἡμέρον τρέπον,
 χωρὶς νὰ τὴν Ευπαιδῆ, ἔπειτα ἐτραβίχθη κα-
 τασυγ.

τασυγχισμένος εἰς τὸν ἑνῶ τε. Ο Ὀφρικιά-
 λος ζητῶντας τὴν Λιζέτα, ἡ Μαρκέζα εὐγῆ-
 κεν εἰς προσάτη μονίχη· (τὴν εἶχε κρύψη κατὰ
 πρῶτον εἰς τὸ γαμπινέτο της, χωρὶς νὰ τὴν
 ἰδοποιήσῃ τὴν αἰτίαν) ἑτοιμασθῆτε Κερᾶ με
 νὰ μὲ ἀκολουθήσετε διὰ βασιλικῆς προ-
 σταγῆς . . . . » ἐγὼ εἶμαι ἑτοιμη ἀπεκρίθη ἡ
 » Εὐφιλι, δὲν ἔχω τίποτε νὰ πᾶρω, καὶ ἔκα-
 » τέβηκαν. » Ο ἄνδρα της ἐνδύθη γλύγωρα
 γλύγωρα, καὶ ἐπρόσκειεν ἕναν πιζόν δῆλον, νὰ
 πηγαίη τὴν Λιζέταν εἰς τὸ σπήτι τῆς μητρός
 της ὅσον διὰ λόγους, ἀκολουθεῖσεν ἀπὸ μακριὰ
 τὴν Μαρκέζαν, καὶ εἶδε πῶς τὴν ἐσφίλισαν εἰς
 ἕνα μοναζῆρι καλογραιῶν· ἀφ' ἧ ὁ σφρικιάλος,
 καὶ οἱ μετ' αὐτῆ κρατιῶται ἀνεχώρησαν, ὁ Μαρ-
 κῆς ἐμύνησε τὴν ἡγουμένην πῶς ἔχει νὰ τὴν
 εὐτύχη, ἦλθεν ἐκείνη, καὶ ἄρχισε νὰ τὴν παρα-
 καλῆ· « εὐ θεὸ σας Κερᾶ μη, φερθῆτε μὲ ἀγί-
 » πην πρὸς τὴν νέαν κοπέλλαν ὅτῃ ἔδωσαν τῶ-
 » ρα εἰς χεῖρας σας, καὶ πρὸ πάντων σας παρα-
 » καλῶ, νὰ μὴν τύχη καὶ τὴν δώσετε κένενα φα-
 » γητόν, ἢ πιετόν, ὅτῃ ἦθελε σείλη ἡ Κον-
 » τέσσα πενθερᾶ μη, ἐγὼ τρέχω τῶρα εἰς τὸν
 » μινίτρον, καὶ ἐλπίζω ἀμέσως νὰ τὴν ἐλευθε-
 ρώσω. »

Ἐμίσευσεν ἐν τῷ ἄμα, ἔφθασεν εἰς τὸ
 παλάτι τῆ μινίτρον, ἀνεβάνει ἐπάνω, καὶ λέγων-
 τας ποῖος εἶναι, τὸν ἄφησαν οἱ φυλακᾶτρες καὶ
 πλησιάσῃ ἕως εἰς τὸν κοιτῶνα της, ἦτον ἑτοιμος
 διὰ νὰ πλαγιάσῃ, τὸν ἔδωσαν εἰδήσιν πῶς ὁ
 Μιρκῆς ζητεῖ νὰ τὸν ἀνταμώσῃ . . .

ΜΙΝΙΣΤ. ὦ Νὰ μὴν τὸν ἰδῶν τὰ μάτια
 * μα, νὰ φύγῃ ἀπ' ἐμπροσά μου, ἀπὸ τὸ σπῦ-
 * τιμα.

ΜΑΡ. ὦ Αὐθέντημα ἄς εἶναι διὰ τὴν
 * ζωὴν σου, δότε με ἀρκέσιν παρκαλῶ, ἀκού-
 * * σετε τὸ παράπονόν μου, ἢ πεθαίνω ἀπὸ τὸν
 * * πόνον μου, ἐφυλάκωσαν τὴν γυναῖκα μου, ὃ ὀφ-
 * * φικιάλος ἔκαμε λάθος ὡς φαίνεται."

Ἀκούωντας ἔττι ὁ Μινίστρος τὸν ἔδωκε τὴν
 * ἔδειαν νὰ πλησιάσῃ.

ΜΙΝΙΣΤ. ὦ Τὴν γυναῖκα σου;

ΜΑΡ. ὦ Ναισκε, τὴν ἰδίαν Μαρκέζαν"

ΜΙΝ. ὦ Ἡ' προσαγὴ ἦτον διὰ τὴν Λι-
 * ζέτα."

ΜΑΡ. ὦ Διὰ τὴν Λιζέτα; εἰ μὲ τί λό-
 * * γον; μὲ ποῖον δίκαιον; ποῖος ἐτόλμησε νά. . ."

ΜΙΝ. ὦ Εἶγώ . . . ἡ διαγωγὴ σου προ-
 * * ξενεῖ σκάνδαλον, δὲν ἐντρέπεσαι;

ΜΑΡ. ὦ Θέλω σᾶς διηγηθῆ ὅλην μου τὴν
 * * διαγωγὴν αὐθέντημα, εἰ ἂν τὴν εὕρετε ἄ-
 * * τιμην, μονάχος μου παρκαλῶ νὰ μὲ παιδεύ-
 * * σετε.

Ἐν τούτῳ ὁ Μινίστρος ἔγραψε δευτέραν
 * * προσαγὴν, ὅτι νὰ ἀφεθῆ ἡ Μαρκέζα, εἰ τὴν
 * * ἔδωσεν εἰς τὸν ἄνδρα τῆς, μὲ τὸν ὁποῖον ἐξελε
 * * μαζὺ εἰ ἕναν πικρὸν ἄνθρωπόν τε, νὰ πληροφορη-
 * * θῆ ἂν ἐφυλακώθῃ ἡ σύζυγός τε, εἰ ἔχη ἢ τως
 * * ἢ ὑπόθεσις· ἔτρεξαν εἰς τὸ μοναστήρι εἰ ἔφθα-
 * * σαν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν ὅπῃ ἐπήγαινε εἰ ἡ Κο-
 * * ντίσσα πανθερά τε μετὰ χαρᾶς μεγάλης, ἐπειδὴ

ἔ εἶχε μάθῃ πῶς ἐφυλακώσαν τὴν Λιζέτα ἤρχετο νὰ τὴν ἰδῇ, νὰ εὐχαρισήσῃ τὴν εἴψαν τῆ Συμβίτις, ἔ νὰ πασχίσῃ νὰ τὴν συσπῆσῃ μὲ κἀνέναν κρυφὸν τρόπον.

Ὁ Μαρκῆς ἔφριξε παρακινῆμενος ἀπὸ ἓνα εἰλικρινὲς μῖσος βλέπωντάς τιν, μόλις ἠμπόρῃσε νὰ βασιξῆ τὸν Συμόν τε, δὲν ἐσύντυχεν ὅμως τίποτες ἐναντίον. „Νὰ ἔμβωμεν μαζὺ Κερᾶ „ μὲ, ἂν ἀγαπᾶτε . . . ναῖσκε ναῖσκε νὰ ἰδῶ „ μεν, ἀπεκρίθη ἐκείνη μὲ ὀργὴν.” Καὶ ἀληθινὰ εἶδεν, ἐπειδὴ καθὼς ἀνοῖξαν ἡ πύρταις, ὁ Μαρκῆς ἔδειξε τὴν προσαγὴν ὅπῃ εἶχε, ἔ εὐδὺς ἔλαβε τὴν γυναῖκα τε. Σὰς ἀφίνω νὰ σοχαθῆτε τὴν αἰφνίδιον ἔκτασιν, ἔ τὴν ἀπελπισμένην ἀγανάκτησιν τῆς ἀσωπλάγχνῃ Κοντέσσας.

ΚΟΝΤ. „ Πῶς; ἡ κόρη μὲ . . .”

ΕΡΙΦ. „ Ναὶ μητέρα μὲ, ἡ εὐγενεία σας „ γίνεσθε αἰτία τῆς δυσυχίας μὲ, τῆ θανάτω μὲ, „ ἔ ἰδὲ τὸ καταφύγιόν μὲ (πέφτωντας εἰς ταῖς „ ἀγκύλαις τοῦ ἀνδρόετης, ὁ ὁποῖος εφίχτᾷ „ τὴν ἀγκάλιασε δίδωντάς τιν τὰ πλέον τρυ „ φερὰ φιλήματα.)”

ΜΑΡ. „ Ἐγὼ θέλω σὲ λατρεύει διὰ „ πάντα ἡγαπημένη μὲ συμβία, ὅχι μόνον ὡς σύ „ ζυγόν μὲ, ἀλλὰ ἔ ὡς εὐεργέτισσάν μὲ, ὡσάν „ πρώτην ἠρώισσαν τῆ ἔρωτος, ἔ τῆς φιλίας.”

ΚΟΝΤ. „ Ἡ κόρη μὲ παρέδωκε τὸν ἑαυ „ τόν τῆς, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν ἀντερωμένην „ τῆς; . . .”

ΕΡΙΦ.

ΕΡΙΦ. « Τὴν ἀντερωμένην με; ὄχι . . .
 « ὄχι μητέρα με, ἀλλὰ τὴν φιλαινάδα με, τὴν
 « συντρόφισσάν μου, τὴν ἀδελφὴν με, αὐρίον
 « πηγαινόμεν ἴλοι μας ἀπὸ τὸ κακόν σου νὰ
 « πῶσωμεν εἰς τὰς πόδας τῷ βασιλέως, ἔ νὰ
 « ζητήσωμεν τὴν βοήθειαν τῷ Κράτῃ τε . . .
 « μὰ διατὶ αὐρίον; ἄς πᾶμε αὐτὴν τὴν σιγ-
 « μὴν αὐθέντη μου, ἄς προσμείνωμεν ἐκεῖ ἐν
 « ὄσῳ νὰ ξυπνήσῃ ὁ δικαιοτάτος Μονάρχης,
 « ἔ νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὴν ἀγαθότητά τε τὴν
 « βεβαιότητα τῷ νὰ ζήσωμεν ἐν εἰρήνῃ, ἔ νὰ
 « συναγαπάμεθα. »

Ἡ Κοπέσσα ὀλίγον ἔλειψε νὰ λιγοθυ-
 μήσῃ, πάλιν ἀφῆσε. »

ΚΟΝΤ. « Ἄχ μόνον μίαν κόρην εἶχα,
 « τὴν ὑπεραγαπῶσα, ἔ τώρα . . . »

ΕΡΙΦ. « Μητέρα με, ἀκριβὴ μου μητέ-
 « ρα (α) ἂν μὲ ἀγαπᾶτε καθὼς λέτε, ἀφῆσε
 « με λοιπὸν νὰ ζήσω εὐτυχισμένη, σὰς τὸ εἶ-
 « πα πῶς εἶμαι εὐχαριστημένη. Ὁ Μαρκῆς εἶ-
 « ναι φρονιμώτατος, με ὑπεραγαπᾷ, ἡ ψυχο-
 « κόρη τε ὄχι μόνον δὲν ἐλαττώνει τὴν εὐτυ-
 « χίαν με, ἀλλὰ ἔ τὴν ὑπεραγαπᾷ. »

ΚΟΝΤ. « Ἄν ἦτοῦ ἐπέιπῃ καλὸ κορμὶ,
 « ἀρᾶ γε ἤθελε ζέρξῃ νὰ . . . »

ΕΡΙΦ. « Δὲν τὸ ἱξεύρει ἡ καϊμένη Κερᾶ
 « με, ἐγὼ τὴν ἐγάλασα, εἶδησιν δὲν ἔχει
 « ἀπὸ τίποτες, μονάχη με θέλησα νὰ φυλα-

Μ 2

» κωφῶ

(α) Τρίχωντας νὰ πῶσῃ εἰς τὰ γόνατά της.

„ κωθῶ, διὰ τὰ δάσω καιρὸν, τὰ γλυτώσω ἢ
 „ Λιζέτα, ἐγὼ τὸ ζήτησα ἀπὸ τὸν σύζυγόν
 „ με, βάνωντάς τον εἰς ὄρκον προτὲ τὰ τὸν φα-
 „ νερώσω τὴν γνώμην με, ἐκεῖνη ἢ πτωχὴ ἴσως
 „ εἶναι τῶρα εἰς μεγάλην ἀπορίαν, ἔ σύγχυσιν,
 „ βλέπωνται τόσα ἀλλόκοτα κινήματα χωρὶς τὰ
 „ ἰξεύρη τὴν αἰτίαν.”

ΚΟΝΤ. „ Εἶναι ἀνάρμοσον πρῶγμα, ἔ
 „ πολλὰ ἀξιογέλασον κόρη με, τὰ συζῆς με τὴν
 „ ἀμορέζαν τὸ ἀνδρός σε.”

Ε΄Ρ.Φ. „ Μὰ δὲν εἶναι ἀμορέζα τε, εὐ-
 „ γάτε ἀπ’ αὐτὴν τὴν ἀδικὴν ὑποψίαν ἀνάθε-
 „ μά την, εἶναι μία νέα τιμημένη ἔ ἐνάρετη,
 „ ἢ ὅποια ἔλκυσε τὴν καρδιά με με τὰ καλὰ
 „ προτερήματά της, ἔ τὴν ἀγαπῶ σὰν ἀδελφὴ
 „ με.”

ΚΟΝΤ. „ Ο΄χι, ἢ ἐγὼ, ἢ ἐκεῖνη, καλ-
 „ λίτερα τὰ χαθῶ, παρὰ . . .

Τότες ὁ Μαρκῆς (ὁ ὅποιος ἔβραχεν ἀπὸ ἐ-
 ναν δικαιοτάτον θυμόν) δὲν ἠμπόρεσε πλέον τὰ
 βραχάξῃ, ἔ εὐγαινώντας ἀπὸ τῆς ὄρας τῆς με-
 τριότητος, τὴν ἀπεκρίθη.

ΜΑΡ. „ Ο΄,τι σὲ περάσῃ κάμε ἀδύνατη
 „ τρέγλα, ἔ ἀνδρωποκτόνε μέγαιρα (α).”

Η΄

(α) Η΄ Ἐρεμίας ἦτοσ τρεῖς ἀδελφάτις ὁπῆ ἰτυρανῆ-
 σάν ταις ψυχάτις εἰς τὸν ἄδην, ἢ Τισιφόη, ἢ
 Μέγαιρα, ἔ ἢ Ἀλητώ, με λαμπάδαῖς ἀπαρμεί-
 ναις, με ἀφρὲν λυσσιῶδη εἰς τὸ γόμα, μάτια φλο-
 γερῶ, ἔ με φίδια ἄντι τρεῖσαις εἰς τὸ κεφάλι *
 ἐγεννήθησαν ἀπὸ τῆς ῥοῆς τῆ αἵματος τῆς ἀπα-
 κρῆς τῶν γενεῶν ἰκῶν μοριῶν τὸ Κρένσ.

Ἡ νέα σύζυγός τε ἐμπόδισε τῆς περισσοτέρως ὕβρισμῶς ὅπῃ ἠθέλε τὴν δώση, ἐπιθέτωντας ἕνα γλυκὸν φίλημα εἰς τὰ χεῖλη τε τὴν ἐπὶ ἄρον εἰς τὴν ἀγκάλην τε, τὴν ἐπὶ ἄρον ἔως εἰς τὴν καρτέα, ῥίχνωντας ἕνα βλέμμα ὀργῆς ἔ καταφρονήσεως εἰς τὴν Κουτέσσα. Τὴν κύριον, τὸ ἀνδρόγυνον ἐπὶ ἄρον εἰς τὸν Μινίσρον φίλον τῆς σαλιῆς ἐκείνης γυναίκος, ἔ με μίαν διήγησιν ἀληθῆ ἔ κατανοητικὴν, εἶπαν ὅλα τὰ τῆς Λιζέτας, ἔ ἔτσι ἐσφάλισαν ἔ ἐκεῖνο τὸ μέσον, διὰ νὰ μὴν ἔχη πλέον πῶ νὰ προσρῆξῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐνδομυχόν φυσικὴν κακίαν της.

Ἡ Κουτέσσα ὀργανίζει τὸν σκοτωμὸν τῆς Λιζέτας.

Δὲν ἔκαμνε χροῖα πλέον ἄλλο, παρὰ νὰ κρύψῃ ἀπὸ τῆς Λιζέτας, τὴν αἰτίαν πῶτῃ τῷ λυπηρῷ δράματός, ὅθεν ἔ δὲν τὴν ἀνέφεραν περὶ τῆς, μίτε ἐκεῖνη ἔβαλεν εἰς τὸν νῦν της τίποτος· ἢ ἀπλότης εἶναι ἀδελφὴ τῆς ἡσυχίας. Ὡς τόσον ἢ Μαρκέζα δὲν εὐγῆκεν εἰς τὰ γειτωνεύματα μιζύ της, ὕπερον ἀπὸ τὴν λογαριθμὴν τῆς μητρός της, διὰ νὰ μὴν φανῆ τάχα πῶς τὴν καταφρονῆ, με τὸ νὰ ἔδειχνε πάντοτε ἕνα βαδῶ σέβας πρὸς αὐτὴν ὡς παιδί της. Ὁ Μαρκῆς ὁ ἴδιος ἐνίκησε τὴν ἀγανκτικότην, ἔ ἀρχισε νὰ ζητῆ τὴν εὐνοίαν της· ἢ Κουτέσσα ὅμως δὲν ἐσυμφωνῆσε μίτε με τὸν ἴδιον ἐαυτὸν της.

της· ἔ με ὅλου ὅπῃ ἦτον σχεδόν πεπεισμένη πῶς ἡ Διζέτα εἶναι ἀνώδυνη, πάλιν δὲν ἠμπορῆσε νὰ κατανεύσῃ, ἡ καρδιά της, εἰς τὸ νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ τῆ νὲ τὴν κατατρέχη· ἐπειδὴ λοιπὸν ἔ ἐνοιῶσε πῶς ἐκεῖνη δ'ν εἶχεν εἶδησιν ἀπὸ τὰ ὅσα ἠκολούθησαν διὰ τὴν φυλακῆς της, ἐπάσχισε νὰ τὴν ἰδοποιή· ἢ ἐγγράφως, ὅπῃ ἴως δελήσῃ νὰ τραβιχθῆ μονάχη της· Ὁ Μαρκῆς ἀνοιγεν ὅλα τὰ ν' αἰματά της, ἔ ἔβλεπεν ὅτι ὁ σκοποῦς της ἦεν νὲ βάλῃ κακὴ ἀνδράπης νὰ τὴν κλεψῆν, ἔ νὰ τὴν χάσῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ὁ ὑπερσῶς της ὁμῶς εἶνε λά· ἢ π' ἄ καλὰ τὴ μέτρατι περὶ τήτη, ἔ δὲν ἠμπορῆσε νὰ κατορθώσῃ ἔ με αὐτὸ τὸ στρατηγίμα τίποτες ἢ πονδερᾶτη. Τέλος, ἐπρόσρξεν εἰς ἐκεῖνον τὸν τρόπον τῆς ἐδικήσεως, ὅπῃ εἶναι βδελυκτὸς ἔ ἀπὸ τῆς πλέον σκληροκαρδίας, ἔβαλε κατὰ νὴν νὲ φαρμακώσῃ τὴν ἀδελίαν Διζέτα· ὅθεν ἐπροσποιήθη πῶς ἐμετανήησε διὰ τὰ ὅσα ἔκακεν ἤλθε νὰ ἰῆ τὴν κόρη της, ἐζήτησε τὴν ὄρφανὴν, ἔ ἔρχισε με ὑπουλοτήτα νὰ τὴν χασεύῃ. Ὁ Μαρκῆς ἔ ἡ σύζυγός της εἶγον πάντοτε τὰ μάτικας ἀνοικτὰ εἰς ὅλα τὰ κινήματά της, ἔ ἐπκοατηρῆσαν ὡς ἔ τὰ πικραικρότερα πάσα της. Δύο φοραῖς ἐπρόβαλε διὰ νὰ τὴν πάρῃ εἰς τὴν καρῆτα της, νὰ τὴν πηγυλίῃ εὐ σπῆτι της, διὰ νὰ δώσῃ κομμάτι ὁ νῆς της, ὅπῃ κάθεται ὅλη μέρα κατασφραλισμένη, πλὴν οἱ δύο εἰλικρινεῖς φίλοι δὲν τὸ ἔσερξαν κατ' ἑδέναν τρόπον. Βλέπωντας πῶς δὲν κατορθώνει τίποτες, με μίαν κρυφὴν ἀδιμονίαν, ἐπροσκάλεσε ἔ τῆς τρεῖς νὰ τῆς φιλεύσῃ. Ἡ Μαρκέζα εἶπε τὴν συντρέφισάν της νὰ

καμώ-

καμωδῆ πῶς εἶναι ζαήφισσα, διὰ τὴν μείνη· ἔ-
 κείνη ὅμως ἡ ζαήφισσα (πῆ τὸ ἴξευρε πῶς κιν-
 θυσεύει ἡ ζωήτης;) ἄρχισε νὰ παρακαλῆ, νὰ
 μὴν τὴν ἀφήσῃ μονάχην, ἔ νὰ τὴν πάρῃ μα-
 ζύτης· ὁ εὐεργέτης τῆς ἐκατανύχθη εἰς τὰ πα-
 ραπονετικά λόγια τῆς, ἔ τὴν ἔδωκε τὴν ἄδειαν
 νὰ τῆς συντροφεύσῃ. Φθάνοντες εἰς τὸ πενθε-
 ρικόν σπιτί, τῆς ἐδέχθησαν με ἄκραν περιποιή-
 σιν, ἔ κατ' ἐξοχὴν τὴν Λιζέτα, ἡ Κοντέστα
 δὲν εἶχε πῆ νὰ τὴν βάλῃ· ἡ κόρη τῆς ὅπῃ ἔ-
 γνώριζε κατὰ βάθος τὸν ὑψηλὸν χαρακτήρα τῆς,
 δὲν ἠμποῦσε νὰ χωνεύσῃ τὰ δόλια φιλήματα,
 ἔ τριριμύλιακ ὅπῃ ἔκαμνε τὴν πτωχὴν· Ἰέλως
 πάντων ἠσύχασε τὸ πνεῦμα τῆς, με τὸ νὰ ἐ-
 φευρῆκε μίαν μέθοδον διὰ τὴν συνηρότητα τῆς
 Λιζέτας, ἀπὸ τὰ παγιδεύματα τῆς ἀδιαλλάκτη
 Κοντέστας.

„ Φυλάξε νὰ μὴν φάγῃς τίποτε ἀπ' ὅσα
 „ σὲ ἀπλοχερίσῃ ἡ μητέρα μου (τὴν εἶπε κρυ-
 „ φά) ἔξω ἀπ' ἐκεῖνο ὅπῃ σὲ δώσω ἐγὼ με τὸ
 „ χέρι μου, νὰ μὴν ξεχάσῃς τὴν παραγγελίαν
 „ μου ἀδελφὴ, ἄλλην φοράν σὲ λέγω τὴν αἰ-
 „ τίαν· εἶναι ὅμως τοσον μεγάλη, ὅπῃ ἂν δὲν
 „ κάμῃς καθὼς σὲ λέγω, χαλνᾷς τὸ χαιτήρι
 „ μου, ἔ ποτέ μου, δὲν θέλω σὲ ξαναμιλήσει.”
 Ἐκείνη ἡ κακοῤῥίζικη ὑπήκουσεν εἰς ταῖς συμβου-
 λαῖς τῆς ἠγαπημένης τῆς Μαρκέτας, ἔ εἶχεν
 ἀπόφρασιν νὰ μὴν εὐγῆ ἀπὸ τοῦ λόγον τῆς, ἔ
 ἔτζι ἐκέθισαν εἰς τὸ τραπέζι.

Ἡ Κοντέσσα κατὰ πρῶτον ἀδιανοήσασα εἰς τὰ φαγητὰ ὅπῃ ἔτρωγε, τόσον τὸ κοριτζί, ὅσον ἔοι οἱ λοιποὶ συγκαθέδροι. πλὴν, καθὼς ἦλθαν εἰς τὰ πωρικά, τὴν ἀπλοχαίρισεν ἓνα ποτὸν εὐμορφον ῥοδάκινον, ἐκείνη ἠθέλησε νὰ τὸ μοιράσῃ μὲ τὴν Μαρκέζαν. « Φύλαξέ το », διὰ λόγους κέρμη, ἔγωγ τὴν δίδω ἄλλω » (τὴν εἶπε) ἔπαρευθύς ἔδωκεν ἓν ἄλλο πάλιν ῥοδάκινον τὴν κόρην της. Ἡ Λιζέτα ξεχνῶντας ἐκείνην τὴν στιγμήν ταῖς παραγγελίαις τῆς φιλαινάδας της, ὀλίγον ἔλειψε νὰ βάλῃ τὸ ῥοδάκινον εἰς τὸ σάματις, πλὴν ἐκείνη ἐπρόφρασε, τῆς τὸ ἔρριξε κίτω εἰς τὸ ταλέρι της χαμογελῶντας ἔτι τὴν ἔδωκε τὸ δικό της. Ἡ Κοντέσσα χένωντας κάδε εἶδος ὑπομονῆς, ἐφώνησε μὲ θυμὸν εἰς τὴν κόρην της, ἀφῆσέ της το, μὴν παίζετε. Εἰς τὸν ἴδιον κερὸν ὁ Μαρκὴς τρέμωντας ἔτι φοβήμενος νὰ μὴ γυυθῇ ἢ σύζυγός τε ἀπ' ἐκεῖνο τὸ φαρμακευμένον ῥοδάκινον, ἀπλωσε τὸ χέρι του ἔτι τὸ ἔπῃρε. βλέπωντας δὲ πῶς εἶναι χωρισμένον εἰς δύο (ἐπειδὴ ἔτι ἦτον βαλμένον μέσα τὸ φαρμάκι (αὐξήνηθηκεν ἢ ὑποψίατε περισσότερον, ἐκαμώθηκε πῶς τάχα τὸν ἔπεφεν ἐξ ἀπροσεξίας εἰς τὴν γῆν, ἔτι τὸ μὲν μισὸ τὸ ἐπάτησε, τὸ δὲ ἄλλο μισὸ τὸ ἔκρυψεν ἢ Κοντέσσα βλέπωντας πῶς ἔλειψε τὸ φαρμακευμένον πωρικόν ἀπὸ τὴν μέσσην, ἠσύχασε.

Μετὰ τὸ τραπέζι ἔφρασαν καχβέ. πάλιν οἱ δύο ὑπερασπισαὶ τῆς Λιζέτας εἶχαν βάλλῃ κατὰ μὴν νὰ μὴν τὴν ἀφήσῃ νὰ πάρῃ ἐκεῖνον ὅπῃ

ὅπῃ ἡ Κοντέσσα ἤθελε τὴν δώση· Ἀφ' εἰ
 διεμοίρασεν εἰς ὅλης, ἔμειναν μόνον δύο φιλτζά-
 νια ἐπάνω εἰς τὸν ταβλᾶ, τῆς Κοντέσσας ἔτι τῆς
 Λιζέτας, ἐκεῖνη ἀπλωσε τὸ χεῖρ της (εἰς και-
 ρὸν ὅπῃ ἡ κακογραία ἐφώναζεν ἕνα τῆς δούλου)
 ἔτι ἔπῃρε τὸ ἕνα· ἡ Μαρκέζε πάλιν τῆς τὸ ἐ-
 πῃρε, τὸ ἔχουσε, ἔτι τὴν ἔδωσε νὰ πιῇ ἀπὸ τὸ
 ἔθικόν της· μιὰ Κοντέσσα· τὰ φίδια πλέον ἐ-
 ζώσθηκεν, ἐξανόφρυσεν, ἀναψεν ἐκ δευτέρου, ἔτι
 ἐγένετο πρασουνοκίτρινη, μὲ ὅλον τῆτο ἐβάσταξε
 τὸν ἑαυτὸν της, ἔτι ἐξεθύμακεν εἰς τὸν δούλον
 της· πλὴν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν σύγχυσίν της,
 δὲν ἐσοχάσθη, ποῖον φιλτζάνι ἔπῃρεν ἡ Λι-
 ζέτα, ἐπῃρε ἔτι αὐτὴ τὸ ἄλλο. Ἡ κόρη της σο-
 χαζομένη πῶς ἤμπορῆσε νὰ γίνῃ λάθος, ἔτι ὅτι
 ἡ Λιζέτα δὲν ἔξευρε ποῖο ἔπῃρε, τὴν ἔκαμε νεύ-
 μα νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴν μητέρα της νὰ πιῇ· Τὸ
 κορίτζι χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, τὴν ἐμπόδισε μὲ
 τζιριμόνιας, λέγωντας, .. μὴν πίνετε Κερῶμη,
 » δὲν ἀξίζει πλέον τίποτε, ἐκρύωσεν, ἄς σᾶς
 » κάμνῃ ἄλλον· Τότε ἐπαρατήρησεν ἡ Κον-
 τέσσα τὸ σημεῖον ὅπῃ εἶχε κάμῃ εἰς τὸ φιλ-
 τζάνι τῆς Λιζέτας, ἀπεσβολώθηκε· σοχαζο-
 μένη τὸ λάθος ὅπῃ ἔμελλε νὰ γένη, ἔτι μὲ τὸ
 νὰ ἐγαπῆσεν ἀκόμη τὴν ζωὴν, δὲν ἔπιεν, ἐκα-
 τανύχθηκεν ὁμῶς ὀλίγον ἡ πέτρινη καρδιά της,
 εἰς αὐτὴν τὴν ἐπικίνδυνον λύλευσιν· ἔχεις δίκαιον
 εἶπε πρὸς τὴν ὀρφανὴν, ἔτι χύνοντας τὸν καχβὲ
 κατὰ γῆς, ἐπρόσταξε νὰ τὴν κάμνῃ ἄλλον. Πλὴν,
 διὰ νὰ μὴν μείνῃν κεκρυμμένα τὰ δολιὰ της φρα-
 νήματα, κατὰ τύχην ἕνα σκυλάκι ἐπλησίασεν
 εἰς τὸ τζακισμένον ἀγγεῖον, ἔτι γλύφοντας τὸ
 χυμῶ.

χυμένον εκείνο ὕγρον (ὁ Μαρκῆς μόνον τὸ παρατήρησε) ὕπερον ἀπὸ μίαν στιγμήν, τὸ ζῶον ἄρχισε νὰ εὐγάνη κάποιαις κλαυθμηραῖς φωναῖς, ἔδωκεν ὁ ἴδιος καὶ τὸ ἥμισυ τῆ παρικῆ ὅπῃ εἶχε κρύψῃ, τὸ σκυλάκι τὸ ἔφραγε ἔκείνο, μετ' αὐτὴν ὡς τόσον τὴν ὑπερινὴν δόσιν, ἄρχισε νὰ τηδᾶ φοβερᾶ, νὰ τρέχη μέσα εἰς τὸν ὄνδα, ἔκχμεν ἐνω κάτω, ἔ'πεσε νεκρὸν χύνωνται ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸ ζῶμα.

Ὁ Μαρκῆς ἐφανέτωσεν εἰς τὴν Ἐριφίλην τὴν παρατήρησίν τα, ἔ τὴν ἀλυσθῆ αἰτίαν αὐτῆ τῆ συμβεβηκότος ἐσυμβουλευθῆσαν ἔ οἱ δύο τῆς τί ἐμελλε νὰ κάμνῃ, καὶ ἰδὴ τί ἀπεφάσισαν.

Ἡ Μαρκέζα ἐπῆγε νὰ ἀνταμῶσῃ τὴν μητέρα της, ἡ ὁποία ἐτραβίχθη καταδυρωμένη εἰς τὰ γυμνέτοτα, διὰτὶ ἴδεν ἐπέτυχεν τὸν σκοπόν της, ἔ ἔπαθε ἔ τὴν ἐντροπήν. Εὐθύς ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατά της, ἔ ἄρχισε μὲ δάκρυα νὰ τὴν βεβαιῶνῃ πῶς ἦτον πάντοτε ἡ αὐτὴ ταπεινὴ κόρη της, ἔ ἔσωζε πρὸς αὐτὴν ἐκεῖνο τὸ μητρικὸν σέβας. Ἐπειτα ἀμέσως τὴν ἐδιηγῆθη τὰ ὅσα ἡ ἴδια μὲ τὸν ἄνδρα της ἐκατάλαβαν, ἔ ὅτι μὲ τὸν λόγον τῆ συντυχαίνει ἐκεῖνα ὅπῃ εὐγενεία της ζητεῖ νὰ κρύψῃ, προσθέτωντας ἔ πῶς τὴν παρακαλῶν πολλὰ ἢ ἀλλάξῃ γνώμην, νὰ ξεχάσῃ τὰ παρελθόντα, ἔ ὅσα ἐγίναν, ἐγίναν, νὰ τὰ κρύψῃ μὲ ἄκρον σιωπὴν ἀπὸ τὰ περίεργα αὐτῆ τῆ κόσμη. Ἡ Κοντέσσα ἠδέλησε κατὰ πρῶτον νὰ τὴν διακόψῃ, ἔ νὰ τὸ ἀρηθῆ, ἐπροσποιεῖτο πῶς δὲν ἔχει
καμ.

καμμίαν εἶδυσιν· ἡ κόρη τῆς ὁμῶς τὴν ἐβεβαίωσε πῶς τὰ ἔννοιασεν ὅλα, καὶ ὅτι αὐτὴ ἔκαμε νεῦμα τὴν Διζέτα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἐπικείμενον θάνατόν της, νὰ μὴν πῆ τὸ φαρμακευμένον ποτήρι, καὶ νὰ μείνῃ χρεώσης τῆς ζωῆς, εἰς ἐκείνην ὅπῃ πῶς ἐβέλετο νὰ σκοτώσῃ.

Ἡ Κοντέσσα Φαρμακῶνει τὴν κόρην της.

Ὅσον σκληρὰ, ὅσον ἀσπλάγχχνη καὶ ἄν ἦταν, ἐκοτανύχθηκεν ἐκείνην τὴν ὥραν ὀλίγον εἰς αὐτὸ τὸ γενναῖον φρόνημα τῆς κόρης της, καὶ μὲ τὸ νὰ τὴν ἀγαπήσεν, ἐκινήθησαν τὰ μητρικὰ σπλάγχχνα της, καὶ ἔχυσε μερικὰ δάκρυα.

ΚΟΝΤ. „ Μὰ εἶσαι βεβαία παιδί μου, πῶς δὲν εἶναι ἑστέμνη τῇ ἀνδρόσε; “

ΕΡΙΦ. „ Πολλὰ βεβαία Κεράμω, καθὼς εἶμαι πῶς ζῶ εἰς τὸν κόσμον. “

ΚΟΝΤ. „ Ἄν εἶναι λοιπὸν ἔττι, νὰ ὅπῃ διὰ χατήρισθ τὴν συγχωρῶ. “

Ὁ Μαρκῆς δὲν ἐπαίθετο εἰς αὐτὴν τὴν πλασὴν μετάνοιαν, πλὴν ἡ ξαβάλισσα ἡ Μαρκεζία ἐπίστευσε, μὲ ὅλον τῆτο πάλιν ἐπροσεῖγε καὶ ἀπὸ καμμίαν φορὰν... Τέλος πάντων, ἡ καίμενη ἔγινεν ἡ ἴδια, θυσία τῆς ἀσπλάγχχνη μητρός της, μὲ τὸ νὰ ἐξανάδωσεν ἡ σκληρόκαρδη πάλιν φαρμακευμένα πωρικὰ τὴν Διζέτα. Ἐκείνη

καίνη ἔδεν ἔλαβε καιρὸν νὰ τὰ γευθῆ, τὰ ἤυρεν ἡ Εὐριπίλη ἐπὶνὼ εἰς ἓνα τραπέζι, τὰ ἔφαγεν ἐξ ἀπροσεξίας, ἔ μετα παρέλευτιν μερικῶν ἡμερῶν ἐτελείωτε τὴν ζωὴν· ἔ εἰς ποῖον καιρὸν; εἰς τὴν ἀκμὴν ὅπῃ ἐλάμβανε πληροφορίαν ὁ κακοῤῥίζικος ἀδρακτής, ἔ ἡ βάρβαρος μητέρα της, μετὴν γέννησιν ἑνὸς υἱῶ. Ἄχ,.... τί νὰ εἰπῆ κανεῖς; ἀράγε ὁ Οὐρανὸς παιδεύει τὰς ἀνευθύνας; ὄχι, ἡ μιὰρὰ Κουτέσσα δὲν ἦτον ἀξία νὰ ἔχη μίαν τοιαύτην χαριτωμένην κόρην, ἔ τῆς τὴν υψέφησεν ὁ Θεός.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγράψῃ τινὲς ποῖος ἐσάθη ὁ ὑπερβολικὸς πόνος τῆ τριταξίης Μαρκῆ, δὲν εἶχε καμμίαν σύγκρισιν μετ' ἄλλον ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, παρὰ μετ' ἑαυτὸν τῆς Λιζέτας. Ἡ κακοῤῥίζικη, ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ τὴν μικροτάτην λύπη της, ἤλθεν ὡς τὸ περιζώμιον τῆ τάφου, ἄπειρα δάκρυα, θρήνους, ξεφωνητά, παράπονα, ἔ σεναγμὸς ἔδιδε κατ' ἑκάστην διὰ τὴν χρυσὴν ἀδελφίν της· δύο χρόνοι ἔπέρασαν, ἔ μόλις ἐπῆρεν ἐπάνω της. Ὅλοι ἐνόμιζαν πῶς εἶχαν ἐγγύθη ἔ εἰς αὐτὴν τίποτε λείψανα τῆ φαρμάκου, πλὴν ὁ καιρὸς ἔδειξε μετὰ ταῦτα, πῶς ἦτον ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν λύπην τὸ ζαηφλήκι της.

Ἀποσιωπῶ τῶρα ἔ τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῆ κακοτύχῃ Μαρκῆ, ἐπῆγε ἔ ἐπροσχλάυθη μετ' ἄκραν εἰς τὸν μινίσρον, διηγόμενος ὅλην τὴν τρομερὰν ἐπιβλήν τῆς βδελυρωτάτης πευθεράστου, ἔ τὸν ἔκαμε νὰ λάβῃ ἓνα ἄκρον μῖσος πρὸς αὐτὴν, προσάζωντάς τιν νὰ μὴν πατήσῃ

τήση πλέον εἰς τὸ σπῆτι τῆ. Ἡ ἡμέρακις τῆς ἦτον μετὰ ταῦτα ἡμέρακι οὐδύνης, ἢ ἀπελπισίᾳ κατέτρωγε τὰ σπλάγχνα τῆς, ἔξέταλειώσα τὴν βρομιεῖαν ζώήν τῆς, με ἕναν τρομερὸν θάνατον, ἀντάξιον τῶν κακῶν ἔργων τῆς.

Ἡ πτωχὴ Λιζέτα ἀνέλαβε καθὼς ἔλειψεν ἀπὸ τὴν μέσην ἐκεῖνο τὸ ἀνήμερον θηρίον ἢ ἔχασε τὴν χρυσὴν Ἐριφίλην τῆς, εἶχε κάμη ὡσαν παρακλησι τὸν οὐδᾶ ἐκεῖνον ὅπῃ ἐξεψύχισεν, ἐξάπλωσεν ὅλα τὰ ῥῆχα τῆς, ἔξέκαθε ἡμέραν ἐλάμβανε τὴν θλιβεραν ἡδονὴν τῆ νᾶ θρηγῆ, καταφιλιῶντας τὰ ἀναίωδητα λείψανα τῆς ἀγαπημένης τῆς Μαρκέζας. Ὁ Μαρκῆς ἔξέν τὸ ἴξευρεν ὠντας βητημένος εἰς τὴν ἰδίαν λύπην ἂν ἐπήγαγεν ἀπὸ καμμιᾶ φορᾶ διὰ νᾶ τὴν παρηγορήσῃ, δὲν ἐβασῶσεν ἡ καρδιά τῆ νᾶ ἔμβῃ ποτέ τῆ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὅπῃ εἶδε νᾶ ἐξεψυχῆσῃ ἢ ἀκριβῆ σύζυγός τῆ. μετὰ παρελευσιν ὁμως τῶν δύο χρόνων, ὅταν ἡ Λιζέτα ἀρχισε νᾶ ἀναλαμβάνῃ, ἠθέλησε νᾶ διορδῶσῃ τὸ γαμπινέτο τῆς μακαρίτιδος Ἐριφίλης ἔμβῃκεν ἐξαίφνης εἰς καιρὸν ὅπῃ ἦτον ἔξέ τὸ κορίτζι μέσα, τὴν εἶδε περιχυμένην ἀπὸ δάκρυα ἔμπροσθεν εἰς τὸ κάδρον τῆς ἀγαπημένης τῆς, δὲν ἠθέλησε νᾶ τὴν διακόψῃ. Ἐρώτησε τῆς ἀνθρώπου τὸ σπῆτι, τί ἐδηλώσεν ἐκεῖνος ὁ κλαυθμὸς; τὸν εἶπαν ὅτι ἡ Λιζέτα ἔξέ εἰς καιρὸν ὅπῃ ἦτον ἀρρώσῃ, πάντοτε δὲν ἔπαυε ἀπὸ τῆ νᾶ κάμνη τὸ ἴδιον. Κατανυχθεῖς λοιπὸν τὴν καρδίαν διὰ τὸν φιλικώτατον ἐκεῖνον δεσμὸν τῆς, ὁ ὁποῖος ἦτον μία προδῆκη εἰς τὰ ἐπίλοιπα φυσικά προτερήματά τῆς, ἤλθε κοντᾶ ἐκεῖνη ἔξυπάσθηκεν

Ἰκεν ἡ πτωχὴ βλέπωντάς τον ἔξαφνα εἰς τὸ πλάγιος, ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον καταβυθισμένη εἰς τῆς πονετικῆς συλλογισμέτης.

Ο' Μαρκῆς σεφαιώνεται τὴν Λιζέτα.

ΜΑΡ. „ Ἀκολούθησε κέρη μὴ εἰς τὸ νὰ τιμᾶς τὴν ἐνδύμησίν της* ἡ καρδιά σου εἶναι τὸ Ἰουσιασῆριον εἰς τὸ ὑπόϊον ἀκόμι ζῆ, ὅπα ἐπιποθῶ εἰ ἐγὼ νὰ τὴν λατρεύω εἰς τὸ ἔξῃς, δὲν πρετενδέρω νὰ ἐνοχλήσω ποτὲ τὰ πολυτίμητα σημεῖα τῆς ἀγάπης σου Ἰξευρε πῶς αὐτὰ σὲ κατασῆναν ἀκριβεσέρην εἰς τὰ μάτια μου, ὅμως... (εἰ νὰ μὴν μὲ εἶπῃς τὸ ὄχι) εἶναι καιρὸς νὰ τελειώσῃ ἡ λύπη σου. Εἶγὼ ἔκαμα ὅλον τὸ χρέος ὅπῃ ἔπρεπε διὰ χατῆρι τῆ κόσμου, τῆ γενέσεως, εἰ τῆς καταστάσεως μου, ἀπόκτησα υἱὸν κληρονόμον τῆ ὀνοματός μου, ὃ ὁποῖος μέλλει νὰ μεταδώσῃ τὴν εὐγένειάν μου εἰς τῆς ἀπογόνους μου. Ἦμπορῶ τέλος πάντων νὰ ἐκπληρώσω εἰ τὴν θέλησίν μου, νὰ τιμήσω τὴν κρετὴν, νὰ τελειώσω εἰ τὸ ἔργον ὅπῃ ἀρχισα... μὴν ἐπιφέρης λοιπὸν ἐμπόδια Λιζέτα... Ἡ Μαρκεζὰ εἶναι ζωντανὴ εἰς τὴν καρδιά σου, ζῆ εἰς τὴν ἐδικήν μου, ἄς ἐνώσωμεν ἐκεῖνα ὅπῃ ὑπεραγαπήσεν ὅταν ἐξῆσε, γενῆ μητέρα εἰς τὸν υἱόν της, εἰ συντρόφισσα εἰς τὸν πολλὰ ἠγαπημένον της, ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἡμπαρέσει νὰ περᾶσωμεν τὰς

ταῖς ἡμέραις μας μαζύ κατ' ἄλλον τρόπον, κ' ἂν
δὲν γένη ἔτζι, πρέπει νὰ ἀποχωρισθῶμεν. "

ΛΙΖ. " Ἡ εὐγενεία σας μὲ γνωρίζετε
πρὸ πολλῆ ἀξίότητι μὲ, τὸ ἐνοιῶσθε ἴσως
πόσον σᾶς πονῶ, ἢ εὐπειθῆς καρδιά μου σᾶς
ἠγάπησε περισσότερον κατὰ τὸν τρόπον ὅπῃ
τὸ ἦυρετε εὐλογον μέχρι τῆδε διὰ τὰ σᾶς
λατρείη. Τώρα εἶναι ὅλη εἰδική σας· ἐγὼ
ἦμην πάντοτε παρητημένη εἰς τὴν θέλησίν
σας καθὼς ἓνα πλασθέρημα εἰς τὰ χέρια τῆ
πλάστητι· ἂν τὸ θέλετε . . . ἐγὼ ὑπακῶ,
πλὴν σᾶς παρακαλῶ (ἂν εἶμαι ἐλεύθερη)
δοτε με τὴν ἀδειαν νὰ πηγαίνω νὰ συντύχω
τὴν κυρίαν μητέρα σας, κ' νὰ τὴν φανερώσω
τὰ ὅσα, ἢ ὀλίγη γνώσις μὲ ἐρμηνεύει·
νὰ τὴν εἰπῶ· Κερᾶ μου, ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς σας,
κ' εὐσπλαγχνος εὐεργέτης μου, θέλει νὰ μὲ
υψώσῃ εἰς τὸν βαθμὸν μιᾶς υπερτάτης τιμῆς
πέρνωιτάς με σύζυγόν τε. Ἐγὼ ἢ θύλη σας
ἐπιθυμῶ νὰ ἀκολυθῶ τὴν θέλησίν σας,
προσάξετέ με, ἐπειδὴ κ' ὁ ἀκριβὸς σας ἔχει
τόσσην εὐλάβειαν εἰς τὴν εὐγενείαν σας, ὅσην
ἐκ μέρας σας τρέφετε μητρικὴν ἀγάπην διὰ
λόγῳ τε, ὅπῃ ὅ,τι κ' ἂν κάμετε, ἀποβλέπει
πρὸς ἄκρον ὄφελός τε· λοιπὸν ἀποφασίσετε
Κερᾶ μου, ἐγὼ ὑπακῶ μὲ σφραλισὰ μέτιζ,
εἰς ὅ,τι κ' ἂν μὲ προσάξετε. "

ΜΑΡ. " Πολλὰ καλὰ ἀκριβή μου Λιζέτι,
πῆγαίνε αὐτὴν τὴν Ἰδίαν σιγμὴν νὰ τῆς τὰ
εἰπῆς, καθὼς μὲ τὰ λέγεις. "

Ἡ Λιζέτα ἔτρεξεν εἰς τὸ γαμπινέτο τῆς γεροντίσσης Μαρκέζας, ἔ μὰ δάκρυα χαρᾶς, ἔρχισε νὰ τὴν συντυχαίῃ ἐκεῖνα ὅπῃ εἶπε ἔ πρὸς τὸν ὑπεραπιστήν της. Ἡ εὐσπλαγχνικὴ μητέρα μὲ τὸ νὰ ἦτον προδιατιθεμένη πρὸ πολλῆ ἀπὸ τὴν υἱόν της, ἔ εἶχε ποθᾶ καλὴν ἰδέαν διὰ τὰ προτερήματα τῆς Λιζέτας καθὼς ἔ ἐκεῖνος ὁ ἴδιος, τὴν ἀπεκρίθη. Μετὰ ὀκτῶ ἡμέραις νὰ γένῃ ἡ χαρὰ σὺ μὲ τὸν υἱόν μου, ἔ νὰ εἶσαι πλέον ἔ Φυσικὴ κόρη μου. Ἡ Λιζέτα ἔπεσεν εἰς ταῖς ἀγκάλας της.

ΛΙΖ. „ Ἄχ Κερῆ μου, ἢ μπορῶ λοιπὸν νὰ ὀνομαζῶ εὐτυχισμένη χωρὶς νὰ μὲ τύπη τὸ συνειδῶς μου; ἐγὼ ἤμην ἐδική σας, δέλω γένῃ εἰς τὸ ἐξῆς περισσώτερον οἰκειότερα· πρατήτερα σᾶς εἶχα μόνον μητέρα μου κατὰ τὴν καρδίαν, ἔ τὰ ἐλεήμονα σπλαγχνά σας, τώρα δέλω σᾶς ἀποκτήσει καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον. Ἄμποτε νὰ θυνηθῶ νὰ ἐκπληρῶσω ἓνα μέρος τῆ ἀπίρου χρέος, ὅπῃ σᾶς χρεώσω διὰ ταῖς τόσας εὐεργεσίας σας, με τὴν ἐπιχειρήσάν μου, μὲ τὴν ὑπακοήν μου, ἔ μὲ τὸ βαδύτατόν μου σέβας· ὦ φιλιτάτη μητέρα μου (κ) αὐτὸ τὸ γλυκύτατον ὄνομα, εἰς τὴν εὐγενεῖάν σας λοιπὸν ἦτον προωρισμένον νὰ τὸ δώσω;... αὐτὴ εἶναι ἀκόμι ἄλλη μία μεγαλωτάτη εὐεργεσία πρὸς τὴν δούλην σας περισσώτερον, - πονετικὴ μου μητέρα, δεν ἔχω λέξις ἀρμόδιαις νὰ ἐκφράσω τὴν ἰδέαν μου, καὶ πῶς πρέπει νὰ ὀνομάσω τὸν ἀκριβόν σας.

ΜΑΡ.

(α) Μὴ δάκρυα.

ΜΑΡ. Ἦ Εἶναι μία (α) εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ συ-
 ζύγου, αὐτὸ δόσε με ἀκριβή με συμβία ἔξ με
 ἢ ἀρκεί.

Τὸ συνοικέσιον τῆτο εἶναι τὸ πλέον εὐτυ-
 χισμένον ὅπῃ ἤμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ εἰς ὅλον τὸ
 Πάρισι. Ἡ Λιζέτα εἶναι ὡς πρὸς τὸν ἄνδρα
 τῆς, ἐκεῖνο ὅπῃ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὄλαις ἢ γυ-
 ναίκαῖς πρὸς τὰς ἐδικὰς τῆς. Ψυχοκόρη τῆς, ἀνά-
 στήματα, ἔ ἐν ἐνὶ λόγῳ τὸ ἔργον τῶν χει-
 ρῶν τῆς.

(α) Εὐβαίωντας.

Η
 ΕΚΛΕΙΨΙΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ
 ΕΞ ΑΓΓΙΑΣ
 ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ.

Εἰς τὸ Παρίσι ἐπάνω εἰς μίαν ὄχθην τῆ ποταμῷ Σέν, ὅσις διαμοιράζει τὴν περιφέρημον αὐτὴν πολιτείαν εἰς διάφορα τερπνά χωρίσματα, καὶ φέρει εἰς τὴν ὄρασιν τὴ ἀνδρώπη, μίαν ἡδονὴν, μίαν ἀγαθίαν, ὅπως νομίζει κανεὶς πῶς εὐρίσκειται εἰς τὸν ἐπιγυεῖον παράδεισον, ἦτον τὸ σπῆτι ἐνὸς πλησιωτάτου εὐγενῆς, ὃ ὁποῖος εἶχε διὰ κληρονόμου μίαν μονογενῆ ὠραιότατην κόρην, ὀνόματι Ζεμίραν, ἀναθρεμμένην μὲ εὐταξίαν κατὰ τὰς κανόνας τῆς εὐγενείας, χαριτωμένην, τέρας τῆ κάλλους, καὶ ἐμφυχον εἰκόνα τῆς Ἀφροδίτης. Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰθιόπικων καρδιῶν ἐρωτᾷ, ἐφαίνετο πῶς νὰ εἶχε ζήσῃ τὸν θρόνον τε εἰς τὸ ἀγγελικὸν πρόσωπόν της, ἢ φλογοεραῖς σαγίταις τῆ νὰ ἐταξεύωντο ἀπὸ τὰ πυρφόρα μάτια της, καὶ ὅλοι ὅσοι ἐφθασαν νὰ ὑποταχθῶν εἰς τὸ σκῆπτρόν της, ἐπήγακιναν εἰς τὰς πόδας

πόδαίτης διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν φέρον τῶν ἐπαίνων, ἐπε ἤρμοζαν εἰς τὸ ἑρᾶνιον αὐτὸ πλάσμα. Ὁ πατέρας της τὸ εἶχε κρυφὸν καμᾶρι, ἔξ μεγάλην τε δόξαν νὰ ὀνομάζεται γεννήτωρ τῆς κορωνίδος τῶν κοριτζιῶν τῆ αἰῶνος τε· ἂν ἤθελεν εἶσαι κοιμᾶτι μέτριον τὸ κάλλος της, βέβαια ἤθελε τὴν ὑπανδρεύσῃ μὲ ἕναν ἀνεψιὸν ὅπῃ εἶχεν ἔξω εἰς τὸ χωρίον, εὐμορφον παλικᾶρι· ἡ Ζεμίρα ὅμως ἦτον ὅλη νῆρι, ὅλη νοσιμάδα, ἔξ μὲ ὑπερβολὴν πλάσια· καθὼς ἔγινε δεκατεσσάρων χρονῶν, ἔτρεξαν ἀπὸ παντὸ νὰ τὴν γηρεύουν, φοβόμενοι καθ' ἕνα νὰ μὴν τύχῃ ἢ ἀργεπορήσῃ, ἢ ἔτσι τὴν χάσῃ... Ἀφ' ἧ εὐφωήσαν οἱ γονεῖς της ὅλα τὰ μέρη, ὅπῃ τὴν ἐζητήσαν, ἔβαλαν κατὰ νῆν νὰ πῆν δώσῃ ἕνα νέον ἢ ευγενῆ καβαλιέρον, πλὴν κατηφῆ, σοβαρὸν, ἔξ γεμάτον ἀπὸ φαντασίας.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ὁ Δουᾶν πατέρας της, συμβεβουλεύμενος μὲ τὴν σύζυγόν του (ἢ ὅποια ἦτον καλῆς, ἔξ εὐσπλαχνικῆς ψυχῆς γυναῖκα) ἐμήνυσαν τὸν ἀνεψιὸν της νὰ ἔλθῃ ἔξ αὐτὸς νὰ συγκατοικήσῃ μαζύ της, ἐπὶ σκοπῶ τῆ νὰ τὸν εὐγάλῃν εἰς τὸν κόσμον, νὰ τὸν συστήσῃν εἰς τὰς φίλας της, ἔξ μὲ τὴν ὑπεράσπισιν τῆ μελλομένου γαμβρῆ της, νὰ τὸν βάλῃν εἰς κἀνένα ὀφθίκιον, ὅπῃ νὰ γένη γνωστὸς εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλήν. Ὁ Φίλιππος μόλις ἐσάτησε τὸ ποδάρι της εἰς τὸ Παρίσι, ἀκόμι δὲν εἶχε κατανασπεύσῃ τὸν ἄέρα τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως, ἔξ ἀρχίσῃ νὰ νοσιμίζῃ, νὰ λαμβάνῃ κἀποια ἤθη, ὅπῃ τὸν ἔδιδαν μίαν ξεχωριστὴν χάριν. Ἡ ἑξαδέλφη της Ζεμίρα εὐφύς ὅπῃ τὸν

εἶδεν, αἰσθάνθηκεν ἕνα τί, τὸν ἐπόνησε, τὸν ἐκαλοσεσχάσθη, ἢ σχεδὸν χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἐκτύπησεν ἡ καρδιά της. Ἡ Μαδὰμ Δουὰν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἔπαθε σχεδὸν τὰ ἴδια βλέπωντάς τον τόσο καλῆς τικον, τὴν ἐκακοφαίνετο διὰ τὰς φιλοδόξας ἰδέας τῆ ἀνδρός της, ἢ ἀγαπῶσσε νὰ ἴδῃ αὐτὸν γαμβρὸν της καλλιτέρα, παρὰ τὸν πλάσιον Καβαλιέρον. Μὲ ὅλον τῆτο, αὐτοὶ οἱ κρυφοὶ σοχασμοί, δὲν τὴν ἔδιδαν χερί νὰ της φανερώσῃ, μετὰ τὸ νὰ εὐρέσῃ μιτέρα, ἢ ἔπαρεπε νὰ ἀγαπᾷ τὴν εὐτυχισμένην κατὰς αἰσιν τὰ παιδιᾷ της· ἂν ἦτον ἄλλῃ ὅμως εἰς τὸν τόπον της, (ἔτζι ἐφαντάζετο) ἤθελε τὴν συμβαλεύσῃ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ὅπῃ αὐτὴ ἀπέφευγεν. Αὐτὸ καδῶς φαίνεται ἐπρόηχετο ἀπὸ μίαν κλίσιν αὐδύρμητον ὅπῃ ἐσυνέλαβε διὰ τὸν νέον, πλὴν ἡ ἀγάπη ὅπῃ εἶχε πρὸς τὸν σύζυγόν της, τὴν ἐκαμνε νὰ φέρεται μετὰ σέβας εἰς ὅσα ἐκεῖνος ἐπαρόκρινε, καὶ ἐφαίνετο πῶς τὰ εὐρίσκειν εὐλογον.

Ὁ Φίλιππος πάλιν κατὰ πρώτην φοράν, εἶδε τὴν ἐξαδέλφην τὴ μετὰ ἕνα μάτι πολλὰ ἰλαρόν. Ἡ καρδιά τῆ ἐξαφρα αἰσθάνθηκε μίαν νύξιν, μίαν ἀγνώριον δύναμιν τὸν ἐτραβῶσε πρὸς τὰ κάλλη της, τὸν ἐκινῶσε, τὸν ἐτάραττε, μίαν σύγχυσιν τὸν ἐκρατῶσεν, ἡ ἀναπνοή τῆ εὐχαινε διακεκομένη, ἔλαβε μίαν τοιαύτην κλίσιν διὰ τὴν νέαν Ζεμίαν, ὅπῃ τὴν ἠγάπησε περισσότερο ἀπὸ συγγενισσάντῃ· ἡ ἀξιολάτρευτη εἰκόνα της, ἡ χριστοπαῖα ἰδέα της, ἡδικήτως ἐσχηματίζετο εἰς τὸν νῦν τῆ, ἢ τὸν ἐκαμνε νὰ γένη τζιριμονιῶσος, προσεκτικὸς εἰς τὰ θελήματά της.

της, ὀγλύγυρος εἰς κάθε τι, ἢ ὅλος προσηλω-
 μένος εἰς τὰ νεύματά της. Ἐπέσχιζε νὰ λάβῃ
 χάριν εἰς τὸ πνεῦμα της, νὰ ἐλκυθῆ τὴν ἀγά-
 πην της, νὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν της, ἢ νὰ
 ἔμβῃ εἰς τὰ μουσικά της. Τέλος πάντων τὸ
 ἐκατόρθευσε. Ἡ Ζεμίρα ἐτρελλαίνονταν διὰ λό-
 γυατὰ, πρέπει νὰ εἰπῆμεν ὅμως ἢ τὴν ἀλήθειαν,
 ἢ νὰ δώσωμεν τὸ δίκαιον ὅπῃ ἀνέκει εἰς τὸν
 πτωχὸν Φίλιππον· ἦτον ἀδύνατον νὰ ἴδῃ τινὰς
 τὰ ἀμίμητα δέλγητρα ἐκείνης τῆς νέας, ἢ νὰ
 μὴ χάσῃ τὰ συλλογικά της, νὰ μὴν εἰπῆ καὶ
 μίαν φορὰν τὸ ἄχ, ἢ με' ἄκρον θαυμασμὸν νὰ
 μὴν δαγκάσῃ τὴ χεῖλιν της. Ἦτον μία ἀπ' ἐ-
 κείνας τῆς μελαχρινῆς, τῶν ὁποίων τὸ ὄρεκ-
 τικὸν γκεροντάνι, ἢ ἡ λαμπρὰ λευκότης, φαίνε-
 ται νὰ ἦτον καμωμένα διὰ νὰ ἐξαγριώσῃ τὰ
 ἀνθρώπινα πνεύματα, ἢ νὰ ἐμπνέω ἐνεργεῖαν
 ἢ ψυχὴν εἰς ὅλας τὰς αἰσθήσεις. Τὰ μαῦρα
 μάτια της, τὰ καμρωτὰ ἐκείνα φρεδιά της, ἔδι-
 ὤκον περισσοτέρου λάμψιν, εἰς τὸ ῥοδοκόκκινον
 ἢ σφαιροειδὲς πρόσωπόν της, με' τὴν φυσικὴν
 μελανότητά της· ὁ ἀέρας, τὸ νῆρι, ἐκατοικῆσαν
 εἰς τὰ μιτίλια της, ἢ ἐπρομηνῶσαν μίαν καρδίαν
 πολλὰ αἰσθητικὴν, τὰ παχυλά χεράκια της ἦ-
 τον σύμμετρα ἢ ἀνάλογα με' τὸ κάλλος της·
 τὸ σῶμα της, τὰ χεῖλιν της, τὴν λεπτότητα ἢ
 μικρότητα τῆ ποδάρια της, μήτε γλώσσα νὰ
 εἰπῆ τὴν νοσημάδα της ἠμπορεῖ, μήτε χεῖρι νὰ
 τὴν περιγράψῃ, μόνον ὁ νῆς ἴσως φθάσῃ νὰ
 τὴν νοήσῃ. Καθὼς με φαίνεται, τόσα δέλγη-
 τρα εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ ἀνάψῃ ἓνα ἄσβεστον ἢ
 φλογερόν πῦρον εἰς ἓνα νέον, ἢ πρὸ πάντων
 ἐκεῖνο τὸ γῆσον τῶν εὐλισμάτων, ὅπῃ δίδει τὰ
 πρῶ-

πρωτείκ εις μίαν νέαν Παρισίανα ἀπὸ ὄλαις τῆς τέλει τῆς οἰκωμένης (α). Προσδέσεται ἀκόμη εἰς εὐτὰ ὄλα, ἔ ἕνα τὶ πλέον ἰσχυρότερον ἔ δραμικώτερον, τὸν ἔρωτα, ἔ σοχαθῆτε ἂν ἠμπορῆσεν ὁ Φίλιππος ὁ πτωχὸς νὰ ἀντίλεινῃ εἰς τόσα ἄρματα ἔ νὰ μὴν παραδοθῆ.

Σημεῖα τῆ ἀμοιβαίῃ ἔρωτος αὐτῶν.

Οἱ Καβαλιέροι ὅπῃ ἐπρετέντερε τὴν Ζεμίραν, ἦτον ἕνας ἀπ' ἐκείνας τὰς φλεγματικὰς, εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἁποίων φαίνεται νὰ καταφύγῃ ὄλαις ἢ ψυχρότητας τῆ Γηρατεῖν ἐν καιρῷ τῆς νεότητός των, ὅπῃ ἔπρεπε τότε νὰ εἶναι χαρῆμενοι ἔ σερπετοί. Ἀπ' ἐκείνας ὅπῃ κανένα πρᾶγμα δὲν τὴς εὐφραίνει, ἔ μὲ ὄλον τῆτο πάλιν καταγίνονται εἰς τὰ πλέον ποτικῆ, ὄλα τὰ λόγια ἔ τὰ καμώματά της εἶναι μὲ τὸ πινυέλι, τὸ παραμικρότερον λάθος ἂν γένη εἰς τὸ σέβας ὅπῃ τὴς χρεωσείτῃ, τὴς διεγείρει εἰς ἀγανάκτησιν, πάντοτε μελαγχολικοί, σιωπηλοί, κατηφείς, ἔ συλλογισμένοι περιέρχονται οἱ

(α) Εἰς αὐτὸ οἱς φιλόπατρις μὲ φαίνεται πῶς ἔχει λάθος ὁ συγγραφεὺς· εἶναι παντᾶ καλλιτέχναις ἔχουσι ἔ ἡμεῖς ταῖς ἰδικαῖς μας, ἢ ἀρριότης τῶν Ἐλληνίδων ἔγινε παροιμία εἰς τῆς Εὐρωπαϊοὺς, εἰλοντες εἰ ἐκείνησαν ἔνα ὄρατον πλάσμα, λέγῃν νοῖά ανεβαυτέ Grecque, νὰ, μία Ἐλληνικὴ ἀρριότης.

οἱ τοῖτοι με' φαίνεται πῶς δὲν εἶναι ἀρεστοὶ εἰς ταῖς εὐγενικαῖς νέαις, μήτε σχεδὸν εἰς ταῖς παρκατιαναῖς· διὰ τῆτο ἔ ο Καβαλιέρος δὲν ἤμπορεσε κατ' ἕδρα τρόπον νὰ ἐλκύσῃ τὴν καρδιὰν τῆς ὠραίας Ζεμίρας, ἢ ὁποῖα ἐδάδῃ ὀλάκαιρη εἰς τὸν ἔρωτα τῆ τρίτου ἑξαδέφου της ἀπὸ τὴν ζιγμὴν ὅπῃ τον εἶδεν· ὁ νέος πάλιν ἐκ μέρης τυ τὴν ἐλάτρευε με' τὴν πλέον Σερμὴν κλίσειν ὅπῃ ἤμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰς ἕνα ἄμορι. Καὶ οἱ δύο εἶχαν τὴν ἴδιαν φλόγα μέσα τους χωρὶς νὰ τὸ ξεμυσηρευθῶν.

Ἡ ἀμοιβαίαις σατυριαῖς τῶν ματιῶν, κάποιοι ἄδιακεκομμένοι ζεναγμοὶ, ἢ ἀκάσιος σιωπὴ ὅταν εὐρίσκοντο μονάχοι, ἐκείνη ἢ ἐρωτικὴ σύγχυσις, ὅπῃ φαίνεται πῶς ἔχει νὰ εἶπῃ τινὰς τίποτες, ἔ τὰ χάνει ὅλα, πάσχει νὰ ξεσομίσῃ ἔ πάλιν καταπίνει τὸν λόγον του, αὐτὰ ἐνωμένα ἦτον οἱ πρῶτοι ἀκροβολισμοὶ ἐνθε φλογερῶ ἔρωτος ὅπῃ ἔμελε νὰ ἀνάψῃ τὴν ἄσβεσον πυρκαϊὰν εἰς τας κίθαντικὰς καρδίας τῶν δύο νέων. Κατὰ πρῶτον ὁ Φίλιππος ἔτρεμεν, ἐλιγοθυμῶσε διὰ τὴν ὠραίαν Ζεμίραν, πλὴν ἤρχετο εἰς τὴν ἐνθύμησίν τυ, πῶς τὴν εἶχαν ἀποφασίσῃ δι' ἄλλον, ἀπενεκρῶνετο ὁ καρρῖδικος, ἔ τὸ περισσότερο ὑποπτευόμενος μήπως ἔ ἐκείνη συμφωνεῖ εἰς τὰ φρονήματα τῆ πατρὸς της. Μὲ ὅλον τῆτο δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τῆ νὰ δείχνῃ κάθε λογῆς περιποίησιν, φιλίαν ἔ προσοχὴν εἰς ἐκείνα ὅπῃ ἐνοσημεύετο ἢ χρυσὴ ἑξαδέφου τυ. Πρῶτῶ ἐκείνη νὰ ζητήσῃ τίποτες νεοφανές, ὁ Φίλιππος ἐπρολάμβανε τὸν καιρὸν νὰ τῆς τὸ προσφέρῃ, ἢ ταπεινότης τυ ἦτον ἀρε-

ρή εἰς τὸν καθ' ἓνα τόσον, ὅσον ἦτον μεμπτή
 ἢ μεγαλαυχία τῆ καθελιέρῃ ὡς φαίνεται ἐ-
 κείνοι ὅπῃ εἶναι ταπεινῆ χαρακτήρος ἄνθρωποι,
 εἶναι ἔθ' θερμότεροι εἰς τὰ ἐρωτικά, ἔθ' μάλιξ
 καθῶς νοιώτην πῶς τὰς νοσημεύονται, τότε πασ-
 χίζου μὲ περισσοτέραν προθυμίαν νὰ ἐλκύσων
 τὴν εὐνοίαν τῆς ὡραίας ἐκείνης, ὅπῃ ἡ φλογισ-
 μένη καρδιάτης λατρεύει, ἴσως τὸ κέμεν οἱ
 πτωχοὶ δι' ἀντευχάρησιν καὶ εὐγνωμοσύνην.
 Εὐθύς ὅπῃ ἀπέλασεν ἀπὸ τὸν νῆν τῆ Φιλίππε
 πῶς ἡ ἐξαδέλφη τε δὲν τὸν ἐμισθῆσεν, ἀρχισε νὰ
 κειροφυλακτῆ, ἔθ' εὐρίσκωντάς τιν μοναχὴν, νὰ
 ἀποδείχνη μὲ τὸ κατηφές ἤθος τα, τὴν βίπερην
 ὅπῃ ἐκέντρωνε τὴν καρδιάτη, ἔθ' τὰς ὑπερβολι-
 κὰς πόνος ὅπῃ τὸν ἐκατατυραννῆσαν, μὲ τὸ νὰ
 ἦτον εἰς ἓνα σπῆτι, εἶχεν ἀληθινὰ τὴν εὐκαιρίαν
 νὰ τὴν ἐλέγη συχνὰ, πλὴν ὅσαις φοραῖς ἀπερ-
 νῆσεν ἀπὸ τὸ πλάγιτε, τόσαις πικραῖς μαχαι-
 ριαῖς ἐδοκίμαζε τὸ πονεμένον ἤθος τα ἑνοσι-
 μεύετα νὰ εἶναι πάντα ἐπὶ τὴν συντροφίαν της,
 ἔθ' ποτὲ νὰ μὴν τὴν ἀφήσῃ μονάχην, μὰ κα-
 λιν ἔθ' αὐτὸ δὲν τὸ ἐνόμιζε πρέπαν, συζητήμε-
 νος νὰ μὴν δώσῃ τὴν παρημικρὴν ὑπόψιν.
 ἢ Ἄχ ἔ κακοῖς ἰξικός (ἔλεγεγ ὅταν ἔμενε μό-
 ἢ νοῖ) πῶς νὰ ξεσομίσω τὸ πάθος μα; πῶς
 ἢ δείξω τὴν θανατιφόρον πληγὴν μα; ἢ πῶς νὰ
 ἢ ὑποφέρω τῆς δρυμυτάτης πόνος της; ἂν φανε-
 ἢ ρωθῶ, εἶμαι τέχα βέβαιος πῶς δε νὰ μὲ
 ἢ εὐσπλαγμιωθῆ; δε νὰ μὲ συμπαύσῃ; δε
 ἢ νὰ μὲ λυπηθῆ; ἢ ἄχ... ποῖος το βιάσῃ; ἂν
 ἢ κρύψω πάλιν τὰ ἀνυπόφορα ἢ ἔ με, πε
 ἢ θάινω ὃ ἄλλος κηλέ. ἂν πεδὸν εἶναι ντ

« βλέτικα, μὰ ἐγὼ ζαριάζω, τήκομαι, ἡμέρα
 « τὴν ἡμέραν ἀναλώ, ἔ ἔτσι καταντῶ εἰς τὸν
 « τάφον. Ἄχ ὁ δυστυχῆς, μὰ . . . διατὶ νὰ μὲ
 « θάψῃν πορτῆ νὰ τῆς τὸ εἰπῶ; ἴσως ἐκεῖνη
 « δὲν τὸ ἐνοιώσεν ἕως τῶρα, ἴσως δὲν ἔχει εἰ-
 « δικτιμ ἀπὸ τῆς ἀνάστον πληγῆν, ὅπῃ ἀνοιξαν
 « εἰς τὸ ζῆλος με, ἡ σαγιτικαῖς τῶν ὠραίων μα-
 « τιῶν τῆς, ἴσως ἀπὸ εὐσπλαγχνιάν τῆς δὲν
 « ἀφίσῃ νὰ χκθῆ ἕνας κηκορρίζικος ὅπῃ τὴν
 « λατρεύει, ἴσως ἡ καρδιά τῆς γένη βαηθός με,
 « ἔ κιηθῆ πρὸς διαυθέντευσίν με, ἴσως . . .
 « Κερῆ με Ζεμίρα, ἂν τὸν ἐχθρὸν τι πρέπει
 « νὰ ἀγαπῆ κανεῖς, πῶ ἔμεινε πλέον ὁ φίλος;
 « ἔ φίλος τοιάτος ὡσανὺ τὸν φλογισμένον ἐξά-
 « δελφόν σε; εἶσαι ἀράγε τοσον σκληρῆ ὅπῃ
 « νὰ τὸν ἀντρεῖψῃς μὲ ἐχθραν ἀντὶ ἀγάπης,
 « μὲ μῖσος ἀντὶ εὐσπλαγχνίας, μὲ ἀπεπι-
 « σίαν ἀντὶ χρησῶν ἐλπίδων; νὰ τὸν δάσης,
 « ὀδυνηρὸν θάνατον, ἀντὶ διὰ τῆς εὐτυχισμένην
 « ζωὴν ὅπῃ προσμέμει ὁ πταχὸς ἀπὸ το χρ-
 « ράκισθ; ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς εἶναι Κερῆ με ὅπῃ
 « σε παρακαλῶ, εἶδε ὁ τάφος, καθόλου δὲν μὲ
 « ξυπάζει· ἐγὼ εἶμαι πλέον ἀποφασισμένος,
 « τὸν ἐπῆμ εἰς τὰ μάτια με, τὴν ὠραν τῆς ἀ-
 « ποφάσεως σε προσμένω, διὰ νὰ φορέσω τὸ
 « σάβανον ἢ τὸν χιτῶνα τῆς εὐδαιμονίας. Ναί
 « ψυχὴ με, ἕνας σε λόγος φθάνει νὰ μὲ κάμῃ
 « τὸν εὐτυχέστερον ἄνθρωπον τῆς Οἰκημένης, νὰ
 « μὲ χάρισῃ τὴν ζωὴν, ἔ νὰ μὲ ὑψάσῃ εἰς
 « τὸν ὑπερτάτον βαθμὸν τῆς εὐφροσύνης. Ἀί-
 « τὰ λέγωντας ὡς ἔξω τῆ ἐαυτῆ τι - ἐφάναζε,
 « νὰ . . . ὅπῃ κάμνω ὄρκον, μὰ τὴν ζωὴν σε φῶς με
 « Ζεμίρα, πρώτη φορά ὅπῃ σε εὐξω μονάχην,
 « κ' φεν-

» ἀφρεύτως δε' νὰ σὲ ἐξομολογηθῶ ὅλην τὴν
 » κατάρασίν μου, ἐπειδὴ ἐξεχειλίσαν τὰ δεινά
 » μου, καὶ δὲν ἔμπορῶ πλέον νὰ τὰ κρύψω, ἐ-
 » καμὰ σαθερὴν ἀπόφασιν νὰ σὲ τὰ εἰπῶ ὅλα,
 » ὅλα, καὶ ὅτι γένη, ἄς γένη. «

Ἡ Ζεμίρα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἐκεῖ ὅπῃ
 ἦτον ξυπνητὴ καὶ χαρήμενη, ἐκαταζήθη μελαγ-
 χολικῆ, καὶ ὅλα τὴν ἐφαίνονταν ἄγρια, ὅλα
 μαῦρα, σκοτεινά, τίποτε δὲν τὴν ἄρεζε, κα-
 νένα πρᾶγμα δὲν ἔμπορῆσε νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ.
 » Τί ἀσπλαγχνῆ, τί κακὴ τύχη εἶναι αὐτὴ
 » ἡ ἐδική μου; (ἔλεγε συχνὰ εἰς τὸν ἑαυτὸν
 » τῆς μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια) τί μαῦρα βοϊζι-
 » κό; ἂν ἦμην καμμία πτωχὴ, ἔλεγα πῶς δὲν
 » σῶνθην εἰ γονεῖς μου, νὰ μὲ δάσων ἄνθρωπον τῆς
 » ἀρεσιᾶς μου, καὶ τὸ κατάπινα· ἂν ἦμην καμμία
 » ἄσχημῆ, ὄχι ἄλλο, ἄρα ἦτον· ἂν ἦμην καμ-
 » μία τῆς ἡλικίας τῆς, καὶ τότε δὲν εἶχα λόγον
 » νὰ εἰπῶ· μὰ . . . νὰ εἶμαι καθὼς ἡ φύσις μὲ
 » ἐσθλίσεν, ἄς μὴν εἰπῶ μὲ πολὺ, μὲ ἓνα μὲ-
 » τριον ὅμως κάλλος, καθὼς καὶ ὁ καθρέπτης μου
 » τὸ βεβαίωσι, καὶ ὁ κόσμος τὸ κηρύττει. Νὰ
 » χάριση ἡ τύχη τόσα πλάτη τὸν πατέρα μου,
 » καὶ νὰ εὐρεθῶ μοναχοκόρη, ἡ ἡλικία μου μόλις
 » ἔφθασε τῆς δεκαπέντε χρόνος, καὶ νὰ πῶσω
 » σὲ χεῖρα, ὅπῃ φρίττει ὁ νῆς μου μόνον νὰ τὸ
 » συλλογιθῶ, ἄχ ἡ κακοῤῥίζικη, πῶς δε' νὰ
 » ζήσω; τί δε' νὰ γένω; ὑπανδρεύεται κανεὶς
 » εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ ζήσῃ εὐτυχισμένα,
 » ἀφ' ἧ προβλέπω ἐγὼ τόσας ἀπειρίας δυ-
 » συχίας, διατὶ νὰ ἔμβω εἰς τὸν ζυγὸν αὐτόν;
 » διατὶ νὰ ἐτοιμάσω μονάχη τὸν τάφον μου;

ἔχι

ὄχι . . . ἀδύνατον νὰ τὸ σέρξω. Ἡ καρδιά μου
 δὲν αἰσθάνεται καμμίαν κλίσιν διὰ τὸν σοβα-
 ρὸν καβαλιέρου, δὲν τὸν θέλω, ὡρατι καλή·
 μὰ . . . ἓνα κορίτσι πάλιν ἤμπορεῖ νὰ ζήσῃ
 χωρὶς σύζυγον, ἔ νὰ φυλάξῃ τὴν ὑπόλη-
 φίν τῃ καθάρῃ; ὄχι, ἢ κακαῖς γλώσσαις δὲν
 λείπαν ἀπὸ τὸν κόσμον, οἱ φιλοκατήγοροι
 εὗρισκαν ὕλην, λοιπὸν πρέπει νὰ κάμω μίαν
 ἐκλογὴν, ἔ νὰ εὗρω κανένα ὑποκείμενον,
 ὅπῃ νὰ προσενήσῃ τὴν εὐτυχίαν μου. Ὁ
 Φίλιππος ἄραγε . . . , καλὸς νέος, πλὴν
 τὸν βλέπω μελαγχολικόν, ἴσως ἔχει
 κανέναν ἔρωτα, ὅταν μὲ βλέπῃ ἀποσβολώ-
 νεται, ἴσως ζημᾶτε τὸ ἀμῆρι τῆ, τί κε-
 λορρίζικη εἶναι ἐκεῖνη, ὅπῃ ἤμπόρεσε νὰ τὸν
 θέλῃ, ἔ νὰ ἐλκύσῃ τὴν καρδιά τῆ; ἄς τὸν
 ψυχρεύσω κομμάτι νὰ ἰδῶ πῶ βαδίζει· μὰ αὐ-
 τὸς περισσότερο δείχνει πῶς φεύγει, παρὰ
 πῶς ἀγαπᾷ τὴν συναναστροφὴν μου. Τί νὰ
 νοιώσω ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπον κατηρῆ, σιωπη-
 λόν, φιλήσυχον, φιλέρημον; ἢ διαγωγὴ τῆ
 εἶναι ἓνα αἰνίγμα, φαίνεται ἅμως πῶς τὸν
 τρώγει κανένα σκληρῆ· καθὼς τὸν ἰδῶ, θε
 νὰ τὸν ῥίξω λόγον περὶ τῆ καβαλιέρῃ, νὰ
 ἰδῶ τί γνώμην δίδει· ἄχ. . . Φίλιππε, διατί
 νὰ βιασθῆς; μὰ εἴμεθα ἄραγε ἐξουσιασαὶ τῶν
 καρδιῶν μας; ὅταν νομίζομεν πῶς ταῖς ἔχομεν
 εἰς τὸ σῆθος μας, ἐκεῖναις πετῶν ἐκεῖ ὅπῃ νο-
 σιμφοῦνται χωρὶς νὰ τὸ νοιώσωμεν. Ἄχ, Φί-
 λιππε διατί νὰ βιασθῆς; ἴσως ἀπὸ δειλίαν σῆ
 προῦλθε ἔ δὲν μὲ ἐπρόβαλες τίποτε· δὲν
 μὲ ἐσοκίμασες ἂν ἔχω κλίσιν ἐπάνω σου· ἀπὸ
 ἢ τὴν

» τὴν ἄκραν συζολήν σου βέβαια . . . ἀπὸ τὴν
 » ἀπελπισίαν σου ἐγύρισες ἀλλῆ τὰ μάτια σου,
 » ἐθαύρησες πῶς ἤθελα παραβλέψῃ τὸν ἔρω-
 » τὰ σου ἂν μὲ τὸν ἀπέδειχνες. Ἄχ πόσον ἐσ-
 » φαλμένη εἶναι ἡ ἰδέα σου. Ἄς ἴξενρες Φίλιπ-
 » πε τὴν καρδιά μου, ἄς ἐγνώριζες τὸν πόνον ὁ-
 » πῶ αἰσθάνεται διὰ λόγους σου, πλὴν τί τὸ ὄφε-
 » λος, τὸ μέρος τῶ σήμα σου ὅπῃ ἤθελε νὰ
 » κατοικήσῃ αὐτῇ ἡ ἀθλία, τὸ ἔπιασεν ἄλ-
 » λη. ἐκεῖνη ἴσως λατρεύεται ἀπὸ λόγους σου, καὶ
 » ἡ ἐδική μου σκληρὰ βασανίζεται· ἐκεῖνη δέχεται
 » τὴν περιποίησίν σου, καὶ ἡ ἐδική μου κατα-
 » ξεσχίζεται· θέλω νὰ τὸ ἀκόσω ἀπὸ τὸ σό-
 » ρα σου ὅμως Φίλιππε, καὶ ὑπερον νὰ κάμω
 » ἐκεῖνο ὅπῃ εἶναι ἀναγκαῖον εἰς μίαν ἀπελπισ-
 » μένην.

Αὐτὰ ἐσυλλογίζεται, αὐτὰ ἐφρονᾷσεν ἡ
 Ζεμίρα, καθήμενὴ μονάχη εἰς τὸν ὄνδα της, τὸν
 ὁποῖον εἶχε μεταμορφώσῃ εἰς ἀσκητήριόν της.

Μὲ ποῖου τρόπου ξεμυσηρεύονται
 τὸν ἔρωτά της.

Ἡ μητέρα τῆς Ζεμίρας ἐκαμάρωνε βλέπων
 τὰς τὴν κόρην της, καὶ τὸν ἀνεψιὸν της νὰ φέρονται
 μετὰ τὴν εὐγένειαν, καὶ σέβας ἀνακταξέυ-
 των, τὸ εἶχε κρυφὴν χαρὰν καὶ τιμάντικον, συχα-
 ζομένη τὸ καλὸν φυσικὸν εἶ τῶν ἄνδρ.

α' σ'

Ἀφ' ἧ οἱ ἐρμπαίμας ἐκατάλαβαν σχεδὸν
 τὴν καρδίαν ὁ ἓνας τῶ ἄλλου, χωρὶς νὰ τὸ ξεμυ-
 σιρευθῆν, ἔτυχε ἔ τῆτος ὁ τελευταῖος τρόπος
 τῆς ἀποδείξεως τῶν ἀμοιβαίων ἐρωτικῶν φρονι-
 μάτων τῆς· μία βραδιά τὸ καλοκαίρι καθήμενοι
 εἰς ἓναν καναπέ (εἶδος σκαμνῆ) οἱ δύο μονάχοι
 ἐμπροσθεν εἰς τὴν πόρταν τῶ ὀσπητίου, ὅπου ἡ
 αὐλή ἐσχημάτιζε μίαν αρκετὴν εὐρυχωρίαν, εὐ-
 φραίνοντο εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς σελήνης. Ἐ-
 νας ἄροστερός ἀέρας φυτῶντας ἤσυχος, ἐκίνησε
 τὰ πρασινόχρωμα φύλλα μερικῶν δένδρων ὅπῃ
 ἦτον ἐκεῖ τρυγῆ· τὸ κρυταλοειδὲς νερὸν ὅπῃ
 ἔτρεχεν ἀπὸ μίαν βρύσιν ἀντικρῦ τῆς, ἔκαμνεν
 ἓνα γλυκὺ μνημητόν, ἔ ὁμῶ με τὸ ἡδονικόν
 κελύδισμα ὅπῃ ἐπαναλάμβανεν ἡ παραπονετικὴ
 ἀηδῶν, ἐμεταμορφῶντο ἐκεῖνο τὸ χαριέστατον
 κάδισμα, εἰς μίαν ἐρωτικὴν κατοικίαν· τὰ χε-
 ράκια τῆς ἀγίζαν, ἔ ἔσυνομιλοῦσαν με ἐκείνην
 τὴν συνειδησμένην ἐλευθερίαν, ἔ εὐτολμίαν, ἡ-
 τίς σώζεται μόνον ἀναμεταξὺ εἰς τῆς φίλης, ἔ
 οἱ ἐρμπαί τὴν φοχάζονται δι ἔκραν εὐδαιμονίαν,
 χωρὶς νὰ τὴν ἀπολαύσῃ ποτέ τῆς οἱ πτωχοί,
 ἡ ἔ ἂν φθάσῃν εἰς ἐκεῖνον τὸν βαθμὸν, πρέπει
 νὰ χύσῃν κάμποσα δάκρυα, ἔ στεναγμοὺς, ἐν ὅ-
 σῳ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ· ἐκεῖνο τὸ ἡδονικόν κάδισ-
 μα ἔφερεν εἰς κατάνυξιν τὴν Ζεμίραν (ὡς φαίνε-
 ται εἶχεν ἔλθῃ ὁ καβαλιέρος εἰς τὸν νῆν τῆς·)
 ἓνα λαμπρὸν δάκρυον ἔσκηξεν ἀπὸ τὰ ὠραία μα-
 τάκια τῆς, εἰς τὰ κυκλάτα μάγουλά τῆς, ἔ ἓνας
 βαθυτάτος στεναγμὸς, δὲν ἄργησε νὰ φανερώσῃ
 τὴν θλιβερὴν διάθεσιν τῆς πληγωμένης καρδίας
 τῆς.

ΦΙΛΙΠ. „ Τί ἐπάθετε ἐξαδέλφῃ Κερᾶ
 „ με; τί δηλᾶν αὐτὴ τὰ δάκρυα; αὐτὴ ἢ με-
 „ λαγχολία; αὐτὴ ἢ αἰφνίδιος μεταβολή σας;”

ZEM. „ Δὲν εἶναι τίποτε ἐξαδέλφῃ, ἐ-
 „ δάκρυα χωρὶς νὰ δῶλω . . .

ΦΙΛΙΠ. Ἄν ἔχη ἔτι τὸ πρᾶγμα, δὲν
 „ βλάπτει· ἐξυπάσθηκα τῇ ἀληθείᾳ, ἐνόμισα
 „ πῶς εἶναι καμμία κρυφὴ αἰτία ὅπῃ σᾶς συγ-
 „ χίζει, ἄχ ἔ τότε . . . (α) ἤθελεν αἰσθανθῶ ἔ
 „ ἐγὼ ὁμοίως τὸς ἴδιος πόνους σας.

ZEM. „ Τί νὰ σᾶς εἰπῶ ἐξαδέλφῃ, δὲν
 „ ἤμπορῶ πλέον νὰ τὸ κρύψω· ἢ ἐνδύμῃσις τῷ
 „ καβαλιέρῳ καταξέσχίζει τὴν καρδιά μου, φαρ-
 „ μακῶνει τὰ σπλάγχνα μου, ἔ κοντεύει νὰ μὲ
 „ βάλῃ εἰς τὸν τάφον.

ΦΙΛΙΠ. „ Μὰ, ἐμένα δὲν μὲ ἐρωτᾶτε,
 „ πῶς εἶμαι τάχα;”

ZEM. „ Καὶ πῶς, δοκιμάζεται ἔ ἡ εὐ-
 „ γενεία σας τίποτε κρυφῶς πόνος; εἶπε εἰς καμ-
 „ μίαν περίεσιν ὅπῃ . . . ἄχ, ἐξαδέλφῃ, ὄχι,
 „ εἶσε εὐτυχῆς, δὲν ἔχετε κἀνένα δίκαιον νὰ
 „ προσκλαίετε, ὅσα ἔ, ἂν ἐπιθυμῆτε σᾶς
 „ ἔρχονται κατὰ ἔκν. Τί μένει λοιπὸν εἰς τῷ-
 „ τον τὸν κόσμον ὅπῃ νὰ τὸ ὑπερῆατε;”

ΦΙΛΙΠ. „ Πιστεύετε με Ζεμίρα Κερᾶ
 „ με, πῶς εἶμαι εἰς ἀθλιωτέραν κατάεσιν ἀπὸ
 „ τὴν ἐδικήν σας.”

ZEM. „ Κατὰ τίνα λόγον παρακαλῶ;
 „ ποῖε εἶδος εἶναι τὰ δεινά σας; ἀφορᾶν ἀράγε
 „ εἰς ψυχικὴν παιδείαν; κεντῶν τὴν καρδιά σας,
 „ καθὼς ἐμένα θλίβον τὴν ἐδικήν μου;

ΦΙΛΙΠ.

(α) Μὲ μίαν παρεμπορευτικὴν φωνήν.

ΦΙΛΙΠ. „ Ναὶ Κορᾶμβ(α), ὁμοία, ἀπα-
 ράλληκτα μὲ τὰ ἐδικάσας;

ΖΕΜ. „ Τί λογιῆς; φοβεῖσθε νὰ μὴν σᾶς
 βιάσθην νὰ ὑπανδρευθῆτε μὲ καμμίαν ὅπῃ δὲν
 νοσιμεύεσθε; ὑποπτεύεσθε καμμίαν τυραννίαν,
 καμμίαν δυναστείαν ἀπὸ τὸν πατέρα σας, κα-
 θὼς ἐγὼ ἀγαπῶντας τὸν ἐδικόν μου, τρέμω νὰ
 μὴν τὸν λυπήσω; . . . . (ἐπειδὴ ἔξ̄ διὰ τὴν
 μητέρα μου κάτι . . . γίνεται) ἢ αὐτὴ κατ' ἐ-
 αυτὴν ἢ θέλῃσί; σας δοκιμάζει τίποτες ἐμπύ-
 δια ἀπὸ πιδενᾶ;

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ Ζεμίρα . . ἡ βία ὅπῃ ἐπι-
 φέρην εἰς τὴν εὐγενεϊάν σας, ἀνάγεται περισσό-
 τερον εἰς ἐμένα, εἶναι πλέον σκληρὴ διὰ λό-
 γημ, παρά διὰ τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκεί-
 μενός σας, τὰ ἐδικά μου σπλάγγχνα θλίβονται
 περισσότερο παρά τὰ ἐδικά σας· ἡ καρδιά μου
 νοιώθει ὅλον τὸ βίρος αὐτῆς τῆς ἀσπλάγγχ-
 νος προσαγῆς· τήκεται ἡ ψυχὴ μου, φρίττω,
 ἔ) τρέμω ἐλάκαιρος ὅταν σοχαζομαι πῶς εἶναι
 χωρὶς εὐχαρίστησίν σας τὸ νὰ καταντήσετε εἰς
 τὰ χέρια ἐκεῖνη, διὰ τὸν ὁποῖον κίθάνεσθε
 ἕνα δίκαιον μῖσος.”

ΖΕΜ. „ Ἐκατάλαβα πῶς θέλετε νὰ μὲ
 συμπονέσετε, νὰ μὲ λυπηθῆτε, νὰ δείξετε
 πῶς εἶστε φίλος, πλὴν μὲ φαίνεται Φίλιππε
 πῶς αὐτὰ μόνον τὰ λέτε διὰ νὰ μὲ παρηγο-
 ρήσετε, ἔ) ὀλίγον σᾶς κόφτει ἂν μὲ δώσουν
 ἐκεῖνον ἢ ἄλλον κἀνέναν.”

ΦΙΛΙΠ.

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ Κερᾶμε, διατί μὲ σκο-
 „ τῶνετε μὲ ταῖς ὑποψίαις σας; διατί δισάζετε
 „ εἰς αὐτὰ ὅπῃ μὲ τὴν καρδίαν μου ἐν χεῖρὶ πάν-
 „ συντυχαίνω; διατί ἀμφιβάλλετε εἰς τὰ γε-
 „ νήματα μιᾶς εὐλαβησάτης ψυχῆς; ἡ χαρὰ
 „ μου εἶναι προσηλωμένη εἰς τὴν εὐτυχιάν σας,
 „ προσμένω νὰ σας ἴδω εὐχαριστημένην, ἔ νὰ
 „ εὐγῶ ἀπὸ τὸν βυθὸν τῆς λύπης ὅπῃ εὐδίο-
 „ κομαι καταβυθισμένος ὁ κακοῤῥίζικος, δὲν σας
 „ ἀγαπῶ μόνον κατ' ὃ ἐξαδέλφην μου, ἐνέχο-
 „ μαι ἔ ὡς ἄνθρωπος εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς καρ-
 „ δίας μιᾶς ἀξιολατρεύτη νέας ὡτὰν τὴν εὐγε-
 „ νείαν σας· πονῶ ὁ δυστυχῆς νὰ σας βλέπω
 „ νὰ τήκεσθε ἀδίκως, εἰς καιρὸν ὅπῃ εἶναι μύριοι
 „ τρόποι νὰ . . . ζήσετε . . . εὐτυχιτμένην.”

ZEM. „ Καὶ πόθεν σας ἤλθεν ἡ τόση
 „ εὐσπλαγχνία Φίλιππε;”

ΦΙΛΙΠ. „ Κερᾶμε, τὸ δίκαιον μὲ παρκα-
 „ κινεῖ, ἡ ἀνθρωπότης μὲ βιάζει . . . δὲν εἶναι
 „ κρῖμα νὰ μαρτυρῆ τὸ κάλλος σας ἔτι τῶ κά-
 „ κῃ; νὰ περάσθε τυραννισμένην ζωὴν; νὰ μι-
 „ σῆτε πάντοτε ὡς ἔ τὴν ἡμέραν τῆς γεννή-
 „ σεώς σας;”

ZEM. „ Καλὰ καλὰ· πλὴν δὲν εἶναι ἀ-
 „ γάγε καμία πλέον κρυφὴ αἰτία ὅπῃ νὰ σας
 „ βιάζη νὰ πάρετε τόσον τὰ δίκαιά μου, ὅπῃ
 „ νὰ καταλύγη τὴν καρδιά σας διὰ νὰ λάβῃ τὴν
 „ δικυθέντυσίν μου;”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ . . . (πῶς νὰ τὸ ξεσομί-
 „ σω) Κερᾶμε . . . ὁ δῆλος σας . . .”

ZEM. „ Τί ἔκαμεν ὁ δῆλος μου;”

ΦΙΛΙΠ. Ἦ Σὰς παρακαλῶ νὰ ζῆτε, ἔ-
 χετε εὐλογίην ὑπομονῆν ὅπως νὰ συνέλθω, ἔ-
 πειθῆ ἔξ μήτε . . . ξείρω . . . πῶ . . . περπα-
 τῶ· ἐγὼ ὁ δούλος τῶν Κερῶν . . . ἀπὸ θεοῦ με
 προκρίνω τὸν θάνατόν με, παρὰ νὰ σᾶς τὸ
 εἰπῶ· με τί πρόσωπον νὰ τολμήσω ὁ ἄθλιος
 ἐγὼ . . . τὸ σέβας ὅπως ἔχω πρὸς τὴν εὐγενεῖαν
 σᾶς, με καταδικάζει εἰς μίαν αἰώνιον σιωπὴν."

ΖΕΜ. Ἦ Πέτε με το ἀκριβὲς με Φίλιππε,
 πέτε με το, συνδράμετέ με, ἴσως ἀπὸ αὐτὸ
 τὸ βαθὺ μυστήριον ἐξηγήτηται ἡ εὐτυχία μου,
 ἴσως εὐρεθῆ τὴν τῆς ἡσυχίας με, τῆς εὐ-
 λευθερίας με, τῆς ζωῆς με . . .

ΦΙΛΙΠ. Ἦ Φοβῆμαι νὰ μὴ σᾶς παρακι-
 νήσω εἰς ἀγανάκτησιν, νὰ μὴ διεγείρω τὸν
 θυμόν σας, νὰ μὴν ὑποπέσω εἰς τὴν ἐργυ-
 ρίαν σας, τρομάξω νὰ μὴν . . .

ΖΕΜ. Ἦ Ἐγὼ Φίλιππε, ἐγὼ νὰ θυμώσω
 κατ' ἐπάνω σας ἔξ διατί; με φαίνεται πῶς δὲν θέ-
 λετε κἀμὴ ποτὲ κανένα κίνημα ὅπως νὰ με
 λυπήσῃ, φθάνει νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὴν
 εὐγενεῖαν σας, ἔξ ὅλα τὰ δέχομαι· Ἐλπίζω
 πῶς δὲν θέλετε τὸ κακόν με, ἔξ ἀπὸ δώσω
 πρὶν εἰς ὅσα με πληροφορεῖτε, πρέπει νὰ
 προσμένω ὅλα καλὰ ἀπὸ τὸ χέρι σας."

ΦΙΛΙΠ. Ἦ Θυσιάζομαι Κερῶν με, περπατῶ
 γίνομαι διὰ χατήρι σας, πλὴν ἀράγε . . .
 δὲν . . . θυμώνετε με τὰ σωσά σας, ἀν σᾶς ξε-
 μυστηρεθῶ ἐκεῖνο ὅπως εἶχα ἀποφασίσῃ νὰ
 βῶ κατὰ κράτος εἰς τὸ σῆθος με ἐν ὄσω
 ζῆν, δὲν μεταβίβαστε αὐτὴν τὴν ἡμετέραν
 τὰ χεῖρες σας πρὸς τὰς εἰς ἀσπονδον ἀ-
 γανάκτησιν, ἀλλ, ὁ κκορρίζικος, καλλίτερος

„ νὰ τὸ σιωπήσω, πλὴν νὰ διεγείρω μονάχος
 „ μὲ τὸ δίκαιον μίσος σας κατ' ἐναντίω μου... μὰ...
 „ ἢ καλοσύνη σας Κεῖρά μου... μὲ παρακινεῖ...
 (νὰ καιρὸς ἐπιτιθεῖσθε Φίλιππε (α), καρδιά, μὴν
 „ δειλιάζης) μὰ ἢ καλοσύνη σας Κεῖρά μου μὲ
 „ ρακινεῖ νὰ ἀφήσω καθε συσχολήν ἄδρα καὶ ἔτ-
 „ ζι καὶ ἔτσι εἶμαι χαμένος, λοιπὸν ὑπακῶ εἰς
 „ τὴν προσαγγήνην σας, καὶ σὰς λέγω ἔτι... ἄχ
 „ σὰς λέγω ὅτι... ἢ καρδιά μου ἐτόλμητε...
 „ νὰ σὰς ἀγαπήσῃ.

ΖΕΜ. „ Βέβαια Φίλιππε κατ' ὁ συγ-
 „ γενής, πρέπει νὰ με ἀγαπάτε.

ΦΙΛΙΠ. „ Ναὶ Κεῖρά μου... ὅμως... κλί-
 „ νει κομμάτι εἰς τὸ ἐρωτικὸν ἢ ἀγάπῃ μου.

ΖΕΜ. „ Ὅπως δὲ νὰ εἰπῇ κομμάτι μὲ
 „ ἀγαπάτε, καὶ ὄχι καθὼς προσητέρα ἐπασχί-
 „ ζετε νὰ με κάμετε νὰ τὸ πιεεύσω.

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ ὁ δυστυχής, βλέπω καὶ
 „ καμῶνεστε πῶς δὲν ἐνοιάσετε τὸ νόημα τῆς
 „ ὁμιλίας μου. Ζεμίρα ψυχὴ μου, ἐγὼ τρελλί-
 „ νομαι διὰ τὰ ἀμίμητα θ' ἄληθινά σας, φλογί-
 „ ζομαι ἀπὸ τὸν χρυσὸν ἐρωτᾶ σας (παρακαλῶ
 „ νὰ με δώσετε τὴν ἄδειαν νὰ σὰς εἰπῶ ὅλα
 „ τὰ πύθη μου) ἡμέρα νύκτα, ὥρα, στιγμή δὲν
 „ περᾶ ὅπως νὰ λείψῃ τὸ ἄχ, ἀπὸ τὸ πολυ-
 „ παδες μου σῆδος. Ὅταν σὰς βλέπω, τρεμαν-
 „ τὰ χεῖροπόδαρά μου ἂν δὲν εἰσε παρῶν, ἕνα
 „ βᾶρος σκεπάζει τὴν πληγωμένην καρδιά μου,
 „ πᾶθενά δὲν ἠμπορῶ νὰ σταθῶ, ὁ τόπος δὲν
 „ μὲ χωρεῖ, καλοκαί, τήκομαι χωρὶς νὰ τὸ ξεύ-
 „ ρετε, κἀνεὶς δὲν με βοηθεῖ, κἀνεὶς δὲν νοιάζει
 „ τὸν πόνον μου. Γὰ πύθιναι δίκραμα, οἱ ἄ-
 „ πειροὶ σεναγμαί μου, τὰ ἀνυπόφορα δεινά μου,
 (α, κατ' ἐκούτον, „ εἶναι

« εἶναι ἀπερίγραπτα, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ
 « τὰ συγκώσω, ἐσώθηκεν ἡ ὑπομονή μου, ὁ θάνα-
 « τος εἶναι τὸ τελευταῖον καταφύγιόν μου, ἢ
 « ἡ ἐλπίδα τῆς εὐτυχίαι μου (α). Ωραιοτάτη
 « Ζεμίρα, δὲν εἶναι τωρινὴ ἢ πληγὴ μου, τὴν
 « πρώτην ὥραν ὅπῃ ἔλαβα τὴν εὐτυχίαν νὰ σὰς
 « ἰδῶ, ἐκείνην τὴν ἰδίαν ἐδέχθηκα ἔξ ταις χρυ-
 « σκαῖς ἀλυσίδαις τῆς γλυκυτάτης σκλαβίαις
 « μου, ἐκείνην τὴν ἰδίαν σιγμὴν ἐκόνευσε τὸ
 « φλογερὸν βέλος τῷ ἔρωτος εἰς τὰ σωθικά
 « μου. Ἄχ ἀναπνοή μου, ἂν δὲν σὰς καταπει-
 « θῆ εἰς εὐσπλαγχνίαν ἢ ἀξιοθρήνητην κατὰ-
 « ρασίαι μου, ἂν δὲν σὰς παρακινήν εἰς ἔλεος οἱ
 « περπατονετικοὶ λόγοι μου, ἢ λατρεία τῷ ἔρω-
 « τός μου, αὐτὰ τὰ θερμὰ δάκρυά μου κἄν, ὡς
 « ἐξυπνήσαν τὸς οὐκτιμώσας (β) νὰ μὲ λυπη-
 « θῆτε, νὰ μὲ παρηγορήσετε, νὰ μὲ ἀγκυπῆ-
 « σετε. »

ΖΕΜ. « Μὴ λυπήσθε Φίλιππε, μὴν κα-
 « κοτυχιζετε τόσον τὸν ἑαυτὸν σας, μὴ μὲ
 « σοχάζεσθε διὰ τόσον σκληρὴν (ὁ καίμενος (γ)
 « . . . τὸ κρῖμα τὰ πῆμα . . . δὲν ἀγκυπῶσθε
 « ἄλλῃ) αὐτὴ ἡ ξεμυσηρευσίαι δὲν μὲ συγχί-
 « ζει, ἀλλὰ ἔξ μάλιστα μὲ χαροποιεῖ. Θαρ-
 « ρεῖτε πῶς δὲν ἔχω ἔξ ἐγὼ σπλαγχνία; πῶς
 « ἡ καρδιά μου εἶναι πέτρινη; πῶς ὁ ἔρωτας δὲν
 « ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχύν εἰς ὅλας μας; ἀνδρωτος
 « εἶμαι ἔξ ἐγὼ . . . αὐτὸ ἦτον τὸ μεγάλο μν-
 « σῆριον ὅπῃ δὲν ἠμπορέσθε νὰ ξεσομί-
 « σετε; »

Ο 2

ΦΙΛΙΠ.

(α) Φιλίαι τὰ χεῖραίτης. (β) Χόνη δάκρυα.

(γ) Καθ' ἑαυτὸν.

ΦΙΛΙΠ. "Κεῖν μὲν δὲν εἶναι πλέον μου-
 " σήριον, ἐπειδὴ ἔσας τὸ εἶπα, ἐλαφρώδη τὸ
 " σήριον μὲ ἀπὸ ἑνα βάρους ὅπῃ μὲ ἐσκότωνεν,
 " ἡσύχαστε τὸ κορμί μου, ἔ μὲ φαίνεται πῶς
 " κάτι εὐγῆκε ἀπὸ πάνω μου."

ZEM. "Μὰ διατὶ τόσαις περιπλοκαῖς,
 " τόσα κινήματα, τόσα κλωστογυρίσματα;
 " δὲν ἔπρεπε νὰ μὲ τὸ κρύβετε τόσον καιρὸν"

ΦΙΛΙΠ. "Σὰς τὸ εἶπα ὁ δυσυχῆς, μὰ
 " τὸ ἐκήμετε ἔξω νῦν, προσποιημένη πῶς δὲν
 " τὸ ἐνοιώσατε."

ZEM. "Τι συμπεραίνετε (α) τῶρα Φί-
 " λιππε; ἢ σιωπή μου . . .

ΦΙΛΙΠ. "Ἄχ Ζεμίρα φῶς μου, ἢ σιω-
 " πῆσαι μὲ δίδει ἐλπίδα ὅτι εἰπακλώθηκα, μὲ
 " γεμίσει ἀπὸ χαρῶν, μὲ . . .

ZEM. "Ἄραγε θὰ νὰ εἶζε πλέον . . .
 " εὐτυχισμένος . . . ἂν . . .

ΦΙΛΙΠ. "Ἀπορίαν τὸ ἔχετε ψυχὴ μου;
 " δὲν ἱκεύρετε πῶς τὸ νὰ μὲ ἀγαπάτε, εἶναι
 " ὁ ὑπέρτατος βαθμὸς τῆς εὐδαιμονίας μου; εἶναι
 " . . . ἄχ . . . δὲν εὐρίσκω λέξεις νὰ ἐκφράσω
 " τὴν ἰδέαν τῆς μεγίστης εὐτυχίας ὅπῃ προσμέ-
 " νω ἀπὸ τὸ ἔλεός σας."

ZEM. "Ἀληθινὰ (β) σοχάζεσθε τῶρα,
 " πῶς ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ;

ΦΙΛΙΠ. "Κεῖν μὲ (γ) σὰς παρακλιῶ
 " . . . νὰ . . . παραβλέψετε τὴν τὸλμην μου . . .
 " ἐγὼ ὁ δυσυχῆς . . . μὴ θυμάνετε νὰ ζῆτε . . .

" ἢ

(α) Γέγραπται ἀπὸ ἄλλοις σιωπῶν, ἔ μὲ μισὴν φωνήν.

(β) Μὲ θυμῶν. (γ) Ἀπουβολομαιεύς.

» ἡ εὐγενεία σας μὲ ἐπροξίξετε νὰ σᾶς εἰπῶ
 » τὸ μουσικόν μου . . . ὄχι ἄλλο . . . πεθαίνω . . .
 » ἄχ θεέ μου . . . σκοτώσατέ με . . . ἄς γένω θυ-
 » σία τῆ φλογερῆ ἐρωτός σας;

ΖΕΜ. « Μὴ φοβᾶσθε ἀκριβέ μου Φίλιπ-
 » πε, δὲν εἶσε λενθασμένος, ἐγὼ σᾶς ἀγα-
 » πῶ κατ' ὃ συγγενῆ, ἤθελα σᾶς ἀγαπήσῃ
 » ἔκ περισσότερον. ἂν δὲν ἐφοβόμαν νὰ μὴν
 » προσκράσω εἰς τὴν θάλασσαν τὰ πᾶτόριμα, ὅ-
 » σον διὰ τὴν μητέρα μου, σᾶς τὸ εἶσα ἔκ παροχή-
 » τε, πῶς εἶναι συγκαταβατική, ἔκ σᾶς δέ-
 » χεται μὲ ὅσα ὀνόματα ἔκ ἂν σᾶς θῶσα, ἔξά-
 » δελφον . . . συγγενῆ . . . ἔκ

ΦΙΛΙΠ. « Ἀχ αξιολάτρευτή μου Ζεμίρα,
 » ἄχ δέσποινα τῆς ζωῆς μου, ἐγὼ ἀναπνέω
 » πλεόν Κορῆ μου, αὐτὴ ἡ ἀμυδρὰ ἐλπίδα ὅπῃ
 » μὲ δίδετε ὅτι ἠθέλετε μὲ ἀγαπήσῃ, μὲ λέ-
 » γει πῶς μὲ ἀγαπᾶτε: ψυχὴ μου Ζεμίρα, ἡ
 » εὐτυχία μου δὲν ἔχει κικμίαν σύγκρισιν μὲ
 » ταῖς δεξιαῖς ὅλων τῆ κόσμου, μὲ φαίνεται πῶς
 » ἔξουσιάζω τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης . . .

Αὐτὰ λέγωντας ὁ Φίλιππος, ἔπρσεν εἰς
 τὰ γόνατά της, ἔκ κατεφιλάσε τὰ χεῖράκια τῆς
 βρέχωντάς τα μὲ δάκρυα. Εἰς αὐτὸ τὸ ἀνικμε-
 ταξῷ, ὁ πατὴρ ἐρχόμενος ἀπ' ἔξω, ὄμβραινεν
 εἰς τὸ σπήτιτα: οἱ δύο ἄρα καὶ βλέποντές του
 ὅπῃ τὰς ἐσοχάσθη, ἐν τῷ ἄμα ἀπελιθώθησαν.
 ἔμειναν ἀπονεκρωμένοι: ὁ ὑπερβολικὸς θυμὸς, ἡ
 ἄκρα ἀγανάκτησις, ἔκμαν τὸν Δουᾶ: νὰ μὴν
 ἠμπορῆ νὰ προφέρῃ λέξις, ἐσέκετο βαβὸς κάμ-
 ποσῆν ὄραν: τέλος πάντων μὲ μίαν ἀγρίαν φω-
 νῆν, ἄρχισε νὰ ὑβρίζῃ, νὰ ἐσιφορτώνῃ ἔκ τῆς
 δύο

δύο μὲ τὰ πλέον ἄτιμα λόγια, κακοτυχίζωντας τὸν ἑαυτὸν τε πῶς ἀτιμάσθηκεν εἰς τὸ γήρασ τε ἀπὸ τὴν κόρην τε, ἀπὸ τὸν ἀνεψιὸν τε, ἀπὸ τὰ παιδιὰ τε. Αὐτὴ ἡ τρομερὰ ὀργή, ἐτελείωσε μὲ μίαν σφοδρὰν προσκαγὴν πρὸς τὴν Ζεμίραν, ὅτι εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μὴ συντύχη ποτὲ κατὰ μόνας μὲ τὸν Φίλιππον, εἰς τὸν ἑσπῖον (ἀφ' ἧ τὸν ἐπέρασε κομμάτι ὁ θυμὸς) ἐφόρτωσεν ὅλον τὸ πταισίμον. ἢ Ἐτοιμάσω λοιπὸν ἀχάριστον κορμὶ, λέγει, τὴν ἐρχομένην κυριακὴν νὰ στεφανώθῃς τὸν καβαλιέρον.

Ἀποχωρισμὸς τῆ Φιλίππου ἔ τῆς Ζεμίρας.

Αὐτὰ τὰ ὑπερινὰ λόγια ἐφαρμάκωσαν τὴν καρδίαν τῆ Φιλίππου, ἐγύρισε τὰ μάτια τε μισοδακρυσιμένα πρὸς τὴν Ζεμίραν, ἔ μὲ ἓνα βαθύτατον στεναγμὸν, τὴν ἔδωκε νὰ καταλάβῃ εἰς τοῖου λυπηρὸν ἀγῶνα εὐρίσκετο ἡ ψυχὴ τε ὁ πατέρας της τὴν ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ χέρι, ἔ τὴν ἔφερε πρὸς τὸ σπῆτι ὅσον διὰ τὸν Φίλιππον, ἐπρόσβαξε νὰ τὸν δώσῃν ἄλλον ὄνδα, νὰ μὴν ἔχη καμμίαν συγκοινωνίαν, μήτε νὰ φαίνεται τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅπῃ ἐκάθετο ἡ ἐξαδέλφη τε, μήτε νὰ ἔλθῃ πλέον εἰς τὸ τραπέζι τῆ θείῃ τε, νὰ παύσῃν εἰς τὸ ἔξῃς ἢ συναναστροφαίς της, ἔ νὰ μὴν ἰδῶν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.

Ο ἄσπλαγχνος τρόπος ὅπῃ ἔφέροντο οἱ συγγενεῖς τε, ἢ σκληραῖς υποψίαις ὅπῃ τὸν ἐτυρανῆσαν, ὁ φόβος τῆ νύ μιν τὸν ἀποβάλλει ἐκ τοῦ σπῆτι, πρό πάντων δὲ τῆς Ζεμίρας ἡ χαρὰ ὅπῃ ἔμελλε νὰ τελειώσῃ ἐντος ὀλίγου, ἔκαμψεν τὸν Φίλιππον νὰ ἀπονεκρῶνεται χίλιας φροαῖς τὴν ὥσπν, ρῆτα ἔτρωγε, μήτε ἔπινεν, ἀνάπαισις, ἢ ὕπνος, τί ἐσί; δὲν ἔξευγεν ὁ δυσυχῆς... ὁ ἔρωτικὸς ὁμως, ἐκεῖνος ὁ φοβερός βασιλεὺς τῆς ἀνδρωπίνης καρδίας, ὅπῃ κάμνει ἐ τῆς πλέον φρονίμης νὰ εὐγαίνων ἐνίοτε ἀπὸ τὸν εὐδύν δρόμον τῆς φρονήσεως, ἀνανεώνει τῆς ὑπεργῆρας, ὑποτάσσει εἰς τὸ σκῆπτρον τῆ ὄσης διησχυοῖζονται ἐ συκῶν κατ' αὐτῆ ἐπανάσσειν, πετιῶντας ἐπάνω εἰς τὴν καρδίᾳ τῆς ὠραίας Ζεμίρας, ἔλεγε χαμογελῶντας ἢ ἄς ἀφήσω τὰ
 " ἔβλη μὲ νὰ ἡσυχάσῃν εἰς τὴν φαρέτραν μὲ,
 " ἢ ἡ δυναστεία ὅπῃ ἐπιφέρῃν εἰς αὐτὸ τὸ ἀμόρι,
 " θέλει πολεμήσῃ εἰς τὸν τσπον μὲ, ἐ τῆ κ
 " ληθεία, ἔτῃ ὄγινεν."

Ἀφ' οὗ ἀπεχωρίσθη ἡ Ζεμίρα τὸν Φίλιππον, ἐκεῖ ὅπῃ τὸν ἀγαπήσε πρῶτα ὀλίγον, ἐτρέλλαινετο πλέον εἰς λόγητα μετὰ ταῦτα ἐκεῖνος πάλιν ὅπῃ ὅταν τὴν ἔβλεπε κάθε στιγμήν, εἶχε μόνον μίαν θερμὴν κλίσιν, ἐκατασῆθη ὅλος ἔρωτας ἐ φλόγα, ὅταν τὴν ὑπερήδη. Ὡραῖς ὀλάκκαιραις ἔμενε λιγοθυμισμένος ὅταν τὴν ἐνθυμῆτο. Χίλιας μηχαναῖς ἐπερῆσαν ἀπὸ τὸν νῆν τῆ νὰ κάμῃ διὰ νὰ τὴν ἀποκτήτῃ, πλὴν δὲν ἐμεταχειρίσθη κῆμμίαν. Ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη, ἢ βία, τὰ ἐμπέδισ, ἐ ὁ τρόπος μὲ τὸν ἐπέϊον

ὁποῖον ἐφέρετο ὁ Δονάν, εἶδεν περισσοτέρην εὐκολίαν εἰς τὴν ἀπόκτησίν της.

Ἡ δυσυχοισμένη Ζεμίρα μὲ ἄκραν ἀπελπισίαν ὑπόφερε νὰ ἴδῃ τὸν καρβαλιέρον τῆς πρώτης φορὰν ὅπῃ ἦλθε νὰ τὴν χαιρετήσῃ, ἔξ ὀφείδῃ μὲ ἕναν τοῖκτον τρόπον εἰς αὐτὸν, ὅπῃ τὸν εἶδωτεν ἀμέσως νὰ καταλάβῃ πῶς δὲν τὸν νοσῆ μεύσται, ἔξ μὲ χίλια κομπλιμέντα τὸν παρεκάλει νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ λύγῃς. Ἡ μητέρα της τὴν ἐκακοκράτησε περὶ τῆτος, κλῆν ἡ Ζεμίρα ἐφώναξε πλέον ἀπὸ τὴν ἀπελπισίαν της, πῶς εἶναι ἀδύνητον νὰ τὸν πάρῃ, ἔξ ἐδιηγήθη κτελεπτικῶς τὴν γνώμην της, προσέχιστα εἰς τὰ μητρικὰ σπλάγχνα της. Ἐπρόφερε μὲ τόσον τόνον ἔξ δάκρυα τὰ παράπονά της, ὅπῃ ἡ κερκοῦ βίτικη μητέρα ἐσοχάθη πῶς ἀφεύκτως ἔπρεπε νὰ τὴν παρηγορήσῃ, διὰ νὰ μὴν τὴν χάσῃ.

Ὁ ἔρωτας (εἶναι γνωστὸν) πῶς εἶναι ἐφευρετικὸς, ἔξ ἀποκαταστήσει πανουργὸν ἔξ πεπονρευμένην τὴν πλέον ἀσπλῆν ἔξ ἄκακον νέαν. Ἡ Ζεμίρα ἀφ' ἧ ἔλαβε κάποιαις μικραῖς ἐλπίδαῖς ἐπὶ τὴν Μαδὰμ Δονάν, ἀνάστανε κομμάτι, ἔξ ἐπιεικὲν ἐν τοσούτῳ εὐχαριστιμένη * καθε ἡμέραν ὅμως ἔκαμνε καινῆρια ζητήματα, τὰ ὅποια ἀποκτείνετε πάντοτε μὲ τὰ δάκρυά της. Ὁ Φίλιππος τὴν ἔγραψεν, ἡ μητέρα ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ τὸν ἀποκριθῆ. Ὑψερὸν ἐπεθύμησε νὰ τὴν ἴδῃ αὐτὸ ἐσάθῃ κομμάτι βαρὺ, ἡ γενεὴ ὅμως τὸ παρεβλέψε ἔξ αὐτὸ, ἔπειτα κητήνητε τὸ παράγμα νὰ συνομιλήσῃν οἱ δύο της σωφροῖς ἔξ τῆς μητρὸς· τέλος πάντων ἐσυντύχησαν ἔξ μουσικῶς.

ἢ μητέρα ἐσφάλισε τὰ μάτια της, ἔστραβίχθη εἰς τὸν ὄνδα της προσποιημένη πῶς δὲν τὸ ξεύγει.

Βαβασι τῷ Φιλίππου πρὸς τὴν Ζεμίραν.

ΚΕΡΑ ΜΟΥ ΖΕΜΙΡΑ.

Ἄφ' ἧ σὲ ἔχμασσι ὁ κακοῦρίζικος, κείτομαι ὡσάν νεκρὸς χωρὶς αἰσθήσεως, μῆτε νῦς, μῆτε σημεῖα ζωῆς με εἶμεναν. Ἡ παρουσία σου πῶς με ἐμφύχωνεν, οἱ παρηγορητικοὶ λόγοι σου, ἢ γλυκίαις ἐλπίδασι, ἢ ὑπόσχεσάις σου, με ἔλειψαν ἀπὸ τὴν ὥραν τῷ σκληρῷ ἀποχωρισμῷ μου. λοιπὸν τί θὲ νὰ γένω; νὰ κοχλάζωμαι πῶς εἶμευθε εἰς τὸν αὐτὸν ὄριζοντα, νὰ μᾶς σκεπάσῃ ἡ αὐτὴ σέγη, νὰ κατοικῶμεν εἰς τὸ ἴδιον σπητι, ἔ νὰ μὴ σὲ βλέπω ὁ δυστυχῆς, συμπέριαινε πλέον εἰς πόσον βαθμὸν ἀσελπισίαι εὐρίσκομαι; Ζεμίρα φῶς μου, ἐγὼ ἐζήσα ἕως αὐτὴν τὴν στιγμήν, μόνον εἰς νὰ σὲ γράψω, ἔ ἂν δὲν με ἀποκριθῆς, ἀμέσως θάλω κεντήσῃ ἕνα θανατηφόρον μαχίρι εἰς τὴν καρδιά μου, ἐπειδὴ ἔ δὲν ἠμπορῶ νὰ ὑποφέρω πλέον. Ὁ σερεμός σου ἐκατὸ φοράις τὴν ὥραν με ἀπὸνεκρύνει· συμβηλὴν ζητῶ, τί πρέπει νὰ κάμω, ἔ λύσῃσθε με.

Απόκρισις τῆς Ζεμίρας.

ΕΞΑΔΕΛΦΕ.

Ἡ Μύρια δίκαια ἔχεις νὰ ἀδημονῆς, ἢ ὅσα
 κίβν με γράφεις, τὰ πιστεύω, διατὶ δοκιμάζω
 περισσότερα δεινά· ἄχ νὰ ἴξουρες τί τραβῶ;
 τὰ ἄπειρα ὅμως δάκρυά μου, ἐμαλλάκισαν
 κομμάτι τὴν σκληρότητα τῆς καρδιάς τῆς μη-
 τρός μου, ἢ μόλις με ἔδωκεν ἄδειαν νὰ σε ἀ-
 ποκριθῶ· τὰ ἐπαναδίπλωσα, ἢ ἐκατακλεί-
 σθ νὰ ἀνταμωθῶμεν κίβλα, πλὴν ἐμπροσθ
 τῆς· λοιπὸν ἀκριβέ με Φίλιππε, ἀπόψε ὁ-
 ταν σε μινύσω με τὴν Ἐλένην (α) ἔλα χω-
 ρίς κένεναν φόβον νὰ σε ἰδῶ ἢ μητέρα με θε
 νὰ εἶναι παρὸν, δὲν βλάπτει, κάθε ἀρχὴ εἶ-
 ναι εὐτόκολη, ἴσως . . . μᾶς λυπηθῆ πε-
 ρισσότερον, ἢ ὅταν ἔχωμεν τὴν ὑπεράσπισίν
 τῆς, ὅλα μᾶς ἔρχονται δεξιὰ· μένω δέ·

Ὅλη ἡ Ζεμίρα σε.

Ὅλα αὐτὰ ἐγίνοντο, ἐν καιρῷ ὅπῃ ὁ Συ-
 μάδης πατήρ ἄφραπτε ἢ ἐβροντῆσε κατὰ τῆς
 Συγατρός τε, διατὶ νὰ δεχθῆ με τόσην ψυ-
 χροτήτα τὸν καβαλιέρον, ἢ τὸ περισσότερον,
 πῶς τὴν ἄκασε νὰ τοῦ λέγῃ με μίαν ἄκρην τα-
 πείνωσιν νὰ μὴ πατήσῃ πλέον εἰς τὸ σπῆτι,
 μήτε νὰ λάβῃ τὸν κόπον τῆ κίβλα νὰ ἔλθῃ νὰ
 τὴς χαιρετήσῃ· τέλος πάντων ἢ ἀγρότης τῷ
 πατρός,

(α) Διηλεύτρια ἐπεὶ εἶχε τὴν κηλοσύνην νὰ πηγαίνο
 φέρῃ τὰ γράμματα τῆς.

πατρός, ἢ ἡ εὐσπλαγχνία τῆς μητρός, ἀντιπο-
 λεμήσαν ἴσσον, ὅπῃ ἡ μήτέρα ἀδιαφοροῦσε πλέον
 μὲ τὴν ὀλοτῆ εἰς τὴν ἀντάμωσιν τῶν νέων· ὅ-
 θεν εὐρισκόμενοι μίαν ἡμέραν μονάχοι οἱ δύο ἑ-
 ρασαί, ἀρχίσθησαν ἀναμεταξύτας τὴν παρῶσαν συ-
 νομιλίαν.

Βάνην εἰς τάξιν τὸ πρῶγμα.

ZEM. „ Ἄχ τί δυσουχισμένη, τί κακοῦ-
 ῥητικὴ πῶ εἶμαι ἢ καί μετῆ ἑξάδελφε; ἢ ἡ
 ῥ κέτραίς μὲ λυπῶνται, ἢ ὁ σκληρὸς πατήρ
 ῥ μὲ ἀντὶ τῆς ἡμερώσεως, ἄλλο τόσον ἑξαγριῶνε-
 ῥ ται κατ' ἐπάνω μὲ.”

ΦΙΛΙΠ. „ Κροῦ με ἐκεῖνος εἰς τὸ κρυφόν
 ῥ σᾶς ἀγαπᾷ, εἴσε μοναχοκόρη τέ, ἢ κληρονό-
 ῥ μος τέ, ἢ ἐλπίδαίς τέ ὅλαις εἶναι θεμελιω-
 ῥ μέναις εἰς τὴν εὐγενείαν σας, ἢ λοιπὸν . . .”

ZEM. „ Καὶ μὲ τῶτο τί ἐκατάλαβα, ἀφ' ὅ
 ῥ μὲ ψήνει; τί μὲ χυθισιμεύων αὐτὰ ὅπῃ ἐπα-
 ῥ ριθμεῖτε;”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄν ἀγαπήσετα . . . αὐτὸ
 ῥ ὅπῃ θεὸς νὰ σᾶς προβάλλω, ἴσως δὲν πρέπει
 ῥ νὰ τὸ κάμῃ ἕνας εὐγενὴς ἄνθρωπος, ἕνας ἑ-
 ῥ ρασῆς ντελικάτος, παρὰ καιρὸν, πλὴν, ἀφ' ὅ
 ῥ λείπων ὅλοι οἱ ἄλλοι τρόποι, ἀφ' ὅ δὲν ἔχει
 ῥ κἀνεὶς πῶ νὰ προσδράμῃ, ἢ ἡ ζωὴ τέ κινδύ-
 ῥ νούει πλέον, εἶναι ἀνάγκη νὰ . . .”

ZEM.

ZEM. „ Καὶ τελειώσατε Φίλιππε, μὴν
 „ ἀποσιωπᾶτε τὸν λόγον σας.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄν ἀγαπάσετε λέγω . . .
 „ ἡμεῖς ἠθέλωμεν ζήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἀφουγκτως
 „ μερῶ, χωρὶς νὰ ἔχωμεν κενόν φῶβον νὰ
 „ μᾶς ἀποχωρήσῃν . . .”

ZEM. „ Ἄχ, ἔ συντύχετε ἐξάδελφε
 „ διὰ τὸν Θεόν.”

ΦΙΛΙΠ. „ Εἶναι τρόπος ὅπῃ νὰ κατα-
 „ κεισθῆ ὁ Θεός μου, ἔ μονέχως τα νὰ θελή-
 „ σῃ . . .”

ZEM. „ Καὶ τί τρόπος εἶν αὐτοῖς; πότε
 „ μέτεν.”

ΦΙΛΙΠ. „ Δέν τολμῶ νὰ σᾶς τὰ ξεφο-
 „ μίσω, σᾶς ἐντρέπομαι . . . συσέλλομαι.”

ZEM. „ Εἶναι λοιπὸν κενόν κακὸν ἔρ-
 „ γον ὡς φαίνεται, καμμία ἀτιμία.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ὅχι τῶρον τινὰ . . . ἢ-
 „ μως . . .”

ZEM. „ Ὅμως τί; . . . ἔ πέτε το, κα-
 „ λὲ πέτε το.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ποτέ με ἄχ . . . δέν θέλω
 „ σᾶς τὸ εἰπῆ, δέν πάει ἡ γλῶσσά μου, τρέ-
 „ μεν Κερά μου . . .”

ZEM. „ Ἐξάδελφε (α) σᾶς παρακαλῶ,
 „ νὰ σαχαθῶ ἔ ἐγὼ αὐτὸν τὸν ἐπωφελεστάτον
 „ τρόπον, νὰ τὸν κρίνω, νὰ ἰδῶ ἂν ἠμπορῶ νὰ
 „ τὸν μεταχειρισθῶ.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ζητεῖτε νὰ σᾶς τὸν εἰπῶ Ζε-
 „ μίρα; τὸ θέλετε; με δίδετε τὴν ἀδελφίαν;”

ZEM.

ZEM. „ Μὴ μὲ παιδεύετε Φίλιππε.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ Κερᾶμα, προσάξετέ με...
 „ ἐπειδὴ ἔξ δὲν ἠμπορῶ κατ' ἄνευ τρόπον, πῶς
 „ γὰρ . . .”

ZEM. „ Καθὼς νοιώθω θέλετε νὰ σᾶς
 „ παρακαλέσω γοναίσι (α).”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἄχ ψυχὴμα . . . (β) ἄς
 „ πάρωμεν εἰς βοήθειάν μας ἀκόμι ἐνε τρίτον
 „ κείμενον.”

ZEM. „ Καὶ πῶς; θέλετε νὰ σᾶς πα-
 „ ρακαλέσω διὰ νὰ εἰπῆτε ἐκεῖνο ὅπῃ ἐγὼ τρι-
 „ ρίζω νὰ ἐπιχειροῦμαι; . . . καὶ ἐξάδελφε, ἄς
 „ πάρωμεν, ἄς τὸ προβάλωμεν τὴν μητέραμα,
 „ ἄς τὴν παρακαλέσωμεν, ἄς τὴν φέρωμεν εἰς
 „ μίαν κατάνυξιν μὲ τὰ δάκρυάμας, ἄς τὴν φα-
 „ νερώσωμεν τῆς πόνκιμας, ἐγὼ εἶμαι βέβαιη
 „ πῶς θέλωμεν τὴν καταπείσει.”

ΦΙΛΙΠ. „ Ὅχι Ζεμίραμα, ἐκείνη φο-
 „ βεῖται τὰ εὐγὴ ἀπὸ τὴν προσαγὴν τῆ πα-
 „ τέρσας, ἔξ ἀντὶ γὰρ μᾶς ὠφελήσῃ, ἠμπο-
 „ ρεῖ . . . νὰ μᾶς . . . βλάψῃ.”

ZEM. „ Δὲν καταλαμβάνω λοιπὸν τὶ μὲ
 „ λέτε.”

ΦΙΛΙΠ. „ Δὲν λέγω περὶ τῆς μητρός
 „ σας πῶς πρέπει νὰ τὴν πάρωμεν εἰς βοήθειάν
 „ μας, ἀλλὰ . . .”

ZEM. „ Καὶ ποῖον λοιπόν;”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἐἴαν ἄλλον ὡσὰν ἐσᾶς τὴν
 „ ἰδίαν Ζεμίραμα.”

ZEM.

(α) Καμώνεται πῶς θί τ.λ γοναίσι.

(β) Πίπτωιτας εἰς τὰ ἡθεατάτας.

ZEM. „ Πέτε με παρικό Φίλιππε τόν
 „ σκοπόν σας, ἐγὼ δὲν ἔμπορῶ νὰ τόν εὕρω, ὁ
 „ καιρὸς περνᾷ, ἢ τόν χάνομεν τῷ κάκῃ.

ΦΙΛΙΠ. „ Νὰ βάλωμεν σὴν μέσῃ τῆς
 „ ὑποθέσεώς μας ἕναν ἄλλον ὡσάν ἑσᾶς τὴν
 „ ἰδίαν Ζεμίρα . . . πῶς; δὲν καταλαμβάνετε
 „ τί σᾶς λέγω; . . . ἤγουν, ὡς πρὸς τὴν θεϊτῆν
 „ μη, δὲν εἶσε μιὰ ἄλλη ὡσάν τόν ἑαυτὸν τῆς ἢ
 „ εὐγενείας; ἢ σχέσις . . . ὅπῃ σᾶς
 „ ἀναμεταξύ σας . . .

Ἡ Ζεμίρα ἐροδοκοκλήθησε, πλὴν δὲν ἐκα-
 τάλαβε πάλιν σωσά τὴν ἔνοιαν τῷ λόγῳ.

ZEM. Τῇ ἀληθείᾳ ἐξάδελφε . . . μὴτε
 „ πᾶς κόφτει, μὴτε θέλετε νὰ ξοῦρετε πῶς
 „ μεθαύριον εἶναι κυριακή, ἢ ὁ καρβαλιέρος . . .

ΦΙΛΙΠ. „ Δὲν εἶναι ἄλλος τρόπος ἔξω
 „ ἀπὸ αὐτὸν ἀκριβή μου Ζεμίρα . . . δότε τὴν
 „ ἄδειαν εἰς τὸν ἐραστήν σας νὰ . . . τὸν μετα-
 „ χειρισθῇ . . . ἕνα ἄκακον πλάσμα ὅπῃ θε-
 „ νὰ χρεώσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὴν εὐσμάς, ὅπῃ
 „ θέλει ὀνομαστῇ παιδίμας . . . νὰ . . .

Ἡ Ζεμίρα πάλιν εὐθύς ἔλαβεν ἕνα ὕψος
 ποθὰ σοβαρὸν, ἢ ἐφαίνετο πῶς τάχα ἐφυχρέν-
 θη· μέ ὅλον τῆτο, ἕκρον ἀπὸ ἕνα βαδὸν σε-
 ναγμὸν τὸν ἀπεχρήθη.

ZEM. „ Ἄς ἀφήσωμεν κατὰ τὸ παρὸν
 „ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, ἐγὼ ποτὲ μὴ δὲν θέλω
 „ ἔμβῃ εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπανδρείας ἀπὸ αὐτὴν
 „ τὴν πόρταν . . .

ΦΙ-

ΦΙΛΙΠ. „ Δέν εἶναι ἄλλος τρόπος Κερᾶ
 „ μν, ἔ σοχαοῦῃτε ἂν δέν ἔχω δίκαιον.”

ΖΕΜ. „ Ἀκούσετέ με ἐξαδέλφε, ἡ ἀρε-
 „ τή εἶναι ἔμφυτος εἰς ταῖς καρδίαις τῶν γυναι-
 „ κῶν, ἄσον ἔ ἂν ἐξαπλωνῶνται, πάλιν ἐν-
 „ θυμῶνται τὸ χρέος τῆ· ἐγὼ τάρτα εὐρίσκο-
 „ μαι ἀναμεταξὺ, εἰς δύο κρημνός, δέλω πα-
 „ σχίσει ἔ τῆς δύο νά τῆς ἀποφύγω, νά μή
 „ χάσω μήτε τὴν εὐγενεῖαν σας, μήτε τὴν
 „ ζωὴν μν· σοχάζομαι πῶς πρέπει νά θυσιά-
 „ σω ἕνα μέρος τῆς τιμῆς μν, ἔ δὲ νά τὸ κά-
 „ μω καν·να ἄλλο αἴτιον δέν ἠμπορεῖσε νά μὲ
 „ κατακρίσῃ εἰς αὐτό, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀγάπην
 „ σας, ἔ λοιπὸν ἀπεφάσισα νά προσποιηθῶ
 „ πῶς τάχα εἶμαι . . . νά τὸ τελειώσω ὅμως
 „ καθῶς μὲ συμβουλεύετε, εἶναι ἀδύνατον· ἄς
 „ μὴν ἀτιμασθῆμεν λοιπὸν ἔ οἱ δύο μν· ἡ εὐ-
 „ γενεῖα σας μὲν, φθειρωτάς τὴν ἐξαδέλφην
 „ σας διὰ νά τὴν νυμφευθῆτε, ἐγὼ δὲ, γινο-
 „ μένη ἀναξία, εἰς τὸ νά ἐπιφέρω τὸν τίτλον
 „ τῆ οὐνιματός σας, ἔ νά λέγωμαι συμβία σας·
 „ μή συγχίζεσθε, ἐγὼ σας ὑπόσχομαι νά τὸ
 „ τελειώσω ὅλα· δέλω προσποιηθῆ πῶς ἔπα-
 „ θα αὐτὸ ὅπῃ μὲ προβάλλετε· ἔ δέλω ἔχῃ
 „ περισσότερῆν μεγαλοφυχίαν εἰς τὸ νά ὑπα-
 „ φέρω τὸν θυμὸν τῆ πατρός μν, ὦντας ἀνεύ-
 „ θυνη, παρά νά εἶμαι ὑπεύθυνη· ἔ πρὸ πάν-
 „ των δέν θέλει κινδυνεύσει ἡ ζωὴ . . . ἄνός
 „ . . . μικρῶ . . .”

ΦΙΛΙΠ. „ Ἀξιολάτρευτη Ζεμίρα (α)
 „ ὁ σκοπός μν εἶναι νά σας ἀποκτήσω ὁ θυςυ·
 „ Χῆς,

(α) Μὲ ὑπερβολικὴ ἀγαλλίασι.

ἡ χῆς, ὅσον διὰ τῆς τρέπης, ἔ τὰ μέσα ὅπῃ
 ἡ δὲ νὰ μεταχειρισθῆτε, δὲν μὲ κόφτει, ἀ-
 ἡ διαφορῶ· ἐγὼ προκρίνω ἐκεῖνα ὅπῃ σᾶς ἀρέ-
 ἡ σαι, ἔ πείδομαι εἰς τὸν λόγον σας."

ΖΕΜ. ἡ Σᾶς ἀφίνω λοιπὸν ὑγιείαν ἐξά-
 ἡ δελφε· ἡσυχάσετε, μὴ μὲ ξεχνᾶτε, ὅταν
 ἡ ἀδικήσετε νὰ θυμᾶσθε ἔ τὴν Ζομίραν ἐπὶ
 ἡ καμμιὰ φορά.

ΦΙΛΙΠ. ἡ Ἄχ ψυχὴ μου, περὶ ἔ ληπι
 ἡ τὸν ἀρά γε ὅπῃ νὰ μὴν ἔχω τὸ χρυσοῦν ὄνο-
 ἡ μά σας εἰς τὰ χεῖλη μου· ὄθλος σας ὡς τὸ-
 ἡ σον· ἄμποτε νὰ ἔλθῃν δεξιά ἢ ἐλπίδαίς μας,
 ἡ ἔ νὰ λάβῃν εὐτυχισμένον τέλος."

Αὕτη ἡ συνομιλία ἔδωκεν αἰτίαν τὴν Ζο-
 μίρα νὰ ἐρχίσθῃ ἀμέσως τὴν μηχανὴν ὅπῃ ὄμε-
 λε νὰ παίξῃ· ἔπῃρε μερικὰ πιστὰ δροσιτικά,
 τὰ ὅποια χωρὶς νὰ ἐνοχλήσῃν τελείως τὴν ὑ-
 γιείαν της, τὴν ἐλίγνευσαν κοιμᾶτι, ἔ ἔκαμν
 τὰ ῥόδα τῆ προσώπου της νὰ κίτρινίσῃν, εἰς και-
 ρὸν ὅπῃ ἡ λύπη εἶχε κάμῃ ἀρχὴν προτύτερα νὰ
 μαραίνῃ τὸ χροῖμα της· ἔπειτα κατ' ὀλίγον ὀλί-
 γον, ἐμεταχειρισθῆ ἓνα φατήγημα, τὸ ὅποιον
 ἂν τὸ εἶπῃ τινὲς φανερά, δέλει παρακινήσει εἰς
 γέλωτα τὸν ἀναγνώστην . . . αὐτὸς ὁ τρόπος
 ἐπροξενίσκῃ ἀνεκκαιοθῆτως μίαν ἀνωμαλίτητα
 εἰς τὸ πλέον ζωρῖφικον μέρος τῆ σώματος τῆς
 Ζομίρας, ἔ τὴν ἔκαμνε πλέον γεματιτζίκην,
 ἀπ' ὅ, τι ἦτον φυσικά.

Πῶς ἑκατορθώθη ἡ ὑπανδρεία της.

Μετὰ μερικὰς ἡμέρας, εὐγαίνοντας ἀπὸ τὸ τραπέζι ὁ Δονᾶν, ἔρριξεν ἓνα βλέμμα εἰς τὴν κόρην ταυ, καλοκοιτάζει, καὶ τί νὰ ἰδῆ; . . . ἡ Ζεμίρα τὸ ἐπρόσμενε πρὸ ποδῆ, μὲ ὄλον τῆτο ἔμεινε κατακόκκινη, σοχαζομένη πῶς ὁ πατέρας της τὴν παρατηρεῖ· καὶ ὅταν αὐτὸς μὲ μίαν ἀλλοιωμένην φωνὴν ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἀγανάκτησιν (ἐπεὶ καὶ ἦτον ὁ πτωχὸς ὑποκείμενος εἰς αὐτὸ τὸ πάθος) ἔκραζε τὴν γυναῖκα τα νὰ ἔλθῃ, ἡ Ζεμίρα ὀλίγον ἔλειψε νὰ πέσῃ κάτω λιγοθυμισμένη.

ΔΟΝΑΝ. ὦ Ἐλα προκομμένη, ἰδὲ τὴν κόρην σου, ῥώτεσέ την, κατάλαβε τί ἔχει.

Ἡ Μαδὰμ Δονᾶν ἔξω τῆ ἑαυτῆς, εὐπασμένη, μὲ μισομασημένα λόγια ἐπάσχιζε νὰ τὸν ἐξιλείωσῃ.

ΜΑΔΛ'Μ. Δὲν ἔχει τίποτες κῦθῆν-τήμη . . . τί ἔχεις Ζεμίρα; (α) τί ἔπαδες παιδί μου; πῶς ἐχάλασεν ἡ ὄψις σου, μοιάζει πῶς εἶσαι ἀχαμνὰ, ναι;

ΔΟΝ. ὦ Ἐγὼ σοχαζομαι πῶς ἔπραξεν ἀχαμνότερα, παρὰ ὅπῃ εἶναι, ὅμως . . . μὰ τὴν ζωὴν μου . . . ἀν' ἐκεῖνο ὅπῃ ὑποδέτω πῶς νὰ ἠκολούθησεν, εὐγῆ ἀληθινόν, ἀλήμονον εἰς τὴν τύχην ἐκεῖνη ὅπῃ μὲ ἀτίμησε.

ΜΑΔΛ'

(=) Πρὸς τὴν κόρη της.

P

ΜΑΔ. „ Παναγία με, τί λόγια εἶν' αὐ-
 „ τὰ αὐθέντη με; ἡσυχάστετε ὀλίγον διὰ τὸν
 „ Θεόν . . . ”

Ἡ Ζεμίρα εὐρισκομένη εἰς ἓνα χάλι, ὅπῃ
 ἤμπορεῖ καὶ ἓνας νὰ τὸ συμπεράνη ἀπὸ τὴν
 περίεστίον εἰς τὴν ὁποίαν ἦτον, ἔπεσαν εἰς τὰ
 γόνατα τῆς μητρός της, κατέβρεχε τὰ χέρια
 της μὲ θερμὰ δάκρυα, τὸ συχνὸν ἀναφυλλιστὸν
 δὲν τὴν ἄφινε νὰ προφέρῃ λόγον· ὁ πατήρ
 της ἠθέλησε νὰ τὴν δώσῃ ἓνα μπάζον, λέ-
 γωντας.

ΔΟΝ. „ Κοίταξε τώρα Κοκκίνα με (α)
 „ βλέπεις τὰ ἀποτελέσματα τῶν χαδευμά-
 „ των σα; βλέπεις τί σὲ ἐπροξένησεν ὁ ἀδιά-
 „ κριτος τρόπος ὅπῃ φέρεσαι πρὸς τὴν κόρην
 „ σου; ”

Ἡ εὐπαισις ὅπῃ αἰθάνθηκεν ἡ Ζεμίρα ἐ-
 κείνην τὴν ὥραν, βλέπωντας πῶς ἔμελε νὰ
 δεχθῆ μίαν τοιαύτην κακὴν μεταχείρησιν, τὴν
 ὁποίαν δὲν ἔδοκίμασε ποτέ της ἀπὸ ἓνα πατρι-
 κὸν χέρι, ὅπῃ ἦτον συνειδημένη νὰ δέχεται
 μόνον χαδεύματα, τὴν ἔκαμε τῷ ὄντι παρευδύς
 νὰ λιγοθυμήσῃ, καὶ ἐβιάθη μὲ τῆτο ὁ πατήρ
 της νὰ τὴν συνδράμῃ ὁ ἴδιος. Ὅταν ἐσυνήλθεν
 εἰς τὸν εαυτὸν της, τὴν ἔφεραν εἰς τὸ στῆμα
 της· ὁ παραχώδης Δονᾶν μὲ ὄλον ὅπῃ ἦτον
 φανερά θυμωμένος, πλὴν δὲν ἐτόλμωσε νὰ
 βροντᾷ πλέον καὶ νὰ φωνάζῃ κοντὰ της, παρὰ ἀπὸ
 μακριὰ ἔπαμνεν ὅ,τι ἔπαμνε.

Ἐπέ-

(α) Πρὸς τὴν γυναῖκα της.

Ἐπέρασαν μερικαῖς ἡμέραις χωρὶς νὰ λάβῃ μείωσιν ὁ θυμὸς τῆ, ὅλο ἐμυρμήριζεν, ἐδίωξε τὸν ἀνεψιόν τῆ ἀπὸ τὸ σπῆτι, τὸν ἐπροσκάλεσε πάλιν μετὰ μίαν ὥραν, τὸν ὕβρισε, ἔ μὲ φοβερισμὸς τὸν λέγει.

ΔΟΝ. „ Πανῆργε, ἐμένα παίξεις τέτοιαι
 „ παιγνῆδια; ἐμένα ὅπῃ σὲ εἶχα σὰν υἱόν μου
 „ ἀτιμάξεις; καλὰ, ἐγὼ νὰ σὲ μάθω γνῶσιν,
 „ νὰ ἴδῃς . . . μὰ . . . ἔχι ἄλλο, πρέπει νὰ
 „ πάρῃ τὴν ἀδειάν σου ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τὴ
 „ κερουθῆτε . . .

ΦΙΛΗ. „ Ἄχ ἀκριβέ μου θεῖο, αὐτὸ
 „ ζητῶ ἔ ἐγὼ, αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλιτέρα εὐ-
 „ εργασία ὅπῃ προσμένω ἀπὸ τὸ πατρικόν
 „ χερσὶ σὰς . . . ἔ . . .

ΔΟΝ. „ Ἀναίσχυντε, ἀκούει λαλεῖς;
 „ αὐτὸ ζητῆς ναί; μὰ ἐγὼ δὲν τὸ ζητῶσα νὰ
 „ γένη ἔτσι ἀχρεῖς . . . τὴν πέρνει, τὴν
 „ σέρνει, ἔ τότε σὲ βλέπω, θέλω σὲ δείξει
 „ πῶς δὲν τυχαίνει νὰ χωρατεύῃς μετ' ἐμένα.”

Ἡ ἐτοιμασίαι ἐγίναν κομμάτι σύντομα, τέλος πάντων, ἔφθασε ἔ ἡ ἡμέρα τῆ γάμου.

Τὸ πρῶν ἡ Ζεμίρα εὐγαλεν ἐκεῖνα τὰ ἐπί-
 πλασα ἔ ἔχι ὅπῃ ἀνύσαινεν τὸ εὐμορφὸν μοῖ-
 ρῆς, ἔ ἐφόρεσε μίαν καμιζώλαν λυγιζήν (α)

P 1

ἔσφίχι.

(α) Εἰς τὴν Εὐρώπην ἔ δάμαις φορεῖ καμιζώλαις
 ἔκπῃ ἔχεν πιτῆ ψαριῶ μεγάλε χωρισμένον ἔσπῃ
 πλευρῶ,

ἐσφίχθηκε τόσον, ὅπῃ ἤμπορῆσε κανεῖς νὰ τὴν
ἐγκυκαλίσῃ εἰς τὰ δέκα τε δακτυλᾶ· ἡ μητέρα
τῆς ἦτον εἰς τὸ πλάγι τῆς, ἐξυπάδθηκε ἡ Ζα-
βάλισσα νὰ μὴν τύχη ἔξ ἀκολουθήσῃ τίποτες,
ἔκρηξισε νὰ τὴν συμβουλεύῃ.

ΜΑΔ. „ Κόρη μου διὰ ὄνομα Θεοῦ μὴ
„ σφίγγεσαι τόσον νὰ ζῆς, φυλάξῃ παιδί μου...
„ νὰ μὴν . . . ”

ΖΕΜ. „ Μὴ φοβᾶσθε τίποτες ἀκριβήμα
„ μητέρα, ἐγὼ εἶμι ὄλο εἰς τὴν πρώτην κα-
„ τάσασιν. ”

Ἡ νεῦ πάλιν ἐκαταπειόθη κατὰ τὴν συ-
νήθειάν τῆς· ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐτε-
λείωσεν ἡ τζιριμόνια, ἔξ ἐξανωγύρισαν σπῆτι.

ΜΑΔ. „ Κόρη μου, ἐγὼ ἤμην μὲ τὴν ἔν-
„ νοια σε, δὲν ἔβλεπα τὴν ὥραν πότε νὰ εὐ-
„ γώμεν, ὅπῃ νὰ μὴν τύχη ἔξ πάσης τίποτες
„ ἔξ αἰτίας τῆ πλῆθους τῶν ἀνθρώπων· ἀλη-
„ θινὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ κανεῖς τὸ σκάνδα-
„ λον, πλὴν τῶρα ὅπῃ εἶμεθα εἰς ἐλευθερίαν,
„ ἔσφίξῃ κομμάτι, σοχάσῃ πῶς . . . εἰ-
„ σαι . . . ”

ΖΕΜ.

πλευρά, ἢ κατ' αὐτὴν πλευρὰ τῆ προβάτου ἑαμμε-
τα, ἀπὸ μέσῃ ἔ. σφίγγονται μὲ ἕκαστο διὰ τὰ
φαίνομαι ἡλικίας· ἐπὶ τοῦτον εἶχε φερέσῃ ἔξ ἡ
Ζιριμ.

ΖΕΜ. „ Κεράκια, συγχωρήστέ με διὰ
 „ τὸ τὸ παραμικρὸν φρατήγημα ὅπῃ ὠργάνισα
 „ διὰ νὰ πάρω τὸν ἐξάδελφόν μου, ἐγὼ ὅλο
 „ εἶμαι ἀξία τῆ αἱματός σας, ἢ τῆ πατρός μου·
 „ ὅσον ἔρωτα ἔχῃ ἂν εἶχα διὰ τὸν Φίλιππον ἀφ'
 „ ὅτι ἦλθεν εἰς τὸ σωῆτι μας, ἐπρόκρινα καλ-
 „ λίτερα νὰ τὸν ὑπερηθῶ, παρά νὰ μὴ φυλά-
 „ ξῶ τὸ χρέος ἐκεῖνο, ὅπῃ εἶνα κορίττι καλά
 „ ἀναθρεμμένον χρεωσθεῖ εἰς τῆς γονεῖς τε, ἢ εἰς
 „ τὸν ἑαυτόν του, ἐγὼ μόνον ἐπροσποιήθηκα
 „ αὐτὸ ὅπῃ νομίζετε διὰ βέβαιον. ”

Ἐν ὅσῳ ἡ Ζεμίρα ἐξεμυστηρεύετο εἰς τὴν
 μητέρα της, ὁ Δονάν (εἶχε σφαλίσῃ τὸ σῶμα
 τη πλέον) βλέπωντάς την ἀπὸ μακριὰ μὲ τὴν
 κόρη της γὰ κρυφὸς συντυχίαν, εἶπεν εἰς τὸν
 γαμβρόν τε χαμογελῶντας.

ΔΟΝ. „ Ἄς ἴδῃμεν τί κάμνῃ αὐταῖς ἔ-
 „ κεῖ; νὰ μὴ σὲ ἐπιβαλεύωνται καίμενος τίπο-
 „ τες; ἄς ἀκώσωμεν. ”

Τὴν ὥραν ὅπῃ ἀγκάλιαζε τὴν κόρη της
 ξερωρίζοντας.

ΜΑΔ. „ Ἄχ παιδί μου, σπλάγγνα μου,
 „ ἀληθινὰ κατὰ δύο τρόπους καλὰ τὸ ἐσοχάσ-
 „ θηκες, ἢ διατὶ τὸ ἐκρυφες ἀπὸ ὀλιγκας, ἢ
 „ διατὶ δὲν τὸ ἔκαμες, εὐγε σοι ἄς ἀφήσωμεν
 „ τὸν πατέρα σου νὰ τὸ διαρῆῃ πῶς εἶναι ἔτσι. ”

Ο' Δονᾶν ἀκνήωντάς το ἐμβῆκε με θόρυβον
 ἔ φωνάει, βαζῶντας τὸν γαμβρόν τε ἀπὸ τὸ
 χέρι.

ΔΟΝ. „ Καὶ ἐγὼ τὸ ἀπορῶσα. . . πῶς
 ἢ κόρη μὴ νὰ κάμη ἓνα τοιαῦτον κίνημα; δὲν
 ἢ ἠμπορῆσε νὰ τὸ χωρέσῃ ὁ νῆς μὴ· διατὶ ὁ-
 μως ζητεῖτε νὰ με κρύψετε ἓνα πρᾶγμα ὅπῃ
 με προξενεῖ τὴν μεγαλιτέραν χαρὰν τῆ κόρη-
 μου; ἔλα κόρη μὴ, ἔλα νὰ σὲ παρακῆσω εἰς
 ὅλης τῆς καλεσμένης, νὰ μάθῃ πῶς εἶσθε
 αἵμα μὴ, τόσον διὰ τὴν ἀρετὴν, ὅσον ἔ διὰ
 τὴν ἐπιτηδειότητα ἔ ἀγχινοῖαν τῆς γυναι-
 κείας τε. . . πλην τῆ λόγισσα (α) καλέ κὺρ
 ἀπόσολε, ὅπῃ ἐνόμιζα πῶς εἶσαι περισσότερον
 ποιηρός, ἀπ' ἔ, τι εἶσαι, σοχίσσε πῶς δὲν
 σέργω, κατ' ἄδυνα τρόπον νὰ ζημιωθῶ, εἰς
 τὸν χρόνον ἀφεύκτως ζητῶ νὰ εὐγάλης ἓνα
 παλικάρι εἰς τὸ παρὸν. . .”

Ο' Δονᾶν ἐτελείωσεν ἐκεῖνο ὅπῃ εἶπεν, ἐ-
 φράβιξε τὴν κόρη μὴ εἰς τὸν ἄλλον ὀνόῃ ὅπῃ
 ἦτον αἱ καλεσμένοι, ἔ χωρὶς νὰ τὸν κάψῃ πο-
 λὺ διὰ τὴν ἐντροπήν τῆς, ἐφώναζε τὸ μουσικὸν
 ὅπῃ ἡ γυναῖκα τε ἐζητᾶσε νὰ κρύψῃ, ἔ βα-
 ζῶντας τὴν μέσση τῆς κόρης τε εἰς τὰ δάκτυλά
 τε, τὴν ἔδειχνε· Κοιτάξτε, κοιτάξτε Κοκ-
 κῶναίς μου· ἡ συντροφιά ἐπαίνεσε τὴν Ζεμί-
 ραν διὰ τὴν ἀγχινοῖαν, ἔ περιμαζωμόν τῆς, τῆ
 Φιλίππῃ ἢ ὑπόληψις ὁμως, ἐξέεπετε κομμάτι.

Ζεμί-

(α) Περὶ τῆς Φιλίππου.

" Ζεμίρα ψυχὴ μου, ἔγινες τῷ ὄντι
 " ἐδικήμη; δὲν εἶναι ἀρά γε ὄνειρον αὐτὸ ὅπερ
 " βλέπω; (εφώναζε τὸ βράδι ἀπὸ τὴν ὑπερ-
 " βολικὴν χαρὰν τε ὁ νέος) ἄχ Κερᾶμη, δὲν
 " ἔχω ἄλλο τίποτε πλεόν νά ζητήσω εἰς
 " αὐτὴν τὴν ζωὴν, ὅλα ἐντ' αὐτῷ τὰ ἀπόλαυ-
 " σα μὲ τὴν ἀπόκτησίν σου."

" Ἄς μάθῃν λοιπὸν ἀπὸ τὸ παράδειγμα
 " μὴ ὅλοι οἱ ἐρωτικοί, ὅτι δὲν ἀποτυγχάνω
 " ποτὲ, μῆτε χάσῃν τῆς κόπης τες, ἀν ἀγα-
 " πῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξ εἶναι ὁ πόθος τους εἰλι-
 " κρινῆς."

Τ Ο

Π Ρ Ω Τ Ο Ν Α ΄ Μ Ο Ρ Ι

Αναμεταξύ εἰς τὰ ἀξιοθαύμαστα ἔπερσευα θεάματα τῆ Παρισίᾳ, ἡ ὁ βασιλικὸς μπαγ- τῆς τῶν Τριλιριῶν ἐπέχει μίαν τάξιν, ὅχι εὐκαταφρόνητον· τόσον διὰ τὴν μεγάλην του εὐρυχωρίαν ἔ ποικιλίαν τῶν δένδρων ὅπῃ περι- λαμβάνει, ὅσον ἔ διὰ τὰ χρυσαλοσιδῆ νερά ὅπῃ μετέχνην τὸν διαχωρίζαν, ἔ τὸν δροσί- ζην· ἐκεῖ λοιπὸν συνέρχεται ἕνα ἄπειρον πλῆ- θος ἀνθρώπων πρὸς περιδιάβασιν, ἔ διασκεδά- ζην ἄλλοι μὲν τὴν μελαγχολίαν της, ἄλλοι δὲ ζητῶν νὰ ἔμβην εἰς πάθη μετὰ τὴν ἐκζητήσιν κα- νενός ἰωραίου προσώπου, ἐπειδὴ ἔ εἶναι σχεδὸν ἡ δημοσία συνέλευσις, ἔ δὲν ἀπολείπων ὑπο- κείμενα ὅπῃ ἔ νὰ ἔμπνευν, ἔ νὰ δέχωνται τὴν φλόγα τῆ ἔρωτος.

Δύο εὐγενεῖς καθήμενοι ἔπάνω εἰς τὴν πρασινάδα, ὕπερον ἀπὸ διαφορῆς γύρης ὅπῃ ἔ- καμαν, ἄρχισαν νὰ διηγῶνται τὰ πάθη της· ὁ ἕνας τήτων ἔλεγεν, ὅ,τι ἀπὸ ὅσα συμβεβηκότα ἔ ἂν τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὴν ζωήν του, μόνον ὁ σφο-

σφοδρὸς ἐρωτάσθη εἶχε τὴν πρώτην τάξιν, ὅθεν
 ἔτι πρὸς ἐνθύμησιν, ἔγραψεν ὅλας τὰς περιστά-
 σεις τε, ἔτι ταῖς ἐβασθεσε πάντα μαζύτα· ὁ
 σύντροφός τε μὲ ἄκραν περιέργειαν ἄρχισε νὰ
 τὸν παρακαλῆ διὰ νὰ μὴν τὸν ὑπερήσῃ αὐτῆς
 τῆς πολυπαθοῦς διηγήσεως, ἔτι ὅτι θέλει τὸν
 ὑποχρειώσει μεγάλως μὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἐνὸς
 τοιούτου ἀξίου ἀκίσματος, λέγωντας πῶς ἦτον
 ἔτι αὐτὸς τζιράκι τῆ ἐρώτος, ἔτι ὅτι ἀγαπήσει νὰ
 ἴδῃ ἂν ἔχην τὰ δεινὰ τε σύγκρισιν μὲ ἄλλανῆ.
 Οἱ φίλοσ τε λοιπὸν κατανεύοντες εἰς τὰ τόσα
 παρακαλῆματα, καὶ εἰ γάζωντας ἕνα χρυσὸν
 βιβλίον ἀπὸ τὸν κόρπον τε, ἄρχισε νὰ αναγι-
 νώσκῃ κατὰ τὸν ἀκόλλητον τρόπον.

Ἐγὼ ἤμην δεκατριῶν χρονῶν, ὅταν ἄρχισα
 νὰ πηδᾶζω κοντὰ εἰς ἕνα μου ἀδελφὸν ἀρχιε-
 ρέα· εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν σὰς βεβαίω πῶς
 αἰδομένηκ ὅτι ἔπρεπεν ἂν ὄχι ἀφεύκτως, πλὴν
 ἐνοσιμεύομαι νὰ κάμω κἀνένα ἀμὸρι· ἔχαιρομαι
 μερικαῖς φοραῖς νὰ σκιαγραφίζω εἰς τὸν νῆν μου
 τὴν εἰκόνα μιᾶς νέας, καθὼς ἔγω τὴν ἐπιθυμῶ-
 σα· μὲ μπόι μέτριον, ἑλκυστικὸν εἶδος, χαμα-
 φωτὸν περιπάτημα, ἠδονικὸν χαμογέλασμα,
 ὅλα αὐτὰ ἰὰ ἐσύνθετα εἰς τὴν φαντασίαν μου,
 ἔτι ἔκαμνα ἕνα ὠραιότατον ἀγαλμα, τὸ ὁποῖον
 κατ' ἐαυτόνμα ἐλάτρευα· ἀκόμι δὲν εἶχα κα-
 λοτελειώσῃ τὴν φαντασικὴν ζωγραφιά με, ἔτι
 μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ὅπῃ μὲ ἄκραν εὐλάβειαν ἐπέ-
 κομην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν (μὲ τὸ νὰ ἦτον με-
 γάλῃ ἐορτῇ) εἶδα νὰ πλησιάζῃ εἰς τὸ μέσον τῆ
 χοροῦ ἕνα ὑποκείμενον ὠραιότερον ἔτι ἀπὸ τῆς
 ἡγγέλης· μία ταπεινοφροσύνη σολισμένη μὲ

χίλιαις χάριτες, τὸ εἶδος τῆ προσώπῃ, ἡ
 πικρότης τῆ ἡθῆς, τὸ ῥοδοκόκκινον χρῶμα, τὸ
 ἐρωτικὸν βλέμμα, ἡ λιγνὴ μέση, καὶ ἡ μικρό-
 της τῆ ποδαριῶ, ἐπαρωμοίαζε με' ἐκείνην τὴν
 ὠραιότητα, ὅπῃ εἶχα πλάσῃ εἰς τὴν διάνοιάν
 με· εὐθύς ἄλλαξεν ἡ ὄψις με, ἐκόπη ἡ ἀναπ-
 νοή με, ἔμεινα ὡσάν' ἐξω τῆ ἑαυτῆ με, ἡ καρδιά
 με ἄρχισε νὰ κτυπᾷ με μίαν ἀδιάκοπον ὀρμὴν,
 ἔτρεμαν τὰ χόνατά με, ἕνα σύννεφον ἔπεσεν
 ἔμπροσθὰ εἰς τὰ μάτια με, καὶ ἀπ' ἐκείνην τὴν
 στιγμήν ἄρχισα νὰ λατρεύω τὴν ὠραιότητα τῆς Ἀν-
 νέτα θυγατέρα τῆ Ρῆσῶ. " Ἄχ τί εὐτυχισ-
 τὴ μὲνι ὦκα; (ἔλεγα εἰς τὸν ἑμαυτόν με) τί συ-
 ναπάντησις γεμάτη ἀπὸ εὐδαιμονίῃ; πῶς ἐ-
 φιλοτιμήθη ἡ φύσις νὰ πλάσῃ ἕνα τοιοῦ-
 τον χαριέστατον ὑποκείμενον; ἕνα πρωτότυπον
 τῆς ὠραιότητος, ἐν ἀπάνθισμα ὄλων τῶν
 χαρίτων; ἀφ' ἧ ἔμεινα ἀρκετὸν καιρὸν ἐκασ-
 τικός, ἐσυνῆλθα ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, καὶ κα-
 θὼς ἐτελείωσεν ἡ ἀκολουθία, χωρὶς νὰ χάσω
 καιρὸν, ἐπλησίασα εἰς μίαν γερόντισσαν ὅπῃ εἶ-
 χαμεν εἰς τὸ σπῆτι, καὶ λέγωντάς τὴν ἄλλαις
 ὑπόθεσασιν τάχα ἀνεγκαιότεραις, τὴν ἔρριξα λό-
 γον καὶ περὶ τῆ χρυσῆ ὑποκειμένης ὅπῃ με ἐπλή-
 γωσε. " Στὸ θεόσα γερόντισσα, ποία εἶναι
 αὐτὴ ἡ κοπέλλα ὅπῃ περὶ με τὴν δειλίαν
 νὰ ἀσπασθῆ; φαίνεται πῶς δὲν ἦλθεν ἄλλην
 φροσὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅχι παιδί μου
 (ἀπεκρίθη ἐκείνη,) ἡ εὐγενεία της εἶναι θυγα-
 τέρα τῆ Ρῆσῶ, σέκεται εἰς τὸ τρίτον τασίδι
 ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος, εἶναι φυσικὰ ἐντροπα-
 λὸν κορίτσι, ἡ ἡλικία της ἔφθασε τὰς δεκά-
 ταις χρόνους, καὶ Ἀννέτα τὴν ὀνομάζειν." Ἀφ' ἧ
 ἔμαθα

ἔμαθα λοιπὸν περισσότερον ἀπ' ὅ,τι ἐρώτησα, πιδάντο μίαν κρυφὴν χαρὰν ἢ καρδίαν, ἔλεγα ἢ χρυσὴν Αἰνέτα εἶναι δεκάξι χρῶν, ἐγὼ δεκατεσσάρων, δὲν εἶναι λοιπὸν μεγάλη διαφορά· ὁ κακοῤῥίζικος, ἀρὰ γὰρ δὲ ν' ἀξιώσω νὰ τὴν ἀπολαύσω.

Ἀκμὴ τῆ ἐρωτῆσεως.

Ἀπ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἢ Αἰνέτα ἦτον τὸ μέσον ὑποκείμενον τῶν διαλογισμῶν μου, τῶν ἐπιθυμιῶν μου, τῆ ὑπερβολικῆ ἐρωτῆσεως. Μετὸ νὰ ἤμην κατασφαλισμένος εἰς τὸ σπῆτι τῆ ἀδελφῆς μου, δὲν ἤμπορῆσα νὰ τὴν βλέπω συχνὰ, παρὰ μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὡντας ἔφυσικά δειλός, ἢ ἐρωτικὴ φλόγα μου (ἢ ὅποια ἐκατασχῆδη τοιαύτη) με' ἔκαμεν ἑκατὸν φορᾶς δειλότερον πρὸς ἐκείνην, παρὰ ἂν ἦτον ἄλλη καμμία. Ἐν τούτῳ μία κρυφὴ πυρκαϊὰ ἀναπτειν εἰς τὸ σῆδος μου, με' τὸ νὰ τὴν ἐκρυπτα ὄμως με' ἄκραν ἐπιμέλειαν, τὰ πλέον περιέργα μάτια, δὲν ἤμπορῆσαν νὰ τὴν νοιώσῃν· ποτὸ μου δὲν ἐτόλμασα νὰ εἰπῶ (με' ὅλον ὅπῃ νὰ ἤμην ἔξ μονάχος) ἐγὼ λατρεύω τὴν Αἰνέτα· Ἐτήκομος, ὡσὰν τὸ κερί ἀναλῆσα, ἔδοκίμαζα δεινὰ, ὅπῃ ἄνθρωπος γεννητός, ἀδύνατον νὰ τὰ ὑποφέρῃ· εἰς κάθε στιγμήν ἀνασέναζα, ἔχωρῖς νὰ προσφέρω λόγον, ὁ σεναγμός ἐντύπωνεν εἰς τὸν νῦν μου τὸ χρυσὸν ὄνομα τῆς Αἰνέτας· Ἀυτὴ ἢ συνήθεια ἐσερεώδη τόσον εἰς τὴν καρδίαν

διὰ μὲν, ὅπῃ εἰς διέξημα τριῶν χρόνων, ἔγινε πλέον ἕξις εἰς τὰ χαίλημα, καὶ καταγινόμενος εἰς ἄλλας μὲν ὑποθέσεις, ἀντὶ νὰ εἰπῶ τὸ ὄνομα τῆ ὑποκειμένη ὅπῃ ἐσυνωμίλησα, ἐπρόφερα χωρὶς νὰ θέλω, ἐκεῖνο τῆς ἀξιολατρεύτη Αἰνέτας.

Πῶς ἦτον τρόπος νὰ βραχῶ κρυμμένην τέλος πάντων μίαν λαύραν τόσον φλογεράν εἰς τὸ πολυπαδέσμη σῆθος; καὶ νὰ μὴν ἀφήσω νὰ εὐγῆ καμμία τριμπλίδα ἀπὸ τὴν βασανισμένην καρδίάν μου; ἀπὸ τὰ δακρυρῶσα μάτια μου, ἢ ἀπὸ ὄλαις ταῖς φλέβαις τῆ προσώπῃ μου; Αἰνίως καὶ τινὰς ἠθέλει ἀναφέρει τὸ ὄνομά της (ὡς ἦτον καὶ με' ἀδιαφορίαν) ἐγὼ εὐθύς ἐκοκκίνιζα τόσον, ὅπῃ ἐραίνετο ἡ κυκλοφορία τῆ αἵματος εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ἔχανα τὰ συλλογικά μου, καὶ ἀρρωστῆτα ἂν με' ἐπαρρηθῆσαν, ἢ ἂν ἐπασχάν νὰ καταλάβῃν τὸ αἴτιον τῆς μεταβολῆς μου με' ὅλον τότο ἐσιωπῆσα, εὐχαριστήμεν νὰ ἀποθάνω, παρά νὰ φανερωθῶ. Ἐνας ἀπὸ τῆς συγγενείας μου ἐσυνήθιζε νὰ λέγῃ διὰ λόγῃ μου, πῶς ἤμαρ τόσον ἐντροπῆλος, ὅπῃ δὲν εἶχα διαφορὰν ἀπὸ ἕνα σεμνὸν κορίτσι, καὶ εἰς αὐτὸ εἶχε δίκαιον· ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπερβολικὸς ἔρωτας με' ἐκαμνε νὰ φέρωμαι ταιστωτρόπως· δὲν ἦτον δυνατόν ὅμως μία τόσο μεγάλη φωτιά νὰ σαθῆ διὰ πάντα κρυμμένη, καὶ νὰ μὴ ζητήσῃ ἕξοδον νὰ φανερωθῇ.

Ὡς ἔρασαί τῆ Παρισίῳ, ἔρασαί κρίσι καὶ μηχανουργοί, ἂν ἤθῃον εἰς τὸν τόπον μου, ἐσεῖς ἠθέλετε τὸ ἕξομίσῃ, ἠθέλετε τὸ φανερώσῃ· ἐγὼ ὡς τόσον κατακαϊόμενος ἀπὸ μίαν ἄσβεστην φλόγα.

φλόγα ὡσαν τὸν περβανὸς (χρυσάλδα) δὲν εὐγανα καθόλου τζιμυδιά· ἡ φυσική μου αἰδώς ἰσφαλῆσε τὸ ζῶμα μου, ἔδεν τὸ ἀνοιγα δὲ ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ εὐγαν τὰ νέφι τῶν σεναγμῶν, ὅπῃ κατεπλάκωναν τὴν πληγωμένην καρδιά μου.

Μίαν ἡμέραν μὲ ἔσειλεν ὁ ἀδελφός μου εἰς τὸν πατέρα τῆς Ἀνέτας, νὰ τὸν εἰπῶ μίαν ὑπόθεσιν· ἐγὼ ἔδεν ἐτόλμησα νὰ πηγαίνω μόνος, ἀλλὰ ἐπῆρα ἔξ σύντροφον ἕναν ἄνθρωπον τῆ σπητιῦ μας· κατὰ τύχην ἔλειπεν ὁ πατέρας τῆς, ἔξ εὐρήκαμεν τὴν Ἀνέτα μονάχην, τὸ χάρηκα ὅπῃ δὲν ἤμεν μόνος, ἔξ ἐκρύφθηκα πίσω ἀπὸ τὸν σύντρόφόν μου, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ἐντροπὴν μου· ἐκεῖνος ἄρχισε τὴν ὁμιλίαν, μὲ ἕναν τρόπον χαρῆμενον ἔξ ἐλεύθερον, ἐγὼ τὸν ἐσοχάθηκα διὰ πολλὰ τολμηρῶν, εἰς καιρὸν ὅπῃ δὲν ἐσύκωνα μῆτε τὰ μάτια μου νὰ τὴν ἴδῶ, φοβήμενος νὰ μὴν ἀντικρύσω τὴν γλυκίαν λαμπρότητα τῶν ἔδικῶν τῆς, μίαν ὀγλυγορωτάτην ματιὰ ὅμως ὡσαν ἀσραπὴ, μὲ ἔκαμε νὰ σοχαθῶ περισσότερα δέληγητα, παρὰ δέκα χρόνων παρατήρησεις ἐκ μέρους τῆς ἀδιαφορίας τῆ συντροφίης μου, δὲν ἤθελε . . . « ἄχ, τί ἰδέαν » ἐσυνέλαβεν ἄρά γε διὰ λόγην μου; (ἔλεγα εἰς τὸν ἑμαυτόν μου) τί νὰ σοχαζέται διὰ τὴν δειλίαν μου; νὰ μὴν τὴν ἐκαχοφάνη τάχα ὅπῃ δὲν τὴν ἐσύντυχα; » αὐτὸ συλλογιζόμενος, ἐγύρισα εἰς τὸ σπήτι κατακόκκινος.

Μίαν ἄλλην φορὰν ἡ Ἀνέτα ἐκάθετο ἐμπροσὰ εἰς τὴν πόρταν τῆ θείης τῆς μαζὺ μὲ τῆς
 ἔξα-

ἑξαδέλφην τῆς Ἀγάθης· ἐγὼ κατὰ πρῶτον δὲν τὴν ἐγνώρισα, μετὰ τὸ νὰ ἦταν γυναικίσι πρὸς τὸ ἀντικρυνόν μέρος, δὲν ἔβλεπα ἄλλο, παρὰ ταῖς κεντήραις, καὶ τὸ κάτω μέρος τῆ φορέματός της· ἀλλ' αὐτὴ μονάχι ἡ θεωρία, μετὰ ἔκαμε νὰ γνωρίσω τὴν λαχταριστὴν δέσποιναν τῆς ζωῆς, μακρυγαῖω κομμάτι, διακρίνω τὴν Ἀννέταν, σέκομαι τρομασμένος, ἐντροπαλός, κοκκινίζω, τρέμω, ἐγύρισα πίσω, καὶ δὲν ἐτόλμησα νὰ περάσω ἀπ' ἐμπροσθίας . . . σοχαδῆτε, ἐν ἐτολμῆσα νὰ περάσω μπροσὰ ἀπὸ ἐνὶ κορίττι ταπεινόν, πρῶτον, δειλόν ὅσον ἤμην ἐγὼ, τοῦ ὁποῖο τὸ ἄκακον ἦθος, τὸ ἰλαρὸν καὶ γλυκὺ βλέμμα, ἤθελε δώσει δάφρος εἰς κἀθε ἄλλον ἔξω ἀπὸ ἐμένα· τὴν ἀγαπήσα τόσον, ὅπῃ μετὰ ὅλης μετὰ τὰς αἰσθήσεις τὴν ἐλάτρευα, καὶ ἐφοβήμην περισσώτερον ἀπὸ τὸν θάνατον νὰ μὴν κάμω κἀνένα κίνημα, νὰ μὴν ἴδῃ τίποτες ἐπάνω μου, νὰ μὴν περισσογαδῇ εἰς τὰ βλέμματά μου, εἰς τὰ φορέματά μου κἀνένα τι ἄνοσον, ὅπῃ νὰ τὴν κακοφανῇ· ἐγὼ ἐπέδαινα ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὴν ἐντροπήν, ἂν ἤθελε δυσταρεσιθῇ εἰς τὸ παραμικρότερόν μου πάσον· διὰ τῆτο μετὰ ἐφάνη καλλίτερα νὰ κρυφθῶ, παρὰ νὰ πέσω εἰς ἕναν τοιῦτον κίνδυνον.

Ὁ σκληρὸς ἔρωτας ὅπῃ μετὰ ἐκκατατυραννήσει, μετὰ ἐνέπνευσε τὴν τέχνην τῶ νὰ γένω σιγηρὸς· ἐσύνδετα λοιπὸν κατὰ ἐκάστην τραγωδίαν πρὸς ἑστάνον τῆς Ἀννέτας, πλην ἀπὸ τῆ ἐπροφυλαττομένη διὰ τὸν σολισμὸν τῆ σώματός μου, πολλῶν μᾶλλον ἐπάσχιζα νὰ κρύπτω μετὰ ἄ-

κταν

πρὸν ἐπιμέλειαν ἐκείνον τῆ νοός μου ἔκρυβα μὲ προσοχὴν τὰ ὅσα ἐσύνδετα, ἔξ εὐχαριστήσα μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν πονεμένην καρδίᾳ μου τὸ χαρτὶ εἰς τὸ ὁποῖον εἶχα γραμμένα τὰ ποιήματά μου, μὲ ἐφάνετο ἕνας δισταυρὸς, ἐνόμιζα πῶς ἦτον ὁ μουσικὸς ἔξ ἀκριβὸς μου φίλος, ὅπῃ μὲ ἐπαρηγορήσε, τὸ καταφιλήσα μερικαῖς φοραῖς, χύνωντας ἕνα ποταμὸν δακρῶν, ἔξ ἐξοθύμαινα μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, δὲν ἀμελήσα ὅμως νὰ μεταχειρίζωμαι ἔξ τὸ ἀκόλαστον ἔργον.

„ Ἄχ θεὲ νὰ γελάσετε ἴσως διὰ τὴν ὑπερβολικὴν ζέσιν τῆς καρδίας μου, μὰ δὲν μὲ κόφτει. ” Εἰς καιρὸν τῆ ἐσπερινῆ, ἐπήγαυιν εὐθύς ὅπῃ ἀνοίγει ἡ Ἐκκλησία, πρῶτος ἐγὼ, ἔξ ἄντας μόνος, ἐγονάτιζα ἔμπροσθὰ εἰς τὸ σφίδι τῆς χρυσῆς μου Ἀνέτας, ἐκατέβρεχα μὲ πικρὰ δάκρυα τὸν τόπον ὅπῃ ἐσυνήδιζε νὰ κάθεται, καταφιλήσα τὸ ἔδαφος ὅπῃ ἐπατῶσαν τὰ ζελικὰ πόδαράκια της, ἡ καρδίᾳ μου ἐπατῶσεν εὐθύς πρὸς τὸ ἀξιοτάτρευτον υποκαείμενον τῆς βασίλισσάς μου, ἔξ τὴν ἐπρόσφερα μιαν καθάραν λατρείαν ἐνὸς φλογερῷ ἔρωτος, ὅπῃ νομίζω πῶς δὲν εἶναι τρόπος νὰ εὐρεθῆ παρόμοιος εἰς τὸν κόσμον· τὴν ἐζητήσα μὲ πόνον ἀπὸ ὅλην τὴν κτίσιν, ἐτολμήσα νὰ ἐπικαλέμαι ὡς ἔξ τὸν δημιουργὸν διὰ λόγου της, „ μίαν ἤτησά μιν παρὰ Κυρίε . . . ἔλεγα . . . ”

Ἡ θερμότης τῆς διανοίας μου, ὅσον ἐπήγαυιν ἀναπτεν ἄλοίμονον, ἔκαμνα σίχης, πλὴν χωρὶς νὰ ἰξεύρω καθόλου τῆς κανόνας, μὲ τὸ νὰ μὴ

μὴν εἶχα διαβάσῃ ἐρωτικῶς ποιητῆς· ὁ ἀδελ-
φός μου μὲ ἐπροφύλαττε νὰ μὴν ἰδῶ τοιαῦτα βιβ-
λία· ὡς τόσον συχρὸς διαβάζοντας τὰ ποιήματά
μου, ἐκατάλαβα πῶς δὲν ἐπροξενῶσαν καμμίαν
ἡδονὴν· ὁδὲν τὰ ξαναδίπλωνα, καὶ τὰ ἔκρυβα
εἰς τὸ σεντακάκι μου· ἐδοκίμασα νὰ συνθῆσω καὶ
λογογραφικῶς, καὶ κατὰ τῆτο μόνον εὐχαριστή-
δικα ὀλίγον· ἀφ' οὗ τὸ ἔβαλα εἰς τὸν νῆν μου,
ἐσύνθεσα ἓνα ραβασάκι, τὸ ὁποῖον ἐξὶ μῆνας
ἐπαιδεύομαι νὰ τὸ διορθώσω, καὶ τὸ ἄλλαξα ἑκα-
τὸν λογιῶν, ἐν ὅσῳ νὰ μείνω εὐχαριστήμενος.
Τὸ ἔγραψα λοιπὸν πασιτικῶς, καὶ περιμαζώνων-
τάς το εἰς σχῆμα κυλινδρῶειδές, ἐπαρτήρησα
ἓνα κερφὶ κοντᾶ εἰς τὸ κασιδίτης, τὸ ὁποῖον
εὐγάνωντας, ἔβαλα τὸ ραβασίμου· ὁ τόπος τῆ
καρφῆς ἦτον εἰς τὸ πλάγι της, καὶ ἤμην βέβαιος
πῶς ἀφρεύτως ἐμβαίνωντας ἐπρεπε νὰ τὸ ἰδῆ,
ἂν δὲν ἔρριχνε τὸ βλέμμα της εἰς ἄλλο μέρος.
Ἰδὲ τὸ τί ἔγραψα πρὸς τὴν Ἀννέτα.

Ἀνέλπις ἐναντία ὅπῃ συμβαίνον
τὸ Πόμ.

ΚΟΚΚΩΣΝΑ ΜΟΥ ΚΕΡΑ ΜΟΥ.

» Μὲ πικρὰ δάκρυα λαμβάνω τὴν τῆλ-
» μιν νὰ σᾶς φανερώσω πόσα δευρὰ αἰσθάνεται
» ἡ πληγωμένη καρδίά μου, ἀφ' ὅτε ἀξιώθηκα
» νὰ σᾶς ἰδῶ· ποτέ μου δὲν ἐδοκίμασε τοιαῦτα
» ἀνίατα πάθη· σᾶς τὸ ὁμολογῶ ὁμως, πῶς
» δὲν

" δὲν προέρχονται ἀπὸ ἕλλο, πρὸς ἀπὸ μίαν
 " ἐγκάρδιον κλίσιν ὅπῃ ἔχω πρὸς τὸ χρυσὸν
 " ὑποκείμενόν σας, ἡ ὁποία ἀδιακόπως με τυ-
 " ραννεί, ἔξ ἀναπαύσεως ἀνακωχὴν δὲν με χα-
 " ριτώνει. Νὰ ζῆν τὰ ματάκια σας, νὰ μὴν με
 " μεμφθῆτε δι' αὐτὸ τὸ κίνημά μου, ἐπειδὴ ἔξ δὲν
 " ἠμπόρεσα πλέον νὰ ὑποφέρω τὰ βέβαια ὅπῃ
 " καθημερινῶς με τίκαν, ἔξ κινδυνεύω νὰ ἀπελ-
 " πιθῶ ἀπὸ τὴν δυσυχισμένην μου ζωὴν. Ἀφ'
 " ἔξ τὸ ἔβαλα εἰς τὸν γυνῆ, τὸ τεταλόν μου
 " γίνθηκα τόσον καιρὸν, πρὸς νὰ σας τὸ φα-
 " νερώσω, ἔξ ἀποφάσις νὰ σας τὸ ξεμυσηρευ-
 " θῶ, παρακαλῶντας σας νὰ μὴ θυμώσετε.
 " Ἀχ Κερά μου, δὲν εὐρίσκω λέξεις ὅπῃ νὰ
 " σας παραστήσω τὰς ἐρωτικὰς σοχασμῆς μου,
 " ἔξ τὴν ἀκρὰν εὐφροσύνην ὅπῃ ἠδεδεν αἰδοαν-
 " θῶ, ἐπίσως ἔξ με ἔλεγε κἀνεὶς πῶς με ἀ-
 " γκαπᾶτε, ἔξ πῶς εἶναι τρόπος νὰ καταδεχ-
 " θῆτε τὴν οἰκειοποίησιν τῶν σιγμῶν τῆς ζωῆς
 " μου, ὅπῃ σας ταῖς ἀφιερῶνω, διὰ νὰ ἀξιωθῶ
 " νὰ συζήσω μαζί σας· αὐτὸ σοχάζομαι πάν-
 " τῶτε, ἔξ τὸ περισσότερον, ὅταν πηγαίω εἰς
 " καμμίαν ἔσοχὴν· εὐγαίνωντας ἀπὸ τὸ με-
 " λαγχολικὸν ἀσκητήριόν μου, Γεμίζω τὸν ἀέρα
 " με σεναγμῆς· ὁ νῆς μου εἶναι προσηλωμένος
 " εἰς τὰ κάλλη σας, σας ζωγραφίζω εἰς τὴν
 " φαντασίαν μου, με φαίνεται πῶς σας βλέπω,
 " πῶς μιλῶ μαζί σας, σας οἰκνῶμαι τὰς ἐρω-
 " τικὰς μου πόνους ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δένδρακια,
 " νομίζω πῶς τάχα με ἀποκρίνοσθε, χτυπᾶ
 " ἡ καρδιά μου ἀπὸ τὴν χαρὰν, ἔξ ἀρχινῶ νὰ
 " καλοτυχίζω τὴν ἑμαυτόν μου, θαύωντας πῶς
 " ὅλα αὐτὰ εἶναι τῷ ὄντι ἔτσι· ἔξ ὁ κακοῦρι-

Q

" ζικας,

" Ζικός, ὅταν ξυπνῶ ὅμως ἀπὸ τὴν ἔκστασίν μου,
 " ὅταν ἔρχομαι εἰς τὸν ἑμαυτόν μου, ἔ βλέπω
 " ἐκεῖνα ὅλα πῶς ἦτον ἓνα πλάσμα τῆς φαν-
 " τασίας μου, σοχκοῦντε Κερᾶ μου τότε, τί μαρ-
 " τύριον δοκιμάζω ὁ δυστυχὴς; τὰ δάση ἀντη-
 " χῶν ἀπὸ τὰ θλιβερά παράπονά μου, ἔ μετα-
 " μορφώνονται τὰ μάτια μου εἰς δύο ἀστέρεφταις
 " βρῦσαις. Ποτέ δὲν ἔξαρκῶ νὰ σᾶς περιγρα-
 " ψω τὰ ὅσα τραβῶ διὰ τὴν ἀγυάπινσας. . . .
 " πλὴν . . . συσελλόμενος νὰ μὴ σᾶς ἐνεχλήσω μὲ
 " τὴν πολυλογία μου, σιωπῶ Κερᾶ μου, παρα-
 " καλῶντας σας μὲ ἄκραν ὑπόκλησιν, νὰ μὴν
 " τύχη ἔ δείξετε κανόναν τὸ θελικόν μου, καὶ
 " μὲ θανάτωσете ἀδικως· μένω δὲ

τῆς εὐγενείας σας

διὰ πάντα εἰς τῆς ὀρισ-
μὸς· ἄλος. . . .

Αὐτὸ τὸ γραμματάκι ἐσάθη περισσότερον
 ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέραις εἰς τὸν ἴδιον τόπον τε.
 Τέλος πάντων, μία ὑπερβολικὴ δειλία μὲ ἔκα-
 με νὰ χαρῶ ὅπῃ δὲν τὸ εἶδα, ἔ παρευθὺς τὸ
 ἐπῆρα. Αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ξεμυσηρεύσεώς μου
 εἰς τὸ ὑποκείμενον ὅπῃ ἐλάτρευα, δὲν ἔλαβε
 λοιπὸν κανένα ἀποτέλεσμα, μίτε μὲ ἀφέλησε
 τίποτε.

Ὁ σφοδρὸς ἔρωτας ὅμως, πρέπει ἀφύκτως
 νὰ γνωρισθῆ, κατὰ τὸ νόημα τῆ εἰχῆς ὅπῃ
 λέγει

Ἐῶς ὅση περισσεία δὲν εἶδ' ἄλλοτε καὶ κενθῆ,

Ἢ' ἐν λόγῳ, ἢ γὰρ ἡθὸς πρέπει νὰ φανερωθῆ.

Ἠλέ-

Πρέπει ἀφείκτως λέγω νὰ γνωρισθῆ, ἢ ἐκ σώματος, ἢ ἐγγράφως, ἢ μὲ τὰ μάτια· αὐτὸς ἔῤῥησε τὸν τρόπον ὡς τόσον, μὲ ἐχρησίμευσεν. Ὅταν ὁ ἀδελφός μου ἐδίδασκεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅλοι ἐκοίταζαν πρὸς τὸ τέμπλον, καὶ ἔτι ἐγὼ ἐλάμβανα καιρὸν νὰ βλέπω τὴν χρυσοῦν μου Αἰνέταν, ἐχόρταινα ἀπὸ ἡδονῆς θεωρῶντάς την, ἐν ὧσιν δὲν ἔρριχνε τὰ βλέμματά της ἐπάνω μου, ἐπειδὴ καὶ τότε ἐχαμίλωνα ἐγὼ μὲ δειλίαν τὰ ἔδικά μου. Ποτὲ δὲν ἐγύρισε τὰ μάτια της νὰ μεῖδῃ, καὶ νὰ μὴ με ἀντίκρυσεν· τὸ ὠραιότατον πρόσωπόν της ἦτον ἕνας μαγνήτης ὅπῃ ἔτραβῆσε τὴν ψυχὴν μου, καὶ καμμία ἄλλη δύναμις δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὴν διακόψῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκχύνεται εἰς τὰ δέληγτρατά της, παρὰ ἢ ἐρωτικαῖς ματιαῖς της. Ἄν ἡ ἀπλότης τῆς Αἰνέτας τὴν ἐμπόδιζεν ἀπὸ τοῦ νὰ γνωρίσῃ πῶς τὴν λατρεύω, ἐκατέλαβεν ὅμως πῶς ὁ σκοπός, καὶ τὰ κινήματά μου ἦτον διὰ λόγου της, πλὴν δὲν ἀπέδειχνε τίποτε· μερικοὶ τρυγυρινοὶ ὡς τόσον δὲν ἠμποροῦσαν νὰ τὸ χωνεύσεν, καὶ ἀρχίσαν νὰ μηρομυρίζον διὰ τὸν ἔρωτά μου, καὶ πρὸ πάντων δύο εὐλαβεῖς γυναῖκες, τῶν ὁποίων ὁ καιρὸς, ἢ ὠραιότης, καὶ ἡ ἐρωτικὴ ἐπιθυμία, εἶχε περάσῃ πλεόν, ἐσκανδαλίσθησαν καθ' ὑπερβολὴν, διὰ τὴν ἐγὼ εἰς ἡλικίαν δεκαπέντε χρονῶν, νὰ ἀγαπῶ μίαν νέαν ὅπῃ ἦτον δεκαεπτά; αὐτὸ ταῖς ἐφαίνε μίαν θανάσιμην ἀμαρτίαν· ὅθεν ἔδωκαν εἰδήσειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εἰς καιρὸν ὅπῃ αὐτὸς ἐπρόφερε ταῖς δεξοδικαῖς διδασκαλίαις (ἢ ὁποιαῖς ἐφαίνοντο πόδα συντομικαῖς εἰς ἐμένα) ἐκάρφωνα τὰ μάτια μου εἰς τὸ πρόσωπον ἑνὸς ὠραίου ὑποκειμένου καὶ ἔτι αὐτὸ προξενεὶ μεγάλην εὐτυχυσιν καὶ χαρὰν.

μυθίαν εἰς τὰς περιεσῶτας (ὁ κακοῦρίζικος ἐγὼ κινέμεναι τὸν θέν εἶχε σκανδαλίση, παρά αὐτὰ τὰ δύο γυναικίαι, οἱ λοιποὶ περιεσῶτες ὀλίγην φροντίδα εἶχον, ἀν κοιτίζω τὴν Ἀνέταν ἢ ἔχει ὁ κίτληρομα ὀργιζόμενος ἐναντίον μου, ὑπερὸν ἀπὸ διαφόρων ἐπιπλήξεις, μὲ ἐπρόβαξεν ἐν ὅτῳ ἐκεῖνος ἐδίδασκε, νὰ τον κοιτάξω εἰς τὸ πρόσωπον. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ ὑποταχθῶ χωρὶς ἄλλο, πλὴν ἐγὼ πάλιν ἐμιστογυρίζω τὰ μάτια μὴ, ἢ ἐκαμώσθην πῶς τὰ σκεπάζω μὲ τὰ δάκτυλά μὴ, ἢ ἀνασταθῶ ἀπὸ δύο κολωνίαις ἔρριπνε ματιαῖς πρὸς τὴν Ἀνέτα, ἢ ἐξέστίζα τὴν ἀκροεσθὸν μὴ διψαν ἑλεσῶνται, τῆν.

Ὡς τὸσον ἢ δύο γυναικίαι ἐπαινέθησαν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διὰ τὴν εἰρήσιν ὅπῃ ἔδωκαν τὸν ἀδελφόν μου περὶ τῷ ἐρωτῶς μὴ, ἔφθασεν αὐτὸς ὁ λόγος ἕως ἢ εἰς τὰ αὐτιὰ τῆς Ἀνέτας ἢ ἐκεῖνη ἀπέχεσεν ἢ καίμενη, ἀκάντας πῶς μὲ εἰσῆθη προσεγγὴ νὰ μὴ τὴν κοιτάξω, μάλιστα νὰ βλέπη τὸ ἄνμα τῆς νὰ θεωρεῖται, εἰς κειρὸν ὅπῃ θέν εἶχε καθόλου εἰδήσιν. Ὅταν τὴν ἐρωτήσαν οἱ συγγενεῖς τῆς, ἀν τὴν ἐστύτυχε κρυφίως κρυμμένη φουρῶν, τὰς εβερβαίνωνεν ὅτι ξεχωρίζω ὅπῃ θέν τὴν εἶπα ποτέ μὴ λόγον, εὐδὲς ἢ ὅπῃ τὴν ἔβλεπα ἔφρουγα, ἢ ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔτυχε νὰ ἔλθῃ εἰς μίαν συναντησὶν ὅφην ὅπῃ ἐστύτυχη ἐλείπων τὴν ἄραν, καθὼς τὴν εἶδα, ἔμεινα βιβῶς, ἢ τὸσον εἰσατάχθη, ὅπῃ ἕνα λυπτόν θέν ἀπέρισε, ἢ ἔφρουγα. Ὁ πατὴρ τῆς Ἀνέτας ὡς πρακτικῶς, ἐκαταλάθεν ἄμετὰ, τί νήμῃ εἶχον ἢ κμιλίαι τῆς κῆρη τὰ, ἔκρυφεν ὅπως τὸν σοχασμάντα, ἢ θέν εἶπε τίποτε, ἢ γου.

γυν πῶς τὰ κινήματά με ἐδήλησαν ἕναν φλογε-
 ρόν ἄριστον. Μὲ τὸ νὰ ἤμην πολλὰ νέος, ἐκεί-
 νος ἐνόμιζε πῶς ὁ ἀδελφός με ἤθελε νὰ με πε-
 ράσῃ τὸ καλλιμαῦχι, ἔλπιόν ἐπίσχιζε νὰ γυ-
 ρίσῃ τὴν γνώμην τῆς κόρης τα, λέγωντάς την.
 ἢ Μὲ κακοφάνεται παιδί μου ὅπῃ δὲν ἔτυχῃ νὰ
 ἢ σὲ νασιμευθῆ αὐτός ὁ νέος· πρέπει ὅμως νὰ
 ἢ παρηγορηθῆς, ἐπειδὴ ἔξ δὲν θῆ νὰ του βλέ-
 ἢ πῆς πολὺν καιρὸν ἐδῶ πέρα, διατὶ τὸν σέλει.
 ἢ ὁ ἀδελφός τα εἰς ἕνα μονασῆρι νὰ καλυγε-
 ἢ ρευθῆ.

Ἡ Ἀννέτα ἐταράχθη εἰς αὐτὴν τὴν ὀμι-
 λίαν τῆ πατρὸς της, ἢ ὅπῃ ἀπεκρίθη μὴν
 ὀρμητικὴν ὀρεξίν, ὅπῃ ἄρχισε νὰ λαμβάνῃ διὰ
 λόγῃ με (εἶναι σωσὴ φυσικὴ ἀλήθεια ὅτι, ὁ
 ἔρωτας γενᾶ τὸν ἀντέρωτα.) Ἀπ' ἐκείνην τὴν σιγ-
 μὴν λοιπόν, εὐθύς ὅπῃ ἔβλεπον τὰ μάτια με
 εἰς τὸ ἁριότατον πρόσωπόν της, ἐν τῷ ἅμα
 ἐσυγκραυτήσα τὰ ἐδάχτης σκεπασμένα με μιᾶς
 λογιᾶς κατόφειαν· ἢ συχνάκις σαγιτιδίς τῶν
 βλεμμάτων της, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ θώσεν θάρ-
 ρος ἕναν ἄπρικτον νέον εἰς τὰ ἐρωτικά, ὡσάν ἐ-
 μένα. Ἡ Ἀννέτα χυμιλῶνοντας τὰ δελχτικά
 ματάκια της, ἔξ σκεπάζωντάς τα με τὰ μακριὰ
 ματόφυλάκας, τὰ ὅποια ὡς φαίνεται ἢ φύσις
 δὲν τῆς τὰ ἔδωκε δι' ἄλλο, παρὰ διὰ νὰ σολί-
 ζῃ περισσότερον τὴν κοσμιότητά της, ἐλάμβαν-
 νεν ἕνα ἤθος τόσον σοβαρὸν, ὅπῃ δὲν ἠμπόρῃσα
 νὰ διακρίνω τὸ τί ἐφρονοῦσε· πλὴν ἢ τυτῆ με
 ἔλαβεν μεταβολὴν εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ κα-
 θῶς θέλετε τὸ ἰδῆ.

Πρώτη ἀντάμωσις τῆ Πόμ ἔ τῆς
ΑΨνέτας.

Μίαν κυριακὴν, ἔτυχε νὰ εὐγῶ πρὸς περι-
διάβασιν εἰς τὸ δάσος ἐκεῖνο ὅπῃ ἦτον πλησίον
τῆς πολιτείας, ἔ εἰς τὸν δρόμον μὴ ἐσυναπάντη-
σα τὴν ὡραίαν ΑΨνέταν. Ἐνα κάλλος ὡσάν ἔ-
κείνο τῆς ΑΨροδίτης, ἐσόλιζε τὸ ἀξιολάτρευτον
κορμίτης, εὐθύς ἐσεμύτησα, ἔ ἔγινε ἄλλος ἐξ
ἄλλῃ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαράν μὲ, ὅμως δὲν
ἦτον καιρὸς νὰ γυρίσω πλέον ὀπίσω, τὴν ἔχαι-
ρήτησα περιῶντας, πλὴν χωρὶς νὰ τὴν κοιτά-
ξω· ἄχ ὁ ἄθλιος, ἤμπορῆσα ἀράγῃ, ἔνα σύννε-
φον ἐσκέπασε τὰ μάτια μὲ, ἔ τὸ πρόσωπόν μὲ
ἔγινεν ὄλο φλόγα. Τί ἐδηλώσε τάχα ἐκείνη
ἢ κοκκινάδα, ἀποτέλεσμα τῆ ἔρωτος, ἔ τῆς
ἐντροπῆς; .. ὡς τόσον ἐπέρασα ἀπ' ἐμπροσάτης
ὡσάν ἀσραπὴ· αὐτὸς ὁ τρόπος ἦτον περισσό-
τερον μία χωριατικὴ ἐκ μέρους μὲ, παρὰ σημεῖον
τῆ ἔρωτος, ἔ ἔπρωςε μάλιστα νὰ τὴν βεβαιώσῃ
εἰς τὴν ἰδέαν ὅπῃ ὁ πατέρα της ἐπάσχιζε νὰ τὴν
δώσῃ περὶ ἐμῆ, ὅθεν ἀκοληθῆσε τὸν δρόμον της,
ἔ ἐπήγαγε (χωρὶς ἐγὼ νὰ τὸ ἴξω) εἰς ἕναν
περιφραγμένον μπαγτζέ εἰς τὸν ὅποιον εἶχον
λαγῆς μέσα (α). Ἀφ' ἣ ἐσεργιάνισα ἀρκετὰ,
ἐνοσιμύθηκα νὰ πηγαίνω ἔ ἐγὼ ἐκεῖ, ἐπειδὴ
ἔ

(α) Οἱ Εὐρωπαῖοι ἔχον μπαγτζίδες φραγμαῖους, ἢ
ἔ κειτωχισμαῖους, εἰς τίς ὁποῖας βάνει ἐλάφους,
λαγῆς, ἔ ἄλλα τοιαῦτα ζῶα, διὰ νὰ ἄγῃ
βελῆν.

ἔ ἐρέγομην κατ' ὑπερβολὴν ἐκεῖνο τὸ μέρος, με τὸ νὰ εὕρισκα μίαν ξεχωριστὴν ἡδονὴν συλλογιζόμενος ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δένδρα τὸν φλογερὸν ἔρωτά μου. Ἐπρόβαινα λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἄνω μέρος τῆ μπαγτζῆ, εἰς καιρὸν ὅπῃ ἡ ἀκριβὴ μὴ Ἀννέτα ἐπήγαινε ἀπὸ τὸ κάτω ἔ ἀντίκρουζε τὸν δρόμον μου, ὄντας κρυμμένη πίσω ἀπὸ τὰ φύλλα ἔ κλάδους τῶν δένδρων· ἐγὼ πάλιν προσχωρῶντας νὰ μαζώξω φηντάκια . . . Ἄχ τί χαρίεσατον μέρος, τὸ ὅσῃον οἱ συχνοὶ ἀνασεναγμοί μου, τὸ εἶχαν μεταμορφώσῃ εἰς ἕνα θυσιαστήριον, ὃ ἐπίγειός μου παρὰδεισος, ἡ ἀρχὴ τῆς εὐτυχίας μου, μάλιστα εἶχα πλησιάσῃ, ἔ ἤκωσα μίαν παραχρῆν εἰς τὸ πλάγιον, καλοκοιτάζω, βλέπω . . . ἄχ . . . ἔ βλέπω τὴν ἀκριβὴν μου Ἀννέτα· ὃ τόπος, οἱ ἀλλεπάλληλοι σοχασμοὶ ὅπῃ ἀνέβαινον εἰς τὴν φαντασίαν μου ἐκείνην τὴν στιγμήν, (ἐπειδὴ ἔ πάντα εἶχε εἰς τὸν νῦν μου τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκείμενόν της) τὸ ἀδύνατον τῆς φυγῆς μου, ἔ πρὸ πάντων ὃ περισφαιλισμένος εἰς τὸ φλογισμένον σῆθός μου σφοδρότατος ἔρωτάς μου, με ἔκαμαν νὰ ἀπονεκρωθῶ· ἐκόπηκαν ἡ δυνάμεις μου, ἐλιγοθύμησα, ἔ ἀπέμπισα εἰς ἕνα δένδρον λέγωντας. Ἄχ πεθαίνω, ἄχ με βλέπει . . . ἡ Ἀννέτα ἔντρομη ἔ πεφοβισμένη (πλὴν με μίαν καρδίαν αἰθαντικὴν ἔ εὐσπλαγχνὴν, καθὼς εἶναι καθὲ κορίτζι δεκαοκτῶ χρονῶν) ἐπλησίασε κοντὰ μου ἄχ . . . ἄνοιξα τὰ ἡμιθανῆ μάτια μου ὄντας ὑποσηριγμένος εἰς ταῖς λευκαῖς ἀγκάλας της . . . εἶναι ἀδύνατον ὅμως νὰ ἐκφράσω ἐκεῖνο ὅπῃ πᾶνδύθηκα τὴν στιγμήν ἐκείνην, τόσον ἐνθυμῶ-

μι μόνου, πῶς ἓνα γυμνογέλασμα, ἦτον ἀρχή,
 ἔ πρώτον σημεῖον τῆ ὄτι ἀνέλαβη· ἐκείνη
 λοιπὸν, δικτὶ δὲν ἠμπορῆσα νὰ περιπατήσω
 ἢ καρδίᾳ μὴ ἐπικωμοῖαζεν ἓνα ὀγλύγωνρον ἀρα-
 λόγι, ἔ τὰ μέλη μὴ ἦτον κατακοιμένα, μόλις
 ἠμπορῆσα νὰ συκώσω τὰ μάτια μὴ, ἔ νὰ τὰ
 προσηλώσω εἰς τὸ ἀξιολάτρευτον πρόσωπον
 τῆς, κοιτάζω τὴν χριστὴν μὴ Ἀννέτα, ἔ αὐτὴς
 ἐκείνην τὴν ζωηρὰν λάμπην τῶν ἀμμήτων χαρί-
 των τῆς, ὅπῃ μὲ ἔκαμνε νὰ τρέμω προκίτερα,
 ἔβλεπε μόνου γλυκύτητα ἔ καλοκάγαδιαν ὅπῃ
 μὲ ἔδιδαν θάρρος· δὲν εἶχεν ἀνοξὴ ἀκόμη τὸ
 χρυσὸν σῆμα τῆς, ἐπειδὴ ἔ μὲ ἐνόμιζε λιγοθυ-
 μιμένον, ἔ νὰ ἐκινδύνευε ἢ ζωὴ μὴ, εἰς κιν-
 ρὸν ὅπῃ ἐγὼ δὲν εἶχα τίποτε. Ἐβαλα τὰ δυ-
 νατά μὴ νὰ συκωθῶ προτῆ νὰ συντύχω, πλην
 δὲν ἠμπορῆσα· ἢ ἀκριβῆ μὴ Ἀννέτα μὲ ἔδωκε
 τὸ χεῖρ τῆς διὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ· ἀχ θείμῃ...
 δὲν ἠμπορῶ νὰ περιγράψω τὸ τί κινδύνομαι ἐ-
 κείνην τὴν στιγμήν, πόσον ἠδονικωτέρη εἶναι ἢ ἀ-
 φῆ, ἀπὸ ὅλαις ταῖς ἄλλαις κίτθῆσαις τῆ ἀν-
 θρώπων, ἢ ψυχῆ μὴ ὀλάκαιρη μὲ ἐφαίνετο πῶς
 ἐμαζώχθη εἰς ἐκείνῃ μὴ τὸ εὐτυχισμένον χεῖρ
 ὅπῃ ἐβαστάσεν ἢ ἀριστάτη Ἀννέτα, ἔ ὅλη ἢ
 ἐδικὴ τῆς, πῶς ἦτον εἰς τὸ χεῖράκι τῆς. Τί
 γλυκύτατον γυλίξιμον; τί νοσιμάδα; τί εὐδαι-
 μονία; ἐνόμιζα πῶς ἐνώνετο ἢ καρδίᾳ μὴ μὲ τὴν
 ἐδικὴν τῆς, πῶς ἐξεμυστηρεύετο ἢ μία εἰς τὴν ἄλ-
 λην τῆς φοβερὰς πόνης ὅπῃ ἀμοιβαίως ἐδοκίμα-
 ζην... Ἀχ ἓνα φίλημα τότε... ἓνα τρυφερὸν
 φίλημα, ἢδελε μὲ ἐνδονυχμῶστη παρσούς...
 μὰ... ὄχι, ἀφ' ἢ μόλις ἠμπορῆσα νὰ ὑποφέρω
 τὸ

τὸ γυμνῶντες, εἰς πόσον βαθμὸν ἀράγε ἤθελε μὲ ἀνάψη ἐκεῖνο; ἐν τασάτω ἢ ἐντροπήμῃ, ἢ ἢ ἀσβεσθὶ λαύρα ὅπῃ ἦτον κατεσφαλισμένη ὃ ἐφλόγιζε τὸ πονεμένον σῆδος μὴ, ὡσάν νὰ εἶχεν εὐμὴ ἕναν δούμου ἀπὸ τὸ χροῖμα, ἀρχισε νὰ ἠλιγοσεύῃ* δὲν ἦτον πλέον ἐκείνη ἢ πρώτη ὑπερβολικὴ ζέση ὅπῃ μὲ ἐπνιγεν, ἀνάπνεα μὲ περισσοτέραν ἐλευθερίαν.

Α'ΝΝΕΪΤΑ. ἢ Τί ἔχετε αὐθέντη μου,
 ἢ ὡχ πόσον ἐτρόμαξα διὰ τὴν ὑγιάν σας . .

ἢ (α).
 ΠΟ'Μ. ἢ Δὲν ἰξεύρω Κερᾶ μὴ, δὲν ἤμ-
 ἢ σέσσα νὰ νικήσω τὴν καρδιά μὴ, μήτε νὰ ἐ-
 ἢ ρασιάσω τὸν ἐαυτόν μὴ. . . ἢ δύναμικί μὴ μὲ
 ἢ ἔφουσαν."

Α'Ν. ἢ Ἐφοβηθήκατε ἴσως τίποτες ὡς
 ἢ φαίνεται.

ΠΟ'Μ. ἢ Ἐγὼ Κερᾶ μὴ, ἢ ἀπὸ ποῖον
 ἢ ἐφοβηθῶ εὐ θεός σας;

Α'Ν. ἢ Ἀπὸ μένα βέβαια, μὴν ἰξεύρων-
 ἢ ταις πόσις εἶναι."

ΠΟ'Μ. ἢ Ὅχι τῇ ἀληθείᾳ, δὲν εἶναι ὃ
 ἢ φόβος ὅπῃ μὲ ἔκαμε νὰ λιγοθυμίσω, εἶνα
 ἢ ἄλλο. . . εἶνα. . . ἄλλο αἴτιον μὲ ἐσύγχυτε
 ἢ κομμάτι, συμπαθήσατέ μὲ Κερᾶ μὴ, ὅπῃ
 ἢ χωρὶς νὰ θέλω σᾶς ἔκαμα νὰ ξυπνοθῆτε,
 ἢ σᾶς ἐντρέπομαι, ἢ τὸ περισσότερον διατὶ εἶναι
 ἢ ἢ πρώτη φορὰ ὅπῃ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ
 ἢ συντύχω μαζύ σας. . . σας βε. . . βαι. . . ὡνω
 ἢ (β)."

Α'Ν.

(α) Κατακλύστη. (β) Τὸν ἴσχηται εὐ λιγοθυμίσω.

Α'Ν. „ Ἄχ συντύχετε αὐθέντη μου, πάλιν λιγοθυμᾶτε, τί κακὸ εἶν' αὐτό;”

ΠΟ'Μ. „ Ὅχι μὴ φοβείσθε τίποτες χρυσή μου Ἀννέτα, ἄχ τί ἀγγελικὸν ὄνομα ἔχετε, πόσον σὰς τεργιάζει;

Α'Ν. „ Τεργιάζει τόσον εἰς ἐμένα, ὅσον ἔξ εἰς κάθε ἄλλην.”

ΠΟ'Μ. „ Κερά μου, ἂν ἴξευρα πῶς θὰ νὰ σὰς εὐρῶ ἐδῶ, δὲν ἐτολμῆσα νὰ ἔλθω...

Α'Ν. „ Καὶ διατί; μὲ φαίνεται πῶς δὲν ἔχω ἢ καί μὲν ἐπάνω μου κἀνενα πρᾶγμα ὅπῃ νὰ ξυπάξῃ τὸν ἄνθρωπον.”

ΠΟ'Μ. „ Δὲν ἴξεύρω ὁ δυσυχῆς, πλὴν νοιώθω πῶς ἐδέδη ἢ γλῶσσα μου, ἔξ δὲν ἡμπορῶ νὰ σὰς συντύχω.”

Α'Ν. „ Αὐθέντη μου (α) μὲ φαίνεται πῶς συντυχαίνετε αὐτὴν τὴν σιγμὴν;”

ΠΟ'Μ. „ Εἰς αὐτὸ ἔχετε δίκαιον, πλὴν δὲν ἡμπορῶ νὰ σὰς εἰπῶ, τὸ τί αἰσθάνομαι κατ' ἐκάστην...

Α'Ν. „ Εἶσε ζαήφης αὐθέντη μου (β) πασχίσετε νὰ συνέλθετε διὰ τὸν Θεόν.

Εἰς καιρὸν ὅπῃ αὐτὴ μὲ ἐγλυκομιλῆσεν ἔττι, ἐγὼ ἔλεγα εἰς τὸν ἑαυτὸν μου ἄς τὴν συντύχω ἐλεύθερα, ἄς τῆς τὸ εἰπῶ, ἄς μὴν τὸ κρύψω πλέον, ἴσως δὲν θάλω εὐρεῖ αὐτὴν τὴν ὀκαζιόνη ἄλλην φορᾶν.

ΠΟ'Μ. „ Κερά μου ἔχετε δίκαιον, πλὴν μὲ συγχωρεῖτε νὰ σὰς εἰπῶ, ... ἐκεί-
 „ νὰ

(α) Χαμογελοῦντας, (β) Πάλιν χαμογελοῦντας.

» νκ... ὅπῃ... εἰσε αἰτία νά δοκιμάζω καὶ ἐκά-
 » σην, ὅμως ὄχι... μὲ φαίνεται πῶς εἶναι ἔργον
 » πολλὰ τάλμηρον ἔ, πρό πάντων εἰς ἕναν νέον
 » τῆς ηλικίας μὲ νά... ἄχ, πῶς ἀγαπήσα νά
 » εἶμαι δέκα χρόνων μεγαλύτερος...

» Α'Ν. » Οἱ χρόνοι ἔρχονται χωρὶς νά τὰς
 » ζητήσετε.

» ΠΟ'Μ. » Ναι Κερᾶ μὲ, ὅμως πολλὰ ἔρ-
 » γὰ, ἔ, ἴσως ἡ εὐγενείαςας τότε...

» Α'Ν. » Τὰ μέλλοντα εἶναι ἀδηλα...
 » πλὴν τῶρα εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν μὲ φαίνε-
 » ται πῶς δὲν εἰσε παιδί.

» ΠΟ'Μ. » Ὅχι βέβαια, καθὼς τὸ κελίω
 » ἀπὸ τὴν ζέσσην ὅπῃ θρέφω διὰ ἕνα ὑποκείμε-
 » νον... ἄχ... πόσα... ἔχω... νά σᾶς εἰπῶ,
 » πλὴν κανένα ὁ δυστυχῆς δὲν ἠμπορῶ νά σᾶς
 » παρὰσῆσω... ἐκλειδοσόμισα.

» Α'Ν. » Ἐγὼ ἡ καϊμένη δὲν νοιώθω μῆτε
 » τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς σας, μῆτε τί δὲ νά μὲ
 » εἰπῆτε.

» ΠΟ'Μ. » Σᾶς πιερεύω Κερᾶ μὲ, μὲ πα-
 » ρακινεῖτε... ἀγαπήσατε ἴσως νά... ἄχ ἔν
 » ἱξεύρετε... πλὴν ἀκριβῆ μὲ ἄνετα... (ὡχ
 » ὁ κακοῤῥίζικος πῶς νά τὸ ξεσομίτω; (κ) ἡ εὐ-
 » γενείαςας εἰσε εἰς τὰ μάτια μὲ ἕνα ὑποκεί-
 » μενον, ὅπῃ δὲν εὐρίσκαται εἰς τὸν κόσμον, δὲν
 » ἠμπορῶ νά σᾶς ἰδῶ, ἢ νά συλλογισθῶ τὰ
 » κάλλη σας, χωρὶς νά δοκιμάσω μίαν χαρὰν
 » τέσον... παθητικὴν, τόσον γλυκεῖαν, ἢ
 » ὅποια γίνεται μερικαῖς φοραῖς τόσον βασανι-
 » σική, ὅπῃ... ἄχ, ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ ὅσα
 » τραβῶ τῶρα δεκαοκτώ μῆνας, ἀπ' ἔ σας εἶδα.

Α'Ν.

(κ) ΚεS' ἰκυτέθ,

Α'Ν. « Ὅλα αὐτά με ἐκπλήτταν αὐ-
 » δέντημη· πῶς ἔμπορῶ ἐγὼ ἢ καϊμένη νά· σᾶς
 » προξενήτω χαράν, ἐνταυτῷ ἔξ γλυκεῖαν καὶ
 » βασιανικήν; ποτέ μὴ δὲν σᾶς ἔδωκα αἰτίαν,
 » μῆτε σᾶς εἶπα λόγον ἄλλης φορᾶν, παρὰ
 » τῶρα. »

Π'Ο'Μ. « Ἄχ Κορᾶ με, νά σᾶς ἐξηγήσω
 » τί λογιῆς συμβαίνει αὐτὸ εἰς τὴν ψυχὴν με,
 » μῆτε ἱξεύρω, μῆτε ἔμπορῶ· Πλὴν νοιώθω
 » πῶς αἰσθάνομαι βλέπωντάς σε, ἢ παρατη-
 » ρῶντας τὰ κάλλη σε, ἐκεῖνα ἢ πᾶ ὅν αἰσθάν-
 » ῃκα ποτέ μὴ ὅταν βλέπω ἄλλο κορίτζι, ἢ
 » μεταδίδω του νῦν με εἰς ἄλλο ὑποκείμενον· εἰ-
 » σε ἢ πηγὴ τῆ κάλλος, τὸ πρῶτον ἔκ κἀλί-
 » τερου τεχνουργίμα, ὅπῃ ἢ φύσις ἐφιλοτιμή-
 » θη νά πλάσῃ εἰς τὸν κόσμον, τὸ καύχημα
 » ὄλα τῷ γυναικεῖν τάγματος, ἢ χάριτες παί-
 » ζαν εἰς τὸ ἀγγελικόν πρόσωπόν σε, ἔ ὀλά-
 » καια εἶσε γκαριτωμένον παιδί τῆς Δ'φροδίτης.
 » Τρεῖς νά μὴν ὀρμήσαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς
 » ὀλαμένης οἱ πλέον πλησιώτεροι νῆσι νά σᾶς
 » ζητήσαν... ἄχ... νά μὴν τύχη... μίαν ἡ-
 » μέραν εἰς τὸν ὕπνον με με ἐφάνη πῶς ἔμην
 » βασιλεὺς, ἔ τάχα ἐμβαινῶντας εἰς τὴν ἐκ-
 » κλησίαν, σᾶς ἔκλεξα διὰ βασιλιτσάν με, ἔ
 » σᾶς ἐπήγαυα με παρὰ ταξιν εἰς ὄλην τὴν
 » Φρόντζαν... »

Α'Ν. « Εὐχαρισῶ αὐδέντημη διὰ τὴν ὑ-
 » περβολικὴν τιμὴν ὅπῃ με ἐκάμαντε. »

Π'Ο'Μ. « Ψυχὴ με, τὴν ὥραν ὅπῃ ἐν-
 » δυμηθῶ ὁ δυσυχὴς τὸ ζωηρὸν νῆσι ὅπῃ σᾶς
 » σολίζει, ἢ καρδία με γεμίζει ἀπὸ μίαν λαύ-

» ραν

ῥαν, τρέμω ὀλάκχιρος. . . ὁ νᾶς μὲ ἑνασχολεῖ-
 ται εἰς τὸ νᾶ μετρεῖ ἀπὸ μίαν μίαν ὄλαις ταῖς
 χάραις σας· τὸ κρᾶνιον ὄνομά σας εὐθύς ὅπῃ
 ἔλθῃ εἰς τὰ χεῖλι μὴ, ἕνας ἰδρωῖτας μὲ πε-
 ριχύνει, ἕνα σέφος μὲ κρατεῖ, ἐν ὄσφ νᾶ
 τὸ προσφέρω, ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν χαράν μὲ
 ἄλλοι ἐξ ἄλλῃ γίνονται· ἂν τὸ ἀκῆσω πάλιν,
 κατκκοκκίνω, ζητῶ νᾶ κρυφθῶ, ἔξ νᾶ απο-
 φύγω ὄλα τὰ πεφίεργα μάτια τῷ κῆσμου
 ἀπὸ τὸν φόβον μὴ, ἔξ ἀπονεκράνομαι νᾶ μὴν
 νοιώσῃ κῆνεῖς τὸς σκοπῆς μὴ ἀπὸ τὴν θεωρίαν
 τῷ προσώπῃ μὴ. . . ἄχ' ἂν ἐτολμῆσα νᾶ σᾶς
 εἰπῶ ἔξ τὰ ἐπίλοιπα ὅπῃ.

Α' Ν. ἡ Λύθεντή μὴ δὲν φθάνει τὸ πνεῦμα
 μὴ νᾶ συμπεράνω, πόθεν ἠμπόρεσα νᾶ σᾶς
 προξενήσω τόσα; . . .

Π' Μ. ἡ Μὴν ἀπορῆτε φῶς μὴ, κατὰ
 ἕναν τρόπον δὲν πτχίετε ἢ εὐγενεία σας, κα-
 θῶς περὶ χίστε νᾶ μὲ καταπίεσετε τὰ ελκυ-
 ρικά θεληγητῶσας εἶναι ὅπῃ κατάκαρδα μὲ
 ἐκλήγωσαν, αὐτὰ πῶς νᾶ μεμφοῖτε,
 ἐπειδὴ, ἔξ σᾶς κατατρέχην, ἔξ σᾶς ἀπολου-
 θῶν παντῷ. Αὐτὰ εἶναι μίαν δυσυχία σας ὅ-
 πῃ, ἂν πηγαίνετε νᾶ κρυφθῆτε ἔξ εἰς μίαν
 κώχην τῆς γῆς, πάλιν ἔξ ἐκεῖ δὲν ἀποχωρῶ-
 ζοῖται ἀπὸ κοντά σας. . . ἐνδυμᾶσε περισυ-
 ὅταν ἦλθετε εἰς τὴν ἱ. κλήσιαν μίαν φορτῆν
 . . . πρὸ μερικῶν ἡμερῶν εἶχα ζωγραφίσῃ εἰς
 τὸν νῆν μὴ τὴν εἰκόνα μιᾶς νέας ὅπῃ ταχῶς
 ἐνοσημεύομεν νᾶ λατρίῳ ἐν ὄσω ζῶ, ἔξ ἐσο-
 χᾶσθηκα πῶς σᾶς ἐπαρωμοίξε· ὅταν σᾶς
 εἶχα, ἔμεινα ἐκστατικῶς. πῶς εὐρέθηκέν ἕνα
 τόσον ωραῖον πλῆγμα ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, μὲ
 τὸ.

ἡ τόσην ἐντέλειαν; (μὲ τὸ νὰ τὸ εἶχα σχεδὸν
 ἡ ἀδύνατον) ἔξ ὑπερευχαρίστησα τὸν πλάστη
 ἡ μὲ, ὅπῃ ἐδημιούργησε τὸ χρυσὸν ὑποκείμενόν
 ἡ σας. Ἄχ πόσον ἐχάρηκα ὅπῃ σᾶς ἐφαντά-
 ἡ ὄθηκα πρῶτῃ νὰ σᾶς ἰδῶ· σᾶς βεβαιώνω πῶς
 ἡ εἶσε ἐκεῖνο ὑπὸ ἡ ψυχὴ μου ἐτύμβησεν εἰς τὸν
 ἡ ἐαυτόντης, χωρὶς νὰ ζητήσῃ βοήθειαν ἀπὸ
 ἡ καμμίαν αἰδοῦσίν μου...

Ἄ.Ν. ἡ Αὐθέντη μου, ἡ προκίρσεις σας εἶ-
 ἡ ναι τόσον ἀγαθῆ, ἔξ τὰ λόγια σας τόσον ὑ-
 ἡ ποχρῶσικά, ὅπῃ...

Π.Ο.Μ. ἡ Παρακαλῶ νὰ μὲ δώσετε ὀλίγην
 ἡ ἀφράσιν, ἐπειδὴ ἔξ δὲν σᾶς ἐξομολογήθηκα
 ἡ ἀκόμι μύτε τὰ μισά.

Ἄ.Ν. ἡ Τῆ ἀληθεία, αὐτὰ... εἶναι...
 ἡ πράγματα... κατ' ὑπερβολὴν... ἄξια θαυ-
 ἡ μασμῆ...

Π.Ο.Μ. ἡ Κερά μου ἀκόμι τίποτες δὲν ἀ-
 ἡ κύσετε.

Ἄ.Ν. ἡ Κινδυνεύω νὰ ἔμβω εἰς περιέργειαν
 ἡ * * * μὲ φαίνεται ὁμοίως πῶς ἔχετε θελεια...

Π.Ο.Μ. ἡ Καθὼς Κοκκίωνα μου, μα ἔξ ἂν
 ἡ εἶχα, τελείως δὲν μὲ ἔκοφτε.

Ἄ.Ν. ἡ Μὴν τὸ λέτε αὐτὸ, κἀνὼς πρέ-
 ἡ πει νὰ φροντίζη ἔξ διὰ τὸ χρέος τοῦ, ἔξ τὰ
 ἡ τὸ προκρίνη περισσότερο ἀπὸ κάθετί.

Π.Ο.Μ. ἡ Ψυχὴ μου, ἐγὼ ἐπλήρωσα ὅλα
 ἡ τῆ χρέη μου, ἔξ τὸν κανόνα μου σήμερον... ἄχ
 ἡ ὅταν εἶμαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ἠμπορῶ νὰ
 ἡ σκώσω τὰ μάτια μου ἀπὸ πάνω σας...

Ἄ.Ν. ἡ Με εἶφανη πῶς κοιτάζεστε ἄλλῃ
 ἡ αὐθέντη μου (x).

Π.Ο.Μ.

(=) Μὲ χαμιλὴν φωνῆς ἔξ βρόδουκακινίζοντας.

ΠΟΜ. „ Ὅχι τῇ ἀληθείᾳ, ἡ ψυχὴ μου
 ὄντας ὀλάκωρη εἰς τὰ μάτια με ἐκείνον τὸν εὐ-
 τυχησμένον καιρὸν, καταγίνεται μόνον νὰ θεω-
 ρῆ τὸ ἀξιολάτρευτον πρόσωπόν σου.”

Α'Ν. „ Μὲ φαίνεται πῶς νὰ σᾶς ἐνοιῶσκον
 κάτι ὑποκαίμενα... ἔ... .

ΠΟΜ. „ Ἄχ ὁ δυσυχῆς, δὲν ἠμπορῶ
 νὰ σᾶς τὸ κρύψω ὅτι με ἐπαρτήρησαν, ἔ
 ἱκατάλαβαν κάτι τι, πλὴν... .

Α'Ν. „ Ἐχστε ἄλλο νὰ με εἰπῆτε, ἢ
 ἐτελειώσετε;”

ΠΟΜ. „ Κερᾶμε, ἐγὼ μόλις ἄρχισα
 ὁ κακορρίζικος.”

Α'Ν. „ Κατ' ἐμέτε γλύγωρα σᾶς παρα-
 καλῶ, διατὶ ἄργησα.”

ΠΟΜ. „ Βλέπωντας ὅπῃ δὲν ἠμπορῆσα
 νὰ σᾶς φανερώσω ἐκ σώματος τῆς πόνημα,
 ἔλαβα τὴν τόλμην ἔ σᾶς ἔγραψα... ἕνα...
 βαρυσάκι ὅπῃ ἐσάθη δεκαπέντε ἡμέραις εἰς
 τὸ σασίδισα... .

Α'Ν. „ Ἐτζί ναι; ἔπει τὸ χαρτάκι ὅπῃ
 ἔβλεπα τόσον καιρὸν (α ἢ εὐγενεία σου τὸ
 εἶχστε βάλῃ. Σᾶς λέγω τῇ ἀληθείᾳ, ἐκι-
 νήθηκα εἰς περιέργειαν, ὅταν δὲν τὸ εἶδα πλέ-
 ον, ἔ ἄν τὸ ἐξὶ κβάνετε... .

ΠΟΜ. „ Κερᾶμε τὸ εἶχα πάρη, φοβύ-
 μενος νὰ μὴν τύχη ἔ παραπέση.”

Α'Ν. „ Εἶχστε δίκαιον... τί κεργιῶζα
 πράγματα με διηγείσατε... .

ΠΟΜ. „ Ἀκόμι τί ἀκήσετε;... .

Α'Ν. „ Ἐχστε ἔ ἄλλα; (β)”

ΠΟΜ.

(α) Πάλι βδοκοκκινίζοντας.

(β) Κοκκινίζοντας περισσότερο ἀπὸ κρῆτα.

ΠΟ'Μ. „Ναὶ ὁ ἄθλιος, κἀθ' ὅσον φορὰν προ-
 „ τῷ νὰ σημάνῃ ἡ Ἐκκλησία, ἐπήγαινα με' ἄκραν
 „ κατάνυξιν, ἐγονάτιζα μπροσὰ εἰς τὸ σκοτει-
 „ σασ, ἢ ἔλεγα ἐκ ψυχῆς αὐτὸν τὸν εἶχον
 „ τῷ φαλτηρίῳ, μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυ-
 „ ρίῳ, ταύτην ἐκζητήσω ἕως τῷ ἀναπνεῖν
 „ με....

Α'Ν. „Αὐτὴ ἡ προσευχή σας ὅμως δὲν
 „ ἦτον πολλὰ εὐλαβής.”

ΠΟ'Μ. „ Ἄχ τί μεγαλύτερον δῶρον ἡμ-
 „ πορῶσα νὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν δημιουργόν μου; ”

Α'Ν. „ Τὴν σωτηρίαν σας αὐθόνη με.”

ΠΟ'Μ. „ Ἐγὼ σας βεβαιῶνω ὅτι δὲν ἡμ-
 „ πορῶ ποτὲ νὰ σωθῶ, ἂν δὲν σας ἀποκτήσω,
 „ ὁ νῦς μου, ἡ ψυχὴ μου, οὐάκαιρος εἶμαι προ-
 „ σηλωμένος εἰς τὰ κάλλη σας, ἢ... ”

Α'Ν. „ Δὲν εἶμαι ἄξια αὐθόνη με, τι-
 „ μὴ διὰ λόγους μου, πλὴν, .. ”

ΠΟ'Μ. „ Ἀκόμη ἔχω νὰ σας εἰπῶ. ”

Α'Ν. „ Τῷ ἄληθειᾷ μένω ἐσατική, σο-
 „ χαζομένη... πᾶσι... με' κλάζετε... ”

ΠΟ'Μ. „ Ἄχ, ἐγὼ σας ἀγαπῶ τόσον
 „ ὑπερβολικῶς (α) ὥστε ἐκαταφιλήσα τὸν τόπον
 „ εἰς τὸν ὁποῖον ἵπατήσετε, ἢ ἐκατάβρεξα
 „ με' τὰ πικρὰ δάκρυά μου, ἐκεῖ ὅτῃ εἶπον κα-
 „ θημένη ἢ... ἄχ ψυχὴ μου... Ἄνετα με...
 „ Κερᾶ μου... ἀνεκδιήγητα εἶναι τὰ ὅσα εστρά-
 „ βισα ὁ πτωχὸς ἕως αὐτὴν τὴν ὥραν.”

Η'

(α) Φιλῶντας πρὸς χεῖρτις, ἢ χίνωστας μερικὰ θά-
 κρημα.

Ἡ Ἀννίτῃ κατασυγχισμένη ἀπὸ μίαν ἐρα-
τικὴν ἀγωνίαν, ἐκοκλήσεν ὡσαν εἷς κερῆσι, ἔ-
τρομε, ἔ, μόλις ἤμπορᾶτε νὰ εὐχέλῃ λόγον
ἀπὸ τὸ δακτυλιδένιο σῶμα της· τέλος πύτων
μὲ μισοκοιμένα λόγια, λέγει πρὸς τὸν ἐρα-
σὴν της.

Α'Ν. ἢ Δὲν ἰξεύρω αὐθέντη μὲ, τί ἐνο-
σιμευθῆκετε... ὅπῃ ἐκαταβουχθῆκετε νὰ μὲ
ἀξιώσεται τὴν εὐνοϊάν σας, ἔ...

ΠΟ'Μ. ἢ Ἄχ ἀξιολάτρευτή μὲ Ἀννίτῃ
... ἔγωγ...

Α'Ν. ἢ Μόνος ὁ θεὸς εἶναι ἀξιολάτρευτος
χρυσέ μὲ.

ΠΟ'Μ. ἢ Συγχωρήστέ με σᾶς παρακα-
λῶ, ἔ μὴ μὲ συνερίζετε διὰ μίαν λέξιν,
ὅπειδῃ ἔ ἤλθεν εἰς τὸ σῶμα μὲ ἀπὸ τὴν καρ-
διά μὲ, χωρὶς νὰ τὴν καλοσοχασθῶ, μὲ συγ-
χωρεῖτε ἑερά μὲ...

Α'Ν. ἢ Ὅχι ἄλλο, ἐφ' ἧ τὴν εἶπετε
χωρὶς νὰ θέλετε...

ΠΟ'Μ. ἢ Ἄχ φῶς μὲ, μόνον αὐτὴ ἡ λέ-
ξις ἐξηγεῖ ἐκεῖνο ὅπῃ αἰδοῦνται τὰ σπλάγ-
χνα μὲ, ἐκεῖνο ὅπῃ νοιῶθει ἡ ψυχὴ μὲ, εἰς
αὐτὴν μόνην εὐχαρισεῖται ὁ υἱὸς μὲ, δὲν εὐρίσ-
κω ἄλλην ὅπῃ νὰ εἶναι τόσον προσφυῆς εἰς τὴν
ιδέαν μὲ... μᾶ, μὴ σᾶς κάκοφραίνεται νὰ ζή-
τε, ἐγὼ δὲν τὸ κάνω ὁ κακορίζικος διὰ νὰ
σᾶς ἀποθῶσω, μὴ γένοιτο, πλὴν ὁ ὑπερ-
βολικὸς πόνος, ἡ ἄκρα ἀγάπη, ὁ φλογοεὖς
μὲ ἐρώτας, ἡ λαύρη ὅπῃ ἀνάπτει εἰς τὸ σῆ-
θος μὲ... ἄχ... μὲ φαίνεται πῶς καταπέφ-
ται, πῶς ἐροσίζομαι κομμάτι, ἔ λαμβάνω

„ ψυχὴν ὅταν λέγω πῶς σᾶς λατρεύω. Εἶπα,
 „ τόσον ἀκριβῆ εἰς τὰ μάτια μου, ὅπῃ μὲ καθε
 „ με εὐχαρίστησεν δίνω... τὴν ζωὴν μου ἂν τὸ
 „ καλέσῃ ἢ χρεῖα, διὰ χατῆρισαι· πόσον εὐ-
 „ τυχημένος ἤθελεν εἶμαι ἂν ἠμπορῶσα νὰ σᾶς
 „ εὐαγγελίσω μὲ καμμίαν μου δόλευσιν... πλὴν
 „ δὲν σᾶς τὰ εἶπα ὅλα ἀκόμη.

ἈΝ. „ Καὶ πέτετα διὰ τὸν θεόν, μὴν
 „ ἀργῆτε...

ΠΟΜ. „ Κερά μου, ἠμπορῶ νὰ ἐλπίσω
 „ ἀρίως, ἀνίσως εἰ... οἱ γονεῖς μου... ἠθέλαν
 „ σᾶς... ζητήσῃ διὰ...

ἈΝ. „ Διὸ λέγουσιν πῶς θεὸς νὰ γίνετε
 „ καλόγηρος.

ΠΟΜ. „ Ἐγὼ; ἐγὼ; ποτέ μου... πο-
 „ τέ... ἄχ θεῖς μου... ἐγὼ καλογηρός;... ἔ-
 „ πρεπε φῶς μου νὰ μὴν σᾶς εἶχα ἰδῆ, εἰ τότε
 „ ἴσως... καταδεχθῆτε παρακαλῶ νὰ μὲ ἀπο-
 „ κριθῆτε εἰς αὐτὸ ὅπῃ σᾶς ἐρωτῶ... ἂν οἱ
 „ γονεῖς μου ἠθέλαν σᾶς ζητήσῃ... ὅταν μεγα-
 „ λώσω εἰ γένω πλέον...

ἈΝ. „ Θέλει μὲ κάμῃν ὑπερβολικὴν τι-
 „ μὴν... ἀνίσως...

ΠΟΜ. „ Ἡ εὐγενεία σας ὅμως ψυχὴ μου
 „ ἄννετα... τί γνώμην δίδετε; ἔχετε κλίσιν
 „ πρὸς τὸν δῆλον σας... ἢ...

ἈΝ. „ Μὲ φαίνεται πῶς ἔχετε νὰ εἰ-
 „ πῆτε εἰ, ἄλλα, δὲν ἐτελειώσετε τὴν διήγη-
 „ σίν σας, κάμετε σᾶς παρακαλῶ, διὰτὶ συμ-
 „ πειράνω νὰ ἀργήσα.

ΠΟΜ. „ Ναι Κερά μου, τὴν ὥραν ὅπῃ
 „ ἔσας ἐσυναπάντησα, ἢ συγκύστιε, ἢ χαρὰ,
 „ ἢ τόλμη, ὁ φόβος, ἢ ἐλπίδα, ὁ ἐρωτικὸς, ὅλα
 „ αὐτὰ

ἢ ὅλα αὐτὰ μαζὺ τὰ πάθη, πόλεμον φρικτὸν ἐσύ-
 ἢ κωσαν εἰς τὴν καρδίᾳ μου, με' κατήνησκον
 ἢ εἰς τὸ χάλι ὅπῃ με' εἶδετε ὅταν εὐγαινα
 ἢ ἀπὸ τὴν πολιτείαν, ἐ' ἔσκυφα καθὼς σᾶς
 ἢ εἶδα, τότε ἡ καρδίᾳ μου ἦτον εἰς τὰ ποδαρά-
 ἢ κια σας· κλοῦάνθηκα ἕναν τρόμον ἡδονῆς, ἐ' ἂν
 ἢ δὲν σᾶς ἐπονῦσα, δὲν ἤθελε με' φανῆ γλυ-
 ἢ κύς.

ἢ Α'Ν. ἢ Μὰ πόθεν προέρχεται τὸ νὰ δο-
 ἢ κимάζετε τόσο φῶβον διὰ τὴν παρουσίαν μου;

ἢ ΠΟΜ. ἢ Δὲν ἰξεύω ὁ δυστυχῆς, πλὴν
 ἢ τὸ ταπεινὸν βλέμμα σας ῥηφᾶ τὴν καρδίᾳ μου,
 ἢ ἐκείνη ἡ αἰθῶς ὅπῃ κατοικεῖ εἰς τὸ ἡράνιον πρό-
 ἢ σωπόν σας, με' ἀπονεκρῶνει... ἄχ... ὅλη
 ἢ ἡ εὐτυχία μου κρέμεται ἐκεῖ. Ποτέ μου δὲν
 ἢ θέλω ἀγαπήσει ἄλλην ἔξω ἀπὸ τὴν ἀξιολά-
 ἢ τρευτήν μου Ἀννέτα, ὅλη ἡ εὐδαιμονία μου, ἡ
 ἢ ἡσυχία τῆς ψυχῆς μου, ἡ εὐχαρίστησίς μου,
 ἢ κέκεται εἰς τὰ χρυσὰ χερᾶκιά σας· δὲν ἤμ-
 ἢ πορῶ νὰ σᾶς ἐξηγήσω διὰ γλώσσης πόσον
 ἢ σᾶς πονῶ, εἰς τὸ ἀκριβώτερον, τὸ πολυτι-
 ἢ μώτερον πράγμα ὅπῃ νὰ εὐρίσκεται εἰς τὴν
 ἢ ὑφήλιον.

ἢ Α'Ν. ἢ Τὰ πισεύω, ἐπειδὴ ἐ' με' τὰ λέ-
 ἢ τε με' τόσο εἰλικρίνειαν· Ἀκούσατε ἄμως αὐ-
 ἢ θέντη μου· ἡμεῖς ἐ' οἱ δύο εἴμεθα ἄπρακτοι
 ἢ νέοι, εἴμεθα παιδιὰ ἀκόμη, με' φαίνεται ὅτι
 ἢ δὲν εἶναι εὐλογον νὰ πολυκρυθῶμεν ἐδῶ, καλ-
 ἢ λίτερον ἦτον νὰ χωρισθῶμεν, χωρὶς νὰ ξανα-
 ἢ συντύχωμεν πλέον, δικτὶ ἂν μᾶς ἴδῃ κένεσις
 ἢ μονάχης, τί θε' νὰ εἰπῆ; λαμβάνον αἰτίαν ἢ γλώ-
 ἢ σσας τῶ κόσμου νὰ λαλῶν καθ' ἡμῶν. Στα-
 ἢ ρεὺς νὰ ἦσε εἰς τὴν ἀπόφασίν σας, ἐ' διὰ λό-

" γυμνα τελείως μὴ σφιβάλλετε· ἂν ἔχετε
 " νὰ μὲ μνηύσετε τίποτε, γράψτε με λαβὰ
 " ρι, περάσετε ἴσια μὲ τὸ βράδι ὑποκίτω
 " ἀπὸ τὸ σπῆτι μας, κλιωθῆτε πῶς βήχετε,
 " ἔ ἐγὼ κρεμνῶ ἕνα σχοινάκι, εἰς τῆ ὁποία
 " τὴν ἄκρην θέλει εἶναι μία πετριτζα διὰ νὰ
 " βουραίνῃ, ἐκεῖ λοιπὸν δέσετε τὸ λαβασάκι μας,
 " ἔ ἐγὼ τραβῶντας το ἐπάνω, νοιάζω πλέον...
 " τί προσάζετε. Σὰς ἀφίνω ὑγίειαν ψυχῆ μου,
 " ἀρετὴ ὡρα ἐπέρισε, πρέπει νὰ ἔχωμεν ἔ
 " τὰ μέτρα μας, ἢμπορῶν γὰ μᾶς ἰδῶν, ἔ τό-
 " τε . . . πάρτε τῶρα τὸν ἐπάνω δρόμον τῆ
 " μπαυτζέ, ἔ ἐγὼ πηγαίνω ἀπ' ἐδῶ."

ΠΟ'Μ. " Κερά μου, καρδιά μου, νταντῆ
 " μου, φῶς μου, ἔχ' σὰς παρακαλῶ διὰ ὄνομα
 " θεῶ, βεβαιώσατέ με ἂν . . ."

Α'Ν. " Δέν θέλω νὰ ἱξεύρω εἰς τὸ ἔξῃς
 " ἂν εἶναι ἄλλοι ἀδερφοὶ εἰς τὸν κόσμον, μακάρι
 " νὰ μὲ κάμῃν χίλια κομμάτια . . . ἔχετε
 " ὑγίειαν . . ."

ΠΟ'Μ. " Ψυχῆ μου, δέν σὰς ἐκακοφάνηκε
 " τίποτε διὰ τὰ τολμηρά μου λόγια."

Α'Ν. " Ἡ' θελα συγχιολῆ εἰς ἄκρην ἂν
 " με· τὰ ἔλεγον ἄλλο ὑποκείμενον . . ."

ΠΟ'Μ. " Ἄν εἶχα τὴν δυσουχίαν νὰ σὰς
 " κάμω νὰ θυμώσετε Κερά μου, ἐγὼ πλέον . . ."

Α'Ν. " Ὅχι, ὄχι."

ΠΟ'Μ. " Μὲ δίδετε λοιπὸν τῆς ἐλπίδα
 " νὰ σὰς αγαπῶ . . . χωρὶς . . ."

Α'Ν. " Ναίσκε ναίσκε, πλὴν μὲ τοιαύ-
 " τὴν συμφωνίαν, ὅπῃ νὰ μὴ ξανασυντύχω-
 " μεν . . . ἔχετε ὑγίειαν . . ."

ΠΟ'Μ.

ΠΟ'Μ. " Καρδίτζα με σᾶς παρακαλῶ νά
 μὴ μὲ ξεχάσετε . . . επειδὴ ἐ . . . "

Α'Ν. " Αὐθέντη μὲ φαίνεται πῶς τὸ
 ἔνδυμητικόν μὴ εἶναι καλλίτερον ἀπὸ τὸ ἐδι-
 κόν σας, λοιπὸν ἡ εὐγενεία σας νά μὴν . . .
 μὲ . . . εὐγάλοτε . . . "

ΠΟ'Μ. " Ἀνέτα μὴ, φῶς μὴ, σᾶς ἀγα-
 πῶ, σᾶς πονῶ, σᾶς λατρεύω . . . σᾶς . . . "

Α'Ν. " Διὰ νά σᾶς ἀποκριθῶ τώρα,
 χρειάζεται κειρὸς ὅπῃ ἴα . . . τολμήσω . . . "

ΠΟ'Μ. " Ψυχὴ μου (α) μὲ ἀφίνετε
 πλέον; ἄχ' ὁ δυσυχής, ἐ πότε θε' νά σᾶς
 ξαναἰδῶ; "

Α'Ν. " Πρέπει νά πηγαίνω, συκωθῆτε.
 φροθῆμαι νά μὴ γένω αἰτία ἐ σᾶς καλώσω,
 αὐτὸ εἶναι ὅπῃ μὲ συγχίζει περισσότερο. "

ΠΟ'Μ. " Ἀμὴ διὰ τὸν ἑαυτὸν σας δὲν φρου-
 τίζετε; "

Α'Ν. " Ἐγὼ . . . ἡ μητέρα μὲ . . . ἴ-
 σας . . . ὅλα τὰ δεινὰ δὲν μὲ φαίνονται τί-
 ποτες συγκρινόμενα μὲ τὴν χαρὰν ὅπῃ ἔοικε
 μᾶζω διὰ τὰ χρυσὰ λόγια σας. "

Ἡ' μὴν (εἶπεν ὁ διηγούμενος φίλος πρὸς τὸν
 ἕταρον) τόσον ἄπρακτος εἰς τὸν ἔρωτα, ὅπῃ δὲν
 ἔκαταλάμβανα πόσον ἦτον ὑποχρεωτικῆ τὰ
 λόγια τῆς Ἀνέτας, ἐ τὰ ἐποχάζεμην ὡς ἁ-
 διάφορα, ἡ διάταξίς με ἦτον ὅλη καταβυθισμένη
 εἰς τὸν πόνον τῆ ἀποχωρισμῆς ὅπῃ εἶχα πρὸς
 ὀφθαλμῶν. . . ἔχετε ὑγιεῖαν (μὴ ἔλογον) ἔχε-
 τε υγιεῖαν.

ΠΟ'Μ.

(α) Πήρτι εἰς τὰ γόνατά της

ΠΟ'Μ. „ Κεράμα δὲν ἔμπορῶ νὰ ξεκολλήσω ἀπὸ κοντὰ σας, ἢ ψυχὴ μου δὲν πάει νὰ σὰς ἀφήσῃ . . . ”

Α'Ν. „ Καλὲ σοχαθῆτε παρακαλῶ, ὅτι κατὰ πρῶτον δὲν εἶχετε καμμίαν ἐλπίδα νὰ μὲ εὔρετε ἐδῶ, μήτε ἀπέρασεν ἀπὸ τὸν νῦν σας πῶς θὰ νὰ τύχη νὰ μὲ συντύχετε, ἢ τῶρα δὲν ἔμπαρῆτε νὰ μὲ ἀποχωρισθῆτε; πόσον ἀνευχάριστος εἶναι ὁ ἄνθρωπος . . . ”

ΠΟ'Μ. „ Ἀχ . . . ἂν ἦμιν βέβαιος ὅτι εἶσε τόσον καθεμὴ, ὅσον ἐγώ, ὑπόφερα μὲ ἀκρανμὴ εὐχαρίστησιν τὸν σκληρὸν ἀποχωρισμόν μου.”

Α'Ν. „ Λοιπὸν αὐτὸ πηγαίνει ἐπ' ἀπειρον. ἔ δὲν τελειώνει ποτὲ . . . αὐθῆντη μὲ ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄδικη . . . ἀφ' ἧ τόσον μὲ . . . δείχνετε πῶς . . . ἂν κάμνη χρῆια νὰ σὰς εἰπῶ ἔ περιστότερον . . . ποτὲ δὲν σὰς ἐμίσησα . . . ἔχετε ὑγιειαν κατὰ τὸ παρόν . . . ἔμπατε νὰ μὴ σὰς μαλώσῃν.”

ΠΟ'Μ. „ Ἀκόμι ἕναν λόγον . . . ἕναν λόγον νὰ σὰς εἰπῶ Κεράμα, ἔ πλέον μένω εὐχαρισημένος . . . εἶπὼ τὸ ὅτι σὰς ἀγαπῶ ἐκ καρδίας, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, βεβαιώσατέ με ὅμως ἔ ἐκ μέρους σας πῶς μὲ ἀγαπᾶτε ψυχὴ μου, πέτε μέτε.”

Α'Ν. „ Ναισκε ναισκε.”

Λέγωντας αὐτὸν τὸν λόγον, εὐγῆκε γλύγωρα γλύγωρα ἀπὸ τὸν μπαγτζε, ἔ ἐπῆρε τὸν δρόμον τῆς πολιτείας· ἐγὼ δὲν ἐτολμῆσα νὰ τὴν ἀκολουθήσω, ἔ τὴν ἐκοίταξα μὲ τρεμαμένην καρδίαν, ἔσκυφτα ἀναμεταξὺ εἰς τὰ δένδρα

ὅρα νὰ βλέπω ταῖς χρυσαῖς πλεξήδαις τῆς ὀπῆ
ἐκυμάτιζαν εἰς τῆς ὠκυπέτου, καὶ ἀφ' ἧ τὴν ἔχα-
σα πλέον ἀπὸ τὴν ὄρασίν μου, εὐγῆκα καὶ ἐπῆρα
τὸν ἐπάνω δρόμον, καλοτυχίζωντας τὸν ἑμαυ-
τόν μου εἰς κάθε πάτημά μου, δι' ἐκείνην τὴν εὐ-
τυχισμένην συναπάντησιν· καθὼς ἐφθασα ὁ-
μως εἰς τὸ σπήτι, καὶ ἐκακοκράτησαν διατὶ ἀρ-
γῆσα τόπον εἰς τὸ σεργιάνι· τί ἤθελαν εἰπῆ
ἀρὰ γε ἂν ἴξευραν πῶς εἶχα καὶ σοχπέτι με τὴν
Αἰνέτα;

Ἀφ' ἧ με ἀκολούθησεν αὐτὸ τὸ συμβάν,
ἐνόμισα πλέον τὸν ἑμαυτόν μου, διὰ τὸν εὐτυ-
χέστερον ἄνθρωπον τῆς οἰκισμένης· καὶ νὰ μὴν εἰ-
πῶ μεγάλου λόγου, ἐκεῖνος ὁ καιρὸς τῆς νεό-
τητός μου ἦτο ὁ πλέον ἡδονικός, ὁ πλέον γλυ-
κὺς ἀπ' ὅλαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου· εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν εἶχα τὴν ἐλευθερίαν νὰ ρίχνω
τὰ μάτια μου ἐπάνω εἰς τὴν ἠγαπημένην μου Αἰ-
νέτα, ἐδοκίμαζεν ἡ καρδιά μου μίαν κρυφὴν χα-
ράν, ὅταν ἐγύριζε καὶ ἐκείνη τὰ ἐδικά της ἐπά-
νω μου· καὶ με ὅλον ὀπῆ εἶχα συνηθίσῃ πλέον
τὰ βλέμματά της, πάλιν τὰ μάτια μου ἐχαμί-
λωναν χωρὶς νὰ θέλῃν· (ἐπειδὴ καὶ τὸ παίξι-
μον ἐκεῖνο ὀπῆ εἶχε τὸ ἐρωτικὸν κοίταγμα τῆς,
ὅσον καὶ ἂν ἦτον ταπεινὸν καθὼς καὶ πρῶτα, πάλιν
εἶχεν ἕνα δὲν ἴξεύρω τί, ὀπῆ με ἐβίαζε νὰ
συσέλωμαι) ἐσυμφωνῶσαν με τὰ ἐδικά μου, καὶ
ἀντικρούζονταν πρῶτα νὰ τὰ χαμιλώσω· ἂν
ἤρχετο λόγος, καὶ ἐδιηγείτο κἀνεὶς τίποτε πε-
ρὶ τῆς Αἰνέτας, ἐγὼ ἐκοκκίνιζα ὀλιγώτερον,
καὶ ἐδοκίμαζον περισσότερο ἡδονὴν· πάντοτε τὴν
ἐπαι-

ἐπαινήσαν. ἐπειδὴ ἡ ἐσχισμὴ ἀπὸ τὴν δυσεὐρε-
την ὠραιότητα, εἶχε ἢ ὅλα τὰ προτερήματα
συναθροισμένα εἰς τὸν ἑαυτὸν της. Ἦ χαρὰ, τὸ
να ἀκούω νὰ τὴν ἐπαινῶν ἐμπροσθέν μου, ἢ νὰ τὴν
ἐκθειάζω ὡς τὸν πρώτον κοῦττι τῆ αἰῶνος της;
ἔλθετε εἰς τὸν ἑμμευτονα, ἐκείνη με ἀγαπᾷ,
ἐγὼ τὴν λατρεύω, τὰ ἰντερέστα μας εἶναι πλέον
ἐναμμένα, τὴν θεῶν ὅπῃ ἐλαχίστα τόσον καιρὸν,
τώρα εἶναι σύμφωνη εἰς τὸν ἑρωτικόν, θέλει
ἔλθῃ καιρὸς ὅπῃ νὰ γένῃ ἡ σύζυγός μου . . .
τῆ ἀλιθείᾳ, ποτε δὲν θέλω θινηθῆν νὰ παρα-
ρήσω διὰ σὺλῶστικὸν ἐκεῖνο ὅπῃ αἰδῶτομον εἰς
τὸ διάστημα δεκαπέντε ἡμερῶν, ἦτον μία ἀλι-
κοπή ἡθούῃ, ἢ τὸ περισσότερο (αὐτὸ ἀκολή-
θῃτε τὴν δωδεκάτην ἡμέραν) ὅταν ἐσυναπάντησα
τὴν Ἀνέταν εἰς ἕναν στενὸν δρόμον, ὅπῃ εὐρεθίκα-
μεν μονάχοι, πλην ἠμποροῦσαν νὰ μᾶς παρα-
τηρήσῃν ἀπὸ τὰ τουρτουριὰ σπήτια· ἀπὸ μα-
κριᾶ καθὼς τὴν εἶδα, ἐκάρφωσα τὰ μάτια μου
ἐπάνω της, ἐκείνη ἐχαμίλωσε τὰ ἔδικά της
(ὡς φαίνεται ἀπὸ ταπεινοφροσύνην) τὰ ἐσύκωσεν
ἔπειτα πάλιν, ἐγὼ τότε ἐχαμίλωσα τὰ ἔδι-
κά μου, ἢ ὡς τὸν νὰ ἐδειλίωσα κομμάτι, ὡς τό-
σον ἤλθμεν πλάγι πλάγι, τὰ χέρια μας
ἀγγίξαν, ἢ ὡσαν μαγιήτης ἐζητῶντο ἀναμε-
ταξύ της· ἐγὼ, ἢ ἀρπαξά τὸ τρυφερόν χε-
ράκι της, ἢ τὸ ἔσφιξα γλύγωρα γλύγωρα·
ἡ Ἀνέτα εἰς τὸ ὀλιγοχρόνιον ἐκεῖνο σφίξιμον
ὅπῃ ὠμοιάζεν ὡς τὸν ἄσραπῆ, ἀντέσφιξε με-
ντελικατέτζα τὸ ἔδικόν μου· ἄχ θεέ μου, τί
ἡθούῃ; τί ἀνέφραση ἀγαλλίασις; ὡς τὸν νὰ ἔ-
μεινα γεμάτος ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἀπὸ μίαν
χαρὰν ἀπερίγραπτον· τῆ ἀλιθείᾳ ὁ ἑρωτικὸς
εἶναι

εἶναι εἷς δῶρον τῆς φύσεως, ὅπῃ μᾶς κάμνει ὅλος βασιλεὺς, τῆλ' ἀχίζον κἄν μίαν φορὰν εἰς τὴν ζῶήν μας· με κανένα μανάρχην τῶ κόσμῳ δὲν ἔβλεπα νὰ ἀλλάξω τὴν καταστάσιμα, ὅλη ἡ υἱακμένη ἐνόμιζα πῶς εἶναι εὐαίχμη . . . πλὴν ἡ τύχη με ἐτοίμαζε δεῖσθαι, τὰ ὅποια με φαίνεται πῶς κάνεις δὲν τὰ ἐτράριξθαι.

Τὴν αὐριανὴν ἡμέραν ἀρχισαν νὰ λέγαν ἐδῶ ἔξ' ἐκεῖ εἰς τὴν πολιτείαν ὅτι, ὁ ἀδελφός τῷ Ἀρχιερέως εἶχε μίαν κρυφὴν συνομιλίαν με τὴν θυγατέρα τῷ Ρ' ἡσῶ, περισσότερον ἢ πρὸ δύο ἡμερῶν εἰς ἓνα μπαγιτζέ, ἔξ' ἡς τριῶν ἡμερῶν διάστασιν ἐγένεσαν ὅλοι οἱ ὁμόμοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν εἰδήσιμα, ἔξ' ἀπὸ μικρῶν, τὸ ἔκαμαν τόσον μεγάλον, ὅπῃ τὸ ἐνόμιζαν ὡσάν νὰ ἔκαμα κάμμιν ἐπανάστασιν κατὰ τῆ βασιλείας· ὁ ἀδελφός με τὸ ἔμαθεν, ὁ ὅποιος ἦτον ἔξ' πολλὰ εὐκολόπιος, ἀφαισεν ἀπὸ τὸν θυμόν, ἔξ' με ἐπρόσταξεν ὑπερῶν ἀπὸ τόσαις ὑβρισιαῖς νὰ ἐπ' ἔμαθῶ, διὰ νὰ πηγαίνω εἰς τὸ πατρικόνμα σπᾶτι, ἐπειδὴ ἔξ' κατὰ τὴν δὲν ἐζῆσα ὡσάν ἀνδρωπος, ἀλλὰ ἐσκανῆλιζα τὸ ποιμνιόντου· ἔπρσπε λοιπὸν χωρὶς ἄλλο νὰ ὑποταχθῶ· ὅσον ἐπρσπα εἰς τῆς πόδας τε, ἔξ' με δάκρυα τὸν ἐζήτησα τὴν ἀδειαν νὰ μείνω κἄν ἀκόμι τρεῖς ἡμέραις, διὰ νὰ διορθώσω μερικαῖς ὑπαθέσεις με, ἔξ' εὐθύς δέλω κινήσει, διὰ τὸ ὅποσον ἔξ' τὸν ἐκατάπεισα· χωρὶς νὰ χάσω λοιπὸν καιρὸν, ἐσφαλιώθηκα εἰς τὸν ὄνδᾶ με, ἔξ' ἀρχισα νὰ γράφω πρὸς τὴν λαχταριστὴν με Ἀνέτα τὸ παραπονετικόν με ἐτέτο ρεβᾶσι.

Ἀπο-

Ἀποχωρισμὸς αὐτῶν.

Ῥαββίσι τῆ Πόμ πρὸς τὴν Ἀνέτα.

Ψυχὴ τῆς ψυχῆς μου, φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, χρυσὴ μου Ἀνέτα, καταφιλῶ τὰ
ὠρκίότατα ματάκια σας.

» Δὲν ἔμπορῶ μὲ ἀκρίβειαν νὰ ἐκφράσω
» τὰς δριμυτάτας πάντες ὅπῃ αἰσθάνεται ἡ δυ-
» συχισμένη καρδιά μου· τὸ χέρι μου τρέμει, ἡ
» γλώσσα μου ἐδέθη, τὰ πικρὰ δάκρυά μου ἰρέ-
» χην ποταμίδον, οἱ σναυγοί μου ἐμαυρίσαν
» τὸν ἄέρα μὲ τὴν ἀδιάκοπον ἔξοδόντας . . .
» ἔξ ὅλα αὐτὰ ψυχίτζα μου τὰ δεινὰ, ὠρμησαν
» κατ' ἐπάνω μου, ἐξ αἰτίας μιᾶς σκληρᾶς προ-
» καυῆς ὅπῃ . . . μὲ ἐδόθη . . . ἄχ ἀξιο-
» λάτρευτή μου Ἀνέτα, ὁ κόσμος ὅλος θέλει
» νὰ μὲ σκοτώσῃ, θέλει νὰ μὲ φάγῃ . . .
» ὁ ἀδελφός μου, ὁ μισάνθρωπος ἀδελφός μου,
» εἶναι ὁ πρῶτος μου τζελάτης, ζητεῖ ἀφεύκτως
» νὰ πηγαινῶ εἰς τὸ πατρικόν μου σπῆτι· ἄχ
» ἐλπίδα μου, ἄς πάρῃ τὴν ζωὴν μου καλλίτερα,
» προτιμῶ τὸν θάνατον χίλιας φοραῖς, παρά
» νὰ σὲ ἀποχωριθῶ . . . τί ζωντανὸς θάνα-
» τος; ἔξ πῶς θὰ νὰ ἔμπορέσω νὰ ζήσω πλέον
» μακριὰ ἀπὸ τὴν Κερᾶ μου; τί θὰ νὰ γένω
» φῶς μου; . . . ἄχ, ὁ κακοῦρῆξικος, ὁ τάφος
» μὲ φαίνεται παλάτι, συγκρινόμενος μὲ τὴν
» θανατηφόρον ἀποχωρισμόν σας· ἔξ εὐρετε
» τί εἶναι ἡ αἰτία τῶ τόση θυμῶν τῶ; ἔμαθον
» ὅτι σὰς ἀγκαπῶ, ὅτι σὰς λατρεύω, ἔξ αὐτῶ
» τὸν

π τὸν ἔκαμε νὰ γένῃ αἰμοβόρος τίγρις ἐπάνω μου·
 π σὰς παρακαλῶ, νὰ ζῆν ἰὰ δύο μαλάκια σὰς, νὰ
 π μὲ συμβελεύσετε τί πρέπει νὰ κάμω; ἐγὼ
 π ἀπεφάσισα νὰ τὸν ἀντικαθῶ, ἔ, νὰ μετοική-
 π σω εἰς ἄλλο σπήτι· ἄς μὲ κῆψη, ἄς μὲ
 π σφάξῃ, ἀδύνατον εἶναι νὰ εὐγῶ μίαν πιδα-
 π μὴν ἔξω ἀπὸ τὴν πολιτείαν· Ἀνέτα μου
 π Κερᾶ μου, διὰ ὄνομα Θεῶ, νὰ μὴν τύχη ἔ,
 π μὲ ξεχάσεται τῶρα εἰς τὴν δυσυχίαν μου, δικ-
 π τὶ αὐτὸ εἶναι σκληρότερον εἰς ἐμεῖ πολὺ πε-
 π ρισσότερον ἀπὸ τὸν θάνατον· γράφετέ με ἄ-
 π πόψε, ἔ, τὴν κύγην ἔρχομαι, ἔ, πέρνω τὸ
 π γοκματάκι σας, καθὼς μὲ ἐρμηνεύσετε· μὲ-
 π νω δέ

τῆς εὐγενείας σας

ἐρωτικώτατος
 ἔ, πιστότατος,
 ὁ παντοτεινός.

Ἀφ' ἧ ἔγραφα τὸ βαβάσι μου, ἠσύχασα
 κομμάτι ἢ καρδιά μου· πρὸς τὸ βράδι βράδι εὐ-
 γήκα μπροσὰ εἰς τὴν πόρταν μας, ἔ, μὲ τὸ νὰ
 ἦτον ἀντικρῦ τὸ σπήτι τῆς χρυσῆς μου Ἀνέτας,
 μὲ ἔβλεπε, ἔ, ἀπὸ τὰ συχνοκοιτάγματά μου,
 ἠμπορῆσε νὰ συμπεράνῃ πῶς εἶχα νὰ τὴν εἰπῶ
 τίποτε, ὅθεν ἐχτυπήσεν ἢ καρδιά μου πότε νὰ
 βραδιάσῃ· δὲν ἐνδυμῆμαι νὰ ἐσάθῃ μεγαλύτερη
 ἡμέρα εἰς τὴν ζωὴν μου ἀπὸ ἐκείνην, ὃ ἥλιος μὲ
 ἐφαίνεται πῶς ἐκαρφώθῃ εἰς τὸν ἕρανόν, ἔ, πῶς
 δὲν θεὸς νὰ βασιλεύσῃ ποτέ· ὡς τόσον ἀφ' ἧ
 ἐσκοτεινίασα, ἰρέχω, ἢ νὰ εἰπῶ καλύτερα πε-
 τῶ πρὸς τὸ σπήτι τῆς Ἀνέτας, πέρνω, βήχω,
 εἶδα

εἶδα τὴν Θεάνμη ἐπάνω εἰς τὸ παράθυρον, ἢ μητέρα τις ὁμῶς ἐκάθετο ἔμπροσά εἰς τὴν πόρταν, καὶ δὲν ἦτον ἱρόπος νὰ ἀεθῶ· γυρίζω ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, βήχω πάλιν, ἀδημονῶ, κρῖνω ἄνω κάτω τὸν κόσμον, καμώνομαι πῶς μελῶναι μὲ τὸν ἴσκιονμη, μόλις ἡ Ἀννέτα ἐγύρισεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, ἐπειδὴ καὶ με' ἐπρόσμεναν ἡ Ζεβάλισσα ἀπὸ τὸ ἄλλο· εὐθὺς χωρὶς νὰ χάσῃ κείρον, κρεμνᾷ τὸ σχοινάκι, δένω τὸ βαρυσάκιμη, καὶ ἂν με' πιάσῃ, ἀσεραπὴ ἔγινε παρρησίας· ὁ ἀδελφόςμη καὶ με' εἶχε ζητήσῃ διὰ νὰ με' συμβηλεύσῃ νὰ ἀφεθῶ ἀπὸ τὴν ἐρωτᾶμη, ἀνέβηκα λοιπὸν ἐπάνω, πλὴν τὸ τί με' εἶπε, τῆ ἀληθείᾳ, δὲν ἐνθυμῶμαι, ἐσεκομην ἔμπροσά τι ὡσάν εἶνα κότεζερρον, μήτε ἐννοιωθῆ τί με' λέγει· ὅθεν ἐκεῖνος ἐκλαμβάκωντας τὴν σιωπὴνμη διὰ ἐμολογίαν, καὶ πῶς σέργω τὰ ὅσα με' ἐκαθωδηγῆσε, με' ἄφησε μόνον, καὶ ἐπῆγε νὰ ὑποδεχθῆ μερικὴς φίλιςτη ὅπῃ ἤλθαν νὰ τὸν χαιρετήσῃ.

Ἐσφαλίσθηκα εἰς τὸν ὄνῳμη ὁ δυστυχῆς, καὶ τότε πλέον νὰ με' ἐβλέπετε· χίλια πᾶσῃ ἐκατεπολεμῶσαν πάλιν τὴν πολυπαθῆμη καρδίαν, ἔρωις, φόβος, θυμός, ἐλπίδα, καὶ ὁ ἐπίλοιπος χορός τῶν δεινῶν· ὄντας εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, ἔρχονται νὰ με' ζητήσῃ εἰς τὴν τραπέζι, εἶπέτε (λέγω) πῶς ἕκαμα κεντιάτικο καὶ δὲν ἔχω ὄρεξιν, με' ἄφησαν λοιπὸν εἰς ἡσυχίαν, χωρὶς νὰ με' ξανακενοχλήσῃν ἀπὸ τὴν πωλῆνμη ἀδημονίαν, με' ἔπιασεν ἕνας σφοδρὸς πονοκέφαλος, ἐπλάγιονσα, πλὴν πῶ ὕπνος; πῶ
 χιζῶ.

χεῖράρι; ἄχ (ἔλεγα μὲ δάκρυα εἰς τὰ μά-
 τια) ἀκριβή μου Ἀνιέτα, ἂν εἶναι γραπτὸν
 εἰς τὸ ροιζικόν μου νὰ σέ χάσω, ἂν εἶναι μελ-
 λόμενόν μου νὰ ζήσω χωρὶς ἐσένα, τί μὲ
 χρησιμεύει πλέον ὁ κόσμος; τί μὲ ὠφελῶν
 τὰ πλάτη, ἡ δόξα, ἔ, τὰ ἀγαθὰ τῆς ζωῆς
 ἃς ἤμην μαζύ σου εἰς ἓνα ἔρημον νησί, ὅπου νὰ
 μὴν κατοικῆ ἄλλοι, παρὰ ἀνήμερα θηρία, νὰ
 μὴν βλασάνῃ ἄλλο, παρὰ ἄγρια χόρτα, ὅλα
 αὐτὰ ἤθελάν μὲ φανῆ βασιλεία, ἔ κωρώ-
 ναις, μόνον νὰ σέ ἔχω κοντᾶ μου· μίαν σιγ-
 μῆς ὕπνος μου εἰς τὰ χρυσὰ γόνατά σου, ἓνας
 σενεγμός μου εἰς ταῖς λευκαῖς ἀγκάλας σου,
 δύο δάκρυά μου χυμένα μὲ ἠδονὴν ἀναμεταξὺ
 εἰς τὰς δύο σφαιροειδεῖς πηγὰς τῆς ζωῆς μου,
 ἓνα ἀδιάκοπον ἀναφυλλητόν μου νὰ ἰσορροπῆ
 μὲ τὸ συχνοχτύπημα τῆς καρδιάς σου, μία
 συγκοινωνία τῆς φλόγας τῆ προσώπου μου μὲ
 τὴν λαύραν τῆ σήθός σου, ἓνα τρυφερὸν φί-
 λημα θεμένον μὲ παραγμὸν ψυχῆς εἰς τὰ
 κοκκινόχρσα χεῖλή σου, δὲν εἶναι ἀρά γε ἀρ-
 κετὶ θεσσαυρῆς, εὐδαιμοσύια, ἔ τρυφή διὰ τὸν
 ἐρωτικώτατον ἔ δυσυχῆ Πόμ; . . . μὰ . . .
 ἄχ ἰσχυρὴ σκληροτάτη, ἐσύ λαμβάνεις μίαν
 βαρβαρὸν ἠδονὴν εἰς ταῖς λύπαις τῶν ἀνδρώ-
 πων, ἔ τὸ ἔχεις καύχημά σου νὰ τῆς τυραν-
 νῆς . . . πῶς νὰ ὑπαφέρω Κεῖρά μου τὸν χω-
 ρισμόν σου; πῶς νὰ ζήσω μίαν σιγμῆν μὲ τὴν
 ἰδέαν ἐκείνην ὅτι πλέον δὲν θο' νὰ σὰς ξε-
 ναιδῶ; ὄχι ψυχὴ μου, μόνος ὁ θάνατος ἠμ-
 πορεῖ νὰ με χωρίσῃ, μήτε σπαθί, μήτε φω-
 τιά, μήτε φόβος, μήτε διωγμός δὲν ἔχει
 καθόλου δύναμιν νὰ με κάμῃ νὰ σέ ἀρνηθῶ."

Αὐτὴ

Αὐτὰ ἔξ ἄλλα τριαῦτα λέγωντας, ἐπλησίασεν
 ἡ αὐγὴ· ἐσυχώθηκα λοιπὸν, ἔξ με' ἄκραν προ-
 σοχὴν κατεβαίνωντας, ἐπῆρα τὸν δρόμον πρὸς
 τὸ σπήτι τῆς ἠγαπημένης με Ἀννέτας· ἐσοχά-
 ζομην ὅμως, πῶς ὄντας ἀκόμι νύκτα, ἐκείνη ἢ
 ἐκοιμάτο, ἢ μὴν ὑπασπτευσμένη πῶς εἶναι ἀκό-
 μι καιρὸς, ἦτον μέσα εἰς τὸν ὀνδᾶ της· πλήν
 ἤμεν γελασμένοι, ἐπειδὴ ἔξ καθῶς ἔφθασα,
 εἰς τὸ πρῶτον μα βύξιμον, εἶδα τὸ σχοινάκι νὰ
 κατεβαίη με' τὴν ἀπόκρισιν, μίτε ἐκάθισα νὰ
 τὸ λύσω, ἀλλὰ κόπωντάς το με' τὸ μαχαιράκι
 μα, ἔτρεξα εἰς τὸ σπήτι· εἰς τὸν δρόμον δὲν
 ἔκαμνα ἄλλο, περὶ νὰ καταριλῶ τὸ χρυσὸν
 ῥαβδόσκι της, ἔτρεμαν τὰ χέριμα ἐν ὄσω νὰ
 τὸ ἀναγνώσω, ἢ ψυχίμε ἤλθεν εἰς τὰ χεῖλη
 μα, ἔξ τὸ κατέτρωγα με' τῆς ὀφθαλμῶς μου·
 Ἰδὼ τὸ τί περιεῖχε τὸ περιπόθητόν μοι ἐκείνο
 γραμματάκι.

Ἀπόκρισις τῆς Ἀννέτας πρὸς τὸν Πόμ.

Τὴν εὐγενεῖάν σας ταπεινῶς προσκυνῶ
 ἐσπασομένη τὴν δεξιάν σας.

„ Λαμβάνωντας τὸ περιπόθητόν μοι ἔξ πα-
 „ ρκονετικὸν γράμμα σας, εὐθύς ἐσφαλίθηκα
 „ εἰς τὸ γαμπινετόμα, διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσω ἐν
 „ ἡσυχίᾳ· βλέπωντας ὅμως τὸ προοίμιον ὅτι
 „ ἦτον τόσον ἀξιοδάκρυτον, ἐσυμπέρινα πῶς
 „ νὰ εἶς ἠκολούθησε κἀνεὶν ἀφιγνῆιον συμβεβη-
 „ κος,

„ κίς, ἔ ἐλιγοθύμισα ἀπὸ τὸν ἄκρον πόνου
 „ τῆς καρδιάς μου· εἰς τὸ καλὸν με ροιζικόν, εἶ-
 „ χα σφραλισμένην τὴν πόρταν, τὸ ὅποιον ἂν
 „ ὄεν ἐπροσοχίζομεν, βέβαια ἤθελεν ἔλθῃ
 „ κλῆνέας τῷ σπῆτι, καὶ με εὖρη εἰς ἐκείνο τὸ
 „ χάλι. με τὸ χρυσὸν ραβάντισσας εἰς τὸ χέρι·
 „ ὡς τὸσον μετὰ μίαν ὥραν ἐσυνήλθα, ἔ ἀκο-
 „ ληθῶντας τὴν κιάγνωσίν μου, εἶδα τὴν σκλη-
 „ ράν προσαγὴν ὡπὸ σᾶς ἐδόθη· ἄχ ἡ κακορ-
 „ ρίζικη, αὐτὰ ἤλπιζα; τριῖτον θλιβερόν τέ-
 „ λος νὰ λάβῃ ἡ καρδία ἀγάπης μας; . . .
 „ ἐκατάλαβα πρὸς τέτοις ὅτι, ἔχετε σκοπὸν
 „ νὰ ἀντιστῆτε τὸν ἀδελφόν σας . . . μὴ διὰ
 „ ὄνομα θεοῦ, καὶ μὴν φέρετε τὸ πρᾶγμα ἕως
 „ ἐκεῖ, διατὶ τὸν ἐξαγριώνετε περισσότερο,
 „ ὑπακίστετε εἰς τὴν προσαγὴν τε, ἄχ . . .
 „ ἔ πηγαίνετε· σᾶς εὐχομαι καλὸν κατευόδιον,
 „ καὶ με ἐνδυμάσε ἔ ἀπὸ καμμίαν φορὴν· με
 „ παρκινεῖτε εἰς τὸ χρυσὸν ραβάντισσας, καὶ
 „ μὴν σᾶς ξεχάσω· εἰς αὐτὸ κῦθέντη με νὰ
 „ εἶπε πολλὰ καταπεισμένος, ὅτι ἐν ὄσω ἀ-
 „ ναπνέει αὐτὸ τὸ δυσυχισμένον μου κορμί, εἶ-
 „ ναι ἀδύνατον νὰ σᾶς εὐγάλω ἀπὸ τὴν ἐνδυ-
 „ μισίν μου ἕνα λεπτόν· ὄεν ἠμπορῶ νὰ σᾶς γρά-
 „ ψω περισσότερο, διατὶ ἔ τὸ χέρι μου τρέ-
 „ μει, ἔ, εἰς τὸ σῆδοςμα ἕνα βάρος σέκει, ἔ
 „ τὰ δάκρυά μου ἔσβυσαν τὰ γράμματά μου, τὰ
 „ ὅποια ἀφ' ἡ εἶναι ἔ σραβὰ, ὄεν ἰξεύρω ἂν
 „ ἠμπορεσετε νὰ τὰ ἀναγνώσετε μισοσβυσμέ-
 „ να· μένω δὲ

Ἰὼς εὐγενεῖς σας

ἡ δυσυχῆς Ἀννέτα.

ἄλλοι τὰς σὰς, τῶρα θέλετε νὰ με σκοτώ-
 σετε με τὴν ὑσέρησίν της; μονάχης σας λοι-
 πὸν σκληρῆ, μοιάχης σας, με τὸ ἴδιον χέρι
 σας κεντήσετε τὸ θανατηφόρον κτύπημα εἰς
 τὸ πολυπαθὲς με σῆθος, ὅπῃ νὰ πεθάνω
 εὐθύς, ἢ ὄχι νὰ κατακτείνωμαι, νὰ ἀναλῶ
 διὰ τὸν ζοφερόν σας . . . ἐπίορκη, με λέτε
 νὰ μὴν τῆς ἐξαγορεύσω· καλὲ ἄς με θανατώ-
 σην, ἐγὼ αὐτὸ διψῶ· μὰ τὴν ζωὴν σας κε-
 ρῶ μὴ, ἢ ἡμέραις μὴ ἂν κοπῶν, θὲ νὰ με φα-
 νῶ πῶς ἐξαναγενήθηκα· πλήν . . . ὄχι . . .
 θέλω νὰ ζήσω, διὰ νὰ χαρῶ τὰ ἡράνια κάλ-
 λη σας, ἢ νὰ σὰς ἔχω βασίλισσαν τῆς φλο-
 γισμένης καρδίτζας με· με εὐχεσθε ἢ κατεύ-
 ριον, με παρακινεῖτε ἢ νὰ σὰς ἐνθυμῶμαι·
 ἄχ, διατί τόση ἀδιαφορία ψυχῆ μου; πῶ ἔ-
 μειναν αἱ ὑποσχέσεις τῆ μπαυτζῆ; πῶς ἔ-
 ψυχρανθήκατε ἐτῆ εὐθύς εὐθύς κατ' ἐπάνω μου;
 μαπως ἢ σὰς ἔφταξα τίποτες ὁ κκορρίζι-
 κος χωρὶς νὰ τὸ νοιώσω; συμπαθήσατέ με
 κερῶ με, ὁ φλογερός ἔρωτάς με ἄς ἐξαλεί-
 ψῃ τὸ ἀκάσιον σφάλμα με παρακαλῶ . . .
 με γράφετε πῶς τὰ δάκρυα δὲν σὰς ἀφι-
 νη νὰ ἐκτείνετε τὸ βαβάσι σας περισσότερον·
 εἰς ὄνομα Θεῷ Κοκκώνα με, φυλάξετε τὴν
 ὑγιείαν σας, ἢ ἡμέρας σας εἶναι ὡς πρὸς ἐμὲ
 ἀκριβώτερας ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, μὴ φρον-
 τίετε τόσον διὰ λόγους, ἢ ἀμελεῖτε τὸν
 ἑαυτὸν σας· παρηγορηθῆτε, ἐπειδὴ ἢ αὐτὰ
 εἶναι μία φορτάνη, ὅπῃ (με φαίνεται) γλυ-
 γωρα περνᾷ· πρὸς τάτοις τὸ πατρικόν μου
 σπῆτι, καθὼς σὰς εἶναι γνωστὸν, εἶναι πολ-
 λὰ κοντᾶ, ἢ θὲ νὰ συχνάζω εἶδω κάθ' ἑσ-

„ μὲν.. τόσον μόνον δέλω, νὰ μὲ ἀγαπᾶτε, ἔ
 „ νὰ μὴ μὲ ξεχάσετε· τὴν αὐγὴν πάλιν ἔρχο-
 „ μαι διὰ τὴν ἀπόκρισιν· εἰμὶ δὲ

τῆς εὐγενείας

ὁ παντοτεινός.

Τὸ γράψιμόν σας τόσον εὐκο-
 λα τὸ εὐγάνω, ὅπῃ θαρρῆϊτε
 πῶς τὸ ἐδιάβασα ἀπειραῖς φο-
 ραῖς, ἔ εἶχα ἀποσηθισμένον τὸ
 γράμμα σας.

Λ' φ' ἦ ἐσύνδεσα ἔ αὐτόμῃ τὸ γράμμα,
 πάλιν τὸ βράδι εἰς τὴν συνειθισμένην ὥραν,
 (ὑπερον ἀπὸ διάφορα καρδιοκτύπια ἐν ὄσῳ νὰ σκο-
 τεϊνιάσῃ) ἔτρεξα, ἔ μὲ τὸ προῶρηθὲν σρακτῆγι-
 μα τὸ εἰργείρισα τὴν Ἀ' ννέτα. Τὴν νύκτα οἱ
 παραδαρμοὶ ἕως τὴν διωρισμένην ὥραν μὲ ἐσύκω-
 σαν κάθε ἡσυχίαν, ἦλθεν ἡ αὐγὴ ἐν τασάτῳ,
 ἔ δὲν ἀργήσα νὰ πηγαίνω, ἔ νὰ λάβω τὴν ἀ-
 πόκρισιν, ὅπῃ ἐπιθυμέσα, ἡ ὅποια ἦτον αὐτή.

Δευτέρα ἀπόκρισις τῆς Ἀ' ννέτας πρὸς
 τὸν Πόμ.

Καὶ αὐθις ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν σας.

„ Η' ὑποψιαῖς σας αὐξάντημ με κατα-
 „ σκοτώνων τῇ ἀληθείᾳ, ὑπερον ἀπὸ τὸσα ζωνίλα-
 „ νὰ σημεῖα τῆς καρδιακῆς ἀδύσπης με ἐπῆ φανερά
 „ φανερά σας ἔδειξα, με κακοφαινεται νὰ ἀμ-
 „ φιβάλ-

φριβέλλετε ἀκόμι, νά μὲ ὀνομάζετε σκληροῦν,
 ἔ νά ζητήτε τὸν θάνατόν σας ἀπὸ τὸ χεῖρ
 μὲ ἐγὼ ἢ καί μὲν . . . ὅπῃ . . . λιγο-
 θυμῶ νά μὴ βλαφθῇ ἢ τρίχασας, τρέμω
 διὰ τὴν χρυσὴν ὑγιείαν σας, μὲ τί καρδίᾳ νά
 σας ἰδῶ νεκρὸν ἐμπροσά μας ἄχ . . . εὐγα-
 λετε αὐτὴν τὴν θλιβεράν ἰδέαν ἀπὸ τὸν νῦν
 σας παρακαλῶ, ἂν ἀγαπάτε τὴν ἡσυχίαν
 μὲ, ἔ τὴν ζωὴν μὲ, καθὼς μὲ γράφετε ἔ
 ἐγὼ σας ἀγαπῶ, σας τὸ εἶπα τότεῖς φο-
 ραῖς, ἢ εὐγενείας σας εἴσε ἢ ζωὴν μὲ, τὸ πᾶν
 μὲ, ὁ κύριος τῆς καρδίᾳς μὲ τὸ βασιλόπι-
 λον ἂν μὲ δῶσθῃ, πάλιν δὲν σας ἀρνῶμαι ἔ
 σας ποιεῖ ἢ ψυχὴν μὲ, ἔ ἀδύνατον νά ξεχω-
 ρίσῃ ἀπὸ τὴν ἐδικὴν σας ἔ πλην βλέπετε πῶς
 τὰ πράγματα εἶναι ἄσατα, ἔ πρέπει νά
 φερθῶμεν μὲ γνῶσιν, ὅπῃ νά μὴ συγχιζων-
 ται οἱ γονεῖς ἐναντίον μας ἔ πάλιν σας τὸ
 λέγω, υπακάστετε τὸν ἀδελφόν σας τώρα, ἔ
 πιγαίνοντας εἰς τὸ σπῆτι, πασχίσετε νά
 ἐλκύσετε τὸν ἄρχον πατέρα σας εἰς τὴν Γνώ-
 μὴν σας, ἐνδέχεται νά κατακείσω ἔ ἐγὼ
 τὴν μητέρα μὲ, ἔ ἔτσι ἐλπίζω νά λάβω
 αἴσιον τέλος τὰ δεινά μὲ ἄνίσως ὅμως ἔ φερ-
 θῆτε ἐνάντια κατὰ τὸ παρὸν, σοχαθῆτε
 πῶς ἐξαγριώνεται μὲν ἐκεῖνος, γράφει δὲ ἔ
 πρὸς τὸν πατέρα σας τὰτα κείνη, ἔ τότε ἄ-
 ληθινὰ χαλνῶ ἢ θυλειά. Ὅθεν ὑποφέρετε
 μερικῶν μηνῶν ὑσέρησιν, διὰ νά ζήσωμεν ὑ-
 περα μὲ χρῆζῆρι, παρὰ ἂν εἴσε παρῶν, ἔ δὲν
 κατορθῶνομεν τίποτε ἔ ὦρα σας καλὴ κινδύν-
 τημα, ὁ θεὸς μαζύ σας, σκεδερὸς νά εἴσε εἰς
 τὴν ἀπόφασίν σας, ἔ βέβαιος πῶς ἢ Ἀννέτα

ἢ γίνεται ἐδικήσας, ἢ δὲν πέφτει εἰς τὰ χέ-
 ρια κἀνεὸς ἐν ὅσῳ ζῆ· τάχα ἔ, ἐγὼ ἢ κα-
 κορρίζικη, θέλω νὰ σᾶς ὑπερηθῶ; τάχα
 θέλω νὰ λείψετε ἀπὸ κοντᾶ μου; μὰ, τί νὰ
 κάμω; ἂν δὲν μᾶς συνέβη τώρα ὀλίγοι χω-
 ρισμοί, δὲν αὐταμωνόμεθα διὰ πάντα· ὅπῃ
 ἔ, ἂν πιγαίνετε, νὰ ἱεῦρετε πῶς εἶμαι εἰς
 τὸ πλάγι σας, πῶς μὲ βλέπετε, ἔ, πῶς
 περατηρῶ τὰ παραμικρότερα ἐπιχειρήματά
 σας· νὰ μὲ θυμᾶσε παρακαλῶ, ἔ, νὰ μὲ ἐ-
 γαπᾶτε καθὼς σᾶς ἀγαπῶ· μένω δέ

Ὁλη ἢ Ἀνέτα σας.

Λαμβάνωντας ἔ, τὸ δεῦτερον βαβάσιτης,
 ἔ, βλέπωντας ταῖς φρόνιμας συμβαλαῖς ὅπῃ μὲ
 ἔδιδεν, ἀπεφάσισα νὰ μὴν εὔγω ἀπὸ τὴν παρα-
 σαβήντης· πλὴν ἢ καρδιά μου, ἢ καταπληγω-
 μένη καρδιά μου, ἐδέχετο ἀρά γε αὐτὴν τὴν ἀ-
 πόφασιν; ὑπήκουε τάχα εἰς ταῖς ἐρθεῖς παρα-
 κινήσας τῆς κυρίας; ἔδιδε γνώμην εἰς τὸ νὰ
 ὑπερηθῆ ἐκείνην ὅπῃ ἐλάτρευεν; ὅχι. «Ὁ ἴδιος
 ἐγὼ, μὲ τὸν ἑαυτόν μου δὲν ἐσυμφωνῶσα· ἂν
 πιγαίνω, ἔλεγα, ὑπερῶμαι τὸ φῶς μου, ἂν
 μείνω, θυμᾶνω τὸν ἀδελφόν μου, ἔ, ἀπειθῶ
 εἰς τὴν θέλησιν τῆς Ἀνέτας. Ἄχ, ὁ δυσ-
 χῆς, τί νὰ κάμω; Ἀνέτα, λαχταριστὴ μου
 Ἀνέτα, αὐτὸς ὁ χωρισμός δὲ νὰ μὲ κοσί-
 σῃ πολὺ, φοβῶμαι μήπως ἔ, δὲν θέλω ἢ μ-
 παρέσει νὰ τὸν συκώσω, ἴσως πεθάνω προτῆ
 νὰ σὲ ἐγκαθῶ, ἴσως μείνω νεκρᾶς ἢ ἐλπίδαις

η μῦ·

" μὴ ἴσως" . . . ἀναμεταξὺ εἰς αὐτὰς τὰς θρή-
 νης μὲν, ἀκὴν τὸν ἀδελφόν μὲν ἔρχεται πρὸς
 τὸ μέρος τῆ ὀνδῆ μὲν· ἔδεν ἐσφύγγισα τὰ δά-
 κρυά μὲν πασρικῆζικα, ἔ εὐγῆκα νὰ τὸν ὑπο-
 δεχθῶ. " Πόμ (μὲ λέγει μὲ μίαν ἰλαρὰν φω-
 νήν) ἐτοιμάσκει λοιπὸν, αὐριον πρὸς τὸ γεῦμα
 πρὸς νὰ κινήσῃ ἀφεύκτως, ἀπόψε βυθώνω
 ἔ τὰ γράμματα πρὸς τὸν πατέρα μὲν, ἔ μὴν
 ἐννοιάζουσαι περὶ τῆ σφάλματός σου, διατὶ
 δὲν τὸν ἀναφέρω τίποτες." Αὐτὰ λέγωντας
 εὐγῆκα, ἔ ἀπέραπεν εἰς τὸ γαμπινέτοτου·
 ἐγὼ, ἔ βλέπωντας πῶς μόνον μία βραδιά μὲ
 ἔμεινε πλέον ὅτῃ ἤμπορῆσα νὰ γράφω ἀκόμι
 εἰς τὴν ἡγαπημένην μὲ Ἀννέτα, δὲν ἠθέλησα
 νὰ τὴν κατζιοδίτω· ἠπρόσρεξα λοιπὸν εἰς τὸ
 καλαμάρι μὲ πάλιν, ἔ ἀρχισα τὴν ἐπιστολήν μὲ
 ἔτω.

Τρίτον β' αβασί τῆ Πόμ πρὸς τὴν
 Ἀννέτα.

ΚΑΡΔΙΤΖΑ ΜΟΥ Α' ΝΝΕΤΑ.

Ἐσώθηκα πλέον τὰ ψεύματα, αὐριον
 πρὸς τὸ γεῦμα μὲ ζέλλων τὸν κακοῤῥίζικον
 εἰς τὸν θάνατον, αὐριον χωρίζεται τὸ σῶμα,
 ἀπὸ τὴν ψυχὴν μὲν, πηγαίνω πλέον Κερῆ μὲν,
 σᾶς ἀφίνω ὑγι . . . ὑγιεῖαν· σᾶς ὑσερῆνται
 τὰ δακρυῤῥῶα μάτια μὲν, δὲν δὲ νὰ σᾶς βλέ-
 πω εἰς τὸ ἐξῆς, ὡσᾶν ἓνα τελάχι, πότῃ εἰς
 τὸν

» τὴν σοφᾶ, πότε εἰς τὸ παράθυρον, ἢ πότε
 » εἰς ἕλλο μέρος τῆ σπητιῶ σας νὰ σεργιαυίζε-
 » τε· ποῖος ἰξεύρει ποτε δὲ νὰ ξανακάσω τὴν
 » ἀγγελικὴν φωνήν σας; . . . τὸ εὐγενικὴν
 » περιπάτημά σας, τὰ κράνια δέλγυτρά σας,
 » τὸ ὠραιότατον πρόσωπόν σας, πότε δὲ νὰ
 » τὰ κειώθῃ; ἄχ ψυχὴ μου, δὲν ἠμπορῶ νὰ
 » βασιάξω αὐτὴν τὴν μαχαιριά, πῶς νὰ πῶ
 » αὐτὸ το φαρμακερὸν ποτῆρι τῶ χωρισμά σας;
 » πῶς νὰ ζητῶ χωρὶς τὴν εὐγενείαν σας ἐλπί-
 » δα μου; ἐγὼ αναπνέωντας τὴν ἀναπνοήν σας,
 » ἢ γεμίζωντας ἀπὸ τὸν ἀέρα τῶν σεναγμῶν
 » σας τὰ σπλήγχνα μου, ἐξεχνῶσα τὰ πᾶσι
 » μου, ἢ ἡμῖν ὅλος εὐφροσύνη· ἀμή τώρα, ἀμή
 » τώρα καρδίτζα μου, ποῖος νὰ σφηνυγίσῃ τὰ δά-
 » κρυά μου; ποῖος νὰ μετριάσῃ τὸς πόνους μου,
 » τὴν ἡμέραν ἐπρόσρεχε εἰς τὸ ντηρηπίνι ἢ ἐ-
 » παρατηρήσα τὰ κινήματά σας, τὸ βράδι ἕνα
 » καλησπέρα ἦτον ὅλο τὸ ντεβλέτιμα· τώρα
 » ὅμως πάντε ἢ αὐτά· ἄχ . . . λοιπὸν τί δὲ
 » νὰ γένω φῶς μου, τί δὲ νὰ γένω; σᾶς παρα-
 » καλῶ νὰ βίλετε μέσα εἰς τὴν ἀπόκρισιν
 » ὅπῃ δὲ νὰ με δώσετε τὸ πικρὸ, ἢ τὴν ζω-
 » γραφιά σας, ἰδὲ ὅπῃ σᾶς ἀφίνω ἢ ἐγὼ τῆς
 » ἐδικήν μου· τὴν ζητῶ ψυχὴ μου, τὴν ζητῶ διὰ
 » μάρτυρα τῆς διαγωγῆς μου, νὰ βλέπῃ ἢ τὰ
 » πρεσβικρότερα κινήματά μου· δέλω κάμῃ εἰς
 » τὸν ὄνδᾶ μου ἕνα· δυσιασήριον, ἢ ἐκεῖ βάνων-
 » τάς τὴν νὰ προσφέρω τὰς δυσίας τῶν σεναγ-
 » μῶν μου, νὰ αγρυπνῶ ἡμέραν ἢ νύκτα ἐμπροσ-
 » θέντης, νὰ βλέπῃ τῆς ἀκαταπαύσης ποτι-
 » μῆς τῶν πικρῶν δακρύων μου . . . Ἀνέτα,
 » Σεά μου, Κερά μου, τέσσερες φορὰς ἀρχίσω

„ τὸ παρὸν μὲ, ἔ ἄλλαις τόσαις τὸ ἄφησα,
 „ μᾶς πύγαν ἔ ἐμένα ἔ, τὸ γράμμα τὰ δάκρυά
 „ μᾶ· τῶρα ὅμως μοιάζει πῶς ἐτελείωσε τῆς
 „ κεφαλῆς μὲ ὅλο τὸ ὕγρον, ἔ δὲν ἔμειναν πλέον
 „ ἄλλα . . . νὰ μὲ ἀποκρίνεσθε ὅταν σᾶς γρά-
 „ φω ἔλπιθᾶμαι, νὰ μὴ μὲ ὑπερήσετε κἄν αὐ-
 „ τὴν τὴν παρηγορίαν· ἡ εὐγενεία σας ἔν δὲν
 „ μὲ προκαινήσετε, δὲν ἦτον τρόπος νὰ κα-
 „ ταπειθῶ εἰς τὸ νὰ μισεύσω· ὄχι ἄλλο, διὰ
 „ τὸ χατῆρισας, τί θὲ νὰ κάμω πλέον; νὰ
 „ μὲ ἀγαπάτε, ἔ νὰ μὲ ἐνδυμάσθε δὲν σᾶς
 „ τὸ λέγω, διὰ νὰ μὴν καλυλογῶ· πλήν, πα-
 „ ρακαλῶ διὰ τὴν ζωγραφικὴν σας ἔ μένω . . .”

Ο' κακοῦρίζικος
 Πομ.

Η' ἀπόκρισις τῆς εἰς αὐτὸ μὲ τὸ Ἑλιβερόν βα-
 βᾶσι ἦτον ἡ παρῆσα.

ΔΥ' ΘΕ' ΝΤΗ ΜΟΥ "

„ Ἐλαβὲ τὸ κάδρον σας, τὸ ἑσκέπατα μὲ
 „ ἔπειρα φιλήματα, τὸ ἀγγάλιασα, τὸ ἔβα-
 „ λα εἰς πρὸ σῆθος μὲ, τὸ ἔσφιξα εἰς τὴν καρ-
 „ διά μὲ, ἔ μὲ ἐφάνη πῶς σᾶς ἔβλεπα . . .
 „ τὸ ἔκρυψά ὡς τόσον εἰς τὸ σεπτετάκι μὲ· ἰδὲ
 „ κατὰ τὴν αἰτησίην σας ὅπῃ σᾶς ἐέλλω τὴν ζω-
 „ γραφικὴν μὲ, διὰ νὰ τὴν κοιτάζετε ὅταν γλυ-
 „ τῶνετε ἀπὸ ταῖς δαλειαῖς σας, ἔ νὰ μὴν ξε-
 „ χάσετε τὸ δυσνηχισμένον πρωτότυπον. Σᾶς
 „ χαίρομαι ὅπῃ ἀκρίσετε τὴν συμβεβλημένην, ἔ
 „ ἀπεφασίσσατε νὰ πιγαίνετε ὡραίας καλῆ

• Χρυ-

» χρυσέμη . . . κύριον θεὸν νὰ εἶμαι εἰς τὸν σο-
 » φᾶ μὲ τὸ νηρομπίνι διὰ νὰ σᾶς ἰδῶ, ἄχ. . .
 » τὴν τελευταίαν φοράν· ἔ, ἂν δὲν εἶμαι κοντᾶ
 » σωματικῶς διὰ νὰ σᾶς ἀγκαλιάσω, ἡ ψυχὴ
 » μὴ θεὸν νὰ εἶναι παρῶσα ἐκεῖ εἰς τὸ πλάγισας·
 » τὸ νὰ σᾶς γράφω εἶναι κομμάτι δύσκολον,
 » διὰ νὰ μὴν παραπέσῃ τὸ γράμμα μου, ἔ, πρέ-
 » πει μεγάλη προσοχὴ, ὁμοίως ἔ, ἐκ μέρους
 » τῆς εὐγενείας σας· ἄμποτε νὰ τελειώσῃν τὰ
 » δεινά μας ὀγλύγωρα, ἔ, νὰ παύσῃν τὰ δά-
 » κρυά μας· οἰμὶ δέ

Ὁ λάκιρη ἢ Ἀννέτα σας.

Ἀνέλκωισον συμβεβηκὸς τῷ Πόμ.

Τὸ κηρὸν μισαπροσκιμμένον ὄντας, ἤλθην νὰ
 μὲ βάλῃ εἰς τὴν ἐτοιμασμένην καρτέα· ἄχ
 θεέμη, τί τρομος; τί σκληρὴ ἀπελπίσις; δύο
 ἀνθρωποιδμε ἐβαξάσαυ ἀπὸ τὰ πλάγια, ἕνα
 κλιῖ ἦτον κατόπισθεν, ἐρρίξα τὰ μάτια μου πρὸς
 τὸ σπῆτι τῆς Ἀννέτας, τὴν εἶδα ὀπισθεβασῶσεν
 ἕνα προσῶψι, ἔ, ἐπρασποιεῖτο πῶς τὸ ἀπλωνεν
 εἰς τὸ παράθυρον· δὲν ἠμπόρευεν νὰ ὑποφέρω
 πλέον, ἔ, ἐλιγοθύμισα ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸν
 μὴ πόνον, ἔττι ζαλισμένος καθὼς ἤμεν, μὲ ἐβα-
 λαν μέσα, ἔ, ἐξακολούθησεν ἡ καρτέα τὸν δρό-
 μον της.

Εἰμί.

Επίσευσα λοιπόν ἀπὸ ἐκείνην τὴν πολι-
τείαν, τῆς ὁποίας ἡ ἐνθύμησις δὲν θέλει ἔξα-
λειφθῆ ποτὲ ἀπὸ τὴν μνήμην μου, ἐπειδὴ ἔ-
μεγάλωσα, ἐκεῖ ἀιδάνθηκα τὴν ἀνεκφραστον
ἡδονὴν τῆ ἔρωτος, τῆ ὁποίᾳ ἡ ζωνρὰ θερμάτης
ἐλίπτυνε τὸν νῦν μου, ἔ τας ψυχικὰς μου δυνά-
μεις ἄλλοίμονον· ἂν δὲν ἦτον ἡ ἀξιολάτρευτη
Ἀννέτα, ἴσως ἤθελεν εἶμαι παρίμοιος ἔ ἐγὼ,
μὲ ἐκείνης τῆς χυδαίας, ἐκείνης τῆς πείτρινης ἄν-
δρώπις, ἐκείνης τῆς ἀμαθῆς, οἵτινες εἶναι πε-
ριττον βάρος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἔ δὲν ἴξευρον
νὰ κάμνῃ ἄλλο, πικρὰ ὡσαν ζῶα νὰ πολλαπλα-
σιάζωνται.

Ἀφ' ἧ ἐγύρισα εἰς τὸ πατρικόν μου σπᾶτι,
ἤμην γεμάτος ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς χρυσῆς μου Ἀν-
νέτας, μὲ τὸ νὰ μὲ ἐβίασαν ὁμῶς διὰ νὰ κοιτῶ-
ζω ἔ μερικαῖς δαλεαῖς ὅπῃ μὲ εἶχαν προσάξῃ,
ἐκατασχῆθηκα περισσότερο μελαγχολικός, ἀπ-
ὅτι ἤμην εἰς τὸν ἀδελφόν μου· μὲ ἐσεῖλαν λοι-
πὸν εἰς μίαν ἄλλην πολιτείαν ἐκεῖ κοντὰ μας,
(ἦτον σχεδὸν τρεῖς μῆνες ὅπῃ δὲν εἶχα ἰδῆ τὴν
ἠγαπημένην μου Ἀννέτα) μὲ ὅλης τῆς ἐγυλευ-
τζέδες τῆς πολιτείας, τὴν ὠραιότητα ἔ τὸ ζα-
ριφληκὶ τῶν γυναικῶν, πάλιν ἤμην ὅλος δι' ὅλη
καταβυθισμένος εἰς τὴν λύπην τῆ σερεμῆ τῆς
ἀκριβῆς μου Ἀννέτας· μὴν ἠμπορῶντας πλέον εἰ
ὑποφέρω τὸν ζωντανὸν χωρισμόν της...

Ο' χωρισμὸς κ' ὀσείρησις ἂν ζῶα ἔ θνητῶν,

Καὶ ἔμφυχα ἔ ἠψυχα τὰ πρῶτα παιδίον,

Πῶ ἔρειπῃ ὁ ἀσθενέας ἂν ἐκ' τὸ πῶς χωρίσῃ,

Γιὰ νὰ βασίξῃ ἔ νὰ ζῆ χωρὶς νὰ ξεψυχῆσῃ.

Ἀπὸ.

Ἀπεφάσισα νὰ βέλω εἰς πράξιν τὴν ἄδειαν ὅπῃ μὲ εἶχε δώσῃ νὰ τὴν γράφω· εἰς τὸ σπῆ-
τι τὰ πατρὸς μου ἦτον τὰ ἐμπόδια πολλὰ, ἔ-
δεν ἠμπορῆσα νὰ τὸ καταρδύσω· εἰς τὴν πολι-
τείαν ὁμως ὅπῃ ἤμην, ἦτον πολλὰ εὐκόλον, ἔ-
ἄπειροι τρόποι διὰ νὰ σείλω τὸ γράμμαμα, τὸ
ὁποῖον ἔξ ἐσύνθεσιν τὴν ἰδίαν βραδίᾳ εἰς τὸν ἀκό-
λουθον τρόπον.

Τέταρτον ραβάζι τῆ Πῶμ πρὸς τὴν
Ἄννεταν.

ΚΑΡΔΙΤΖΑ ΜΟΥ ἈΝΝΕΤΑ

» Μετὰ τὴν σκληρὰν ὑπέρησιν τῆ ὠραιστά
» τε προσώπῃσιν, δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ περιγρά-
» ψω εἰς ποίαν ἀξιοδάκρυτην κατάστασιν ἔφθα-
» σα... πάντε φοραῖς ἠθέλησα νὰ πηδήξω
» ἀπὸ τὴν καρῆτα, ἔξ νὰ ἐπιτρέψω, ἢ νὰ εἰ-
» πῶ καλλίτερα νὰ προσρέξω εἰς ταῖς ἀγκά-
» λαις σου νὰ μὲ γλυτώσῃς· πλὴν δύο συγκά-
» θετοί μου ἄνθρωποι σαλμένοι ἐπιτ' αὐτῆ ἀπὸ
» τον ἀδελφόν μου, δὲν μὲ ἄφικν νὰ κινηθῶ.
» Ἡ καρδιά μου με' ἄκραν ὀρμὴν περισσύτερον
» ἐτραβᾶτο, ὅσον ἐξεμάκρυνεν ἀπὸ τὰ θελ-
» γιγράσῃ, ὡσαν ἀπὸ ἕναυ ἰσχυρὸν μαγνή-
» τιν· ψυχὴ μου Ἀννέτα, ἀφ' ἧ ἦλθα, ἕως
» αὐτὴν τὴν στιγμήν ὅπῃ σὲ γράφω, ἂν ἔχῃς
» περιέργειαν νὰ μάθῃς πῶς ζῶ;

Ζῶ, μὰ δὲ καταλαμβάνω,

Ἄν γόν κόσμος εἴμ' ἀπάνω.

« Σὲ λέγω ὅτι μήτε τὸν ἐχθρόν σε Κε-
 « ρᾶμα νὰ μὴν ἰδῆς εἰς τέτοιον χάλι· μὲ λα-
 « λῶν, μὲ ὑποδέχονται ἔ συγγενεῖς ἔ φίλοι,
 « μὲ χἀδούην, μὲ παρηγορῶν (ἐπειδὴ καδῶς
 « συμπεραίνω, ἔχην κάποιαν ἀμυδρὰν ἰδέαν τῆ
 « φλογερῆ ἔρωτός μου) πλὴν ἐγὼ ἀντὶ νὰ ἀπο-
 « κριθῶ εἰς ἐκεῖνα ὅπῃ μὲ ἐρωτῶν, ξύλα κῆτ-
 « ζῆρα τὰς συντυχαίνω.»

Τί κάμντε; μὲ λίγων,

Λέγω τὰ δένδρα κλαίγαι.

Τίτοιαις ἀποκρίσεις,

Δίδω γὰς ἐρωτήσεις.

« Μήτε ξεύρω τὶ εὐγχαίνει ἀπὸ τὰ χεῖλη
 « μα, παλαιῖς φωναῖς μένω ἔ ἀλάλοι, ἀν εὐ-
 « γκλήνῃ φωνῇ ἀπὸ τὸν τοῖχον, ἄλλο τόσον
 « ἔ ἀπὸ λογιμα· ὅταν γυρίζω τὰ μάτια μου,
 « ἔ δὲν σὲ βλέπω κοντᾶ μου, εὐδὺς χάνεται ἡ
 « ὄφισ μου, ἔνα στανὶ σκεσιάζει τὴν ὄρασίν μου,
 « παραλύονται τὰ μέλη μου, δένεται ἡ γλῶσσ-
 « σα μου, ἔ μένω λιγοθυμισμένος ὁ κακοῤῥιζι-
 « κος, τρεῖς ἔ τέσσεραις ὥραις. Πλὴν εἰς ἐκεῖ-
 « νο τὸ τερπνὸν διάστημα, μετέρχεται ἡ ψυχὴ
 « μου εἰς τὴν ἐνδύμησίν σου, σὲ βλέπει, σὲ
 « ἀκθεῖ, πετᾷ ἀπὸ τὴν χαράντης, γεμίζει ἀ-
 « πὸ ἠδονῆν, ἔ ἀν ἦτον τρόπος νὰ μείνω διὰ
 « πάντα εἰς ἐκείνην τὴν χαριεσάτην κατάστασιν.
 « ἠδὲλα τὸ ἰομίζῃ ντεβλετι με. Οἱ ἀνδρωπα-
 « φά»

» φάγοι συγγενείς με ὁμως, μήτε αὐτὴν τὴν
 » χάριν δὲν με τὴν συγχωρῶν, ἔ αὐτὴν τὴν
 » ὀλίγην παρηγορίαν με τὴν ἀρπάξεν, ἄλλοι
 » νερά, ἄλλοι μελίτσαις, ἄλλοι με ἄλλης λα-
 » γῆς σπύργα, θάρρῶν τέχνα πῶς με κάμνεν
 » καλῶ, ἔ με ξελιγοθωρῶν. Ἄχ οἱ σκλη-
 » ροκάρδιοι, τὰ κῆμερα θηρία, ἀφ' ἧ με ἔφε-
 » ραν εἰς τὸ περιζόμενον τὰ τάφῳ, ἀφ' ἧ με κα-
 » τήντησαν νεκρὸν ἀναμεταξὺ εἰς τῆς ζωντανίς,
 » ἀφ' ἧ με ὑπέρησαν τὴν ζωὴν με, τὸ φῶς με,
 » τὴν καρδίαν με, τὴν παρηγορίαν με, ἄχ, δια-
 » τί δὲν εὐστελαγχνίζονται ἔ με τὴν ὀλότη
 » νὰ με σκοτώσῃν κἄν; ἢ νὰ με ἀφήσῃν ἔτσι
 » εἰς τὴν γλυκίαν ἐκτασίον με, ὅπῃ νὰ μετρού-
 » ζωνται κἄν οἱ πόνοι με με τὴν ἐν πνεύματι
 » θεωρίαν με; ἔλπίδα με Ἄννετα, αὐτὴ εἶναι
 » ἡ ζωὴ με ἐν συντόμῳ, εἶναι ἕνας κύκλος δει-
 » νῶν, ὅπῃ ἀρχινῶν, ἔ ξαναρχινῶν, χωρὶς νὰ
 » παύσῃν ποτέ. Ἡ μητέρα με εἶδε πῶς ὁ χω-
 » ρισμός με θὲ νὰ προξενήσῃ τὸν θάνατόν μου,
 » πλὴν, ἀπὸ τὸ κακὸν τῶ ἀδελφῶν με (ὁ ὁ-
 » ποῖος ἔχει μεγάλην ἰσχύον εἰς τὸ πνεῦμα της)
 » συζέλλεται νὰ τὸ προβάλῃ τὸν πατέρα με.
 » Ἐλπίζω ἔνῃ ἀκατάπαυτα θάκρυά με νὰ τὴν
 » κατακλείσῃ, ἔ ὅταν ἔχωμεν τὴν βοήθειάν
 » της, ἡ δαλσιὰ με εἶναι σελαμέτι. Λαχταρῶ νὰ
 » σὲ ἴδῳ ἔ δυστυχῆς. Τώρα εἶναι ἀνοιξίς, κα-
 » μώσῃ πῶς πέθανε τζελῆκι, ἔ εὐχε θηρῶ
 » θηρῶ πρὸς τὸ ἄέρος τὸ μπαυτζέ ὅπῃ ξού-
 » ρεις. Ἄπ' ἐδῶ ἔως αὐτῆ εἶναι μόνον τέσσα-
 » ραίς ὥραις ὁρόμος, τὴν κυριακὴν τὰ μεσάνυχ-
 » τα συκῶνομακι, ἔ πρὸς τὸ ξημέρωμα εἶμαι
 » ἐκεῖ. Δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ὑποφέρῳ τὴν
 » ἔπι-

π ἀπισίαν σε, παρακαλῶ νὰ μεταχειρισθῆς αὐ-
 π τὸ τὸ κρατήγημα δι' ἀγάπην μὲ· ἀάχ' ἀκρι-
 η βήμη Δ' ἀνέτα, αὐτὸς ὁ βαθύτατος σεναγμός
 ο μὲ δὲν ἀμφιβάλλω πῶς ἔφθασεν ἰὼς αὐτῷ,
 η ἔ πῶς ἀπ' αὐτὸν συμπεραίνεις τὴν ἀθλίαν
 η κατὰσσίμην. Ἐχτίκισα πλέον φῶς με,
 η ἔ τὸ αἶμα μὲ ταῖς φλόγταις εὐγαίνει ἀπὸ τὸ
 = σπηλιωμένον σῆθος με, ἄς σὲ ἰδῶ...

Τὴν αἴμα π' ἀξίωμα νὰ σὲ ἰδῶ ψυχὴ με,
 Τότε μάται μὲ φαίνεται πῶς ἔχω τὴν ζωὴν με.
 Ἐκ' ἕως ὅσον τὴν λοιπὸν καιρὸν ὅπῃ σὲ ὑπερῆμαι
 Σῶμα κερὲν χωρὶς ψυχῆς ἐμὲ δὲσποικισ μὲτρημαί.

η Ἄς ξαναφιλήσω τὰ ἀγγελικὰ χεράκια
 η σε, ἔ ἐκείνην τὴν ἰδίαν σιγμὴν ἄς εὐγῆ ἢ
 η ψυχὴν με. Ἰρία μανδήλια δάκρυα γεμίζω
 η κατ' ἡμέραν ὁ κηκορρίζικος, τὰ μυαλά με, ἔ
 η ἐκεῖνα ἐχούθησαν, μόνον πετρεῖ ἔ κέκκαλα
 η ἔμεινα ὁ τριπλάθλιος ὁ ζωηρὸς ἀντέρωτάς με
 η ὅπῃ μὲ ἐμφύγωνα, τὰ ὠραιότατα ματάκια
 η σε ὅπῃ μὲ ἐζωογονῆσαν, τὸ γλυκὸ σοχ-
 η πέτιση, ὅπῃ μὲ ἀνάσκινε, τὰ εὐσροφα κιν-
 η μκτάσε, τὸ λαμπρὸν νῆρι σε, τὸ δυσεύρετον
 η τζελεμπιλῆκισε, ἢ σπαινώταται νοσιμάδαις
 η σε, ὅλα αὐτὰ μὲ ἔλειψαν, τὰ ὑπερήθηκα.
 η Ἰὰ αἰτία τῆς κινήσώς με, τῆς ὑπάρξούς με,
 η ἐκεῖνα ὅπῃ μὲ ἔθέρμαιναν, ὅπῃ μὲ ἐνέπνευαν ζω-
 η ἦν, δὲν τὰ ἔχω, λοιπὸν...

Λοιπὸν ἰσχυρὸν σὲ ἔχασα· νὰ ξύνης πῶς πεθαίνω,
 Τὴν ζωηρὸν σε χωρισμὸν φῶς με δὲν ὑπομένω.

ἢ Τὴν

" Τί ζώην γυρεύετε ἀπὸ λόγου μεῖ; ἀκρι-
 " βή μὴ Ἀνέτα, χίλιας φορὰς τὴν σιγμὴν
 " ἢ ἂν προσφέρω τὸ χρυσὸν ὀνομάσῃ, πάλιν
 " ὀλίγαις μὲ φαίνονται, μὲ αὐτὸ παρηγορεῖ-
 " μαι, ἢ αὐτὸ θέλει εἶναι ἡ τελευταία μὲ ἂ-
 " ναπνοή, μένω δὲ

Ὁ γνωστὸς

Ἐΐσα τὴν ἐπιστολήν μὲ ἔνα ὑποκείμε-
 νον, παρακαλῶντας νὰ κάμῃ κάδε λογὴς τὸσπὸν
 ὅπῃ νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ τὴν Ἀνέτα. Ἐκεῖνον ἢ
 ὡσὰν νὰ τὸν εἶχα εἶπῃ νὰ πηγαίῃ, νὰ τὴν δώ-
 σῃ εἰς τὰ χέρια τῆ πατρός της, ἔτσι ἔκαμην.

Τί ἔκαμην ὁ Ρ'σώ ἂφ' ἔῃ ἔπιασε τὸ
 γράμμα τῆ Πόμ.

Ὁ Ρ'σώ βλέπωντας τὴν ἐπανωγραφὴν, ἔφ-
 ριξεν, ἀνοίγει, ἢ τί νὰ ἴδῃ; ἔνα ἐρωτικὸν βράσι σαλ-
 μένον εἰς τὴν κόρην τῆ, ἢ ὅποια ἐφαίνετο πῶς
 εἶναι τὸ ἔνα μὲ τὸν ἐραστὴν της. Ὁ δὲν ἀγα-
 νάτησεν ἐναντίον μὲ κατ' ὑπερβολὴν, ἢ μὲ ἔ-
 κεινον τὸν ἐξαγριωμένον θυμὸν ἔτρεξεν εἰς τὸν
 ἀδελφόν μὲ, παραπονόμενος διὰ τὰ καμμάτα
 μὲ, ἢ τὴν ἀδιακρισίαν μὲ, ὅτι δὲ τὰ θεατριάτῃ
 τὸ ὄνομα τῆς κόρης τῆ ἐξ αἰτίας μὲ, ὅτι κινδύ-
 νεύει ἡ τιμὴ τῆ σπητιῆ τῆ, ἢ ὅτι πρέπει νὰ
 γένη καμμία διόρθωσις εἰς αὐτό μὲ τὸ θεασύ-
 ἄτον κίνημα· εἶδὲ ἢ δὲν γένη ἐκ μέρους τῆς
 φα-

φρασεολογίας, βιάζεται ὁ ἴδιος νὰ βασιλέῃ τὴν τιμήν τε καὶ τὴν πλέον αὐστηρότερον τρόπον ὅπως ἔμπορέσῃ. Αὐτὰ λέγωντας, εὐγῆκεν ἀφρισμένος ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ πιγαίνωντας εἰς τὴν κόρην τε, ἄρχισε κατὰ πρῶτον νὰ τὴν ὑβρίζῃ λέγωντας τὴν τὰ μύρια, ἔτι ἀτίμασε τὸ γένος της, ὅτι θεὸς νὰ γένη αἰτία τῆ θανάτου τῆς μίαν ὥραν προητέρα, ὅτι αὐτὰ ἤλπιζεν ἐκείνος ἀπὸ λόγου της, τοιοῦτον τέλος ἔμελε νὰ λάβῃν ἢ ἐλπίδαίς τε, ἐγένεκε περιπαιγμα εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἄλλα παρόμοια, τὸ δὲ τέλος τῆς ὁμιλίας τε ἦτον μερικαῖς μωαίταις ἤλθεν ἡ μητέρα της ὑπερον, ἄρχισε νὰ ἐκφραζέσθαι, καὶ νὰ τραβᾷ τὰ μαλλίτης, νὰ δέμαται, νὰ σκοτῶνεται, νὰ τρημαδιέται, ὡσάν νὰ εἶχε νεκρὸν ἐμπροσάτης. „ Ἄχ κόρη μου με ἐσκότωσες, τί εἶναι τὸ κακὸ πᾶς με ἔκαμες; ἡ Δυνέτα με δάκρυα πρέμωντας, πέφτει εἰς τὰ ποδάρια της, καὶ ζητεῖ νὰ τὴν δοθῇ ὀλίγη ἀκρόασις.”

ΜΗΤ. „ Λέγε σκύλα, λέγε, ἀτίμασε τὸ γῆραςμά, ἢ ὄχι;”

ΑΝΝ. „ Κεράκα (α) ἐγὼ ὅτι ἀγαπῶ αὐτὸν τὸν νέον, καθὼς καὶ ἐκείνος με λατρεύει, δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία, πλὴν τὸ νὰ ὑποπτεύεσθε Κεράμη ὅτι ἔκαμα κανένας ἄτοπον κίνημα ἀνάξιον τῆ γένους μου, καὶ τῆς τιμῆς μου, με ἀδικᾷτε ἐγὼ ἡ καίμην μόνον μίαν φρονίαν ἐσύντυχον μαζύ τοι, καὶ μόλις τοι εἶδα πῶντε. Σᾶς λέγω ὅμως με τὴν τελεί-

αυ

(α) Πρὸς διακρίσιν τῆς φωνῆς ἐπὶ τῆς κλίσης τοῦ ὀνόματος.

„ εν ἀπόφασιν τῆς καρδιάς μου ὅτι, ἂν μὲ κό-
 „ ψετε, ἂν μὲ σφάξετε, ἀδύνατον εἶναι γὰρ
 „ τὸν ἀρηθῶ, ἀδύνατον γὰρ τὸν ἐσχαθῶ, ἀδύ-
 „ νατον γὰρ σφατωθῶ ἄλλον διὰ σύζυγόν μου.
 „ Ἐνας ἄνδρας μὲ τυχαίνει, σὰς παρακαλῶ
 „ Κερᾶ μου ἄς εἶναι διὰ τὴν ζωὴν σας, γὰρ ζῆν
 „ τὰ μάτια σας, αὐτὸν δότε με, ἔ, εἶμαι κα-
 „ τευχχαριστιμένη. Ἄς μὴν σὰς ἀπατήσῃ τὸ
 „ ἰντερέσον Κερᾶ μου, ἀληθινὰ ἤμπορεῖτε γὰρ μὲ
 „ δώσετε ἕναν ἄλλον πλέον εὐγενῆ, πλέον πλά-
 „ σιον, πλὴν ὅχι ἐρωτικότερον ἀπὸ τὸν Πόμ. Αὕτη
 „ εἶναι ἡ ζωὴ Κερᾶ μου· ἂν δὲν εἶναι μὲ τὴν εὐ-
 „ χαρίστησίν μου, ἐγὼ πεθαίνω ἀπὸ τὴν λύπην
 „ μου, φαρμακίζομαι ἀπὸ τὸ κακόν μου (α) σὰς
 „ παρακαλῶ, διὰ ὄνομα Θεῶ γλυκυτάτη μητέ-
 „ ρι μου, καθὼς ἐξ ἀρχῆς μὲ ἐδώσατε τὴν ζωὴν,
 „ φροντίσατε ἔ, διὰ τὴν εὐτυχίαν μου τελειώ-
 „ νωντας αὐτὸ τὸ συνοικέσιον. Στέργω γὰρ ζή-
 „ σω μεζύτη, ἔ, ἄς ὑπερῶμι ἔ, τὸν ἐπίσιον
 „ ἄρτον, πολλῶ μᾶλλον ὅπῃ δὲν εἶναι ἔ, αὐ-
 „ τὸς πάντη... χαμένος.

ΜΗΤ. „ Καλὰ κόρη μου, πλὴν αὐτὰ ἔ-
 „ πρεπεν ἐξ ἀρχῆς γὰρ μὲ τὰ εἰπήσ, ἐπὶ εἶπε γὰρ
 „ μὲ συμβουλευθῆς ἔ, ἐμένα, γὰρ σοχαθῆς πῶς
 „ εἶμι μητέρα σου, ἔ, δὲν θέλω τὸ κακόν σου,
 „ ἔ, ὅχι γὰρ κρύβεσαι, ἔ, γὰρ κέμης πράγματα
 „ τῆ κεφαλῆ σου.

Α'Ν. „ Ἐφταιξα Κερᾶ μου (β) εἰς τὴν ἀρ-
 „ χὴν ἐνόμισα πῶς δὲν ἦτον τίποτες, ἔ, ὡς
 „

(α) Φίλει τὰ χεῖμαται ἔ, πῆρτι πῆς τῆς ἀρμό-
 „ λουσιτης.

(β) Φίλει τὰ ἰσλατάτης.

„ μπιγυτέλλα τὸ ἐσιώπησα, μετὰ παρέλευ-
 „ σιν καιρῶν πάλιν τὸ ἐσιώπησα, διατὶ πολλὰ ἐ-
 „ μεγάλωσα, ἔσως ἐντρέπομαι. Εἰς τὸ χέ-
 „ ρισας εἶμαι τῶρα Κερῶμη, αἷμα σας εἶμαι,
 „ παρῆσας εὐρέδηνκα, μὴ μὲ παιδεύετε με τὴν
 „ πέρησιν αὐτῆ τῆ νέη, ἔσ' ὅτι ἄλλο θέλετε
 „ κάμετό με. ”

ΜΗΓ. „ Συκίωσα, ἔ κοίταξε εἰς τὸ ἐ-
 „ ξῆς νὰ εἶσαι φρόνιμη ἐν ὅσω νὰ διορθωθῆ ἢ
 „ υποθέσει. Θέλω πασχίσει νὰ καταπεισῶ
 „ τὸν πατέρησας, ἔ ὕπερον κάτι γίεται. ”

Α' Ν. „ Α' χ μητέρησας, Κερῶμη, ἐγὼ
 „ ἀνάκειω πλέσιν, ξαναγεννηῖμαι αἰ εἴη τὴν σί-
 „ μῆν, ξανα. . .

Εἰς τὴν μέσσην αὐτῆς τῆς ὀμιλίας, ἐμβῆκε
 πάλιν ὁ Ρ' αὐτῶ, ἔ ἄρχισαν ἔ οἱ τρεῖς τῆς νὰ
 συντυχαίναν με ἡσυχίαν, φροντίζοντες εἰς ποίαν
 τάξην νὰ βάλαν τὸ πρῶγμα.

Ἡ διάφοραις ὑπόθεσιναι τῆ ἀδελφῶ μου,
 τὸν ἐμπόδιζαν ἀπὸ τῆ νὰ μὲ γράφῃ ἐλεγ-
 χωντάς με διὰ τὰ ὅσα τὸν εἶπεν ὁ πατήρ τῆς
 Α' νῆτας φεάνωντας λοιπὸν τὸ σάββατον βρά-
 δι, ἐτοιμάσθηκε, ἔ πρὸς τὴν κυριακὴν πηρὸ,
 νάμε εἰς τὸν μπαγυτζε, μὰ ποία ἐσάδη ἢ
 ἐκασίς με, ὅταν δὲν εἶδα μήτε Α' νῆτα, μήτε
 ἀνδρῶπον ἄλλον γενητῶν. Φεύγω ἀπ' ἐκεῖ, ἔ
 παγαίνω εἰς μίαν κώχην ὅπῃ ἔμελε νὰ περά-
 σῃ ἢ λαχταρίζῃ θ' αἶμα γυρίζωντας ἀπὸ τῆς
 Ἐκκλησίας κατῶς τὴν εἶδα ὅτῃ ἐκίνησε νὰ
 ἔρχεται, ἐφύκασι ἀλίγην, ὡσε νὰ μὲ σοχα-
 ῶδῃ, ἔ πάλιν ἐταξίχθηκα πλεον, τί κακὸς
 οἰωνός διὰ λόγοςμα, ἀντὶ νὰ τὴν ἰδῶ χαρῶμενην,

ἔ με κέφι, τὴν βλέπω κίτρινην, λυπημένην,
 ἔ με δάκρυα εἰς τὰ ἀξιολάτρευτα ματάκια της·
 ὡς τόσον ἐγὼ δὲν ἠμπορῆσα νὰ καταλάβω τὴν
 ἀληθῆ αἰτίαν, ἀράγε νὰ ἦτον διὰ τὴν διεξοδικὴν
 σιωπὴν μου; . . . ἢ διατὶ ἐσυμψώνησεν εἰς τὸν ἔ-
 ρωτά μου . . . εὐρίσκομην εἰς αὐτὴν τὴν ἀμφιβο-
 λίαν ἂν ὅσω ἔβλεπα τὴν Ἀννέτα ἔ ἤρχετο
 πρὸς τῆ λόγῳ μου· ἔξοφια ὁμως ταχίζομαι τὴν
 μητέρα της, ἢ ὅποια καθὼς με εἶδεν, εὐθεὺς
 ἐτράβιξε τὴν κόρην της, ἔ ἐγύρισεν ἀπὸ ἄλλον
 δρόμον. Ἐσάθηκα ἐκεῖ κομμάτι ὡσάν ζεματιτ-
 μένος, ἔ καταπιεγμένος ἀπὸ διαφόρους συλλογί-
 μας. Χάνωντας λοιπὸν κἀθε ὑπομονὴν, ἀπ-
 φάσισα νὰ πηγαίω εἰς τὸν ἀδελφόν μου, ἔ ὅ-
 τι εὐγῆ, ἄς εὐγῆ· μὰ ποῖα ὑπόδοχή με ἐ-
 πρόσμενε ἔ ἐκεῖ; . . . Ἡ γυρόντισσα τῆ στωι-
 τῆ τρέμωντας, ἔ με διακεκομμένην φωνὴν, με
 ἐβίαζε νὰ φεύγω τὸ γλυγωρότερον, ἔ νὰ μὴ
 σταθῶ μήτε ἓνα λεπτὸν, διατὶ κινδυνεύω. Ὁ-
 θεν χωρὶς νὰ ῥωτήσω περισσότερον ἐκατεῖθαινα
 τὴν σκάλαν, με σκοτὸν νὰ δαίσερέτω εἰς τὸν
 πατέρα μου· ὁ ἀδελφός μου ἔ τότε ἀνέβηεν ν, ἢ
 ὑπερβολικὴ ἀγανάκτησίς τε με διετέρχεν ὡ-
 σάν ἓνας κεραυνός, τὸ χέρι τε ἀγγίξεν εἰς τὸ
 πρόσωπόν μου κάμωσαις φοραῖς, ἔ ἂν ἐπῆρ-
 μενα ἀκόμι, τὸ πᾶλμα ἤθελε καταστήσῃ πολ-
 λῆ. . . Ὁθεν ἐγλύτωσα καταεντροπιασμένος διὰ
 τὴν ἀτιμίαν ὅπῃ ἔλαβα, ἀπελπισμένος διατὶ
 δὲν ἐσυνωμίλησα με τὴν Ἀννέτα μου, τρομακ-
 μένος διατὶ δὲν ἔμαθα πῶς εὐρίσκεται, ἔ σχε-
 δὸν βεβαιωμένος ὅτι νὰ ἀπερνῆτε μίαν ὀδυνηρὰν
 ζωὴν. Εὐγῆκα πάλιν εἰς τὸν μπαγτζέ τὰ με-
 σάνυχτα ὀλομόναχος, ἔκαμνα νὰ ἀντιχολογῶν

τῆ δάση ἀπὸ ταῖς φωναίς μου, ἀπὸ τῆς φωνῆς
 μου, ἀπὸ τῆς οἰατρῆ παραπομπῆς. ἢ ἄχ θυρίδι-
 ο γνωστὸς ἀλλ' ἤν, ἄχ σκληρόκαρδος, ἐστὶ θε-
 ο νὰ γένῃς αἰτίη τὸ ἀκαίσιμ' ἔμ, θε νὰ προ-
 ἤξῃς τὴν θάνατόν μου ἀσπλαγχνῶς, τὴ
 ἔκταμα τῆς Ἀννέτα, ἴσως ἐξ αἰτίας σου τ' ἴχνη,
 ἴσως ἡ φθορικερῆ γλώσσα σου κέντιτε τὴ
 θανατηφόρα βέλῃ, ὅπῃ ἐσσχίζῃ τὴν καρδί-
 ας, ἴσως... μὴ τί λέγω ἴσως; εἰς καιρὸν οὐδ'
 βλέπω οφθαλμοφικῶς τὸ πρᾶγμα; οὐδ' ἔμ-
 πρέκτως τὸ καταλαμβάνω πῶς εἶναι ἀπὸ
 λόγου τῆ; ἡ Ἀννέτα ἤμπορῆσεν ἀράγε νὰ
 ὑποφέρῃ νὰ μὲ ἴδῃ, χωρὶς νὰ εἰπῇ κἄν ἕνα
 κλημμεν; ἡ εἰλικρινῆς ἐρωτᾶς τῆς τὴν ἀφι-
 νεν ἀράγε εἰς ἡσυχίαν χωρὶς νὰ μὲ δῶσῃ
 νὰ καταλάβω τὴν καρδίαν σου ἀπὸ κανένα ση-
 μεῖον; μὴ τί περισσότερον σημεῖον ζητῶ, ἐ-
 κείνη τὰ δάκρυα, ἐκείνο τὸ κεντρικὸς ἦθος,
 ἐκείνη ἡ ἐνδόμυχος μελαγχολία ζωγραφισ-
 μένη εἰς τὸ ἡράνιον προσώπόν σου, δὴν φανε-
 ρῶν ἀρκετῶ τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς σου;
 ἄχ ἀκριβῆς Ἀννέτα, φοβῆμαι νὰ μὴν πᾶ-
 ρῃς τὸ πρᾶγμα κατάκαρδα, ἢ ὑπερηθῆς τὴν
 ζωὴν. Κακορίζικε Πόρ, μὴ τί ζῆς ἐσὺ ἀφ' ἧ
 πάσχει ἡ καρδίη σου, ἡ ἐλπίδ' σου, ἡ ἀντι-
 πύθη σου; ἀν' ἔχῃς τὴν Ἀννέτα, τί σε εἶμινε
 πλεον εἰς τὴν ὑφ' ἡλίου; ἄχ ψυχὴ μου, μὴ
 τὰ κάλλῃ σου, μὴ τὰ ἀμίμητα θέληγγρατά σου,
 ἀν' πληροφρονηθῶ πῶς μὲ ἀφήσῃς μόνον νὰ
 ζῶ ἐπάνω εἰς τὸν κόσμον, ἐκείνην τὴν ἴδιον
 σιγμὴν μὲ αὐτὸ τὸ μαχαίρι θέλω τελειώσῃς
 τὰς πολυωδύνας ἡμέρας μου, ἢ σὲ ἀεὶ ζωθῶ
 εἰς τὸν ἄλλον, ὅπῃ ἴσως ζήσωμεν εὐτυχέστε-

„ ρα, μὴ βλέποντες τὸν ἄσπλαγγνον ἀδελφόν
 „ μα. Ἄχ νύκτα σκοτεινὴ, νύκτα ἀναστρος,
 „ τρεμερὴ νύκτα, καταφύγιον τῶν φλογισμέ-
 „ νων ἐρωτῶν, νὰ εἶσαι μάρτυς τῶν ἔρχων μὲ,
 „ νὰ εἶσαι...

Αὐτὰ ἔξ ἄλλα περισσότερα λέγωντας ἔτι
 περὶς, μόλις ἔφθασα τὸ πρῶτό εἰς τὴν πολι-
 τεῖαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχα μσεύση· ἐπειδὴ ἔξ
 τρεῖς φρασεῖς ἐκίνησα, ἔξ ἄλλαις τούτοις ἐγύρι-
 σα πίσω, μόνον νὰ ἰδῶ τὸ σπῆτι τῆς ζωῆς μὲ
 ὅτῃ ἀπεχωρίζομαι, νὰ πασχίσω νὰ ἀκόσω τὴν
 ἀγγελικὴν φωταύτης, ἔξ ἐν ἧτον τρόπος νὰ
 συντύχω ἕνα λεπτόν μαζὺ τῆς μετανήσασα δικ-
 τὶ νὰ μακρύνω ἀπὸ κοντῆς, ἔξ δικτὶ νὰ μὴν
 κρυφθῶ ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου· εἶναι ἀδύνατον νὰ
 περιγράψω πόσῃν τολμῆν δίδει ἡ νύκτα μόνον
 εἰς τῆς ἐρχασῆς, ἴσως ἔξ εἰς τὰς κακοποιὰς ἀν-
 δρώπης· ἐγὼ τὸ αἰσθάνθηκα, δικτὶ τὸ ἐλοκί-
 μασα αὐτὴν τὴν φορῶν. Ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆ
 σκοτίας, ὁ ἄνθρωπος μοιάζει πῶς λαμβάνει τὴν
 φυσικὴν τὴν ἐλευθερίαν, ἔξ δὲν θέλει νὰ ἰξεύρη
 μεγαλύτερον, τὸν φαίνονται ὅλα συχωρημέ-
 να, ὅλα εὐλογα· ἐκείνη ἡ ἀκῆσιος συκολὴ ὅτῃ
 μᾶς χαλιωνῶναι τὴν ἡμέραν ὅταν βλέπωμεν τῆς
 ἐπιλοίπης ἀνδρώπης, τὴν νύκτα χάνεται· ἐκ
 τῆτα συνάγεται ὅτι, ἡ δειλία ἔξ ἡ ἐντροπὴ ἐμ-
 ποδίζει ἔξ τὰ κορίτζια εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῶν
 τὸν ἐρωτα, τὸ βράδι μόνον ἐκλέγην ἔξ αὐτὸ
 τὸν καιρὸν διὰ νὰ παρηγορήσῃτ ἐκείνας ὅτῃ χύ-
 νην δάκρυα ἔξ σεναγμῆς διὰ τὰ κάλλη τῆς· ἐκεί-
 νη ὅτῃ τὴν ἡμέραν κρύβεται ἀπὸ τὰ περιεργα
 μάτι τῆ δυστυχῆς ἐρασῆ, τὸ βράδι μοναχάτ-
 ζικη

ζική συντυχαίνει μαζύ τε, διὰ τὴν μάθη τὴν αἰτίαν τῶν δεινῶν τε, τὴν ὑποῖαν καμώνεται πῶς δὲν ἔξεύρει, ἔξ' διατί τρέχει κατόπι της. συμπαθήσατέ με δὲ αὐτὸς τῆς σοφασμῆς με, διατί ἐπέρασαν ἀπὸ τὸ κεφάλι με.

Δὲν ἠμπορῆσα κατ' ἄνευ τρόπου νὰ ἔσυχάσω, αἰδῶνθῆκα τὰς δυνάμεις με νὰ ὀλιγοσεύην, ἔξ' ὑποπτεύομαι πῶς ἀφύκτως ἔπρεπε νὰ ἀρρωπήσω· διὰ νὰ εὐρεθῶ λοιπὸν εἰς τὸ πικρικόνη σπῆτι, ἂν μὲ ἀκολαθήσῃ κἀνεὶς τοῦτον συμβάν, ἠμίσεισα ἀπὸ τὴν πολιτείαν, ἔξ' ἐπήγα εἰς τὸν πατέρα μὲ ἢ μητέρα με φυσικῶς με ἀγαπήσα, ἔξ' ὡς μικρότερον, ἔξ' ὡς πλεονεκτετὸν· βλέπωντάς με εἰς τέτοιον γυλί. δὲν ἔξευρε τί νὰ κάμη, ἀρχισε νὰ κλαίῃ, ἔξ' ἐκ προσκαλῆ ἰατρῆς.

Μὲ ποῖα τρατηγῆματα ὁ Πῶμ ἀποκτῶ τὴν Ἀνέτα.

Μὲ ὅλον με τὸ ζαηφλήκι ὅπῃ ἢ σέρησις τῆς Ἀνέτας μὲ ἐπροξένησε, πάλιν ἐσύνθεσα ἕνα τραγῆδι παραπονετικόν, τὴν ἐβεβαίωνα πῶς εἶμι ἀμετάτροπος εἰς τὸν ἔρωτά με, ἔξ' ἔρριξα ὅλα τὸ σφάλμα τῶν δεινῶν με ἐπάγω της· πῶς τάχα μὲ ἠμίσησε, ἔξ' δὲ νὰ μὲ σκατώσῃ με τὴν ἀσπλαγχιόνη της, τὴν δυνάμειν μου με, καὶ ὅτι ὁ κόσμος δὲ νὰ τὴν μεμφθῆ δια... ἀπ' ἐκεῖ
ὅπῃ

ἄπ' ἑκείτοιμεν τῆς τὸ ἔσειλα μὲ ἔνκου πικρῶν
 ἀνθρώπων μὴ, ὁ ὅποιος ἐσάθη εὐτυχέστερος ἀπὸ
 τὸν πρῶτον, τὴν ἡμερὴ κατὰ μόνας, τῆς τὸ ἔδω-
 σε, ἢ ἐμίστευε παρευδύς· περιεῖχε δὲ ταῦτα.

Ψυχὴ μὲ Ἀυνέτα.

Ἐγὼ πῶς εἶμαι ἄλλος δικόσου, (α)
 Θαυμάω πῶς πλέον εὐὰ τὸ ἰξίυεπς,
 Καὶ ὅν ἐλπίζω ποτὲ εὐὰ τύχης·
 Ἄλλου κέρειου τόσου πικρῶν,
 Οὐ-εὐ γιὰ σένα ἢ τῆς ζωῆς τε,
 Νὰ θουσιάζῃ ἢ τῆς ψυχῆς τε.
 Καὶ εὐὰ λατρεύῃ τὸ πρόσωπό σου,
 Μὴ τίτοιον τρόπον ξεχωριστῶν.

Ἄχ σὲ ὀμνῶν πῶς ἀλυσιθῶν,
 Νὲ μὴ ἀλλάξω ἐν ὅσῳ ζήσω,
 Μῆτε ποτὲ μὲ πχιά εὐὰ γυρίσω·
 Ἄλλην καρμίαν εὐὰ σοχαθῶ·
 Κι ὁ ἔρανός με ἄς μὴ παιδεύσῃ,
 Μ' κερωνόει τε ἄς μὴ φονεύσῃ,
 Ἄς ἢ ἡμέρῃσ' ἀφ' ἧ σὲ εἶδα,
 Κἄν τὸ ταῖσόν ν' φανταθῶ.

Ε'ξ

(α) Ομοιοκαταληκτὴ ὁ πρῶτος εἶχος μὲ τὸν ἔβδο-
 μου, ὁ δὲ δεύτερος μὲ τὸν ὄγδοον.

Ἐξ ἐκστάσεος πάλιν ἐγερθίζω,
 Ὅτι δὲν πρέπει πᾶν γὰρ πολήσω,
 Τῆς εὐσπλαγγείας καὶ ἐλπείσω,
 Καὶ νοιάθω φῶς μου γὰρ ἀναλῶ.
 Μήτε κοιμῆμαι μὲν συμφορῶμαι,
 Πάντοτε κλάω κί ὄλο λυπῶμαι,
 Μισῶ εἰς ἄκραν τὰ καὶ ἐγλεντίζω
 Ἐίχασα κλίση ἢ καὶ ἐγελῶ.

Ἀπορατῆσι οἱ στεναγμοί μου,
 Καὶ πλημμυρίζου τὰ δάκρυά μου,
 Μήτε μὲ μῆτε παρηγοριῶ μου,
 Παρὰ ἢ μόνησε ζωγραφιά,
 Ὅπῃ φυλάττω εἰς τῆς καρδιά μου,
 Κι ὅπῃ αὐξάνει τὸν ἔρωτά μου,
 Καὶ χρησιμεύει διὰ τροφή μου,
 Μόνη ἢ ἄρασε τύμορφιά.

Σὶ σένα κρέμεται ἡ ζωή μου,
 Κι εἰς ἀποθάνω τῆς ἡμερσίας,
 Ὅτ' ἔχεις μόνη γιὰ τ' εἰς' αἰτία,
 Μ' αὐτῆς τὴν ἀκρανσε ἀπονιά,
 Κι ὁ κόσμος ὅλος θά σέ φωνάζει
 Κι ἀδιακρίτως, θεί τὰ σέ κρίζει,
 Τῷ κρηστάτῃ ἢ αἰσθήμα,
 Μὰ μισημίαν δάλα φρονιά.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῷ ἀνδράσι
 μου, ἔφθασαν ἔτι τὰ γράμματα ἀπὸ τῶν ἀδελ-
 φύμου, ὃ ὅποιος ἐφανερώσεν ἀπ' ἀρχῆς τὴν ὑ-
 πόθεσιν τῆ ἐρωτός μου, τὸ βαβάσιμα ὅπῃ ἔ-
 πιασεν ὁ πατὴρ τῆς Ἀνέτας, τὴν εὐλογον ἀ-
 γανάκτησιν ἐκεῖνα, ἔτι τὴν ἀναιτήχουτον τάλμη
 μου, ὅπῃ ἐπῆγα νὰ φαίω εμπροσάτω. Τότε
 χωρὶς νὰ χάσω καιρὸν, βλέπωντας πῶς ὅλα
 εὐγῆκαν εἰς τὸ παρόν, ἔπεσα εἰς τὰς πέδας τῆς
 μητρός μου, χύνωντας δύο πεπρασάδα δακρύων, ἔτι
 παρακαλῶντας νὰ δείξῃ τὰ μητρικὰ σπλάγχνα
 της, νὰ πασχίσῃ νὰ γυρίσῃ τὴν γνώμην τῆ
 πατρός μου, ἔτι νὰ μὲ δώτῃ τὴν ἀξιολάτρευτὴν
 μου Ἀνέτα. Ὑπερον ἀπὸ μερικαῖς δυσκολίαις,
 μὲ ἔδωτε τὸν λόγον της ὅτι θέλει προσπαθί-
 σει, τὸ ὅποιον ἔτι ἔκαμεν. Ἐκρίναν λοιπὸν ἀ-
 ναγκαῖον νὰ γράψῃν εἰς τὸν πατέρα τῆς Ἀνέ-
 τας, χωρὶς νὰ ἀποκριθῶν τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὸ
 γράμμα ὅπῃ τὸς ἔσειλε. Ἰδὲ ἔτι τὸ ἴσον τῆ
 γράμματαύτων.

Προσκυνῶ Σινιὸρ Ρ'εσῶ.

„ Τὰ χρέος ἑνὸς πατρός, εἶναι νὰ ἐπιμε-
 „ λῆται διὰ τὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν τῶν
 „ παιδιῶν τε, ἔτι νὰ φροντίξῃ πάντοτε τὸ συμ-
 „ φέροντες, νὰ διορθώσῃ τὰ ἐλαττώματά της,
 „ ἔτι νὰ ὀδηγῇ κατὰ τὴν θέλησίν τε τὰς πράξεις
 „ της ὅταν ἴδελαν κάμη κένενα ἑναίτιον νὰ τὸ
 „ ἐπιπλήττῃ ἂν εἶναι καιρὸς διορθώσεως, ἔτι νὰ
 „ τὴ παραβλέπῃ ὅταν παρελθῇ τοῖστος εἶναι

" ὁ σφοδρὸς ἔρωτας τῆ υἱοῦ μου Πόμ, διὰ τὴν
 " φιλιότην της Ἀνέτας κείτεται εἰς τὸ σρω-
 " μα, μῆτε συμβαλαῖ, μῆτε φοβερισμοῖ, μῆτε
 " ἰατρικὰ ἰσχύον νὰ δώσων τὴν υἱοῦσαν τῆ πα-
 " ρεκαλιῶ νὰ μὲ λυπηθῆ, ἔ νὰ κατανεύσῃ εἰς
 " τὸ συνοικέσιόν της, ἔ τὸ περισσότερον μὲ
 " φαίνεται πῶς ἔ ἡ ἀκριβὴ της νὰ ἔχη κάποιαν
 " κλίτιν ἔέλω τὴν ἀγαπᾷ ὡτὰν κόρη μου,
 " ἔ θέλει μὲ εὖρει ἕναν δεύτερον πατέρα ἔς
 " μὴν φωνῶμεν λοιπὸν τύραννοι, εἰς ταῖς καρ-
 " διαῖς τῶν παιδιῶν μας, ἔ ἄς τελειώσωμεν ὁ-
 " κείνο ὅπῃ ὁ ἔρωτας ἄρχισε ἔ νὰ ἔχω τι-
 " μίαν ἀπόκρισίν της ἔ μὲνω δέ

ὡς ἀδελφός της
 ὁ Διβάλ.

Εὐθὺς ὅπῃ ἐξάλθη αὐτὸ τὸ ραβᾶσι εἰς τὸν
 πατέρα της Ἀνέτας, ἄρχισα νὰ αἰσθανθῶ μα-
 ταβολὴν, ἡ υἱοῦσα μὲ ἐκλινεν εἰς τὸ καλλίτε-
 ρον, ἔ ἦμην ὅλος γεμῆτος ἐλπίδαις ἕνα λεπ-
 τὸν δὲν ἀπέρασε, ἔ βλέπω ἕναν ἄνθρωπον τῆ
 σπητιῶ τῆ Γ' εἰσῶ, με ἕνα γράμμα πρὸς τὸν πα-
 τέρα μὲ ὁ καίμενος ὡς ἔ, ταῖς ὀρνιδές τε ἐγνώ-
 ριζα, πολλῶ μᾶλλον τῆς ἀνθρώπου ὅπῃ ἐλάμβαν-
 ναν τὴν εὐτυχίαν νὰ δαλεύον εἰς τὸ σπητι τῆς
 Κυρίας μὲ ἔ ὡς τὸσον τὰ ἐχρηιάδικα, ἐνόμιζα
 πῶς ἔγραφε τάχα ἔ ἐκείνος παραπονήμενος διὰ
 λόγου μὲ, καθὼς ἔ ὁ ἀδελφός μὲ πλὴν ὁ φό-
 βος μὲ δὲν ἐβάσταξε πολὺ, ἐπειδὴ ἔ ὁ πατέρας
 μὲ πλησιάζωντας χαρῆμενος εἰς τὸ κρεβάτι μὲ,
 συκώ-

συκώσε Πομ (μέ λέγει) ἢ Ἀννότα εἶναι
 ὁμιήσθ, ὁ πατήρας τις σέ ζητᾷ διὰ γαμ-
 βίου τε, ἔ ὡς εἶναι μέ τήν εὐχὴν με, θέλω
 νά τελειώσῃ ἡ χαρὰ σας, ἔ μὴν πιρκαίνεσαι,
 Θεός με ἔκει ὅπῃ ἐκείτομην ἄρρωστος, ἔ μό-
 λος ἀπορῆσα, νά κινηθῶ, ἔ γινα λουτάρι
 ἀκίοντες ταιαῦτα χαρμόσυνα προμνήματα
 δέν ἔχω μήτε λέξεις προσφυεῖς, μήτε τρά-
 πης τόσον ζωντανός ὅπῃ νά ἐκφράσω τήν
 ἐκκατίν με ἄπο τήν ὑπερβολικὴν χαρὰν με,
 ἐπήγηξα ἄπο τὰ ῥῶχα, ἔ ἔτρεχα εἰς τήν
 σάλαν ὡσαν ἔ ἡμεν ἐξω τὰ ἔμαυτά με, βα-
 ρύωντας τὸ ῥαβδί τῆ πατρὸς τῆς Ἀννέτας,
 ἐνόμιζα πῶς ἔχω εἰς τὰς ἀγκάλας με τήν
 ἰδίαν, τὸ ἐφιλάστα μέ τὰ φλογερά με χεῖλη,
 τὸ ἔβρανα εἰς τὸ σῆθος με, εἰς τὴν καρδιά με,
 τὸ ἔβρεξα ἔ μέ δύο τρία δάκρυα χαρᾶς, ἄλ-
 κάλιαζα ὅλος τῆ σπιτιῆ ὅσως ἐσυναπαντῆ-
 σα, ἔ τὰς ἔλεγα τὴν χαροποιὰν ταύτην εἰδήσι.
 ὡς ἔ τον δάσκαλόν με ἐκεῖ ὅπῃ ἔγραφην εἰς
 τὸν οὐδᾷ τε ἐπήγα νά τον συγχαρῶ, ἄπο
 τὴν οὐμὴν με δέν εἶδα πῶς ἐχούδη τὸ καλα-
 μάριτα, ἐμαντζῆρωσε τὰ χαρτιά τε, ἔ ἔκα-
 μα τὰ τετράδιά τε ἄνω κάτω, ἐφυγα ἀφί-
 νωντάστον εἰς μίαν ἀπορίαν, Συμον, ἔ γέ-
 λωτα διὰ τὰ κινήματά με. Τέλος πάντων
 ἐπήγα εἰς μίαν κώχην, ἔ τὸ ἀνέγνωσα.

Ραβάσι τῆ Ρεσῶ πρὸς τὸν
Δεβάλ.

ΠΡΟΣΚΥΝΩ ΣΙΝΙΟΡ ΔΟΥΒΑΛ.

„ Μὲ ὅλον ὅπῃ δὲν ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ
τὴν γνωρίσω προσωπικῶς , πλὴν ἡ φήμη τῆς
καλοκἀγαθίας της διεδόθη ἔως ἐδῶ· ὅθεν
ἔξ ἔν ἐλειψα νὰ τὴν γράψω ὅτι, παρακι-
νῆμιος ἀπὸ μίαν φυσικὴν κλίσειν, τόσον πρὸς
τὴν εὐγενείαν της, ὅσον ἔξ πρὸς τὸν υἱόν της
Πομ, ἀγνοῆσα νὰ γένη αἴτιος ὅπῃ νὰ
συγγενεῦσάμεν, ἔξ νὰ ἐνώσωμεν ταῖς φα-
μελίαις μας· ἂν τὴν φαίνεται λοιπὸν εὐλο-
γον, ὡς μὲ ἀποκριθῆ πῶς δίδει τὸν λόγον
της, ἔξ ὅσον ἐκ μέρους μας εἶναι ἑτοιμα ὅλα·
ἐγὼ ἔχω μόνον μίαν κόρην, ὁ Πομ εἶναι ἄξιος
εἰς νὰ γένη υἱός μας, τὴν ἐσχραμένην κυριακὴν
ὀρίσετε νὰ τελειώσωμεν ἔξ τὴν χαρὰν· μένω δὲ

ὡς ἀδελφός της
ὁ Ρ'εσῶ.

Αὐτὸ ἦτον, ἡ μία νεῦσις θεϊκὴ, ἡ ἓνα
ἀποτελέσμα τῆς τύχης ἀπ' ἐκεῖνα τὰ σπάνια·
οἱ γονεῖς ἔξ τῶν δύο μας νὰ δώσεν τὴν γνώμην
της ἐν τ' αὐτῷ, χωρὶς νὰ ἰξεύρη τὸν σκοπὸν
ὁ ἓνας τῶ ἄλλῃ· ὡς τόπον ἐκείνην τὴν ἐβδομάδα
ἐκαταγινόμεθα εἰς ταῖς ἐτοιμασίαις τῆς χαρᾶς,
τὴν παρασκευὴν ἐπήγαμεν εἰς τὸν ἀδελφόν μας,
ἔξ τὴν κυριακὴν ἐτελειώσαμεν τὸ μυσταῖον.
Ἔντας ἐγὼ εἰς τὴν Ἑκκλησίαν, προτῆ νὰ ἔ-
χισα

χρῆσι ἢ τζιριμόνια, ἐπὶ γὰρ ἐκαταφιλῆσα τὸ κα-
 σίδι τῆς Ἀννέτας, ἐκάδισα εἰς τὸν ἴδιον τύπου
 ἐκεῖνον ὅπῃ ἐσυνήθιζα νὰ τὴν κρυφοκοιτάζω, καὶ
 ἀναπολῆσα εἰς τὸν νῦν μὲν, ὅσα εἶχα τραβίξῃ
 ἐν ὄσῳ νὰ τὴν ἀποκτήσω· δὲν ἐξέχασα μῆτε
 τὸ μέρος τῆς πρώτης ἀνταμώσεώς μας, ἀλλὰ ἔ-
 βαλα καὶ ἔχκαμαν ἓνα σοφατζῆρι, τὸν ὁποῖον τὸν
 ὠνόμασα τὸ Καδίσμα τῆς Ἀφροδίτης. Ζῶ
 λοιπὸν τῶρα μαζύτης ὑπερευχαριζομένου, καὶ
 ἀντὶ νὰ λιγοσεύσῃ ἡ ἐρωτικὴ μὴ φιλόγῃ μετὰ
 τὸν γάμον, ὑπεραύξησε βλέπωντας τρυγύρη μὲ
 τὸν ἑμαυτὸν μὲ μετακομισμένον εἰς τὰ φιλτατά
 μὲ τέκνα.

Οἱ δύο φίλοι τόσον ἦτον καταβυθισμένοι
 εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς τῆς ἱστορίας, ὅπῃ δὲν
 μὲ ἐσοχιάθησαν πῶς γέχομαι πίσωτας καὶ ἀκνήω,
 ὅθεν ἀφ' ἧ ἐτελείωσαν, ἐπαρακάλεσα τὸν ἡ-
 ρωα τῆ δράματος νὰ μὲ δώσῃ τὸ χειρόγραφον
 νὰ τὸ ἀντιγράψω, ὁ ὁποῖος μὲ ὑποχρέωσε κα-
 τὰ τῆτο, καὶ ἀναμεταξὺ εἰς ταῖς ἄλλαις ἱστορίας
 ὑπὲρ ἐξέδωσα, μὲ τὴν ἀδειάν τε ἐτύπωσα καὶ ἔ-
 τάτην, διὰ νὰ μὴν ὑσερηθῇ τὸ κοινὸν ἀπὸ ἓνα
 τοιαῦτον ἀξιολύμητον παράδειγμα.

Ο'

ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Δέν είναι πρῶτον πλέον ταχύ ἔξύτερον
 ἀπὸ τὸ τρέξιμον τῆ κλισῆς, ἐκεῖ ὅπῃ νομίζει
 κχιεῖς πῶς τὸν κρατεῖ ἔ είναι ὅλος ἐδικός τα,
 αὐτὸς ἀνεπισημῶς φεύγει χωρὶς νὰ ἀφήσῃ
 κἀνένα τε πρᾶγμα μικρὸν ἴχνη. Ἡ κλισία μὲ
 φαίνεται πῶς ἦτον ἐχθρὸς ὅπῃ διερχόμενος ἀπὸ
 ἑναυ δρόμον τῆ Παρισία ἔτυχε νὰ συναπαντήσῃ
 δύο πλάσματα, τῆ φύσεως πρῶτα φιλοτεχν-
 νήματα, τῶν ὁποίων τὰ δέλγητρα, ἔ τὸ ἀμί-
 μητον κάλλος, ἔκμαυ τὴν ψυχὴν μα νὰ πιδύξῃ
 ἀπὸ τὴν χαράντης, ἔ νὰ ὑψωθῇ ἕως εἰς τὴν
 θείαν ἐκείνην ἀραιότητα ὅπῃ εἶναι ἀρχὴ πάσης
 κτίσεως. Καὶ ἡ δύο ἔκλινεν ἄλίγον εἰς τὸ με-
 λαχροῖον, τὸ πρόσωπον ὅμως τῆς μιᾶς εἶχε
 μιαν ἀνθηρὴν λευκότητα, ἣτις ἔδιδεν ἀκέραιον
 ὄρεξιν ἔ εἰς τὰ μάτια τὸ πλέον ἀδιαφόρου θεωρη-
 τῆ τῆς ἕλης τὰ παχυλάτιστα μέγαρα ἁμοιβῶν
 κικκινόχροα τριαντάφυλλα, ἔ ὁ ἐρυθρὸς κύκλι-

τῆ

τῆ μικρῆ κόμματος, δακτυλιδάκι. Ἄλλων, αὐταῖ, ἢ ἄξιολάτρευτοι νέαι, ἢ ἢ δὲ πρῶτα ἐξαλείφθησαν, ἐχέθησαν, δὲν ζῆτε πλέον· ἢ μὴ βινε μὴ ἀπο τῆ σκληροκρῶ το γονεῖς τῆς, ἐτῆρον ἔταν θρησκόγιωμον ἢ ἀποτὸν ἀνδρα, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ φαρμακερὰ κοριττου ἐκεντρῶσε κατὰ ὀλίγον τὴν αἰθαντικὴν καρδίαν τῆς, ἔως ὅπῃ τὴν ἐσκέτωσε ἢ τὴν ἐξεκίνητη εἰς τὸν τάφον. Ἄχ ἀνήμερα θηρία, ἐπὶ χεῖρε νὰ μεριτᾶρετε ἔλαβετε τὴν εὐτυχίαν, νὰ κινε κτησῆτε τοιαύτης θησαυρῆς ἢ δὲν νοιάθετε τὸν τὶ ἄξιζαν, ἢ βαροβαρότατῃ ἢ πῶς τῆς, ἢ ἢ ἀδύοχο ἀναδροφῆσαι, σῆς σκοτίζει νὰ μὴν γνωρίζετε τίτου ζυγιάζει ἢ τιμῆ τῆς, πῶν ἀρ' ἢ τῆς χῆστε, τότε ματαίως ἀναξιο ἀρχίζετε νὰ μετανοῆτε, ὡσᾶν νὰ ἦτον εἰς τὸ χεῖρ σας πλέον ἄσπλαγχνοι, ἢ νὰ ἢμπορέσετε νὰ ἀνακαλέσετε τὴν πολυτιμὴν ζωῆν τῆς· μὰ . . . τί τὸ ὄφελος . . .

Ἡ Αἴγλη ὅμως . . . ἄχ ὅταν ἐνθυμιθῆ κανεῖς τὴν Ἀγγελικὴν ἀρεστότητα τῆς, ἢ κατὰ διάθε βραγίζει, φρίττει ὁ νῆς τῆς, ἢ μὲ ἀγανάκτησιν ἀναθεματᾶ ἕκατὸν χιλιάδες φρασίαι τῆς ἀπάνθρωποι συνήθειαι μας, τὸ ἀξιόμιστον ἡτέρεσον μας, τὴν ὀλέθριον ὑπερφάνειάν μας, ἢ ὅλα τὰ φθοροποιὰ ἐκεῖνα πᾶσι ὅπῃ μὲ κατὰ χερσιν διοικῶν τὴν ἀνθρωπότητα τῶρα εἰς τὸν αἰῶνα μας, ἢ ὅπῃ μισεῖ ἢ ἀποδοκιμάζει ὁ ὀρθὸς λόγος ἢ ἢ μητέρα φύσι. Αὐτὰ λοιπὸν ἕκατ. νησῶν τὸ καύχημα τῆς γυναικείης γενους, τὸ ἄξιολάτρευτον πρωτότυπον τῆς καλλῆς, τὴν κριτωμένην θεάν τῆς εὐμορφίας, ἀδικῶς ἢ παραλό-

ραλόγως νὰ κατεβῆ εἰς τὸν τάφον, ἢ νὰ πείνη θυσία ἐνὸς ἔρωτος, ὅπως ἴσως ποτὲ δὲν ἐξαλεθρῆ παρόμοιοις τε.

Ἡ Αἴγυλι Σερῆτ (α) εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν δεκάξι χρόνων, ἦτον τὸ πλέον ὠκειώτερον πλάσμα ὅπως ἠμποροῦτε καθεὶς νὰ ἴδῃ εἰς τὸν ἑφήλιον· εἶχεν εὐμορφὰ μεγάλη καὶ γαλανὰ μάτια, μαύρα καὶ κικαρωτὰ φρεῖα, ἕνα λευκότερον προσωπὸν ὡσάν τὸν κρίνον, ἕνα νόσμον καὶ γαρρποῖόν αἶρα, καὶ τὴν λεπτότητα καὶ εὐγένειαν, ὅπως ἐφαίνετο ἕνα τρουφερον λακιδάκι, τὸ ὅποιον δὲν τολμᾷ νὰ γυρίῃ ἀνδράπη χεῖρ ἀπὸ φόβου νὰ μὴν ἐξενθῆσῃ· τὸ σωματικὸν ἀνάστημα τῆ σωματικῆς, ἐκεῖνη ἢ ξεχωριστὴ πᾶσα ὅπως εὐρίσκεται μόνον εἰς ταῖς καλῆς ζώας, καὶ τὸ ἀγγελικὸν περιπάτημά της, εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῆ, πόσον ἐμφύχωναν με ζωτανότητα τὰ ἀπειρα δειλυντράτης. Ἀλλὰ φύσις φύσις, ἢ ἔπρεπε νὰ μὴν εἶχεσ διμιουργήσῃ τοιοῦτον θαῦμα, ἢ ἀπὸ ἢ τὸ ἐσύνδεσσεσ μίαν φοράν εἰς τὴν οἰκημένην, νὰ τὸ βασᾶσ δια πάντα εἰς τὴν ἀκμήν τε. Εἶχε πολὺ πνεῦμα, καὶ πρὸ πάντων μίαν αἰσθαντικὴν ψυχὴν, ὅπως μόνον με ἕνα νεῦμα,

ἐκεί-

- (α) Αἴγυλι λέγεται καὶ μία ἀπὸ ταῖς νύμφαις ὅτι ἐμβολογοῦσται οἱ Ἕλληες· ἦτον πολλαὶ κεισματάςκα, ἀλλ' ἢ ἐμνηστέρωσι τὸ πρῶτον τῆ γέροντος Σιληνῆ ἀκατεφείως τῆ Διοτύσῃ ἐπὶ τῆ ἐκοιμάτῃ, ἴδουτε καὶ τὰ χειροπόδαρά τε μετ' ἑξήδαις λακιδίωσ, δὲν ἤθελε νὰ ἐξύρῃ τὴ βίβλ τῶ ἔρωτος, καὶ ἀγαπήσῃ νὰ περιπαίξῃ τὸν καθ' ἑνῶ.

ἐκαταλάμβανε τί ἔχει νὰ εἰπῇ κἀνοῖς, ἔ, πῶ
βαδίζει ὁ ρῆστᾶ.

Αὐτὴ ἡ ἀριστάτη ἔ ἐρωτικὴ κοπέλλα, ἦ-
τον ἡ ἴδία φαικὴ παθητικὴ, ὅταν ευρισκομένη
ἐνῶ δειλιῶν εἰς ἕνα μαχητῆ με ἄλλαις γειτώ-
νισσάις της, ἡ φλογερῆς ματικίστης ἐνέπνευσαν
ἕνα σφοδρότατον ἔρωτα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ζιανί,
τὸν ἔρᾶνῃ πῶς εἶχε (καθὼς ἔ, ἦτον) τὸν γλυ-
κὺν ἀέρα τῆς Ἀφροδίτης, με τὸν ὁπσιῶν ἐκείνη
ἐπλήγωσε πρώτην φορὴν τὴν αἰσθαντικὴν καρδίαν
τοῦ ὄραϊν Λεωνίδου της (α). Ὁ Ζιανί ἦτον πλη-
σιώτερος ἀπὸ λόγου της, εἰς τὴν τάξιν τῆ γένου
ἀνώτερος, καλλιτέχνης, ἔ, εἰς ἔκρον ἐρωτικῆς,
πλὴν με ὅλα αὐτὰ τὰ τυχηρὰ ἔ φυσικὰ ἔλα-
σα, δὲν ἦτον κἀνόνας ζυπασμένος οπὴ νὰ μὴν
ἰξεύρῃ πῶς ἡ ἀληθινὴ εὐγένεια εἶναι φυτευμένη
εἰς τὸ ὑποκείμενον τῆ ἀνδρώπῃ, ἔ ὄχι εἰς τῆς
ματαίης τίτλης τῶν περικτόρων (καθὼς μογα-
λαυχὴν μερικῶ, ἔ ὑπερχίρονται ὡστὴν νὰ σακ-
τέβηκαν ἀπὸ τὰ σύννεφα με τὸ ζιμπᾶλι, ἔ ἄν
τῆς παρατηρήσῃ κἀνοῖς, της εὐρίσκει ἡ τρελῆς, ἡ
μωρὸς) ἀλλὰ με σωτὴν φρόνησιν ἐξέταζε τὰ
πράγ-

(α) Ἀΐθαις· εἷας οἶος καθ' ὑπερβλήν ἀερατος, ἐγγι-
νήθη ἀπὸ τῆς κίμαμξίαν τῆ Κινύρα βασιλῆως
τῆς Κύπρου, ἔ τῆς θυγατρὸς τοῦ Μ. β. β. ἡ Ἀφ-
ροδίτη ἀγαπᾶσταν τοῦ ἐν ψυχῆς, αἰσθάνθη μίαν
ἀκραν θλίψιν ὅταν τὸν εἶδε φαινοῦσα ἀπὸ ἐν ἡ
... γυμνάσιον, τὸν ἐμετακόρησεν ὁμοῦ εἰς ἀνευαί-
νη, λαλῶδι. Τὰ ἔθῃ ἐκαθίσταναν με ἐρησίᾳ, θεή-
τους τῆς ἡμέραν τῆς θανάτου.

πράγματα ἔπιθυμῆσε νὰ ἀπολαύσῃ διὰ εὐ-
 ζυγόντα καμμίαν νέαν, ἢ ὅποια νὰ συναδρούσῃ
 ἐντ' αὐτῆ εἰς τὸ ὑπακείμενόν της ἔξελγητρα
 σωματικὰ, ἔπιπροτέρηματα ψυχικὰ, καθὼς ἡ
 Αἴγυλι, διὰ τῆτο ἔξυπερεχάρη εἰς τὴν καλὴν
 συναπάντησίν της· τὸ καρίτζι εὐδῶς ὅπῃ τὸν εἶ-
 δεν, ἐδοκίμασε τρόπον τινὰ ἕναν κάποιον φόβον,
 ἐπειδὴ ἔξδεν αἰσθάνθηκεν ἡ καρδιά της ἐκεῖνο
 τὸ ἡδονικὸν γυγίξιμον ἔξγλυκύτατον ταραγμὸν,
 ὅπῃ εἶναι ἡ ἐπιθυμητὸς πρόδρομος τῆ ἀληθινῆ
 ἔρωτος, τὸν ὅποιον νοιώθην ἐντ' αὐτῶ ἕνα ὑπα-
 κείμενα ὅταν τύχη ἀμοιβαῖος, ἔξπρομηνύει μιᾶς
 λογῆς ἀπερίγραπτην εὐδαιμονίαν εἰς τὴν ψυχὴν.
 Τὸ ἐναντίον, μία κρυφὴ λύπη τὴν εἶχε κυριεύ-
 σῃ ἀπ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἔξὅταν ἐφαινετο
 ἐμπρός της ἀντὶ νὰ χαρῆ, τὴν ἤρχετο μελαγ-
 χολία, τὴν ὅποιαν δὲν εἶχε δοκιμάσῃ ποτέ της.
 Τὴν πρώτην φοράν ὅπῃ ἐπῆγε κοντῆ της με ὑ-
 πόκλισιν νὰ τὴν χαιρετήσῃ (ἔτυχεν εἰς τὸ σερ-
 γιάνι) τὸν ἀντεχαιρέτησε ἔξἡ Αἴγυλι με μίαν
 ἄκραν δειλίαν, ἔξμε τὸ νὰ ἐδίσσχυρίζετο ὁ
 νέος περισσότερον νὰ ἀξιῶνεται διὰ πολλὴν ὥραν
 τὴν συνομιλίαν της, ἐκεῖνη ἔδειξεν ἕνα κίνημα
 πῶς συσέλλεται, ἔξἀγκησῆσε νὰ δώσῃ καμμίαν
 μεγαλητέραν αἰτίαν νὰ τὸ καταλάβῃ ὁ Ζεῖν.
 Ὁ ὅποιος με ὅλον ὅπῃ ἐγνώρισε τὸν σκοπὸν
 της, δὲν ἐβασῆσεν ἡ καρδιά της, μήτε ἠμπορῆσεν
 νὰ ἀναχωρήσῃ πλέον, ὡσάν ὅπῃ δὲν ἦταν κύ-
 ριος τῆ ἐαυτῶτα.

Πρώτη συνομιλία τῶν δύο νέων.

ΖΙΟΥΤΝ. „ Μὲ φαίνεται ὠραιότατη Αἴ-
 „ γλη πῶς ἐνοχλεῖσθε ἀπὸ τὴν παρσιανὴν,
 „ ἢ πῶς εἶμαι περιττός εἰς τὴν συναναστροφὴν
 „ σας, ἂν ἴξουρα πῶς σᾶς προξενῶ ἀγδίαν Κε-
 „ ρᾶμα, ἐντ' αὐτῷ ἤθελα ξεμακρύνῃ διὰ νὰ
 „ μὴν σᾶς παραβαρύνω. ”

Α΄ΤΑΗ. „ Ὅχι αὐθέντημα, μοῖσον ἢ
 „ δέλι σας ἀιδάνομι τὴν σμικρότητάμη, καὶ
 „ τὴν ἀνισότητα τῶν καταστάσεών μας, ἢ τε-
 „ πεινὴ συντροφιά ὅπῃ βλέπετε, δὲν εἶναι ἄξια
 „ νὰ λαβῆ τὴν τιμὴν νὰ σᾶς δεχθῆ, ἐπειδὴ ἢ
 „ ἤμπορεῖ νὰ ἐλαττωθῆ ἢ ὑπόληψι σας, συ-
 „ ναναστροφόμενος μὲ παρακατιανὸς ὡς ἂν ἐμᾶς. ”

ΖΙΟΥ. „ Οἱ ἄνθρωποι εἶναι φυσικὰ ὅλοι
 „ ἰσότημοι Κεραῖμα, ἢ ἀναμεταξὺ εἰς τῆς τι-
 „ μημένης, δὲν εἶναι μέγας ἢ μικρός. Ἀληθινὰ
 „ ἢ ὑπερηφάνεια μερικῶν ἐφευρῆκεν αὐτὴν τὴν
 „ διαφρεσιν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἀνθρώπων,
 „ εἰς τὰ μάτια ὅμως ἐνὸς φρονίμου, ὅλοι εἶναι
 „ ἀπόγονοι Ἀδάμ. Καὶ λοιπὸν σᾶς παρακα-
 „ λῶ νὰ μὴ μὲ ὑπερήσετε τὴν χάριν τῶ νὰ συ-
 „ νκωληθῆσω ἢ ὁ δῆλοί σας. ”

Α΄Γ. „ Στοχασθῆτε αὐθέντημα πῶς ἢ
 „ τιμὴ σας ἤμπορεῖ νὰ ...

ΖΙΟΥ. „ Ὅχι ὅχι Αἴγλη Κεραῖμα, ἢ
 „ τιμὴμη εὐρίσκει ποθὰ καλὰ τὸν τόπον τῆς
 „ ἔταν ἀξιῶνομαι νὰ θεωρῶ τὸ ἐγγυελικὸν πρό-
 „ σωπόν σας, νὰ ἀκῆω τὴν ἡδονικὴν φωνήν σας,
 „ νὰ μετρῶ ἀπὸ μίαν μίαν ταῖς σπάνιας χί-

» ραισ σας, ἔ νά μετρεῖμαι εἰς τόν κατάλογον
» τῶν θάλων σας.

ΑΓΓ. » Αὐθέντη μὲ, λυπηθῆτε με τὴν
» καϊμένην σᾶς παρακαλῶ, ἔ μὴ μὲ περιπαί-
» ζετε τόσον, ἄς εἶναι διὰ τὴν ζωὴν σας.

ΖΙΟΥ. » Χωρὶς χωρτικᾶ ὠραιότητι Αἴ-
» γλη, ἀδύνατον νά σᾶς ἰδῆ κανεῖς, ἔ νά μὴν
» ἔλκυθῆ ἀπὸ τὰ ἀμίμητα θέληγυθρά σας,
» νά μὴν σᾶς προσφέρῃ τὴν καρδιά τῆ, ἔ νά
» μὴν ἀποφασίσῃ διὰ νά σᾶς λατρεύῃ ἐν ὄσω
» ζῆ, δὲν σᾶς λέγω διὰ ἀνδρώπης ὅπῃ δὲν
» ἔχην γῆσον, ἔ ντελικκτέτζαν εἰς τῆς σο-
» χασμῆς τῆς (ἔπειδῆ ἔ, ἐκεῖνοι πολλὰ ὀλίγον
» διαφέρῃ ἀπὸ τῆς πέτραις, μόνον διατὶ κινῶ-
» ται) ἀλλᾶ δι ἐκείνης ὅπῃ νοιώθην τὸ τί
» ἀξίζει ἓνα ὠραῖον πλάσμα, καθὼς εἶναι λό-
» γα χάριν ἢ χρυσῆ Αἴγλη.

ΑΓΓ. » Αὐθέντη μὲ, ἐγὼ ἔγασα πλέεν
» ἔ τὴν φωνὴν ἔ τὸν λόγον, τὰ ἐγκώμια ὅπῃ
» μὲ κάμνετε με ἐκπλήττην, δὲν ἴξεύσω πῆ
» νά τὰ κηποδῶσω, πάθεν τόση καλοκαγαθία
» εἰς μίαν ταπεινὴν . . . τὸ καλλίτερον ὅμως ὅπῃ
» συμπεραίνω . . . σᾶς παρακινῶ νά . . . κρύ-
» ψετε αὐτὰ τὰ ὑποχρεωτικὰ χρυσὰ λόγια
» σας, διὰ κημῖαν νέαν ἀνωτέρης τάξεως, ἔ
» νά μὴν τὰ ξεθεύετε τῆ κάκα εἰς μίαν . . .
» θήλην σας.

ΖΙΟΥ. » Ἀχ ὠραιότητι μὲ Αἴγλη, δια-
» τὶ ἐξευτελίζετε τόσον τὸν ἑαυτὸν σας, διατὶ
» διζάζετε εἰς αὐτὰ ὅπῃ μὴ εἰλικρινεῖαν σᾶς λαθεῖ
» ἀφ' ἑαυτῆ τῆς ἢ καρδιά μὲ; ὅπῃ τὸ ἴλλον
» παιδί τῆς Δ'φροδίτης μεταχειρίζεται ὡς οὐ-
» γανον τὰ χεῖλη μὲ διὰ νά σᾶς πληροφορήσῃ

ἢ τὴν θερμότητιν ἐγκάρδιον κλίσει ἐπὶ αἰσθή-
 ἢ νομαι διὰ τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκείμενόν σας ;
 ἢ ἄχ . . . ἂν με εἶδετε τὴν ἀδίκην, τῶρα με
 ἢ χιλίας ὄρκω εμπρὸς εἰς ὅλην τὴν κτίσιν, ἠέ-
 ἢ λα σᾶς βεβαιώσῃ ὅτι σᾶς πονῶ, σᾶς ἀγα-
 ἢ πῶ, σᾶς λατρεύω με ὅλην με τὴν ψυχὴν,
 ἢ ἔνοιάσω Αἴγλη Κερᾶ με μίαν δρακίτην δυνα-
 ἢ μιν ὅπῃ με βιαιοτάτην ὀριμὴν με τραβῶ εἰς
 ἢ τὴν ἀγάπην σας ἀπὸ τὴν σιγμὴν ὅπῃ σᾶς
 ἢ εἶδα, ἔ μεχρὶ τελευταίας με ἀναπνοῆς θε
 ἢ νὰ ζήσω διὰ λόγον σας, μὴν δέλωντας νὰ
 ἢ ἱξεύρω ἂν ἡ γῆ ἔχη εἰς τὴν ἐπιφάνειάν της
 ἢ ἔ ἄλλαις νέαις συμπαθήσετε με νὰ ζῆτε διὰ
 ἢ τὴν ἐλευθερίαν ὅπῃ λαμβάνω νὰ σᾶς φανε-
 ἢ ρώσω τὴν γνώμην με, ἔ ἐκ ψυχῆς σας πα-
 ἢ ραχελῶ με δάκρυα (α) νὰ μὴν παραβλέψετε
 ἢ ἕνα νέον, ὅπῃ ἐλπίζει τὴν ζωνήν τε, τὴν εὐ-
 ἢ τυχίαν τε, τὴν εἰρηνικὴν εὐχαρισίαν τῆς καρ-
 ἢ διᾶς τε, ἀπὸ τὸ χρυσὸν χερᾶ σας· δὲν εἶ-
 ἢ ναι ὁ σκοπός με Κερᾶ με νὰ σᾶς ἀγαπήσω
 ἢ μόνον προσωρινά, ἀλλὰ νὰ ἀφιερῶσω ὅλαις
 ἢ με ταῖς ἡμέραις εἰς τὸ ἀξιολάτρευτον ὑπο-
 ἢ κείμενόν σας, νὰ εἶμαι ὀλέκαιρος ἐδικός σας,
 ἢ ὅλος . . .

ΔΙΓ. ἢ Αὐθεντή με, δικτὶ με πειράζετε
 ἢ τὴν κακορίζικην ; δια τὸν θεόν, γυρίσετε
 ἢ τὴν ἀγάπην σας ἄλλῃ, ἔ μὴ με παρακινεῖτε
 ἢ νὰ λάβω κλίσειν ἐπάνω σας, διὰ νὰ μὴ με
 ἢ προξενήσετε πόνος ἔ δεινῆ, ἢ ἔ τὸν ἴδιον θά-
 ἢ νατον, ἀφ' ἧ δὲν ἀφήσεν νὰ ἀξιώθῃ νὰ γένω

ἢ τα-

(α) Πῶμαι νὰ φιλήσῃ τὸ χεῖρ της.

» ταπεινή δόλη σας. Η εὐγενεία σας ἴσως δὲν
 » ἔξυρτε με ποίαν καρδίαν ζητᾶτε νὰ περι-
 » πλεχθῆτε ἢ . . .
 » ΖΙΩΤ ἢ Ἄχ, ἀκριβή με Αἴγλη, μὰ
 » τὸν Οὐρανόν, μὰ τὴν ζωὴν μου, μὰ τὴν ἀγ-
 » γελικὴν ὠραιότητά σας, μὰ . . . τί χρειά-
 » ζονται ὁμως ὄρκοι; τῆ ἀληθεῖα ψυχῆ μου,
 » ἀδύνατον νὰ μὴ σᾶς ἀποκλίσω, ἀδύνατον νὰ
 » ζήσω ἓνα λεπτὸν χωρὶς τὴν Κερά μου, ἀδύ-
 » νατον νὰ κοιτάξω ποτὲ ἄλλῃ, σᾶς ὀμνύω μὲ
 » λαύραν εἰς τὴν τιμὴν μου, ὅτι μὴτε παραμικρὰ
 » ἰδέα ἀπὸ τὸν νῦν μου δὲν θέλει περάσει νὰ
 » σᾶς ἀρνηθῶ. ὁ κεραυνὸς ἄς με συντρίψῃ καλ-
 » λίτερα ἐκείνη τὴν ἰδίαν στιγμήν ὅπῃ δὲ νὰ
 » ἀνοίξῃ τὰ χεῖλή μου νὰ προσφέρῃ τὸν χω-
 » ρισμ . . . Ἄχ μὲ τί καρδίαν Κερά μου, μὲ τί
 » καρδίαν . . .

Αὐτὰ αὐτοὶ λέγοντες, ἐγύρισεν ἡ συντρο-
 φιά τῆς Αἴγλης, ὅπῃ εἶχε πηγαίνῃ κομμάτι
 παρεμπρός, ἢ τῆς δέκαψε.

Πόλεμος ἐρωτικός αὐτῶν

Ο Ζιῶν ἐγύρισεν εἰς τὸ σπῆτι τὴ μελαγ-
 χολικός, συλλογισμένος, ἢ ὅλος εἰς τὴ κάθη
 τῆς Αἴγλης προσηλωμένος, μὲ τὸ νὰ τῆ ἀ-
 γάπησεν ἐκ καρδίας, δὲν ἐδειλίγσε καθόλου ὁ
 νέος διὰ τὴν ὀλίγην ἀδιαφορίαν ὅπῃ ἐκείνη ἐπι-
 ξε κατὰ πρῶτον εἰς τὸν ἐρωτικόν, ἀλλὰ πα-
ΤΟΤΕ

310 Ο' ΕΡΩΤΙΚΟ'Σ ΘΑ'ΝΑΤΟΣ.

τοτε με λαχτάραν ἔτρεχεν ἐκεῖ ὅπῃ ἐπήγαγεν
 ἢ θεῶ τῆς καρδιάς του νά γειτωνεύσῃ, βλέ-
 πώντας ὁμως πῶς δὲν κατορθώνει τίποτε, ἐ-
 σύψετε τὸ πικρὸν τραγῦδι, τῆς τὸ ἔδωσε μό-
 νοστα μίαν ἡμέραν, ἢ εὐθύς ἐξεμάκρυνε μὴ θέ-
 λωντας νὰ φανῇ ἐνοχλητικός.

Τέχα ξιύρεις πῶς πεθαίνω, ἢ θαῖρετε πῶς σὲ γελῶ,

Μέχρι τῆς ἡμέρας πῶς με, τοιῶθα ἔτι ἀναλῶ.

Ἡ δική σου ἢ ἀγάπη, μέγαμα νὰ στερηθῶ

Κάθε ἔδωκεν τῷ κόσμῳ, ἢ τὸ πᾶν νὰ ἀρηθῶ.

Ὅλα ἔλειψαν σὲ μένα, δὴν εἶν' ἄλλοτε λαοκροτιά

Σκλάβος εἶμαι βασιλεύεις, σὴν ἀθλίωμα καρδιά.

Τύρανός με ἢ Κυρίαν, εἰς τὸν ἴδιον κειρῶ.

Σὶ φτωρίζω, τῆς ζωῆμα ἀπὸ σῶνα κερτορῶ.

Ἄν θαῖρῆς χάρις ἔπειτα, πῶς μπορῶ νὰ εὐτυχῶ

Πέμε το εὐθὺς Κερᾶ μου, νὰ προγαίνω νὰ χαθῶ.

Ὅσαις ἔχω δυστυχίας, ἢ τὸ καλοσοχαθῆς,

Ἐχώντας τῆς εὐνοιά σου, πάλιν εἶμαι εὐτυχῆς.

Καὶ χάρις ἔπειτα πῶς με, κάθε ἄλλος ἐγγλετζῆς,

Κ' ἠδοκατ' ἢ εὐτυχίας, εἰς ἐμὲ εἶναι σκευτζῆς,

Βέβαιη σ' αὐτὸ νὰ εἶται, πάντοτε νὰ σὲ χαρῶ,

Ὅτι ἄλλ' αὐτὰ πᾶ εἶπα, ἔτ' ἢ πῶς με τὰ θαῖρῶ.

Ὅσον καθερῶ, ὅσον δυσκολοκατάπειση,
 ἔσον παραφυλακτικῆ ἢ ἂν εἶναι μία νύκ, πάντο-
 τε τὸ παμπόνηρον γόνιμα τῆς Ἀφροδίτης, ἐφευ-
 ρίσκει δρομῆς ἢ μηχανὰς διὰ νὰ προχωρήσῃ ἔω
 εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς καρδιάς της. Χίλιας

φρασίς ἐξ ἀπροσεξίας ἐδιάρβασε τὸ τραγῆδι τῆ Ζικίνῃ Αἰγυλί, τὸ ἀποσήμεναι, ἀιδάμετο κάποιαν ἡδονὴν νὰ λέγῃ καθε σιγμὴν καὶ εἶαν ἀπὸ τῆς σιγῆς, πολλαῖς φρασίς ἐτάσχιζε καὶ νὰ τὸ μιλῆ μονάχι τῆς εἰς κένεον ἦχον. Πλὴν ἀφ' ἡ τὸ ἐμάθεν, ἀγαπᾶσε πάλιν νὰ τὸ ἐξογάσῃ, ἔβανε πείσμα, καὶ ἐπροσποιεῖτο πῶς τὸ ἐζώρισεν ἀπὸ τὴν μνήμην τῆς, πῶς δὲν τὴν ἔκοψτε ποῖος τὸ ἐσύνθεσε. Μὲ ὅλον τῆτο (χωρὶς νὰ θέλῃ) ἡ γλωσσομαθῆς ἐκινεῖτο νὰ τὸ λαλήσῃ, ἐξέφευγε καμμία λέξις ἀπὸ τὰ κοράλινα χεῖλη τῆς, καὶ διὰ νὰ τὰ παιδεύσῃ ὅπῃ χωρὶς τὴν ἀδείν τῆς ἐτόλμησαν νὰ τὴν προφέρῃ, τὰ ἐστωφράνιζε μὲ τὸ ἐλαφρὸν σφίξιμον τῶν λευκοτάτων δοντιῶν τῆς, τὰ ὅποια ἐσχημάτιζαν μίαν εὐγενικὴν σειράν ἀπὸ καθαρόν μαργαριτάρι, ἡ ἀγγελικὴ φωνὴ τῆς τὸ ἀργαλίζε σιγαλὰ, ὅταν ἐνόμιζε πῶς εἶναι μονάχι καὶ μακριὰ ἀπὸ τὸν Ζικίν, τὸν ὅποιον εἶχε κρυμμένον εἰς τὰ φιλοκάρδια τῆς χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ ὡς τόσον ἢ ἥτως ἢ ἄλλως ἔπρεπε νὰ ζώσῃ μίαν ἀπόκρισιν, καὶ ἀπόκρισιν τοιαύτην, ὅπῃ μήτε νὰ τὸν ἀπελπίσῃ διὰ νὰ μακυνθῇ, μήτε νὰ τὸν δώσῃ πολλὴν τόλμην, ὅπῃ νὰ καταστήσῃ ἐνοσχλητικὸς. Τὸ ἀπεφάσιζε λοιπὸν, ἐμβαινεν εἰς τὸ γκμπινέτο τῆς, ἐκάθετο μὲ τοῖς ἕτοιμον σκοπὸν, ἐτοίμαζε τὸ πιττάκι τῆς, καὶ τὴν σιγμὴν ὅπῃ ἦτον διὰ νὰ δώσῃ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς καρδιάς τῆς, καὶ νὰ γράφῃ τὰ κρύφια διανοήματά τῆς, μίαν ἀγνώρισαν δόξασιν τὴν ἐμπόδιζε, καὶ ἐυκύνετο παρευδύς, χωρὶς κρίσεις νὰ κατορδῶσῃ, ἀπειροχὶς φρασίς ἤσκησε νὰ ἀντιμαθῇ, καὶ ἄλλαις τόσαις ἐνικήσῃ τῆλος πάν·

πάντων ἐβίατε τον ἑαυτὸν της, ἔ ἀρχισε τὸ βαβάσι της ἔτσι.

ΑΥ'ΘΕΝΤΗ ΜΟΥ

„ Τὸ παθητικὸν τραγῷδι σας μὲ ἔφερεν
 „ εἰς ὑπερβολικὴν κατάνυξιν, μὲ ἔκαμε νὰ σᾶς
 „ λυπηθῶ, ἔ ἂν ἦτον εἰς τὸ χέρι μου δὲν ἤ-
 „ δελα φανῆ τόσον ἀδιάφορη εἰς τὰ εἰλικρινῆ
 „ φρονήματα ὅπῃ δείχνετε πρὸς τὴν δόλην σας.
 „ Πλὴν, ἐγὼ ἔ διὰ ζωῆς φωνῆς σᾶς τὰ εἶπα,
 „ ἔ ἡ εὐγενείας σας τὸ γνωρίζετε πῶς ὁ βαθ-
 „ μὸς τῆ γένους μας εἶναι διαφορετικὸς, πῶς οἱ
 „ κανόνες τῆς εὐγενείας δὲν τὸ συγγωρῶν νὰ
 „ καταδεχθῆτε τὴν συγγένειαν μίᾳς ὅπῃ δὲν
 „ σᾶς ἀρμόζει. Τὸ ἐναντίον, εἶναι ἀναγκαῖον
 „ νὰ φροντίσετε νὰ ἔμβετε εἰς κἀνὲν εὐγενι-
 „ κώτερον σπῆτι ἔ ἀπὸ τὸ ἴδιον ἑδικόν σας, νὰ
 „ προχωρῆτε εἰς τὴν κέρτην, νὰ τιμηθῆτε
 „ μὲ καμμίαν μεγάλην βασιλικὴν δόλευσιν, ἔ
 „ νὰ φανῆτε πῶς εἶσε ἀληθινὸν γένημα τῶ πρώτου
 „ γένους τῆς πολιτείας ταύτης· ἀνίσως ὁμῶς ἔ πα-
 „ ραβλέψετε ὅλην τὴν δόξαν ὅπῃ σᾶς προσ-
 „ μενει, ἔ προτιμῆτε τὴν Αἴγλην, σοχα-
 „ ῶῃτε ὄντι μόνον πῶς δὲν ὑφώνεατε κατῶς
 „ σᾶς πρέπει, ἀλλὰ ἔ ἀπὸ ἑαῖνο ὅπῃ εἶσε
 „ ξεπέφτετε. Ὁ θεν ἡ ὀρμὴ τῆ πάθος σας ἔς
 „ μὴ νικήσῃ τὴν φρόνησίν σας, μήτε μίᾳς συγ-
 „ μῆς ὄρετικῆ, νὰ προσξενήσῃ μίᾳς ζωῆς πόνου.
 „ Ἐγὼ ἡ ἴδτε μὲ φαίνεται πῶς ἐγὼ δίκαιον ἔχ
 „ ν ὁμοφρ νῆ-ω εἰς τὰ θελήματά σας, διὰτὶ
 „ ἄτον ἐμένα ἢμπορεῖ νὰ μεμφθῆ ὁ κόσμος,
 „ ἔ

„ ἢ νὰ εἶπῃ πῶς σὰς ἐξελάγισα * διὰ τὸν
 „ θῆν, φυλάξτε τὴν τιμὴν μὲ Ζιῆν, φυ-
 „ λαχθῆτε ὁ ἴδιος ἢ εὐγενείας, ἢ γυρίσε-
 „ τε τὸν ἔρωτό σας ἀλλῆ, ἐλέγνοντες ἕνα ὑ-
 „ ποκείμενον ὅπῃ νὰ σὰς τεργιάζῃ * ἐγὼ δὲ
 „ εἶμαι

τῆς εὐγενείας σας

ταπεινὴ εὐλή
ἢ Αἴγλη.

Ἀφ' ἧ τέλος πάντων τὸ ἔγραψε, τὸ ἐ-
 σοχικόδι κάμποσαις φοραῖς, τὸ παρατήρησε,
 τὸ ἐβόλλωσε, καὶ ἄρχισε νὰ συλλογαῖται,
 ἀπορῶντας μὲ τί τρόπον νὰ τὸ δώσει. „ Μὲ
 „ τὸ χέρι μου . . . (ἔλεγε), πληγῶν τὴν
 „ αἰδῶ ἢ τὴν συστολὴν ὅπῃ πρέπει νὰ ἔχη μία
 „ νέα πρὸς ἐκεῖνον ὅπῃ κηρύττει πῶς τὴν λα-
 „ τρεῖσι * μὲ ἄλλο μέσον . . . δίδω ὑποψίαν
 „ πῶς τὸν ἀγαπῶ, χωρὶς νὰ ἀληθεύῃ τὸ
 „ πρᾶγμα * νὰ τὸ περάσω μὲ σιωπὴν . . . ἢ
 „ τῆτο εἶναι σκληρὸν, ἢ φαίνεται πῶς ἔχω
 „ μίαν ψυχρότητα, ἢ ἀκαίρην ἀδιαφορίαν * λοι-
 „ πὸν ἐπειδὴ ἢ δὲν εἶναι εὐλογονκάνενα ἀπὸ
 „ αὐτὰ, ἢ γένη ἕνα ἄλλο. Ἀς τὸ κρύψω εἰς
 „ τὸν κόρπον μὲ, ἢ τὴν ὥραν τῆ σιγησιανῆ,
 „ ὁ Ζιῆν δὲ νὰ ἔλθῃ νὰ μὲ σολιορῃ, πάλιν
 „ μὲ τὰ ἐρωτικὰ λόγια τα, τότε προσπαθμένη
 „ πῶς γυρίζω ὀλίγον, τὸ ἀφίνω νὰ πῶσι, κρυ-
 „ φά κατὰ γῆς, ἢ ἀκολουθῶ τὸν δρόμον μὲ,
 „ ἐκεῖνος ἀφρεύτως πρέπει νὰ τὸ ἴδῃ, τὸ ἰκx-
 „ βάξει

ἢ βάζει, βλέπει τὸ ὄνομά τῃ, ἔπεινει τῆς
ἢ ἀποκρίσιν τῆ. Ἐἴτι εἶπε νὰ γένη, ἔ τὸ
ἐπεράσιντε.

Ἦτον ἔνοιξις τότε πρὸς τὸ κεντὶ, ὅταν τὸ
τάγμα τῶν ὠραίων νέων συνηθίζῃ νὰ ἀναπνέῃ
τὸν ἀέρα εἰς διαφόρους τερπνάς ἐξοχάς, νὰ ἀν-
θρολογῇ τὰ εὐωδῆ φυσικὰ λαλόδια εἰς δροσερὰς
μπαγιτζίδες, ἢ νὰ κάθεται ἀντικρῦ εἰς τὰ χα-
ριεστάτου περιγιάλι κἀνεὸς κόλπι τῆς θαλάσ-
σης, περισχιζόμενον ἀπὸ βαθύσκια δένδρα, ἔ
ἀντηχολογούμενον ἀπὸ τὸ μαρμαριτον καμμιῆς
πλησιοχώρη βρύσης, ἢ ἀπὸ τὸ γαληνὸν πι-
ξιμον τῶν κυμάτων ὅπῃ ὁ δροσερὸς ζέφυρος
ἀνασυχώνει, διὰ νὰ ἀποφασίζῃ τὴν εὐτυχίαν,
ἢ τὸν ἀφανισμόν τῶν ἐρωτικῶν, μεῖ ἐκείνην τὴν
φυσικὴν ἀγχίνουαν ἔ καλοσύνην ὅπῃ εἶναι σο-
λισμέναις ἢ αἰδοαντικαῖς καρδιαῖς τῆς (α). Πρὸς
τὸ κεντὶ λέγω, εὐγῆκεν ἡ ὠραία Αἴγυλι ἐφο-
δικισμένη μετὰ τὸ βαβάσι τῆς, ἔ μεῖ ἄκραν ἐφεσιν
ἐζητῆσε νὰ εὐρῆ ἐκεῖνο ὅπῃ ἐπάσχιζε νὰ ἀπο-
φύγη, δεξιὰ ἔ ἀριστερὰ τὰ ἀξιολάτρευτα βλέμ-
ματὰ τῆς ἐσκάλιζαν τὸν Ζηνίον, ἐλαχταρῆσε τὴν
ὠραν νὰ τὸν ἰδῇ, μεῖ ὅλον ὅπῃ εἶχε νὰ τὸν
φανερῶσιν πῶς ἦτον ἀδιάφορη εἰς τὸν ἐρωτὰ
του.

Ἐκεῖ.

(α) Εἰς τὰ περίε τῆς Πόλεως εὐρίσκει καίτις ἀπειρε-
ποιοῦντα καθίσματα· τὸ Κιρέτ² Μπνετῶ, τὰ Σα-
ωράντα Δένδρα, ἢ τὸ Μποςάνι τῆς Θεραπειῆς, δὲ
εἶναι εὐκαταφρόνητα.

Εκεῖνος ὁμως ὅπῃ δὲν τὸν ἐλάνθανε μίτε τὰ παραμικρότερα πύσσα της, ἀλλὰ πάντοτε εἶχε προσηλωμένα τὰ μάτια της πρὸς τὸ σπῆτι της κυρία της· εὐθὺς ὅπῃ ἐσοχιάθη τὴν πόρταν της νὰ ἀνοίξη, περισσότερον ἐπαναδίπλωσε τὴν προσοχήν της, καὶ εἶδε πῶς ὅλη ἡ συντροφιά της ἐπῆρε τὸν δρόμον ἐνὸς μπαγτζέ ὅσις ἦτον ἐκεῖ πλησίον, εἰς τὸ μέσον τῶ ὁποῖα ἔνα καθαρόν ποταμίον ἔκαμνε διαφόρων χαριεσάτης γύρης, καὶ ἠχώδη ρίξιματα ἀναμεταξύ μερικῶν δένδρων ὅπῃ μὲ τὰ πυκνά φύλλα της ἐμετρίαζαν τὴν θερμότητα τῆ ἡλίου, καὶ ἐπαράσαιαν εἰς ταῖς ρίξαις της ἄροσερά καθίσματα· εἰς ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ἐπρόλαβεν ὁ ἐρωτικός Ζαῖν, καὶ ἐπῆγε νὰ ἀναπαυθῆ, προσποιούμενος πῶς δὲν ἐπρόσμενε τίχτι τὴν Αἴγλην. Ἡ νεὰ καθὼς τὸν ἀντίκρυσεν, ἀρχισαν νὰ τρέμει τὰ γόνατά της, καὶ μία κρυφὴ δειλία νὰ περιχύνεται εἰς τὴν καρδίαν της, μὲ ὅλον τῆτο ἐνδυναμωμένη ἀπὸ τὸ περιπάτημα της συντροφίας της, ἐπρόβαινε καὶ αὐτὴ, πλὴν ὡς νὰ τὸ ἔκαμνε χωρὶς ὄρεξιν. Τέλος πάντων μία φρεσὴ ἀπόφατις τὴν ἔκαμνε νὰ ἐνεργήθη ἐκεῖνο, διὰ τὸ ὁποῖον εὐγῆκεν. Εὐθὺς μετὰ τὸν χαιρετισμὸν ὅπῃ ἔδωσαν ὅλαις τὸν Ζαῖν, ἡ Αἴγλη ἀπομένωντας ὀλίγον κατόπι, ἀφῆσε τὸ βράσι της, ἐν κειρῷ ὅπῃ ὁ νεὰ τὴν ἐκατέτρωγε μὲ τὰ φλογερὰ βλέμματά της, καθὼς εἶδε πῶς ἔπεσε κάτι τι ἀπὸ τὴν ἑραλάντη Αἴγλην, ἐν τῷ ἅμα ἐσοχιάθη ὄρθος, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τρέξῃ, νὰ τὸ περιμαζώξῃ, καὶ πᾶς τὸ εὐώσῃ, μὲ τὸ νὰ ἦτον ὁμως ἡ συντροφία κοντὰ ἀκόμι, ἐπρόσμενον ἐν ὄσῳ νὰ γυρῶσι εἰς

κώχη πω.

Δπ

κώχην, & τότε ἐπήγε βλέπει χαρτί, & χαρ-
 τὶ βυθωμένον. „ Ἄχ . . . ἀπὸ πῶ; (ἐφώ-
 „ νηξε) μήπως κἀνεὶς ἠθέλησε νὰ τολμήσῃ,
 „ . . . ὄχι . . . ἡ Αἴγλη δὲν . . . αὐτὸ εἶναι ε-
 „ πανωλεθρισμὸν . . . ΤΩ, ΖΙΟΥ, Ν (α) ἄχ
 „ θεέ μου . . . ἀναπνέω, ἐσώθηκα πλὴν τὰ δεινά
 „ μου, νὰ ὁ θησαυρός μου, ἡ κυρία μου μὲ γρά-
 „ φει . . . ἴσως εὐσπλαγχνίδη, τώρα περῶ
 „ ἀπὸ τῆς πόλεως εἰς τὴν ἡδονήν, ἄς ἴω ἐμ-
 „ πλάκτως, ἄς ἀναγνώσω, ἄς ἴδῶ τὴν τύχην
 „ ὅπῃ μὲ προσμένει. ” Ἐν ὅσῳ ἀνεγνώσκον
 ὅμως, ἕνα πανὶ λύπης ἄρχισε νὰ κατεβαίη εἰς
 τὸ πρόσωπόν τε, νὰ μαρκίνωνται τὰ ῥόδα τῆς
 ὄψεώς τε, & τὸ φαρμάκι τῆς ἀπελπισίας νὰ
 πλοχωρῇ ποτίζοντας μὲ ταχύτητα τὴν καρδί-
 α σου.

„ Ἄχ τύχη σκληρὰ (ἐφώνηξε μὲ ἀγρια-
 „ τήτην φωνήν) ἄχ θηριώδη θάνατε, νά με,
 „ χριστάσετε, ἡ μία τὸ πείσμα τῆς, & ὁ ἄλλος
 „ τὴν ἀπονιάτε, δὲν ἠμπορῶ πλέον νὰ ἀντι-
 „ πολεμῶ μὲ τὴν ἰσχυρογνωμίαν σας, ὁ τάφος
 „ εἶναι τὸ τελευταῖόν μου καταφύγιον, ἄς πλη-
 „ σιάσω μίαν ὄραν προτήτερα, ἄς κατεβῶ χω-
 „ ρὸς ἀναβολήν, ἡ ζωὴ μὲ εἶναι περιττὴ, βάρος
 „ ἀνυπόφερτον τὴν νομίζω, ἄς τὴν ἀφήσω, ἄς
 „ ὑπερῆδῶ & τὸν ἥλιον, & τὴν Αἴγλην . . .
 „ ἄχ . . . ὁ κροκοδείλιος, μὰ . . . πῶς . . . ἡ
 „ Αἴγλη . . . ὁ χαρκετήρας δὲν τὴν δείχνει
 „ μὲ, ἦν ὀλίγη μισάνθρωπην. Τώρα διατί ε-
 „ γε.

Ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἢ ἐπιτομῇ.

η γειήθηκα πλασιώτερος ἀπὸ λόγου τῆς, πρέ-
 η πει νὰ παραβλέψῃ τὸν ἔρωτά μου, ἢ κατὰ-
 η σατις τῆς ευγενείας μου, πρέπει νὰ γένη με-
 η στέιχον τῆς ἐνώσεώς μου; ἄχ, ζήλευμένη
 η πτιυχεία, συντρόφισσα τῆς ἀπλότητος, κα-
 η λότυχοι οἱ ἀκόληθοί σου ὅπῃ ἀπολαμβάνουν
 η τὰ ὅσα ἐπιθυμήσαν, χωρὶς νὰ φοβηθῶν πο-
 η τὲ τὴν καταλαλιάν τῶν πλασίων. Πλὴν...
 η μὲ ὅλα αὐτὰ, πάλιν ἄς ζήσω, ἢ ἄς ζήσω
 η διὰ νὰ τὴν λατρεύω αἰωνίως, ἄς μὲ μιση ἢ
 η σκληρῆ, ἐγὼ δὲ νὰ τὴν πονῶ μέχρι τῆ τέ-
 η φη, τὸ πάθος ὅπῃ νοιώθω νὰ προχωρῆ εἰς
 η αὐξήσιν, ἢ ἄτως ἢ ἄλλως δὲ νὰ μὲ σκοτώσῃ
 η ἄς ἐξοδέυσω κἂν ἢ αὐταῖς ταῖς ὑπερινκίσμε
 η ριγμαῖς εἰς τὸ νὰ τὴν φανερώσω τὰ ὅσα τρα-
 η βῶ, νὰ τὴν παρακαλέσω μὲ δάκρυα, ἢ νὰ
 η τὴν ἀποδείξω πῶς ἔχει ἄδικον νὰ ἀποφεύγῃ
 η τὴν φλογερὴν ἀγάπην μου, ἢ νὰ ζητῆ τὸν
 η θάνατόν μου.

Ἐτὶ λέγωντας ἄρχισε νὰ συνθέτῃ τὸ
 ἀκόληθον τραγῆδι

Ἐκάλει κάμει ἄπονη, μετάβαλε πηλιῆθος.

Διὸς τὴν γιγαγκίλι πῶδες, εὖ ἄθλι, με σῆθος.

Πῶς ἀκαλῶ κάθε ριγμῆ, πεθαίω καθεῖς ἡμέρα,

Καὶ μὴ κατὴς τῶν ριγμῶν, μαυρίζω τὸν αἶμα.

Τὰ δάκρυά μου σὲ βροχὴ κατώρθωσες νὰ τραπῶν,

Πλὴν ἔρωτα νὰ σῶσθης, τὴν δύναμιν δὲν ἔφυ.

Στίς πόους με ἀικωχῆν, δὲ μὲναι νὰ ἐλπίσω

Ἄν δὲν παρασιπῶ ὁ δυσυχῆς, γιὰ νὰ σὲ καταταίπω.

Λοιπὸν λυπήσῃ προύλαβε, εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ πάθος,
 Πειχῆ ἢ μίξως ἀπληθύνει, εἰς τῆς καρδίας τὸ βάθος.
 Μ' ἂν ἢ ψυχὴ σὺ καρτερεῖ, ἐκ τῆν ζωῆν ἂν ἀφῆσω,
 Μαχαίρῃ δὲ σὺ μοῖσησ', τὸ αἷμα μὴ καὶ χύσω.
 Χωρεῖς νὰ θυγῶν ἐξιμαδίῃ, εἰς τὰ φρονίμῃ πηγαίω,
 Καρπῶν γὰρ ἀγῶνισσ', πῶσ' εὐθὺς νὰ γέω.
 Στιχάσῃ ἔμωσ' ἂν χαθῆ, ἕνας τῶ σὶ λατεῖσι,
 Τὸ κῆρμα τῶ ἐν ῥοσῶ ζῆσ', μὴ καὶ νὰ σὶ παιδεύῃ.

Ἀρ' ἢ τὸ ἐτελείωσ', δὲν ἀπέρασιν ὀλί-
 γαις ἡμέραις, ἐκ τῆς τὸ ἔδωσεν εἰς ἕνα σερ-
 γιάν, παρακαλῶντας τὴν μόσιν μὲ νεύματα ἐκ
 μὲ σεναγμῶσ' (ἐπειδὴ ἐκ ἦτον μαζὺ πολλῆ συν-
 τροφίῃ) νὰ λάβῃ εὐσπλαγχνίαν, ἐκ νὰ λυπη-
 θῆ τὸ χάλιτε.

Ὅταν τὸ ἀνέγνωσιν ἡ Αἰγύλη, ἐκ ἐκατά-
 λαβῆσ' ὅλον τὸ νόημα, μὲ ὅλον ὅπῃ ἀρχίσσῃ
 νὰ γνωρίζῃ πῶσ' ὁ Ζιὸν δὲν ἐφέρετο μὲ ὑπα-
 λόγητα εἰς ὅσα ἔλεγε ἐκ ἔγραφε, πάλιν δὲν
 ἤθελε νὰ λάβῃ χάμμιαν φροντίδα διὰ λόγῶν τε,
 μῆτε νὰ τῆς κέρτῃ διὰ τὴν λύπην τε, ἐκ τὸ
 περισσότερον ἐσχετάσθῃ πῶσ' ἦτον καλλίτερα νὰ
 μὴν πηγαίω πλέου εἰς τὰ μέρη, ὅπῃ ὁ Ζιὸν
 ἐσυνήθισσεν νὰ συχναίω, δὲν ἤμπορῆσεν ὅμως νὰ
 νικήσῃ ἂν ἐαυτὸν τῆς, νὰ βιάσῃ ἕως ἐκεῖ τὴν
 καρδίαν ἑκῆς, ἐκ νὰ ἐμποδιθῆ μὲ τὴν ὀλότη ἀπὸ
 τῆ νὰ γειτνεύῃ ἐκεῖνος τῆς φίλης, ὅπῃ ἐκ οἱ
 δύο τῆς προτίτερα συχναίω ἐγειτνεύουσι. Ὁ σα-
 δερῶν ἔρωτας τῆ Ζιὸν ἔλαβεν ἐκεῖνο τὸ φυσικὸν
 ἀποτελεσμά, ὅπῃ τέλος πάντων ἐπρόσπε νὰ
 λάβῃ.

λάβη· Ἐπαρκίνησεν εἰς εὐπλαγχίαν (ὅτι τὸ επικίνδυνον αὐτὸ φίδι ὅπῃ γλυσιᾶ εἰς μίαν ἐρωτικὴν ἢ τρυφερὴν καρδίαν, διὰ τὴν καταξέσχητῃ μετὰ ταῦτα) τὴν ἀσάικντη κίγλην, τὴν ἐπικραίητε λέγω εἰς εὐπλαγχίαν, τὴν ἡμερωσε κομιάτι, ἢ ἔρχεσθαι εἰς βλέψη, ὅτι μερικαῖς ματιαῖς τὸν ἐσαγίτευαν, μὲ ὅλον ὅπῃ αὐτὸς ἐκάθετο ξεχωριστὰ εἰς μίαν κώχην βαζώντας τὸν ἑαυτόν τε περιμαζωμένον, ἢ εὐχαριστέμενος μόνον τὴν βλέψη ὁ κακοῤῥίξικος, ἢ τὴν ἀκὴν τὴν ἀγγελικὴν ὁμιλίαν τῆς κανένα πρῶγμᾶ δὲν τὸν εὐφραине, κανένα δὲν τὸν ἐπαρηγοῤῥησε, μόνον εἰς τὴν μοναχικὴν τε λύπην, ἢ εἰς τῆς βαθεῖς συλλογισμᾶς τε εὕρισκε μίαν ἡδονὴν, μίαν ἡσυχίαν, ἢ ὅποιε εὐχαρισᾶτε τὴν πληγυμένῃν καρδιάν, ἢ ἀνέπαυε τὴν ψυχὴν τῆ· μὲ τοιαῦτα κινήματα ἐδρέφετο ὁ φλογερός ἔρωτάς τᾶ ἕως ἑξὶ μῆνας.

Παραπονεῖται διατι δὲν τὸν ἀγαπᾶ,
ἢ πῶς τὴν κατακωεῖσει.

Μίαν ἡμέραν ἐκεῖ ὅπῃ ἦτον πρὸς συλλογιστέμενος κατὰ τὴν συνήθειάν τε, ἢ ποικοκερὰ τῆ σπητιῆ, νέα ἢ εὐμορφη κοπέλλα, ἐθέλησε τὴν προσκαλέσθαι πλέον κουτᾶ ἀπὸ τὴν κώχην ἐκείνην ὅπῃ ἐπισηῖζε πάντοτε τὴν καθεταί, σταν ἡσχετο εἰς τὸ σπητιῆς.

ΔΑΜΑΪ

ΔΑΜΑ. „ Καλέ τί κάθεσθε ὡσαν ἕνος
 „ Ζιῖν; δὲν συντυχαίνετε, δὲν λέγετε τίπο-
 „ τες; τί εἶναι αὐτὴ ἢ μεταβολή; πῶ εἶναι τὸ
 „ πρῶτον σοχπέτι σας; πῶ εἶναι οἱ ἀρεῖσμοί
 „ σας; ποτέ με δὲν σᾶς εἶδα τόνον μελαγχολ-
 „ λικόν.”

ΖΙΟΥ. „ Κερᾶ με, ὁ τύραννος τῆς κα-
 „ διασμο, ὁ ὀπίος νύχτα ἔ ἡμέραν καταξο-
 „ χίζει τὰ σπλάγγνα με, τὸ θέλει ἔτσι· τί
 „ νά κάμω ὁ κακοῦρίζικος; (ἀπεκρίθη με ἕνα λυ-
 „ πηρόν ἤθος ὁ Ζιῖν.)”

ΔΑΜ. „ Τί νόσιμο; (α) ἐσεῖς οἱ νέοι
 „ πάντοτε εἰς τὸ ζῶμα σας αὐτὰ μόνον ἔχετε*
 „ σιδερα, πόνος, ἀλυσίδαις, τυράννος, σκληρό-
 „ τηλας, βάσανα, λύπαις, παραδαρμᾶς, φλόγαις,
 „ δεῖνα, ἔ ἄλλα παρόμοια* ἔ πόσιος εἶναι αὐτός
 „ ὁ τύραννος Ζιῖν ἐὸ θεό σας; ἐγὼ σᾶς βεβαι-
 „ ὶνω, ὅτι μόνον εἰς τὴν διάνοιάν σας νά εὐ-
 „ ρίσκεται τοῖτος; ἔ πῶς αὐτὸ τὸ ἀνόρησον
 „ ὄνομα ἄπῃ τὴν εἶδετε, νά εἶναι ἰφτιρας της*
 „ ἴσως ἢ καίμενη νά εἶναι ἢ πλέον πραστᾶτη
 „ ἔ ἔρωτικὴ κοπέλλα, ὡτε μετὴν ὡς τόνον
 „ παρακαλῶ.”

ΖΙΟΥ. „ Εἴ γὼ Κερᾶ με, ἄχ ἐγὼ νά
 „ σᾶς τὴν εἶπῶ; ὁ θεός νά με φυλάξη, ἂν
 „ κάμω ἔ ε τοῖτον κίνημα, εἶμαι βέβαιος πῶς
 „ θέλει με μεμφθῆ, πῶς θέλω τὴν παρακι-
 „ νῆσει εἰς ἀγανάκτησιν, ἔ αὐτός εἶναι ὁ θε-
 „ νατίμα.”

ΔΑΜ. „ Δὲν εἶναι τρόπος νά εὐρίσκεται
 „ εἰν τὸν κόσμον σᾶς λέγω τοῖτος τύραννος,

» κα.

α) Χιμοσιλῶντης.

ἢ καθὼς τὸν πλάττει ἡ φαντασία σας αὐθιγῆ
 ἢ μὴ, πιθεύσατέ με πῶς ἐπίστε χωρὶς καμμίαν
 ἢ αἰτίαν, τραβᾶ κἀνέναν ἐρωτικά θεινά, τὰ ὁ-
 ἢ ποῖα ἤμπορῆσαν νὰ διαλυθῶν μόνον μὲ ἕνα
 ἢ λόγον, ἂν ἐτολμᾶσεν ὁ ἐραστὴς νὰ τὰ ἔξο-
 ἢ μίση.

ΖΙΟΥ. ἢ Τὴν ἰδίαν γνώμην εἶχα κὶ ἐγὼ
 ἢ περὶ τὰ Κερᾶ μὴ, προτὴ νὰ γνωρίσω τῆς
 ἢ σκοπῆς τῆς ψυχῆς ἐκείνης ὅπῃ ἀπεφάσιστα
 ἢ νὰ λατρεύω ἐν ὄσω ζωῇ, πλὴν ἀφ' ἧ ἠκατά-
 ἢ λαβα, εἶδα πῶς εἶχα λάθος.

Δ'Α'Μ. ἢ Ἀφήσατε τὸ ὕφος αὐτὸ εἰς
 ἢ θεό σας Ζιὴν, ἐπειδὴ κὶ τῇ ἀληθείᾳ μὲ κα-
 ἢ κοφίνεται.

ΖΙΟΥ. ἢ Ἀχ, πέτε εἰς τὸν ἔρπαγον τῆς
 ἢ ἡσυχίας μου ἢ ἀφήσατε τὸ ἐδικόν τε, κὶ τότε
 ἢ εὐδύς θέλατε ἰδῆ νὰ χαθῆ ἢ λύπη μου.

Δ'Α'Μ. ἢ Ἄν δώσω πίσιν εἰς τὰ ὅσα μὲ
 ἢ λέγει ὁ νῦν μὴ, βέβαια ἢ ἰδέα σας μόνον τὴν
 ἢ ζωγραφίζει τόσον σαλινοῦν, εἶδε, . . . ἀμὴ τὸ
 ἢ ὄνομά της παρακαλῶ, τὸ ὄνομά της;

ΖΙΟΥ. ἢ Ἀχ Κερᾶ μὴ, τὸ ὄνομά της εἶ-
 ἢ ναι ἀγγελικόν, δὲν εἶναι πρᾶγμα ὑποκάτω
 ἢ εἰς τὸν Οὐρανόν ὅπῃ νὰ τολμᾶ νὰ ἐξισαοῦ
 ἢ μαζύ της, ἢ λευκότης κὶ ἢ κοκκινίδα τῆ προ-
 ἢ σώπα της, φιλονεικεῖ μὲ τὰς κρίνας, κὶ μὲ τὰ
 ἢ τριαντάφυλλα τὰ μάτια της (ἀχ με φαίνον-
 ἢ ται πῶς εἶναι ἀπατηλά, διατὶ δείχνει ἄρα)
 ἢ τὰ μάτια της μοιάζον ζαφείρια, τὰ βιόμμα-
 ἢ τὰ της ἐρωτικά, τὸ σωματικῆς μικρότερον,
 ἢ ὅπῃ μόλις χωρεῖ νὰ διαπεράσῃ ἐντε λογος,
 ἢ τὰ χεῖλη της λεπτέρικα κὶ κόκκινα σαν θό-
 ἢ μῆτζάνι, ἢ μητίτζα της συμμετρῆ, τὰ μί-

„ Λιότερα ξενδαῖ ὡς ἐν τῷ χρυσάφι, τὸ ἀνέ-
 „ σημα τῷ σώματός της κυπαρίσσι, τὸ περιπά-
 „ τήματός της κικυρωτόν, ἢ τὸ ποδαράκι της ἴδιον
 „ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῆς Ἀφροδίτης.

Δ'Α'Μ. „ Μὰ, αὐτὰ ὅπῃ μὲ λέτε, ἢ πορρεῖ
 „ νὰ τὰ προσαρμόσῃ κῆρυς εἰς ὄλαις τῆς κο-
 „ πέλλης ὅπῃ εἶναι παρών, ἢ ἐτζι ἡμεῖς δὲν
 „ ἐκπαλακίζομεν τίποτες.

ΖΙΟΥ. „ Τὸ ξεύρω Κερᾶ με, πλὴν ἐμέ-
 „ να μὲ φαίνεται πῶς εἶναι κατ' ἔσχατον βία,
 „ εἰς τὴν ὑποίαν ἀρμόζην αὐτὰ ὄλα καλλίτερα,
 „ ἢ εἶναι ἐκείνη τὴν ὑποίαν μὲ λαύραν λατρύω ὁ
 „ κακερίζικος.

Δ'Α'Μ. „ Νὰ ξῶν τὰ ματάκια σου Αἴγλη,
 „ (εἶπε τότε ἡ Δάμα) κοίταξε νὰ μάθῃς ποῖα
 „ εἶναι αὐτὴ ἢ τόσον φαληρή; ἐπειδὴ ἢ ἐγὼ
 „ τόσῃν ὄραν τῷ κάκῳ ἐπάσχιτα.

Ὅλη ἢ συντροφιά ἐπαρκάλεσε τὴν Αἴγ-
 λην ὁμοίως νὰ λάβῃ αὐτὸν τὸν κόπον, ἢ νὰ
 ἐξετάσῃ κατὰ μόνας τὸν Ζιόν, ποῖαν τάχα
 λατρύει, ἐπειδὴ ἢ ὄλοι ἐγνώρισαν ἀπὸ τὰ
 σημεῖα ὅπῃ εἶπεν ἐκεῖνος, πῶς νὰ εἶναι αὐτὴ ἢ
 ἴδια. Ἡ Αἴγλη τὸ ἀπέφυγε κατὰ πρῶτον,
 πλὴν βλέπωντας πῶς ὄλο τὴν βιζάν, τὸ ἔσερ-
 ξε πλέα μὲ ἕναν τρόπον ἀδιαφορίας, πῶς τά-
 χι δέντῃν ἐκοφτε, πῶς τὸ κίμνει μόνον διὰ
 χατήρητας, ἢ πῶς ὑπακᾶει διὰ νὰ τὰς δεῖξῃ δὴ-
 λευσ. „ μὲ συμπαθεῖτε Ἀδέντημα (εἶπε τό-
 „ τε ἡ Αἴγλη ῥοδοκοκκινίζωντας) ὅπῃ λαμβάνω
 „ τὴν τόλμην νὰ σᾶς ἐρωτήσω, ποῖα εἶναι αὐ-
 „ τή ὅπῃ συγχίζει τὴν ἡσυχίαν σας: δικτῆκα.

ἢ Δῶς

ἢ ὧς βλέπετε, ὅλη ἡ συντροφιά ζητεῖ ἀπὸ
ἢ λέγει μὲν αὐτὸ τὸ ἐλπίλῃκι.

ΖΙΟΥ. ἢ Ἄχ σκληρὸν, ἄχ ἀσπλαγχνὴ
ἢ Αἴγλη (ἐφάνηξεν ὁ Ζίου, ἀφ' ἧ εἶδε πᾶς
ἢ ἐξεμάκρυναν ὄλοι, ἔ δὲν ἀκείει πλέον κένους)
ἢ ἄχ, ἐγὼ μὲ ὄλον ὅπῃ περικλείω τὴν δυσ-
ἢ χρίαν ἔ τὰς παρακλήσεις μὲ εἰς αὐτὸ τὸ χρ-
ἢ τάκι, τὸ ὅποιον παρακαλῶ μὲ ἰλαρότητα νά
ἢ τὸ ἀναγνώστε, δὲν λείπω ἔ ἐκ σώματος
ἢ νά ἐκφράσω ὅσον ἤμπορῶ, ἔ ὅσον ἡ τωρινή
ἢ περίσσις, μὲ τὸ συγχωρεῖ, μέρος ἀπὸ τὰς
ἢ πόνους μὲ.

Ἐτὶ λέγωντας, ἔξωσε τὸ βαβάσι τὴ τὴν
Αἴγλην, ἡ ὅποια ἀνέγνωσε κρυφά ταῦτα.

Εἰ εὐμορφιά μεγάλη, κὺ δὲν τὴν ἔχει ἀλλῃ.
Αὐτὸ πᾶ δὲν γνωρίζεις, τὰ ἐδικά σου κώλη.
Καὶ εἶσαι λανθασμένη, κάθε καρδιά μένει,
Ἀπὸ τὴν εὐμορφιά σου, ἀφεύκτως καημένη
Γέφυρε ὅτι εἶα, τόσο πολλά ὠρατα.
Μόνη εἶν κόσμος εἶσαι, κραιπνὴ ἢ τελευταία,
Καὶ μόνη πᾶ δὲν θίλει, καθόλου εἶ τὴν ἔλλη,
Τὶ κάμνει σὰς καρδίαις, τὰ ἐδικά της ἔλλη.
Μὲ εἶναι ἀμαρτία εἶχης τόσο κακία,
Δὲν κρέπ' εἰς τίποιο σῶμα, κὺ εἶν τέτοια κερδία.
Δὲν θέλω παρὰ μόνον, εἶχης ὀλίγον πόνον
Μήπως τὰς ἰρασην σου, τὰς προσεήσσης φόνου,

Ἄχ τὰ περὶ κόνια τα, δις ἢ τὰ δάκρυά τα,
 Καὶ παρηγορησέτοι, μὴ καίης τὴν καρδιά τη·
 Δίε εἴ' πῶς θά περὶ λη, λυπεῖται πῶς σὲ χάνει,
 Κι αὐτὸ δὲν τὸν ἄφνει, συμμὴ κα ἀνάστη.

Καθὼς εἶδεν ὁ νέος πῶς τελειώνει τὴν ἀνά-
 γωνοσιν ἢ δεῖτε, ἀκολούθητε τὴν σειράν τῆς ὁμι-
 λίας τα λίγωνται.

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ ἄπονη, δὲν μὲ φθάσαν οἱ
 „ πόνοι με, τὰ βασάνια, οἱ παλαιόμοιά με,
 „ μόνον μὲ ζευκλεντίζετε ἢ ἡ εὐγενεία σας;
 „ κικμῶνεθε πῶς δὲν ἰξεύετε τάχα ποία εἶναι
 „ ἐκεῖνη ὅπῃ συγχίζει τὴν κησυχίαν με; ποία
 „ δουρίζει τὰ σπλαγχνια με, ἢ κηταξεσχιζει
 „ τὴν καρδιά με, μὲ τὸ ἄπονον φροσιμόν της;
 „ δὲν ἰξεύετε πῶς ἡ εὐτυχία, ἢ ἡ δυστυχία
 „ με, ἡ χαρὰ ἢ ἡ λύπη με, ἡ ζωὴ ἢ ὁ θά-
 „ γατός με, κρέμεται εἰς ἕναυ σας λόγον; ἐγὼ
 „ δὲν κησχιζῶ νὰ σας κηρκενίησω εἰς εὐ-
 „ σπλαγχνιαν κηρῶ με τῶρα, μῆτε νὰ δεῖξετε
 „ ἰλαρότητα εἰς τὸν φλογερὸν ἐρωτά με, ὅχι
 „ μὰ τὴν ζωὴν σας ἰ εἰς τὸ χάλι ὅπῃ εὐρίσκο-
 „ μαι, αἰσθάνομαι πόσην δύναμιν ἔχην ἢ τὰ
 „ θάλλγητά σας, ἢ τὸ μῖσος ὅπῃ ἔχετε κατ'
 „ ἐπάνω με· ἀληθινὰ τίκομαι, πλὴν πάλιν ἐρ-
 „ χομαι εἰς τὸν ἑαυτόν με, ἢ μένω εὐχαριση-
 „ μένο, ὅσον σκληρύνεθε ἐναντίον με φῶς με,
 „ ἄλλ' ἢ τόσον ἡ καρδιά με σας ἀγαπῆ, ἢ κηνα-
 „ πρῦεται εἰς τίς πόνοσ της. Τὰ δάκρυα ὅπῃ
 „ ἔάνω ἐξ αἰτίας σας, μὲ εἶδην μὴν λυπηρῶν
 „ θογῶν, ὁ νῦσ με ἄς εἰπῶ ὅτι κησυχάζει, μὲ
 „ ὅλον ὅπῃ ξεύρω πῶς δὲν ἔχετε σκοπὸν νὰ με
 „ παρη-

πρηγορήσατε · ἐγὼ ἀπελπίζομαι . . . πε-
 ρδαινῶ πλέον . . . ἀπὸ τῆς πόνος . . . καὶ
 ἀπὸ τὸν ἔρωτα, καὶ τότε Κερᾶ μὴ, τότε ὅταν
 τὸ μάθετε, ἴσως θέλετε μὲ εὐσπλαγχνίαν,
 ἴσως θέλετε ἀκρίψει, ἴσως θέλετε εἰρή· Ο
 κακορρίζικος, μὲ τὰ πῶσατε μὲ ἀγα-
 πῆτε. Αὐτὰ συγάζομαι ψυχὴ μὴ ἐν ἴσω
 κάτομαι εἰς τὴν κἀγχὴν καὶ ὅλη ἡ συντροφία
 παίζει καὶ γελᾷ· σὰς βεβαιῶνω φῶς μὴ ὅτι,
 δὲν ἀλλοίξω τὰ πύρινά μου δάκρυα, μὲ ὕλης
 τῆς ἐγλευτζέδες τὸ κόσμου . . . (α) ἄχ ἀ-
 ρισιοτάτη μὴ Αἴγλη, δὲν τρομάζω ἄλλο, δὲν
 τρέμω ἄλλο, παρὰ τὴν ἀδιαφορίαν σας, νὰ
 μὴν μὲ ξεχάσετε καρδίτζα μὴ· ἂν τὸ πάτω
 καὶ αὐτό, ἐγὼ περδαινῶ πλέον ἀπὸ τὸν πό-
 νον (β), ἂν μὲ συγχαίνεσθε πάλιν, περδαινῶ μὲ
 τὸ θέλημά μὴ, διὰ νὰ χαθῆ ἀπ' ἐμπρός σας
 τὸ ἀθλίον αὐτὸ κορμί, ὅπῃ εἶναι ἡ αἰτία τῶ μίσος
 σας, καὶ ὅπῃ ἔγινε μισητότερον εἰς ἐμένα,
 παρὰ εἰς τὴν εὐγενεῖαν σας· ἂν ὁμως . . . καμ-
 μίαν φορὰν ἠθέλετε . . . ἀλλάξῃ βελήν, ἠθέ-
 λετε κλίση εἰς εὐσπλαγχνίαν, ἠθέλετε μὲ
 λυπηθῆ, ἡ ὑπερβολικὴ χαρά μὴ, ἴσως καὶ
 τότε προξενήτῃ τὸν θάνατόν μὴ, καὶ ἔτσι πάν-
 τοτε ὠραιοτάτη μὴ Αἴγλη, ἡ ῥαυτὴ μὴ εἰσὶ
 εἰς κίνδυνον. Ναὶ Κερᾶ μὴ τῆ ἀληθεία, κάμ-
 νω ὄρκον εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὠραιότητά σας,
 εἰς τὰ ἐρωτικὰ ματάκια σας, εἰς τὸ ἀξιοπύ-
 τρευτον πρόσωπόν σας, καὶ ἂν τῶρα δὲν ἦτον
 ἰάν·

(α) Βλέπωταις τὴν συλλογισμένην ὁ Ζηλοῦ, ἀκρίθειαν
 καὶ λέγη.

(β) Κύσει δάκρυα.

„ ἄνθρωποι ἐδῶ παρῶν, ἐγὼ ἤθελα πέσῃ Κε-
 „ ρᾶ με εἰς τὰ ποδαρέκια σας, τὰ ὅποια μὲ
 „ λαχτάρων καταφιλῶ μὲ τὸν νῦν με, διὰ τὸ
 „ σᾶς βεβαιώσω, πῶς αὐτὰ ὅπᾳ σᾶς λέγω,
 „ εἶναι γενήματα τῆς θλιμμένης καρδιάς μου.
 „ Σᾶς βάνω μάρτυρα τὸν ἴδιον πλήζην μας
 „ φῶς με ὅτι νὰ μὴ ζῶ, νὰ μὴν ἀναπνέω εἰς τὸ
 „ ἐξῆς, παρά διὰ τὰ κρένια κάλλη σας. Τῶ-
 „ ρα θυμώστετε Κεῖ με ὅσον ἀγαπᾶτε, ἀρ-
 „ ματωθῆτε μὲ ἐκεῖνο τὸ σοβαρὸν ἦθος ὅπᾳ με-
 „ ταχειρίζεσθε πάντοτε, ὑποτάσσομαι εἰς τὴν
 „ προσαγῆν σας ἀγάπη μὴ, κάμετέ με ὅτι ὀρί-
 „ ζετε, καίνενα χρέος δὲν ἔχετε εἰς τὸ νὰ μὲ
 „ εὐσπλαγχνισθῆτε, νὰ με συμπονεῖσθε, νὰ
 „ μὲ λυπηθῆτε, ἐγὼ ὅμως ὁ δυστυχὴς σᾶς
 „ χρεωστῶ τὰ Πᾶν, σχεδὸν ἔ τὴν ἰδίαν ἐκαίην
 „ θλιβεράν ἡδονήν, τῆ νὰ ξεφυχήσω λατρεύ-
 „ ωντάς σας θεᾶ με... ἔ...

ΑΙΓ. „ Εἰγὼ δὲν ἐπρόσμενα αὐθέντη με
 „ νὰ ἀκῆσω τόσαις ὑπερβολαῖς, ἔ μίαν τοιαύ-
 „ τὴν ὁμιλίαν (εἶπεν ἡ Αἴγλη κοκκινίζοντας)
 „ ὅπᾳ μῆτε νὰ τὴν ἀποφύγω ἡμπορῆσα, μῆτε
 „ νὰ τὴν διακόψω· δὲν νοιώθω ποῖον εἶναι τὸ
 „ αἴτιον ὅπᾳ σᾶς παραινεῖ νὰ φερθῆτε μὲ αὐ-
 „ τὸν τὸν τρόπον, ἂν τὸ κἀμένετε διὰ ἀξείσ-
 „ μόν, ἢ ἐπὶ τῆτε μὲ ἐκλέξετε ἀπὸ ταῖς
 „ συντρόπισαίς με, ἄλλος ὁ λόγος...

ΖΙΣΤΡ. „ Μὲ συμπαθεῖτε ὅπᾳ κόφτω
 „ τὸν λόγον σας Κεῖ με (εἶπεν ὁ Ζιστὴν κίτρι-
 „ ζοντας) ἡ ἀρχὴ τῆς ὁμιλίας σας εἶναι πολ-
 „ λ' ἀσκληρῆ, ἔ δὲν ἡμπορῶ νὰ προσμείνω διὰ
 „ ν' ἀκῆσω τὸ τέλος τῆς φῶς με· (ἔο εἶναι μὲ
 „ τὴν ἀδειάν σας) σᾶς λέγω ὅτι ἔσον εἶσα κα-
 „ λέτ' ἔ-

„ λήτξικη, τόνον & άσπλαγγχη“ εΐς το κακόν
 „ μα ροιζικόν, έφθασα ιά το καταλάβω πολ-
 „ λά άργά. Εγώ ήθελα σάς άποφυγή κατά
 „ πρώτην προσβολήν άν τό Ήευρα, δέν ήθελε
 „ κυνηγώ τήν σινανασροφή σας, & έτξί ίσως
 „ ήμφοθσα νά σάς ξεχάσω· άμή τόρα ήερά
 „ μη; πάει πλέον; πλέον δέν είπαι καιός,
 „ έγαγγραΐνασεν ή καρδιά με, & μόνον ή ο
 „ θάνατος, ή ή άπόλαυσί σας με τήν Ιατρειή.
 „ Αλθιθινά ψυχή με με τής άσεισμάς τής Δια-
 „ δάμ Ρέη (α) εύρησα εύλογον αίτίαν διά ιά
 „ ξεχάσω τήν φλόγα όπώ κτασφαλεί τό πο-
 „ λυπαδες με σήδος, νά σάς φησερώσω τό ά-
 „ νυπόφορτα δεινά με, έτεσά & έως τώρα πάν-
 „ τότε έφρεύγετε από λύγισ με, άσάν νά ήμην
 „ κανένα θηρίον· & άν άνοιγα τό σόμμε με ή
 „ καΐμένος ιά σάς φανερώσω τίποτες διά τήν
 „ λαύσαν τώ έρωτος όπώ με τήκει, δέν με εΐ-
 „ δετε καμμίαν άκράσιν· σπρηθήτε λοιπόν
 „ ήερά με, τί άποτελέσμα κάμνει εΐς τήν ψυ-
 „ χήν με αύτή ή σελιρότης σας; & τότε...

ΑΙΓ. „ Πώς παραπνεΐσθε Αΐθεντη με,
 „ (είπεν ή Αΐγλη γαμογελώντας) καλέ· ιά
 „ σάς άκώσω, μά άράγε δέν ξεπέφτω από τή
 „ καδήκοντα όπώ πρέπει νά φιλάττη ένα κο-
 „ ρίτσι;”

ΖΙΟΥ. „ Λόχ ό κακορίζικος, ιάν ήευρα
 „ πώς μόνον αύτή είναι ή αίτία τής ασπλαγγχ-
 „ νίας σας, τί ήθελα άλλο;”

ΑΙΓ. „ Νάισχε αΐθεντη με, ή ευγενεία
 „ σας είσε ένα υποκείμενον, προς τέ άπόσιν
 „ τώδε·

(*) Τό έισμα τής τοισουεράς.

„ πεί κανείς να φέρται με σωστά μέτρα, ε να
 „ μὴ ἀποφεύγη καθόλου ἀπὸ τῆ χρέουσι.”

ΖΙΟΥ. „ Καὶ διατὶ τὸ κακὸν αὐτὸ μόνον
 „ εἰς τὸ δίκονμα τὸ κεφάλι νὰ πέσῃ, εἰς και-
 „ ρὸν ὅπῃ βλέπω ἄλλῃς τόσῃς ἐρασίαι, ε λαμ-
 „ βάνην χίλιας παρηγορίας ἀπὸ τὰ ἄμφοτε-
 „ ρους;

ΑἴΓ. „ Ἐπειδὴ εἰ ἡ ὑπόληψίς σας αὐ-
 „ θέντημα ὡς πρὸς ἐμὲ εἶναι πολύτιμος, δὲν
 „ σᾶς ἔχω εἰς τὸν βαθμὸν ὅπῃ εἶναι ἐκεῖνοι,
 „ ε...

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ ὠραιοτάτη με Δῖγλη, ...
 „ (α) ἄχ ἐλπίδα μου, συγχωρήσετε παρακαλῶ
 „ κούτην με τὴν τόλμην, τὸ ἀδιάκριτον αὐτὸ
 „ κίνημά μου, ἡ μέση τῆς χαρᾶς εἰς τὴν ἄ-
 „ ποίαν...

ΑἴΓ. „ Ὅχι ἄλλο, πρέπει νὰ τὸ πα-
 „ ραβλέψω (ἀπεκρῖθῃ ἐκείνη κατακόκκινῃ) δὲν
 „ περιγιάζει νὰ ἀποδείξω πῶς με ἐκακοφύνηκεν,
 „ ἐπειδὴ εἰ ἀπὸ τὴν ἐπλότητά μου τὰ πα-
 „ θαίνω.”

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ ὁ δυστυχῆς, τί νὰ νοιῶ
 „ σω ἀπὸ τὸ σκοτεινὸν αὐτὸ μίσημα;”

ΑἴΓ. „ Αὐθέντημα, ἄς τελειώσωμεν σᾶς-
 „ παρακαλῶ τὴν συνομιλίαν μας, διὰ νὰ μὴ
 „ πέσωμεν εἰς ταῖς γλώσσαις ἐκείνων ὅπῃ μᾶς
 „ κοιτάξεν.”

ΖΙΟΥ. „ Ὅχι ἀξιολάτρευτή με Αἴγλη
 „ ἂν ἴτε ἀφήσετε εἰς αὐτὴν τὴν ἀξιοθρήνητόν με
 „ καὶ ἔρασι, ἐγὼ ἀπελπίζομαι πλέον. Στα-
 „ θῆτε νὰ ζήτε Κεράμ, ζωστέ με παρακα-
 „ λῶ

Πέφτει εἰς τὰ ἔγνατά της.

ἴδω τὴν ἄδειαν διὰ τὰ σὰς φανερώσω ὅλης
 τῆς ἐγχαρδίας πόνησιν, τὰς ὁποίας με φαί-
 νεται δὲν εἶναι ἀπαίσιον τὰ σὰς τὰς κοινολο-
 γήσω. Ἐγὼ σὰς λατρεύω ψυχὴν ἢ εὐ-
 γενεία σὰς γνωρίζετε τὰς συγγενεῖς με οἴ-
 τιναι ὀλοίγας σὰς πονῶν ἂν εἴχετε καμμίαν
 κλίσιν πρὸς τὸν δῆλον σὰς, ἤθελε τολμήσω
 τὰ λάβω κάποιαις χρησαῖς ἐλπίδαις, τὰ ἀπο-
 κάτισταδω κήνιναν καιρὸν εὐτυχίας με τὸ μέ-
 σουσας. . . ὁ σκοπός με ἀξιολάτρευτή με Αἴ-
 γλη, εἶναι τὸ τὰ ζήτω μαζύ σὰς, ἔ τὰ εἶ-
 μεθα μία ψυχὴ ἢ τί εὐδαιμονία εἰς ἐμένα
 τὸν κακῆρίζικον τὰ σὰς ἀποκτήσω διὰ Κε-
 ρᾶ με, τὰ φραυτίζω διὰ τὰ ζητήματά σὰς,
 διὰ τὰς εὐγενεαῖς δέλησας σὰς, τὰ ἀκῆω
 ἀπὸ τὸ νοσιμώτατον αὐτὸ σοματάκισις τὰ
 πλέον γλυκὰ ὀνόματα, ἔ πρὸ πάντων τὸ
 ὄνομα τὰ Συζύγη; ἢ τί χαρὰν θέλει με
 προξενήσῃ τὴν πρώτην φοράν ὅπῃ δὲ τὰ τὸ
 ἀκῆσω ἀπὸ τὰ κοκκινόχροα χεῖλις σὰς; ὠρασι-
 τάτη με Αἴγλη, ἢ ζωὴ ἔχει βάσανα, πλὴν
 σμικρονόμνα με τὴν συνοδίαν σὰς, με τὰ νό-
 σιμα βλέμματά σὰς, με τὸν ἠδονικὸν ἤχον
 τῆς φωνῆς αὐτῆς ὅπῃ διαπερνᾷ ἕως εἰς τὴν
 καρδίαν, με τὸ ἐρωτικὸν ἕφος ὅπῃ . . . θέλει
 μεταμορφώνεται εἰς ἐγλεντζέδες. ἢ δὲν εἶναι
 αὐτὸ μόνον ἀξιολάτρευτή με Αἴγλη; ὅπῃ με
 χαροποιεῖ ἕνας τιμημένος ἄνθρωπος, ἢ χαχταρεῖ
 με περισσοτέραν λαύραν τὰ ξαναγενεῖται, ἢ
 γον τὰ βλέπη τὸν ἑαυτὸν με μετακομιζόμενον
 εἰς τὰ παιδιότη. Τί εὐτυχία, τὰ παλατι-
 ῆ κῆνείς τὴν ὠραιότητα, ἔ τὴν ἀρετήλότης

„ μητρός της εἰς αὐτά; ποῖαν παρηγορητικὴν
 „ ἐλπίδα δὲν λαμβάνω διὰ λόγους, κοχαζό-
 „ μενος τὴν νοσημάδα, ἢ τὰ ἀμίμητα θέλγη-
 „ τράσας; ἄχ, ποῖα ἡδονὴ δὲν αἰσθάνεται ἡ
 „ καρδιά μου βλέπωντας πῶς τὸ δεύτερον ὑπο-
 „ κείμενον τῆς ἀγάπης μου, θέλει εἶναι ἐκεῖνα τὰ
 „ πρόσωπα ὅπως θὲ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ὄνομά μου,
 „ ἢ νὰ συνδέσῃ τὴν φιμελίαν μου; . . .

Ἡ Αἴγλη τὸν ἤκουεν ἐκστατικῇ, ἢ ῥοδο-
 κόκκινῃ, χωρὶς νὰ τὴν δυσαρρεσῆσθῃ αὐτὴ ἢ
 διεξοδικὴ ὁμιλία, ἢ ἀρχίσῃ νὰ ἡμερώνῃ ἀπὸ
 ὀλίγον ὀλίγον· με φαίνεται πῶς ἐν εἰπῇ κά-
 νεις τὰ ἴδια αὐτὰ ὅπως εἶπεν ἡ Ζωὴν, με τὴν
 ἴδιαν τῆς καρδίας συντριβάν, εἰς ἓνα κορῆζι ὅπως
 ἔχει σκοπὸν νὰ τὸ ἀποκτήσῃ διὰ συμβίαν τῆς,
 ἴσως θέλει κάμῃ τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα.

ΑἴΓ. „ Ἡ εὐγενεία σας ὁμιλεῖτε παλαιά
 „ καλὰ αὐθεντία μου, πλὴν τί θὲ νὰ εἰπῇ ἀγά-
 „ γε ἢ συντροφιά διὰ τὴν ἰεργιότητά μου.

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ δὲν με κόβει ἱερῶ μου,
 „ ἄς εἰπῇ ὅτι θέλω, εἰπέτε πῶς ἐδοκιμάσετε
 „ μεγάλον ἀγῶνα ἐν ὧσα νὰ μάθετε τὸ σε-
 „ κρέτο μου.

ΑἴΓ. „ Ἄς πᾶμε ὡς τόσον (ἀπεκρίθη
 „ χαμομελῶντας ἡ Αἴγλη) ἢ τὴς λέγομεν
 „ πλέε, ὅτι ἡμωσρέσωμεν.

ΖΙΟΥ. „ Ναι Κερῶ μου σᾶς κάμνω ὄρκον
 „ ὅτι, δὲν θέλω νὰ ζήσω εἰς τὸ ἔξῃς, παρὰ
 „ διὰ τὴν εὐγενείαν σας . . . νὰ . . .

Ἡ νέα εἶδε πῶς ὁ Ζιὸν αὐτὴν νὰ τελειώσῃ τὴν πολυλογίαν τα, ἐξανάρχησε τὴν ἐρωτικὴν το ὁμιλίαν ὅθεν τὸν ἀφῆσε ἔκ ἤλθε κοντῆ εἰς τὴν Μαδὰμ Ρ'έη, ἡ ὁποία τὴν εἶχε παρακαλέσει νὰ πασχίσῃ νὰ μάθῃ τὴν κρυφὴν μελαγχολίαν τα.

ΜΑΔ. « Πῶς πᾶτε Αἴγλη; ἐνοιῶσέτε τίποτες ἢ ὄχι; »

ΑἴΓ. « Σὰς βεβνιῶνω Κερᾶ με πῶς ἡ σημερινὴ ὑπηρεσία ὅπᾳ με ἐδώσατε, εἶναι τὸσον περιπλεγμένη, ὅπῃ δὲν ἤμπορῶ νὰ τὴν εὐγᾶλω εἰς τὸ κεφάλι. »

ΜΑΔ. « Καὶ διατὶ Αἴγλη; ἐγὼ νομίζω πῶς δὲν εἶναι τὸσον δύσκολον, ἔλπίζω νὰ ἐμάθετε τὸ σέκρετο ὅπᾳ ὁ Ζιὸν ζητεῖ νὰ μᾶς κρύψῃ. »

ΖΙΟΥ. « Ὅχι Κερᾶ (α) ἡ εὐγενεῖα της αὐτῆς νὰ πασχίσῃ διὰ νὰ μάθῃ τὸ σέκρετο μὲ, ἐπήγην ἐναντίον τῆς Σελήσεως σας, ἔδεν ἀνέχεται κατ' ἑξῆς τρόπον νὰ τὸ ἀκῆσῃ, μὲ ὅλον ὅπᾳ γουατιζὸς ἀρκετὴν ὥραν τὴν ἐπαρακάλεσα. »

ΜΑΔ. « Καὶ λοιπὸν δὲν ἰξεύρει τίποτες, δὲν μὲ λέτε; »

ΖΙΟΥ. « Ἄχι, ἀλοίμονον, ὄχι Κερᾶ μου. »

ΜΑΔ. « Ὅριζε ἐδῶ Αἴγλη, ἔγὼ νὰ σὰς εἰπῶ, ἐπειδὴ ἔκ ἐδῶ ὅλοιμα τὸ ἀκῆσμεν (β). Καθὼς νομίζω, ἡ εὐγενεῖά σας
» εἶπε

(α) Μὴ ἀνοημοσύνη.

(β) Συντυχαιῶντάς της εἰς τὸ αὐτὸ κομμάτι θυί πηί

„ εἰς ὃ σκληρὸς τύραννός τε, ἔδεν τὸ κάμνετε
 „ καλὰ κέρη μα. τί ἔχει ὁ ζάβελος, δὲν εἶναι
 „ ἄξιός διὰ νὰ τὸν ἀγαπήσῃ κανεῖς;

Λ'Γ. „ Κερῶ μα ὡς φαίνεται ὅλοι σας
 „ ἔγινηκετε τὸ ἕνα διὰ νὰ μέ . . . ἐγὼ ὅμως
 „ ἐλπίζω πὼς ὁ Ζιὸν θέλει με βοηθεῖ, ἢ
 „ εὐγενεῖα τη ξεύρει καλύτερα ὅτι . . . μόνος
 „ πρέπει νὰ σας φανερώσῃ . . . τὰ μουσικὰ τε,
 „ ἔ . . .

ΜΑΔ. „ Χαίρομαι, χαιρομαι, ἀληθινὰ
 „ ἐσυμφωνήσατε. νὰ ζητῆτε βοήθειαν ἀπὸ τὸν
 „ Ζιὸν, ἐκεῖνος νὰ θέλῃ νὰ σας μιλήσῃ, τὸ πείσ-
 „ μα νὰ μὴ σας ἀρίνη νὰ τὸν ἀκούσετε· ὅλα
 „ αὐτὰ με δίδου κτῆρα νὰ ἴδω τὸ πρᾶγματος·
 „ τὸ καταλάβω με.

Α'Γ. Κερῶ μα με σκοτώνετε ἐξηγῶντας
 „ ἀλλέως τὰ ὅσα σας λέγω ἢ καί μὲν νὰ,
 „ πᾶ σιωπῶ ἔ ἐγὼ διὰ νὰ μὴν σας δώσω αἰ-
 „ τίαν νὰ με εἰπῆτε πλέον τίποτε.

ΜΑΔ. „ Ἐτῆ εἶναι, ἔχετε δίκαιον· αὐ-
 „ τὸ πρέρχεται Αἴγλη με τὸ νὰ μὴν ἠμπο-
 „ ρῆτε νὰ κρύψετε τὴν ἀλήθειαν· ὡς τόσον ἄς
 „ τ' ἀφήσωμεν κατὰ τὸ παρὸν, διὰ νὰ γλυ-
 „ τίσωμεν κομμάτι, ἔ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι,
 „ θέλωμεν ἐκναμιλήσει περὶ τάτ.

Τὸ αἶτιον ὅπᾳ ἐφέρθη ἡ Μαδὰμ Ρ'έη, ἔ
 ὄλη ἢ συντροφία τοιαυτῶπως πρὸς τὸ κορίτσι,
 ἦτον· με τὸ νὰ εὐρίσκων εὐλογον τὸ κα' συγ-
 γενεσθῆν αὐτοῖ οἱ δύο νέοι, με ὅλον ὅπᾳ ἡ φα-
 μελὰ τῆ Ζιὸν, ἐφαίντο κομμάτι ἀνωτέρω ἀπὸ
 τῆς Αἴγλης· ἐκεῖνη πάλιν ἐκ μέρεσθης, ἐπρο-
 τιμῆσε τὸν Ζιὸν ἀπὸ τὰς ἄλλης νέης, εἶχε μίαν
 ὑπό-

υπόληψιν ξεχωριστήν εἰς σέ λήγῃται, εὑρίσκει
 κάτι τι εἰς αὐτόν, ὅπῃ κίεῖς ἄλλος δὲν τὸ εἶ-
 χε, ἔ τὸν ἐνόμιζε διὰ ἓνα ὑποκείμενον ὅπῃ
 ἔπρεπε νὰ δοκιμαζῆ περισσοτέραν κλίσιν ἢ του
 ἀληθινὰ ἔ αὐτῆ μοναχοκόρη, ἔ ἓνα μέρος ἐπὶ
 κάδε εὐγενῆς ἤμπορῆσε νὰ τὴν πρετεντέρη.
 Πλὴν αἰσθάνετο ἡ καίμενη τὴν διακρίσιν ὅπῃ
 ἦτον μεταξύ αὐτῆς, ἔ τῆ ἐραστῆς ἢ καρδιά
 τῆς ὡς τόσον τὸν εὑρίσκειν ἀξιαγάπητον (αὐτὸ
 δὲν ἤμπορῆσε νὰ τὸ ἀποφύγη) ἔ ἐπάσχιζε νὰ
 τὴν καταπέισθῃ ὅπῃ νὰ μὴν παραιτηθῆ ὀλακκίρη
 εἰς τὸν γλυκὺν ἐρωτᾶ τῆ. Ὅθεν τὴν ἐφαίνετο
 πῶς εἶναι ἀδιάφορη, ἔ πῶς δὲν τὸν πονεῖ μέ-
 τὰ σωσέ τῆς ἔ τῆ χάρις ἤδη, ἔ ἡ καλὴ
 ἀνατροφή τῆς, τὴν ἐνδουλώμωναν εἰς τὸ νὰ φαίνε-
 ται περιμαζωμένη, ἔ γενναῖα κατὰ τῆ ἐρωτῆς
 τῆς. Ἢ τύχη ὅμως δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν ἀφή-
 σῃ κενῶνα καταφυγίον, μίτε νὰ τὴν ζωῆ ἀνα-
 κωχίην, ἀφ' ἣ ἀρχίσε νὰ τὴν πολέμη με μίαν
 σκληρότητα ἀπερίγραπτον.

Ἡ μητέρα τῆ Ζιῖν συντυχαίνει
 μετὶ τὴν Αἴγλην.

Τὴν κύριήν ἡμέραν, μετὰ τὴν σύνομιλιν
 τῶν δύο τάτων ἐραστῶν, ἡ Αἴγλη ἔτυ ζεν εἰς
 ἓνα ἀρχοντικόν, ὅπῃ ἦτον ἔ ἡ μητέρα τῆ Ζιῖν.
 Ὑστερον ἀπὸ διαφόρας ἐγλεντζέδες, ἡ νοικοκυρᾶ
 τῆ σπητιῶ τὰς ἐκράτησε ἔ τὰς δύο νὰ γυβα-
 τίσθῃ ἐκεῖ ἡ Αἴγλη ἔχωντας κάποιαν ὑπαίξιαν
 αἰ. α

ἀπὸ τὰ χθρσινά, ἐφέρετο πάντοτε μὲ σέβαν
 ἔὺπόκλιτον πρὸς τὴν Μαδὰμ Ζιβίν· μία εὐ-
 γενική κοκκινάδα ἐσκέπαζε τὸ εὐμορφρον πρό-
 σωπόντης, ἔ ἐπρόσθετε κάτι τὶ εἰς τὴν φυσι-
 κὴν ὠραιότητάτης· μία ἀπλὴ δειλία, μία σεμ-
 νότης, μία κασιμότης τῶ καρδίματόςτης, ἐμφύ-
 χωνε περισσότερον ἐκείνο τὸ ἀγγελικόν της κάλ-
 λος, ὅπῃ καὶ τὰ μάρμαρα ημπορῶσε νὰ ἐλ-
 κύση εἰς ἔρωτα. Ἡ Μαδὰμ Ζιβίν ἔμεινεν ἐκ-
 στατικὴ βλέπωντες τόσον νῆρι, δὲν ἠμπορῶσε νὰ
 τὴν χορτάση, ἔ μὲ τὰ μάτιατης τὴν ἐμετρῶ-
 σεν ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἕως τὰ νυχία. Τέλος
 πάντων τὴν ἐπῆρεν εἰς τὴν ἀγκάλουτης, ἔ μὲ
 χιλιαῖς τξεριμόνιας ἄρχισε νὰ τὴν λέγη.

ΜΑΔ. „Μακκρίζω τὸν ἑμαυτόν μὲ κό-
 ρη μὲ, ὅπῃ ἀξιῶθηκα νὰ γευματίσω μαζύ σου,
 ἢ τῇ ἀληθείᾳ ἰτὸ νομίζω διὰ μεγάλην μὲ εὐ-
 τυχίαν· τὸ καλόν μὲ φοιζικόν βεβαία ἐνήργη-
 σεν εἰς τὸ νὰ σέ εὕρω ἐδῶ, σέ παρκαλῶ νὰ
 μὴ λείψης, ἀπὸ κοντᾶ μὲ, ἐπειδὴ ἔλαβα μίαν
 κλίσην διὰ λόγου σου, ἔ νοσιμεύομαι εἰς ἄκρον
 ἢ νὰ συνομιλήμεν ἀντάμω.“

Ἡ Αἰγυλι τὴν εὐχρέσθησε μὲ μίαν ξεχω-
 ριστὴν χάριν ὅπῃ εἶχεν εἰς τὴν ὀμιλίαν της, βε-
 βαιώνωντας τὴν πῶς εἶναι προδύμη νὰ ὑπακήσῃ
 εἰς κάθε της παραμικρόν νεῦμα, ἔ ὅτι τὸ νὰ
 ἀξιῶθῆν τὴν ἀγάπης της, ἦτον ἡ μεγαλητέρα
 της εὐτυχία, ἔ ἄλλα παρόμοια. Τὸ γεῦμα
 ἐβάσκαξεν ἕως τῆς δέκα ὥρας. Ἡ Μαδὰμ Ζιβίν
 εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξύ πάντοτε ἐσυνομιλῶσε
 μὲ τὴν Αἰγυλιν, τὴν ἔδειχνε σημεῖα εὐκρινῶς
 ἀγά-

ἀγάπῃ, τὴν ἔκαμνε χέλια τζελεμπιλίκια, δὲν εἶχε ποῦ νὰ τὴν βάλῃ. Τέλος πάντων ἄρχισε νὰ τὴν ἀνακίρῃ καὶ περὶ τῆ ὑπῆτης, λέγωντας ὅτι τὸν νομίζει εὐτυχισμένον, ἂν ἀξιῶθηκε νὰ ἐμῆν εἰς τὴν εὐνοίαν μίση τόσον ἀραιὰς, καὶ χρῆσαν ἡδῶν κοπέλαις, ὅτι ἂν ἀποκτήσῃ τὴν ὑπόληψίν της, δὲν εἶχε νὰ ἐπιθυμήσῃ πλέον ἄλλο τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἀπόλαυσίν της, ἔπρεπε νὰ περιστρέψῃ ὅλην τὴν εὐδαιμονίαν τα. Ἦναι ἀδύνατον τὰ περιγράψῃ κατὰ τὴν ὑπερβολικὴν σύγχυσιν ὅπῃ ἐπισκεψασα εἰς τὴν γύγλην αὐτῆ τὰ λόγια ἐκόπηκεν ἡ καρδίη της, ἄτρεμεν ἐλάκκησεν, δὲν ἔβουσε μήτε τι νὰ καμῆ μήτε τί νὰ εἶπῃ, ἀπεσβολώθηκε, τὰ εἶπε πλεόν. Ἦ μετέρα τὸ ἐραθεῖται τὸ ἐκταταίμεν, ὅσον στυπώντας καὶ προσποιουμένη πῶς τέχα ἤθελε νὰ τὴν φιλήσῃ, τὴν εἶπε κρυφᾶ. „Κεράμα, ἀνίσως καὶ ἔχῃς καμμίαν ἀλίπιν εἰς τὸν Ζινῖν, πέμετο, μὴν τὸ κριβῆς ἀπὸ λογιμῆ, σέ τάζω ὅτι, δὲν θέλεις εὖρη ἄλλο καλλίτερον ὑποκείμενον νὰ ξεμνηρευθῆς, ἀπὸ ἐμένα.”

ΑἴΓ. „Ὁ υἱός σας Κεράμα (α) χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, εἶναι ἀξίος διὰ νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὐνοίαν τῆ κατ' ἐνός, διὰ ταῖς ψυχικαῖς καὶ σωματικαῖς χάρισται. Φθάνει νὰ εἶναι γέννημά σας, καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ὑπόληψιν ὡς καὶ ἐκείνων ὅπῃ δυσκρεζάνται καὶ ὡς τὰ πλεόν ἀξιάπαινα. ὡλήν Κεράμα ἡ δόλη σας ποτέ μη, μήτε τὸ ἐφρατάσθηκα νὰ ἐκτείνω
„ τας”

(α) Μὲ συγκεκριμένην φωνήν.

„ τὰς ἰδέαις μὴ ἕως ἐκεῖ, μῆτε ἀπέραταν ἀπο-
 „ τὸν νῦν με αὐτὰ ὅπῃ... ἡ εὐγενεία σας σή-
 „ μερον... μὲ προβάλλετε τὸ ἐναντίον, ἐγὼ
 „ μὲ φαίνεται πῶς νὰ ξεύρω τὰ μέτρα μὲ, καὶ
 „ βαρῶ πάντοτε τόσον τὰς ἰδέαις μὲ, ὅσον καὶ
 „ ... τὰ λόγια μὲ, καὶ τὰ ἔργα μὲ εἰς τὸν
 „ ἴδιον βαθμὸν τῶ εἶναι μὲ, καθὼς καὶ πρῶτα.”

ΜΑΔ. „ Τὸ ξεύρω, τὸ ξεύρω κόρη μὲ,
 „ πλὴν ἂν ἐτύχαινε νὰ σὲ ἀγαπᾷ ὁ Ζεῦν. ἂν
 „ σὲ ἐπρόσφερε τὴν καρδιά τῆ, καὶ σὲ ἐζητήσεν
 „ εἰς γάμον, ἀράγε...

ΑἴΓ. „ Ἄν... αὐτὸ ἦτον... μὲ τὸν λό-
 „ γον σας Κερᾶ μὲ...

ΜΑΔ. „ Ναισκε, ναισκε, μὲ τὸν λόγον
 „ μὲ, μὲ τὴν ἀδειάν μὲ, μὲ ὄλην μὲ τὴν καρ-
 „ δίαν.

ΑἴΓ. „ Ἄχ, Κερᾶ μὲ, ἐγὼ αἰσθάνομαι
 „ πῶς πρέπει νὰ σας δώσω μίαν ἄλλην ἀπόκρι-
 „ σιν καὶ ἐκεῖνο ὅσῃ ἐσιώπησα εἰς τὸν ἀκριβὸν
 „ σας, νὰ τὸ παραστήσω εἰς τὰ μητρικά σπλάγ-
 „ χνα σας.

ΜΑΔ. „ Καὶ πέμε το κόρη μὲ (α) πέμε
 „ το νὰ ζῆν τὰ ματάκια σὲ.

ΑἴΓ. „ Ἡ τιμὴ τῆ νὰ ὀνομασθῶ κόρη
 „ σας... ἐνὰ... εἶμαι... δική σας...

ΜΑΔ. „ Καὶ ἡ χαρὰ τῆ νὰ συζήσετε
 „ μὲ τὸν υἱόν μὲ...

ΑἴΓ. „ Ἐγὼ δὲν σας τὸ κρύβω πλεον
 „ Κερᾶ μὲ, ἀφ' ἧ...

ΜΑΔ. „ Τὸ ἐκατάλαβα κόρη μὲ, μὴ σὲ
 „ μέλη, τὸ συνοικέσιον αὐτὸ, ὁ κόσμος τὸ
 „ εὐρίσ-

(α) Τὴν φίλι.

» εὐρίσκει τεργιασμένον, ὅλοι μὲ εἶα ζῶμα τὸ
 » λέγου πῶς εἶναι εὐλογον, πῶς πρέπει νὰ
 » ἐνωθῶν τὰ χωρισμένα αὐτὰ τέρια. Ὅσον
 » διὰ λόγῳ μὲ, τὸ ἐπιθυμῶ ἀπόψε λοιπὸν
 » θέλω συνομιλήτῃ με τὸν ἄνδρα μὲ, ἔ ελ-
 » πίζω νὰ μὴ δείξῃ καμμίαν ἐναντιότητά· σὲ
 » παρακαλῶ ὅμως ἀκριβῆ μὲ Αἴγλη, νὰ δείχ-
 » νῃς κομμάτι ἰλαρότητα πρὸς τὸν Ζισίν, ἔ
 » διὰ χατήρι μὲ, νὰ τὸν ἔχῃς εἰς τὴν εὐνοίαν
 » σὲ· ἐκεῖνος ὁ ζάβαλῃς σὲ ἀγαπᾷ, σὲ λα-
 » τρεῦσι, μὲ τὸ εἶπε μὲ δάκρυα, ἦτον νὰ ἔλ-
 » θῃ καὶ αὐτὸς ἐδῶ, ἐμποδιᾶθηκεν ὅμως ἀπὸ
 » κατὶ θηλειᾶς ὅπως εἶχε μὲ τὸν πατέρα
 » του.

Τοιαύτη ἦτον ἡ συνομιλία τῆς, ἡ ὁποία
 γλυσερῶντας εἰς τὴν κλοθαντικὴν καρδίαν τῆς Αἴ-
 γλης, ἐσύκωσε πλέον ὅλαις ταῖς δυσκολαῖς
 ὅπως ἐναντιώνοντο εἰς τὸν ἔρωτά τῆς. Ὁ Ζισίν
 ἔλθε πρὸς ταῖς ἕνδεκα ὥραις ἐκεῖ, μὲ σκοπὸν
 νὰ πύξη τὴν μητέρα τῆς, ἔ νὰ τὴν πηγαίη εἰς
 σπᾶτι. Τὴν ἡμέραν ὅπως ἐβασῆσε τὴν Αἴγλην
 εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς, ἔ τὴν κτεφιλάσῃ. Ἀχ,
 τί ἀνέκφραστος ἡδονὴ διὰ ἕνα παθητικὸν ἔρασην,
 τί ἀσύγκριτος εὐδαιμονία; ἐκεῖνη ἡ στιγμή (τὸ
 ἔλεγε μετὰ ταῦτα χίλιας φοραῖς ὁ Ζισίν) ἐκεί-
 νη ἡ στιγμή ἦτον ἡ πλέον εὐτυχες ἔρα τῆς ζωῆς
 τῆς, ἀκριβῶς τὴν ἐπλήρωσεν ὅμως ὁ ἀκαρπύ-
 ρικος.

Πρέπει νὰ δώσωμεν τώρα, ἔ μίαν λεπτήν
 ἰδέαν τῆ χαρακτῆρὸς τῆς μητρὸς τῆ Ζισίν. Ἦ-
 τον ἕνα τριμερὸν ἔκτρομα τῆς φύσεως ὅσον κα-
 ῦ τα.

τά τὴν ψυχὴν, φιλόδοξη, φιλοαγυρωτική, ὑψηλὴ, πεπονηθεμένη, κακῆς διαθέσεως κορμὴ, ἐπάσχιζε νὰ θησαυρίζη, ἔξ νὰ κάμη πλασιώτερον τοῦ υἱότης ἀπ' ὅ,τι ἦτον, ἤθελε νὰ ἐνώσῃ εἰς αὐτὸν ὅλκας τὰς τιμὰς ἔξ ὀφρικήα· τὴν ἐφάνετο ὅμως πῶς ὁ ἔρωτας ὅπῃ ἔτρεφεν ἐκεῖνος διὰ τὴν ὠρχίαν Αἴγλην, ἦτον πάντῃ ἐναντίος εἰς τὰς σκοπέτης· μίαν φοράν τῷ τὸ ἀπέδειξε μὲ ἕναν εὐμορρον τρόπον, πῶς ἔπρεπε τάχα, ἔξ ἦτον ἀναγκαῖον νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ τὴν Αἴγλην ἂν ἤθελε νὰ φθάσῃ μεγάλος ἀνδρῶπος· πλὴν ὁ νέος τὴν ἀπεκρίθη χωρὶς κομπλιμέντα, πῶς ἀδύνατον νὰ τὴν ἐσχίσῃ, ἔξ ὅτι ἦτου εὐχρηστὴ μένης χίλιαις φράσαις νὰ πεθάνῃ διὰ τὴν ἀγάπῃ της· ἐκτάλαβε λοιπὸν ἡ θησιώγωνη πῶς τῆ κακὴ παιδεύεται, ἔξ ὅτι τὰ ἐμπόδια εἰς τὸν ἔρωτα (καθὼς εἶναι Γνωστὸν) περισσότερον ἐξέπτην, ἔξ φλογίζην τὰς πνευμέναις καρδίαις, διὰ τὸτο ἔξ μὲ ἄκραν ἀσπλαγχνίαν, ἀπερῆστισε νὰ θυσιάσῃ τὴν κακορρίζικην Αἴγλην, ἔξ νὰ τὴν βάλῃ εἰς τὸν τάφον, διὰ νὰ γλυτώσῃ τὸν υἱὸν της.

Ἀπ' ὅ, ἔβαλε πλέον κατὰ τὴν τὴν σκληρὴν αὐτὴν ἀπόφασιν, ἐκείροφυλακῆσε διὰ νὰ εὖρη παθεῖν τὴν Αἴγλην, τὸ ἐπέτυχε λοιπὸν ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἔξ ἐσυνομίλησε κατὰ τὸν τροπογρόπῃ ἴδαμεν· ὁ σκοπέτης ἦτον ἴσως νὰ κμηθῆ τὸν Ζεῖν νὰ ἀηδιάσῃ ἀπὸ μίαν ἀγάπην πολλὰ ἡσυχὴν ἔξ χωρὶς ἐμπόδια (ἐπειδὴ ἔξ ὁ ἔρωτας ἔχει τὴν χάριν αὐτὴν, ὅταν δὲν δοκιμάζῃ κάποιαις μικραῖς ἐναντιότηταις, σβύνει ἀπ' ὀλίγον ὀλίγον) ἢ ἴσως υποθέτετε ὅτι, ἡ νεότερῃ
της

τῆς Αἴγλης νὰ πλανεθῆ, νὰ ἀκολοθήσῃ κἀνένα ἄτοπον εἰς τὴν μέσῃν, καὶ τότε πλέον νὰ τὴν παρατήσῃν εἰς τὴν δυστυχίαν της. Διὰ τῆτο καθὼς εἶδε τὸν υἱόν της καὶ ἤρχετο, ἐπῆρε τρόπον τινὰ τὸ κοριτζί εἰς ταῖς ἀγκάλαις της, τὸ ἐφίλησε δύο φορές εἰς τὸ σῶμα, καὶ με ἓνα δόλιον ἤδως, εἶπε καὶ εἰς τὰς δύο. „ Συνομιλή-
 „ σετε καὶ μονάχα σας παιδάκια με κορμάτι,
 „ ἐγὼ ἔκαθομεν τόσην ὄραν με τὴν ἀκριβὴν
 „ μου Αἴγλην, πηγαίνω νὰ ἰδῶ καὶ τὴν
 „ ἐπίλοιπην συντροφίαν, πρῶτῃ νὰ μισεύσω.”
 Ἐτῆι λέγωντας, τὰς ἀφήσεν εἰς ἑλευθερίαν.

Φλογερὴ συνομιλία τῷ Ζιῶν καὶ τῆς Αἴγλης.

ΖΙΟΥ. „ Ἀξιολάτρευτὴ με Αἴγλη (α)
 „ πόσην εὐτυχίαν με ὑπόσχεσαι ἢ περιποίησις
 „ ὅπῃ σὰς ἔκαμεν ἡ μητέρα με. Ἐκείνος ὁ
 „ πονετικὸς τρόπος, με τὸν ὁποῖον ἐφέρθη πρὸς
 „ τὴν εὐγενεϊάν σου, με δίδει χρονίως ἐλπίδας—
 „ σὰς εἶπε τίποτες ψυχὴ με διὰ λόγου με; ...

ΑἴΓ. „ Θέλει σὰς τὸ εἶπῃ ἡ ἴδια αὐ-
 „ θήνη με, πλὴν ἐγὼ (ἂν με ἐρωτᾷ-) ἔχω
 „ εἰς ἕκραν ὑπόληψιν τὴν κυρίαν μητέρα σου,
 „ αἰδουμαι ἓνα σέβας ὅπῃ ἐγείρεται εἰς τὴν
 „ καρδίαν με διὰ λόγου της, καὶ τῆ ἀληθείᾳ πῆν
 Υ 2 „ αγω

(α) Μὴ μετὰ υπερβολικῆς χαρῆς.

» ἀγαπῶ συχνὸν περισσότερο ἀπὸ τὴν φυσικὴν
» κὴν μητέρα.

ΖΙΟΥ. » Τὴν ἀγαπᾶτε; ἄχ τί εὐτυχία
» εἰ εἰς ἐμὲ εἰς ἐκείνην;

ΑΪΓ. » Σὺς βεβκιώνω αὐθέντη μα ὅτι,
» πολλὰ ὀλίγαις μητέραις εὐρίσκονται ὅπῃ τὰ
» πονῶν τὰ παιδιὰ τῆς τόσον, ὅσον καὶ ἀγα-
» πῶ ἢ ἐδική σας.

ΖΙΟΥ. » Καλὰ, πότε με ὡς τόσον, σὺς
» ἀνέφερε τίποτες περὶ ἐμῆ;

ΑΪΓΔ. » Ναισκε αὐθέντη μα, εἰ πολλὰ
» διεβοδιέ.

ΖΙΟΥ. » Καὶ με ποῖον τρόπον ἐράγε;

ΑΪΓΔ. » Αὐτὸ πιστώω πῶς θέλει σας
» τὸ εἰπῆ μονάχι της.

ΖΙΟΥ. » Ὀραιοτάτη μα Αἴγλη, ἄχ τί
» ἀγγελικὴ φλόγα εἶναι αὐτῆ ἐπὶ λάμπει
» εἰς τὰ εὐμορφα μετακία σας; ποτέ, ὄχι, ποτέ
» δὲν ἦσαν κληστικὴ τόσον, ἀποσβύστε τῆ
» ἀληθεῖα ὅλαις ταῖς εὐμορφαῖς τῆ κίσμα,
» τίποτες δὲν κρίζου ἐμπροστίας σας ὅλα τα ὠ-
» ραῖα πρόσωπα τῆς οἰκημένης, εἴσε ἢ βασιλισ-
» σα τῆς ὠραιοτήτος, ἢ πῆγη τῆ κάλλης, αὐ-
» τὴ κατ' ἑαυτὴν ἢ Ἀφροδίτη.

ΑΙΓ. » Σὺς εὐχαρισῶ αὐθέντη μα ἐκ ψυ-
» χῆς, διὰ τῆς ἐπαίνης ὅπῃ με δίδετε, με ὑ-
» ποχρεώνετε εἰς ἄκρον, εἰ θέλω πασχίσει
» περισσότερο νὰ ἀξιώθω τὴν εὐνοίαν σας.

ΖΙΟΥ. » Ἄχ τῆ ἀληθεῖα τὰ λόγια σας
» ψυχῆ μα... με... ἐμψυχώνων, με ζωογο-
» γῶν, με κάρην νὰ ξαναγεννηθῶ...

ΑΙΓ. » Ἦ θέλεν εἶμαι ἀχάριστη πολλὰ
» ἔπρος τὴν ἱεράκα σας ἂν... ποτέ με δὲν

» θέ-

» Σίλω εὐγάλη τὸ μητρικὸν ὄνομά της ἀπὸ τὸ
» ζῆμα μὴ.

» ΖΙΟΥ. » Μόλου αὐτὴ ἢ λέξεις, μὲ δίδει
» νὰ καταλάβω πολλὰ χαρακτηριστὰ πράγματα.
» . . . ἄχ, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ κρύψω ὅτι δευ-
» ξήσω εὐτυχισμένα . . . αὐτὴ ἡ φυσικὴ κοι-
» κινᾶσα ὅπῃ σκεπάζει τὰ νυκτὰ μάγισσά
» σας, βεβαιώνει τὸν σοχασμὸν μὲ. Ἡ αἰδώς
» ὅσα περιχύνεται εἰς τὸ ἀγγεῖον πρόσωπόν
» σας, δίδει μίαν νέαν λάμψιν εἰς τὰ δέλητα
» τράσας φῶς μὲ· εὖ θά μὲ, εἴσε τὸ πλέον
» ὠριότερον ἢ περιμαζωμένον πλάσμα ὅπῃ νὰ
» εἶδαν τὰ μέτια μὲ· καλοτυχίζω λοιπὸν τὸν
» ἑμαυτὸν μὲ ὑπερβαίει φρεσίς ὅσα ἐπαίσετε εἰς
» τὸ μερτικόν μὲ.

» ΑἴΓ. » Καὶ πᾶς; σοχαίρετε νὰ εἴσε
» μονάχος εὐτυχίης; ἄχ Ζεῖν, εἶναι ἢ ἄλλη
» μία καρδιὰ πιστεύετε μὲ, ὅπῃ αἰσθάνεται ἢ
» ἐκεῖνη ἢ καί μὲν τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν ὅπῃ σας
» προξενεῖ, ἢ . . . ἢ ὅποια τῇ ἀληθείᾳ δὲν
» γνωρίζει ἄλλην εὐδαιμονίαν, ἔξω ἀπὸ αὐ-
» τὴν τὴν ἰδίαν ὅπῃ σας εὐφραίνει.

» ΖΙΟΥ. » Ἄχ ἡραία μὲ Αἴγλη, καρδί-
» ζημα Αἴγλη, ἐλπίζω μὲ. Αὐτὰ ὅπῃ μὲ
» λέτε εἶναι λόγια μίᾳ ἀξιολογούτῃ, ἢ αἰ-
» σθαντικῆς νέας, μίᾳ ὑπερτάτης πασῶν τῶν
» γυναικῶν, τῆς κορώνας ὅλων τῶν κοριτσιῶν·
» ἄχ ψυχῆ μὲ, ἐκεῖνα ὅπῃ οἱ φιλόσοφοι μὲ
» τὲς βαθεῖς σοχασμοὺς τοὺς ἐπάσχονταν νὰ
» ἐξακριβώσαν περὶ τῆς ἀνδρωπίνης καρδίης, τὰ
» βλέπω εἰς τὰ νύξια χεῖλῃ σας (α) ἢ ἀπλῆ
» φύ-

(α) Τὴν φιλίαν εἰς τὸ ζῆμα.

» φύσις τὰ ἐφύτευται εἰς τὰ σπλάγχνα σας.
 » τί εὐτυχία εἰς ἕναν ἄνδρα νὰ εἶναι τόσον
 » ἠγαπημένος ἀπὸ τὴν σύζυγόν τοι ; (α) ἢ ὁ
 » ποία νὰ σοχίζεται διὰ εὐτυχίαν τὴν ἡσυχίαν
 » τῆς καρδιάς τοι, αὐτὸ εἶναι ὁ ἐπίγειος πα-
 » ράδεισος φῶς μου . . . ἀναπνοή μου Αἴγυλι, εἰς
 » λοιπὸν τόσον καλὴ ζικὴ ἔ, σολισμένη με ψυ-
 » χικὰ προτερήματα, ἔ, χρυσή φρονήματα,
 » ὅσον λάμπετε με τὰ σωματικὰ φέγγητά
 » σας . . . σοχισθῆτε Αἴγυλι Κερῶ μου, βά-
 » λετε με τὸν νῦν σας, τί ἡδονικὸς ἔρωτας εἶναι
 » αὐτὸς ὁ ἔδικός μου, ἀφ' ἧ εἶναι θεμελιωμέ-
 » νος ἐπάνω εἰς τόσον μέριτον; τί εὐτυχισμέ-
 » νην ζωὴν θε νὰ ζήσωμεν; . . . βλέπωντας ὁ
 » Ζεὶν πῶς ἐχαμύλωσε τὰ ἀγγελικὰ ματά-
 » κια τοι, ἀπὸ τὰ ὅποια ἔσαξαν δάκρυα εἰς
 » τὰ κνυκάτα μάγουλά τοι, ἔ, ἐσιωπῶσεν, ἀρ-
 » χισε με περισσοτέρην λαύραν νὰ λέγη.

ΖΙΟΥ. » Δεν σας ζητῶ πλέον τίποτες
 » Αἴγυλι μου, μήτε νὰ με εἰπῆτε ἐκ σώματος
 » πῶς με ἀγαπᾶτε (τὸ ὅποιον εἶναι ἡ μεγα-
 » λητέρα εὐφροσύνη εἰς ἕναν ἔρασῆν) ἐπειδὴ ἔ
 » τὰ σέβας ὅπῃ ἔχω διὰ τὴν ἀρετὴν σας, διὰ
 » τὴν κοσμιότητα τῶν ἡθῶν σας, διὰ τὸ ἀξιο-
 » λήτρευτον ὑπακείμενόν σας, διὰ τὸ ὑποκει-
 » μενον λέγω τῆς θεῆς μου, τῆς ἐλπίδος μου,
 » τῆς ζωῆς μου, ἐκείνης ὅπῃ μέλλει νὰ γίνῃ ἀκ-
 » ριβὴ σύζυγός μου, εἶναι ἕνας ἡδονικώτερος σο-
 » χαστὸς εἰς ἐμέ, παρὰ ἐκείνη ἡ προσωρινὴ
 » χαρὰ ὅπῃ ἤθελε δοκιμάσῃ ἡ καρδιά μου, ἀ-
 » κήωντας ἀπὸ τὸ χρυσὸν σωματικόν σας, ἐκεί-
 » νο ὅπῃ ἔ, με τὸν νῦν με τὸ ἐκατάλαβα ἡθῶν
 » τὸ

(α) Χίμαι ἕνα δάκρυον χαρῆς.

» τὸ πῶς με ἀγαπᾶτε. Νὰ εἶσε πάντοτε ἡ
 » βία ψυχῆτζαμα, μὴν ἀλλάζετε τὸ σοβαρὸν
 » ἦθος σας, δὲν θέλω ἢ διακαῆς φλέγμα τῆ
 » ἐρωτῶσμι νὰ σας προσενέσῃ τὴν παραμυρο-
 » τέραν εὐόχλησιν, μήτε νὰ φερῶ ποτὸ ἐναν-
 » τιος τῆς Σελήσεάς σας· ἐκεῖνο ὅπῃ σας φαί-
 » νεται εὐλογον φῶς μα, εἶναι νόμος εἰς ἐμένα,
 » ἔξ πρέπει ἀφεύκτως νὰ γένη καθὼς τὸ νοσι-
 » μεύετε· μόνον οἱ ποταποὶ ἔξ χυδαῖοι ἄνθρω-
 » ποὶ, ἐπιφέρῃν βίαν εἰς τὰ ἀμέριτες, ἔξ
 » τῆτο, διατὶ εἶναι ὁ τελευταῖος σχεῶς της
 » μία προσωρινὴ ἡδονή· ἐγὼ ὅμως Λίγλη ἰε-
 » ρᾶ μη, ἐγὼ δὲν ἀποβλέπω εἰς μίαν στιγμήν,
 » ἀλλ' ἐκ ψυχῆς λαχταρῶ, πᾶν, ἐπιθυμῶ
 » νὰ ζήτω μαζύ σας, νὰ σας ἔχω ἀνάπαυσιν
 » εἰς ταῖς βωτικαῖς φροντίδαίς μα, παρηγορίαν
 » μα, καταφύγιόν μα, λιμένα τῆς ἡσυχίας μα.
 » Ἄχ, σοχαδῆτε τί γλυκὺ πράγμα εἰς ἐμέ,
 » νὰ εἰπῶ κένεταν καιρὸν εἰς τὸ ἐμκευτόν μα·
 » νὰ, ὅπῃ ἀπόκτησα μίαν σύζυγον χωρὶς
 » καμμίαν κηλῖδα, ἢ παρθενικήτης αἰδῶς, εἶ-
 » ναι ἀμετάβλητος, ἢ αὐτῆ, καθὼς ἔξ ὅταν
 » τὴν ἐπροσωπύτυχα, ἢ συζηλήτης δὲν ἔλα-
 » βε καθόλα ἄλλοίωσιν, κένετα μεμπτόν κίνη-
 » μα, κένετας ἄσεμνος λόγος ἐν εὐγῆκεν ἰ-
 » κόμι ἀπὸ τὸ ὠραιότατον σοματάκιτης, ὅπῃ
 » νὰ προσενέσῃ ἐντροπήν ὅταν ἀναπολή ὁ νῆς
 » μα ὡς ἔξ τὰ παραμικρότερα κινήματα ἔξ λό-
 » γικητης. Ἦ ἡδονικωτέρα ὀνομασία ὅπῃ προσ-
 » μ'νω ἀκόμι, ὅπῃ ἠχολογεῖ εἰς τὸ βάθος τῆς
 » καρδιάς μα Κερᾶ μα, ἔξ ὅπῃ μὲ φαίνεται πῶς
 » τὴν ἀκῶω, εἶναι τὸ Ἄκριβέ μα σύζυγε.
 » Αὐτὸ εἶναι τὸ τρυφερώτατον ὄνομα ὅπῃ ζῆ-

„ τὴν με' ἄερον τόσον ἢ ψυχὴν, ἢ ἀπ' ὅταν
 „ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, πᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ
 „ τὰ δώσετε. ”

Ἡ Δίγλη ἦτον κατασυγχυσμένη ἀπὸ τὴν
 χρονίαν ἐν κίτις τῆς ἐρωτικῆς ἢ φιλογερῆς
 κείνης συνομιλίας, δὲν ἔβουρε πῶς νὰ κρύψῃ
 εὐτὴν σύγχυσίν της, πῶς νὰ ἀποκριθῇ εἰς ταῖς
 τόσα τελεπιλήκια τῆ Ζιζίν, πῶς νὰ φερθῇ
 εἰς τὸν χαριτωμένον ἐραζήν της - τὸ σῶμα της
 δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀνοιξῇ ἢ καίμηνι, φωτιαῖς ἐ-
 πετῆσεν ἀπὸ τὰ μαχηρικὰ ματάκια της, ἐ-
 παιζαν μονάχα τὰ χεῖλη της, ἢ ἡ καρδιά της
 ἐχτυπῆσεν ἀδικίπως. Εἰς τὸ καλόν της λοι-
 ζικόν, ἡ Μαδὰμ Ζιζίν ἐπρόφρασε ἢ τὴν ἐλευ-
 θέρωσεν ἀπὸ τῆ νὰ ἀποκριθῇ. Ἡλθεν, ἐπί-
 λησε γλύγωρα γλύγωρα τὴν κακὸρρίζικην Λίγ-
 λην μίαν φοράν, ἢ βιαζομένη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς
 τὸ σπῆτι της, ἐμίσευσεν ἐν τῷ ἄμα.

Ὅσοι ἢ ἂν εὐρέθησαν εἰς τὴν συνομιλίαν
 ἐκείνην, ἐνόμισαν ὅτι τὸ συνοικέσιον ἔμελε νὰ
 τελειώσῃ χωρὶς ἄλλο· ὅθεν ἡ Δάμαϊς χαρά-
 μεναις ὄλαις, ἐπερικύκλωσαν τὴν Αἰγλιν, ἢ
 τὴν ἐσυγχάρηκαν διὰ τὴν εὐτυχισμένην ἀρχὴν,
 ἐπευχόμεναι ἢ τὸ τέλος παναίσιον· ἐν τῷ ἀνα-
 μεταξύ ἦλθε ἢ ἡ μητέρα της νὰ τὴν πάρῃ·
 ἀπ' ἐκεῖ, δὲν ἔλειψαν λοιπὸν ἀπὸ τῆ νὰ τὸ
 προφθῶσιν ἢ ἐκείνην, μακαρίζωντάςτην διὰ τὴν
 καλὴν τύχην τῆ κοριτζίῃ της· τὸ ἐχθρὸν ἢ κα-
 βάλισσε, ἢ ἐπέστρεψε μεζῦ μὲ τὴν Αἰγλιν
 εἰς τὸ σπῆτι.

Ἐτέρα συνομιλία τῶν δύο ἑρασθῶν.

Τὴν αὐριανὴν ἡμέραν ἡ Μαδὰμ Ζισὴν ἐπῆγε νὰ χαιρετήσῃ τῆς γονεῖς τῆς Αἴγλης, ἔχωρῆς νὰ τὴς ζητήσῃ τὴν κόρη τῆς διὰ νύμφης τῆς, τῆς ἐπαρακάλεσε νὰ δέχωνται τὸν υἱόν τῆς μὲ καλὸν μάτι, ὅταν πηγαίη ἀπὸ καρμίων φορῶν εἰς τὸ σπῆτιος. Ἐκείνοι τὴν ἀπεκόβησαν μὲ πολιτικὸν τρόπον, καθὼς τὸ γένος τῆς ἢ ἡ κατάστασις τῆς τὸ ἀπαιτῶσαν, ὅτι εἶναι τιμὴ τῆς νὰ δεχθῶν τὸν ἀκριβῆντα εἰς τὸ πτωχικόν τῆς, ἢ ὅτι αὐτὰς νέες γρησῶν ἤδῶν, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἔμβῃν εἰς κενὰς λογικῆς ὑποψίας διὰ λόγου· ὅθεν ἀρχίσαν ἡ Ζισὴν νὰ συζητῆ πλέον εἰς τὴν ἡγαπημένην τῆ Αἴγλην, ἡμέρα δὲν ἀπεβῆσε οὐκ νὰ μὴν πηγαίη νὰ τὴν γειτωπέυσῃ, σιγμὴν δὲν ἄφινεν ὅπῃ νὰ μὴν προφέρῃ τὸ ἀγγελικὸν ἔρωμά τῆς, ἐνόμιζε πῶς τὸν λείπει τίποτε· ἀν δὲν ἐσυνομιλῶσε καὶ ἓνα λεπτόν μαζύ τῆς· ὅ νῆς τῆ, ἢ ἐνδύμισίς τῆ ἦτον προσήλωμένη εἰς τὴν Αἴγλην. Πᾶ τὸν χάρις, πᾶ τὸν βραίσκει; εἰς τὸν ἄνδρα τῆς Αἴγλης· τὸσον ὅπῃ ἡ ἀγάπη τῆς ἔγινεν εὐλικρινεσάτη ἢ θεμελιωμένη. Ἡ ἔλθεν εἰς ἓναν βαθμόν, ὅπῃ ὁ ἓνας ἐσέναζε, ἢ τὸν πόνον τῆ στεναγμῶ τὸν αἰδοῦντο ἢ καρδίᾳ τῆ ἄλλῃ· μὲ ὅλου ὅπῃ ἡ Αἴγλη πάντοτε ἔβασθῆνταν περιμαζωμένη, πλὴν ἡ τρυφερὴ καρδίᾳ τῆς τὴν ἐπρόδιδε μερικαῖς φραγαῖς, ἢ ἀφιερῶντο εἰς ταῖς ἀγκάλαις τῆ ἑρασῆ τῆς. Ἐκείναις ἢ ὀλίγαῖς σιγμαῖς ἔδιδαν μίαν ἀνέκφραστον ἡδονὴν εἰς τὸν ἐρωτικὸν Ζισὴν.

Μίαν

Μίαν ἡμέραν οἱ δύο ἔρασαί ὠμιλοῦσαν διὰ ταῖς αἰτίας ὅπῃ προξενῆν διχόνοιαν εἰς ἕνα πωήτι.

ΖΙΟΥ. „ Μὲ φαίνεται Κερῶ με ὅτι, προ-
 „ ἔρχονται ἀπὸ τῆ διαφορετικῆ ἰντερῆσσα τῶν
 „ δύο συζύγων, ἔ ὅπῃ κατ' ἕνα τραβᾷ ποδὸς
 „ τὸ μέροτα ὁ ἀνὴρ με τὴν γυναῖκα τὰ δὲν
 „ εἶναι κατῶς πρέπει ἑνωμένοι, με μίαν καρδια-
 „ κὴν εἰλικρίνειαν, τὰ θελήματά της Αἴγλη
 „ μη, ἢ κλίταις της, εἶναι πάντῃ διαφορετικαῖς
 „ Εἰς τήτῃ προέρχεται, ἑκείνο ὅπῃ νοσιμεύεται
 „ ὁ ἕνας, νὰ τὸ μιτῇ ὁ ἄλλος, ἔ νὰ ἀκολοθῇ
 „ διὰ πάντα ἑκκεντιότης ἀκματεξῆ των ἄ δὲν
 „ προσέχων με φρονήσιν πρὸ της ὑπανδρείας,
 „ νὰ ἑνώσων προτήτερα ταῖς ἐπιθυμίαις, τὴν
 „ ἡλικίαν, τὸ γῆσον τῶν λεονύμφων, ἔ ὑστρον
 „ νὰ τὰς υπανδρεύσων, ἀλλὰ κοιτάζων τὰς κα-
 „ ταστάεις, τὴν πλῆτον, τὰ ἰντερῆσα, τὴν
 „ συμπαθεῖαν, ἔ ἰτότητα της εὐτυχίας. Αὐ-
 „ τὴ ἢ συμπαθεῖα εἶναι ἀληθινὰ τρόσον τινὰ
 „ ἐπωφελῆς, πλὴν εἶναι μία θηλειᾶ (κατῶς με
 „ φαίνεται) ὅπῃ πρέσσει νὰ τὴν σοχαοθῆν ὑσο-
 „ ρώτερον

Α'Γ. „ Ἐχετε δίκαιον, (α) ἔ σᾶς λέγω
 „ τῇ ἀληθείᾳ ὅτι, ἀφ' ἧ σᾶς εἶδα μέχρι τῆδε,
 „ περιεργάζομαι νὰ εὐρω ἔ ἐγὼ ἕνα τί ὅπῃ
 „ νὰ μὴ με ἀρέσῃ ἀπὸ ὅσα νοσιμεύεσθε, ἔ δὲν
 „ τὸ ἀξιώθηκα ἕως τὴν σήμερον. Ὅ,τι ἔ ἂν
 „ εἰπήτε, με φαίνεται πῶς τὸ πένητε ἀπὸ τὴν
 „ γλώσ-

(*) Περιμαζώνοντας τὸ γῆδος της.

„ γλώσσαν μου, ἢ πῶς ἐγὼ ἠθέλησά τὸ
 „ προβάλω, τόσον εἶμαι σύμφωνη μὲ τὰ ἡδῆ
 „ σας.”

Ἄχ τί λόγος γεμάτος ἡδονῶν, τί εὐχασ-
 μὸς ὅπῃ εὐχεται εὐτυχίαν ἕνας ἐραστὴς ἰκεύρει τὴν
 πολίτην χρηστικῆ, μία πλοδαυτικὴ καρδιὰ νοιά-
 ζει τὸ τί ἀξίζει. . . δύο χρόνοι ἀπέρασταν ὅπῃ
 ἐποτίζοντο ἢ ὁ ἕνας ἢ ἡ ἄλλη ἀπὸ ἑνὸς ἀμοι-
 βαίου ἡδονικῶν ἐρωτῶν, ὅπῃ δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὐ-
 ρεθῇ σχεδὸν δευτέρωσ τε.

Ἡ Μαδὰμ Ζωὴν εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα,
 μίτε ἐπίτησεν εἰς τὰ σπῆτι τῶν γονέων τῆς
 Αἴγλης, ὅπῃ τῆς εὕρισγεν ὅμως, μὲ χίλιαις
 τζιριμόνιας τῆς ἀπεκοίμιζε, ἢ πρὸ πάντων ἔ-
 δειχνε μεγάλην κλίσιν πρὸς τὴν κόρην τε.

Ἀφ' ἧ ἔβιαλε ταῖς θαλειαῖς τῆς εἰς καλὴν
 τάξιν, εἶδε πῶς ἦτον καιρὸς νὰ χτυπήσῃ τὴν
 τελευταίαν θανατηφόρον πληγὴν πρὸ μερικῶν
 ἡμερῶν τὴν ἐφαίνετο ὁ υἱὸς τῆς πλέον χαρέμε-
 νος ἀπὸ τὸ συνειδησμένον. Αὐτὴ ἐσυμπέρανε
 ἕνα ἀπὸ τὰ δύο, ἢ ὅτι ἐλάττωσε τὸν ἐρωτῶν τε,
 ἢ ὅτι ἀπέλαυσε τὸν καρπὸν τῶν τόσων σεναγ-
 μῶν τε, τὰ ὅποια ἢ τὰ δύο ὡς πρὸς αὐτὴν
 ἦτον τὸ ἴδιον. Τὸν ἐρώτησε μὲ παλὴν ἐπιθε-
 ξιότητα, διὰ νὰ κλέψῃ τὸ μυστήριον τῆς τόσῃς
 χαρᾶς τε, πλὴν ὁ νέος τὴν ἀπεκρίθη τὸ ἀλη-
 θές αἴτιον, ὅτι ἐπαρτήρησε ἢ ἤκασε ἢ ἀπὸ
 οἴατος, πῶς ἡ Αἴγλη τρελλαίνεται διὰ λόγῃ
 ἢ, πῶς τὸν ποιεῖ, χωρὶς νὰ τῆ τὸ ξεσομίσῃ.
 Ἦς τόσον ἡ μητέρα τε ἐνόμισε πῶς ἐντρέπεται
 νὰ

να ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθειαν, ἔξ τὸν ἄρηκτον εἰς εἰρήνην.

Πάντα ἐπροφυλάττετο πρὸς τοῖς ἄλλοις
 νὰ μὴ φαιῆ ποτὲ ἰσικία τῆς βελήσεως τῷ ἀν-
 δρὸς της ἔξ πρῶτον χωρὶς νὰ τὸν κάμῃ νὰ πα-
 ρουθῆ κατὰ τῆς Αἴγλης, ἄρχισε νὰ τὸν
 δείχνῃ ἕνα ἄλλο κορίτσι, εὐμορφὸν ὡσάν ἐκεί-
 νην, πλὴν ἀκόμι πλησιώτερον ἔξ εὐγενέστερον
 ἀπὸ λόγου της, προδέτιοντες ὅτι, ὅσον ἀνώτε-
 ρος εἶναι οὗτός μας ἀπὸ τὴν Αἴγλην, τόσον ὑπερ-
 τερεῖ, ἔξ ἡ κόρη τῷ θαιτῶν ἀπὸ τὸν υἱόν μας,
 κατὰ τὸ γένος, τὴν πλῆτον, ἔξ τὴν ἡμέραν.
 Οὐχι πῶς ἦτον λόγος νὰ τῆς δώσῃ ὁ Γενετῶν
 τὴν κόρην τῆ, μόνον ἐκείνη ἡ μικρὰ κεκολληθεῖσα
 τοιαῦτα ἐφαντάζετο, ἔξ ἔλεγε, πῶς πάχα εἶ-
 ναι τρόπος ἂν πασχίσῃ κανεὶς νὰ κερθῶθῃ
 χωρὶς ἄλλο τὸ συνοικέσιον τῆτο. Οὐδεὶς
 της ἔξ καλὸς ἄνθρωπος, ἐφῆθη νὰ διοικῆται
 ἀπὸ τὴν σκληρόκαρδον Γυναίκα τῆ, χωρὶς νὰ τὸν
 κόρητῃ, τί θεὸς νὰ κάμῃ ἐκείνη. Βλέπωντας λοι-
 πὸν ὁ γεροζιῆν, πῶς τὸ ἰντερέσσον τῆ ἀπαιτεῖ
 νὰ φερθῆ ἐναντίον τῆς Αἴγλης, τὴν ὁποῖαν βέ-
 βαια ἤθελεν ἀγαπήσῃ ἂν τὴν ἐγνώριζε ἔξ τὴν
 ἀποκτῶσε νύμφην τῆ ἔσοχάθη πῶς ἐνεργεῖ
 μὲ νῆν, ἂν ἀποκόψῃ τὸν υἱόν τῆ ἀπὸ δύο χρό-
 νων ἔρωτα, ἔξ νὰ κοιτάξῃ νὰ τὸν ὑπανδρεύσῃ
 μὲ ἄλλην. Οὐ κακοῤῥίζικος, μήτε ἴξευρε τί
 ἔκαμνε, ἔξ πῶ εἶχε νὰ κατανήσῃ τὸ πρᾶγμα
 ἡ μητέρα καθὼς εἶδε πῶς ἔφερε τὸν ἄνδρα της
 εἰς τὰ νερά της, ἔξ ἐτοίμασεν ὅλαις ταῖς παγί-
 δαις της, εὐφύς ἐμπόδισε τὸν υἱόν της μὲ τὸ
 μέτρον τῆ πατρὸς τῆ, ἀπὸ τῆ νὰ γειτωνεῖ
 πλεον

πλέον τὴν Λύλιν, ἢ νὰ τὴν ἴδῃ, ἢ νὰ συν-
τύχῃ μαζύτης, ἢ νὰ τὸ φαντασθῇ κἀν πῶς
ἔχει νὰ τὴν πᾶρη· ἢ κὶτὴ ἕκ μέρους τῆς ἀρ-
χίσε νὰ τὸν συμβαλεῖν τῶν φιλικῶ τῶ τρό-
πῳ νὰ ἀφεθῇ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σπῆτι.

Ἀποχωρισμὸς τῶν δύο ἐρασῶν.

Ο θυνηγὸς Ζαῖν ἔμεινε ξεματισμένος, ἀπὸ
ἢ ἡρώτου πρὸ τὸν πατέρα τῆ τὴν τρομερὰν
αὐτῆ προσαγῆν, ἀπὸν νὰ τὸν ἐχτύπησε
κεραυτῶν, ἐστὶ ἦταν ὁ ἀδελφὸς ἰσχυροῦς, κἀνή-
τοι, ἐχάθη τὸ αἷμα τῆ, ἢ ἀπελπίσθη τῆ ἡδε-
λε τὸν κόμη νὰ σκοτωθῇ ἐκεῖνη τὴν ἴδαν σιγ-
μῆν, ἀνίσως ἢ ἢ φρονήσιστα θέν ἡδελε τὸν ἐμ-
ποδίσθη. Τρέχει εἰς ταῖς μητρικαῖς ἀγκάλας
ὡς λέων ἀρούμενος, παρακαλεῖ, σεύάζει, πέφ-
τει εἰς τὰ γόνατά της, χύνει δύο ποταμοὺς δα-
κρῶν, λέγει πῶς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρηθῇ
ποτὲ τὴν ἐξοπαίναν τῆς καρδιάς τῆ, πῶς ὁ ἔρω-
τάς τῆ ἐπίσσε πλέον ῥίζαις, ἢ δὲν εἶναι τρόπος
νὰ ἐξαλειφθῇ, χωρὶς νὰ ἐσειζώσῃ ἢ τὰ σπλαῖ-
χνα τῆ. « Ἄχ Κερῶ μῆ (α) ἢ λαύρα μῆ σᾶς
» ἦταν γνωσῆ ἀπὸ μίαν ἀρχῆς, διατὶ δὲν μὲ
» ἐμποδίζετε τότε τὸν κακοῖριζικόν, ἐπὶ ἴσως
» ἢμποροῦσα νὰ καταπιῶ τὸ φαρμακερὸν αὐτὸ
» πο-

(α) Τὸν ἴλαγε μὲ δικαστικὴν φωνήν ἀπὸ τῆς σε-
πτικῆς.

„ ποτήρι; διατί δὲν με ἐλέγετε αὐτὸ ὅσα τῶρα
 „ ἀκῶ τὸ εἶμα τῶ πατρός μου; διατί με ἐκρύβετε
 „ τὴν σκληρὰν αὐτὴν ἀπόφασιν, ὅσα θέλει προξενή-
 „ νητεῖ τὸν θάνατόν μου; νὰ με θάψετε Κερά μου, νὰ
 „ με νεκροφιλήσετε, σὰς παρακαλῶ με πόνον
 „ καρδίας νὰ καταπραύνητε τὸν πατέρα μου, νὰ
 „ τὸν κάμετε ἢ ἀλλάξῃ σκοπὸν, νὰ μεταβάλλῃ
 „ γνώμην, νὰ με ἀφήσῃ τὴν ἀκριβὴν με Κυρίαν
 „ δικτὶ πεδάλῳ, σκοτῶνομαι, ἀδύνατον ἐγὼ
 „ νὰ ζήσω χωρὶς τὴν ἀξιολάτρευτὴν μου Αἴ-
 „ γλην.

Λέγωντας τὸ χαριέστατον αὐτὸ ἔνομα, ἐ-
 λιγοθύμησεν ὁ Ζιῖντῦ ἢ μητέρα τοῦ προσποιου-
 μένη πῶς τὸν λυπεῖται (ἴσως ἔ τὸν ἐλυπεῖτο
 ἀληθινά, ἐπειδὴ ἔ τὸν ἀγαπᾶσεν ἕως ἄκρον)
 ἔτρεξε με νερά, με σπύργα, ἔ ἀνεκάλεσέ τὴν
 ζώήν τῶ.

ΖΙΟΥ. „ Ἄχ ἀφῆσε νὰ πεδάλῳ, ἀφῆσε
 „ με σὰς παρακαλῶ, τί τὴν θέλω μίαν τόσον
 „ πολυώδυνον ζώήν; ἀφ ἔ με λείψῃ ἢ Αἴγλη,
 „ τί με χρησιμεύει τὸ πᾶν; πέτρα ἐπάνω εἰς
 „ τὴν πέτραν ἄς μὴ μείνῃ, φωτίξῃ ἄς τὰ κάψῃ
 „ ὄλα, ἔ τιμαῖς ἔ πλάτη, ἔ μεγαλεῖα.

ΜΑΔ. „ Ὑπομονὴ παιδί μου, μὴν ἀδη-
 „ μονῆς τόσον, ἢ Αἴγλη δὲν εἶναι κανένα με-
 „ γάλον ἔ δυσεύρετον ὑποκείμενον, πολλαῖς
 „ ὥσάν ἐκείνην παρακαλῶν, ἔ φιλῶν τὸ χέρι
 „ σου.

ΖΙΟΥ. „ Διὰ ὄνομα Θεῶ Κερά μου, μὴν
 „ τὸ λέτε αὐτό, σὰς παρακαλῶ νὰ με συμ-
 „ πονήσετε, νὰ με συνδράμειτε, νὰ μὴν με ἀφή-

„ εἶτε

« τσσα εἰς τὴν ἀπελπισίαν μὲ, ὁ θάνατος μόνον
 « μὲ ξεχωρίζει ἀπὸ τῆς Αἴγλης. »
 ΜΑΔ. « Ἐπειδὴ ἔτι εἶναι ἔτι παῖδί μὲ,
 « γυιτώνενέτην ἐνίστε, ἐν σφῶ νὰ ἰδῶμεν πῶ
 « Σε νὰ καταστήσῃ τὸ πρᾶγμα. »

Ο' Ζωὴν συγχυζόμενος τὴν θανατηφόρον λύ-
 πην ὅπῃ ἔμελε νὰ προξείηται εἰς τὴν Αἴγλην
 ἢ θηριώδης ἀπόρασις τῶ πατρῷα, δὲν ἔχασε
 καιρὸν, ἀλλὰ πυχὰ συχρὰ ἐπήγαγεν εἰς τὸ
 σπῆτιτις διὰ νὰ τὴν βλίπῃ, ἔτι νὰ πασχίτῃ ἂν
 ἦτο· τρόπος νὰ τὴν καταπέισῃ νὰ ὑπαίθευδῶν
 κρυφᾶ, δὲν ἔμπορῆσεν ὅμως νὰ τὸ ξε-ερίσῃ,
 διὰτὶ κείνη ἐπλησίονζε κιντᾶ τῆς, ἀιδάιστο ἦν
 σέλιος, μίαν δειλίαν, μίαν συστολήν εἰς τὴν
 ἐαυτοῦτα, ὅπῃ τὸν ἐμπόδισαν ἀπὸ τῆ νὰ εὐχ
 καρδίακι λέξαικ νὰ τὴν εἰπῇ, πῶς ἔπρεπε νὰ
 κρυφᾶν τὸ ἱερὸν ἡσυχᾶ ἐπὶ ἔμελλον νὰ ἐνωσαν
 ἔτι φανερά τῆς κερταῖνός.

Ὡς τὸσον ἡ μητέρα, εἰδοποιῶσε τὸν γε-
 ροζιῖν διὰ τὰ κρυφὰ κινήματα τῆ υἱῶτις, πα-
 ρακινῶντας τὸν νὰ κῆμῃ κἀνένε κίνημα, ὅπῃ ἔ-
 φευκτως νὰ βιάσῃ τὰς δύο ἐρασὰς νὰ κόψῃν τὸ
 ῥαγμα, ἔτι νὰ μὴν ἀνταμώνονται φανερά πλέον.

« Ἀνίσως ἡ Αἴγλη (ἔλεγεσν αὐτῇ) θέλει
 « νὰ ἀνταμώνεται κρυφᾶ μὲ τὸν υἱόν μας εἰς τὸ
 « ἔξῃς, πρέπει νὰ τὴν νομίσωμεν ὡς ἄτιμην, ἔτι
 « μίαν γυναῖκα τῶ δρόμο, ἔτι τότε δὲν ἔχει κἀ-
 « νεῖς νὰ μᾶς μεμφοδῇ περὶ τᾶτα. » Ο' γέρον
 ἑκαταπέλασῃ εἰς αὐτὸ, ἔτι ἀπεφάτισε νὰ ἀκο-
 λωθῆσῃ τὴν συμβελήν τῆς.

Μίαν

Μίαν ἡμέραν κινθάνωνται πᾶς ὁ οὐρανὸς εἰς ἓνα γειτανικὸν μαζὺ μετὰ τὴν Λίγυλιν, ἐπὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἔκει πρὸς ταῖς τέσσαρας ὥρας τῆς νυκτός, καὶ τὸν βλέπει εἰς τὸ πλάγι τῆς. Ἡ καίμενη ἡ Λίγυλι, δὲν εἶχε καμμίαν ἰδέαν τῆς λυσιτερίας ὑπὸ ἐμελεὶ νὰ τὴν συνείδη, ἀλλὰ συνυμνῶντος μὲ τὸν ἐραστὴν τῆς, ἦσαν ὅλος δι' ὅλο καταρρυθμισμένη εἰς τὸ σαρπηπέτιον· μετὰ νὰ τὸν εὗρισκε καμμίτι διαφορητικῶν ἀπὸ πρῶτα, καὶ σχεδὸν κατακρυβεμένην ἀπὸ μίαν λυπὴν, ἐκαταλαμβάνει ἀπὸ τὰ μασημένα λόγια ταῦτα πᾶς εἶναι κάτι θαλασσῆς, πλὴν δὲν ἐτολμήσεν νὰ τὸ ἀποδείξῃ. Τὴν ὥραν ὅπῃ ἐμῆκεν εἰς τὸ σπῆτι ὁ πατήρτα, ἐπάστρεψε καὶ αὐτὴ νὰ καταπέσει τὸν Ζιῖνὸν καὶ τὴν ξεμυτησθεῖν τὸ κίτιον τῆς μελαγχολίας ταῦτα. Εἶχεν εἰς τὸ πρῶτον τῆς τῶν τριῶν ἐν ἐκείνῳ καὶ πρῶτον ἀέρα, εἰς τὸν ὅποιον ἀδύνατος εἶναι νὰ ἀντισταθῇ κανεῖς, καὶ νὰ μὴν ἀνοίξῃ ὅλο τὰ φουδὰ τῆς καρδιάς ταῦτα παρακαλέματα τῆς, τὰ ἐρωτικά χάδια τῆς, τὰ γλυκύτατα λόγια τῆς, ἢ πορῶσαν νὰ ξεριζώσῃ καὶ τὰ ἐντόσθια τῆ ἀνδράπη. Ὁ Ζιῖν, κατανευγμένος ἕως εἰς τὸ βᾶθος τῆς τεθλιμμένης καρδιάς ταῦτα, ἀφῆκε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ μάτια ταῦτα δύο ἄκρυα· πλὴν τὴν ὥραν ὅπῃ ἀνοίξε τὸ σῶμα ταῦτα νὰ συντύχη, ὁ πατήρτα ταῦτα (χωρὶς νὰ τὸν ἰδῇ, ἢ νὰ τὸν προσμεεῖ κανεῖς) ἐπλησίασεν ἀίφνης, καὶ δέκοψε τὸν λόγον ταῦτα, λέγωντάς τον.

ΠΑΤ. « Ζιῖν, ἔχω κάτι καὶ σὲ εἶπῶ,
 « πᾶν γὰρ λοιπὸν εἰς τὴν ἕκταν τῆς σέλλας,
 καὶ

ἔ πρόσκενέ με. Ὁ κακορίζικος Ζηὴν, με ἄκρον πόνον ψυχῆι, ἔ ματῖα δακρυσμένα, ὑπῆκασεν εἰς τὴν πατρικὴν προσαγῆν, ἔ ετραβίχθη χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτες.

Τότε γυρίζοντας ἔ πρὸς τὴν Λίγλην, εἶπε·
 „ Κοκκῶνα μὲ, διάφορα κίττα μὲ ὑπαχρεώσαν
 „ νὰ ἐμποδίσω τὸν υἱόν μου ἀπὸ τὴν τιμὴν ὑπὸ
 „ τὸν κάμνετε μερικαῖς φοραῖς νὰ συντυχαίνετε
 „ μαζύτῃ· τὸ ὅποιον ἴσως δὲν τὸ ἀκολυθῆτε
 „ ἂν σᾶς ἐφκνέρωτε τὴν προσαγῆν ὑπὸ τὸν ἔ-
 „ δωκα· διατὶ ἓνα τιμημένον κορίτζι, καθῶς εἶ-
 „ σε ἡ εὐγενεία σας, βέβαια δὲν ἤθελε τὸν
 „ δεχθῆ πλεόν· ὅθεν ἀπεράσιμα νὰ σᾶς εἰ-
 „ δοποιήσω περὶ τῶτα μονάχοι μα. Στοχασ-
 „ θῆτε πόσον σᾶς χρησιμεύει αὐτὴ ἡ εἰδήσις
 „ ὅτῃ σᾶς δίδω, ἔ πόσον μὲ ὑπαχρεώνετε ἔ-
 „ ξεκολληθῶντας τὴν παρακάλωσιν ὅπου σᾶς
 „ κέμνω.”

Ὁ γεροζωὴν ἐτύγχε τὰ λόγια τῆτα κομμάτι δουκτῆ, ὅτῃ του ἤκασαν σχεδόν ἔ οἱ περιεσῶτες. Ἦ Λίγλη ἐτρασινοκίτρυνισεν, ἀπεσβολαυθικεν, ἀπενεκρώθηκε, τὸν ἤκε χωρὶς νὰ διακόψῃ τὸν λόγοντῃ, ἔ ἐβάζαξε τὴν καρδιάντης ὡσε νὰ φύγῃ· ὅμως τὶ τρομεροὶ πόνοι· τί ἀυπόφερτα δεινά· ἓνας κρῖος ἰθρῶτικῃς ἐπσσί-
 χυστεν ὅλου τὸ κορμίτης, ἀνατρέχικαστεν, ἐκόπικαν τὰ μέλητης, ἐφριξεν εἰς τὴν θλιβεράν αὐτὴν εἰδήσιν· τῶτες πάντων ἐπῆγεν εἰς τὸ σωῆ-
 τι της πλεόν πεθαίνου, πρῶτα ζωντανή.

Χωρισμός διὰ πάντα.

Καθὼς ἔφθασεν, εὐθὺς ἔβαλε τὸ πρόσω-
πόν της εἰς τὰ στήθη τῆς μητέρας, τὴν ἀγκά-
λιασε, καὶ ἔχυνε δύο κρῆνές διὰ κρῖνον χωρὶς νὰ
συντύχη τίποτε· οἱ συχνοὶ ζεναγμοί, τὸ ἀ-
ναφυμπητόν, τὰ πολλὰ δάκρυα, ἔκοψαν τὴν φω-
νήν της, καὶ ἔτσι ἔμεινε προσκολλημένη εἰς ταῖς
μητρικαῖς ἀγκυτῶαι της· τελευταῖον, ἐλιγο-
θύμησεν· ἡ ἀθλία μητέρα νὰ βλέπῃ τὴν μονα-
χρεάνη της εἰς τέτοιον γάλι, νὰ μὴν ἴξουρη
τὴν αἰτίαν, καὶ νὰ μὴν ἔχη κάμινον κοντὰ της,
ἐσχιδίθητε εἰς πῖσον βαθμον νὰ ἐπόνουσεν ἡ καρ-
διά της, δὲν ἴξουρε μήτε τί κάμνει, μήτε τί νὰ
κάμη.

ΜΑΔ. „ Τί ἔχεις Λίγλη μου; τί εἶναι
„ αὐτὸ παιδί μου; πές με τί ἔπαδες κόρη
„ μου; ”

Ἡ Λίγλη ἀφ' οὗ ἐσυνῆλθεν ὀλίγον, ἀρχισε
νὰ τὴν ἀποκρίνεται μὲ μίαν ἡμιθνή φωνήν.

ΛΙΓ. „ Ἀχ Κεράκι μου, ἔχίτετε πλέον
„ τὴν εὐτυχισμένην κόρη σας, εἰς εἰς ἔδω ἦτον τὸ
„ τέλος τῆς πολυωδένη ζωῆς μου, εἰς τώρα
„ εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ σας βλέπω,
„ νὰ σας ἀκούω, νὰ εὐφραίνωμαι εἰς τὴν
„ μητρικὴν ἀγάπην σας. Ἐκόπηκαν πλέον
„ ἡ ἄλπιδαί μου, ἐσχιδίτην ἡ γλυκαῖς ἐκείναις
„ ἰδέαις μου, οἱ κῆρυοὶ τῆς εὐτυχίας ὅπῃ μὲ
„ ἐπύσμεναν, ἐδιαλυθῆσαν, ἀχ . . . ὁ παῖς

π τῷ Ζεῦν κεράκι . . . δὲν ἐπρόφρασε νὰ κάλο-
π τελειώσῃ τὸν λόγον της, ἔξ πάλιν ἐξανάλι-
π γοῦμήκεε. ”

Πλὴν ἀφ’ ἧ ἐσυνῆλθεν, ἐζήτησε χαρτὶ νὰ
γράψῃ τὸν Ζεῖν, ἵπως διασκεδάσῃ καὶ μέ τῷ-
το τὴν μελαγχολίαν της, ἔξ κατέγραψε μέ διά-
κρυα φλογερά τὰς παρόντας σίχης.

Ω Ἄγγελε τῆς ζωῆς μου, γλυκύ-
τατε Ζεῖν.

Αἰ. Δὲν ποῦνς κείμαι,	λυπήσε καὶ ἔμένα πῶ θά σέ στενηθῶ,
Καὶ δὲν ἔχ’ ἄλλο φίλον,	πιστὴν καθὼς σοὶ δῆλον, νὰ ξεκουσηθῶ.
Ἦ καὶ τὸν ἐαυτόση,	λυπήσε μοναχός σου, πῶ θά μέ χειρῶνς,
Καὶ δὲν ἔχεις κἀτίνα,	πιστὴν ὡσαύτ’ ἔμένα νὰ παρηγορηθῆς.
Μὴ γίνεσαι αἰτία,	μὴ καθυρᾶ φίλῆα νὰ ἀπομακρυνθῆς,
Γιατὶ ἀποτυγχᾶνεις,	σοὶ τόπου ἔποιαν βάνης ἔξ θέλεις λυπηθῆς.
Αὐτὸ σοχάση μόνου,	πῶς τῆς ζωῆς τὸν χρόνον ἄλον εἰς τὰ ἔξης.
Ἐγὼ εἶμι τὸν περᾶσω,	ἐγὼ ἔταν σέ χάσω, μέ σταυομῶς ὀξίς.

Λ’ 15

Αΐσιως ἔγραφεῖς, ὅτι τὸ στασιμαντιξίς
μετὰ χερῶν κ' ἐργώ,

Λέγω τὸ ποτρωμένον ἔξ' ἦτον γεγραμμένον
κἀ πάγω κἀ πειγῶ.

Ὅποιος ἔχει καρδίαν εἰς τὸ σῆθος τε, ὅσον
ἀειέφρος κ' ἂν εἴη, ἀεὶ μὴ ἀνασενάξῃ τ' ἐλά-
χιστον τῶρα ἂν ἠμπορῇ, κ' ἀεὶ συμπεραγῇ ἀφ'
ἐαυτῆς τε, τί κακὸν ἔκκαμεν ὁ Ζεῖν λαμβανωντῶς
τους.

Τὴν Ἰβαν βραδίαν μία φοβερὴ ἀδένεια ἐευ-
ρευσεν ὅλον τὸ αἷμα της, ἀπὸ ὑπερβολικὴν
φιλόγωσιν. Πέντε ἰατροὶ ἐδίδρυσαν τὰ πλέον
δρακμήρια ἰατρικὰ διὰ νὰ τὴν ἀναστήσουν, ἢ καὶ
νὰ μετριάσουν τὸ πάθος, πλην ὅλα ἐσέδηκαν
μάταια. Δὲν ὠφελῶν ἰατρικὰ, ὅταν ὁ ἔξωτος κυ-
ριεύσῃ μίαν αἰσθαντικὴν καρδίαν ὅπῃ νοιώδει τὰ
βέλη τε. Τὰ συχνὰ παρακαλιτὰ, τὴν ἔκα-
μιν νὰ χέσῃ τὸν νῦν της, ὁ ὅποιος ἐξανκίρχε-
το μὲ διακουπῆς, διὰ νὰ τὴν κίμνη νὰ εὐγανῇ
ἐκ βῆθς, καρδίας θλιβερῆς σενεγμῆς. Ἐκεῖνο
τὸ ἄχ, ὅταν εὐγανῆν ἀπὸ τὸ πονεμένον σῆ-
θος της, ἐπαρῆσε κενεὶς πῶς βλέπει ἕνα μαῦ-
ρον σῶμα φιν· ἐκεῖνε τὰ λαμπρὰ δάκρυα, ἔτρε-
χον ἀπὸ τὰ ὠραῖα ματῆκια της, ὡτάν δύο ἀσε-
ρευταὶ θρύσαις· ἡ Λίγλη ἐπῆρε τὸ πρᾶγμα
πολλὰ κατάκαρδα, βαθεῖα ἐπληγῶθη ἡ ἐρωτι-
κὴ καρδιά της, ἡ χροποποιὰ ἰδέα ἐκεῖνη ὅπῃ εἶ-
χε πλάσῃ εἰς τὸν νῦν της, καταπειδομένη εἰς
τὰς λόγους τῆ ἐρασῆς της, κ' τῆς νομισμένης
πενθέρᾶς της, πῶς τάχα τὴν ἀγαπᾶσεν ὅλη
ἡ φαιμελιά ἐκεῖνη, εἰς τὴν ὁποίαν ἠλπίζε νὰ
ἔμβῃ.

ἔμβη, ὁ σκληρὸς τρόπος ὅπῃ ἐφῆρθη ἡ πατὴρ τῆ Ζιαν λέγωντάς τιν κα τραβιχδέη, ὅλα αὐτὴ ἐνωμένα ἐκαταξέσχεσαν τὴν τρυφεράν κα ἀφαινετικήν καρδιάν της, κα πλέον δὲν ἦτον τρόπος κα ζήση.

Ὁ νέος Ζιαν ὡς τόσον, δὲν ἔξευρε τὴν ἐλπεινὴν κατάστασιν ὅπῃ εὐρίσκετο ἡ ὑγία τῆς ἡγουμένης Αἴγλης, κα ἐκαταγίνετο κα βάλῃ μεσίτης ἕναν κα ἄλλον εἰς τῆς γονεΐς τῆ. Ἐτρέξεν εἰς ὅλας τὰς φίλας τῆ πατρός τῆ, παρακαλῶντάς τῆς κα τὸν βουδίσθη, κα νὰ προσπαθῆσαν κα λόγῃ τῆ ἔχουε δάκρυα, εἰδειχεν ἀπελπισίαις, κα ἔλεγε τὰ πλέον θλιβερά λόγια ὅπῃ ἡμπορεῖ νὰ ἀκῆσῃ κάποις εἰς τὸν κόσμον. Ὁ γεροΖιαν θρυμάζωντας τὴν δύναμιν τῆ τόσα ἔρωτος, κα ἔξυλῶντας πῶς ἦτον παλαιός, κα καλὰ θμελιωμένος, ἄρχιπεν ὀλίγον κα κλῖνῃ εἰς εὐπλαγγύριαν. Ἡ Μαδὴμ Ζιαν ἡ Ἰβία, ἦσα μάλιστα τῆς ἀπελπισίαις τῆ ὑσῆς, τῶν βασάνων, τῶν πόνων, τῶν δακρύων τῆ, μερικῆς φορῆς ἐκατανύγετο ἡ πέτρινη καρδιά της, ἐμετανοῶσε δι ἐκεῖνα ὅπῃ ἔκαμε, κα ἄρχιζε νὰ μεταβάλῃ γνώμην. Πλὴν ἦτον ζήρας πλέον, ἡ ἀξιολάτρευτη Αἴγλη ἐτοιμάσθηκε διὰ νὰ κατέβῃ εἰς τὸν τάφον.

Τέλος πάντων ἔδωσαν τὴν ἄδειαν εἰς τὴν ἐρασίαν της νὰ τὴν ἴδῃ ἐκεῖνο τὸ βράδι ὅπῃ ἡ Αἴγλη ἦλθεν εἰς τὰ συγκαλά της, ἡ μητέρα της δὲν τὴν ἄφινε μινάχην, ἀλλὰ πάντοτε ἐκάθετο εἰς τὴ πλάγι της. Ἄνοιξε τὰ μα ἀποκρμένα ματάκια της, τὰ ἐπροσήλωσεν εἰς ἐκεῖνην.

νην ὅπῃ τὴν ἔδωκε τὴν ζωὴν, καὶ μὲ ἓνα ἀπλή-
τξικον χαμογέλασμα καὶ λιγυρὰν φωνὴν, ἀρ-
χισε νὰ τὴν παρηγορῇ.

Α'Γ. «Κεράκι μου, ἐγὼ αἰδοῦμαι . . .
 « ἄχ . . . πῶς εἶμαι καλλίτερα . . . μὴ λο-
 « πάστε . . . ἡ καρδιά μου . . . δὲν εἶναι πλέον
 « . . . καταπλακωμένη . . . ἀπὸ ἓνα δυστυχῆ
 « . . . κακοῖριζικον ἔρωτα . . . τώρα εἶναι ἐ-
 « λεύθερη . . . ἄχ . . . ἀκριβέ μου Ζηῖν . . .
 « ζῆσε εὐτυχισμένος . . . μακάρι ἄς εἶναι καὶ μὲ
 « καμμίαν ἄλλην . . . ὅσον διὰ λόγου μου . . .
 « δὲν ἠμπορῶ πλέον . . . μὲ φαίνεται πῶς δὲν
 « εἶναι τρόπος . . . νὰ ἀξιώσω τὴν τιμὴν τῆ νὰ
 « γένω σύζυγός σου.» Ἀυτῆ ἓνα νέφος δακρύων
 τὴν ἐμπόδισεν ἀπὸ τῆ νὰ διακρίνῃ τί εἶναι τρυ-
 γύρωτης· ἀπλώσε τὸ κεράκι της πρὸς τὴν
 μητέρα της, ἡ ὅποιον τὸ ἐφίλησεν ἀπὸ τὴν
 μητρικὴν ἀγάπην. Ἡ Αἴγλη αἰδομένη μίαν
 κατάνυξιν δι' αὐτὸν, ἐπῆρε ελαφρότξιν τὸ χέρι
 τῆς μητρός της, καὶ τὸ ἐβασῆσε καλλιμένον εἰς
 τὸ χρυσὸν σωματάκι της. Ἐν τῷ μεταξύ τῆς
 ἀξιοδακρύτη αὐτῆς σκηνῆς, ἓνας δῆλος ἦλθε,
 καὶ ἔκαμε νεύμα τὴν μητέρα της νὰ εὐγῆ ἔξω
 πῶς ἦλθεν ἓνας νὰ τὴν συντύχη. Ἐκεῖνη καὶ
 δὲν ἐκατάλαβε παρευδύς, ἡ Αἴγλη ἔνοιωσεν
 ὅμως ἀπὸ τὰ σημεῖα τῆ δῆλου, πῶς κάτι εἶναι
 ἡ ἀδυναμία της ἦτον τόσον μεγάλη ἐκείνην τὴν
 στιγμήν, ὅπῃ μύλις ἠμπορῆσε νὰ ἀναπνεύσῃ.
 τί εἶ· αὐτὸς εἶπε μὲ μίαν ἡμισανῆ φωνήν. Ἐ-
 νας ἄνθρωπος ζητεῖ νὰ συντύχη μὲ τὴν Κοκκώνα
 ἀπεκρίθη ὁ δῆλος.

ΑΙΤ. „ Κοιτάξετε κεράκι, ἴτετε πόσος εἶναι, ἡ Μαδάμ Σερετ μητέρα της, δὲν ἤθελε ν' ἀφήσῃ μονάχην κατ' ἕνεκα τρόπου τὴν κόρην της, βλέπωντας πῶς ἐπιησίαζεν ἤδη τὸ τέλος της. με ὅλον τῆτο ἔπρεπε νὰ πηγαί- νη. Ἦτον ὁ ἀδελφός Ζιάν, ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εὐθύς εἰς τὰ ποδάρια της ξεφώνιζοντας: „ συγγνώμην ζητῶ Κεράκι, ὄχι διὰ λόγους, „ ἀλλὰ διὰ τὴν γονεΐσμά, ἐπειδὴ ἐκατένευσαν „ τέλος πάντων. . . ἤθελα νὰ σὰς ἴδω πρὸς τῆ „ νὰ ἔμβω μέσα. . . φοβῶμαι μήπως. . . ”

ΜΛΔ. „ Ἄχ παιδί μου, ἐγὼ δὲν ἔχω „ πλεόν κόρην γὰρ σὸ δώσω, εἶναι πάλαι ξώ- „ ρας.”

Πολλὰ ξώρας, ἐφώνηξεν ὁ Ζιάν ἀπελ- πισμένος. . . ἄχ. . .

Ἡ πονεμένη φωνὴ το ἀκήσθηκεν εἰς τὸν ὄν- δαν τῆς Αἴγλης, ἡ καίμενη, τὴν ἐγνώρισεν ἐν τῷ ἄμα, ἔκαμε νὰ ἀνασुकώσῃ κομμάτι τὸ βε- βαρημένον κεφάλι της, ἡ δυνάμεις της ὅμως τὴν ἀφῆσκε, αὐτὴ ἦτον τὸ τελευταῖον κίνημά της, ἐξεφύχῃσεν ἡ καρβύλισσα εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλι- κίας της, δεκαοκτῶ χρονῶν κορίτσι.

Τελευταῖος ἀσπασμός.

Ὡς τόσον ὁ νέος ἔῃ ἡ μητέρα, ἐσυμβουλεύοντο μὲ πῶτον τρόπον νὰ παραλαβέσων τὴν Λίγλην διὰ τὴν βύζιταν τῆ Ζιάν, ἔῃ διὰ τὴν εὐτυχίαν ὅπῃ τὴν εφορσμενεν· ἐμβαίνει τέλος πάντων ἡ μητέρα, πλησιάζει . . . ἡ μόνη ἔλπιε ὅπῃ εἶχεν εἰς τὸν κόσμον, τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀγάπης τῆς, ἡ ἀκριβὴ κόρη τῆς, ἔῃ μία χαριτωμένη κόρη ὡσάν τὴν Λίγλην, πᾶσι πλέον . . . τὴν ξανακῶρε χωρὶς ζωὴν. Λιγοθυμῶ ἐπάνω εἰς τὸ σῶμα τῆς συγκατῶρος τῆς, τὴν ὅποιαν πασχίζει νὰ ξανακαλέσῃ εἰς τὴν ζωὴν, ἔῃ πέφτει κατὰ γῆς.

Ὁ Ζιάν ὀπρῶσμενεν ἔξω, ἀνυπόμονος τόσον, ὅσον ἦτον ἐρωτικός, σκύφτει μὲ ἄκρον φόβον τὸ κεφάλι τῆ, βλέπει. Ἄχ . . . ἡ Λίγλη κατακίτρουνη, ἀπεχλωμιασμένον τὸ πρόσωπόν τῆς, ἡ μητέρα τῆς λιγοθυμισμένη ἔῃ σωριασμένη εἰς τὸ ἔδαφος, τρέχει διὰ νὰ τὴν πυνῶρᾶμῃ, βλέπωντας ὁμῶς ἐκείνην ὅπῃ ἀγαπῶσε περισσότερο ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆ χωρὶς πνοῆν, χωρὶς αἰσθησῖν, τὸν θάνατον ζωγραφισμένον εἰς ἐκείνο τὸ ἠράνιον πρόσωπον, ἔχασε ἔῃ αὐτὸς τὴν δύναμίν τῆ, ἔῃ εὐγαλεν ἐν ἀπελπισμένον ξερωνητόν. Ἄχ, δεέ με . . . ὅχι, αὐτὴ δ' ἔῃ εἶναι πλέον εἰς τὴν ζωὴν. Ἦν' ἔτσι ἔλεινεν ὀκύντος, κολλῆκόμενον τὸ σῶμα τῆ εἰς ἐκεῖνο τῆ Λίγλης. Ἄχ, ὠντας ταῖς φωναῖς ἐκείαις φωναῖς, τρέχει ὅλον τὸ σπῆτι.

τί θάματα ἐλευσινόν δι' ἓνα δυστυχισμένον πατέρα.
 Ο Σερρέ πασχίζει νὰ βοηθήσῃ τὴν γυναῖκα τῆ,
 ἄλλοι φροντίζουν διὰ τὸν Ζιὴν, ἄπειρα δάκρυα
 τρέχου ἀπὸ παντῆ. Ἐσυνήλθεν ὡς τόσον εἰς
 τὸν ἑαυτοῦ τῆ, πλὴν θέλοντες νὰ τὸν ξεμακ-
 ρύνομεν ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ἀξιολάτρευτον ὑποκείμενον
 ὡς εὗρισκε τὴν εὐτυχίαν τῆ, μετὰ τὸ νὰ ἔμεινε
 πλέον ἀψυχου, αὐτὸς τεινάζεται ἀπὸ τὰ
 χέριε ἐκεινῶν ὅπως τὸν ἐβίασάν, συκάνει τὸ
 νεκρώσιμον παντὶ ὡς εἶχαν ῥίψη εἰς τὰ πρόσω-
 πον τῆς ἡγαπημένης τῆ Αἴγλης, καὶ πέφτωντας
 ἐπάνω τῆς, ἄρχισε νὰ τὴν λήμ μετὰ τὰ πύρινα
 δάκρυά τῆ, καὶ νὰ ξεφωνίζῃ ὡσάν νὰ ἦτον ἔξω
 φρενῶν.

ΖΙΟΥ. „Κάνενα πράγμα δὲν ἔμπορεῖ νὰ
 „ μᾶς ἀποχωρήσῃ ἀκριβῆ με Αἴγλη, ὁ ἴδιος
 „ θάνατος ὅπῃ σὲ ἀρπάξε θέλει μᾶς ἐνώσει
 „ ψυχὴ με· ὁ ἴδιος τάφος θέλει γίνῃ θάλαμος
 „ νυμφικὸς εἰς τὰς δύο μας, ἢ νεκρώσιμος προ-
 „ πομπὴ θέλει μᾶς χρησιμεύσει διὰ λαμπρο-
 „ φόρον παράταξιν τῶ ὑμεναίῳ, τὸ αὐτὸν κρεβ-
 „ βάτι θέλει μᾶς μετακομίσει ὡς νυμφικὴ πα-
 „ ρας, αἱ ἀνεμμέναι λαμπάδες, θέλον εἶναι ἡ
 „ γαμιαία φωτεινὴ ἐκδήλῃ, καὶ ὁ γοερός με ὁ-
 „ λολυγμός, ὁ ἐπιθαλάμιος ὕμνος. Ἄχ θά-
 „ νατε σκληρὸ ὡς ἐσέκωσες τὸ ἡμῖν τῆς
 „ ζωῆς με, εὐσπλαγγχίσου πάρε καὶ τὰ ἄλλο
 „ ἡμῖν, ἐπειδὴ τίποτες δὲν με χρησιμεύει
 „ . . . Ἄχ Αἴγλη Κερᾶ με, βασίλισσα τῆς
 „ ζωῆς με, δὲν με ἀκίει ἀγάπη με; μαζὺ ψυ-
 „ χὴ με, μαζὺ νὰ κατέβωμεν εἰς τὰ σήθη

„ τῆς μητρός μας γῆς - δὲν σὲ ἀφίνα μονά-
 „ χην φῶς μὲν, ἀν δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ ἀν-
 „ ταμιώθῳμεν εἰς τὴν παρῶσαν ζωὴν, ἄς
 „ σκεπάσῃ κἀν ἡ αὐτὴ σκόνη τὰ σώματά
 „ μας.

Αὐτὰ εἰς ἄλλα παράπονα λέγωντας, ἀγ-
 κάλιαζε τὸ χριτωμένον λείψανον τῆς Αἰγυ-
 λῆς τόσον σφιχτά, ὅπῃ κἀνένας δὲν ἠμπο-
 ρῆσε νὰ τὸν ξεκολλήσῃ * μανθάνοντες το οἱ
 συγγενεῖς του, ἔτρεξαν νὰ ἴδῳν . . . μὰ τί
 ἀξιοδάκρυτον θέαμα, τὰ σπλάγγχνα ὀλονίων
 ἐξεσχίσθησαν.

ΖΙΟΥ. „ Ἡ ζωὴ μὲ ἐκρέμετο ἀπὸ λό-
 „ γη τῆς (τῆς ἔλεγεν ὁ Ζιὴν βατημένος εἰς
 „ τὰ δάκρυα) ἐσεῖς δὲν τὸ ἱεούρετε ἴσως . . .
 „ ἄχ, ἔπρεπε νὰ τὴν φυλάξετε . . . ἀξιο-
 „ λάτρευτὴ μὲ Αἰγυλι, Κερᾶ μὲ, φῶς μου.
 „ Ὡχ τί ἀτίμητον πλάτον ὑσερῶμαι ὁ ἀθ-
 „ λιος· ἀνίσως εἰ ὅλοι αὐτοὶ ὅπῃ βλέπουν
 „ τὸν ἐγκάρδιον πᾶνον μὲ, ἤθελαν σὲ γνωρί-
 „ σῃ καρδίττῃ μου καθὼς ἐγὼ, ἤθελαν μὲ
 „ συμπονέσῃ Κερᾶ μου· ἄχ θησαυρὲ τῆς ἀ-
 „ ρετῆς, τῆ ἔρωτος, εἰ τῆς γνώσεως. Ἐγὼ
 „ ἐκαυχῆμην πῶς τάχῃ θε νὰ σὲ ἀπολαύσω
 „ μίαν ἡμέραν, πῶς θε νὰ σὲ ἀποκτήσω ὁ
 „ εὐτυχῆς, πῶς ἤθελες προξενήσῃ τὴν εὐτυ-
 „ χίαν μου· ὄχ, εἰ τῶρα . . . φέρεις τὴν
 „ ἀτελεπισίαν μὲ. . . Ὁ κακορρίζικος ἀλή-
 „ μονον, ἰγὼ εἶμαι ὁ φρονεὺς ὅπῃ σὲ ἐσκώτωσα,
 „ χωρὶς ἐμένα, χωρὶς τὸν ἄτυχον ἔρωτά μὲ, ἡδυ-

» συχισμένη μητέρα σὴ ἤθελε σέ ἔχη εἰς τον
 » κερροντὴς ἀκομι· πᾶ με ἀφίνεις φωςμῆ; πᾶ
 » με ἀφίνεις; ἡ καρδιάμη, ὄχι ψυχίτζαμη,
 » δὲν εἶναι κατωμένη διὰ νὰ λατρεύσῃ ἄλλου
 » . . . . . ἔν δέλω νὰ ζῆται πλέον μῆτε μιαν
 » σιγιμὴν περισσύτεραν ἀπὸ λόγισκ.

Τελειώνοντας τὰ δλιβερέα κῦτῆ λόγια,
 ἔτραξε νὰ ζητήσῃ κἀνέκα ὄργανον, σπαθί, ἢ
 μαχαίρι, διὰ νὰ τελειώσῃ τὰς πολυωδύνας ἡ-
 μέρικτα· ὁ δυσυχῆς ἔ ἀφρων πατήρτα, τρο-
 μασιμένος νὰ μὴ χάσῃ τὸν ἀπελπισμένον υἱόν
 τα, τὸν ἀγκάλιασε, ἔ τὸν ἐπῆρεν εἰς τὴν
 καρτέατα· ἀφίνω ταῖ φωναῖς ὅτι εὐγανεν εἰς
 τὸν δρόμου.

Τῆ ἐπαύριον ὄλοι κατηρεῖς, ἔκαμαν τὴν
 ἑτοιμασίαν τῆς ταφῆς, εὐγάλλαν μὲ μεγάλην
 παράταξιν τὸ λείψανον τῆς Αἴγλης, ὡσάν εἰς
 γάμον ἀπὸ τὸ σπῆτιτῆς· ὄλοι ἦτον μαυροφο-
 ρεμένοι, ὄλοι εἶχεν ζωγραφισμένην τὴν λύπην
 εἰς τὸ πρόσωπόντα, ὄλοι ἔχοναν ποταμικὸν
 ἄκρουα, ἔ ἐπροχωρῶσαν μὲ μίαν ἀγγελικὴν
 ψαλμῶδιαν. Εἰς τὴν μέσην τῆ δρόμου, ἔξαφνα
 πιδῆ ἕνας μισόγυμνος νέος, μὲ ξεπλεγμένα
 μαλιά, ἔξω φρονῶν, ἰσχυεται εἰς τὴν μέσην
 τῶ πλήθος, τρέχει εἰς τὸ ξυλοκρέββατον, ἀνα-
 ποδογυρίζει τὸ σάββανον, ἔ ἀνοίγει τὸ πρό-
 σωπον τῆς μαραμένης Αἴγλης. Ἐξὶ ἄνθρωποι
 δὲν ἠμπερῆσαν νὰ τὸν κάμνν ζάπτι, ὄλοστῆς
 ἐρίψεν εἰς τὴν γῆν.

ΖΙΟΥ.

ΖΙΟΥ, „ Αὐχ - - αὐτὴ εἶναι, αὐτὴ ἴδεια
 „ εἶναι, ἐφώνηζε παραληλῶντας ὁ κακοῦρίζικος
 „ Ζῆϊν, εἶναι ἡ ζώνη, σκληροὶ, ἀσπλάγ-
 „ χνοι, πῆ τὴν παγαίνετε; εἰς τὸν γάμον;
 „ εἰς τὸ σπᾶτι μα; αὐτὴ εἶναι τὸ πᾶνμα, ἡ
 „ ἀγάπημα, ἐσεῖκέ τὴν πένετε, Ἀχ... ὑπο-
 „ σέρετε, εἰσῆτε κομμάτι νὰ κατέβω ἔ, ἐγὼ
 „ μαζὶ τῆς εἰς τὸν τάφου, νὰ μα σκεπάσῃ
 „ τὸ ἴδιον χῶμα.

Ἐκταφιλάσε μὲ φλογερὰ χεῖρα ἀπει-
 ράκις τὴν Αἴνλην, ἤθελε νὰ τῆς κτεχρῶσῃ,
 τὴν ἔξανασχέσασε μόνος-τι, κατανύθει ἀπὸ
 εὐκταρῶν σφίβας, καὶ ἔπεσε λιγροθυμισμένος·
 ὡς ἔ, ἡ πέτρας τὸν ἐλυπήθησαν, ἔ, ἐδ' κρυ-
 σαν διὰ λογατᾶ: πλὴν διὰ νὰ μὴν γένη χασ-
 ματῆα, τὸν ἐσύκωται ἀπ' ἐκεῖ, ἔ, ἀκολούθησε
 τὸν δρόμον τῆς ἡ περᾶταξιο.

Νεστὰ τρεῖς ἡμέραις ἔδωκε τὸ κοινὸν χεῖρας
 ἔ, ἐνεύος ὁ κακοῦρίζικος· ὁ ὑπερβολικός ἐρω-
 τας τὸν ἐσκότωσε· δὲν ἠμπόρεσε νὰ ζῆσῃ πλέον
 ὁ ἄδελφος, ἡ χρυσῆ Αἴγλη τε ὅπε τὸν ἐμφύ-
 γμισόν, ἔλειψε, πῶς ἦτον λοιπὸν τρόπος νὰ
 μείνῃ εἰς τὴν ζῶνῃ χωρὶς νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ.

Ἡ διενοημένη ἔ, φιλόδοξη μητέρα τε, κα-
 τατήκεται μέχρι τῆς σήμερον ἀωφελῶς ἀπειλ-
 πισμένη, δικαίως παιδευθεῖσα διὰ τὴν ἐμφυτον
 κικάνῃ ἔ, φιλοδοξίαν τῆς, ἔ, διὰ τῆς ἀσπλάγ-
 χνης ἀηδῶν σκεπῆς τῆς. Ἀχφίλαυτον κα
 ἀνήμερον Ζηρίον, ἐσὺ ἠθέλησες ἀδικᾶ νὰ θυ-
 σιά-

σιάσης μίαν ώραίαν διὰ τὸν υἱόν σου, τὸ ἔκαμες.
Μὰ, νῆ, ὅπῃ χωρὶς νῆ τὸ προσοχαδῆς, ἔδωσες
τὸν ἴδιον αὐτὸν εἰς τὸ δρεπάνι τῆ θάνατε.

Ἄς ἴδῃ τώρα λοιπὸν ὅλοι οἱ φιλό-
δοξοι καὶ Φιλάργυροι, ποῖον καρπὸν τὰς
φέρει τὸ ἰντερέσσον καὶ ἡ Φιλαυτία, καὶ
ἄς λάβῃν ἕκ τούτου παράδειγμα.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ, ΤΟΠΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ

ἄβυσσος 26
 ἀγαθά 115, 161, ζωῆς 269, φυσικά 304
 Ἄγαθη 238
 ἀγαθότης 63, 69, 72, 117, 140, 160, 179, θεῶν 133
 ἀγαλλίασις 121, 134, 141, 169, 194, 223, 264
 ἄγαλμα 122, 132, 133, 164, 233
 ἀγανάκτησις 12, 77, 171, 175, 178, 181, 188, 198, 208, 213, 225, 290, 296, 302, 320
 ἀγάπη 2, 43, 47, 54, 57, 69, 72, 73, 80, 82, 88, 90, 92, 109, 121, 126-128, 130, 134, 150, 155, 157, 163, 169, 174, 175, 176, 196, 197, 210, 223, 242, 257, 285, 308, 310, 326, 330, 334, 335, 338, 345, 361, 364, ἀδελφική 89, ἀπλή 88, ἀρχόντων 4, ἐγκάρδιος 109, εἰλικρινής 141, 172, καθαρὰ 271, καρδιακή 274, κρυφή 28, 93, λαχταριστή 272, μητρική 191, 354, 358, ὀρμητική 35, πατρική 165, πολύτιμη 109, τρυφερά 150, τρυφερωτάτη 86, 166, ὑπερβολική 17, 56, 215, φλογερή 317, φιλική 159, χρυσή 87, ἀγάπης ἄξιος 78, ἰδέα 91, καρπός 81, σημεῖα 190
 ἀγγεῖον τζακισμένον 185
 ἄγγελος 111, 134, 147, 233, 355
 ἀγένεια 4, 45, ἀγενείας κατάστασις 28
 ἀγκάλη 31, 79, 90, 121, 128, 142, 166, 181, 247, 269, 282, 288, 298, 334, 337, 339, 345, ἀνδρός 178, μητρική 349, 354
 ἀγοραστής 68
 ἀγριότης 218
 ἀγριόχοιρος 304
 ἀγχίνια 94, 314, γνώσεως 230
 ἀγωνία 99, ἐρωτική 257
 ἀγών-νας 214, 268, 330, φρικτός 81
 Ἄδὰμ ἀπόγονοι 306
 ἄδεια 10, 29, 35, 78, 118, 138, 138, 161, 162, 174, 177, 183, 191, 210, 216, 218, 220, 222, 227, 265, 282, 300, 308, 311, 326, 329, 336, 357
 ἀδελφή 12, 22, 23, 41, 42, 44, 83, 84, 100, 114, 129, 166, 161, 179-181, 183, 188
 ἀδελφός 77, 145, 233, 235, 237, 240, 243-245, 265, 266, 268, 271, 272, 275-277, 281, 282, 284, 286, 289-292, 296, 297, 299, ἄσπλαχνος 292
 ἀδημονία 182, 268, καρδιάς 162
 Ἄδης 91, 180
 ἀδιαφορία 85, 86, 236, 237, 273, 309, 313, 322
 ἀδικητής πλούσιος 154
 ἀδικία 54
 ἀδυναμία 358
 Ἄδωνις 304
 ἄερας 2, 24, 38, 90, 131, 195, 197, 241, 266, 278, 303, 314, 317, 352, δροσερός 205, εὐμορφος 29, Ἄφροδίτης 304
 ἀηδία 92, 306
 ἀηδῶν παραπονετική 205
 Αἴγλη (Νύμφη) 305
 Αἴγλη Σερέτ 302-365
 αἰδώς 92, 110, 115, 132, 259, 313, 341, παρθενική 343, φυσική 237
 αἷμα 88, 94, 154, 230, 285, 289, 318, 349, 356, αἵματος ἄξια 229, κυκλοφορία 236, ὀρμη 79, ροή 180
 αἰμομιξία 304

- αἶνιγμα 203, 212, σκοτεινόν 328
 αἰσθαντικός νέος [β´]
 αἴσθησις 69, 82, 197, 217, 238, 248,
 254, 285, 360
 αἰσχύνη 46
 αἴτησις 279
 αἰτία [α´], 7, 17, 23, 24, 30, 50, 55,
 57, 82, 88, 93, 100, 106, 145, 148,
 155, 154, 173, 176, 180, 181, 183,
 207, 251, 261, 286, 290, 295, 321,
 324, 327, 332, 346, θανάτου 287,
 κρυφή 206, μελαγχολίας 143,
 συμβεβηκός 186, δυστυχίας
 178
 αἴτιον 332
 Αἴτνα βουνό 15
 αἰών [α´], 62, 148, 195, 264, 302
 ἀκακία 68
 ἀκμή 169, 188, 303, ἔρωτος [ε´],
 235, πάθους 149
 ἀκολουθία 234
 ἀκόλουθος 317
 ἄκουσμα 233
 ἀκρίβεια 266
 ἀκρόασις 85, 177, 254, 287, 327
 ἀκροβολισμός 199
 ἀλάϊ (=παράταξη, πομπή) 280
 ἀλήθεια 10, 11, 33, 34, 51, 62, 71, 75,
 76, 105, 107, 132, 164, 167, 197,
 206, 215, 249, 254-256, 264, 268,
 274, 301, 332, 334, 339, 340, 346,
 348, γυμνή 62, πᾶσα 27, φυσική
 245
 Ἄληκτῶ 180
 ἀλλαγὴ τύπου 106
 ἀλλοίωσις 343
 ἄλογον 19, 77, ἀλόγου γέμια 19,
 διζγκίνια 19, φροντίς 64
 ἀλυσίδα 123, 294, 320, χρυσή 124,
 211
 ἀμάθεια 105
 ἀμάξι 64
 ἄμαρτία 295, 323, θανάσιμη 243
 Ἄμβροσία 103
 ἀμέλεια 2
 ἀμορέζα (=ἔρωμένη) 73, 80, 95, 163,
 170, 180
 ἀμόρι 74, 87, 88, 165, 199, 203, 215,
 233, 328, 343, 13, πρώτον 232-
 300
 ἀμύγδαλα Χιώτικα 103
 ἀμφιβολία 20, 27, 30, 262, 287, 290,
 335
 ἀναβολή 316
 ἀναγκαῖα, τά 125, 127
 ἀναγκαῖον 296
 ἀνάγκη 137, 159, 162, 219
 ἀνάγνωσις 133, 271, 300, 324, βι-
 βλίων 92, ἡδονική [α´]
 ἀναγνώστης [α´], 224
 ἀναθροφή 302
 ἀνακωχή 70, 241, 317, 333
 ἀνάλυσις βιβλίου 104
 ἀναμάρτητον 123
 ἀνάπαυσις 215, 241, 343
 ἀναπνοή 24, 25, 54, 87, 196, 234,
 278, 286, 291, 308, 342
 ἀναστεναγμός 108, 247, 287
 ἀνάστημα 147, 158, 160, 193, 322,
 σύμμετρον 303
 ἀνατροφεύς 303
 ἀνατροφή 129, 130, 164, καλή 74,
 165, 333, ἀνατροφῆς γάλα 157
 ἀναφυλλητόν 226, 269, 354
 ἀναψυχή 164
 ἄνδρας 22, 29, 33, 43, 44-46, 55, 58,
 76, 79, 84, 119, 152, 161, 166,
 170, 171, 174, 176, 177, 186, 188,
 260, 288, 337, 342, 348, θηριό-
 γνωμος 302, τιμημένος 54, φρό-
 νιμος 57
 ἀνδρεία 94
 ἀνδρόγυνον 76, 181
 ἀνεμοζάλη 146
 ἀνεμώνη 304
 ἄνεσις 14

- άνεπιός 195, 204, 214, 227
 άνήρ 8, 12, 55, 75, 84, 180, 187, 196, 346, 348, άνδρός άγκάλη 178, θέλημα 172
 άνθίστασις 49
 άνθος ήλικίας 69, 359
 άνθρώπινα, τά 45
 άνθρωπος 8, 13,14, 19, 26-28, 37, 41, 46, 49, 56, 62, 70, 74, 95, 106, 119, 122, 123, 132, 133, 157, 177, 207, 211, 250, 262, 265, 269, 280-282, 289, 296, 306, 307, 338, 348, 352, 358, 363, άγαθής ψυχής 78, άγριος 101, άξιοσέβαστος 109, άοκνος 60, από γένος 145, άρεσιās 202, άχουριού 10, βασιλικός 173, 174, γενητός 235, γυναικομανής 156, ειλικρινής 59, επίγειος 153, εύγενής 219, εύτυχέστερος 201, εύγενοϋς καρδιάς 168, εύεργετικός 127, εύτραφής 94, ισότιμος 45, 73, κακής διαγωγής 5, κακοποιός 292, κακός [γ'], 16, 182, καλής ψυχής 51, καλός 60, 68, κατηφής 203, οικουμένης 263, μεγάλης τάξεως 145, πολιτευμένος 105, πονηρός 89, πέτρινος 281, πιστός 294, προκομμένος 46, σεβάσμιος 80, σπητιού 78, 189, 237, 297, τιμημένος 329, τάξεως 154, τιμημένος 64, 65, φιλόδοξος 149, χρυσός 146, χυδαίος 343, άνθρώπου αίσθησις 248, ιδέα 157, καρδιά 2, 92, 120, κατάστασις 306, μάτια 65, όρασις 194, πατρίδα 105, τάγμα [α'], ύποκειμενον 304, χαρικήρ 200, χέρι 303, άνθρώπων πλήθος 228, 232
 άνθρωπότης (=άνθρωπιά) 87, 124, 207, 302, άνθρωπότητος χρέος 123
 άνθρωποφάγος 283-284
 άνισότης καταστάσεων 306
 Άννέτα [ε'], 49, 234, 235, 238, 240, 243-300
 άνοιγμα στόματος 327
 άνοιξις 284, 314
 άνταμοιβή 110
 άντάμωσις [ε'], 219, 246, 300, κρυφή 85
 άντερωμένη 178, 179
 άντέρωτας 245, 285
 άντευχαρίστησις 200
 άντιλογία 18
 άντιφάρμακον 149
 άντίφασις 65
 άνυπομονησία 331, άκρα 134
 άνυποταξία 12
 άνωμαλότητα 224
 άξία 25, 157, 348, αίματος 229, προτιμήσεως 105
 άξιότης 108, 110, 144
 άοιδός 295
 άπαλλαγή 14
 άπάνθισμα 234
 άπαρχή [β']
 άπελπισία 14, 57, 74, 88, 90, 189, 201, 204, 216, 217, 280, 316, 349, 351, 357, 362
 άπλότης 12, 57, 131, 153, 181, 243, 317, 328, έλκυστική 142, ήθών 60, φύσεως 158
 άποβησόμενον, τό 83
 άπόγονος 190, Άδάμ 306
 άπόδειξις 205
 άποκατάστασις παιδιών 296
 άπόκρισις 28, 83, 89, 139, 158, 218, 270, 270, 274, 278, 279, 283, 311, 314, 297, 336
 άπόκτησις 4, 216, 231
 άπόλαυσις 12, 117, 327, 335, άμοιβαία 157
 άπονιά 295, 316
 άπορία 180, 212, 298, άπορίας καιρός 158
 άποσβολωμένος 212

- Ἄποστολος 230
 ἀποτέλεσμα 142, 226, 242, 318, 327, 330, τύχης 299
 ἀποτομή 180
 ἀπουσία 24, 138-140 143, 148, 151, 285
 ἀπόφασις 13, 28, 63, 108, 149, 150, 155-157, 159, 164, 165, 175, 183, 195, 201, 202, 259, 272, 275, 276, 288, 311, 338, 350, 351, στερεά 315
 ἀποχαιρετισμός 48
 ἀποχωρισμός [ε´], [στ´], 214, 217, 266, 349, σκληρός 262, ἀποχωρισμοῦ πόνος 261
 ἀπροσεξία 93, 184, 188, 311
 ἀράδα 120
 ἄργητα 330
 ἀργολογία 39
 ἀρεσιᾶς ἄνθρωπος 202
 ἀρετή 8, 58, 61, 65, 82, 161, 190, 223, 329, 230, 342, 362
 ἄρματα 198
 ἀρματηλάτης (βεξεταῖος) 19
 ἀρούρης ἄχθος 123
 ἀρπαγή 19, 154
 ἄρπαγος 321
 ἀρπαστής 20, 33
 ἄρρωστος 298
 ἄρτος ἐπιούσιος 288
 ἀρχαί 59, φυσικῆς δικαιοσύνης 68
 ἀρχή 288, 318, 326, 349, γενεᾶς 154, ἔρωτος [δ´], 133, εὐτυχισμένη 344, πάθους 149
 ἀρχηγός 20
 ἀρχιερέας 233, 265
 ἀρχοντικόν 6, 16, 18, 24, 29, 36, 41, 118, 136, 333
 ἀρχόντισσα 17, 19, 30, 37, 41-43, 48, 52, 127
 ἄρχων 34, 41, 51, 56, Δαρμαντιέο 29, εὐγενής 128, πατέρας 106, 108, 113, 275, τιμημένος 16, ἀρχόντων ἀγάπη 4
 ἀσέλγεια [γ´], 6
 ἀσθένεια 126, 151, 356, ἀνθρωπίνη 158, σαρκός 123
 ἄσκησις 25
 ἀσκητήριον 204, 241
 ἀσπασμός [στ´], 359
 ἀσπλαγμία 293, 327, 338
 ἄσπρον-α (=χρήματα) 3, 38, 67, 72, 131
 ἀστεῖσμος 320, 326, 327
 ἀστραπή 237, 246, 264, 268
 ἀσωτία 26
 ἄσωτος 19
 ἀταξία 173
 ἀτιμία 22, 81, 220
 Ἄτλαντικός ὠκεανός 104
 ἄτοπον 77, 80
 αὐγή 267, 270, 274
 αὐθέντης 5, 6, 8-11, 16, 19, 20, 29, 32, 35, 36, 37, 39, 41-46, 48, 49, 53, 54, 65-67, 71, 73, 81, 86, 87, 94, 95, 100, 102, 111, 116-120, 124-126, 129, 132, 134-136, 138, 140, 143, 144, 147, 152, 154, 157, 159, 161, 162, 165, 166, 173-175, 177, 179, 191, 225, 226, 249-254, 256, 257, 259, 261, 262, 271, 274, 275, 279, 306, 307, 321, 322, 326, 327, 328, 330, 339, 340, ζαήφης 250, αὐθέντου ὄφελος 69
 αὐλή 18, 66, 67, 205, βασιλική 195
 αὐλός 42
 αὕξησις 317
 αὖριον 164, 181
 αὐτάρκεια 95
 αὐτεξούσιος 150
 αὐτί 39, 47, 102, 331, κόσμου 186
 ἀφανισμός 291, 314
 ἀφεντάκης 109, 112
 ἀφή 248
 Ἄφροδίτη 92, 122, 194, 246, 300, 307, 322, 340, Ἄφροδίτης ἀέρας 304, γέννημα 310, παιδί 252

- ἀφρός 180, 186
 ἀχαμνά 225
 ἄχθος ἀρούρης 123
 ἀχουριουῦ ἄνθρωπος 10
- βαθμός 4, 13, 47, 135, 191, 201, 205, 328, 336, 345, 354, γένους 312, εὐτυχίας 146, ὑπέρτατος 20, 148
 βάθος 116, 318, 352, καρδιάς 343, 356
 βάλασαμον 130
 βαρβαρότης 47, ἦθους 302
 βάρος 102, 206, 210, 212, 271, 316, περιπτόν 281
 βάσανα 14, 145, 241, 320, 324, 329, 357
 βασανισμός 86
 βασιλείον 269
 βασιλεύς 59, 64, 73, 122, 173, 194, 215, 252, 265, 304, Πόντου, βασιλέως πόδες 179
 βασίλισσα 53, 149, 239, 252, 273, αὐτεξούσια 56, ζωῆς 361, ὠραιότητος 340
 βασιλόπουλον 275
 βάσις 171
 βδελυκτός 182
 βεβαιότης 179
 βεβαίωσις 80
 βεζεταῖος (=ἀρματηλάτης, ἁμαξίας) 19, 20
 βέλος 215, 356, ἔρωτος 211, 303, θανατηφόρον 291
 βήξιμον 270
 βία 87, 206, 215, 343
 βιβλία 39, ἐρωτικά 92, περί πραγματείας 98
 βιβλίον [α´], [β´], 66, 71, 85, 100, 101, 104, 133, 240, χρυσόν 233, βιβλίου ἀνάγνωσις 92, ἀνάλυσις 104
 βιολί 42
 βίπερα 200
- Βιργίλιος 40
 Βισανκαρολαδέ 36
 βλέμμα 80, 83, 225, 238, 240, 243, 245, 259, 263, 314, 329, ἐρωτικόν 234, 321, ἰλαρόν 238, μαχμούρικον 2, ὄργῆς 181, φλογερόν 315
 βόδι 11
 Βοζινᾶν [γ´], 5-54
 βοήθεια 25, 35, 61, 102, 146, 221, 254, 284, 332, κράτους 179
 βούκα 61, ὄρεκτική 70
 βουκίτζα 167, τραγανιστή 40
 βουλή 325
 βουνά 15, ἄγρια 1
 Βουσαῶν κόρη 348
 βραδιά 131, 168, 170, 205, 277, 282, 356
 βράδν 5, 11, 12, 17, 23, 38, 41, 133, 138, 143, 147, 231, 260, 267, 274, 278, 289, 292, 357
 Βραμίνος 122
 βραχιόλια 134
 Βριζίδ [γ´], 70-82, 84, 85, 90, 92, 117, 118, 121
 βροχή 317
 βρύση 205, 314, 356, ἀστέρεφτη 242
 βύζιτα 16, 360
 βυθός 162, 207
- γάλα ἀνατροφῆς 157
 Γαλάτεια Νύμφη 122
 γαλήνη προσώπου 68, ψυχῆς 90
 γαμβρός 18, 31, 57, 60, 119, 168, 173, 196, 229, 230, 298, μελλούμενος 95
 γάμος 27, 43, 300, 336, 363, 364, γάμου ἡμέρα 227, ἐμπόδιον [γ´], 34, ἐτοιμασία 23
 γαμπινέτο (=δωμάτιο) 12, 36, 44, 48, 51, 66, 93, 100, 116, 120, 174, 176, 186, 189, 192, 270, 277, 311

- γγίξιμον 248, ἡδονικόν 305
 γείτονες 24
 γειτονιά 6, 42, 49
 γειτόνισσα 8, 124, 304
 γειτόνοι 2
 γειτωνεύματα 181
 γέλια 82
 γέλωτας 224, 298
 γεματούτζικη 224
 γεμενάκια 31
 γενεά 56, γενεᾶς ἀρχή 154
 γέννημα 207, 312, 335, Ἐφροδίτης 310, 326
 γέννησις 188, γεννήσεως ἡμέρα 207
 γεννητικά μόρια 180
 γεννήτωρ 195
 γένος 7, 145, 154, 164, 287, 190, 345, 348, γυναικεῖο 302, πρῶτο 312, γένους βαθμὸς 312, τάξις 304, τιμὴ 148
 γεροξιουίν 351, 353, 357
 γερόντισσα 30, 35, 192, 234, 290, ἀδελφή 12, 22
 γέρων-οντας 10-12, 41, 73, 95, 351, ἀκόλαστος 12, ἄσωτος 11, γνωστικός 158, Σιληνός 303, τιμημένος 72
 Γετεινὴ χώρα 76
 γεῦμα 128, 277, 334
 γῆ 52, 90, 94, 184, 185, 188, 253, 281, 308, 313, 360, 362, γῆς κόχη 253, πρόσωπον 182
 γῆρας 214, 287
 γηρατειὸν 198
 γιαγιά 53, 55
 γιαγκίνι (=πυροκαϊά) 317
 γέμια ἀλόγων 19
 γεροντάνι (=τράχηλος) 197
 γκίξιμον χειριοῦ 86
 γλυκύτης 50, 151, 248, ἐλκυστική 124
 γλώσσα [α´], 52, 57, 160, 197, 220, 250, 259, 264, 266, 283, 311, 328, 347, κακή 203, κόσμου 259, φαρμακερή 291, γλώσσης ὕψος [β´] γλωσσοφαγιά 144
 γνώμη 30, 31, 48, 54, 63, 65, 79, 98, 115, 120, 155, 157, 166, 171, 180, 186, 203, 216, 245, 275, 276, 299, 308, 350, 357, πατρός 296
 γνωμικόν 60
 γνώσις 57, 98, 157, 191, 227, 275, 362, νόμων 94, γνώσεως ἀγχίνοια 230, ἐντέλεια 160
 γόνατα 5, 52, 179, 186, 213, 221, 226, 234, 261, 269, 288, 315, 328, 349
 γονεῖς 5, 23, 27, 49, 52, 57, 60, 61, 77, 78, 81, 106, 124, 195, 202, 229, 258, 275, 299, 345, 357, 359, εὐγενεῖς 62, σκληροκάρδιοι 302, φυσικοί 110, 114, γονέων θέλησις 54, σπῆτι 347
 γοῦστον 3, 197, 307, 346
 γραῖδια 244
 γράμμα-τα [ε´], 17, 21, 37, 39, 87, 88, 90, 92, 137, 140, 141, 167, 182, 218, 271, 272, 277, 279, 280, 282, 286, 296, 297, ἀποστηθισμένον 274, παραπονετικόν 270, σακκίλικα =δύσφορα) 140
 γραμματάκι 242, 267, 270
 γραψιμον 97, 138, 272, 274
 γριά 30, 31, 244, ἀρχόντισσα 41
 γρόσια 23, 31, 44, 59, 76, 129
 γρύ 52
 γυαλί 103
 γύμνασις [α´]
 γυναίκα 21, 31, 33, 34, 46, 56, 57, 92, 177, 178, 193, 195, 225, 226, 230, 341, 346, 361, 121, 122, 153, 163-165, 171, 172, διεστραμμένη 164, δρόμου 351, εὐγενής 132, εὐλαβής 123, 243 πλουσία 76, πτωχή 127, σληρόκαρδος 348, γυναικῶν ἐμπιστοσύνη 159, ἔργα 64, ἐργόχειρα 131, ζαριφλήκι

- 281, καρδία 223, ξελαγιασμός 158, ὄνδᾶς 174, προίκα 148, χέρι 164
 γυναικωνίτης 149
 γυνή 120, 126, 166, 175, ἀπατηλή 18, σκληρή 181, φαυλόβιος 11
 γύρος 232
- δαδουχία 361
 δαίμονας 170
 δάκρυα 7, 13, 24, 31, 48, 79, 81, 85, 86, 88, 100, 102, 103, 106, 109, 137, 139, 141, 146, 147, 151, 160-162, 175, 186-188, 192, 202, 205, 206, 213, 216, 218, 221, 226, 239, 240, 256, 265, 269, 269, 271, 273, 277, 278, 279, 280, 284, 285, 287, 290-292, 295, 308, 317, 324, 325, 325, 337, 342, 352, 354, 356-358, 361, 362, 363, θερμά 91, 211, πικρά 266, 278, ποτάμι 349, πύρινα 210, 361, φλογερά 355, χαρᾶς 192, 298, 342, δακρύων κρουνός 354, ποταμοί 239, 296
 δάκτυλα 23, 228, 230, 244
 δακτυλιδάκι 302
 δακτυλίδια 134
 δάμα 5-7, 9-11, 16, 18, 70, 137, 227, 344
 δάνειον 60
 Δαρμαντιέρ 23, 33, 34, 44, 51, 54-56
 δασκάλισσα [δ´], 126, 128, 130-132, 134, 137, 138, 141, 151, 153
 δάσκαλος 298
 δάσος 106, 242, 246, 291
 Δεβουσέ 60-63, 82, 87, 96
 δείγματα 166
 δειλία 78, 98, 100, 110, 203, 234, 237, 242, 243, 292, 305, 315, 334, 351
 δειλινόν 304
 δεινά 85, 202, 206, 210, 218, 233, 235, 240, 261, 265, 266, 275, 280, 308, 316, 320, 327, ἀπερίγραπτα 52, ἀνυπόφορα 90, ἀνυπόφερα 353, ἀνυπόφορα 200, ἐρωτικά 321, ζωῆς 213, δεινῶν αἰτία 293, κύκλος 284, λαβύρινθος 14, χορός 268
 δεισιδαίμονες 122
 δεισιδαιμονία 105
 δελικάτος 27
 δενδράκια 241
 δένδρον-α 161, 247, 262, 283, 315, βαθύσκια 314, δένδρων ποικιλία 232, φύλλα 205
 δεσμός 189, ἄγιος 117, ἀδιάλυτος 116, ἔρωτος 161, ἱερός 351, φιλίας 172
 δέσποινα ζωῆς 4, 23, καρδιᾶς 349
 δευτερεῖα, τά 25
 δημηγορία 29
 δημιουργός 239, 256
 διαγωγή 5, 12, 22, 39, 49, 55, 168, 177, 203, 278, ἄμεμπτος 55
 διάθεσις 205, ψυχῆς 67, 291
 διαίρεσις 306
 διακοπή 115, 356
 διάκρισις 6
 διάλεκτος 40
 διαλογισμός 136, 235
 διαμάντι 127
 διαμαντικά 134, 136
 διανοήματα 311
 διάνοια 173, 234, 239, 261, 320
 διάστημα 110, 123, 137, 236, 264, 283, 347, ἡμερῶν 265, ὥρας 140, 115
 διαυθέντευσις 35, 201, 207
 διαφορά 54, 235, 236, 333
 διδασκάλισσα 126
 διδάσκαλος 39, 40, 73
 διδαχή 243
 διζγκίνια (=χαλινάρια) ἀλόγων 19
 διήγησις 11, 12, 41, 43, 48, 49, 57, 83, 181, 258, ἠθική 133, ἱστορική

- 133, πολυπαθής 233
 δίκαιον 172, 177, 197, 207, 218, 223
 δικαιοσύνη 157, ἀληθινή 69, φυσική 68
 Διόνυσος 303
 διόρθωσις 286, 296
 διορία 30, 35, 158
 διχόνοια 95, 148, 346
 δίψα ἀκόρεστος 244, θυμοῦ 178
 διωγμός 269
 δοκιμή [γ´], 62, 83, δελικατή 69, ἐμπιστοσύνης 65, 68
 δολιότης 21, δολιότητος ἰδέα 68
 δόλος 150
 Δονᾶς 195, 196, 213
 δόντια λευκότεα 311
 δόξα 161-163, 195, 213, 269, 312, ὀνόματος 161
 δόσις 131, 186, φαρμάκου 149
 Δουβάλ 297, 299
 δουλειά 14, 37, 44, 63, 64, 93, 95, 132, 137, 141, 150, 165, 254, 275, 279, 281, 284, 337, 346, 347, 352
 δούλευσις 10, 23, 34, 35, 38, 41, 185, 258, βασιλική 312, καλή 5
 δουλεύτρα 218
 δούλη 134, 162, 191, 192, 307, 312, 313, 335
 δουλικόν 242
 δοῦλος 30, 35, 46, 63, 64, 73, 95, 97, 102, 118, 176, 185, 207, 208, 242, 258, 294, 306, 307, 329, 358, 358
 δράμα 181, δράματος ἥρωος 300
 δρεπάνι θανάτου 365
 δρόμος 7, 9, 18, 21, 28, 124, 246, 247, 249, 260, 262, 263, 265, 270, 280, 284, 290, 313, 315, 363, 363, 364, ὀρθός 65, Παρισιοῦ 301, στενός 264, φρονήσεως 215, δρόμου γυναίκα 351
 δύναμις 43, 62, 131, 162, 196, 243, 247, 249, 269, 293, 311, 317, 324, 357, 359, 360, δραστική 308, ἐλκυστική 25, εὐγενική 13, φυσική 150, ψυχική 281
 δυναστεία 206, 215
 δυνατά, τά 62
 δυσκολία 76, 97, 296, 337
 δυστυχία 24, 146, 174, 178, 202, 253, 260, 267, 272, 310, 323, 324, 339, 352, δυστυχίας αἰτία 145
 δῶρον 110, 132, 256, 265
 ἐαυτός 249, 250, 251
 ἑβδομάδα 121, 170, 299
 Ἑγγλέζος 101, 104
 ἐγγονή 30, 55-57
 ἐγκώμια 307
 ἐγλεντζές (=γλέντι) 69, 281, 310, 329, 333
 ἔδαφος 24, 239, 360, ἐδάφους χαράγματα 66
 ἔθνος 104, 304
 εἶδησις 16, 19, 21, 24, 35, 36, 37, 53, 84, 105, 111, 153, 173, 176, 179, 182, 187, 201, 243, 244, 265, 353, 353, θλιβερά 108, χαροποιός 28, 298
 εἶδος 61, 74, 233
 εἰκόν-όνα 25, 54, 233, 253, ἀξιολάτρευτη 196, ἔμψυχος 194
 εἰλικρίνεια 36, 44, 59, 62, 80, 99, 155, 170, 192, 259, 307, καρδιακή 346, ψυχῆς 88, εἰλικρινείας φρονήματα 60
 εἰλικρινής 62
 εἶναι, τό 13, 112
 εἰρήνη 179, 348
 εἰσόδημα 23, 31, 44, 76
 εἵσοδος 172
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος 123
 ἔκβασις 132
 ἐκδικήσεως τρόπος 182
 ἐκζήτησις 232
 Ἐκκλησία 87, 106, 227, 228, 233-

- 235, 239, 243, 252-254, 256, 263, 289, 299
- ἐκκλησιαστικός 29
- ἐκλειψις τιμῆς [ε´], 194-228
- ἐκλογή 83, 162, 203
- ἐκστασις 76 107, 112, 178, 242, 284, 298, 289, χαροποιά 110
- ἐκτασις 20
- ἐκτρομα φύσεως 144, 337
- ἐλάττωμα 44, 47, 62, 65, 105, 296
- ἐλάττωσις 143, 150
- ἐλαφος 246
- Ἑλένη [γ´], 3-58, 218, ἀξιολάτρευτος 12, τοῦ Ροβέρ 2, ὠραία 13
- ἔλεος 14, 211, 212
- ἐλευθερία 5, 23, 49, 68, 98, 100, 113, 138, 205, 208, 228, 249, 263, 308, 339, φυσική 292
- ἐλευθερωτής 21, 51
- ἔλευσις 151, θεοῦ 157
- Ἑλληνες 303
- Ἑλληνίδων ὠραιότης 198
- ἐλπὶς-δα 4, 8, 13, 14, 26, 24, 40, 54, 57, 60, 96, 132, 134, 145, 162, 201, 212, 213, 216, 219, 224, 258, 260, 262, 266, 268, 272, 276, 278, 279, 284, 287, 291, 297, 328, 339, 341, 342, 354, 360, ἀθεμελίωτη 89, γλυκεία 217, εὐτυχίας 211, παρηγορητική 330, χρηστή 201, 329
- ἐλπζιλίκι 28
- ἐμπιστευμένος 65
- ἐμπιστοσύνη [γ´], 12, 22, 65, 67, ἄκρα 16, γυναικῶν 159, μαθητοῦ 68, ἐμπιστοσύνης δοκιμή 65, 68
- ἐμπόδιον 4, 27, 31, 57, 81, 84, 190, 206, 215, 282, 338, γάμου [γ´], 34
- ἐμφασίς 172
- ἐμφυτος 223
- ἐναντιότης 337, 338, 346
- ἐνέργεια 44, 69, 93, 197, φαρομάκου 149
- ἐνέχυρον 7
- ἐνθουσιασμός 23, 58, 163
- ἐνθύμησις 13, 41, 91, 106, 135, 190, 199, 206, 233, 271, 281, 283, 345
- ἐνθυμητικόν 261
- ἐννοια 139, 228, λόγου 222
- ἐνόχλησις 143, 169, 343
- ἐντέλεια 137, 254, γνώσεως 160
- ἐντόσθια 352
- ἐντροπή 28, 37, 90, 117, 186, 230, 237, 246, 249, 292, 343
- ἐνωσις 53, 317
- ἐξαδέλφη 195, 196, 199, 200, 206, 207, 214, 223, 238
- ἐξάδελφος 26, 199, 201, 206, 219-224, 229
- ἐξακολούθησις διηγήσεως 11
- ἔξαψις 150
- ἐξήγησις 112, 113
- ἔξις 236
- ἔξοδα 39, 68, 94, 96, 126, 129, 170, βασιλικά 125, σπητιοῦ 69, ὑπερβολικά 95
- ἐξοδιαστής 94
- ἔξοδον περιττόν 95
- ἔξοδος 236, 266
- ἐξουσία 76, 89, 146, μητρός 129
- ἐξουσιαστής καρδιάς 74, 203
- ἐξοχή 82, 95, 106, 241, τερπνή 314
- ἔξω φρενῶν 361, 363
- ἐξωμερίτης (=ἐπαρχιώτης) 1-58, 70
- ἐορτή 66, 69, 70, 233, 253
- ἔπαινος 28, 158, 159, 238, 340, ἐπαίνων φόρος 195
- ἐπαναδίπλωσις 121
- ἐπανάστασις 215, 265
- ἐπανωγραφή 286, 316
- ἐπαύριον 34
- ἐπιβουλή 172, 188, κατά τῆς ζωῆς [δ´]
- ἐπιγραφή 37
- ἐπιδεξιότης 347
- ἐπίθετον φαμηλίας 5

- ἐπιθυμία 81, 115, 235, 346, ἄμετρος 134, ἐρωτική 243, ἔρωτος 13, προσωρινή καὶ ἄλογος 50, φυσική 27
 ἐπίλοιπα, τὰ 253
 ἐπιμέλεια 130, 168, 235, σπουδῆς 25
 ἐπιμονή 132
 ἐπίπληξις 244
 ἐπιστάτης 10, σπιτιοῦ 9, 12
 ἐπιστήμη 57
 ἐπιστολή 37, 277, 286
 ἐπιστροφή 38, 100, 139, 296
 ἐπιτηδειότης 85, 93, 94, 101, 132, 230
 ἐπιφάνεια 308
 ἐπιχειρήματα 276
 ἐπιχειρήσεις 46
 ἐραστής [στ´], 18, 27, 50, 57, 95, 115, 147, 151, 205, 213, 219, 222, 257, 286, 292, 321, 323, 328, 333, 335, 342, 345, 346, 347, 349, 351, 352, 356, 357, ἄξιος 13, δυστυχίας 292, ντελικάτος 219, παθητικός 337, Παρισίου 236, φλογισμένος 145, 292, χαριτωμένος 344
 ἐργασία 64
 ἐργαστήρι-ον (=ἐμπορικό κατάστημα) 16, 60, 63, 64, 66, 89, 93, 95, 97, 101, ἐργαστηρίου τσιράκι 59-121
 ἔργον-α 39, 70, 189, 190, 239, 251, 336, χειρῶν 136, 145, 192, γυναικῶν 64, ἐνάρετον 122, κακόν 220
 ἔργόχειρον 126, 128, γυναικῶν 131
 ἔρευνα 68
 ἐρημία 13
 Ἐριννύες 180
 Ἐριφίλη 164, 165, 169, 170, 176, 186, 188, 189
 ἐρμηγεία 77
 ἐρυθρότης 120
 ἐρχομός 36, 169
 ἐρωμένη 187
 ἔρωσ-τας [α´], [γ´], 3, 6, 22, 25, 43, 54, 57, 80, 86, 88, 92, 99, 115, 122, 141, 148-150, 152, 194, 198-200, 203, 204, 211, 215, 215, 229, 242-244, 246, 258, 261, 362, 264, 268, 268, 290, 292, 293, 295, 297, 309, 313, 314, 317, 325, 334, 337, 338, 343, 347-349, 356, 357, 362, ἀληθινός 50, 305, ἀμοιβαῖος [ε´], 198, ἀπατηλός 90, γλυκὺς 333, εἰλικρινής 291, ἐφευρετικός 216, ἡδονικός 342, 347, κρυφός [δ´] 151, παθητικός 50, σκληρός 238, σταθερός 318, σφοδρός 2, 151, 163, 233, 242, 297, σφοδρότατος 247, 304, ὑπερβολικός 27, 236, 364, φλογερός 13, 22, 85, 199, 213, 239, 283, 245, 247, 257, 273, 319, 324, χρυσός 210, ἔρωτος ἀκμή [ε´], 235, ἀρχή [δ´], 133, βέλος 211, 303, δεσμός 161, ἐπιθυμία 13, ἡδονή 281, ἠρώσισα 178, θυσία 303, λατρεία 211, λαύρα 327, μέθη 121, σημεῖον 246, τσιράκι 233, ὑπόθεσις 296, φλόγα 232
 ἐρώτημα 45, 108
 ἐρώτησις 45, 77, 98, 101, 158, 283
 ἐρωτικόν-ά 210, 245
 ἐρωτικός 132, 231, θάνατος [στ´], 301-365
 ἐσπέρας 43
 ἐσπερινός 239
 ἐτομασία 227, 363, γάμου 23, χαρᾶς 166
 εὐγενεία 17, 29, 32, 36, 37, 39, 42, 47, 50, 52, 54, 56, 57, 83, 114, 115, 120, 132, 138, 144, 147, 154, 156, 157, 159-161, 163, 169, 178, 186, 190-192, 206-208, 213, 219, 222, 223, 234, 242, 251, 253, 255, 258, 261, 267, 270-272, 275, 274, 278,

- ζέσις 251, καρδιάς 239
 ζέστη 249
 Ζεύς 157
 ζέφυρος 314
 ζηλία 150
 ζήλος 26, 38, 62, 79, 121
 ζημία 69
 ζήτημα 113, 116, 216, 329
 ζητιάνος 30
 Ζιακῶ 1-5, 29, 33, 37, 39, 49, 50-52, 57
 ζιαφετί (=γλέντι, διασκέδαση) 9, 16, 17
 ζιμπήλι (=σάκκος ἀπό πλεκτά ψάθια μέ λαβές) 304
 Ζιουίν [στ´], 304 κ.εξ.
 Ζιουίν Μαδάμ 344, 345, 347, 357
 ζόφος 160
 ζυγός 202
 ζύμη παλαιά 63
 ζωγραφιά 106, 233, 278, 279, 295
 ζωή 3, 6, 23, 24, 31-33, 43, 54, 60, 77, 86, 87, 89, 90, 95, 107, 119, 138, 147, 149, 162, 172, 177, 183, 185, 187, 188, 208, 219, 222, 223, 225, 231, 232, 248, 258, 265-267, 272, 273, 275, 284-286, 288, 291, 294, 295, 307-310, 316, 318, 324, 325, 329, 337, 342, 358, 360-362, 364, βρομερά 189, γλυκιά 82, δυστυχισμένη 241, εὐτυχισμένη 201, 342, ὀδυνηρά 290, ὀρφανοτροφείου 125, Παρισιοῦ 77, παροῦσα 362, πολύτιμη 302, πολυώδυνος 350, 354, τακτική 157, τυραννισμένη 207, ζωῆς ἀγαθὰ 269, βασίλισσα 361, δέσποινα 4, 213, κανόνας 73, κίνδυνος 50, στιγμές 55, τρόπος 26, πηγὴ 269, πόνος 312, σημεῖα 217, σπήτι 292, στιγμές 147, 160
 ζωντανότης 303
 ζῶων-α 11, 86, 104, 246, 281, θνητό-
- ψυχα 73
 ζωοτροφία 1, 125
 ἡγεμών 156
 ἡγουμένισσα 176
 ἡδονή 33, 36, 46, 53, 76, 97, 106, 128, 140, 157, 158, 189, 194, 240, 243, 247, 259, 263, 264, 269, 283, 310, 311, 316, 319, 324, 326, 330, 343, 347, ἀνέκφραστος 55, 142, 151, 337, 345, ἔρωτος 281
 ἦθη χρηστά 5, 26, 28, 46, 132, 333, 335, 345
 ἠθικόν, τό 125
 ἦθος-η 5, 38, 55, 61, 65, 99, 101, 104, 121, 124, 130, 195, 200, 242, 245, 291, 317, 320, 343, 347, ἄκακον 238, δόλιον 339, σοβαρόν 326, ἠθῶν ἀπλότης 60, βαρβαρότης 302, κοσμιότης 342, πραότης 234, χρηστότης 5, 12, 78, 129
 ἠλιακόν 85
 ἠλικία 1-3, 36, 61, 71, 73, 83, 92, 135, 137, 141, 144, 152, 167, 202, 233, 234, 243, 251, 303, 346, νεανική [β´], νεαρά 5, παιδική 84, ἄνθος 69, 359
 ἥλιος 24, 267, 316, ἡλίου θερμοῦτης 315
 ἡμέρα 9, 12, 16, 22, 23, 25, 27, 30, 34, 36, 37, 39, 44, 53, 63, 66, 85, 91, 96, 100, 101, 116, 121, 123, 133, 137, 138, 140, 143, 147, 150, 157, 162, 166, 169, 173, 188, 189, 191, 192, 201, 210, 216, 219, 225, 227, 233, 237, 242, 252, 253, 264, 265, 267, 273, 278, 278, 285, 292, 308, 310, 317-319, ζωῆς 263, 333, 338, 345-347, 352, 362, 364, θανῆς 123, 304, πολυώδυνος 291, 363
 ἡμερότης 175, 208
 ἠρώισσα ἔρωτος 178

- ἥρωος δράματος 399
 ἡσυχία 63, 84, 85, 90, 95, 130, 144,
 171, 172, 181, 208, 268, 270, 274,
 275, 289, 291, 319, 321, 322, 324,
 342, 343, καρδιάς 79, 207, ψυχῆς
 105
 ἦχος 39, 311, ἡδονικός 329, φωνῆς 2
- θάλαμος νυμφικός 361
 θαλάσσης κόλπος 314
 θάνατος 14, 22, 24, 40, 44, 91, 149,
 178, 208, 211, 238, 266, 267, 269,
 275, 277, 284, 291, 308, 316, 320,
 325, 327, 350, 351, 360, 361, ἐπι-
 κείμενος 186, ἐρωτικός 301-365,
 ὀδυνηρός 201, θανάτου αἰτία
 287, δρεπάνι 365, φερμάνι 272
 θανῆς ἡμέρα 123, 304
 θάρρος 10, 38, 98, 111, 118, 140,
 238, 248, 245
 θαῦμα 303
 θαυμασμός 21, 25, 29, 197, 254
 θεά 13, 92, 122, 264, 268, 278, 289,
 326, 342, εὐμορφίας 302, καρ-
 διας 54, 310
 θέαμα 361, ἀξιολάκρυτον 362, Πα-
 ρισιοῦ 232
 θέατρον 130, Βασιλικόν Παρισιοῦ
 124
 θεία 237
 θεῖος 26, 214, 220, 227
 θείτζα 222
 θέλγητρα 2, 17, 25, 53, 131, 150, 197,
 210, 237, 243, 273, 278, 282, 301,
 303, 305, 324, 330, 341, ἀμίμητα
 197, 291, 307, ἐλκυστικά 253,
 σωματικά 342, ὠραιότητος 124
 θέλημα 31, 89, 96, 141, 196, 312,
 325, 346, ἀνδρός 172
 θέλησις 109, 190, 191, 296, 276, 296,
 329, 331, 343, 348, γονέων 54,
 πατρός 213
- θεός 9, 20, 53, 73, 75, 89, 91, 95, 101,
 103, 113, 132, 148, 153, 176, 188,
 208, 220, 226, 234, 248-250, 257,
 258, 260, 267, 275, 280, 298, 308,
 313, 316, 320, 341, 360, θεοῦ
 ἔλευσις 157, ὄνομα 228, 273,
 271, 288, 350
 Θεραπείας Μπιστάνι 314
 θερμότης 99, 168, 239, 281, ἡλίου
 315
 θέσις πουγγείου 66
 θεῶν ἀγαθότης 133
 θεωρητής 301
 θεωρία 142, 238, 284, προσώπου
 253
 θηριόγνωμος 77, 338
 θηρίον 146, 281, 327, 364, ἀνήμερον
 171, 189, 269, 284, 302
 θησαυρός 46, 54, 62, 101, 132, 239,
 269, 302, 316, 362
 θλίψις 304
 θόρυβος 96, 230
 θρῆνος 188, 194, 277, 291, 304
 θρίαμβος 20
 θυγάτηρ-τέρα 30, 33, 36, 59, 71, 65,
 82, 83, 119, 137, 147, 218, 234,
 265, 304, 360, ἀξιολάτρευτος
 109, βασιλέως 64, εὐγενική 168,
 μονογενής 1, περιπόθητος 20,
 θυγατρός πρόσωπον 93
 θυμός 5, 77, 172, 174, 178, 180, 184,
 208, 212-214, 227, 265, 266, 268,
 286, 287, 298, πατρός 223, ὑπερ-
 βολικός 9, θυμοῦ δίψα 178
 θυσία 86, 90, 187, 213, 278, ἔρωτος
 303
 θυσιαστήριον 13, 190, 247, 278
- Ἰανός 157
 ἰατρικόν 147, 297, 356
 ἰατρός 293, 356
 ἰδέα [α´], 22, 33, 45, 63, 74, 80, 89,

- 92, 95, 99, 105, 107, 115, 118, 133, 146, 157, 192, 212, 246, 257, 269, 281, 309, 332, 336, 337, 352, 354, ἀγάπης 91, ἀμυδρά 283, ἀχαμνή 167, δολιότητος 68, ἐσφαλμένη 204, εὐγενεστέρα 153, θλιβερά 275, κοινή 4, λυπητερή 26, περί πραγματείας 98, πλούτου 94, ποταπή 132, πράγματος 166, τρελή 140, φιλόδοξος 196, χαροποιά 61, 356, χαροποιός 196, ἰδεῶν ἱστορία 51
ιδίωμα 46, φυσικόν 131
ιδιωτισμός (=ιδιαιτερότης) [β']
ιδρώς-τας 29, 253, κρύος 353, ἰδρώτος σταλαγματιά 133
ἱερεὺς 30, Ἰνδίας 122
ἱλαρότης 323, 324, 337
Ἰνδία 122-124
ἰνσάφι (=σταμάτα, πάψε, ἀρκεῖ) 317
ἰντερέσον (=συμφέρον, ἐνδιαφέρον) 43, 62, 158, 264, 288, 302, 346, 348, 365
ἴσκιος 268
ἴσον, τό 296
ἰσότης 346
ἱστορία [α'], 30, 36, 134, 168, 300, ἰδεῶν 51, Ἰνδίας 124, Κίνας 123, Λιζέτας 163,
ἰσχυρογνωμία 316
ἰσχὺς 211, 284
Ἰταλία 157
ἰφτιρᾶς 320
ἴχνος 301
- καβαλιέρος (=ἰππότης, εὐγενής) 19, 195, 196, 198-200, 203, 205, 206, 214, 216, 218, 222
κάδρον 189, 279
καθαρότητα καρδιᾶς 13, 60, 121, ψυχῆς 144
καθῆκον 64, 81, 89, εὐγενείας 155
κάθισμα 82, 123, 205, 300, 314, 315, 334, ἠδονικόν 205
καθρέπτis 202
καιρός 7, 13, 14, 16, 22, 27, 36, 38, 40-42, 53, 62, 64, 69, 74, 78, 80, 83, 84, 89, 92, 93, 96, 125, 128, 135, 154-157, 175, 177, 180, 188-190, 199, 207, 212, 219, 222, 234, 237, 241, 243, 244-246, 250, 255, 264, 265, 270, 285, 291, 292, 327, 328, 272, 344, 351, 347, ἀπορίας 158, εὐτυχησμένοις 255, νεότητος 263, χαλασμένοις 5, καιροῦ τρέξιμον 301
κακία 154, ἔμφυτος 364, φυσική 181
κακογραφία 185, μιανὰ 348
κακόν 179
κακοπάθεια πολυχρόνιος 127
κακορρίζικος 4
καλαμάρι 277, 298
καλημέρα 291
καλιμαύχι 245
καλλιγραφία 140
Καλλίστη 83, 120, 121
κάλλος 24, 53, 55, 74, 81, 128, 131, 137, 142, 167, 194-197, 202, 207, 241, 246, 251, 252, 256, 291, 292, 302, 309, 323, 340, ἀγγελικόν 334, ἀμίμητον 2, 83, 120, 301, οὐράνιον 273, 326, κάλλους πηγὴ 252
καλόγηρος 27, 258
καλογραιῶν μοναστήρι 167, 173
καλοθελητής 134
καλοκαγαθία 32, 102, 248, 299, 307, 205, φυσική 140
καλοκαίρι 95
καλοσύνη 11, 102, 119, 154, 165, 210, 218, 314, καρδιᾶς 44
καλουτζικιά (=ὁμορφιά) 167
καλοφορεμένοις 30

- κάλυμμα 292
 καμάρι κρυφό 195
 καμιζώλα (=φαρδύς γυναικείος χι-
 τών) 227
 κάμπος 106
 καμώματα 4, 99, 171, 198, 286, ἄτο-
 πα 6
 καναπές 205
 κανών 239, 254, εὐγενείας 194, 312,
 ζωῆς 73
 καπάκι χαλκοματένιο 37
 καπετάνος 100, 104, 105, καπετά-
 νου περιήγησις 104
 καπιτάλε 76
 καπίτζα 31
 καπνός 56, 89, 317, 354
 καρδιά 3, 6, 7, 14, 24, 27, 35, 36, 44,
 46-48, 51, 53, 55, 57, 74, 75, 76,
 80-83, 87, 89, 92, 102, 103, 105,
 106, 117, 121, 130-132, 134, 136,
 138, 140, 141, 147, 148, 150, 152,
 155-157, 159, 163, 166, 172, 180,
 182, 189, 190, 192, 196-200, 201,
 203, 205-207, 210, 211, 214, 217,
 234, 235, 239, 241, 248, 249, 252,
 257, 259, 260, 262, 263, 267, 267,
 282, 284, 288, 291, 295, 279, 297,
 298, 302, 305, 307, 309, 311, 315,
 316, 318, 323, 324, 327, 330, 333,
 336, 339, 341, 342, 344, 345, 351,
 353, 354, 356, 358, 363, ἀθλία
 310, αἰσθαντική 25, 150, 194,
 197, 199, 247, 302, 304, 314, 337,
 347, 356, 357, ἀνθρώπινος 215,
 341, ἀνθρώπου 2, 92, 120, ἀπελ-
 πισμένη 91, ἄσπλαχνη 14, βασα-
 νισμένη 236, γυναικῶν 223, δε-
 λικάτη 2, δυστυχησμένη 266,
 ἐρωτική 20, 319, 356, εὐγενική
 86, 151, 155, 168, εὐπειθής 191,
 θλιμμένη 326, καθαρά 57, κατα-
 πληγωμένη 276, κόρης 31, λαβω-
 μένη 141, νέας 127, παστρική 74,
 πέτρινη 185, 357, πληγωμένη 4,
 8, 13, 205, 210, 237, 240, 319,
 πλουσίου 124, πολυπαθής 15,
 268, πονεμένη 239, 338, σφαλι-
 σμένη 137, τεθλιμμένη 352, τρε-
 μάμενη 262, τρυφερή 90, 345,
 φλογισμένη 139, 200, καρδιᾶς
 ἀδημονία 162, βάθος 100, 318,
 343, 356, δέσποινα 349, ἐξου-
 σιαστής 74, 203, εὐθύτητα 62,
 εὐχαρίστησις 308, ζέσις 239,
 ἡσυχία 79, θεά 54, 310, καθαρό-
 τητα 13, 60, 121, καλοσύνη 44,
 κίνημα 119, κρυότητα 86, κύριος
 275, πόνος 271, 350, συντριβή
 330, συχνοκτύπημα 269, ταραγ-
 μός 142, τύραννος 320, φύλλα
 153, 352
 καρδιοκτύπια 274
 καρδίτζα 261, 277, 278, 282, 325,
 341, 362, φλογισμένη 273
 καρέτα (=ἄμαξα) 12, 18, 19, 20, 28,
 34, 130, 181, 182, 280, 282, 363,
 καρέτας πόρτα 19
 καρπός 126, 161, 347, 365, ἀγάπης
 81
 καρφί 240, καρφιῶν μύτες 123
 καταδεκτικόν 132
 καταδρομή 92
 κατακλυσμός τοῦ κόσμου 14
 καταλαλιά 148, πλουσίων 317
 κατάλογος 307
 κατάνυξις 55, 81, 141, 205, 221, 256,
 312
 κατάστασις 1, 4, 7, 12, 26, 27, 39,
 41, 45, 51, 64, 73, 78, 82, 104, 105,
 116, 117, 125, 130, 146, 155, 190,
 196, 202, 206, 211, 228, 265, 283,
 285, 328, 345, 346, ἀγενείας 28,
 ἀνθρώπων 306, ἀξιοδάκρυτος
 147, 282, ἐλεινή 357, εὐγενείας
 317, ζωῆς 52, πλουσία 29, ποτα-
 πή 2, 135, ὑποκειμένου 28, χα-

- μερπής 131, ψυχῆς 110
καταστιχάκι 101, 104
κατάστιχον 40, 97, 101
κατασυγχισμένος 20
καταφρόνησις 5, 181
καταφύγιον 90, 178, 211, 292, 316, 333, 343
κατάχρησις 63, 95, 105, 154, 302
κατευόδιον 271, 273
κατηγορία 65
κατήφεια 245
κατηφής 198
κατοικία 14, 40, 106, 124, ἐρωτική 205, δικαίων 123
κατόρθωμα 156, 161
κατώφλιον 34
καῦμός 14
καύχημα 53, 138, 252, 269, 302
καφές, βλ. καχβές
καχβές 184, 185, μισοκαβουρδισμένος 37
κελάδισμα ἡδονικόν 205
κεντήματα 67
κεντί (=ἀπόγευμα) 314
κεντιάτικο (=τό ἀπογευματινό κο-
λατό) 268
κεράσι 257
κεραυνός 290, 294, 309, 349, 349
κέρδος 68
κερί 15, 235
κεφάλαιον 222
κεφάλι 22, 180, 279, 288, 293, 328, 331, 359, 360
κέφι 42, 290
κηλίδα 343
Κίνας ἱστορία 123
κίνδυνος 24, 41, 80, 81, 175, 238, 325, δυσσάποφενκτος 20, ζωῆς 50
κίνημα 2, 4, 7, 10, 27, 52, 66, 68, 89, 142, 169, 171, 182, 208, 230, 238, 241, 243, 245, 278, 298, 305, 319, 320, 328, 351, 359, ἀδιάκριτον 151, ἄτοπον 287, ἀχρεῖον 9, εὔστροφα 285, θρασύτατον 286, καρδιάς 119, μεμπτόν 343, ἀλλό-
κοτα 180, ἄσεμνα 6
κίνησις 285
Κινύρας 122, 304
Κιρέτζ Μπουρονού 314
κλαδί δένδρων 247
κλαυθμός 189
κλειδί 169
κλεψιά 154
κληρονόμος 190, 194, 219
κλίσις 4, 7, 30, 41, 50, 70, 74, 83, 128, 130, 163, 196, 203, 203, 215, 258, 297, 299, 308, 329, 333-347, ἐγκάρδιος 84, 241, ἐρωτική 156, θεορμή 199
κλωθογυρίσματα 212
κοινόν, τό 300
κοινοῦ 158
κοίταγμα ἐρωτικόν 263
κοιτώνας 176
κόκκαλα 285
κοκκινάδα 52, 246, 321, 334, 341, εὐλογίᾳς 25
κοκκώνα 34, 48, 71, 119, 120, 165, 168, 226, 230, 240, 254, 273, 353, 358
κόλασις 86
κόλλα χαρτί 98
κόλπος θαλάσσης 314
κολώνα 244
κομματί 15, 70, 71, 89, 109, 113, 118, 133, 138, 141, 154, 158, 173, 182, 195, 203, 210, 214, 216, 224, 227, 228, 230, 238, 249, 257, 260, 264, 267, 280, 290, 309, 319, 332, 339, 353, 359, 364
κονάκι (=κατάλυμα) 22, 41, 169
κόντες Τότ 17
Κοντέσα [δ´], 165, 170, 172, 179, 181, 183-187, ἄσπλαχνος 178, μαρά 188, πενθερά 17, 168, 177
κοπέλα 5, 9, 57, 70, 103, 155, 164,

- 176, 234, 322, 319, 335, έρωτική
304, 320
- κοπέλι 12
- κοπλιμέντα 216, 338
- κόπος [β´], 33, 37, 38, 49, 68, 70,
97, 129, 218, 231, 322
- κόρη [δ´], 2, 17, 18, 21, 28, 29, 30,
32, 34-36, 38, 41-43, 45, 47, 48,
56-58, 61, 64, 76, 83, 92, 93, 96,
98, 100, 109, 111, 115-117, 120,
125, 129, 133, 134-138, 140, 141,
144, 146-148, 151-153, 155, 157,
160, 162, 164, 166, 168, 169, 170,
171, 178-180, 182-187, 190, 204,
214, 225, 226, 228-230, 244, 245,
286-288, 290, 297, 299, 332, 334,
335, 336, 347, 354, 359, 360,
Βενσών 348, εύγενοῦς 126, μο-
νογενής 194, φυσική 192, χαρι-
τωμένη 188, κόρης καρδιά 31,
μέση 230
- κοριτζάκι 3
- κορίτζι 9, 18, 20, 30, 31, 33, 51, 98,
115, 121, 124, 125, 128, 129, 133,
144, 145, 152, 157, 166, 170, 184,
189, 195, 203, 229, 234, 238, 247,
252, 264, 292, 327, 330, 332, 339,
341, 344, 348, 359, Παρισιοῦ 9,
126, εύγενῶν 167, ὄρφανόν 165,
σεμνόν 236, τιμημένον 353, κο-
ριτζιοῦ τιμή 144
- κορμί 123, 179, 212, 214, 246, 271,
325, 338, 353, πολυπαθές 90
- κορυφή 334
- κόρφος 233, 313, 363
- κορώνα 29, 269, 341
- κορωνίς 195
- κοσμιότης 121, 131, 245, 334, ἠθῶν
342
- κόσμος 3, 6, 14, 29, 32, 33, 35, 45,
46, 52-54, 56, 58, 60, 72, 73, 76,
78, 91, 95, 109, 127, 129, 135,
141, 144, 146, 148, 150, 154, 156,
159, 161, 168, 187, 195, 202, 203,
206, 239, 251, 252, 260, 265, 266,
268, 269, 273, 283, 287, 291, 293,
295, 310, 312, 320, 323, 335, 336,
340, 357, κόσμου αὐτιά 186,
γλώσσες 259, δόξα 213, κατα-
κλυσμός 14, μάτια 253, χαρά
230, χατήρι 190
- κουλουκι (=φυλάκιο) 10
- κουντούρα (=παντόφλα, παπού-
τσι) 238
- κουργιώξα πράγματα 255
- κουρμπάνι (=περίεργα) 318
- κούρτη (=Αὐλή) 154, 156, 312
- κουσούρι 136, 164
- κουτάκι 135, μαλαγματένιο 134
- κούτζουρον 268, ξύλα 283
- κράτους βοήθεια 179
- κρέατα 70
- κρεββάτι 297, 361
- κρέδιτον (=ἡ ἔμπορική πίστη) 94
- κρημνός 223
- κρίμα 88, 207, 211
- κριματάκι 91
- κρίνος 303, 321
- κρίσις 158, 170, ὀρθή 105
- κριτής (=δικαστής) 94, 95
- Κρόνος 157, 180
- κρουνός δακρῶν 354
- κρυότης 31, καρδιάς 86
- κτίσις 147, 239, 301, 308
- κτύπημα θανατηφόρον 273
- κυβέρονσις 6, 13, 30, 43, σπητιοῦ
93
- κύκλος 284, 301
- κυκλοφορία αἵματος 236
- κυμάτων παίξιμον 314
- κυνήγι 77
- κυπαρίσσι 322
- Κυπριανός 121, δοῦλος Δεβουσέ
102
- Κύπρος 122, 304
- Κυριακή 3, 87, 214, 222, 246, 284,

- 289, 299, 299
Κύριος 256
Κώκ Ἐγγλέξος 101, καπετάνος Ἐγγλέξος 104
κωμωδία 40
κώχη 1, 6, 16, 19, 124, 167, 289, 298, 316, 319, 325, σοκακιού 18, 49, γῆς 253
- λαβή 66
λαβύρινθος δεινῶν 14
λαγός 246
λάθος 45, 97, 163, 168, 173, 177, 185, 198
λαιμός 19
λακιδί (=εὐχάριστη φλυαρία) 310
λακκάκια 25
λαμπάδα 180, 361
λαμπρότης 237, σελήνης 205
λάμπις 136, 197, 248, 341
λαός 154
λατινικά 40
λατρεία 13, 121, 239, ἔρωτος 211
λαύρα 15, 50, 86, 141, 236, 252, 257, 309, 322, 329, 342, 349, ἄσβεστη 249, ἔρωτος 327, καθαρὰ 150, στήθους 269
Λαφισιάρ 49
λαχτάρα 326
Λεάνδρος [γ´], 61-121
λέγειν, τό 73
λείψανον 188, 189, 362, 363
λεξικόν φραντζέζικον, λατινικόν 40
λέξις 40, 48, 54, 111, 115, 147, 153, 192, 212, 213, 241, 257, 311, 341, 351, προσφυής 298
λεοντάρι 298
λεπτολογία 47
λεπτομίσιδη (=μέ λεπτά χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου) 2
λεπτόν 224, 271, 290, 292, 297, 309
- λευκότης 197, 301, 303, 321
λέων ὠρούμενος 349
λήθης νερόν 91
λιγνή 228
λιγοθυμισμένος 215, 225
Λιζέτα [δ´], [ε´], 124-193, Λιζέτας ἱστορία 163
λιμὴν 343
Λιών 93
λογαριασμός 4, 96
λόγια 31, 51, 71, 101, 151, 152, 159, 162, 170, 198, 214, 226, 242, 254, 257, 261, 335, 336, 340, 341, 343, 353, ἀδιάκριτα 71, ἄτιμα 214, γλυκύτατα 352, ἐρωτικά 313, θλιβερά 357, 363, κρύα 79, μασημένα 352, μισομασημένα 225, νόστιμα 39, παραπονετικά 183, τολμηρά 260, φαρμακερά 302, φρόνιμα 135, χρυσά 261, 307
λογικόν 148
λογογραφικά 240
λογομαχία 5
λόγος 10, 22, 47, 62, 70, 72, 80, 92, 108, 111, 120, 136, 146, 153, 166, 169, 177, 183, 186, 191, 199, 201, 203, 215, 220, 224, 226, 234, 235, 237, 239, 244, 245, 256, 262, 263, 283, 289, 296, 297, 299, 307, 308, 321, 323, 326, 327, 336, 337, 347, 348, 352, 353, 355-359, 362-364, ἄσεμνος 343, ἀχρεῖος 39, ἐγκωμισαστικός 93, ὀρθός 158, 302, παραπονετικός 211, παρηγορητικός 86, 217, φυσικός 192, λόγου ἔννοια 222
λογοτριβή 181
λουλουδάκι τρυφερόν 303
λουλουδί 304, εὐῶδες 314, λουλουδιῶν πλεξούδα 303
Λουσία 43, 55, 56
λουτρόν 127
λύπη 14, 87, 106, 107, 143, 151, 174,

- 175, 143, 188-190, 207, 224, 269, 281, 288, 316, 318-321, 324, 352, 363, θανατηφόρος 351, κρυφή 305, πατρός 144, υπερβολική 138, 188, λύπης βυθός 162
- μαγαζί 93, 96, 102
μαγέρισσα 49, 64
μαγνήτης 243, 264, 282
μάγουλα 61, κνυκάτα 205, 341, 342, παχουλίτζικα 301
Μαδάμ 11, Ροβέρ 16-18, 29
μαθήματα 3, 40, 130, 132, 137
μαθητής 62, 67, 69, 73, 82, 93, 120, νέος 63, ύπνικος 65, μαθητοῦ ἐμπιστοσύνη 68
μαθήτρια 128, 132, 141
Μάϊος 101
μακαρίτης 56
μαλλιά 61, 92, 127, 287, 321, 363, ξανθά 1, σταχτερά 2
μανδήλι 48, 285
μαργαριτάρι 311
Μαρκέζα 166-192
Μαρκής [δ´], [ε´], 124-193
μάρμαρον 51, 334
μάρτυς-ρας 278, 326, 357, ὄρκων 292
μαρτύριον 242
ματαιότης 56
ματάκια 205, 241, 266, 267, 290, 322, 336, 356, 357, ἐρωτικά 272, 325, εὐμορφα 340, θελκτικά 245, λαμπρά 141, μαχιμούρικα 344, ὠραιότατα 285
μάτι-ια 2, 15, 27, 30, 31, 41, 48-50, 63, 70, 85, 88, 100-102, 123, 124, 108, 109, 128, 145, 170, 171, 177, 182, 190, 196, 201, 202, 204, 214, 217, 234, 237, 242-248, 244, 251, 254, 255, 258, 263, 264, 280, 283, 288, 292, 301, 306, 315, 319, 321, 334, 341, 345, 352, ἀγγελικά 342, ἄγριον 156, 167, ἀμυγδαλωτά 2, ἀνθρώπων 65, ἀνοιχτά 17, 33, 84, γαλανά 303, δακρυρρόα 236, 277, δακρυσμένα 353, μαῦρα 197, περίεργα 235, πύρινα 194, τοῦ κόσμου 154, 253, σφαλιστά 191, φλογερά 180, ὠραία 92, 93, ματιοῦ σαγιτιά 199, 201, φλόγα 82
ματιά ἐρωτική 243, φλογερή 304
ματόφυλλα 245
μαῦρα, τά (ροῦχα) 55
μαχαιράκι 270
μαχαίρι 19, 291, 318, 363, θανατηφόρον 90, 217
μαχαιριά 174, 200, 278
μαχαλές 4, 20, 50
μέγαιρα ἀνθρωποκτόνος 180
μεγαλαυχία 200
μεγαλεῖα 350
μεγαλοπρέπεια 154
μεγαλοψυχία 223
μέθη ἔρωτος 121
μέθοδος 183
μελαγχολία 3, 143, 206, 232, 291, 305, 331, 352, 355
μελανότης φυσική 197
μελέτη 85
μελίσσα (οἰνοπνευματῶδες ποτό) 284
μέλλοντα, τά 251
μελλούμενον 269
μέλος 123, 283, 336, 353, ἀσθενές 158, μουσικό (πεσρέφι) 42, σώματος 248
μελωδία 42
μέριτον (=ἡ ἀξία, ἡ τιμή) 8, 26, 61, 75, 119, 160, 163, 342
μέρος 214
μέρος εὐλογον 169, σίγουρον 175, χαριέστατον 247
μερτζάνι 321

- μερτικόν 137, 341
 μεσάνυχτα 18, 19, 90, 133, 284, 290,
 ἄγρια 5
 μέση λεπτή 127, λιγνή 234
 μεσίτης 28, 357
 μεσότειχον 4, 317
 μεταβολή 106, 206, 236, 245, 297,
 320, τύχης 30
 μετάνοια πλαστή 187
 μετάφρασις [α´], [β´]
 μεταχείρησις 226
 μέτρομα πήχης 68
 μετριότης 180
 μετριοφροσύνη 107, 139
 μέτρον-α 9, 94, 133, 153, 182, 260,
 328, 336
 μέτωπον 10, 99, 133
 μήν-ας 123, 137, 240, 251, 275, 281,
 319
 μητέρα-μήτηρ [στ´], 8, 9, 16, 18, 20,
 21, 26, 31, 47, 52, 55, 56, 71, 77,
 84, 107, 109, 113, 115, 116, 120,
 127, 130, 156, 161, 163-165, 167,
 170-172, 174, 176, 178, 179, 181,
 183, 185, 186, 190-192, 196, 206,
 204, 213, 216-219, 221, 228, 229,
 261, 268, 275, 284, 287-290, 293,
 330, 333, 335, 337, 339, 344, 348,
 350, 351, 357, 358-360, 364,
 ἀγαθοτάτη 102, ἀκριβή 228,
 ἄσπλαχνη 187, 174, βάρβαρος
 188, γῆ 90, 362, δυστυχισμένη
 363, ζαβάλισσα 135, κακορρίζι-
 κη 216, πονετική 192, φυσική
 340, φύσις 302, μηρός γαμπι-
 νέτο 93, γόνατα 226, ἔξουσία
 129, πόδας 296, στήθη 354, χέρι
 358
 μητίτζα 321
 μηχανή 215, 224, 310
 μηχανουργός 236
 μιθριδάτειον ἀντιφάρμακον 149
 Μιθριδάτης 149, ὁ Εὐεργέτης 149
 Μικρά Ἀσία 149
 μικρότης 197, 234
 μιλιούνι 115
 μινίστρος 56, 172, 175-177, 181,
 188, μινίστρον παλάτι 176
 μισευμός 151
 μισθός 3, 130, 168
 μισίδια (=τό πρόσωπο) 197, μαυ-
 ροπά 2
 μίσος 51, 64, 92, 178, 188, 201, 206,
 210, 324, 325, ἄσπονδον [δ´],
 168, μίσους σημεῖον 86
 μνήμη 25, 281, 311
 μονάδα 38
 μοναξιά 7, 80, 82
 μονάρχης 179, 265
 μοναστήρι 36, 166-167, 177, 245,
 καλογραιῶν 173, 167, 176
 μοναχοκόρη 202, 219, 333, 354
 μονέδα 66
 μουντέμι (=φύσημα) 42
 μουρμουρητόν 205, 314
 μουσαφήριδες 167
 μουσαφίρισσα 16
 μουσική 41
 μούτζουνα, τά (=πρόσωπα) 72
 μπαγατέλλα (=ἀσήμαντο πράγμα)
 289
 μπαγτζές (=κῆπος, περιβόλι,
 ἄλσος) 169, 247, 260, 262, 265,
 273, 284, 289, 290, 304, 314, 315,
 βασιλικός Τουϊλεριῶν 232, πε-
 ριφραγμένος 246
 μπάτζος 226, 287
 μπόϊ 2, 233, εὐμορφον 227
 Μπυστάνι τῆς Θεραπειᾶς 314
 μυαλό 172, 285
 μύρια, τά 287
 μυστήριον [α´], 117, 208, 211, 212,
 299, 347
 μυστικόν 7, 9, 28, 52, 170, 197, 213,
 230
 μύτη χυτή 92, καρφιῶν 123

- ναῖσκε (=ναί) 56, 145, 260, 262, 327, 336
 ναός ὑπανδρείας 222
 νέα 128, αἰσθαντική 341, εὐγενική 199, εὐμορφη 152, καλούτζικη 65, παρακατιανή 199, ταλαίπωρος 173, ὠραιότητα 65
 νέϊ (=αὐλός) 42
 νεκρός 91, 186, 284, 285, 287
 νενέ 216, 228
 νεονύμφη 167
 νεόνυμφοι 166, 346
 νέος 5, 12, 22, 32, 47, 70, 73, 245, 314, 363, ἀνόητος 64, ἐξωμερίτης [γ´], 1, εὐγενής 40, 124, κακορρίζικος 10, Παρισιάνος 62, 63, Παρισιοῦ 61, πλουσιότερος 252, τιμημένος 7, φιλόπονος 69, χρηστοθήης 33, 100, χρυσός 73
 Νέος πυγμαλίων [δ´], 122-193
 νεότης 198, 338, νεότητος καιρός 263
 νερόν-ά 8, 77, 91, 205, 284, 348, 350, θωλόν 1, κρυσταλλοειδῆ 232, λήθης 91
 νεῦμα 134, 185, 187, 197, 303, 318, 334, 358
 νεῦσις θεϊκή 299
 νέφος 237, 358
 νησί ἔρημον 269
 νίκη 66
 νόημα [β´], 75, 110-112, 210, 318, στίχου 242
 νοικοκυρά 42, 319, 327, 333
 νοικοκύρης 22, 73
 νόμος 13, 52, 158, 159, 343, νόμων γνῶσις 94
 νοστιμάδα 128, 136, 195, 197, 248, 285, 330
 νούμερον 97
 νούρι (=φῶς, λάμψη) 195, 197, 334, ἔλυστικόν 136, ζωηρόν 252, λαμπρόν 285
 νοῦς 4, 7, 11, 13, 26, 19, 25, 36, 39, 40, 42, 45, 50, 61, 64, 71, 75, 77, 103, 105-107, 114, 118, 135, 136, 140, 142, 146, 147, 151, 153, 157, 172, 174, 181, 182, 184, 195-197, 202, 205, 212, 215, 217, 230, 233, 235, 239, 240, 241, 252, 253, 256, 257, 262, 272, 275, 281, 300, 302, 304, 309, 321, 336, 338, 342, 343, 348, 356
 ντεβλέτι (=τό κράτος, ὁ κόσμος) 103, 201, 278, 283
 ντελικατέτζα (=τρουφερότης) 264, 307
 ντελικάτος 159
 ντουντού 260
 ντουρμπίνι (=τηλεσκοπιο) 278, 280
 Νύμφη 122, 303
 νύμφη 43, 76, 120, 345, 348
 νύξις 196
 νύξ-νύκτα 3, 7, 12, 18, 25, 42, 210, 270, 274, 278, 292, 352
 νύχια 334
 ξελαγιασμός γυναικῶν 158
 ξεμυαλισμένος 11
 ξεμυστήρευσις 2, 211, ξεμυστηρεύσεως τρόπος 242
 ξένη ἄσεμνος 7
 ξεπεσμός 69
 ξεφωνητόν 188, 360
 ξημέρωμα 284
 ξυλιά 10
 ξυλοκρέββατον 363
 ξύλον εὐῶδες 150, κούτσουρον 283
 ξύπασις 226
 ξώρας πολλά 359
 ὄγλυγορότης 62
 ὄγούρι (=καλή τύχη, εὐτυχία) 318
 ὀδηγήτρια 17

- ὀδύνη 189
 οἰκειοποίησις 241
 οἰκία 17
 οἰκονομία 57, 76, σπητιοῦ 93, οἰκο-
 νομίας βιβλία 98
 οἰκουμένη 198, 201, 265, 303, 340,
 οἰκουμένης ἄνθρωπος 263, πέ-
 ρατα 53, 213, 252
 οἰκτιρισμός 211
 οἶκτος 124
 οἰωνός 289
 ὀκαζιόνε (=εὐκαιρία) 84, 150, 250
 ὀκηθρία 64
 ὀλοκαύτωμα 86, 89, στεναγμῶν καί
 δακρῶν 13
 ὀλολυγμός 361
 ὀλότης 11, 76, 92, 112, 141, 170, 219,
 284, 316, 318
 ὀμιλία 7, 20, 29, 39, 44, 93, 115, 131,
 140, 210, 237, 244, 245, 287, 289,
 319, 326, 330, 334, ἐρωτική 331
 ὀμολογία 268
 ὀμότεχνος 60, 62, 83
 ὀμοτράπεζος 70
 ὄν, τό 53
 ὀνδᾶς 5, 7, 9, 24, 82, 84, 89, 101, 103,
 131, 163, 169, 174, 176, 186, 189,
 190, 204, 214, 217, 230, 265, 268,
 270, 277, 278, 298, 345, 359
 ὄνειρον 231
 ὄνομα 2, 3, 5, 7, 23, 27, 33, 42, 44,
 69, 71, 91, 93, 136, 148, 156, 193,
 213, 236, 244, 267, 286, 314, 321,
 327, 329, 330, 343, 350, ἀγγελι-
 κόν 250, 345, ἀνάρμοστον 320,
 γλυκύτατον 192, θεοῦ 6, 17, 228,
 271, 273, 288, 350, μητρικόν 341,
 οὐράνιον 253, ὑποκειμένου 236,
 χρυσόν 224, 235, ὀνόματος δόξα
 161, τίτλος 223
 ὀνομασία 136
 ὀπίσθια 123
 ὄρασις 263, 283, ἀνθρώπου 194
 ὄργανον-α 307, 363, μουσικά 42,
 167
 ὄργή 172, 178, 208, 214, ὄργης βλέμ-
 μα 181
 ὄρεξις 65, 150, 245, 268, 312, 315,
 ἀκόρεστος 301
 ὄρθός λόγος 45, 158, 302
 ὀρίζοντας 217
 ὄριον 87
 ὀρισμός 71, 87, 111, 126
 ὄρκος 110, 113, 180, 201, 292, 308,
 309
 ὄρμη 103, 151, 234, 282, 308, αἵμα-
 τος 79, νεανική 7, πάθους 312
 ὄρνιθες 297
 ὄρος 180
 ὄρφανοτροφεῖον 125
 ὀσπήτιον 41, 205
 Ὅταίτης 105
 Ὅταίτι, νησί εἰς τόν Ἄτλαντικόν
 Ὠκεανόν 104
 οὐράνια 172
 οὐρανός 109, 123, 188, 294, 309,
 321
 ὄφελος 19, 69, 77, 123, 191, 204, 302
 ὄφθαλμός 25, 41, 91, 148, 173, 261,
 266, 270
 ὄφφικιάλος (=ἀξίωματοῦχος) 149,
 175, 176, 177
 ὄφφικιον (=δημόσιο ἀξίωμα) 56,
 156, 195, 338
 ὄχθη 194
 ὄψις 67, 225, 283, ὄψεως ρόδα 316
 παγίδα 348
 παγιδεύματα 183
 πάθος 14, 82, 151, 158, 163, 200,
 210, 225, 232, 259, 268, 278, 317,
 318, 356, ἀνίατον 27, 240, ὄξεα
 149, φθοροποιά 302, φλογερόν
 13, 141, 150, 187, πάθους ἀκμή,
 ἄρχή 149, ὄρμη 312

- παιγνίδι 227
 παιδάκι 161, 339
 παιδεία (=παιδεμός, τιμωρία) 281, ψυχική 206
 παιδί 17, 30, 31, 34, 35, 45-47, 49, 51, 56, 60, 61, 64, 67, 72, 74, 102, 107, 109-111, 114, 116, 119, 129, 136, 144, 154, 156, 163, 164, 168, 181, 187, 196, 214, 222, 225, 228, 229, 234, 245, 251, 259, 289, 296, 297, 307, 329, 340, 350, 351, 354, 359, Ἀφροδίτης 252, εὐγενοῦς ἄρχοντος 128, κυβερνουμένου 125
 παίξιμον 263, κυμάτων 314
 παιχνίδι 145
 παλάτι 266, βασιλικόν 1, μινίστρον 176
 παλικάρι 230, εὐμορφον 195
 παλιόρουχα 124
 πᾶν, τό 46, 54, 162, 326, 350, 364
 Παναγία 226
 πανί 283, 316, νεκρώσιμον 361
 πανοσιότης 30
 πανουργία 150
 πανοῦργος 10
 παπᾶς 28, 34
 παραγγελία 183, 184
 παραδαρμός 274, 320, 324
 παράδειγμα 60, 64, 65, 72, 107, 231, 365, ἀξιομίμητον 300
 παράδεισος ἐπίγειος 194, 247, 342
 παράδες 36
 παράθυρον 24, 66, 103, 268, 278, 280, ὄνδά 9
 παρακαλέματα 166, 233, 352
 παρακάλεσις 353, ἐπίμονος 7
 παρακατιανός 306
 παρακίνησις 276
 παρακλήσι 189
 παράκλησις 323
 παρακώρη 64, 70, 77, 85, εὐμορφη 84, σπητιοῦ 69
 παραλαλητόν 356
 παραμάνα 127, 130
 παράπονον 27, 188, 216, 242, 291, 324, 362
 Παρασκευή 299
 παράταξις 20, 252, 361, 363, 364
 παρατήρησις 84, 93, 186, ἄκρα 16
 παρέλευσις 50, 99, 188, 289
 παρελθόντα, τά 186
 παρηγορία 91, 279, 284, 295, 328, 343
 Παρίσι 1, 25, 26, 36, 48, 77, 105, 124, 126, 193-195, Παρισιοῦ δρόμος 301, ἐραστής 236, θεάματα 232, κορίτζι 9, νέος 61, περὶχωρα 60
 Παρισιάνα νέα 198
 Παρισιάνος νέος 63, 84
 παροιμία 198
 παρόν, τό 11, 135, 174, 296, 332
 παροξυσμός 149
 παρουσία 44, 96, 140, 217, 259, 306
 πάσον (=βῆμα) 182, 238, 315
 παστάς νυμφική 361
 πάστρα 303
 παστρικόν 63
 πατέρας 26, 26, 31, 32, 44, 49, 51, 60, 71-73, 77, 87, 93, 96, 99, 105-107, 109-111, 113, 114, 118-120, 134, 144, 145, 146, 149, 152, 159, 162, 163, 165, 195, 202, 206, 214, 225, 226, 229, 237, 246, 277, 284, 289, 290, 293, 297, 298, 337, 349, 350, 352, 361, ἄρχων 113, 275, εὐτυχησμένοις 102
 πάτημα 263
 πατήρ 4, 5, 34, 53, 56, 59, 61, 73, 98, 160, 102, 108, 110, 114, 136, 139, 157, 161, 165, 173, 199, 213, 226, 229, 244, 245, 282, 289, 296, 298, 348, 350-352, 357, ἄφρων 363, θυμώδης 218, σκληρός 219, φιλόστοργος 63, φρόνιμος 83,

- φρονιμώτατος 115, πατρός γνώμη 296, θέλησις 213, θυμός 223, λύπη 144, προσταγή 96, 97, 221, φίλος 357, χέρια 286, χρέος 296
- πατρίς-δα 1, 26, 105, 106, 123, 156, 160, 173, ανθρώπου 105
- Πάφος 122
- πεΐνα 125
- πεΐσμα 121, 311, 316, 332
- πεισματάρα 303
- πεμπτημόριον 43
- πενθερά 30, 121, 167, 168, 171, 172, 182, 356, βδελυρωτάτη 188, κοντέσα 176, 177, πενθεράς πνεῦμα 167
- πενιχρότης 26, 123, 128
- πεπρωμένον 356
- πέρατα οἰκουμένης 53, 213, 252
- περβανές (=χρυσάλιδα) 237
- περιγελαστής 72
- περιγιάλι 314
- περιγραφή 100
- περιδέραιον 134
- περιδιάβασις 232, 246
- περιέργεια 2, 29, 70, 85, 100, 104, 233, 254, 255, 282
- περιεστῶτες 244, 353
- περιήγησις καπετάνου 104
- περιηγητής 101
- περίληψις 104
- περιμάζωμα 115
- περιμαζωμός 230
- περιουσία 46, πατρική 5
- περίπαιγμα 287
- περιπάτημα 2, 61, 315, ἀγγελικόν 303, εὐγενικόν 278, καμαρωτόν 233, 322
- περιπλοκή 212
- περιποίησις 165, 183, 199, 204, 339
- περίστασις 35, 89, 99, 110, 165, 206, 226, 233, 323
- περιστόμιον 66, 67, 188, τάφου 284
- περίχωρα Παρισίου 60
- πεσρέφι (=μέλος) 42
- πεσχέσι (=δῶρο) 18
- πετζί 285, ψαριουῦ 277
- πέτρα 66, 219, 307, 350, 364, ὑπομονῆς 15
- πετρίτζα 260
- πηγάδι 66-68
- πηγή 340, εὐτυχιῶν 57, ζωῆς 269, κάλλους 252, ὠραιότητος 136
- πηγούνη 10, 61
- Πηνελόπη 83, 120
- πήχη 97, πήχης μέτρομα 68
- πιθαμή 267
- πικέτο 9
- Πιλῆν 165
- Πίναξ τῶν Ἱστοριῶν [γ']
- πιωτόν 176, δροσιστικόν 224
- πιργέλι (=διαβήτης) 198
- πίστις 321
- πιττάκι (=γράμμα, ἐπιστολή) 311
- πλάγι 37, 102, 140, 190, 200, 264, 276, 280, 352, 357
- πλανήτης 136
- πλάσμα 53, 301, 303, ἄκακον 168, 222, ἀξιαγάπητον 80, ἐρωτικόν 145, οὐράνιον 195, περιμαζωμένον 341, φαντασίας 242, ὠραῖον 198, 253, 307, ὠραιότατον 4, χαριέστατον 3
- πλάστης 191, 254, 326
- πλαστοουργήματα 191
- πλεξούδα 263, λουλουδιῶν 303
- πλευρά 228, προβάτου 228
- πληγή 55, 91, 211, ἀνίατος 201, θανατηφόρος 149, 200, 347
- πληθος 15, 363, ἀνθρώπων 228, 232
- πληροφορία 115, 188
- πληρωμή 137
- πλούσιος 1, πλουσίου κόρη 154, καταλαλιά 317
- πλοῦτος 26, 28, 32, 33, 76, 82, 157, 161, 164, 202, 269, 346, 348, 350, 362, πλούτου ὑψηλή ἰδέα 94

- πνεῦμα 20, 57, 61, 105, 118, 167, 173, 183, 197, 253, 284, 303
 πνοή 360
 ποδαράκια 259, 322, 326, δελικάτα 239
 ποδάρι-πούς 119, 179, 195, 265, 287, 296, 359, ποδαριού μικρότης 197, 234
 πόθος 134, 156, 344, ἄμετρος 23, εἰλικρινής 231, ὑπερβολικός 8
 ποιήματα 239, 240
 ποιητής ἐρωτικός 240
 ποικιλία δένδρων 232
 ποιμνιον 265
 πόλεμος 259, ἐρωτικός [στ´], 309
 Πόλις (=Κωνσταντινούπολις) 314
 πόλις 36, 195
 πολιτεία 26, 36, 82, 109, 157, 194, 246, 259, 262, 265, 267, 203, 281, 282, 312, 292
 πολιτικά (=εὐγένεια) 47, 62, 97, 157
 πολιτῶν ἀμοιβαῖο χρέος 68
 πολυλογία 242, 331
 Πόμ [ε´], 240-299
 πόνημα [β´]
 πονοκέφαλος 268
 πόνος 14, 15, 21, 50, 52, 55, 64, 82, 91, 99, 142, 146, 148, 173, 177, 188, 200, 204, 206, 210, 216, 221, 239, 255, 266, 278, 280, 284, 308, 316, 317, 320, 323-325, 329, 345, 353, 357, ἀποχωρισμοῦ 261, ἐγκάρδιος 151, 362, ἐντροπή 238, ἐρωτικός 241, ζῆς 312, καρδιάς 271, 350, ὑπερβολικός 200, 257, φοβερός 248, ψυχῆς 168, 353
 Πόντου βασιλεύς 149
 πόρτα 16, 23, 34, 41, 104, 169, 173, 178, 222, 237, 267, 268, 271, 315, καρέτας 19, ὀσπητίου 205
 πορτάρης 173
 πορτίτσα 7, 9
 ποταμάκι 315
 ποταμός 1, 91, 106, δακρύων 239, 278, 296, Σέν 194
 ποτήρι 350, φαρμακερόν 278, φαρμακευμένον 187
 πουγγί-εἶον 31, 66, 67, 72, 89, πουγγείου θέσις 66
 πουλάκι 140, 277
 πούλησις πραγματείας 95, πράγματος 93
 πουλί 78, 106
 πουρνό 9, 12, 27, 87, 93, 106, 124, 147, 166, 278, 280, 284, 289, 292
 πράγμα [α´], 7, 8, 11, 22, 23, 31, 32, 47, 59, 63, 77, 80, 96, 100, 101, 112, 113, 140, 147, 152, 165, 169, 170, 174, 198, 202, 216, 219, 230, 250, 254, 259, 271, 275, 289-291, 301, 305, 313, 319, 332, 343, 348, 351, 361, ἀκριβότερον 54, 161, ἀνάρμοστον 180, κουργιῶζο 27, κρύο 31, τιμημένον 64, τιμώτερον 162
 πράγματα γκιχτικά 72, κουργιῶζα 255, τοῦ κεφαλιοῦ 288, χαροποιά 341
 πραγματεία (=τό ἐμπόρευμα, τό ἐμπόριο) 60, 73, 76, 78, 98, 116, πραγματείας πούλησις 95, τέχνη 93, φορτώματα 64
 πραγματευτής 37, 59, 62, 63, 65, 67, 69, 77, 94, 95, τιμημένος 76
 πράξις 6, 46, 64, 135, 174, 282, 296
 πραότης 45, 57, 61, 132, ἦθους 234
 πρασινάδα 232
 προαίρεσις 254, ἀγαθή 26
 προβάτου πλευρά 228
 προδοσία 21
 πρόδρομος 110, 305
 προθυμία 37, 42, 200
 προίκα 59, 76, 145, γυναικός 148
 προικοσύμφωνον 23, 56
 προϊόντος τοῦ χρόνου 131

- προκάτοχος 72
 προκοπή 42, 47, 56, 58, 93, 131
 πρόληψις 32, 45, 72, 158
 προμηνύματα 298
 προνόμια 157
 προξενητής [γ´], 27
 προοίμιον 270
 προπάτορες 304
 προπομπή νεκρώσιμος 361
 προσβολή 4, 327
 προσευχή 256
 προσήλωσις 151
 προσθήκη 189
 προσοχή 3, 66, 83, 86, 123, 150, 199,
 239, 270, 280, 315
 προσόψι 280
 προσταγή 4, 5, 9, 11, 19, 38, 74, 97,
 98, 173, 177, 178, 210, 214, 244,
 266, 271, 276, 326, 349, 353,
 ἄσπλαχνη 206, βάρβαρος 6, βα-
 σιλική 173, 176, πατρική 353,
 πατρός 96, 97, 221, ὑψηλή 173
 προστασία 123
 πρόσωπον 2, 25, 29, 97, 124, 127,
 131, 136, 147, 208, 236, 243, 244,
 246, 278, 290, 294, 303, 316, 321,
 325, 330, 352, 354, 361, 363,
 ἀγγελικόν 16, 120, 194, 252, 306,
 341, ἀξιολάτρευτον 248, 255,
 ἀποχλωμασμένον 360, εὖμορ-
 φον 334, θυγατρός 93, ἱερωμέ-
 νον 44, λευκότατον 303, νέου 67,
 οὐράνιον 259, 291, 360, παστρι-
 κόν 80, ροδοκόκκινον 70, σφαι-
 ροειδές 197, 92, γῆς 182, ὥραϊον
 128, 232, 340, ὥραιότατον 245,
 282, προσώπου γαλήνη 68, εἶδος
 234, θεωρία 253, ρόδα 224, φλέ-
 βα 236, φλόγα 269
 προτέρημα 8, 12, 25, 42, 47, 49, 57, 59,
 62, 65, 66, 75, 78, 118, 142, 161,
 164, 180, 189, 192, 264, φυσικά
 163, ψυχικά 115, 137, 305, 342
 προτίμησις 18, 73, 105
 Προυσίας βασιλεύς 59
 πρόφασις 93, 130
 πρωτεΐα 198
 πρῶτον ἀμόρι [ε´], 232-300
 πρωτότυπον 279, 302
 πταίσιμον 214
 πτερά 78
 πτωχεία 123, 128, 317, ἐσχάτη 126,
 τρισμακάριστη 154
 πτωχικόν 124, 345
 πτωχοκόριτζον 168
 πτωχός 225
 Πυγμαλίων 122
 πυρκαϊά 87, 235, ἄσβεστος 199
 πωρικόν 184, 186, φαρμακευμένον
 184, 187
 ραβασάκι 240, 255, 260, 268, 270
 ραβάσι (=γράμμα, ἐπιστολή) 16, 21,
 85, 89, 137-141, 217, 240, 260,
 266, 267, 271-273, 276, 277, 282,
 296-299, ἔρωτικόν 286, θλιβερόν
 279, παραπονετικόν 88, 139, 265
 ράμμα 351
 ρασοφόρος 30
 Ρέη Μαδάμ 327, 331, 332
 Ρήγας [β´]
 ρίζα 50, 315, 318, 349
 ριζικόν 19, 41, 202, 269, 271, 327,
 334, 344
 ριξίματα ἠχώδη 315
 Ροβέρ 2, 3, 21, 28, 30, 36, 48, 56
 Ροβέρ Μαδάμ 16-18
 ρόδα ὄψεως 316, προσώπου 224
 ροδάκινον 184
 ροή αἵματος 180
 ροῦς 206
 Ρουσά [ε´], 234, 265, 286, 289, 296
 ροῦχα 28, 83, 129, 130, 189, 298,
 ἐπίπλαστα 227, παστρικά 127
 ρώγα (ρῶγα=μισθός) 10

- σάβανον 201, 363
 Σάββατον 289
 σαγίτα φλογερή 194
 σαγιτιά 245, ματιού 199, 201
 σακκίλικα (=δύσφορα) γράμματα 140
 σάλα 24, 298, 352
 Σαράντα Δένδρα 314
 σαρκός ασθένεια 123
 σέβας 6, 13, 17, 46, 51, 52, 54, 61, 70, 86, 111, 121, 131, 138, 181, 192, 196, 198, 204, 208, 253, 334, 339, 342, 351, 364
 σεира 311
 σεΐσης (=έκεινος πού είχε την φρο-ντίδα του άλλου) 64
 σεκρέτο 330, 331, άλάνθαστον 57
 σελαμέτι (=σωτηρία) 284
 σελήνης λαμπρότης 205
 σεμνότης 334
 Σέν ποταμός 194
 σεντουκάκι 240
 σεπετάκι (=καλαθάκι) 279
 σεργιάνι 66, 130, 263, 305, 318, σεργιανιού ώρα 313
 Σερέτ 361
 Σερέτ Μαδάμ 359
 σερμαγές (=καπιτάλε) 38, 76
 σερπετός (=σβέλτος) 82, 198, 293
 σημάδι 85, 91, 141, εύλογιάς 25
 σημασία 48
 σημεϊον 95, 185, 248, 291, 322, 334, έρωτος 198, ζωής 217, ζωντανόν 80, μίσους 86, ύποκλίσεως 56
 σήμερον 25, 80, 156, 364
 σιγουρότης (=ασφάλεια) 183
 σίδερα 320
 Σιληνός 303
 σιωπή 2, 27, 110, 132, 171, 212, 251, 268, 290, 313, αιώνας 208, άκούσιος 199, άκρα 186, βαθειά 93
 σάλα 173, 290
 σκαμνί 80, 98, 109, 123, 205
 σκάνδαλον 177, 228
 σκεντζές (=περιττό, άσήμαντο) 310
 σκηνή 358
 σκηπτρον 29, 194, 215
 σκλαβιά γλυκυτάτη 211
 σκλάβος 310
 σκληρότης 133, 320, 327, 333, καρδιάς 218
 σκόνη 362
 σκοπός 4, 8, 17, 33, 41, 45, 53, 54, 60, 78, 79, 82, 93, 100, 105, 116, 127, 148, 163, 169, 171, 175, 182, 186, 222, 223, 243, 253, 271, 290, 299, 305, 308, 311, 321, 324, 329, 330, 337, 338, 343, 350, θηριώδης 364, κακός 17, τιμημένος 165
 σκότος 292
 σκοτωμός [δ´], 181
 σκουλαρίκια 134
 σκουλήκι 203
 σκουπίδια 53
 σκύλα 287
 σκυλάκι 185, 186
 σκυλιά 77
 σμικρότης 105, 306
 σοκακιού κόχη 18, 49
 σοφάς 278, 280
 σοφατζήκι (=πεζούλι, σκαλοπάτι) 300
 σοχπέτι (=εύχαιριστη συνομιλία) 117, 263, 320, 352, γλυκό 285, ήδονικόν 10-11
 σπαθί 41, 149, 269, 363
 σπήτι 1, 3, 5, 6, 9, 10, 12, 16-18, 20-23, 26, 28-30, 37, 41, 42, 50, 56, 61-64, 66, 70, 76, 83, 87, 89, 91, 96, 107, 108, 126, 128, 144, 149, 153, 163, 164, 166, 169, 170, 173, 176, 177, 182, 189, 194, 200, 213-215, 217, 218, 227, 228, 229, 234, 235, 237, 260, 263, 267, 270, 271, 275, 278, 280, 282, 290, 292, 297, 298, 309, 315, 319, 333, 337, 344,

- 345, 349, 351-353, 360, 363, γονέων 347, ευγενικώτερον 312, πατρικόν 65, 266, 273, 281, 293, πενθερικόν 183, τρυγυρινά 264, τιμημένον 72, 80, σπιτιού άνθρωπος 78, 189, 237, 297, επιστάτης 12, ἔξοδα 69, κυβέρνησις 93, οἰκονομία 93, παρακώρη 69, τιμή 286
- σπίρτα 284, 350
- σπλάγχνα 8, 33, 79, 87, 142, 147, 151, 174, 189, 206, 211, 229, 257, 278, 320, 324, 342, 349, 362, ἐλεήμονα 192, μητρικά 187, 216, 296, 336, καθαρά 59, πατρικά 141, πέτρινα 86
- σπουδή 130, σπουδῆς ἐπιμέλεια 25
- σταθερότης 82
- στάκτη 124, 125
- σταλαγματιά ἰδρωτός 133
- στασίδι 234, 239, 240, 255, 256, 300
- στέγη 217
- στεναγμός 2, 3, 13, 114, 174, 188, 199, 205, 210, 214, 205, 222, 235, 237, 241, 266, 269, 278, 278, 285, 292, 295, 317, 318, 345, 347, 349, 354-356
- στενοχωρία 125
- στερεμός 217, 273, 281
- στέρησις 139, 289, 293, σκληρή 142
- σπῆθος 14, 15, 139, 200, 201, 203, 204, 212, 208, 235, 257, 271, 279, 298, 317, 327, 346, 354, 356, 361, πληγωμένον 285, πολυπαθές 210, 236, 273, πονεμένον 86, 249, 356, φλογισμένον 247, λαύρα 269
- στιγμή 4, 12, 25, 28, 37, 68, 85, 138, 152, 162, 169, 172, 179, 191, 210, 215, 234, 264, 282, 286, 305, 308, 311, 317, 324, 337, 345, 358, ἀπελπισίας 14, εὐτυχισμένη 52, ζωῆς 55, 147
- στίχος 239, 256, 294, 311, 355, στίχου νόημα 242
- στιχουργός 238
- στόλισμα 197
- στολισμός 127, σώματος 238
- στόμα 2, 31, 180, 184, 186, 197, 204, 229, 237, 243, 248, 255, 302, 320, 323, 337, 339, 341, 342, 344, 350, 352, 360, δακτυλιδένιο 257, μικρόν 92, μολυσμένον 8, στόματος ἄνοιγμα 327
- στοματάκι 321, 329, 342, 343, 358
- στούτζιο μαλαγματένιο 134
- στόφα 69, 93, 97, στόφας τιμή 68, 98
- στοχασμός 2, 7, 13, 26, 39, 47, 57, 98, 130, 135, 142, 152, 174, 196, 244, 247, 293, 307, 341, 342, 347, ἔρωτικός 241, χαμερπής 160
- στρατήγημα [ε΄], 19, 182, 224, 229, 274, 285, 293
- στρατιώτης 94, 125, 176
- στρίγλα 180
- στρώμα 23, 26, 42, 272, 297
- συγγένεια 312
- συγγενής 9, 23, 26, 34, 43, 46, 47, 79, 130, 114, 146, 148, 154-156, 210, 213, 215, 236, 244, 283, 284, 329, 362
- συγγένισσα 129, 167, 196
- συγγενολόγι 57, 145, 153-154
- συγγνώμη 359
- συγγραφεύς [β΄], 198
- συγκάθεδροι 184, 282
- συγκαθήμενοι 12
- συγκαλά 357
- συγκοινωνία 214, 269
- σύγκρισις 188, 213, 233
- σύγχυσις 29, 98, 106, 110, 115, 120, 145, 147, 180, 185, 196, 243, 258, 335, 344, ἔρωτική 199
- συζυγία 29, 78
- σύζυγος 26, 29, 36, 43, 44, 47, 51, 54, 55, 57, 58, 74, 117, 120, 148, 161,

- 164, 166, 168, 172, 175, 177, 178, 180-182, 184, 189, 191, 193, 195, 196, 203, 264, 288, 305, 329, 342, 343, 346, 358, συζύγου εὐτυχία 74, τιμή 47, ἄξιολάτρευτος 169, πρῶτος 63
- συλλογικά 28, 171, 197, 236
- συλλογισμός 7, 10, 73, 98, 143, 290, 319, πονετικός 190
- συμβάν 263, 293, αἰσχρὸν 11
- συμβεβηκός [ε´], 12, 22, 23, 30, 41, 104, 171, 186, 232, 270, 280
- συμβία 35, 56, 155, 174, 178, 193, 223, 330, χαριτωμένη 76
- συμβουλή 69, 157, 158, 183, 217, 276, 279, 297, 351, πατρική 126, φρόνιμη 158
- σύμβουλος 63
- συμπάθεια 10, 73, 84, 346
- συμπατριώτης 36
- συμπεθέρα 165
- συμπέρασμα 86
- συμπολίτης 63, 123, 154
- συμπόνεσις 86, 103, 159
- συμφέρον 296
- συμφωνία 23, 130, 170, 260
- συναναστροφή 8, 92, 123, 203, 214, 244, 306, 327
- συναπάντησις 21, 234, 263, 305
- συνδρομή 11
- συνέδριον 34
- συνείδησις 7, 22, 26, 43, 69, 90, 139, καθαρά 89
- συνειδός, τό 192
- συνέλευσις 73, 158, δημοσία 232
- συνήθεια 16, 66, 69, 70, 106, 125, 159, 167, 228, 235, 319, ἀπάνθρωπη 302, κακή 63, τόπου 155
- συνθήκη 170
- σύννεφον 234, 246, 304, 356
- συνοδία 329
- συνοικέσιον 28, 30, 32, 43, 78, 155, 165, 192, 288, 297, 336, 344, 348
- συνοίκησις 148, 158
- συνομιλία [στ´], 7, 47, 71, 74, 84, 96, 100, 104, 124, 128, 153, 163, 172, 219, 224, 265, 305, 306, 328, 333, 337, 339, 344, 345, ἐρωτική [γ´], 70, 79, 111, 344, κατά μόνας 55, κρυφή 84, φλογερή [δ´], 143
- συντεχνίτης 95
- συντομία 20, 141
- συντοπίτης 50
- συντριβή καρδιάς 330
- συντροφία-ιά 17, 18, 200, 230, 306, 309, 315, 318, 322, 323, 325, 330, 332, 339
- συντρόφισσα 21, 126, 129, 167, 170, 172, 179, 182, 190, 317, 326
- σύντροφος 26, 37, 49, 54, 116, 233, 237
- συστολή 71, 89, 110, 114, 117, 204, 313, 343, 351, ἀκούσιος 292
- συχνοκοίταγμα 267
- συχνοκτύπημα καρδιάς 269
- σφαῖρα 59
- σφάλμα 6, 143, 273, 277, 293
- σφετερισμός 22
- σφίξιμον 264, 311
- σφοδρότης 140
- σχέσις 152, 222
- σχῆμα 83, κυλινδροειδές 240
- σχοινάκι 260, 268, 270
- σωθικά 150, 211
- σῶμα 2, 277, 303, 322, 323, 362, λυγιστόν 127, σύμμετρον 61, σώματος ζαρίφικον 224, στολισμός 238
- σωστά, τά 152
- σωτηρία 256
- σωφροσύνη 13, 50, 158
- ταβλάς (ξύλινος μεγάλος δίσκος) 185

- τάγμα 314, ανθρώπου [α΄], γυναι-
κειό 252
ταλέρι 184
ταμπακέρα 134, 135
ταμπάκος 134
ταξίδια ύστερινά 100
τάξις 5, 23, 44, 59, 100, 149, 159,
169, 219, 232, 233, 289, 347,
άνωτέρα 307, τοῦ γένους 304,
τάξεως ἄνθρωπος 154, μεγάλης
ἄνθρωπος 145
ταπεινότης 199
ταπεινοφροσύνη 131, 167, 233, 264
ταπεινώσις 45, 131, 132, 136, 218
ταραγμός γλυκύτατος 305, καρδίας
142, ψυχῆς 269
ταραχή 247
ταφή 363
τάφος 28, 89, 90, 119, 188, 201, 202,
206, 266, 302, 303, 316-318, 338,
357, 361, 364, τάφου περιστό-
μιον 284
ταχύτης 316
τέκνα 300
τέλη, τά 156
τέλος 271, 359, παναίσιον 344
τέμπλον 243
τεπτήλι (=ἀλλαγή) 24
τέρας 51, 131
Τερέντιος 40
τέρι 337
τετράδια 298
τέχνη 4, 93, 232, 238, πραγματείας
93
τεχνίτης 94
τεχνούργημα 252
τζάνουμ 172
τζαοσί (=ἀγορά, κεντρικό μέρος
τῆς πόλης) 1
τζεβαϊρικά 136
τζελάτης (=δήμιος) 266
τζελεμπηλίκι (=εὐγένεια, ἀρχοντιά)
38, 335, 344, δυσεύρετον 285
τζελήκι (=ἀτσάλι) 284
τζέπη 17, 21, 36, 169
τζιμουδιά 19, 237, 318
τζιμπλίδα (=σπίθα) 87, 236
τζιμπούκι 9
τζιράκι (=ὑπηρέτης, ὑπάλληλος)
60, ἔρωτος 233
τζιριμόνιες (=φιλοφρονήσεις) 9,
18, 21, 44, 62, 116, 183, 228, 300,
334, 347
τζιριμονιῶζος 75, 196
τζόχα 3, 102
τίγρις 86, αἰμοβόρος 267
τιμή 6, 12, 28, 33, 44, 45, 47, 51, 89,
97, 110, 113, 144, 157, 191, 204,
223, 249, 252, 258, 287, 299, 302,
306, 309, 313, 336, 338, 345, 350,
353, 358, γένους 148, κοριτζιοῦ
144, σπητιοῦ 286, στόφας 68, 98,
συζύγου 47, τιμῆς ἔκλειψις [ε΄]
τιμότης 29, 34, 43, 45, 47, 55, 95
Τισιφόνη 180
τίτλος μάταιος 304, ὀνόματος 223
τοιχος 272, 283
τόλμη [β΄], 29, 42, 98, 119, 132, 140,
212, 240, 255, 258, 292, 311, 322,
328, ἀναίσχυντος 296
τόπος 7, 9, 15, 24, 64, 66, 104, 132,
174, 189, 196, 210, 215, 236, 239,
240, 247, 256, 300, 306, 355, τό-
που ἀλλαγή 106, συνήθεια 155
Τότ κόντες 17
Τουΐλεριῶν βασιλικός μπαγτζές
232
τραγοῦδι 238, 310, 311, 317, παθη-
τικόν 312, παραπονετικόν 293
τραπέξι 12, 17, 18, 41, 183, 184,
188, 214, 225, 268
τρέλα 64, 123, 150
τρέξιμον 142, καιροῦ 301
τριαντάφυλλα 301, 321
τρίχα 180, 275
τρόμος ἀκούσιος 131

- τρόπος 4, 5, 8, 13, 15, 17, 21-23, 30, 32, 46, 47, 50, 52, 54, 56, 57, 62, 65, 69, 73, 85, 88, 90, 91, 100, 107, 109, 116, 117, 124, 125, 132, 134, 135, 141, 143, 144, 149, 151, 152, 154, 156, 168, 169, 171, 174, 175, 178, 191, 191, 199, 207, 215, 216, 219-224, 239, 241, 242, 246, 268, 272, 282, 283, 286, 287, 292, 293, 326, 331, 338, 339, 340, 348, 349, 351, 358, 359, 360, αδιάκριτος 226, αποδείξεως 205, άσπλαχνος 215, αδιάφορος 79, άδικος 41, βαρύς 62, ζωής 26, κατανυχτικός 168, νέος 63, πολιτικός 345, σκληρός 357, ύστερικός 243, χαρούμενος 237
 τροφή 13, 129, 295
 τρυγυρινοί 243
 τρυφερότητα 102
 τρυφή 94, 269
 τσιράκι του έργαστηρίου [γ´], 59-121· βλ. καί τζιράκι
 τυραννία 33, 148, 206
 τύραννος 31, 297, 310, 320, 332, καρδιάς 320
 τύχη 13, 14, 73, 169, 202, 225, 237, 245, 265, 316, 333, 344, τύχης άγαθά 7, άποτελέσματα 299, μεταβολή 30

 ύβρισιά 265
 ύβρισμός 181
 ύγιεία 8, 48, 81, 147, 148, 162, 224, 249, 260, 260, 261, 273, 275, 277, 297, 357
 ύγρον 186, κεφαλής 279
 υιός 8, 10, 11, 16, 49, 55, 62, 73, 107, 110, 111, 119, 120, 149, 165, 188, 190-192, 203, 227, 299, 335, 336, 338, 339, 345, 347, 348, 351-352, 353, 357, 363, 365, άληθινός 114, άσωτος 17, μονογενής 5, υπέρ-πλουτος 77
 ύλη έρωτική [α´]
 ύμναιος 361
 ύμνος επιθαλάμιος 361
 ύπακοή 32, 38, 41, 132, 192
 ύπανδρεία [α´]-[ε´], 22, 30, 56, 57, 73, 74, 117, 148, 156, 163, 165, 170, 225, 346, ύπανδρείας νάος 222
 ύπαρξις 285
 ύπάρχοντα 29, 43, 51, 134, 145
 υπεράσπισις 195, 218
 υπερασπιστής 134, 142, 144, 146, 152, 160, 166, 172, 182, 184, 192
 ύπερβολή 22, 44, 55, 102, 167, 195, 243, 286, 304, 326
 ύπέργηρος 215
 ύπερηφάνεια 168, 302, 306
 ύπήκοος 36, 73
 ύπηρεσία 37, 99, 331
 ύπνος 38, 133, 215, 252, 268, 269
 ύπογραφή 21
 ύπόθεσις 8, 18-20, 22, 27, 38, 49, 60, 66, 75, 96, 101, 163, 174, 177, 234, 236, 237, 265, 289, 296,
 ύποκείμενον 5, 7, 17, 28, 44, 74, 75, 78, 94, 106, 109, 117, 118, 127, 136, 145, 155, 166, 168, 170, 175, 203, 206, 221, 232-235, 241, 242, 251, 252, 254, 255, 260, 286, 305, 308, 313, 327, 330, 333, 335, 350, άνθρώπου 304, άξιολάτρευτον 3, 239, 247, 308, 342, 361, έρώμενον 27, κυβερνημένον 27, τιμημένον 175, ώραϊον 243, ύποκειμένον κατάστασις 28, όνομα 236
 ύπόκλισις 13, 56, 242, 305, 334
 ύπόληψις 9, 26, 46, 47, 60, 65, 71, 77, 87, 92, 94, 111, 144, 151, 154, 159, 203, 230, 306, 328, 333, 335, 335, 339, ξεχωριστή 134

- ύπομονή 86, 150, 174, 184, 208, 211, 290, 350, ύπομονής πέτρα 15
 ύποστατικά 22, 145
 ύπόσχεσις 86, 130, 136, 217, 273
 ύποταγή 23, φυσική 61
 ύπουλότης 182, 318
 ύποψία 20, 78, 108, 130, 171, 175, 180, 184, 200, 207, 215, 274, 313, 333, 345
 ύστέρησις 91, 273, 275, 281, 282
 ύστερινά, τά 141
 ύφήλιος 53, 259, 291, 303
 ύφος 98, 132, 143, 222, 321, έρωτικόν 329, γλώσσης [β´]
 ύψος άνεπίβατον 13
- φαγητόν 1, 176, 184
 φαγοπότια 82
 φαινόμενον 70
 φακίως 122
 φαμελία 26, 60, 66, 77, 110, 115, 118, 120, 148, 287, 299, 330, 332, 356, εύγενική 47, 107, ίσχυρογνώμων 157, τιμημένη 71, φαμελίας επίθετον 5
 φαντασία 8, 14, 43, 74, 121, 172, 195, 233, 241, 247, 321, φαντασίας πλάσμα 242
 φαρέτρα 215
 φαρμάκι 149, 184, 316
 φάρμακον 188
 Φαρμάσης 149
 φερμάνι θανάτου 272
 φέρσιμον 324
 φέστα 5
 φήμη 160, 299
 φίδι 180, 185, 319
 φιλανθρωπία 127
 φιλάργυρος 365
 φιλαυτία 168, 365
 φιλενάδα 125, 169, 173, 174, 179, 184
- φίλημα 279, γλυκόν 181, δόλιον 183, τρυφερόν 178, 248, 269
 φιλία 70, 109, 110, 114, 151, 178, 199, 355, ειλικρινής 100, φιλίας δεσμός 172
 Φίλιππος [ε´], 195-199, 203, 211
 φιλοδοξία 364
 φιλοκάρδια 311
 φιλοκατήγορος [α´], 203
 φιλόπατρις 198
 φιλοπονία [α´], 53, 61, 76, φιλοπονίας έφεσις 60
 φίλος 62, 195, 205, 355, άκριβός 239, ειλικρινής 63, 182
 φιλοσοφία 105, 159
 φιλόσοφος 59, 150, 341
 φιλοτεχνήματα φύσεως 301
 φλέβα 94, προσώπου 236
 φλεγματικός 198
 φλιτζάνι 185
 φλόγα 2, 14, 15, 25, 79, 81, 87, 148, 150, 153, 199, 215, 237, 246, 320, 327, 340, άσβεστη 86, διακαής 343, έρωτική 235, 300, έρωτος 232, ματιών 82, προσώπου 269
 φλογέρα 298
 φλόγωσις 356
 φλουριά 66-68
 φοβερισμός 227, 287
 φόβος 23, 174, 215, 218, 220, 249, 253, 258, 268, 269, 297, 303, 305, 360
 φονεύς-έας 91, 293, 362
 φονιάς 295
 φόνος 323
 φόρεμα-τα 43, 129, 238, γυναικεία 127, ποταπά πλήν ζαρίφικα 3, χοντρά 36
 φορεμένος τά μαύρα 28
 φορεσιά 34, 127, παστρική 3
 φόρος έπαίνων 195
 φορτούνα 273
 φορτώματα πραγματείας 64

- φουντούκια 247
 φούχτα 285
 Φράντζα (=Γαλλία) 93, 252
 Φρειδερίκος μέγας 59
 φρένες 170
 φρίδι-ια 61, μαῦρα 92, καμαρωτά 197
 φρόνημα-τα 38, 47, 61, 96, 116, 151, 152, 155, 160, 199, γενναῖον 187, δόλια 185, εἰλικρινείας 60, εἰλικρινή 312, ἐρωτικά 205, εὐγενικά 76, ποταπά 39, τιμημένα 83, χρησιμοποιήθη 342
 φρόνησις 22, 47, 92, 123, 147, 215, 304, 312, 346, 349
 φρονημάδα 20, 82
 φροντίς-δα 4, 11, 61, 63, 75, 96, 124, 126, 128, 133, 136, 160, 165, 244, 318, ἀλόγου 64, ἀχουρίου 4, βιωτική 343, παστρική 65
 φρούδια 70
 φυγή 247
 φυλακάτωρ 19, 176
 φύλακες 19, 20
 φυλακή 19, 125, 175, 182· βλ. κουλούκι
 φύλλα 55, 315, δένδρων 205, 247, καρδιάς 153, 352
 φυλλάδα 40
 φύλλον βιβλίου 102
 φύσεως ἀπλότης 158, ἔκτρομα 144, 337, φιλοτεχνήματα 301
 φύσημα 42
 φυσικόν 25, καλόν 204, σκληρόν 171
 φυσιογνωμία 78, 125,
 φύσις 53, 123, 156, 202, 234, 245, 252, 265, 302, 303, 342
 φωνή 2, 19, 20, 33, 96, 142, 172, 175, 212, 225, 230, 283, 291, 307, 312, 316, 329, 335, 349, 354, 358-360, 363, ἀγγελική 278, 292, 311, ἀγρία 213, διακεκομμένη 109, 287, 290, ἡδονική 306, ἡμιθανή 354, 358, ἰλαρά 277, κλαυθμηρή 186, παραπονετική 206, 207, τραγανιστή 37, 92, χαμηλή 254
 φῶς 86, 112, 201, 212, 217, 253, 257, 258, 260, 261, 266, 272, 276, 278, 281, 284, 285, 295, 310, 324, 325, 326, 341, 343, 362, 363
 φωτία-ιά 15, 37, 236, 269, 344, 350
 χαδεύματα 167, 226
 χάδια ἐρωτικά 352, ἡδονικά 150
 χαιρετισμός 141, 148, 315
 χάλι 226, 259, 271, 283, 293, 318, 324, 354
 χαμογέλασμα 2, 10, 25, 99, 248, 358, ἡδονικόν 233
 χάνι 4
 χάος 146
 χαρά 21, 23, 28, 36-38, 40, 46-48, 52, 59, 62, 68, 102, 104, 106, 110, 119, 121, 130, 133, 136, 143, 150, 151, 160, 161, 163, 165, 177, 204, 207, 212, 215, 231, 235, 241, 246, 251, 252, 258, 261, 263, 264, 283, 298, 299, 301, 264, 324, 325, 328, 329, 339, 342, 344, 347, 356, κόσμου 230, ὑπερβολική 128, 166, 253, 298, χαρᾶς δάκρυα 192, 298, 342, ἐτοιμασία 166
 χαράγματα ἐδάφους 66
 χαρακτήρ-ας 38, 60, 62, 65, 92, 183, 200, 316, 337, ἀξιομίμητος 61
 χάρις 38, 39, 53, 81, 97, 108, 149, 161, 164, 195, 234, 248, 253, 234, 252, 284, 306, 334, εὐγενική 134, σωματική 335, ὑστερινή 91, ψυχική
 χαρίσματα 43, 119
 χαρτάκι 97, 255, 323
 χαρτί 98, 141, 239, 298, 355, βουλωμένον 316

- χαρχάλι (=περιδέραιον) 134
 χασμωδία 243-244, 364
 χατήρι 10, 46, 87, 183, 187, 208, 258, 279, 322, 337, τοῦ κόσμου 190
 χεῖλη κοράλινα 311, μαραμμένα 90, συκωμένα 92, φλογερά 147, 364
 χεῖλος 24, 62, 79, 99, 181, 197, 176, 224, 236, 253, 269, 270, 283, 298, 307, 309, 321, 341, 344
 χειρόγραφον 300
 χειροπόδαρα 210, 303
 χειρόφτια (=χειρόκτια, γάντια) 99, 101
 χεράκι 38, 81, 201, 205, 213, 248, 249, 259, 285, 308, 358, τρυφερόν 3, 264, παχουλόν 197
 χέρι 13, 24, 33, 35, 37, 38, 46, 48, 54, 63, 79, 90, 91, 98, 99, 109, 119, 121, 124, 129, 131, 133, 146, 148, 153, 169, 175, 183-185, 191, 196, 197, 202, 206, 208, 211, 214, 226, 248, 249, 256, 264, 266, 270, 271, 273, 275, 276, 288, 289, 290, 302, 308, 312, 313, 350, 361, ἀνθρώπου 303, γυναικός 164, μητρός 358, ξένα 7, πατρικόν 226, 227, πατρός 286, χειριοῦ γκίξιμον 86, ἔργα 136, 145, 193
 χηρεία [γ´], 22
 χιζμέτι (=ὑπηρεσία) 12
 χιτών εὐδαιμονίας 201
 Χιώτικα ἀμύγδαλα 103
 Χλωρή [γ´], 82-84
 χνουδι 61
 χολή 55
 χορός 41, 233, δεινῶν 268
 χόρτα 269
 χουζούρι (=ἀνάπαυση, ἥσυχία) 129, 269, 275
 χρεία 71, 132, 155, 181, 258, 262
 χρέος 23, 34, 79, 81, 82, 87, 89, 116, 136, 138, 144, 159, 161, 190, 192, 223, 229, 254, 326, 328, ἀμοι-
 βαῖον πολιτῶν 68, ἀνθρωπότη-
 τος 123, κοινόν 364, πατρός 296
 χρεώστης 168, 187
 χρῆσις 39, 347, ἀντιφαρμάκων 149
 χρηστοθήθεια 55
 χρηστότης ἡθῶν 5, 12, 78, 129
 χριστιανός 34
 χρόνος 15, 22, 23, 36, 40, 42, 43, 50, 62, 70, 84, 92, 93, 124, 129, 142, 144, 158, 167, 188, 189, 195, 202, 230, 233-236, 243, 251, 303, 347, 348, 355
 χρυσαλίδα 237
 χρυσάφι 322
 χρυσίον 66
 χρυσοῦς αἰῶν 157
 χρώμα 224, 234
 χτυπήματα 53
 χυμοί 82
 χῶμα 127, 364
 χώρα (=κομόπολη, πόλη) 76, 197
 χωριάτης 49, 77
 χωριατιά 246
 χωριατοπούλα 82
 χωρίον 23, 33, 95, 137, 195
 χωρίσματα 194
 χωρισμός [στ´], 269, 276, 278, 281, 284, 285, 309, 354
 ψαλμωδία 363
 ψαλτήριον 256
 ψάρι 52, 90, ψαριοῦ πετζί 227
 ψεγάδι 25
 ψεύματα 277
 ψυχή 2, 6, 25, 27, 44, 51-54, 59, 75, 81, 87, 120, 122, 123, 127, 131, 133, 142, 152, 161-163, 180, 197, 201, 206, 207, 210, 212, 214, 221, 224, 231, 243, 248, 251, 252, 254-258, 260, 261, 262, 266, 270, 272, 273, 275, 277, 278, 280, 282, 283, 285, 285, 294, 301, 304, 305, 308,

309, 318, 319, 321, 325, 327, 327,
329, 338-341, 343, 344, 361, ἀγα-
θή 78, αἰσθαντική 303, εὐσπλα-
χνική 195, καλή 57, ψυχῆς γαλή-
νη 90, διάθεσις 67, 291, εἰλικρί-
νεια 88, εὐθύτητα 13, εὐχαρι-
στεία 172, εὐχαρίστησις 142,
150, ἡσυχία 105, καθαρότητα
144, κατάστασις 110, πόνος 168,
353, ταραγμός 269
ψυχικόν 132, 133, 147
ψυχίτζα 266, 343, 363
ψυχοκόρη 131, 143, 155, 167, 175,
179, 193
ψυχοπατέρας 129
ψυχρότης 198, 218, 313
ψωμί ἄσπρον 1, μαῦρον 1

ὠκεανός 15, Ἀτλαντικός 104
ὦμος 2, 61, 263
ὦρα 12, 16-18, 25, 34, 42, 44, 52, 74,
85, 99-101, 110, 115, 133, 140,
151, 172, 173, 175, 201, 210, 213,
215, 217, 226, 227, 229, 234, 244,
252, 258, 265, 271, 274, 279, 284,
285, 287, 314, 316, 337, 352, ὦρα
σεργιανιοῦ 313
ὠραιότης 1, 75, 118, 131, 132, 136,
141, 164, 234, 243, 264, 281, 302,
329, ἀγγελική 309, 325, Ἑλληνί-
δων 198, ἑλληνική 198, θεία 301,
ὠραιότητος βασίλισσα 340, θέλ-
γητρον 124
ὠρολόγι 248
ὠφέλεια 122

Grecque bauté 198

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προλογικά	θ' -ιδ'
Πρός τούς ἀναγνώστας.....	[γ' -δ']
Πίναξ τῶν ἱστοριῶν	[ε' -η']
Σχολεῖον τῶν Ντελικάτων Ἐραστῶν	1-365
Εὐρετήριο	1-37

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Βιέννη 1797
Έπαναστατική προκήρυξη,
τά Δίκαια του ανθρώπου,
τό Σύνταγμα, ό Θούριος,
Ύμνος Πατριωτικός.
Α΄ έκδοση, Άθήνα 1994,
Ε΄ έκδοση, Άθήνα 2005.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Βουλγαρική έκδοση,
Σόφια 1998.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Ρουμανική έκδοση,
Βουκουρέστι 1999.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Σερβική έκδοση,
Βελιγράδι 2000.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Ίταλική έκδοση,
Τεργέστη 2000.
Β΄ έκδοση, Άθήνα 2006.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Άλβανική έκδοση,
Φιέρ, Άλβανίας 2001.
Β΄ έκδοση, Άθήνα 2007.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Ρωσική έκδοση,
Τιφλίδα 2002.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Άγγλική έκδοση,
Άθήνα 2002.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Γαλλική έκδοση,
Άθήνα 2002.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Ίσπανική έκδοση,
Άθήνα 2005.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ**

Γερμανική έκδοση,
Άθήνα 2007.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑ**

Βιέννη 1790
Φωτοαναστατική έκδοση,
μέ εύρετήριο όνομάτων
καί πραγμάτων.
Άθήνα 1991,
Δ΄ έκδοση, Άθήνα 2006.

**ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΘΟΥΡΙΟΣ**

Βιέννη 1797,
Α΄ έκδοση Άθήνα 1997.
Δ΄ έκδοση Άθήνα 2004.
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΜΟΥΣΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ
ΜΕΛΩΔΙΕΣ
Έκδοση σέ ψηφιακό δίσκο (CD)
καί κασσέτα.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
(Βιέννη 1797) - Ἀθήνα 2006.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΝΕΟΣ ΑΝΑΧΑΡΣΙΣ
ΤΟΜΟΣ 4ος, Βιέννη 1798
Ἐπανάκδοση τοῦ τέταρτου τόμου,
τοῦ ὁποίου τὰ περισσότερα κεφάλαια μεταφράστηκαν ἀπὸ τὸν Ρήγα.
Εἰσαγωγή - Εὐρετήριο
Ἀθήνα 2006

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΗΘΙΚΟΣ ΤΡΙΠΟΥΣ
Βιέννη 1797
Φωτομηχανικὴ Ἐπανάκδοση,
μὲ εἰσαγωγή, εὐρετήριο ὀνομάτων,
Ἀθήνα 2001.

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΧΑΡΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Βιέννη 1796-1797 - Ἀθήνα 1998
Μοναδικὴ αὐθεντικὴ ἐπανάκδοση
τῶν δώδεκα φύλλων τῆς ΧΑΡΤΑΣ,
πού συνοδεύεται ἀπὸ τὸ
ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ τῆς καὶ τὶς μελέτες:
«Ἡ Χάρτα τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγα.
Τὰ πρότυπά τῆς καὶ νέα στοιχεῖα»,
«Τὰ νομίματα τῆς Χάρτας
τοῦ Ρήγα».

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
ΣΧΟΛΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΝΤΕΛΙΚΑΤΩΝ ΕΡΑΣΤΩΝ
Βιέννη 1790
Φωτομηχανικὴ ἐπανάκδοση,
προλογικά, εὐρετήριο ὀνομάτων,
Ἀθήνα 2006

ΡΗΓΑ ΡΗΣΕΙΣ
Ἀθήνα 2000.
Ἐπιμέλεια:
Δημ. Καραμπερόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΗΓΑ
ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ
Α΄ ἔκδοση, Ἀθήνα 1994,
Β΄ ἔκδοση, Ἀθήνα 1998.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 1ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Α΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 1986) - Ἀθήνα 1990.
Ἐπιμέλεια: Παν. Καμηλάκης καὶ
Αἰκ. Πολυμέρου - Καμηλάκη.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 2ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Β΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 1992) - Ἀθήνα 1994.
Ἐπιμέλεια: Δημ. Καραμπερόπουλος
& Εὐάγγελος Κακαβογιάννης.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 3ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Γ΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 1997) - Ἀθήνα 2002.
Ἐπιμέλεια:
Δημ. Καραμπερόπουλος.

ΥΠΕΡΕΙΑ, ΤΟΜΟΣ 4ος
ΠΡΑΚΤΙΚΑ Δ΄ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»
(Βελεστίνο 2003) - Ἀθήνα 2006.
Ἐπιμέλεια:
Δημ. Καραμπερόπουλος.

**ΑΙΜ. ΛΕΓΓΡΑΝΔ - ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ
ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΑΡΧΕΙΩΝ
ΕΞΑΧΘΕΝΤΑ**

Ἀθήνα 1891, Ἀθήνα 1996,
Β΄ έκδοση, Ἀθήνα 2000.
Φωτοαναστατική ἐπανεκδοση
μέ εὐρετήριο ὀνομάτων.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΜΑΝΤΟΥ
ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ**

Ἀθήνα 1930, Ἀθήνα 1997.
Φωτοαναστατική ἐπανεκδοση
μέ εὐρετήριο ὀνομάτων

**ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ
Ο ΡΗΓΑΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ**

Ἀθήνα 1996.

**ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ**

Ἀθήνα - Βελεστίνο 1997,
Β΄ έκδοση, Ἀθήνα 2000.

**ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ο ΡΗΓΑΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ
ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ
ΤΟΥ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΟ**

Ἀθήνα 2001.

**ΝΤΟΥΣΑΝ ΠΑΝΤΕΛΙΤΣ
Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΡΗΓΑ
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ 1931 - Ἀθήνα 2000.**

Μετάφραση ἀπὸ τὰ Σερβικά
ὑπὸ Π. Σπυροῦδη,
Εἰσαγωγή: Ἰ. Παπαδριανός,
Ἐπιμέλεια: Δημ. Καραμπερόπουλος

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ
RIGAS VELESTINLIS
LEGEND AND REALITY**

Ἀθήνα 1994.

**ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΚΑΜΑΡΙΑΝΟΥ
ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗΣ.
ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ
ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ**

Εἰσαγωγή - μετάφραση - σχόλια
Ἀθαν. Ε. Καραθανάση
Ἀθήνα 1999.

**ΡΑΝΙΑΣ Δ. ΜΠΟΜΠΟΤΗ
ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗΣ
Ο ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ**

(Θεατρικό ἔργο)

Ἀθήνα 2006.

Ἐπιμέλεια: Δημ. Καραμπερόπουλος

**ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΒΡΑΝΟΥΣΗ
ΡΗΓΑΣ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗΣ
1757 - 1798**

Ἀθήνα - Βελεστίνο 1997.

**ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ
ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΟΥΓΚΑΣ Η
ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ**

Ἀθήνα 1993.

**ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΝΩΣΕΙΣ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΤΟΥ
ΓΕΝΟΥΣ ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ**

Ἀθήνα 1993.